

Josip Pečarić, Zvonimir Hodak:
SMIJEŠMI 'ISTORIČAR' PROF. DR. SC. TVRTKO JAKOVINA
2. knjiga

**JOSIP PEČARIĆ
ZVONIMIR HODAK**

**SMIJEŠMI ‘ISTORIČAR’ PROF.
DR. SC. TVRTKO JAKOVINA
2. knjiga**

Zagreb, 2026.

© Josip Pečarić, 2026.

KAZALO

UVOD	11
PORFIRIJANAC JAKOVINA	18
JUGOSLAVIJA JE NAPOKON MRTVA, RATKO MLADIĆ "OVERIO"	26
OKUPIO JE NAJOGAVNIJE MEDJU NAJOGAVNIJIMA	29
TVRDOGLAVI TVRTKO	33
ALEKSANDAR VUČIĆ – THE LAST EUROPEAN FASCIST	39
MLADEN PAVKOVIĆ, PORFIRIJU MORAMO TRAJNO ZATVORITI VRATA...	46
JAKOVIMA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	53
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	53
OSUĐEN BEZ PRAVA NA OBRANU I ŽALBU	53
IVAN GABELICA, MILE BUDAK JE ŽRTVA MRŽNJE I LAŽI	56
ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.	59
IVO GOLDSTEIN OŽIVLJAVA KOMUNISTIČKE MITOVE KOJI RASPIRUJU MRŽNJU I PODJELE	59
MARIO JAREB, PRILOG RASPRAVI O KARAKTERU USTANKA OD 27. SRPNJA 1941.GODINE	66
VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.	87
PRIJEDLOG ZA HIMNU NOVE ZAJEDNICE SA SRBIJOM	87
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	92
TKO JE BEZ MOZGA?	92
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	97
MATKO MARUŠIĆ, KNJIGA „JASENOVAČKI LOGORI – I STRAŽIVANJA“ RUŠI LAŽNI MIT O JASENOVCU U PRAH I PEPEO!	97
VALERIJE VRČEK, ZNANOŠĆU PROTIV POLITIKANTSTVA	101
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	103
NOVA KNJIGA MR. SCI. MLADENA IVEZIĆA <i>RATNI ZLOČINAC</i> TITO .	103
PISMO PROFESORU MATKU MARUŠIĆU	108
„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	113

PISMA DRUGU JAKOVINI	119
ZANIMA ME SAMO JEDNO: ČIJOM JE MILOŠĆU TVRTKO JAKOVINA POSTAO REDOVITI PROFESOR ZAGREBAČKOGA FILOZOFSKOG FAKULTETA?	122
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNAKOST, ZAGREB, 2017.	125
IPAK NEKI JUGO-KOMUNISTIČKI POVJESNIČAR U HAZU?	125
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	127
IGOR VUKIĆ, UZALUDNI POZIVI NA RASPRAVU O POVIJESTI	127
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	131
ZVONIMIR HODAK, PRESUDE ‘ČASNIH HAŠKIH SUDACA’ SU UJEDNO I PRAVOMOĆNE PRESUDE SUŽIVOTU BOŠNJAKA, HRVATA I SRBA U BIH!	131
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	136
MATKO MARUŠIĆ, NAPADI NA IGORA VUKIĆA I KAROLINU VIDOVIĆ KRIŠTO SU KOMUNISTIČKI NAPAD NA SLOBODU ZNAKSTVENOGA ISTRAŽIVANJA I SLOBODU GOVORA	136
JOSIP JOVIĆ, NOVINAR I PUBLICIST: UVIJEK NA HTV-U STRADAVAJU „NACIONALISTI“	141
IVICA MARIJAČIĆ, CRVENI KMERI S TZV. HTV-A NA BRANIKU VELIKOSRPSKOGA JASENOVAČKOGA MITA	142
POGOVOR: POSTOJI LI REVIZIONIZAM U ZNAKOSTI?	147
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	154
ODGOVOR PREDSJEDNIKU DHK-a	154
KOMENTAR ĐURA VIDMAROVIĆA	157
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	159
ANTE BIRIN, IVO GOLDSTEIN - MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE!	159
PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU	169
DRUKER / PREDSJEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	172
ZVONIMIR HODAK, DA JE LAŽ O 667 UBIJENIH CIVILA PROŠLA IMALI BI Z4 HRVATSKU - DRŽAVU U DRŽAVI, A ONI KOJI SU TO PODMETNULI HAAGU SAD SU UGLEDNI GRAĐANI	172
HOS, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	177
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA <i>TRI HRVATSKA</i> KNJIŽEVNIKA	177
DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	182
SRAMOTNO! ZAR NAM STRANCI MORAJU BRANITI ISTINU O BL. KARDINALU ALOJZIJU STEPINCU? ŠTO RADI VRH KATOLIČKE CRKVE? ŠTO RADE HRVATSKI AKADEMICI? ŠTO RADE HRVATSKI POVJESNIČARI?	182
VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.	186
JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?	186
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	190
POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM JOŠ UVIJEK NIJE	

POBIJEĐEN, ONI SE DANAS ZOVU...	190
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	195
PISMO PREDSEDNICIMA, 16.	195
VLADO GLAVAŠ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	202
ONAJ TKO JE PROTIV POZDRAVA ZA DOM SPREMNI TAJ JE OTVORENI PROTIVNIK HRVATSKE DRŽAVE I NJENE SLOBODE	202
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	207
OČITOVANJA HIBRIDNOGA RATA	207
KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“	210
PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE	215
IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN", ZAGREB, 2022.	219
JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“	219
HAJKA NA IX. BOJNU HOS-A, 2. DIO	221
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	226
TUĐMAN I HAZU	226
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS? DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	230
U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“	230
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	233
HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI	233
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	238
HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE	238
„RAZGOVARAJTE S VELIKIMA S POLAZIŠTA PRINCIPA, NIKADA NA KOLJENIMA“, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	243
HODAK: ‘POBIJEDI LI U UKRAJINI PUTIN SLIJEDI NAM NOVA SRPSKA INVAZIJA’	243
FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	248
SLOBODAN PROSPEROV NOVAK, KUCNUO JE ČAS	248
JOSIP JOVIĆ, NAKON DEFINICIJE ANTISEMITIZMA OD VLADE SE OČEKUJE DEFINICIJA PROTUHRVATSTVA	255
HODAK: VRAĆAJU NAM TITA I MILKU PLANINC NA TRGOVE I ULICE	260
DR. SC. VLATKA VUKELIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	265
DR. SC. VUKELIĆ O NOVOM GOLDSTEINOVOM KOLEGIJU: ‘TO JE POLITIČKA ZLOPORABA’	265
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	269
JA SE KUĆA OGLASILA NA SKANDALOZNU USPOREDBU TUĐMANA S MLADIĆEM?	269
DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO PORAZGOVARATI S PUPOVCEM	274
DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI	279
POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO TANKOM LEDU	283
TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?	288
PROFESOR EMERITUS BORAS, A NE TUĐMAN / SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, 2023.	293
ČESTITAM VAM DRŽAVNI BLAGDAN 'DAN KOKOŠARA'	293

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	299
HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI VRAĆAJU SE PO SVOJE	299
PISMA PREDSEDNICIMA	304
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	325
ZAHVALA PROF. DR. SC. VERI ČULJAK	325
SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI	331
ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	337
UVOD	337
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	339
PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 11.	339
SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	344
DARAN BAŠIĆ, GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI	344
LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2.	353
SANJA I TESA IVA DROBILICE 3.	357
ČESTITKA I KNJIGA NA DAR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	364
JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	368
ZVONIMIR HODAK, ČINI SE DA SE DUBOKA DRŽAVA ODLUČILA ZA ZOKIJEV NOVI MANDAT: DRAGAN ĆE DOBITI DRUGU NAGRADU	368
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	375
PISMO AKADEMIKINJAMA I AKADEMICIMA 2.	375
ZVONIMIR HODAK, JOŠ NISAM ČUO DA NETKO NAGOVARA LUKU MIŠETIĆA DA SVE OTKRIJE: DA ON TADA NIJE USPIO... ..	379
JURČEVIĆ ZA SABORSKOG ZASTUPNIKA KADA NIJE PODOBAN ZA AKADEMIKA	386
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.	389
KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?'	389
TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	398
I. BEKAVAC: TRGANJE KORIJENA VELIKE LAŽI (JASENOVAC)	398
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE	407
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	410
PISMO MLADENU PAVKOVIĆU	410
DR. SC. VLADIMIR GEIGER, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	413
BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.	413
DR. SC. ANTE NAZOR, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	419
LUKA ŠARIĆ, INICIJATIVA MLADIH NAPALA DR. NAZORA I IZNIJELA NIZ LAŽNIH NARATIVA O RH U RATU U BIH	419
'DOBAR ČOVEK SLOBA, ' DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	428

UKRAJINI 600 MILIJARDI POMOĆI OD MEĐUNARODNE ZAJEDNICE, A HRVATSKOJ 1991. EMBARGO I TO OD EU I UN	428
BOKA KOTORSKA I BOKELJI, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	432
ZAVRŠNI TEKST: HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI	432
TIHOMIR DUJMOVIĆ I THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	437
TIHOMIR DUJMOVIĆ, ZASTO SVI ŠUTE NA PORFIRIJEVU NAJAVU RATA?	437
GOLDSTEINI I HAJKA NA FILIPA LUKASA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	439
PISMO KREŠIMIRU ROTIMU	439
J. PEČARIĆ I Z. HODAK, SMJEŠNI 'ISTORIČAR' I JASENOVAC / PROF. DR. SC. HRVOJE KLASIĆ, 2. DIO“ DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	443
HRVATI NUDE SVOJ NOVAC DA SE ISTRAŽI JASENOVAC JER LAŽI HRVATSKIH 'ISTORIČARA'? POTVRĐUJU DA SE RADI O IZMIŠLJOTINAMA	443
RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA. DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	447
RUDI TOMIĆ: JUGOSLAVIJE VEĆ DUGO NEMA, ALI JOŠ ZAPRAVO NIJE UMRLA U – HRVATSKOJ!	447
NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA / U PANICI ZBOG THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	459
UHBDR91.: NAJNEGATIVNIJE OSOBE U 2025. GODINI PO ODABIRU BRANITELJA...459	
BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	461
"JEDAN OD NAJUGLEDNIJIH HRVATSKIH INTELEKTUALACA" A LAŽNO SE PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK ZNATE LI DA MU JE I TATA SLAVKO BIO DOKTOR ZNANOSTI?	461
J. PEČARIĆ I ZVONIMIR HODAK, JOŠ JEDAN SMJEŠNI 'ISTORIČAR' / DR. SC. DRAGAN MARKOVINA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	469
HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU	469
PROF. DR. SC. MIRJANA KASAPOVIĆ PROTIV GOLDSTEINA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	479
UVOD: MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR. SC. MIRJANA KASAPOVIĆ	479
ŠARIĆ: BUDIMIR LONČAR SVOJIM JE (NE)DJELIMA ZASLUŽIO TITULU DOMAĆEG IZDAJICE I SURADNIKA OKUPATORA	485
MIRJANA KASAPOVIĆ: ZAŠTO SRBI NAPUŠTAJU VIKTORA I VIKTORIJANCE? RASKOL U POSTJUGOSLAVENSKOM TABORU	493
KASAPOVIĆ OŠTRO KRITIZIRALA JAKOVININU KNJIGU O BUDIMIRU LONČARU: IDEOLOŠKI, POLITIČKI I ZNANSTVENO NEUVJERLJIVO	506
PISMO DVA AKADEMIKA, BISKUPA I GENERALA / NAPAD NA DR. SC. MARIJA JAREBA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	510
MARIO JAREB, IVO GOLDSTEIN OŽIVLJAVA KOMUNISTIČKE MITOVE KOJI RASPIRUJU MRŽNJU I PODJELE	510

MINISTARSTVO DROBILIČARA, DRAGOVOLJAC.COM., 202	6.517
ZAŠTO JE RIJEČ ‘DROBILIČARI’ U NAZIVU MINISTARSTVA KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO ZNANOSTI?	517
DROBILIČARI ILI ANTICROBILIČARI?	528
PISMO ROMANU LELJAKU	554
JE LI PATER DR. SC. VLADIMIR HORVAT ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA ZBOG DVIJE KNJIGE O JASENOVCU ILI ZATO ŠTO JE PRVI RAZOBLIČIO VELIKOSRPSKE LAŽI NA JEZIČNOME PLANU I NEPOSTOJEĆA »DVA VEKA VUKA« II.	567
NAPAD HDZ-OVOG MINISTARSTVA NA OSNIVAČA HDZ-A I UTEMELJITELJA RH AKADEMIKA FRANJU TUĐMANA	582
PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ I POSLIJE 11 GODINA O SLOBODI ISTRAŽIVANJA (JASENOVCA)	590
DR. SC. DAVOR MARIJAN, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	596
DAVOR MARIJAN: POJAM REVIZIONIZAM BIO JE U SFERI MARKSIZMA, U HRVATSKU GA JE UVEO SLAVKO GOLDSTEIN	596
ZAVRŠNI TEKSTOVI	599
JOSIP VRIČKO, PORFIRIJE JE ZAPOČEO KANONIZACIJU RATKA MLADIĆA?	599
VUKIĆ ODRŽAO LEKCIJU JAKOVINI: STEPINAC SE NIJE BORIO U SOLUNU	603
ŽIVOTOPISI AUTORA	605
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ	605
ZVONIMIR HODAK	612

UVOD

Nedavno je prvi autor objavio knjigu:

J. Pečarić, Ministarstvo drobiličara, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/drobilicari.pdf>

Povod je bio “Vodič za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ Ministarstva znanosti RH u kome je zbog knjiga o Radnom logoru Jasenovac bio prozvan. Nazvao ga je po Ivi Goldsteinu MINISTARSTVO DROBILIČARA, jer službena politika u RH slijedi smiješne tvrdnje tate i sina Goldstein, a sin je postao nadaleko poznat po izmišljanju drobilice u Jasenovcu po kojemu je i dobio ime Ivo Drobilica. Suluda priča u kojoj prvi autor prozvan zato što je knjigom odgovorio na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Na vlasti je stranka koju je osnovao Utemeljitelj RH koga je svojom knjigom na poziv ravnatelja HIP-a branio prvi autor, a ministarstvo te stranke ka osuđuje zbog toga.

Da sve to bude još nevjerovatnije Ministarstvo Drobiličara je protiv tzv. revizionista, a za one 'istoričare' kojima je akademik Tuđman GLAVNI REVIZIONIST.

Uz Goldsteina tu su i 'istoričari' Klasić, Markovina i Jakovina o kojima su autori napisali knjige:

J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Još jedan smiješni 'istoričar' / Dr. sc. Dragan Markovina, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/markovina.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' Tvrtno Jakovina i Thompson, dragovoljac.com., 2026.:

<https://dragovoljac.com/index.php/pecaric/48819-smijesni-istoricar-tvrtko-jakovina-i-thompson>

Ono što je posebno zanimljivo jest činjenica da su Jakovina i Klasić porfirijanci, tj. sljedbenici patrijarha SPC Porfirija. Njih Ministarstvo ne proziva!



Jeronim Kraljić

NATJEČAJ!

Što se mene tiče, imamo riječ godine - PORFIRIJANAC!

Idemo je zajedničkim snagama definirati i prijaviti za riječ godine - nagradu "Dr. Ivan Šreter".

Ažurirano nakon prvih komentara!

"Porfirijanac je naziv za potpuno lojalnog političkog istomišljenika, podupiratelja i javnog zagovaratelja velikosrpske politike zaodjenute u veo kvazi-progresivne ideologije, koja nekritički promovira teze o nepostojećoj zajedničkoj „regiji” i jeziku s ciljem ponižavanja hrvatskih nacionalnih vrijednosti – obitelji, domovine i vjere – te pritom ignorira činjenicu da zastupa stavove dugogodišnjeg, općepoznatog pjevača četničkih pjesama.

Većim je dijelom riječ o sljedbenicima jugokomunističke ideologije koji i danas ignoriraju zločine kojima je hrvatski narod bio izložen još od doba Kraljevine Jugoslavije, a osobito nakon završetka Drugoga svjetskog rata."

Počnimo!

Ali vratimo se onome kome je posvećena ova knjiga.

FAH IDIOT TJEDNA

Tvrtko JAKOVINA,
jugoslavenski povjesničar u
Hrvatskoj, u dokumentarcu
nekoga glazbenoga šljama:
'Hrvatski
nacionalizam je
nacionalizam
ustrašenih, vrlo slabih ljudi!'

HT: To se vidjelo naročito 1995. u Oluji kada su Vaši
 hrabri četnici i oficiri JNA jurišali. Na traktorima pred
 ustrašenim ustašama. I opet će, zajedno s Vama, ako
 bude sreće!



KOLIKO VAS IMA TOLIKO RAVNOPRAVNOSTI

Sjećam se kada mi je jedna muslimanka iz Bosne davnih devedesetih u Melbourneu rekla:

Hrvata ima u BiH 17% pa im pripada 17% ravnopravnosti!

Odgovorio sam joj: To Vas je sigurno naučio Vaš suprug rekavši vas:

Ljubavi moja, Ti si meni ravnopravna. Imaš 0% ravnopravnosti!

TAKO I NAS 'ISTORIČAR' Jakovina.



Foto: Josip Bandić / CROPIX
 DIREKTNO.HR

Ideja o Herceg-Bosni ponovno podigla prašinu: Jakovini stigao žestok odgovor s desnice

IZAZVAO REAKCIJE

Ideja o Herceg-Bosni ponovno podigla prašinu: Jakovini stigao žestok odgovor s desnice

Hrvatski povjesničar **Tvrtko Jakovina** za N1 je ovih dana komentirao ideju o oživljavanju Herceg-Bosne.

09.06.2026.

Ova se tema ponovno aktualizirala nakon što je Domovinski pokret nedavno zatražio da se deklaracijom hitno pokrene inicijativa za uspostavu hrvatske izborne jedinice u Federaciji BiH i da se unutar vladajuće koalicije hitno postigne dogovor o konkretnim koracima koje Hrvatska treba poduzeti. Iz DP-a ističu da bi hrvatska izborna jedinica u Federaciji BiH očuvala opstanak Federacije BiH i štitila prava Hrvata omogućujući im izbor legitimnih hrvatskih predstavnika i da je takvo rješenje "jednostavno izvedivo".

Jakovina je komentirao koliko je izgledna opcija uspostave Herceg-Bosne. "Nešto najbliže odgovoru na to pitanje stigao je prije nekoliko dana iz SAD-a u njihovoj strategiji za Zapadni Balkan. Tamo se izričito podcrtava očuvanje dejtonske BiH. To nažalost znači očuvanje Republike Srpske, ali znači i očuvanje vanjskih granica BiH i onakav njen ustroj kakav je sada postavljen. Kada ekstremno desne stranke, članice koalicije s HDZ-om, izlaze s takvim idejama, onda jedino mogu izazvati iritaciju najbrojnijeg naroda u BiH i davati vrlo lažne nade tamošnjim Hrvatima", kazao je Jakovina.

Grmoja reagirao na istup Jakovine

Na ovu je njegovu izjavu reagirao predsjednik Mosta Nikola Grmoja koji se oglasio na Facebooku. "Jakovina je povjesničar, pa Bosnu i Hercegovinu danas još uvijek promatra iz povijesne perspektive otomanske okupacije i dominacije. Kolega Jakovina, u Bosni i Hercegovini danas ne postoje većinski i manjinski narodi, nego postoje tri konstitutivna naroda, a Hrvati su jedan od njih", poručio je Grmoja.

Grmoja žestoko odgovorio SDA-ovcu: 'Nikada nećete imati unitarnu državu'

Lider Mosta o ovoj se temi prethodnih dana oglašavao u više navrata, jasno zagovarajući ravnopravnost Hrvata u BiH. "Hrvatska federalna jedinica u BiH je legitiman zahtjev kojeg Most i ja godinama zagovaramo!", istaknuo je Grmoja u nedavnoj objavi na Facebooku.

<https://direktno.hr/direkt/ideja-o-herceg-bosni-ponovno-podigla-prasinu-jakovini-stigao-zestok-odgovor-s-desnice-397907/>

EVO I KOMENTARA DR. GRANICA



Ivica Granic

U pitanju je jedan sveučilišni profesor. Katastrofa. A da kapacitetu netko protumači kako u Bosni i Hercegovini ne postoje većinski ili manjinski narodi, postoje tri konstitutivna naroda, a Hrvati su jedan od njih.

Nedavno je jedan njegov kolega, razgovarajući o stanju na Banovini nakon potresa, stalno koristio termin 'srpska sela'. Zar i tom kapacitetu, s istog fakulteta, treba tumačiti kako u RH ne postoje srpska sela, svako selo u RH je hrvatsko selo, eventualno sa srpskom većinom ili slično. Ali srpska sela u RH definitivno ne postoje.

Evo još nekih komentara s facebooka o Jakovini:

Ivan Pletikos se osjeća sarkastično.

Mnogi su se već osvrnuli na prof dr Jadovinu i njegove ideje, sa političke strane, odnosno ono o „iritaciji“.

Meni je to ovdje drugotno, želim se osvrnuti na jednu nebulozu koja dotičnog omniprezenta na svim medijima regiona i navodnog reprezenta napoleonskog uma i najviše razine mudrosti, predstavlja u sasvim drugom svjetlu. Kao običnog ignoranta dakle neznalicu o temama o kojima nadmeno propovijeda sa medijskog ambona. Za ovo što je izrekao u referentnom intervjuu, kod svakog bi profesora ustavnog prava na svijetu, zaradio pad na ispitu. Najmanje.

Radi se naime o njegovoj sintagmi „većinski narod“. Pa upozorio bih profešura napoleonskog kompleksa, Jadovinu da pojam većinski narod ne postoji u

federacijama. Odnosno da je federacija upravo i konstruirana da ne bi postojao pojam – „većinski narod“.

Jugoslavija kakva god bila da bila i kako se god odnosite prema njoj, bila je – federacija u svim svojim oblicima, i stoga u njoj nije postojao, ponavljam na nivou federativne države – „većinski narod“ Srbijanci su bili većinski narod u članici federacije Srbiji, ali ne i Srbi drugdje. Za sve je ostale vrijedilo isto.

Tek u unitarnoj državi (kakve su većina u svijetu, a i RH je takva) postoji većinski narod i manjine. U federacijama ne. Jer su i stvorene i izabrane da ga ne bi bilo.

Koliko znam, BiH je još uvijek Federacija i to dvostruka: kao cjelovita država prema vani (iako u naravi konfederacija da se ne lažemo) i kao jedna njezina sastavnica koja se tako i zove: Federacija BiH i koju čine dva konstitutivna naroda: Bošnjaci i Hrvati.

Stoga sjedi Jadovino – jedan!

22. lipnja ·

HRVATE (ZA SRPSKE SLUGE = USTAŠE) JE VRATIO THOMPSON, A NE PLENKOVIĆ

Imali smo cilj oko kojeg se
okupila cijela nacija. Plenkovićev
HDZ-a to je protratio i vratio
ustaše

O Danu antifašističke borbe donosimo važan esej Tvrtka
Jakovine o procvatu neoustaštva i izgubljenom smjeru
Hrvatske



PIŠE

TVRTKO JAKOVINA

Barbara Barba Jonjić se osjeća fantastično.

22. lipnja ·

Avalon · Roxy Music ·

Malo selo, velik jad 🤔👉

A i NAD8ISKUPA

Ivica Granic

20. lipnja

Don Batur vs. Don Žderić

Nakon što su pojedini mediji posljednjih dana prenijeli kritička razmišljanja svećenika o povezanosti vjere i uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije don Ante Žderića, svoj je stav javno iznio također poznati zadarski svećenik, kancelar Zadarske nadbiskupije don Marin Batur.

U objavi na društvenim mrežama stao je u obranu izbornika Zlatka Dalića i hrvatskih reprezentativaca, poručivši kroz objavu kako ne razumije optužbe da se među Vatrenima stvara svojevrsni kult ličnosti ili da se Boga prikazuje kao navijača jedne reprezentacije.

'Nisam primijetio da izbornik Dalić pravi Boga od sebe, od igrača, a ni od nogometa. Nisam vidio da bilo tko smatra kako Bog navija za Hrvatsku', napisao je na početku svoje objave.

'Možda bi bili popularniji da nose dugine boje.' Za Dalića kaže da je čovjek koji svoju vjeru ne skriva, ali je pritom živi ponizno i dostojanstveno.

'Izbornik Dalić je čovjek koji ponizno stoji pred Bogom, ne stidi se svoje vjere, ističe branitelje i diše hrvatski. Naša reprezentacija nije iznad Krista. Oni to nikada nisu ni rekli.'

'Možda bi naši nogometaši i Dalić u medijima bili popularniji da kapetan nosi dugine boje, da im ne pjeva M. P. Thompson, da ne zahvaljuju Gospi i utakmice ne posvećuju braniteljima. Ali to onda ne bi bila spremnost i odanost prema našoj hrvatskoj Domovini.'

I to je to. Stvari treba nazvati pravim imenom. I prestati se čuditi. Sotona je ušla i u Crkvu. I to odavno

Prvo poglavlje ove knjige sastavljeno je od tekstova danih na Facebooku prvog autora, a odnose se na porfirijance.

Najveći dio knjige su tekstovi oba autora danih u knjigama prvog autora.

Autori

PORFIRIJANAC JAKOVINA

Marcel Holjevac

U Hrvatskoj nema niti jednog "istraživačkog novinara" koji bi nazvao Radu Borić, Šerbedžiju, Klasića, ili bilo kojeg levog intelektualca, i pitao ga kako sad gleda na svoje guranje u Porfirijev šupak i je li ga bar malo sram. Jer su prezauzeti Thompsonovom šupom i vodom u Lici. Kako je rekao veliki Thomas Sowel: "Neke su stvari toliko glupe da samo intelektualci u njih mogu vjerovati". Jedna od njih je Porfirijev ekumenizam. No smisao postojanja hrvatskog intelektualca je da bi četniku virio iz guzice.

Rada Borić o Porfiriju 2021. :

"'Porfirijanci', kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih svjetonazora, koji su u neformalnim druženjima, preimenovanima u 'kružoke', u prostorima Mitropolije, dijelili zajedničku brigu za pravednije društvo... Da sam vjernica, rekla bih da je njegovo djelovanje u Zagrebu bilo blagoslov, a kako nisam, sigurna sam da je u našem gradu ostavio neizbrisiv, duboki trag dijaloga i suradnje

Davorin Karačić

Nemojte misliti da domaći ljevičari jugoslavenskog usmjerenja nisu znali što intimno misli patrijarh Porfirije dok su s njime uživali i blagovali u svom poznatom "kružoku"

Itekako su znali za Porfirijevu odbojnost, da ne kažem mržnju prema Hrvatskoj i upravo zato su bili dobri i bliski s njim.

Kad je u pitanju odbojnost prema hrvatskoj državi, i velikosrbi i domaći ljevičari dijele istu emociju a samo snaga i odlučnost hrvatskih branitelja su spriječili da ti isti domaći ljevičari tijekom Domovinskog rata ne postanu neki novi partizani u borbi protiv nove NDH.

Krešimir Rotim

U Beogradu je na sramotan način još jednom pokazano da se oni koje veći dio srpskog naroda bira na izborima ne odriču ratnih zločinaca.

Ne treba nas to iznenađivati.

Snažna vojska i čvrsta granica prema Zapadu, jedini su razuman odgovor na slavljenje onoga koji je planirao sve Šibenčane od 10 do 75 godina izbrisati s lica zemlje.

Ono što nas treba zabrinjavati je petokolonaško djelovanje samopredstavljene cool zagrebačke elite.

Te Matule i Borići ovoga svijeta, prijateljevali su sa Porfirijem, čovjekom koji Ratka Mladića drži simbolom "srpske borbe", koja je ubijala civile i rušila gradove.

Ne samo sa da su prijateljevali. Na tim kružocima, tom remiksu jugoslavenstva uz domaćinstvo četnika, raspravljali su o tome kako Hrvatsku rashrvatiti.

Domaća peta kolona ponovno pokazuje koliko je destruktivna u svojoj mržnji prema slobodnom i suverenom narodu u svojoj jedinjoj državi koju ima.

<https://www.facebook.com/reel/29111060865162649>



Mišić Predrag

Zabraniti djelovanje SPC

Svatko tko nanosi štetu našoj domovini

Veliča zločince i stvara nemir nema što tražiti u Hrvatskoj.

Uzrok svih ratova i nemira je upravo SPC.

To nije moj prohtjeve već tako piše u USTAVU REPUBLIKE HRVATSKE.

Ovo jučer je samo potvrda, iako smo to sve znali.

Radije ću se moliti na leđini nego u takvoj crkvi.

Ja vjeru neću mijenjati zbog idiota

Ali vi tu ne možete više biti

**GORDAN MALIĆ: SRPSKU PRAVOSLAVNU CRKVU TREBA
ZABRANITI**

https://www.maxportal.hr/vijesti/gordan-malic-srpsku-pravoslavnu-crkvu-treba-zabraniti/?fbclid=IwY2xjawUNMuFwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAGJyaWQRMW44OG45NUdETUFlIdFpEZVRzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeITczZmyyW9e4hTyyKtJhmLFv12gh4zKT2HyhL4H97Tq2gcs7yZR3Bw7Hxz8_aem_S5ZjQeAL1vOJXJeFKo3rig

Ivica Marijačić

Nije istina da su sada, nakon što je vodio opijelo krvniku Ratku Mladiću, pale sve maske s patrijarha SPC-a Porfirija.

On je davno pokazao svoje pravo lice kad je pjevao u čast kokardi i zločincu Momčilu Đujiću.

Nije istina da su oni koji su mu odlazili na seanse bili zavedeni ili da nisu znali. Znali su da je četnik i baš zato što je četnik su mu i hrlili i Klasić, i Jakovina, i Pilsel, i Josipović, i Pupovac, i Rada Borić i Vesna Pusić i sav ostali šljam koji sad šuti kao kurva, a da imaju imalo časti ti epigoni patrijarha četnika odselili bi iz Hrvatske za sva vremena.

Baš zato što je Porfirije četnik, s njime su oduševljeno i ganuto lomili pogaču Plenković i Obuljenka, Mesići mnogi drugi.. Baš zato financiraju otvoreno sve četničke provokacije i već deset godina pljuju u lice hrvatskome narodu...

Baš zato što je Porfirije četnik, zagrebačka sutkinja Horvat je s posebnim guštom osudila novinara Marka Jurića po volji Porfirija, Pupovca i njegovih četnika i orjunaša...

Plenković i Milanović pretvorili su hrvatsku državu u servis za rehabilitaciju jugosrpstva, četništva i zločinačkog SPC-a te u aparat za obračun s hrvatstvom.

I sad se kao čude, čude se Porfiriju, čude se Vučiću, čude se EU koje nije ni briga i za sve što se događa u Srbiji.

Ni jedne žrtve pale za Hrvatsku nisu vrijedni ni ovaj HDZ, ni Plenković, ni Milanović, ni ljevičarska oporba SDP i Možemo, koja želi još i više jugosrpstva, ni desničarska koja je raspadnuta.

Hrvatska je u rukama najgorih ljudi, u rukama ološa kojemu se gadi i ime hrvatsko, a to nije samo njihova sramota nego i onih koji su im predali državu u ruke.

Porfirije koji blagoslivlja mrtvoga generala Mladića, koljača Hrvata u Škabrnji i Nadinu, je do jučer bio idol svih njih, njihov Bog i njihova slika i prilika, a sada ih je malo iznevjerio jer nisu htjeli ni željeli u svome sljepilu i animozitetu prema vlastitome narodu vidjeti da je on jednako štovao i živoga ubojicu Ratka Mladića kao i sada mrtvoga.

Opširnije u novome broju Hrvatskog tjednika u četvrtak.

Ivano Balić

Ovo su sudionici zagrebačkoga kružoka Porfirija Perića, ortodoksnoga četnika !! Oni su svakom loncu poklopac i svima dociraju o ljudskim pravima, mržnji i nacionalizmu !! Ajde da ih sada čujemo! Pitajmo taj talog neprijateljski zašto vjeruju dušmaninu Hrvata a prozivaju one koji žive i dišu za Hrvatsku ?? Osim Rade Borić tu su :

Prema medijskim izvještajima i svjedočanstvima, među sudionicima su bili:

- **Političari i diplomati:** Ivo Josipović (bivši predsjednik RH), Budimir Lončar (posljednji ministar vanjskih poslova SFRJ), Milorad Pupovac (saborski zastupnik), Vili Matula (glumac i političar) te Dušan Ljuština.
- **Novinari i analitičari:** Inoslav Bešker, Branimir Pofuk i Drago Pilsel.
- **Povjesničari i znanstvenici:** Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dejan Jović (politolog) i Dražen Lalić (sociolog).
- **Kulturnjaci i poduzetnici:** Rade Šerbedžija (glumac) i Emil Tedeschi (poduzetnik).
- **Teolozi:** Katolička teologinja Ana Marija Grünfelder.



Željko Huljev

Pozdrav svima iz teksta uz pitanje - Tko danas vodi opelo zločincu Ratku Mladiću.

Porfirije.

Poznajete li tog čovjeka koji vam je 60 puta u Zagrebu na kružocima prodavao muda za bubrege ili vam je odgovarao njegov verbalni diskurs ili možda pjevački talent.

I šta ćemo sada.

Nije Pepelnica a nema ni pepela za vas jer niste vjernici.

Pokrijte se onda ušima.



Jeronim Kraljić

Porfirijanci kažu da je on tada bio druga osoba.

Govorimo o razdoblju od 2017. do 2021. godine.

Kronologija:

2011. Porfirije otvara usta dok pjeva "Što se ono na Dinari sjaji, popa Đujića kokarda na glavi"

2016. Snimka izlazi u javnost

2016. Novinar Marko Jurič upozorava na moguću prisutnost četnika i biva napadan od strane yugowoke leftarda (Porfirijanaca)

2017. Porfirijanci počinju sa štovanjem lika i djela svog ljubljenog rokera i kozmopolita

2023. Novinar Marko Jurič osuđen zato što je četniku rekao da je četnik

2026. Porfirije slavi ratnog zločinca Ratka Mladića

2026. Porfirijanci - muk

Fotografija:

D.P.(inicijali poznati redakciji)

Moderator Porfirijevog kružoka (120 ljudi; jezgra od 60-65)

Ante Križić

Malo je reć da je ogavno i odvratno ovo isčuđavanje jugočetnika u Hrvatskoj, pogotovo u medijima, tobožnje zgražanje, da kako to patrijarh srpsko Porfirije vodi sprovod ratnom zločincu i krvniku Ratku Mladiću.

Pa tko će drugi. Vjekoslav Drago Carlos Pilsel je navodno prešao u pravoslavlje ali sitna je on šarža. Ni najbliži biskup SPC-u u katolika Mate Uzinić ne bi mogao doći ni blizu. Ni Plenković kad bi naučio nabrajat i mahat kandilom ne došao u obzir kao ni Nina Obuljen

A tko će drugi najveće srpskom zločincu u zadnjem ratu držati opijelo nego glavni pokretač rata SPC i njezin patrijarh. Pa to je čista logika.

Odvratno je bilo čitati jugočetnike kako se kao čude Porfirijevom "preobrazbom" nakon što je otišao u Beograd i postao glavni četnik u SPC. Nikoga on prevario nije a najmanje svoje filočetnike. Filočetnici u Hrvatskoj su najgori ološ, ljudi bez morala i časti, lažljivci i manipulatori ali nisu ni oni toliko glupi da od početka nisu znali tko je Porfirije. Oni su ga upravo voljeli zato što je bio to što je bio. Četnik. Nije li snimak gdje on traži pjesmu i rukama gestikulira da se pjeva o četničkom vojvodi popu Đujiću izišao u javnost čim je postao patrijarh "zagrebačko-ljubljanski i cele Italije".

I što su uradili tzv levičari u Hrvatskoj a ustvari filočetnici. Stali su u njegovu obranu ko Gadafijeve tjelohraniteljice. Iako "pokretni fotos ne ume da laže" četnici iz Hrvatske su pokušali to prikazati kao podvalu i falsifikat gdje se podmeće "dobrom patrijarhu" a kad u tome nisu uspjeli, rekli su da Porfirije nije pjevao nego samo lagano otvarao usta. To što je druge "jaračio" da pjevaju to su naravno prešutjeli. Još od Mesića i njegovog objašnjenja sva izmotavanja tzv levica u Hrvatskoj su tako priglupa da svako "objašnjenje šamar ište". To su ljudi koji slažu čim trepnu.

Filočetnici su tada kao bijesni psi napadali i grizli svakog tko se usudio kritizirati glavnog četnika u Hrvatskoja. Marko Jurić je fasovao uvjetni zatvor i ukidanje emisije. Porfirije je bio nedodirljiv.

U nekoj dvorani održavao je seanse, gdje se skupljao njegov kružok, sav taj protuhrvatski klatež, svi ti Pilseli, Klasići, Nobile, Josipovići dokazani antihrvati gdje bi se navodno glavni Saruman SPC popeo na vrh amfiteatra i gledao taj skup bjednika i protuhrvata svojim mračnim, urokljivim očima ali sam se ne uplićući u pravu, jer on je tu gazda a gazda ne komunicira s podčinjenima.

U međuvremenu ga je vlast tovarila novcem i nekretninama tako da je SPC pokupio pola zagrebačkog Donjeg grada koje je SPC iznadobijala za vrijeme kraljevine Jugoslavije (a i ranije) na tko zna kakav način) i usput im gradeći 40 četničkih štabove novcem otetim od hrvatske sirotinje, pa se kao sad čude provali četništva u Srbiji (ali i u Hrvatskoj gdje doslovno žare i pale)

Može se samo zamisliti što bi bilo da je neki katolički biskup, npr Vlado Košić pjevao pjesme u slavu Luburića ili Francetića. Mislim da bi i danas filočetnici u Hrvatskoj hopsali na Jelačić placu i Markovom trgu a da bi im očnjaci narasli za 10 centimetara a uši zašiljile za još toliko.

Nitijednog filočetnika u Hrvatskoj Porfirije nije prevario. Oni su ga voljeli upravo zato što je bio to što je bio- nepatvoreni četnik. I zato umjesto zgražanja svima njima je bilo mjesto uz odar ratnog zločinca i krvnika Ratka Mladića. Tamo je trebao bit Vili Matula. Rene Bitorajec, Leon Lučev. Tamo su trebali biti, biti Dalija Orešković, Tvrtko Jakovina, Dražen Lalić, Branimir Pofuk, Tomislav Tomašević, Nina Obuljen, Andrej Plenković, Ivana Kekin. Tamo je bilo mjesto svim četničkim mecenama. Uostalom ako su Možemovci zajedno s Dalijom Orešković odali počast (a Nina Obuljen financirala) može se reći glavnom ideologu velikosrpstva Dejanu Medakoviću, koji je po svemu bio Mladiću nadređeni i gdje je Mladić sprovodio samo Medakovićeve zaključke i nacionalne strategije, sasvim je logično da odaju "poštu" Medakovićevom šegrtu.

Tamo bi mislim svakako bila Vedrana Rudan da je bila živa. Čak postoji mogućnost da Mladić nije mogao prežaliti smrt Vedrane Rudan. Ona je bila Mladićev ženski alter ego. Sve što je Mladić bio u ratu, surov, nadmen, okrutan, nemilosrdan, nabusit, prepun zla i zločinačke energije to je sve imala Vedrana Rudan u prenesenom alegorijskom pisanom načinom. On je masakrirao ljude, streljačkim i koljačkim vodovima, logorima i topništvom, ona je sve to radila riječima. Vedrana Rudana je bila misaoni Ratko Mladić. Ratko Mladić je bio Vedrana Rudan sa zločinačkim trupama.

Petokraka i kokarda su uvijek išli ruku pod ruku. Jedini problem bi nastao kad se odlučivao tko će od njih dvoje vladati velikom Srbijom (Jugoslavijom). Kad su protjerani iz Srbije partizani su svoje prorijeđene proleTERSKE brigade popunile četničkim koljačima i to onim najgorima, onima koji su preživjeli Francetićev "pohod u istočnu Bosnu" i razbijanje Dangićevih i Todorovićevih koljača. Tko ne vjeruje nek pročita putopis mladog partizana Adila Zulfikarpašića "Put u Foču". Sve je isto 1941-ve i 1991- i 2026.. Uvijek kokarda i petokraka zajedno protiv Hrvatske. Samo s jednom razlikom . U predhodna dva slučaja se pružao otpor. Danas više nikakvog otpora nema



Stjepan Stimac se osjeća motivirano.

JUGOSLAVIJA JE NAPOKON MRTVA, RATKO MLADIĆ "OVERIO"

Dva metka u šuplja prsa, jedan u zamazanu čelenku i glogov kolac u gnjilo srce.

I tako, džaba su krečili i kreče, Markovine, Goldsteini, Pusići, Jakovine, Klasići, Pilseli, Pupovac i bijesni divlji čopor, Teršelička i leglo gujina, Možemo-ovce, SDP-ovce, Obuljenka i trojanska virus kolonija, Puhovski, Denis Latin, Šerbedžija i Cecino jato arkanovaca, HND, RF, Mladićevi antifašistički salonski patnici u Hrvata... Baš su se nakot... namnožili.

Nakon više od stoljeća napokon su Srbi u Srbiji shvatili da ne postoji opcija u kojoj oni prijevarom, silom i nasiljem mogu vladati hrvatskim zemljama, a da im to kad-tad ne rigne na nos. I odustali su u potpunosti od oprezne infiltracije. Sad kad krenu opet će ko 1991. krenuti sa svim što imaju i u potpuno istrebljenje svih nesrba. To je ono što Vučić naziva „drugo poluvrijeme“, jer on računa kao prvo poluvrijeme 1995. No, kronološki, ovo bi trebalo biti treće poluvrijeme, jer je prvo poluvrijeme bilo 1991. kad su nas nemilosrdno gazili u trenutku kad nismo bili naoružani, drugo je bilo kad smo postali ravnopravni 1995. Realno, ovo je nova utakmica i očekuje se prvo poluvrijeme.

Bolesna braća jugovići po običaju kaskaju za događajima i još sanjaju o usponu na vlast u kojemu će im Srbi biti topovsko meso u gaženju Hrvata, a

oni zajahati sve redom. Zato bolesna braća jugovići i dalje vrijedno grade svoju monstruožnu tvorevinu: ciglu po ciglu trojanske centre, knjigu po knjigu, film po film, pevaljka projekte, leš po leš, izdaju na izdaju, emisiju po emisiju, dovode sa svih strana i iz svih kanalizacija zamazane i podle jeftine kvaziknjiževnike, kvazinounare, političke komesare i šljam svake vrste, masno ih plaćaju i daju svu medijsku i finansijsku pomoć da žive kao rak na hrvatskom tkivu. Ali uzalud. I ne bi bilo uzalud što se tiče „domoljuba“ u vladajućoj stranci, no ovaj put su dobili nogu u smrdljivu stražnjicu od Srba. Mašala.

Jugoslavenski projekt je propao zauvijek. Tomu su jamac SPC, srbijanski narod i srbijanska politika. Napokon su naučili lekciju i ne glume više spasitelje od Grenlanda do Tokya. Odbacili su sve maske i slave svoje za genocid osuđene „heroje“ javno i službeno, vjerski i svjetovno. Slave svoju politiku još od Balkanskih ratova i tadašnjih genocida do zadnjih genocida nad Hrvatima, muslimanima i Albancima, javno i bez srama.

Nema tu više glume i to je s jedne strane pozitivno jer im je najveća moć ležala u prljavim igrima i konstantnom varanju ionako moralno i mentalno zaostale međunarodne zajednice. Pozitivno je i to da sad jasno vidimo neprijatelja koji više ne glumi i javno najavljuje rat, dok se bjesomučno naoružava. Negativno je to što bez ikakve sumnje idemo prema ratu, ako se ovako nastavi, a nastaviti će se jer tamo svi isto misle, i vlast, i oporba, i prosvjednici i oni koji ih batinaju.

I gdje nam sad ostadoše bolesna braća jugovići? Nigdje“ Nitko ih ne želi i sav im se trud pretvorio u prašinu. Neki su podsvjesno shvatili da je došao kraj njihovom frankenštajnovskom čudovištu izgrađenom od trulih ljudskih dijelova tijela, a sad čudovište umire na očigled.

Zato se podsvjesno u mozgovima nekih jugovića pojavio tračak nade da mogu parazitirati na hrvatskom tijelu pa se na zadnjem prosvjedu za Liku ogrnuše hrvatskim zastavama da sakriju trulež svog raspadajućeg tijela. Ne znam jeste li primijetili, ali sve češće u zadnje vrijeme spominju domoljublje koje su, gle čuda, počeli i sebi pripisivati, pa evo i mahati hrvatskom zastavom. Očekujem uskoro žestoku bitku oko toga tko je veći domoljub, lijevo ili desno krilo? Narod se na to samo može tužno nasmijati i nastaviti tražiti vezu na onkologiji.

Vratimo se na Ratka Mladića i priču kako je ubio jugoslavene.

Pozadina priče o Mladiću je puno složenija od samog odavanja počasti nespornom ratnom zločincu osuđenom za genocid. Ratko Mladić ne smije pasti iz više razloga. Jedan je to što on jest točka oko koje se ustoličuje ili raspada Velika okljaštrena Srbija. Pod tim mislim na ujedinjenje ili smrt Republike Srbije i Republike Genocidne koju zovu i Republika Srpska.

Zato Vučić u ime vascelog srpskog naroda svjesno od svih Srba pravi genocidan narod. No postoji ona ispraznica da jedan narod ne može biti genocidan, pa Vučić i SPC mniju da ako dovoljno dugo budu kolektivno vukli genocid na grbači srbijanskog naroda, da će taj genocid otpasti kao činjenica.

Jer narod ne može biti genocidan, je l'? Drugo, ako priznaju genocid u Srebrenici onda priznaju i da je Republika Srpska nastala na genocidu, a to im ozbiljno umanjuje šanse za izdvajanje iz BiH i priključenje matici Srbiji.

Zato ne priznaju genocid i okrivljuju međunarodnu zajednicu da je prijevarom osudila đenerala Mladića, kojega su „nevinog ko Isusa“ razapeli i ubili u Haagu. Zato ne priznaju ni Kosovo, do točke kad će priznanje Kosova biti dio paketa u razmjeni za Republiku Srpsku. Ali do tada niti jedan dio slagalice ne smije pasti, ni priznaje genocida u Srebrenici, ni puštanje niz vodu Ratka Mladića, ni priznanje Kosova. Jer ako bilo koji dio padne, kula od ljudskih trupala se ruši.

Gdje smo mi tu? Ako ne želimo Zagreb u dometu srbijanskih topova morat će mo se uključiti u ove tektonske poremećaje, pa i oružanim otporom. Ako Srbija izbije na domet Zagreba to nije kraj nego početak, jer SPC masovno kupuje sve u i oko Jasenovca, a svi znamo za onu njihovu poznatu „gde su srpski grobovi to je Srbija“. I eto Srbije u Jasenovcu. S tim ciljem SPC kupuje sve u i oko Jasenovca.

Dakle, ne znaš više jesmo li ugroženiji izvana ili iznutra. I ne samo miniranjem Hrvatske od jugoslavena koji sebi tepaju da su ljevičari i antifašisti (kao i Ratko Mladić), nego i od onih koji bi nas trebali štititi kao narod od svih ugroza, uključujući i od smetlarske mafije, koja je očigledno zloćudno metastazirala i osilila se do te mjere da im ništa ne znači budućnost Hrvatske i djece, niti se boje Boga, niti vlasti, niti naroda. Budućnost koju naša djeca neće imati ako sad i odmah ne zaustavimo ovaj zločin protiv čovječnosti, zločin koji je ravan onom koji nam spremaju pomahnitali nacisti i za koji se također moramo ozbiljno spremati.

Inače ovaj je tekst samo uvod u priču o antifašistima i zašto ih hrvatski narod ne može vidjeti ni nacrtane iako HDZ izvodi vratolomije koje bi ih grdo koštale da imamo ikakvu bolju opciju. Ustvari imamo ali su mizerne i male, što zbog vlastite oholosti, što zbog oholosti naroda koji nikom ne da šansu.

Na slici antifašisti i njihovi predvodnici antifašizma, jedno tijelo, jedan zločinački naum

OKUPIO JE NAJOGAVNIJE MEDJU NAJOGAVNIJIMA

Josip Radeljak

VELIKO-SRPSKI I NAŠ ORJUNAŠKI ŠLJAM !!!







opijelo Ratku Mladiću

Index Vijesti
Zadnja nadopuna: 12:37, 07. rujna 2026.



Gordana Zelenika

Nego sjećate li se onih idiota koji su sa Porfritijem održavaju kružoke po Zg !!

Kojih li se sve informacija taj tada nakupio !

“Broj sudionika je varirao, ali nerijetko bi ih se ondje skupilo i po 60, a tehnički dio organizacije obavljao je novinar

Drago Pilsel.

Gostoljubiv i vrlo diskretan domaćin

Prema pisanju Jutarnjeg lista, sudionici "Porfirijevih kružoka" među ostalima su bili bivši predsjednik

Ivo Josipović,

katolička teologinja Anna Gruenfelder, isusovac Tvrtko Barun,

rabin Moše Prelević,

glumac Vili Matula,

povjesničari Tvrtko Jakovina

i Hrvoje Klasić,

politolozi Dejan Jović
i Dražen Lalić,
akademik Vlatko Silobrić,
čelnik SDSS-a Milorad Pupovac, feministička aktivistkinja Rada Borić,
protestantski teolozi Peter Kuzmič i bračni par Raffai,
novinar Branimir Pofuk,
katolički svećenik don Anton Šuljić
te mnogi liječnici, znanstvenici, nastavnici i drugi.
Neki od njih potvrdili su da je Porfirije bio gostoljubiv domaćin, ali prilično
diskretan. Najčešće bi ih dočekaao,
zatim se povukao među publiku
i pratio razgovore,
a pred kraj se osobno uključivao kao običan sudionik.
“Prije 2 godine Vesna Pusić o Porfiriju: ‘Bio je rock star u Zagrebu, mnoge moje
prijatelje je šarmirao’
Rada Borić: ‘Odlazak Porfirija gubitak je za Hrvatsku, a dobitak za Srbiju’



Dubravka Vlaičević

TVRDOGLAVI TVRTKO 🤨

'Povjesničar Tvrtko Jakovina, misli da trebamo pustiti Srbiju neka slavi genocid i Ratka Mladića, jer trebamo urediti svoje dvorište, a onda još baljezga nešto o tome da se mi "mrzimo na ovim našim prostorima." Svi koji izjednačavaju Hrvatsku i Srbiju u vrijednosnom, socijalnom i kulturnom smislu, možda bi se u Srbiju, trebali i preseliti.' (Marin Vlahović)

KOMENTARI

Dubravka Vlaičević

Autor

'ZAPAMTITE MOJE RIJEČI'

'Vučić plaši Srbe Thompsonom: 'Promijeni li se vlast, tjerat će vas na njegove koncerte' Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić u razgovoru za režimski Informer ponovno se žestoko obrušio na Hrvatsku i premijera Andreja Plenkovića. "Zamislite, premijer najgore marionetske nacističke države iz Drugog svjetskog rata priča vam o katarzi, koji su jedini imali logore za djecu, ubijali na najmonstruozniji mogući način. Oni nama pričaju o katarzi", istaknuo je Vučić. Potom je iznio svoje viđenje mogućeg razvoja odnosa Srbije prema Hrvatskoj u slučaju promjene vlasti u Beogradu. U tom je kontekstu spomenuo i Marka Perkovića Thompsona. "Zapamtite moje riječi, promijeni li se vlast, tjerat će vas buduća vlast u Srbiji i tjerat će Srbe da idu na Thompsonove koncerte i govorit će nam kako je to novi patriotizam i kako je to nova suradnja u Europi." Srbijanski predsjednik potom je svoju tvrdnju dodatno proširio, govoreći o pozdravu koji se veže uz ustaški pokret iz Drugog svjetskog rata. "Zapamtite što sam vam rekao, tjerat će Srbe da viču 'Za dom spremni' i da viču kako im je lijepo što viču 'Za dom spremni'. Govorit će vam: nije samo Severina, i Thompson je dobar." Vučić sramotno izvrijeđao Plenkovića i Piculu: 'To je civilizacijska razlika između mene i njih.' Dotaknuo se opet i pjesme 'Bojna Čavoglave' te ponovno kritizirao poruke koje se u njoj spominju te zaključio kako država Srbija takve stvari, prema njegovu mišljenju, ne smije dopustiti. Vrijedi napomenuti da ovakve riječi dolaze od predsjednika dražve koja je baš ovu subotu održala komemoraciju ratnom zločincu Ratku Mladiću, što dovoljno govori o katarzi koju je Srbija navodno prošla.' (Direktno)



Dubravka Vlaičević

Autor

SRBI O RH <https://www.facebook.com/reel/938975462598866>



Dubravka Vlaičević

Autor

"Suma sumarum.... jedina poveznica sa otužnom Srbijom je hrvatska oporba, to je tužna činjenica." (Tomislav Šiljeg)

☐ Odgovor

Dubravka Vlaičević

Autor



☐ Odgovor

Dubravka Vlaičević

Autor

<https://www.facebook.com/reel/2904095203302527>



FACEBOOK

Laku noć @[100051094670379:2048:Aleksandar Vučić] 🙏 Brz oporavak 🙏
#THOMPSON #BOJNA #ČAVOGLAVE #ZDS #SRBIJA

Laku noć @[100051094670379:2048:Aleksandar Vučić] 🙏 Brz
oporavak 🙏 #THOMPSON #BOJNA #ČAVOGLAVE #ZDS #SRBIJA

□ **Odgovor**
Sarafin Puselja

autor
Pitanje je tko je bolesniji
Vučić ili Jakovina???

**Presudom suda u Francuskoj,
Srpska pravoslavna crkva je za
sada jedina vjerska institucija
osuđena za učešće u najtežim
zločinima protiv čovjeka u istoriji
čovječanstva.**



□ **Odgovor**
Marija Perić

autor



□ **Odgovor**
Ante Periša

Koliko mogu lagati, nemjerljivo! 🤔 Treba uvesti mjeru laži "1 Srbin, 2 Srbina..., Vladika..." 🤔



ALEKSANDAR VUČIĆ – THE LAST EUROPEAN FASCIST

5 rujna, 2026maxportal

Aleksandar Vučić je jedini europski političar koji je u modernoj povijesti, za govornicom parlamenta, hladno i bez afekta izgovorio rečenicu koja je preslik nacističkog pravila odmazde: “Za jednog Srbina, ubit ćemo sto Muslimana.” Danas, tri desetljeća kasnije, Srbija pod njegovim vodstvom osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića masovno slavi kao nacionalnog heroja.

Aleksandar Vučić je 1995. godine, za govornicom u Skupštini Srbije, hladno i bez afekta izgovorio rečenicu koja je postala simbol najcrnjeg političkog jezika u Europi nakon Drugog svjetskog rata: “Za jednog Srbina, ubit ćemo sto Muslimana.”

Nije to bila psovka, nije bio bijes, nije bio incident. Bila je to formulacija izrečena u parlamentu, pred kamerama, kao politički program. Rečenica koja je preslik nacističkog pravila odmazde, matematički omjer života, kazne i osvete, pretvoren u državnu poruku.

Vučić je tada bio visoki dužnosnik Srpske radikalne stranke, stranke koja je otvoreno zagovarala etničko čišćenje i ratne ciljeve. Izjava je izrečena jedanaest dana nakon genocida u Srebrenici. U takvom kontekstu, Vučićeve riječi nisu bile samo prijetnja, nego politički signal: nastavak logike koja je već proizvela masovne grobnice.

Usporedba s Josephom Goebbelsom nameće se sama. Goebbels je bio arhitekt jezika koji normalizira nasilje, pretvara kolektiv u žrtvu i opravdava odmazdu kao “nužnu obranu”. Vučićev govor iz 1995. funkcionira po istoj matrici: definira

“naše” kao ugrožene, “njihove” kao prijetnju, a ekstremno nasilje kao legitimnu reakciju.

Goebbels je govorio o “totalnom ratu”, Vučić o “sto za jednoga”. Oba narativa koriste matematiku kao moralni alibi.



Ali Vučićev odnos prema Ratku Mladiću pokazuje da ta matrica nije nestala. Naprotiv, institucionalizirana je.

Mladić je pravomoćno osuđen za genocid, ali u Srbiji je pretvoren u heroja. Vučić ga je godinama slavio u parlamentu, javno ga nazivao braniteljem Srba, a u Beogradu je imenovao ulicu njegovim imenom.

Danas, nakon njegove smrti, Srbija svjedoči masovnom slavljenju ratnog zločinca: murali, bakljade, povorke, poruke s mostova, transparenti, pjesme, javne komemoracije koje izgledaju kao nacionalni ritual. To je *de facto* samopriznanje Srba da su genocidna rulja.



Takvo kolektivno uživanje u ratnim zločinima i genocidu nije viđeno nigdje u Europi nakon 1945. To je razbijanje svih mitova o “negiranju genocida”. Jer negiranje je jedno, a masovno slavljenje izvršitelja genocida nešto sasvim drugo. Time se ruši cijela višegodišnja propagandna konstrukcija o “srpskoj nevinosti” i “antisrpskom Haagu”. Kada se zločin slavodobitno slavi, negiranje postaje besmisleno jer se istina potvrđuje vlastitim ponašanjem.

Vučić je 2015. u Srebrenici dočekan zvižducima, a nakon što se poklonio žrtvama gađan je kamenjem i predmetima. Reisu-l-ulema Husein ef. Kavazović tada je pozvao okupljene da ostanu dostojanstveni i okrenu glave prema pokojnima. Ali simbolika je bila preteška: čovjek koji je prijetio masovnim ubojstvima dolazi na mjesto najvećeg masovnog ubojstva u Europi nakon Drugog svjetskog rata.

Vučić danas gradi sliku državnika koji je “okrenuo novi list”, ali povijest je neumoljiva. Rečenica iz 1995. nije bila lapsus. Bila je politička filozofija. A filozofije se ne brišu promjenom stranke, nego suočavanjem s istinom koju Srbija pod njegovim vodstvom i dalje sustavno izbjegava.

M. Marković/Foto: Ilustracija AV

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/aleksandar-vucic-the-last-european-fascist/>
https://dragovoljac.com/index.php/razno/49301-aleksandar-vucic-the-last-european-fascist?fbclid=IwY2xjawUMhWFwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAGJyaWQRMW44OG45NUdETUFlFpEZVRzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeqF1y0v0tE7CUUpGkGMVhH0TejUrMcTMUxSbjAU81T4K5RSF-8D154UKrxoTs_aem_931PzNg0rjVNeW6cpArR3w

Janko Galinac

MA KAKOVO PRAVOSLAVLJE.

Ovo su svetosavski militanti koji sprovodeu dijelo SRBSKI SVET.

Sijecate se ne tako dugo kad su se sa vojnim helekomteru spustili u Crnoj Gori i preuzeli sa cetnickom vojskom Crnogorske Manastire. To su isto radili po Hrvatski za vrijeme fasisticke i kumunisticke jugoslavenske cetnicke kraljevine i titine vladavine. Hrvatski blejani sa blizancima proucite Karlovacku Hrvatsku patrijarhiju. Iako su vasi to sakrivali ali ipak je sad moguće to procitati i prouciti i vrijeme je da se Pravoslavna Hrvatska imovina u RH. odmah vrati u ruke Hrvatskim Pravoslavnim vlasnicima. Dok Pravoslavne posrbljene janjicare treba im otvoriti oci i arhive i da narod shvati kaj mu se u proslosti dogodilo. i da se vrate i svoj Hrvatski Pravoslavni zagrljaj



Petar Škorić

„ROKER“ JE SKINUO MASKU, A RUŽIČASTE NAOČALE DANAS SU PUKLE

Godinama su nam Porfirija predstavljali kao urbanog, modernog i ekumenskog „rokerja“, čovjeka dijaloga, ljubitelja Zagreba i graditelja mostova.

Među onima koji su ga javno hvalili, branili ili sudjelovali u njegovim zagrebačkim kružocima bili su Ivo Josipović, Milorad Pupovac, Drago Pilsel, Peter Kuzmič, Branimir Pofuk, Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dejan Jović, Vesna Pusić, Dražen Lalić, Vili Matula i drugi.

Godinama se stvarao gotovo romantičan portret nekadašnjeg zagrebačkog mitropolita, kako je obrazovan, tolerantan, voli Zagreb, sluša Azru i rock, govori o ljubavi, miru i pomirenju...

A postojala je i ona snimka iz Chicaga, na kojoj se u Porfirijevu društvu pjevalo o kokardi, mitraljescu i četničkom vojvodi Momčilu Đujiću.

Mnogi su i nakon toga nastavili gledati kroz ružičaste naočale.

Novinar Marko Jurić sarkastično je upozorio na ono što je prepoznao kao problem, a hrvatska država odgovorila mu je sudom. Pravomoćno je osuđen na deset mjeseci zatvora, uvjetno uz dvije godine kušnje.

Danas se zato nameće pitanje: Je li Jurić pogriješio ili je kao novinar puno prije drugih ispravno dijagnosticirao ono što danas gledamo bez maske?

I srame li se danas oni koji su ga osudili, kao i oni koji su takvoj presudi pljeskali? Jer njihov „roker“, koji je oduvijek promicao velikosrpsku ideologiju, danas je predvodio opijelo Ratku Mladiću, osuđenom ratnom zločincu na doživotni zatvor, te poručio da će njegovo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve velikog dijela srpskog naroda.

Danas je „roker“ definitivno promijenio playlistu.

A mi velikosrpsku politiku nismo upoznawali po zagrebačkim salonima i kružocima, nego po njezinim posljedicama.

Od Škabrnje, Vukovara, Srebrenice, Sarajeva...

I zato, što da se kaže na rastanku?

Maske kad-tad padnu, a ova je danas pala do kraja.

Mišić Predrag

To je onaj što mu što mu na čelu kokarda sjaji

A otvara usta ,nije on četnik

Pravi

E moj profiteru porfirije.

Opet ćeš reći da si samo otvara usta .

Četnik četniku opelo drži.

Tebi ne da kokarda sa Dinare sjaji ti si četnik pravi.

Jadan je onaj koji iz tvoje ruke hostiju uzme

Milorada ne čujem te ovih dana.

S ove slike više nitko ne može ući u Hrvatsku.

Zločinca neću ni spomenuti.

OSAM TISUĆA UBIJENIH

A onda ono što je Ministar poljoprivrede rekao prije nekoliko dana.,

Čuj to !!!!!

Pupovac i bratija se digli na zadnje noge .

Pa će oni opet nešto EU.

Pišu pisma ,dopise,depeše

A ko je zapalio žito

STUDENT

Kojem je hrvatska služila kao bankomat.

E nećete više.

Bravo ministre **David Vlačić**

Poštuj i voli ili mrš

Pa ovaj i Negisa žali za krajinom, pa za Zločincem.
E Milenko Vrcelja što Dragana misli o tvom nastupu.
A nismo čuli ni Anju za ovog studenta što pali po Hrvatskoj
Ne bi vi palili da vam je Šicer tu.
O da dugo smo bili tolerantni.
Ali sad je DOSTA.
SVE VAS TREBA PROTJERATI.
SVE ODUZETI I NOGOM U GUZICU.
ČUJ TO
Podmetnuli požar u Dalmaciji
Poljakinja, Kanađanin i ovaj Baja iz Oklaja
Kad ono ups Hrvatska putovnica u džepu.
Sve vas treba protjerati i štetu naplatiti i oduzeti imovinu
Nije vam Hrvatska salaš u malom ritu, ovoga puta ste
K...





<https://sanela.info/wp/bola/08/26954/patrijarh-bartolomej-porucio-srbima-da-zive-u-lazi-vec-800-godina>

TOP TEMA**PORFIRIJU MORAMO TRAJNO ZATVORITI
VRATA...****MLADEN PAVKOVIĆ**

By Mladen Pavković

8 rujna, 2026

Aktualni srpski patrijarh Porfirije u ponedjeljak, 7. rujna 2026. vodio je bez srama crkveno opijelo za osuđenog ratnog zločinca i krvnika Ratka Mladića. Ova besramna predstava predstavljala je tešku uvredu za zdrav razum i izravno pljuvanje u lice svim žrtvama, iako ga se u dijelu hrvatske javnosti i dalje pokušava prikazati kao nekakvog „prosvijećenog intelektualca“. Čin crkvenog vrha razotkrio je do kosti njihovu stvarnu ulogu, jer pod krinkom duhovnosti otvoreno rehabilitiraju i slave ideologe genocida.

Sramotno je i porazno da su tom istom čovjeku godinama držali ljestve i gradili ugled brojni istaknuti Hrvati, služeći kao politički paravan njegove propagande. Kroz takozvane „Porfirijeve kružoke“ u Zagrebu, u njegovu su orbitu ponizno i dragovoljno hrlili bivši predsjednik Ivo Josipović, dežurni povjesničari Tvrtko Jakovina i Hrvoje Klasić, novinari Drago Pilsel i Branimir Pofuk, pa sve do političarki poput Rade Borić i teologa don Antona Šuljića. O Miloradu Pupovcu i njegovim poltronima da i ne govorimo. Ti domaći apologeti i deklarirani ljevičari, od kojih neki očito i danas sramotno šute ili ga opravdavaju, zatvaraju oči pred činjenicom da su iskorišteni kao običan paravan za velikosrpski projekt koji nikada nije odustao od svojih ciljeva.

U Hrvatskoj se danas, nažalost, otvoreno tolerira ovakvo puzanje pred ikonama agresije, no politička realnost u susjedstvu ne ostavlja prostora za iluzije. Može li itko zamisliti da bi Srbija ili Republika Srpska dozvolile da bilo koji hrvatski svećenik, koji u Zagrebu drži mise zadušnice za dužnosnike NDH, uopće prijeđe njihovu granicu? Bili bi ekspresno protjerani i uhićeni. Iako se relativno često sankcionira svaki oblik fašističkog revizionizma, od Hrvatske se očekuje da mazohistički šuti i trpi dok joj pod prozorom veličaju krvnike iz devedesetih. Ti dvostruki kriteriji moraju i trebaju odmah prestati.

Nakon Porfirijevog sramnog opijela, Hrvatska mora hitno prekinuti s politikom kukavičluka i konačno pokazati minimum nacionalnog dostojanstva i suvereniteta. Ako držimo do vlastitog digniteta i žrtava na čijoj je krvi ova zemlja stvorena, moramo primijeniti jasan princip reciprociteta. Vrijeme je za radikalne odluke. Porfiriju se službeno, hitno i bez oklijevanja mora udijeliti status persone non grata, jer svatko tko slavi i opravdava krvnike vlastitog naroda nema što tražiti na teritoriju Republike Hrvatske, a još manje u krugovima njezine političke i društvene elite.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.)

<https://bezccenzure.hr/toptema/porfiriju-moramo-trajno-zatvoriti-vrata/>

Josip Pečarić

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Akademik Pečarić arhiepiskopu Aleksandru na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima 2015.

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

HAZU: Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju



Zeke Zelov objavljeno u Bez cenzure MP – Glas branitelja i naroda
AI sadržaj ·

Ako je to doista sadržaj i smisao Porfirijeva govora na pogrebu pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, onda Hrvatska ima puno pravo postaviti ozbiljno pitanje: ima li čovjek koji ratnog zločinca prikazuje kroz „slobodu, obranu i opstanak svoga roda“, a pritom prešućuje njegove žrtve i pravomoćno utvrđene zločine, što tražiti u Hrvatskoj kao poglavar Srpske pravoslavne crkve? Ratko Mladić nije bio nikakav simbol slobode. Bio je zapovjednik vojske čiji su zločini pravomoćno utvrđeni pred međunarodnim sudom, uključujući genocid u Srebrenici te zločine protiv čovječnosti i ratne zločine.

Zato Porfirijev govor nije nešto preko čega Hrvatska treba prijeći šutke. Ako se ratnom zločincu na pogrebu daje gotovo herojski povijesni kontekst, ako se govori o „obrani i opstanku roda“, a istodobno se težina zemaljske presude stavlja u drugi plan pred „Božji sud“, onda je sasvim legitimno pitati je li riječ o vjerskom obredu ili o političko-povijesnoj rehabilitaciji jednog od najpoznatijih ratnih zločinaca s prostora bivše Jugoslavije.

Hrvatska je demokratska država i treba poštovati slobodu vjere, ali sloboda vjere nije sloboda za rehabilitaciju ratnih zločina niti za pretvaranje ratnih zločinaca u nacionalne junake.

Ako Porfirije svojim riječima i postupcima prelazi granicu između vjerskog djelovanja i političkog opravdavanja velikosrpske ratne politike, hrvatske institucije trebaju reagirati. Treba preispitati njegov status i mogućnost njegova ulaska u Hrvatsku, ako za to postoje zakonski uvjeti i sigurnosni razlozi.

A što se tiče SPC-a u Hrvatskoj, treba otvoriti i pitanje njegovog djelovanja, financiranja, političkih poruka i odnosa prema hrvatskoj državi i njezinim zakonima. Ako bi se utvrdilo da neka organizacija sustavno djeluje protivno hrvatskom Ustavu i zakonima, neka nadležna tijela postupaju prema zakonu — ali ne po nacionalnosti ili vjeri njezinih vjernika, nego prema konkretnim djelima i odgovornosti.

Hrvatska ne smije biti država dvostrukih kriterija. Od svakoga tko djeluje u Hrvatskoj mora se očekivati poštovanje hrvatske države, njezinih granica, žrtava Domovinskog rata i pravomoćno utvrđenih ratnih zločina.

Vjera može oprostiti grijeh, ali ne može izbrisati činjenice. Križ na prsima ne poništava presudu suda, a Crkva ne može od ratnog zločinca napraviti heroja.



Mirko Crljen

Krešimir Rotim

U Beogradu je na sramotan način još jednom pokazano da se oni koje veći dio srpskog naroda bira na izborima ne odriču ratnih zločinaca.

Ne treba nas to iznenađivati.

Snažna vojska i čvrsta granica prema Zapadu, jedini su razuman odgovor na slavljenje onoga koji je planirao sve Šibenčane od 10 do 75 godina izbrisati s lica zemlje.

Ono što nas treba zabrinjavati je petokolonaško djelovanje samopredstavljene cool zagrebačke elite.

Te Matule i Borići ovoga svijeta, prijateljevali su sa Porfirijem, čovjekom koji Ratka Mladića drži simbolom "srpske borbe", koja je ubijala civile i rušila gradove.

Ne samo sa da su prijateljevali. Na tim kružocima, tom remiksu jugoslavenstva uz domaćinstvo četnika, raspravljali su o tome kako Hrvatsku rashrvatiti.

Domaća peta kolona ponovno pokazuje koliko je destruktivna u svojoj mržnji prema slobodnom i suverenom narodu u svojoj jedinjoj državi koju ima.

<https://www.facebook.com/reel/29111060865162649>



Robert Čulina

Od izložbe Medakovića do smrti Ratka Mladića, vlast Zagreba i podupiratelji guše se u svom ispljuvku

Kada se u studenome 2025. godine pred Srpskim kulturnim centrom u zagrebačkoj Preradovićevoj ulici okupila grupa maskiranih pripadnika Bad Blue Boysa, javnost je svjedočila tek prvoj iskri. Povod je bila izložba o legatu Dejana Medakovića. Za organizatore to je bio tek hommage povjesničaru umjetnosti rođenom u Zagrebu, no za prosvjednike radilo se o čistoj provokaciji. Medaković nije bio tek intelektualac, nego bivši predsjednik SANU-a i jedan od ključnih autora Memoranduma iz 1986. godine, dokumenta iskorištenog kao ideološka podloga za politiku Slobodana Miloševića i Radovana Karadžića. Radilo se o istom onom Karadžiću i njegovoj ideologiji koje su zagrebačke vlasti licemjerno ugostile kroz spomenutu izložbu u samom srcu grada, pa se potom, u strahu od reakcije javnosti, zaboravile na njoj uopće pojaviti.

Prava drama uslijedila je nakon smrti osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u Haagu. Mirni odlazak pretvorio se u skandal jer je misu zadušnicu na beogradskom Košutnjaku vodio sam patrijarh SPC-a Porfirije, oslovljavajući Mladića generalom te ga prikazujući kao žrtvu i heroja.

Tu dolazimo do ironije koja razotkriva svu površnost lokalne političke scene.

Malo tko je zaboravio godine od 2014. do 2021. tijekom Porfirijeva stolovanja na Ilici. U svojoj rezidenciji organizirao je čuvene zagrebačke kružoke s kremom domaće progresivne scene, odnosno licima poput Urše Raukar-Gamulin i Vilima Matule. Porfirije je tada slavljen kao moderan, ugodan i pomirljiv duhovnik za spajanje obala.

Nakon beogradskog opela Mladiću, ni Urša Raukar ni Vilim Matula nisu stali pred kamere radi objašnjenja preobrazbe svog dojučerašnjeg sugovornika s Ilice. Odlučili su jednostavno odšutjeti vlastite procjene.

Glavnu riječ u Saboru preuzela je Sandra Benčić.

Istupajući u ime projugoslavenske i zelenoslijeve oporbe, Benčić je oštro osudila čin SPC-a te iznijela zahtjev za hitnom hrvatskom blokadom pregovora Srbije s Europskom unijom. Samo se u toj nagloj patriotskoj eksploziji još zaboravila ogrnuti hrvatskom zastavom radi potpunog doživljaja. Bilo je nečega duboko apsurdnog u preuzimanju uloge glavne kritičarke od strane osobe koja na Ilici uopće nije sjedila, dok su se njezini kolege i nekadašnji patrijarhovi gosti sklonili u zavjetrinu.

Priča započeta Medakovićevim legatom u Zagrebu, a završena Porfirijevim opelom na Košutnjaku, ogolila je sve zablude o brzom pomirenju. Pokazala je izuzetno tanak furnir zagrebačkog jugoslavenstva kao i munjevit povratak ovih prostora na stare ideološke rovove.

JAKOVIMA U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK
SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.**

OSUĐEN BEZ PRAVA NA OBRANU I ŽALBU¹

Akademik Ivo Petrinović navodi brojne primjere kako je Budak osobno spašavao i zauzimao se za mnoge Židove, a Židova je Budak imao i u najužem krugu svoje obitelji. Kao odvjetnik branio je i nekoliko istaknutih komunista i više HSS-ovaca lijeve orijentacije. Kod Pavelića se osobno zauzimao za Krležu i Meštrovića

Darko Sagrak

Na hrvatskoj kulturnoj, a poglavito političkoj sceni dr. Mile Budak još uvijek je vrlo skliska tema. Osnovni je razlog, nesumnjivo, činjenica da se o njemu do sada nije uspjelo progovoriti (osim nekoliko iznimaka) trezveno, dokumentarno i višedimen-zionalno.

Ovih se dana u hrvatskom tisku podigla ponovo orkestrirana hajka (pod čijom palicom?) na Milu Budaka. Povod je skoro otvaranje spomen-obilježja u okviru župne crkve u Sv. Roku, rodnom mjestu Budaka i crkve u kojoj je kršten.

"Reci deset puta laž i jedanaesti put zvučat će kao istina", kaže jedna stara izreka. Ovo posebice vrijedi i za utvrđivanje "statusa" hrvatskih "ratnih zločinaca". Naravno, što su imena zvučnija, to je i učinak veći. Zbog toga "antifašisti" najrađe operiraju s atributom "ratni zločinac" kada se govori o Juri Francetiću i Mili

¹ Komentar g. Sagraka: Nakon detaljnih ispitivanja pismohrane u svezi s istragom i presudom u predmetu dr. Mile Budak, koja se nalazi u Hrvatskom državnom arhivu (fond dr. Ivo Politeo), utvrdio sam da je taj poznati zagrebački odvjetnik prihvatio obranu Mile Budaka i druge devetorice članova vlade i dužnosnika NDH, koje su Englezi izručili partizanima. U vrijeme pisanja mog članka nisam imao ta saznanja, već sam se koristio do tada opće prihvaćenom tezom, da Budak nije imao branitelja. Molim da čitatelji uzmu u obzir ovu ispriku.

Budaku. Kada se govori(lo!) o Nürnberškom postupku utvrđivanja ratnih zločina nacista (a danas je to za cijeli svijet prošlo-svršeno vrijeme, za razliku od hrvatskih »fašista« koji su i danas aktualni kao i prije šezdeset godina!), iza toga događanja stajao je autoritet suda, koji očito nije bio savršen, a niti objektivan, jer pobjednik je sudio pobijeđenome.

Međutim, kod "utvrđivanja" statusa hrvatskih "ratnih zločinaca", uglavnom nije bilo nikakvog poglavito redovitog suđenja. Tako, npr., nitko ne zna točno kada i tko je proglasio Juru Francetića zločincem, ali to mnogima (među kojima je i znanstvenika) ne smeta da Francetića časte tim epitetom.

Koča Popović egzekutor Mile Budaka

Što se pak tiče Mile Budaka, nepobitno je da je taj čovjek proglašen ratnim zločincem odlukom Vojnog suda Druge armije, kojoj je čelnik bio »narodni heroj« partizanski krvnik par excellence Koča Popović, zaslužan za hektolitre prolivene nedužne hrvatske krvi u svezi s događanjima na i oko Bleiburga. I što reći na Kočino definiranje Budaka ratnim zločincem? Čovjek koji je, ne trepnuvši okom, u smrt poslao desetine tisuća hrvatskih civila i vojnika, bez suđenja, bez prava na obranu (a u 99,99 posto i bez razloga), proglašava Budaka ratnim zločincem i "presuđuje" mu kaznu smrti vješanjem, isto tako bez prava na obranu, bez prava žalbe, bez dokaza... Kazna je izvršena a da se na njegovoj (prvostupanjskoj!) "presudi" nije pošteno osušila ni tinta kojom je »narodni heroj« odredio smrt velikanu hrvatske književnosti.

Izjestitelj D. P. u Vjesniku (7. kolovoza 2004.) podastire čitateljima netočne navode, a novinar Tihomir Ponoš »pokriva« se sumnjivim autoritetima znanstvenika tipa Puhovski-Jakovina, također netočnim! Naime, D. P. je uspio u jednostupačnom članciću od tridesetak tiskanih redaka učiniti pet netočnih navoda. On kaže da je u Sv. Roku niknulo spomen obilježje Mili Budaku. A nije, nego će –možda – niknuti! Zatim, nije točno da je Pavelić smatrao Budaka "bliskim suradnikom".

Do razlaza među njima došlo je već 1932., kada je Budak potpisao "Punktacije", a animozitet je eskalirao od Budakova samovoljnog odlaska iz emigracije u Domovinu (1938.) i uređivanja lista "Hrvatski narod" (1939./1940.) , koji često ne korespondira sa stavovima emigrantskog lista "Ustaša", koji izdaje Poglavnik u inozemstvu.

Nakon proglašenja NDH Pavelić Budaka postavlja na, de facto, marginalne položaje (ministra bogoštovlja i nastave, poslanika u Berlinu i ministra inozemnih poslova). Već od jeseni 1943. Budak je politički mrtvac, što eo ipso isključuje pretpostavku D. P. da je »bliski suradnik«. Istina je drugačija. Poglavnik Budaka još od vremena emigracije smatra vrlo opasnim suparnikom i boji se Budakove popularnosti u narodu.

Daljnja je netočnost da su ga partizani »zarobili«. Točno je da su ga Englezi izručili partizanima. Izvan svake je pameti i tvrdnja da je »Budak bio prenositelj hrvatske riječi i hrvatskog pisma i jedan od reformatora hrvatske književnosti« (!?).

S druge pak strane, diletantski zvuci "misao" Tihomira Ponoša (Vjesnik, 9. kolovoza): "Budak se bavio književnošću, a najpoznatija su mu djela 'Ognjište' i 'Opanci dida Vidurine'."

Ovakvom formulacijom, primjerenoj uzrastu djeteta u 3. razredu osnovne škole, zbori Tihomir Ponoš o književniku koji je obilježio prvu polovinu dvadesetoga stoljeća hrvatske književnosti, koji je napisao dvanaest romana (od toga neki u dva, tri ili četiri dijela) i više od sto drugih proznih djela i niz pjesama, i to sve do 56. godine života!

Nije bio isključiv, pomagao je Židove i komuniste

Iako su Nijemci, odmah nakon proglašenja NDH, vršili jak pritisak na Poglavnika da hitno uvede tzv. Rasne zakone, Budak je kao njihov koautor uspio "zabremzati" njihovu primjenu bar oko deset dana, tj. taman toliko da mnogi Židovi, legalno ili ilegalno, uspiju emigrirati u inozemstvo. Akademik Ivo Petrinović u svojem biografskom zapisu o Mili Budaku (Split, 2002.) navodi mnoge primjere kako je Budak osobno spašavao i zauzimao se za niz Židova, a Židova je Budak imao i u najužem krugu svoje obitelji. Kao odvjetnik branio je i nekoliko istaknutih komunista (npr. Vladimira Čopića 1932. godine) i više HSS-ovaca lijeve orijentacije. Kod Pavelića se osobno zauzimao za Krležu i Meštrovića, a poznato je da je Krleži nudio i mjesto ravnatelja drame i opere HNK.

Kada nema argumenata, Žarko Puhovski i njemu slični služe se floskulama naučenima u jugounitarističkoj "historiografiji". Tako Puhovski "lijepi" Budaku epitet da je koljač i ratni zločinac, a izvor pronalazi u Tanjugovoj vijesti i članku Borbe od 7. lipnja 1945. kada je Budak obješen (zanimljivo da je istog datuma, 7. lipnja 1932., srpski policijski agent pokušao atentat na Budaka – slučajno!?). Naime, i Tanjug i Borba krste Budaka istim epitetima, ali čak ni optužnica fantomskog »suda« Koče Popovića ne upotrebljava tako oštre izraze. Bilo bi zanimljivo čuti od Tihomira Ponoša i novinara i komentatora Novog lista odakle crpe informaciju, da je Budak izjavio: "Jedan dio Srba ćemo pobiti... itd." Akademik Petrinović u spomenutoj biografiji opširno govori o raznim govorima Mile Budaka, ali te rečenice nigdje nema. Točno je da je Pavelić jednom zgodom izrekao sličnu misao!

Ovakve paušalne i neodmjerene izjave govore više o njihovim autorima nego o Budaku. Ispada da su ti njegovi kritičari "na liniji" onih koji su ga htjeli ubiti 1932. i onih koji su ga uspjeli objesiti 1945. godine.

Autor je predsjednik Udruge »Dr. Milan pl. Šufflay«.

"Vjesnik", 14. i 15. kolovoza 2004.

Odgovor istinoljubivima

MILE BUDAK JE ŽRTVA MRŽNJE I LAŽI

Budak nije ratni zločinac nego častan čovjek, hrvatski rodoljub, mučenik i veliki hrvatski književnik. Njegova misao i djelo uzidani su i u temelje sadašnje hrvatske države

IVAN GABELICA

U povodu podizanja spomen-obilježja u rodnome mu selu Sveti Rok, dr. Mile Budak opet je postao žrtvom bjesomučnih napada i lažnih ocrnjivanja raznih jugoslavenskih i komunističkih snaga. Tvrdi se da je on potpisnik i autor rasnih zakona, dakle većega broja njih, koji su mnoge ljude odveli u smrt. Rasni zakoni zaista su postojali u NDH, ali na temelju njih nijedan jedini čovjek nije izgubio život. Tim zakonima su Židovi tretirani kao stranci, dakle, dovedeni su u neravnopravan položaj u odnosu na ostalo stanovništvo i ništa više. Doneseni su u pod pritiskom Nijemaca, o čemu svjedoči bl. Alojzije Stepinac. On je na saslušanju pred OZN-om 20. svibnja 1945. izjavio da je prigovorio Paveliću zbog tih zakona, na što mu je ovaj odgovorio: "Jasno je, konačno i moja supruga nije čiste arijske rase, pa prema tome nije taj zakon izašao po našoj namisli i volji". Hrvatske državne vlasti izbjegavale su na razne načine primjenu tih zakona (odgoda njihove primjene, počasno arijevtvo, omogućavanje bijega iz NDH i sl.). Tako je znatan broj Židova sudjelovao u vrhu hrvatske državne vlasti.

Mile Budak nije autor nijednoga rasnog zakona. Sve rasne zakone izrađivalo je zakonodavno povjerenstvo, kojemu je 1941. bio na čelu dr. Milovan Žanić, čija je žena bila Židovka. Sve zakone, pa i rasne, potpisivao je, dakle donosio, Pavelić, a supotpisivali su ih resorni ministri. Tako je i Budak, zajedno s ministrima Artukovićem i Dumadžićem, supotpisao Zakonsku odredbu o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskoga naroda, kojom se Židovi isključuju iz sudjelovanja u športskome i kulturnome životu hrvatskoga naroda. Nikakva drugoga sadržaja ta odredba nije imala. Budak nikakvu drugu zakonsku odredbu, koja se odnosi na Židove, nije supotpisao. Ali kroz sve to vrijeme intenzivno se družio sa Židovima i zaštićivao ih. Njegov osobni vozač bio je Židov Milutim Kremsier, njegova rodbina i svojbina, inače visoki ustaški dužnosnici, bila je ženidbom povezana sa Židovima, a takve su brakove sklapali i nakon donošenja rasnih zakona, kao na primjer nećak Jure Pavičić, ustaški doglavnik. Osobno se zalagao za veći broj Židova, da dobiju arijevtvo pravo, dakle da budu hrvatski državljani i zaštićeni. Njegovo stajalište o Židovima proizlazi iz Hrvatskoga naroda, u kojemu je 22. lipnja 1939. napisao: "Tjednik Hrvatski narod nije i ne će biti antisemitsko glasilo, ali isto tako ne će nikada voditi ničiju pa ni židovsku nego samo hrvatsku narodnu politiku. Mislim da je ovo posve jasno i da mora zadovoljiti svakoga Židova..." (str. 2). Kao ministar nastave i bogoštovlja nije otpuštao s posla Židove zaposlene

u službama, koje su spadale pod njegov resor. Zbog svega toga i zbog prijateljevanja sa Židovkom Selmom Polak-Vidić, Hans Helm, njemački policijski ataše u NDH-a, piše svojim vlastima u Berlin: "Iz beleške uz akta od 24. VI. 1941. vidi se da je dr. Budak redigovao jevrejski zakon, pa je doneo odluku da ga za neko vreme odloži".

Jednako su lažne i tvrdnje o Budakovu odnosu prema Srbima. On nije držao govor u Gospiću 6. nego 3. lipnja 1941. Bezočna je laž da je tada ili bilo kada izgovorio da će ustaše jednu trećinu Srba pobiti, drugi raseliti, a ostale prevesti na katoličku vjeru. Niti je on to govorio, niti se je u NDH provodila takva politika. Baš obratno, Budak je u Gospiću 3. lipnja 1941. rekao: "Ne smrt! (...) Nemojmo, braćo, dolaziti sa smrću... Ustaška nauka prašta. (...) Ne smijemo, braćo i sestre dopustiti, da se u hrvatskoj državi javljaju oni među-sobni bolovi, ona međusobna trvenja, ona međusobna nesigurnost". U pogledu prijelaza s jedne vjere na drugu, pa prema tomu i s pravoslavlja na katolicizam, Ministarstvo unutarnjih poslova NDH je 10. listopada 1941., dakle prije Stepinčeve okružnice, na koju se poziva g. Horvat, i prije sjednice Hrvatske biskupske konferencije u studenom 1941., uputilo nižim državnim tijelima okružnicu ovoga sadržaja: "Sve oblasti imadu strogo paziti na to, da nitko ne vrši bilo kakovog moralnog ili materijalnog pritiska, a najmanje, da silom prinuđuje bilo koga, da prelazi s jedne vjere na drugu. Takove počinitelje imadu vlasti u tom poslu najenergičnije spriečiti, Velikog župana izviestiti, te protiv njima po zakonu postupati".

Gnjusna je laž da je Budak, navodno na zboru u Varaždinu 26. svibnja 1941., govorio: "Srbe na vrbe!". Tu krilaticu nije izmislio neki slovenski svećenik, kako bi g. Ponoš htio u zlo umočiti Katoličku crkvu, nego dr. Marko Natlačen, kasniji ban Dravske banovine. A Budak je u Varaždinu govorio, da "ne želimo nikakva zvjerstva činiti nikome", što su zabilježile i novine, pa uz tu misao nikako ne može stajati poklik "Srbe na vrbe!". Uostalom, mnoge Budakove javne izjave, pisma, politički spisi i književna djela u izravnoj su protimbi s tom izjavom.

Dr. Žarko Puhovski kaže da je Budak "bio jedan od pet vodećih ljudi koljačkoga režima". Misli na režim NDH. Puhovski, osim toga, za Budaka tvrdi da je "nedvojbeno ratni zločinac i, po svemu sudeći, drugorazredni pisac". Njegovoj optužbi pridružuje se i dr. Tvrtko Jakovina: "On (Budak, op I. G.) je suđen za ratne zločine i nisam vidio čvrstu argumentaciju, bez obzira na pokušaje, koja bi njegovu ratnu krivicu relativizirala". Za njima se povode Ponoš, Horvat i slična "istinoljubiva" pera.

Dr. Puhovski ne bavi se književnom kritikom. Pa ipak se usuđuje tvrditi da je Budak drugorazredni pisac. Ali gotovo cjelokupna hrvatska, srpska i slovenska književna kritika prije Drugoga svjetskog rata proglasila je njegovo Ognjište najboljim hrvatskim romanom. Iznimke su bile zanemarive. Slično su ga ocjenjivali slovački, bugarski, talijanski, njemčki i drugi inozemni kritičari, koji su proučavali hrvatsku književnost. U najnovije vrijeme o Budaku kao velikom piscu govore akademik Dubravko Jelčić, dr. Milanja i dr. Nemec, pjesnik Zlatko Tomić i drugi književni stvaratelji. Očito je, dakle, da Puhovski i njegovi

sljedbenici mjere Budaka ne umjetničkim nego sebi svojstvenim političkim mjerilima.

Ni dr. Puhovski ni dr. Jakovina nisu po struci ni suci ni odvjetnici. Vjerujem da nisu pročitali a kamoli proučili nijedno stručno djelo iz kazneno-pravne materije. Oni taj "zanat" ne razumiju. Kladio bih se da nisu pročitali ni Budakov "sudski" spis. Iz osobnoga iskustva znam da se protiv svih političkih osumnjičenika u Titovoj Jugoslaviji primjenjivalo najgroznije nasilje. Ako se primjenjivalo prema meni godine 1965. kao relativno anonimnom sveučilištarcu, kako se tek primjenjivalo prema Budaku kao ministru i ustaškomu doglavniku dvadeset godina prije? Nije postojao nijedan jedini elemenat za objektivno suđenje pa se u njegovu slučaju ne može govoriti o osudi na smrt nego o najobičnijemu umorstvu. Zločin je i samo pozivanje na takvu "presudu".

Znači, dr. Puhovski i dr. Jakovina opravdavaju zločin. Oni govore o nečemu što ne znaju i ne razumiju. Time su obeščastili dignitet znanstvenih titula koje nose i znanstvenih ustanova, koje su im ih podijelile.

Dakle, Budak nije ratni zločinac nego častan čovjek, hrvatski rodoljub, mučenik i veliki hrvatski književnik. Njegova misao i djelo uzidani su i u temelje sadašnje hrvatske države. Stoga zaslužuje daleko monumentalniji spomenik ne samo u Svetome Roku nego u Zagrebu.

Tako je to bilo!

Ministarstvo unutarnjih poslova NDH je 10. listopada 1941. uputilo nižim državnim tijelima okružnicu ovoga sadržaja: "Sve oblasti imadu strogo paziti na to, da nitko ne vrši bilo kakovog moralnog ili materijalnog pritiska, a najmanje, da silom prinuđuje bilo koga, da prelazi s jedne vjere na drugu. Takove počinitelje imadu vlasti u tom poslu najenergičnije spriečiti, Velikog župana izviestiti, te protiv njima po zakonu postupati".

Borba za boljševičku Jugoslaviju a protiv hrvatske države jest zločinačka

Režim u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj nije bio koljački. On je poštovao temeljene civilizacijske norme u većoj mjeri nego mnogi kvazi demokratski režimi. U više navrata Pavelić je opominjao podređene mu dužnosnike da se ne smiju osvećivati i pljačkati, da ne smiju mimo zakona druge lišavati života, imovine i osobne slobode, jer ih u protivnomu čeka smrtna kazna. I ta smrtna kazna izvršavana je i nad pripadnicima ustaških postrojbi, ako su se ogriješili o te ljudske vrijednosti. Ali protiv partizana su ustaše vodile nemilosrdnu borbu. Partizanstvo je, rušeći hrvatsku državu i boreći se za boljševičku Jugoslaviju, i po svojim ciljevima i po načinu borbe bilo zločinačko.

"Fokus", 3. rujna 2004.

(Op. ur.: Ovaj tekst "Vjesnik" nije želio objaviti)

ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.

IVO GOLDSTEIN OŽIVLJAVA KOMUNISTIČKE MITOVE KOJI RASPIRUJU MRŽNJU I PODJELE

U temeljima je demokracije da se o svemu može raspravljati, da nema tabu tema, i da se ne sotoniziraju oni koji drugačije misle. To posebice vrijedi za znanost i znanstvene rasprave u kojima se sučeljavaju argumenti. Kad argumenata ponestane, onda neki posegnu za rječnikom koji nije primjeren akademskoj raspravi. Zapravo, počinju se koristiti omalovažavanjem, vrijeđanjem, pa čak i prijetnjama. Jer ne mogu podnijeti da netko drugi misli drugačije, i još da su mu argumenti jači.

To se upravo dogodilo u raspravama o karakteru tzv. ustanka u Srbu 27. srpnja 1941. godine, o čemu nisam mislio ovdje više ništa pisati. No, dr. Ivo Goldstein zaslužio je i te kakav odgovor, nakon što su mu u Jutarnjem listu 31. srpnja objavili najobičniji pamflet koji je sve samo ne na akademskoj razini. Naslov njegovog teksta jest „Tko kaže da je 27. srpnja datum četničke pobune, taj ustaoidno bulazni“. Naslov i tekst možda je neke zgrozio, ali ne i one koji dobro poznaju Goldsteina. On se u tekstu na vrlo prizeman način pokušao obračunati sa svima koji drugačije misle o ustanku u Srbu, od mene do niza svojih kolega povjesničara. No to i ne čudi kad on očito svojim tumačenjima prošlosti opslužuje sadašnjeg šefa države Ivu Josipovića, kao i SDSS, čiji je član i potpredsjednik Vlade Slobodan Uzelac čak i čitao njegov uradak pred kamerama HTV-a. A opsluživao je i Stipu Mesića. Josipović očito čita knjige samo jednog autora, Goldsteina, iako bi trebao posegnuti i za drugim autorima, kako bi dobio toliko potrebnu širinu. Jer drugačije se ne mogu protumačiti povijesne eskapade koje svakodnevno izvodi Josipović. Također su i zabrinjavajuće poruke koje Josipović šalje, da udžbenici povijesti ništa ne valjaju, kao što je to grmio stalno i Mesić. Možda je u pozadini toga također Goldstein, koji bi rado svoje udžbenike pokazao kao podobnima? Šteta je samo što je njegove udžbenike struka puno puta odbacila, a da su kod odabira nastavnika i profesora u školama neslavno završili. Zato mu valjda treba politička potpora.

Odgovor Goldsteinu prepustio sam kolegi dr. Mariju Jarebu s Hrvatskog instituta za povijest, koji je također napadnut u Goldsteinovu pamfletu. Stoga čitateljima bloga prepuštam da pročitaju Jarebov tekst i da sami donesu zaključke o Ivi Goldsteinu.

Dr. sc. Mario Jareb:

Pripadnici srpske nacionalne manjine svake godine u Srbu 27. srpnja organiziraju svečanosti kojima obilježavaju nekadašnji praznik u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj koji se nazivao „Dan ustanka naroda Hrvatske“, pa je takva bizarna proslava održana i ove 2010. godine. Može se reći da je ovogodišnja proslava toga više negoli kontroverznog nadnevka dosegla svoj vrhunac zbog činjenice da je u njoj sudjelovala i osoba koja obnaša dužnost predsjednika Republike Hrvatske, a svečano je otkriven i obnovljeni socrealistički spomenik čiju su obnovu hrvatski porezni obveznici usred krize i recesije financirali s čak tri milijuna kuna.

Na prvi bi pogled to slavlje, popraćeno divljenjem partizanskim trorogim kapama i kapama Titovih pionira na sijedim glavama sljedbenika neumrloga vođe i učitelja druga Tita, trebalo priskrbiti tek zanimanje novinara koji prate zanimljive i bizarne događaje na estradi i među poznatim osobama, no tome ipak nije tako. Činjenica da su na njemu sudjelovali predsjednik Republike i niz osoba iz političkog i javnog života pokazuje da 27. srpnja 1941. neki smatraju važnim nadnevkom iz novije hrvatske povijesti koji treba dostojno obilježiti, a tadašnje događaje istaknuti kao uzor hrvatskim građanima. Dapače, osoba koja obnaša dužnost predsjednika Republike istaknula je i da se udžbenici „moraju promijeniti, moraju odražavati istinu“. S obzirom na govor koji je održao u Srbu izvjesno je kako bi ta njegova „istina“ trebala izgledati, a nema ni dvojbe da se je po tko zna koji put politika grubo umiješala u struku zanemarivši sve spoznaje do kojih je hrvatska historiografija došla u posljednja dva desetljeća.

Nije neobično da su događaji u Srbu izazvali reakcije u hrvatskoj javnosti, pa i među povjesničarima. U tome sam sklopu i osobno u izjavi za Hrvatsku televiziju iznio što mislim o karakteru ustanka iz srpnja 1941., čiji su dijelovi preneseni u nekoliko emisija HTV-a tijekom 27. srpnja 2010. godine.

Među onima koji su se javili bio je i dr. Ivo Goldstein s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Njegov je dopis o značenju ustanka od 27. srpnja 1941. prigodom svojega nastupa u trećem dnevniku HTV-a 27. srpnja 2010. koristio istaknuti dužnosnik Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) dr. Slobodan Uzelac. S obzirom da je SDSS putem Srpskoga nacionalnog vijeća zapravo i organizirao proslavu u Srbu, razložno je pretpostaviti da su organizatori koristili i razmišljanja dr. Goldsteina o karakteru toga ustanka. A on u njemu ne vidi ništa sporno i očito je da smatra da bi ga trebalo obilježavati kao osobitu vrijednost koja bi trebala biti uzor hrvatskoj javnosti. Nije zbog toga neobično što su ga mnogi istupi u javnosti koji na taj događaj gledaju drugačije naljutili, ili, da parafraziram naslov jednog njegovog rada, izazvali u njemu osvetnički gnjev prema svima koji su se drznuli dirnuti u nešto što on drži neupitnim i potpuno ispravnim. Riječ je o njegovu prilogu u „Magazinu“ Jutarnjeg lista od 31. srpnja 2010., str. 28., koji u skladu s visokim ljetnim temperaturama koje dovode do usijanja nosi bombastični naslov „Tko kaže da je 27. srpnja datum četničke pobune, ustašoidno bulazni“.

Iako bi čitatelj toga duljeg priloga zbog njegova nadnaslova „Što se zapravo dogodilo '41 u Srbu“ očekivao da će dr. Goldstein opširno progovoriti o tome što se je uistinu događalo u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni potkraj srpnja i početkom kolovoza 1941., on je tome posvetio neznatan prostor i tek nekoliko rečenica. Ostatak teksta posvetio je nekim drugim temama, ali i etiketiranju svih onih koji su kritički govorili o tome ustanku. Pritom nije prezao ni od agitpropovskih konstrukcija o tome da tvrdnje „o 27. 7. kao datumu četničke pobune od sada valja nazivati pravim imenom – ustašoidnim bulažnjenjem te direktnim negiranjem antifašističkog karaktera ove države.“ Vrhunac je svakako optužba da količina „neznanja, laži, gluposti i mržnje u tim istupima je nevjerovatna, usporediva s tvrdnjom otprije 15-ak godina da su sarajevski branitelji sami granatirali tržnicu Markale kako bi ubili vlastite civile i izazvali inozemnu intervenciju.“ Na kraju je sve začinio i svojevrsnom prijetnjom da „htjeli-ne htjeli, negatori 27. srpnja uhvatili su se za ustaški mit i morat će podnijeti svu odgovornost za takvu rabotu.“ Takav rječnik dostojan fanatiziranoga člana Partije i AGITPROP-a iz godine 1945. zasigurno ne pripada u krug akademskih i ponajprije argumentiranih rasprava o nekom povijesnom događaju. On također upućuje na nedostatak argumenata, pa je razložno pretpostaviti da je pisac teksta dr. Goldstein to pokušao prikriti bombastičnim izjavama kojima je etiketirao sve one koje drugačije misle.

U najvećem dijelu priloga pisac nam je ponovno iznio dobro poznate podatke o ponašanju (odnosno teror) ustaša i vlasti NDH prema Srbima u Lici u razdoblju od travnja do kolovoza 1941. godine. Taj svoj postupak najavio je tvrdnjom da će u „ovom (...) tekstu na osnovi dokumenata pokušati prezentirati slijed događaja u Lici koji je doveo do 27. 7. Svi citirani dokumenti nalaze se u arhivima ili su već objavljeni.“ S obzirom na područje koji je ustanak obuhvatio nema odgovora na pitanje zbog čega nije obuhvatio i područja sjeverne Dalmacije (ponajprije Kninsku krajinu) i jugozapadne Bosne. Čak da je to i učinio, i dalje nema odgovora na pitanje zbog čega je izbjegao javnost detaljnije upoznati s onim o čemu govori spomenuti nadnaslov, a to je upravo ustanak pokrenut 27. srpnja 1941. godine. Pritom i sam priznaje da su dio „ustanika u Lici organizirali (...) i pročetnički elementi koji su nakon 27. srpnja počinili osvetničke zločine u bosanskohercegovačkim selima Krnjeuša i Vrtoča te u ličkom Brotnju, ali to se ni u brojkama, ni u razmjerima ne može usporediti s ustaškim zločinima.“ Uistinu je teško vagati razmjere zločina, a uz to se jedan zločin ne može opravdavati drugim zločinom, no činjenica je da su ustanici na cijelom području na kojem su djelovali u tek nekoliko dana „očistili“ Hrvate i bosanskohercegovačke muslimane. Pritom treba podsjetiti ne samo na mjesta koja spominje dr. Goldstein: ličko selo Brotnjo u kojem su ustanici 28. srpnja ubili 37 članova hrvatske obitelji Ivezić, bosansko mjesto Vrtoče u kojem su ustanici (gerilci) 2. kolovoza i kasnije ubili više mještana na osobito okrutan način te susjedna Krnjeuša u kojoj je 9. kolovoza prema nekim procjenama ubijeno najmanje oko 240 Hrvata (među njima i župnik Krešimir Barišić kojega su prije toga gerilci okrutno mučili). Dr. Goldstein je u svojem prilogu zaboravio spomenuti da je dana 2. kolovoza ubijeno 55 Hrvata

(11 staraca i 44 žena i djece) sela Boričevca koji nisu željeli napustiti svoje selo te su u njemu dočekali gerilce. Zaboravio je spomenuti i stradanje hodočasnika iz Drvara, njih oko 200 koji su se 27. srpnja predvođeni župnikom Waldemarom Maximillianom Nestorom vlakom vraćali u to mjesto s hodočašća sv. Ani u Kosovu kod Knina. Istoga dana ustanici (gerilci) zauzeli i samo mjesto Drvar, gdje je ubijeno još oko 300 Hrvata i oko 200 muslimana koji su radili u tamošnjoj tvornici celuloze. Također istoga dana ubijeni su i brojni hodočasnici u mjestu Oštrej. Ustanici su 27. srpnja zauzeli i Bosansko Grahovo. U njemu je tijekom toga i sljedećih dana ubijeno najmanje 62 Hrvata, među njima i župnik Juraj Gospodnetić kojega su prije toga ustanici također zvjerski mučili. Ubojstava Hrvata i muslimana na području zahvaćenom ustankom bilo je i u drugim mjestima, pri čemu se posebice izdvajaju masovna ubojstva muslimana u podgrmečkim selima u jugozapadnoj Bosni. Spomenute činjenice ciničnom čine izjavu osobe koja obnaša dužnost predsjednika Republike o tome da su „Hrvati i Srbi (...) ovdje znali tko je za slobodu i izabrali su partizane“, s obzirom da Hrvata (i muslimana) na području kojim su zavlada li ustanici nakon nekoliko dana njihova djelovanja jednostavno nije više ni bilo zbog spomenutih zločina.

Te su zločine nakon 1945. promidžba i publicistika uglavnom prešućivali, ili se je o događajima u nekima od tih mjesta govorilo tek kao o kažnjavanju pojedinih ustaša za prije počinjene zločine. Kasnije su o nekima od njih progovorili neki od istaknutih sudionika ustanka, pri čemu su isticali svoje zalaganje da do njih ne dođe. Činjenica je ipak da su u svim mjestima gdje su zatečene veće skupine hrvatskoga i muslimanskoga stanovništva počinjeni masovni zločini. Pritom Goldsteinovu tvrdnju da su četnički elementi bili ti koji su počinili „osvetničke zločine“ nakon 27. srpnja 1941. opovrgava jedan od organizatora toga ustanka u istočnoj Lici i istaknuti komunist Gojko Polovina u knjizi Svedočenje. Sećanje na događaje iz prve godine ustanka u Lici, Beograd 1988., koji je na stranicama 339. – 342. opširno progovorio o uništenju Boričevca. On nije doduše spomenuo ubojstvo preostalih mještana nego je detaljno opisao pljačku i palež sela, a na stranici 342. naveo je da „ostaje činjenica da je u masi neboraca toga momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego i politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti.“ Polovina na stranici 338. izričito tvrdi da je „grupa naših boraca, čija imena nikad nisam uspio saznati, i pored naše naredbe izvršila napad na Iveziće.“ Slično je o uništenju Boričevca progovorio i drugi istaknuti organizator ustanka u istočnoj Lici i član Komunističke partije Đoko Jovanić u svojoj knjizi Ratna sjećanja, Beograd 1988., str. 79. On također ne spominje četnike i ubojstva preostalih stanovnika sela kao one koji su uništili Boričevac, te ističe da „tek 2. augusta oko 11 sati naše jedinice ulaze u Boričevac. Sa ustanicima se izmiješalo i mnoštvo golorukog naroda. U tom metežu opljačkani su dućani i napušteni domovi, krcati robom, uglavnom opljačkanom u Donjem Lapcu i drugim mjestima.“ Polovina i Jovanić uz to u svojim knjigama na više mjesta ističu kao svojevrsno pravilo da su gerilci i dobar dio srpskog stanovništva na područjima zahvaćenim ustankom sve Hrvate i muslimane

izjednačavali s ustašama te su mislili da ih treba kazniti. O tome kakvi su bili razmjeri takvog razmišljanja svjedoči i činjenica da se je istaknuti lički komunist hrvatskoga podrijetla Jakov Blažević po svojem dolasku na ustaničko područje javno iskazivao kao Srbin i koristio je pseudonim koji je to trebao dokazati kako bi izbjegao opasnost da ne bude uhićen ili ubijen.

Spomenuta sjećanja Gojka Polovine i Đoke Jovanića su i inače bogat i zanimljiv izvor podataka o ustanku od 27. srpnja na području istočne Like, pa i o četničkoj komponenti toga ustanka. Uz to nema dvojbe da je ustanak koji je izbio bio isključivo srpski ustanak, u koji se je kasnije uključilo nekoliko komunista Hrvata. Njihova uloga nije bila važna samo u tim prvim ratnim danima, nego su tijekom cijeloga ratnog razdoblja imali zapaženu ulogu u događajima u Lici kao istaknuti komunisti i partizanski rukovodioci. Jovanić je još tijekom rata promaknut u čin generala NOVJ, a nakon rata je zauzimao visoke položaje u Jugoslavenskoj armiji (kasnije JNA).

Kao i svim ostalim radovima memoarske naravi, i njihovim knjigama treba prići s nužnim oprezom. Nema dvojbe da su obojica nastojala istaknuti svoju ulogu u događajima o kojima pišu, a kao tadašnji članovi Partije veličali su i njezinu ulogu. Pritom dakako ima i prešućivanja činjenica, kao što to pokazuju njihovi opisi događaja u Boričevcu. Obojica naime pišu o pljački i paljenju kuća, no prešućuju spomenuta ubojstva više desetaka preostalih mještana.

Opisujući izbijanje ustanka i događaje iz prvih tjedana njegova trajanja obojica ističu svoju ulogu i ulogu Partije, pa površan čitalac uistinu može steći dojam da je bila riječ o događajima koje je isključivo ona i pokrenula i organizirala. Ipak pozornije čitanje teksta i njegova raščlamba otkrivaju da su od samog početka monarhistički i velikosrpski elementi bili u ustaničkom vodstvu i da su obnašali odgovorne dužnosti. Tako obojica spominju kasnijeg četničkog vođu Paicu Omčikusa, o kojemu govore podejlenjivački i s prezirom. Činjenica je ipak da je on od početka bio član ustaničkog vodstva, a tek posredno se može vidjeti da je unatoč takvom prikazu u spomenutim memoarskim radovima ipak igrao značajnu ulogu u događajima nakon 27. srpnja 1941. godine. Monarhističkih elemenata koji su kasnije postali četničkim vođama na području Like bilo je i među zapovjednicima gerilskih postrojbi, o čemu govori i primjer časnika Jugoslavenske kraljevske vojske Miloša Torbice. Činjenica je također da su monarhisti u prvoj polovici kolovoza bili dovoljno jaki da organiziraju razgovore s Talijanima u mjestu Otriću, gdje je 9. kolovoza 1941. potpisan i poznati Otrički sporazum između talijanske strane i gerilaca. U delegaciji srpskih gerilaca nalazio se je i spomenuti Đoko Jovanić, koji je također potpisao taj sporazum. On je događaje u Otriću i potpisivanje sporazuma opširno opisao u spomenutoj knjizi na stranicama 95. – 102. Temelj toga sporazuma bilo je nenapadanje između Talijana i gerilaca. Jovanić je, pišući svoja sjećanja osamdesetih godina prošlog stoljeća, taj događaj i sporazum pokušao prikazati kao nevažnu epizodu kojom su gerilci nastojali dobiti na vremenu. Činjenica je ipak da i prije nije bilo sukoba gerilaca s Talijanima, iako su navodno komunistički elementi među gerilcima

pokušali svoje suborce potaknuti i na borbu protiv njih. Uz to i Polovina i Jovanić na brojnim mjestima spominju da je raspoloženje velikoga broja gerilaca bilo usmjereno protiv borbe protiv Talijana. Zbog toga na Otrički sporazum treba gledati kao na logičnu posljedicu dotadašnjeg razvoja događaja, a sukobi nekih gerilaca s Talijanima zabilježeni su tek kasnije, kada je već diferencijacija među njima jasno naznačila obrise budućih partizanskih i budućih četničkih postrojbi.

Zajedničko je i Polovini i Jovaniću što u svojim opisima ustanike-gerilce na području istočne Like na kojem su djelovali drže zajedničkom vojnom snagom, a takvo je stanje potrajalo nekoliko mjeseci. Pojam gerilac koji je uveden već potkraj srpnja 1941. ostao je u uporabi još mjesecima, na što nije utjecalo ni raslojavanje među njima. Đoko Jovanić na str. 84. opisuje raspoloženje među ustanicima na području Srbskog klanca početkom kolovoza 1941. te ističe da se „nešto promijenilo u njihovom raspoloženju. Nije bilo početnog oduševljenja. Nastupilo je raslojavanje na prave gerilce, koji su za oslobodilačku borbu protiv svih okupatora i ustaša, za novu Jugoslaviju, i na one koji su za borbu samo protiv ustaša i za staru monarhističku Jugoslaviju. Ta podjela nije bila potpuno jasna i određena za veliku većinu boraca. Isticali su se pojedinci na i na jednoj i na drugoj strani, koji su branili i propagirali jednu ili drugu liniju.“ Spomenuto raslojavanje došlo je do izražaja tek od jeseni 1941., kada je proces diferencijacije među gerilcima udaljio one pročetnički orijentirane od onih prokomunistički orijentiranih u tolikoj mjeri da je došlo i do podjele dotad jedinstvenih gerilskih postrojbi na četničke i na partizanske postrojbe. Taj proces u Lici nije bio ni jednosmjernan, niti kratak, pa je proces diferencijacije na nekim područjima dovršen tek u proljeće 1942. godine. Činjenica je tek da su i partizanske i četničke postrojbe u istočnoj Lici imale svoje ishodište u gerilskim odredima koji su nastali nakon 27. srpnja 1941., pa nema dvojbe da se zbog toga taj ustanak i može označiti i četničkim ustankom. Uvid u postojeću literaturu pokazuje da problematika toga ustanka još uvijek čeka znanstvenu obradu, pa bi bilo dobro kada bi oni koji s puno strasti posljednjih dana obnavljaju komunističke mitove o „Ustanku naroda Hrvatske“ umjesto toga potaknuli upravo takva istraživanja koja bi dokraja rasvijetlila događaje pokrenute potkraj srpnja 1941. godine.

Nadu da bi se u budućnosti takvo što moglo dogoditi bude javni istupi i drugih povjesničara, pa i kolega dr. Goldsteina s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Tako je u nekoliko emisija HTV-a 27. srpnja 2010. prenesena izjava dr. Ive Banca, u kojoj su događaji od 27. srpnja 1941. ocijenjeni u najmanju ruku kontroverznima zbog toga što su među ustanicima bili i budući četnici i budući partizani.

I dr. Neven Budak s istog Odsjeka je u izjavi za tportal iznio da je „u Srbu (...) došlo do spontane pobune protiv ustaškog terora, a ono što je nažalost uslijedilo bio je isti takav teror protiv hrvatskog naroda u tom kraju. Nisam siguran da je 27. srpnja naj sretniji datum za obilježavanje antifašističke borbe.“ Iznio je i da je povezanost partizanskog pokreta s događajem u Srbu upitna, odnosno uvijek je nezgodno birati određeni datum za proslavu borbe protiv fašizma: „Ustanak je

složena pojava do koje je došlo na razne načine u različitim dijelovima i u BiH. Osobno, ja bih odabrao neki drugi datum za obilježavanje antifašizma.“ To je obrazložio riječima da „treba imati razumijevanja za one koji su se oružjem suprotstavili strahovitom teroru, ali to ne opravdava zločine koji su nakon toga počinjeni nad isto tako nevinim ljudima.“ Naglasio je i da prema antifašističkom pokretu treba imati pozitivan stav, no stvari se ne smiju previše uljepšavati i ne treba zanemariti sve što je pratilo taj pokret. Budak je doduše istaknuo da je stručnjak za srednjovjekovnu povijest, no držim da to ne umanjuje doseg njegovih izjava. Uostalom, ta činjenica nije priječila dr. Goldsteina, koji je u Beogradu doktorirao na temi iz bizantske povijesti (kasnije je godinama predavao opću povijest srednjeg vijeka), da se posljednjih godina pokuša baviti suvremenom hrvatskom poviješću.

Naposljetku navodim da je o događajima u Srbu u Jutarnjem listu od 27. srpnja 2010. („Ustanak u Srbu: što se dogodilo 27. srpnja 2010.?”) više nego li oprezno pisao dr. Tvrtko Jakovina s istog Odsjeka, koji je inače u javnosti višekratno istupio kao branitelj lika i djela Josipa Broza Tita te antifašizma kako ga shvaća i dr. Goldstein. Iako je u članku preuzeo mitomanske i nedokazane brojeve žrtava Jadovnog koje je u svojim kontroverznim radovima objavljenim u Beogradu iznio dr. Đuro Zatezalo, problematici samog ustanka je ipak pristupio opreznije. Nije se doduše izričito izjasnio što misli o karakteru ustanka, no na kraju svojega članka istaknuo je da baš „kao što je narodna pjesma nastojala stvari uljepšati, tako je i proslava 27. srpnja 1941. bila nešto drugo od onoga što se stvarno dogodilo.“

Nadam se da zbog prethodno spomenutih navoda dr. Goldstein neće i svoje kolege s Odsjeka za povijest optužiti za „ustašoidno bulažnjenje“. U ovom tekstu spomenuti javni istupi i mnoge druge argumentirane reakcije u javnosti pokazuju da je dr. Goldstein usamljen u svojem tumačenju događaja od 27. srpnja 1941. i da ponovno oživljavanje starih komunističkih mitova ne počiva na činjenicama. Burne reakcije uz to pokazuju da takvi mitovi samo raspiruju mržnju i podjele, pa tako hrvatskom društvu ne donose ništa dobrog.

Objavljeno na blogu Zvonimira Despota, <http://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/2010/08/page/5/>, 3. kolovoza 2010.

Časopis za suvremenu povijest, br. 3., 751.-771. Zagreb, 2011.

UDK: 32(497.5 Srb)''1941''

323.14(497.5=163.41)''1941''

Izvorni znanstveni članak

Primljeno: 1. 10. 2011.

Prihvaćeno: 18. 10. 2011.

PRILOG RASPRAVI O KARAKTERU USTANKA OD 27. SRPNJA 1941.GODINE

MARIO JAREB

Potaknut javnim raspravama o karakteru ustanka od 27. srpnja 1941. autor je napravio raščlambu dostupnih radova o toj problematici. Uzeo je u obzir i one radove koji su nastali do godine 1990. u tadašnjoj socijalističkoj Hrvatskoj i Jugoslaviji i odražavaju stajališta nekadašnjih sudionika ustanka komunista i poslijeratne historiografije koja je slijedila politiku Partije. U obzir su također uzeti i radovi iz pera nekadašnjih sudionika koji su kasnije postali četnici. Činjenica jest da su ustanici u prvim tjednima i mjesecima djelovali kao gerilci, iako je Komunistička partija Jugoslavije još potkraj lipnja 1941. Usvojila naziv partizan. Također je od početka u vodstvu ustanka bilo mnogo onih koji su kasnije postali četnici. Odnos ustanika prema hrvatskom i muslimanskom stanovništvu, posebice brojni počinjeni zločini, također pokazuje da je bila riječ o postupcima koji su bili suprotstavljeni proklamiranoj politici Partije. Slično je bilo i s odnosom prema Talijanima. Proces diferencijacije u ustaničkim redovima je tek u jesen 1941. doveo do nastanka prvih odvojenih partizanskih i četničkih postrojbi.

Ključne riječi: ustanak, 27. srpnja 1941., gerilci, ustanici, Komunistička partija, partizani, četnici

Dana 25. srpnja 1945. Karlo Mrazović je u ime predlagatelja Komunističke partije Hrvatske (KPH) vijećnicima koji su sudjelovali u radu IV. Zasedanja Zemaljskoga antifašističkog vijeća Hrvatske u Zagrebu predložio da Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Hrvatske (ZAVNOH, koji se istoga dana preimenovao u Narodni sabor Hrvatske) proglasi 27. srpnja za "narodni blagdan kao dan općeg narodnog ustanka u Hrvatskoj". Istaknuo je da se "borba kao i organizacija oružanog ustanka, rukovođenje ustankom, zna se da se odigrala, vodila i išla pod rukovodstvom Komunističke partije. Dan 27. jula 1941. jest dan kada su veće, znatne narodne snage prihvatile učešće u narodnom ustanku. 27. jula imamo prve masovne oružane sukobe s neprijateljskim oružanim

formacijama”.² “Zakon o proglašenju 27. srpnja narodnim blagdanom” vijećnici ZAVNOH-a prihvatili su jednoglasno i od tada do 1990. taj se dan u Narodnoj/Socijalističkoj Republici Hrvatskoj obilježavao kao “dan općeg narodnog ustanka u Hrvatskoj”.³

Poslije je u javnosti bio prisutniji naziv Dan ustanka naroda Hrvatske, a priča o tome ustanku namijenjena široj javnosti bila je više negoli jednostavna. Uz obvezno isticanje uloge Partije u njegovu pokretanju i vođenju, već je u ljeto 1945. istaknuto da su se u razvoju ustanka nizali “uspjesi, širio se ustanak i već 27. VII. 1941. bio je dan masovnog narodnog ustanka, dan kada su oslobođeni Lapac i Srb, čiji su ustanici usko surađivali s Krajišnicima, koji su toga dana također oslobodili Drvar”.⁴ Slične su se priče objavljivale sve do sloma komunističkog režima u Hrvatskoj u prigodnim tekstovima u tisku, u udžbenicima i u popularnije pisanim publicističkim izdanjima.⁵

To je promijenjeno odlukom nove hrvatske vlasti 1991., koja je dotadašnji Dan ustanka naroda Hrvatske zamijenila Danom antifašističke borbe, za čiji je dan

² Usp. tekst Mrazovičeva govora u: Četvrto zasjedanje Narodnog sabora Hrvatske (Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske) (24.-25. srpnja 1945.) Stenografski zapisnici, Zagreb 1950., 106.

³ O tome kako je 1945. došlo do proglašenja toga dana blagdanom usp. Ivan JELIĆ, “U povodu jedne obljetnice. Novi dokumenti o događajima u Srbu 27. srpnja 1941.”, Časopis za suvremenu povijest (dalje: ČSP), 23/1991., br. 1-3, 273. Jelić tvrdi da je tadašnje “političko i državno vodstvo u Hrvatskoj odredilo (...) zasigurno u konzultaciji sa središnjim vodstvom, da spomenuti praznični datum bude 27. srpnja 1941”. Na sljedećoj, 274. stranici Jelić je primijetio “da su postojali različiti kriteriji za određivanje ‘dana ustanka’ u pojedinim republikama, tj. federalnim jedinicama nove jugoslavenske države. Dok je npr. za Srbiju trebalo utvrditi kada je ispaljena ‘prva ustanička puška’, za Hrvatsku to nije dolazilo u obzir (...)”.

⁴ “Živio 27. srpanj dan narodnog ustanka, veliki blagdan hrvatskog i srpskog naroda Hrvatske!”, Vjesnik Jedinstvene narodno oslobodilačke fronte Hrvatske (Zagreb), god. V., br. 84, 27. srpnja 1945., 1.

⁵ Kao primjer navodim udžbenik Ive PERIĆA, Povijest za IV razred gimnazije, Zagreb 1971., 246., gdje stoji da je krajem “srpnja 1941. izbio (...) masovni ustanak u južnom dijelu Like (i u jugozapadnoj Bosni). Dan zauzimanja mjesta Srb, 27. srpnja 1941 (u ondašnjem kotaru Donji Lapac) slavi se kao Dan ustanka u Hrvatskoj, iako je i prije bilo značajnih akcija. Nekoliko dana kasnije ustanici-partizani zauzeli su Donji Lapac, koji je bio prvo oslobođeno kotarsko mjesto u Jugoslaviji”. Taj je opis u istom obliku objavljivao i u kasnijim izdanjima istoga udžbenika, pa i u njegovu drugom prerađenom izdanju iz 1972. (str. 222.-223.). U udžbeniku Tome ČUBELIĆA I Dragutina PAVLIČEVIĆA, Povijest 2. Udžbenik za srednje škole, VI. izdanje, Zagreb 1981., 147., stajalo je da je u Hrvatskoj bilo “nekoliko značajnih akcija tokom lipnja i srpnja (npr. djelatnost sisačkog odreda, osvajanje Banskog Grabovca 23. srpnja i sl.), a kao početak narodnog ustanka slavi se 27. srpnja, kada je oslobođeno prvo općinsko mjesto Srb u južnoj Lici”.

obilježavanja određen 22. lipnja, u spomen na dan kada je 1941. Osnovan Sisački partizanski odred – prvi partizanski odred u Hrvatskoj.⁶

Na odluku o proglašenju novoga blagdana nedvojbeno su utjecale rasprave u javnosti i u medijima prije toga, osobito tijekom ljeta i jeseni 1990. godine. Tada su u javnosti izneseni i podaci o zločinima koje su počinili ustanici, o suradnji s Talijanima te činjenica da je među njima bio nemali broj onih koji su poslije postali četnici. Dugo vremena činilo se da su proslave u Srbu prošlost koja je nepovratno prošla. Ipak je proteklih nekoliko godina ta problematika postala zanimljiva javnosti zbog obnovljenih proslava “Dana ustanka naroda Hrvatske” i s njima povezanim javnim raspravama. Organizatori proslave koja se redovito održava potkraj srpnja pokraj obnovljenog spomenika tome događaju u Srbu su Srpsko narodno vijeće i Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (sljednik nekadašnjeg Saveza udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata – SUBNOR). Oni na taj nadnevak nekritički gledaju kroz prizmu nekadašnje pojednostavljene priče namijenjene široj javnosti. Nije zbog toga neobično da ta proslava svake godine izaziva i negativne reakcije onih koji drugačije gledaju na događaje iz srpnja 1941. godine. Vrhunac je takva proslava doživjela 2010. godine. Tada su medijska pozornost i negativne reakcije protivnika proslave također bile na vrhuncu, a iz brojnih nastupa povjesničara moglo se doznati da je u najmanju ruku riječ o kontroverznim događajima.⁷

⁶ Usp. “Zakon o blagdanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj” od 25. ožujka 1991. godine. U njegovu članku 4. navedeno je da danom njegova stupanja na snagu prestaje vrijediti i spomenuti “Zakon o proglašenju 27. srpnja narodnim blagdanom”.

⁷ U proslavi je sudjelovao i predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović. Među povjesničarima koji su javno istupili bio je i Ivo Banac s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, čije su izjave u kojima je iznio mišljenje da je bila riječ o kontroverznim događajima objavljene u nekoliko emisija Hrvatske televizije toga 27. srpnja 2010. godine. Neven Budak s istoga Odsjeka izjavio je da je “u Srbu (...) došlo do spontane pobune protiv ustaškog terora, a ono što je nažalost uslijedilo bio je isti takav teror protiv hrvatskog naroda u tom kraju. Nisam siguran da je 27. srpnja najsretniji datum za obilježavanje antifašističke borbe”. Iznio je i da je povezanost partizanskog pokreta s događajem u Srbu upitna: “Ustanak je složena pojava do koje je došlo na razne načine u različitim dijelovima i u BiH. Osobno, ja bih odabrao neki drugi datum za obilježavanje antifašizma.” Dodao je da “treba imati razumijevanja za one koji su se oružjem suprotstavili strahovitom teroru, ali to ne opravdava zločine koji su nakon toga počinjeni nad isto tako nevinim ljudima”. Naglasio je i da prema antifašističkom pokretu treba imati pozitivan stav, no stvari se ne smiju previše uljepšavati i ne treba zanemariti sve što je pratilo taj pokret. Budakove su izjave prenesene u prilogu Marine BARUKČIĆ, “Što se zapravo dogodilo u Srbu?”, koji je objavljen 28. srpnja 2010. u sklopu vijesti tportala.hr (<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/79548/sto-se-zapravo-dogodilo-u-Srbu.html>, pristup ostvaren 13. rujna 2011.). Tvrtko JAKOVINA, također s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, u članku pod naslovom “Ustanak u Srbu: što se dogodilo 27. srpnja 2010.?”, Jutarnji list (Zagreb), 27. srpnja 2010., istupio je oprezno i nije se izričito izjasnio o tome što misli o karakteru ustanka, no istaknuo je da baš “kao što je narodna pjesma nastojala stvari uljepšati, tako je i proslava 27. srpnja 1941. bila nešto drugo od onoga što se stvarno dogodilo”. Od prethodnih se izjava I članaka razlikuje

Krajem srpnja 2011. gosti proslave bili su manje zvučna imena, medijska pozornost nije bila ni sjena one iz prethodne godine, a i protivnici proslave dobili su mnogo veći prostor da javnost upoznaju sa svojim stajalištima.⁸

I dalje je ostalo pitanje zbog čega je dobar dio hrvatske javnosti iznimno negativno reagirao na afirmativno prikazivanje događaja iz srpnja 1941. godine. Spomenuti nastupi povjesničara u srpnju 2010. posredno pokazuju da I historiografija raspolaze činjenicama i spoznajama koje ne idu u prilog slavljeničkom raspoloženju na proslavama u Srbu. Iako od 1990. nije bilo značajnijih znanstvenih istraživanja te problematike, ipak već i raščlamba historiografskih uradaka i memoarskih zapisa objavljenih prije te godine pokazuje da sadrže obilje podataka koji o njoj govore drugačije negoli se to nekoć prikazivalo široj javnosti.⁹ Među njima su i memoarski radovi istaknutih vođa ustanka i komunista

članak Ive GOLDSTEINA, "Tko kaže da je 27. srpnja datum četničke pobune, ustašoidno bulazni. Što se zapravo dogodilo '41 u Srbu", "Magazin" Jutarnjeg lista, 31. Srpnja 2010., 28. Njegov je članak na tragu ideološki umivene priče iz prigodničarskih tekstova objavljivanih prije 1990., a umjesto iznošenja argumenata u prilog svojih tvrdnji poslužio se prijetnjama onima koji ne dijele njegovo mišljenje. Zaobišavši rječnik uobičajen u akademskim raspravama, on je sve one koji o tim događajima misle drugačije optužio da "ustašoidno bulazne", a tvrdnje da "o 27. 7. kao datumu četničke pobune od sada valja nazivati pravim imenom – ustašoidnim bulažnjenjem te direktnim negiranjem antifašističkog karaktera ove države". Vrhunac je svakako optužba da je količina "neznanja, laži, gluposti i mržnje u tim istupima (...) nevjerojatna (...)". Na kraju je sve začinio i svojevrsnom prijetnjom da "htjeli - ne htjeli, negatori 27. srpnja uhvatili su se za ustaški mit i morat će podnijeti svu odgovornost za takvu rabotu". Iako je riječ o napisu u medijima, koji dopušta slobodnije izražavanje, ipak je više negoli zabrinjavajuća razina optužbi na račun onih koji misle drugačije.

⁸ Među sudionicima proslave bio je i bivši predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić. Očito neupoznat s događajima o kojima je govorio, izjavio je da je "povijesno točno i opravdano" početak ustanka u Hrvatskoj slaviti u Srbu, navod prema zvučnom zapisu u prilogu u proslavi koji je emitiran u sklopu Dnevnika 1 Hrvatske televizije 27. srpnja 2011. Sve koji ne dijele njegovo mišljenje nazvao je političkim strašilima i etiketirao kao revizioniste. Među priložima u tisku koji su na svoj način najavili proslavu isticao se dulji članak publicista Slavka GOLDSTEINA, "Ratovanje na pravoj strani", Novosti (Zagreb), br. 605, 22. srpnja 2011. Držim da je i on, slično nekim autorima iz razdoblja do 1990., zapravo primijenio formulu umanjivanja uloge četničkih elemenata u ustaničkim redovima. Uz to se izravno ili posredno sve tamne strane ustaničkog djelovanja pripisuju upravo njima, a rezultat je "čisti" antifašizam. Goldstein, doduše, nije zanjekao ustaničke zločine, no mislim da ih je posredno opravdavao tvrdnjom da ni ustanici nisu bili imuni na osvetu potaknutu ustaškim zločinima. Nasuprot tome, članak povjesničara Zlatka BEGONJE s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zadru "Ustanak u Srbu '41. nije antifašistički", Vojna povijest (Zagreb), br. 4, srpanj 2011., 22.-25., predstavlja pokušaj znanstveno utemeljenog sagledavanja ustanka. Istoga 27. srpnja 2011. u mjestu Boričevac otkrivena je spomen-ploča u spomen na stradanje mještana toga sela koje su u ljeto 1941. protjerali ili ubili ustanici iz Srba, a tome je događaju također posvećena pozornost u spomenutom Dnevniku 1 HTV-a.

⁹ I. JELIĆ, "U povodu jedne obljetnice", 275., istaknuo je da je o događajima u "Srbu i južnoj Lici, kao i u susjednoj Bosni, potkraj srpnja 1941., nastala (...) opsežna povijesna

u Lici Gojka Polovine i Đoke Jovanića.¹⁰ Pritom je više nego očit raskorak između brojnih tvrdnji o konkretnom ustaničkom djelovanju i istaknutih krilatica i ideologiziranih fraza o ustanku koji je pokrenula i vodila isključivo Komunistička partija Jugoslavije (KPJ), odnosno Komunistička partija Hrvatske.

Već se i u djelima namijenjenim široj javnosti moglo doznati da je partizanskoga djelovanja bilo znatno prije kraja srpnja 1941. godine. U svima je bio spomenut Sisački partizanski odred, koji je počeo djelovati 22. lipnja 1941. kao prvi “partizanski odred u Hrvatskoj (i u Jugoslaviji) (...)”.¹¹ Nije zbog toga slučajno da je ustanak u Srbu redovito označavan kao masovni ustanak, što je očito trebalo opravdati proglašenje toga znatno kasnijeg nadnevka Danom ustanka naroda Hrvatske.

Problem ipak nije bio samo u izboru kriterija prvenstva ili masovnosti ustanka kao presudnog u odabiru nadnevka koji je trebalo slaviti kao državni blagdan. Mnogo je važnije bilo pitanje je li se njime uistinu mogao obilježavati dan koji je nazvan Danom ustanka naroda (naroda u množini – Hrvata i Srba, nap. M. J.) Hrvatske. U sisačkom slučaju stvari su bile prilično jasne i, unatoč tome što su prvi partizani slijedili ideje o komunističkoj revoluciji po uzoru na tadašnji Staljinov SSSR, ipak

literatura, i ona istraživačkog karaktera i memoarska. Iz nje se može upoznati prilično detaljna kronika svakodnevnih događanja, te brojni podaci o sudionicima i njihovim programsko-političkim ciljevima. Mogu se upoznati i pojedina otvorena pitanja, ali je ipak vidljiv nedostatak neke dubinske problematizacije koja bi upućivala na svu složenost tih zbivanja i sporne probleme u vezi s njima”. Od novijih radova treba izdvojiti onaj bošnjačkoga povjesničara Fadila ADEMOVIĆA, Četništvo i četnička propaganda u južnoslovenskim zemljama u Drugom svjetskom ratu /1941-1945/. Sudionici velikih obmana, Prvi tom, Knjiga prva, Sarajevo 2009., posebice odlomak o obilježavanju dana 27. srpnja u Bosni i Hercegovini pod naslovom “Svojtanje dana ustanka i njegove proslave”, 81.-83. Ademović na str. 81.-82. tvrdi da za “razliku od partizanskog, četnički pravac ustaničkog pokreta još nije dovoljno istražen. Stoga se i ustanak, kako piše akademik Enver Redžić, u istoriografiji od 1945. do 1990. smatrao prevashodno rezultatom aktivnosti KPJ u cjelini i njegovih organizacija u pojedinim područjima. On to objašnjava činjenicom da se NOP pod rukovodstvom te partije na kraju rata ovjenčao slavom pobjednika. U takvoj poziciji obnovio je jugoslovensku državu na novim društveno-političkim osnovama. Ta činjenica ne dopušta da se i sam početak ustanka veže isključivo za djelovanje organizacije KPJ. Dan ustanka su u potpunosti svojatali i četnici. Oni su ga slavili u toku cijelog rata. Obilježavali su svake godine 27. jul kao dan početka ustanka u Drvaru, iako je nedvojbeno da su pripreme i rukovođenje ustankom u tom kraju vezani za djelovanje Sreskog komiteta KPJ (...). Koliko je neosporno da je ustanak u Drvaru i okolini organizovala KPJ toliko je jasno da masa tamošnjih ustanika nije morala biti politički odlučno partizanski usmjerena. Opredjeljivanje za jedan ili drugi ustanički smjer trajalo je zajedno sa razvojem ustanka više mjeseci poslije dizanja ustanika na oružje.”

¹⁰ Đoko JOVANIĆ, Ratna sjećanja, Beograd 1988.; Gojko POLOVINA, Svedočenje. Sećanja na događaje iz prve godine ustanka u Lici, Beograd 1988. Obojica su i prije 1988. objavila nekoliko radova koji su se bavili događajima iz ljeta i jeseni 1941., a u nastavku će neki od njih biti i spomenuti.

¹¹ I. PERIĆ, n. dj., 244. U izdanju iz 1972. iste su rečenice objavljene na str. 221.

je prvenstveno bilo opredjeljenje “za oružanu antifašističku borbu u skladu s dotadašnjim smjernicama najvišega partijskog vodstva”. Prethodni navod Ivana Jelića odnosio se na ono što je u sklopu razmatranja oblika, “modela pokretanja oružane, partizanske borbe” pojednostavljeno označio prvim modelom, prema kojem “akcije (...) pokreću komunisti i u njima imaju monopolni, rukovodeći položaj”.¹² Drugi je model pokretanja oružane borbe bio onaj izbijanja masovnih ili narodnih ustanaka, “u kojima se pojavljuje više čimbenika zainteresiranih da utječu na daljnji razvoj događaja”. Taj je model znatno složeniji i u njemu je riječ “o izvanrednoj situaciji s kojom se suočava stanovništvo u pojedinom kraju i gdje se u njemu stvara raspoloženje pribjegavanja oružanom otporu. U Hrvatskoj je to 1941. poglavito došlo do izražaja u pojedinim područjima nastanjenim srpskim stanovništvom (...) gdje nastaje raspoloženje u njemu protiv stvaranja NDH kao hrvatske države. Antihrvatska psihoza još se više povećavala ondje gdje je uslijedio teror ustaškog režima (...) U takvoj se situaciji pojavljuju pojedine političke snage i otimaju za vodstvo u uznemirenom stanovništvu. Komunisti su u takvim situacijama pokazali vidljivu dinamičnost i pokretljivost (...) Ali su se vidljivo zainteresirani pokazali i drugi čimbenici, u prvom redu četničke snage. Riječ je dakle o modelu koji nije onako čist kao prethodni. Kao primjer takva modela mogli bi se označiti događaji u Lici potkraj srpnja 1941”.¹³

U *Enciklopediji Jugoslavije* iz 1988. istaknuto je da su se “oružane akcije, koje su pripremale i predvodile organizacije KPH na području Korduna, Banije i Like, slile sa spontanom otporom srpskog stanovništva, poprimajući karakter općeg ustaničkog pokreta”, a i da je “u dinamičnom procesu bilo (...) uspona i padova, pa i trenutnih kriza ustaničkog pokreta, koje će se prevladati naporima organizacija KPH”.¹⁴ Više su pozornosti “drugim čimbenicima” i poteškoćama u razvoju ustanka pridali autori *Pregleda istorije Saveza komunista Jugoslavije* iz 1963. godine.¹⁵ Oni su istaknuli da su kao “i u Bosni i Hercegovini, mase srpskog stanovništva Like, Banije i Korduna prihvatile (...) poziv Partije na oružanu borbu (...) Partijske organizacije su i tu morale voditi odlučnu borbu protiv pokušaja velikosrpskih elemenata da ustanak skrenu na kolosek bratoubilačke borbe. (...) u Lici [je] velikosrpskim snagama pošlo za rukom da u saradnji s talijanskim okupatorom izazovu snažnija kolebanja ustaničkih masa i da stvore svoje četničke formacije”.¹⁶ Franjo Tuđman je u tekstu objavljenom u *Enciklopediji Jugoslavije* godine 1960. istaknuo da se očekivanja “Talijana da će se masovni ustanci koji su izbili u NDH razvijati u granicama obračuna

¹² Navedeno iz: “Hrvatska 1941. Rasprava u povodu 50. obljetnice početka antifašističke borbe“, ČSP, 23/1991., br. 1-3, 62.

¹³ Isto, 62.-63.

¹⁴ Navod prema: “Narodnooslobodilački rat i socijalistička revolucija u Hrvatskoj (1941-45)“, odlomak u sklopu natuknice “Hrvatska“, Enciklopedija Jugoslavije, sv. 5., Hrv–Janj, Zagreb 1988., 360.

¹⁵ Skupina autora, *Pregled istorije Saveza komunista Jugoslavije*, Beograd 1963.

¹⁶ Isto, 326.

između srpskih masa i ustaša, nisu (...) ostvarila. Pod rukovodstvom KP ustaničke mase okrenule su se i protiv talijanskih okupacionih snaga. U toj situaciji Talijani su odlučili da interveniraju i uguše ustanak. Pritom su težili da razbiju jedinstvo ustaničkih redova i izoliraju KP, prikazujući se kao zaštitnici srpskog naroda od ustaških progona. Vojnoj intervenciji Talijana na području NDH prethodili su sporazumi sa srpskim građanskim političarima (...) Tako je na području Kninske Krajine i južne Like došlo do stvaranja prvih četničkih oružanih formacija (...) U septembru su talijanske trupe zaposjele još neokupirane dijelove Druge zone, u oktobru i Treće zone. Ustaničke jedinice na području tromeđe Like, Dalmacije i Bosanske Krajine nisu pružile otpor talijanskim snagama, nego su većim dijelom pristupile četnicima, tako da je u ovim oblastima došlo do krize ustanka”.¹⁷

Čitanje takvih prikaza nameće brojna pitanja: Odakle su došli spomenuti velikosrpski elementi? Odakle su crpili svoju snagu kada su Partiji, kao navodno vodećoj snazi ustanka, nametnuli “odlučnu borbu” koja je u Lici dovela i do snažnijeg kolebanja ustanika? Zbog čega su se u rujnu ustaničke postrojbe na Tromeđi ponijele kako su se ponijele? Odgovori na ta pitanja važni su za razumijevanje tadašnjih događaja i upućuju na to kakav je bio karakter ustanika u razdoblju nakon izbivanja ustanka, odnosno može li se govoriti isključivo o pretečama partizana koji su se borili pod vodstvom Komunističke partije.

Iako spomenuti prikazi ukazuju na djelovanje “velikosrpskih” ili “pročetničkih” elemenata, ipak se stječe dojam da su oni na ustanike djelovali izvana, odnosno da nisu prije toga djelovanja činili dio ustaničkih “masa”. Istodobno su neki četnički emigranti nijekali važnost komunista u podizanju ustanka i u njegovu vođenju u početnom razdoblju. Tako je Vojin Malešević u želji da “u potpunosti” pobije i otkrije “laži hrvatskih komunista” odlučio iznijeti “imena vodećih četničkih prvaka, koji su organizovali i digli ustanak protiv ustaša na tromeđi Like, Bosne i Dalmacije”.¹⁸ Među njima je bio i Pajica Omčikus iz Srba, koji je navodno “sa ličkim junacima uništio (...) ustaše u Srbu i osvojio ga”, a Dane Stanislavljević-Cicvara “organizovao je ustanak u Gračačkom srezu i odigrao veliku ulogu u borbi protiv ustaša”.

Nema dvojbe da su komunisti igrali značajnu ulogu u pokretanju ustanka, a oni su bez obzira na totalitarni karakter ideologije koju su propovijedali bili i nedvojbeni antifašisti. Mnogi od njih bili su organizatori ustanka i poslije važne osobe u ustaničkom vodstvu. U Lici su se isticala imena Gojka Polovine i Đoke Jovanića, ali i manjeg broja komunista Hrvata. Najpoznatiji je bio član Centralnog komiteta KPH (CK KPH) i Centralnog komiteta KPJ (CK KPJ) Marko Orešković “Krantija”, koji je u tom kraju boravio od polovine srpnja 1941. kao delegat CK KPH (ustanicima se pridružio prvih dana kolovoza). Sekretar Okružnog komiteta KPH u Gospiću za Liku Jakov Blažević pridružio se ustanicima u istočnoj Lici

¹⁷ Navod prema: “Narodnooslobodilački rat”, odlomak u sklopu natuknice “Hrvatska”, Enciklopedija Jugoslavije, sv. 4., Hil–Jugos, Zagreb 1960., 273.-274.

¹⁸ Vojin MALEŠEVIĆ, “Ustanak na srpskoj tromeđi”, Spomenica Organizacije srpskih četnika “Ravna Gora”. Najbolji zapisci srpske četničke emigracije, Kragujevac 2008., 216.-217.

polovinom kolovoza iste godine.¹⁹ Nema dvojbe da su KPJ i KPH, kao njezin dio, radile na pokretanju oružane borbe, pa su u razdoblju od kraja lipnja do druge polovine srpnja 1941. diljem Hrvatske uz spomenuti Sisački partizanski odred organizirane i brojne borbene skupine koje su izvele više akcija. Sa svrhom pokretanja oružane borbe CK KPH je 13. srpnja 1941. odlučio u različite hrvatske krajeve uputiti svoje članove, koji su u suradnji s lokalnim partijskim organizacijama trebali pomoći u ispunjenju toga cilja. Među njima je bio i spomenuti Marko Orešković "Krontija", koji je upućen u Liku, gdje je djelovao i na području na kojemu je izbio ustanak 27. srpnja 1941. godine.²⁰ Partija je uputila i više proglasa stanovništvu da se odazove pozivu na oružanu borbu, pa sve navedeno upućuje na to da je i u Lici ona dala poticaj za pokretanje ustanka. Brojni su ustanici isticali i ciljeve koji su bili potpuno suprotni onome što je Partija javno propovijedala, a neki istodobno vjeruju "u pobjedu Rusije i nadaju se povratku kralja Petra i uspostavi Jugoslavije, ali da pod Hrvatskom državom nikako ne mogu da žive niti da će oružje položiti, već da će se boriti za slobodu i [s] Talijanima (...)".²¹ S prethodnom tvrdnjom i navodom slaže i tvrdnja poslijeratnog četničkog emigranta Mane M. Pešuta koji je, opisujući stanje na području Like, Korduna i Banovine u tom razdoblju, naveo da su srpski komunisti "već u početku komunističke akcije prilepili petokrake na kape. Za njima se poveo jedan deo boraca a da ni sami nisu osećali šta s time rade. Na ovaj način su odredi postali jedna opšta mešavina u kojima je vladala zabuna. Tako je deo boraca nosio

¹⁹ Blažević je poslije ustrajao na tome da je ustanak po svemu bio djelo Partije, a nijekao je i da je dobrim dijelom bio posljedica spontane reakcije ljudi na progone kojima su bili izvrgnuti. Zbog toga se početkom osamdesetih godina u knjizi *Povijest i falsifikati*, Zagreb 1983., 64., i obrušio na neke "falsifikate" koji se "stalno obnavljaju u različitim varijantama, kao na primjer teorije o 'spontanosti' ustanka 1941. godine". Na str. 68. iste knjige naveo je da je spontanost bila "efemerna pojava, ustanak je organizirala i vodila Partija (...). Spontano se nije moglo doći do pobjede, jer za pobjedu je trebala visoka svijest i dobra organiziranost. Isticati da je to bio spontani ustanak, zapravo je antipartijski stav, jer unosi iracionalni moment spontanosti, umjesto da se historijska istina predoči – tamo gdje je na licu mjesta bila Partija, bilo je ustanka i borbe, a nije bilo tamo gdje nije bilo Partije. Tamo je ustanak, ako je i počeo, brzo opao". Njegovi opisi navode na pomisao o gotovo savršenoj organiziranosti i snazi Partije. Spomenuo je ipak i djelovanje velikosrpskih i pročetničkih elemenata, što je iskoristio da bi odgovornost za zločine koje su počinili ustanici prebacio na njih. Nije ipak objasnio kako je onda bilo moguće da "velikosrpski elementi" u razdoblju od izbijanja ustanka tako snažno djeluju na dio ustanika, što je dovelo do ustroja četničkih postrojbi na tim područjima.

²⁰ Orešković je u razdoblju od dolaska u Liku do izbijanja ustanka najviše boravio na području kotara Udbina.

²¹ Zapisnik izjave na prijavku oružnika Franje Kolaka, Gospić, 16. rujna 1941., u: I. JELIĆ, "U povodu jedne obljetnice", 278. Kolak je do 27. srpnja 1941. bio na službi u oružničkoj postaji u Srbu, odakle se pred naletom skupine od oko 300 ustanika povukao s preostala dva oružnika iz iste postaje. Od 10. kolovoza do 14. rujna 1941. skrivao se u selu Neteki, u kući seljaka Paje Vojvodića, preko koga je doznao dosta toga o ustaničkoj organizaciji i ustaničkim ciljevima.

embleme, drugi petokrake a treći opet amblem i petokraku. Ovo im ništa nije smetalo da i dalje ostanu u jednoj jedinici i da im parola borbe bude ista kao i do tada "S verom u Boga za Kralja i Otadžbinu".²² O tome da su petokrake i potkraj rujna 1941. bile razmjerno slabo zastupljene posredno govori tvrdnja Đoke Jovanića da je pojava prvog partizanskog odreda u Lici, nazvanog "Leteći odred" (utemeljen je 20. rujna 1941.), "s crvenim petokrakama izazvala (...) reakciju pojedinih pročetničkih elemenata (...)".²³ Bilo je ustaničkih odreda čiji su pripadnici još početkom 1942. nosili kokarde, kada su ih pod očitim komunističkim pritiskom zamijenili petokrakama. Tako su u selu Velika Popina u okolici Gračaca u vremenu borbi partizanskih snaga s Talijanima kod Srba i na Srpskom klancu u ožujku 1942., "podstaknuti zauzimanjem Donjeg Lapca i očekivanim oslobođenjem Srba i pokretom partizanskih snaga ka Popini (...) pojedinci (...) teška srca mjesto kraljevskih kokardi koje su nekad nosili stavljali petokrake zvijezde na kape i stidljivo dizali stisnutu pesnicu na pozdrav".²⁴ Dobro je poznato i razumljivo je da je dobar dio ustanika bio potaknut na pobunu i zbog terora koji su nad dijelom srpskoga stanovništva u tim krajevima provodile ustanove Ustaškoga pokreta i vlasti NDH. Ipak, spomenuta borba protiv NDH kao hrvatske države i masovni zločini nad hrvatskim (i muslimanskim) stanovništvom upućuju na to da je bar dio ustanika bio na svoje djelovanje potaknut mržnjom prema Hrvatima kao narodu. Tako su komunistički "aktivisti koji su u kolovozu 1941. poslani u Kninsku krajinu potvrdili (...) da je među 'srpskim življem na Tromedi zavladała strašna mržnja prema svemu što je nosilo hrvatsko ime' te da su tu mržnju poticali velikosrpski elementi".²⁵ Dio kasnijih ustaničkih vođa i sudionika ustanka (uglavnom budući četnici) otprije je bio u vezi s talijanskim vlastima, koje su zbog svojih razloga bile zainteresirane za suradnju s njima.²⁶

²² Mane M. PEŠUT, *Revolucija u Lici 1941-1945*, (Bielefeld, Njemačka?) 1966., 75.

²³ Đ. JOVANIĆ, "Ustanak u donjolapačkom kotaru 1941. godine", *Kotar Donji Lapac u narodnooslobodilačkom ratu 1941-1945.*, ur. Gojko Vezmar, Đuro Zatezalo, Karlovac 1985., 142.-143.

²⁴ Stevo GRUBIŠIĆ, "Napad na četnike u Velikoj Popini (mart-april 1942)", *Kotar Gračac u Narodnooslobodilačkom ratu 1941-1945.*, knj. 1., odg. ur. Đuro Zatezalo, Karlovac 1984., 812.-813.

²⁵ Nada KISIĆ KOLANOVIĆ, *NDH i Italija. Političke veze i diplomatski odnosi*, Zagreb 2001., 259.

²⁶ O uspostavi suradnje pisala je i Fikreta JELIĆ-BUTIĆ, *Četnici u Hrvatskoj 1941-1945*, Zagreb 1986., 32.-37. Naime, još od proljeća 1941. velik je broj Srba, među njima i neki političari, izbjegao s područja NDH u područja Dalmacije koja su Rimskim ugovorima priključena Italiji. Autorica je na str. 33. navela da je središte okupljanja izbjeglica bilo u mjestu Kistanje, gdje su se zadnjih "dana svibnja okupili Niko Novaković, njegov brat Vlado Novaković, Momčilo Đujić, svećenik u selu Strmici, Pajo Popović, posjednik iz Biskupije, Stevo Rađenović, bivši poslanik JRZ iz Srba, Milan Torbica i Jovo Keča, iz Srba. Došao je i jedan broj imućnijih i poznatijih ljudi, trgovaca, advokata, poduzetnika, te oficira. Uskoro su uslijedili prvi dodiri s talijanskim okupacionim vlastima. Iz ostalih pravaca najviše je izbjeglica došlo s područja Drvara, Bosanskog Grahova, Donjeg Lapca, Udbine i Gračaca. (...)". O suradnji s Talijanima pisao je i Đuro STANISAVLJEVIĆ,

Ustanak je 27. srpnja 1941. istodobno izbio u Srbu i drugim mjestima istočne i jugoistočne Like, te neposredno prije toga istoga dana u Drvaru, Bosanskom Grahovu i brojnim mjestima u jugozapadnoj Bosni.²⁷ Sljedećega dana proširio se na područja sjeverne Dalmacije, od obrovačke okolice do Kninske krajine. Može se govoriti o jedinstvenom ustanku srpskoga stanovništva na području istočne i jugoistočne Like, sjeverne Dalmacije i jugozapadne Bosne, a ulogu ustaničkog središta imalo je mjesto Drvar.²⁸ Od početka se uz naziv “ustanik” pojavljuje i naziv “gerilac”, a ustaničke postrojbe nazivane su “gerilskim odredima”.²⁹ Riječ je o zanimljivoj pojavi s obzirom na to da je KPJ već potkraj lipnja 1941. usvojila nazive “partizan” i “partizanski odredi”.³⁰ Za pretpostaviti je da je te odluke CK KPJ zasigurno znao spomenuti Marko Orešković “Krtinja”. On je do odlaska u Liku polovinom srpnja 1941. sudjelovao u radu CK KPH u Zagrebu, a to je tijelo imalo izravan doticaj sa središnjim tijelima KPJ. Komunisti iz jugozapadne Bosne okupljeni u Sreskom komitetu KPJ za Bosansko Grahovo također su imali prilike doznati za rad CK KPJ i odluke toga tijela. Uz to je Marko Orešković od svojega dolaska među ustanike prvih dana kolovoza 1941. “pomagao u rukovođenju ustankom na čitavoj slobodnoj teritoriji. On se nalazio svuda: u Drvaru, na frontovima u Bosni, na zborovima na slobodnoj teritoriji Like, na radu u drugim

“Pojava i razvitak četničkog pokreta u Hrvatskoj 1941-1942. godine”, Istorija XX veka. Zbornik radova IV, odg. ur. Dragoslav Janković, Beograd 1962., 18.-20.

²⁷ Pero MORAČA, Jugoslavija 1941., Beograd 1971., 334., ukratko je opisao početak ustanka u Lici tvrdeći da se “grupa komunista iz opštine Srb povezala sa Sreskim komitetom KPJ za Bosansko Grahovo u Drvaru i na taj način se uključila u pripreme za organizovanje ustanka. Odatle je, uoči napada na Drvar 26/27. jula, primila i direktivu za početak oružanih akcija”.

O bliskoj povezanosti komunista iz Srba sa Sreskim komitetom KPJ za Bosansko Grahovo u drugoj polovini srpnja usp. i Danilo DAMJANOVIĆ DANIĆ, Ustanak naroda Hrvatske u Srbu i okolini, Zagreb 1972., 74. On na istom mjestu tvrdi da je na sastanku spomenutoga sreskog komiteta održanom 20. srpnja 1941. uz sudjelovanje i predstavnika iz Srba donesen zaključak “da ustanak u Bosanskoj krajini i Lici mora početi istovremeno te da je potrebno odmah pristupiti formiranju gerilskih odreda i imenovanju rukovodećeg kadra (...)”.

²⁸ Brojni su navodi u literaturi koji potvrđuju prethodnu tvrdnju, pa i onaj Đ. JOVANIĆA, “Ustanak u južnoj Lici 1941. godine (Neki podaci i sjećanja)”, Lika u NOB 1941. Zbornik, knjiga prva, ur. Đoko Jovanić, Beograd 1963., 140., da je ustanak u “Srbu bio (...) usko povezan sa ustankom u Drvaru i Bosanskoj Krajini: počelo je jednovremeno, slobodna teritorija je bila povezana, postojalo je zajedničko rukovodstvo za čitavu teritoriju, ustanici s teritorije Hrvatske prebacivali su se i ratovali u Bosni, i obratno, itd.”

²⁹ Primjerice, D. DAMJANOVIĆ DANIĆ, n. dj., 74., ističe da je na spomenutom sastanku održanom 20. srpnja odlučeno da će dotadašnji Inicijativni odbor za podizanje ustanka u Srbu biti preimenovan u Štab gerilskih odreda za Srb i okolinu.

³⁰ Odlukom CK KPJ od 27. lipnja 1941. utemeljen je Glavni štab Narodnooslobodilačkih partizanskih odreda Jugoslavije (GŠ NOPOJ) s Josipom Brozom Titom na čelu. Dana 4. Srpnja 1941. Politburo CK KPJ donio je na sjednici održanoj u Beogradu odluku o početku oružane borbe, a GŠ NOPOJ izdao je upute o ustroju i djelovanju partizanskih odreda.

krajevima Like”.³¹ Zbog svega toga nije jasno zašto pokretači ustanka iz KPJ/KPH nisu postupili u skladu s odlukama najviših partijskih tijela, nego su usvojili nazive “gerilci” i “gerilski odredi”. Moguće je, ipak, da u početku nisu znali za odluke CK KPJ, no i poslije su ustrajali na nazivu “gerilac”. Naime, u južnoj se Lici i “dalje razvijao široki ustanički pokret povezan sa centrom u Drvaru. Na inicijativu Marka Oreškovića, krajem avgusta odlučeno je da se formira Štab bataljona gerilskih odreda za Liku”, u kojima je polovinom rujna bilo oko 1 400 boraca.³² S uvođenjem naziva “partizan” i “partizanski odred” krenulo se tek u rujnu 1941., no mnogi su i dalje nastavili djelovati pod dotadašnjim “gerilskim” imenom.³³ U literature nastaloj do 1990. nema objašnjenja za taj postupak ustaničkog vodstva, iako se dosljedno isticalo da je Partija vodila ustanak. Postavlja se zbog toga pitanje zašto ustaničko vodstvo nije prihvatilo odluke CK

³¹ Đ. JOVANIĆ, “Ustanak u južnoj Lici 1941. godine (Neki podaci i sjećanja)”, 136.

³² P. MORACA, n. dj., 341. Štab bataljona gerilskih odreda za Liku potpadao je “pod komandu Štaba gerilskih odreda za oslobođene krajeve Bosne i Like”; usp. tekst naredbe o postavljenju Stojana Matića i Gojka Polovine od 21. kolovoza 1941. u: G. POLOVINA, n. dj., 315.

³³ Vodstvo tadašnje zajedničke Krajiško-ličke (Drvarske) brigade odlučilo se za zamjenu naziva “gerilac” s nazivom “partizan” 9. rujna 1941., no činjenica je da je u Lici prvi partizanski odred osnovan tek 20. rujna 1941.; usp. spomenuti rad Đ. JOVANIĆA, “Ustanak u donjolačkom kotaru 1941. godine”, 142.-143. Dana 12. rujna iste godine Josip Broz Tito imao je potrebu sekretara CK KPH Radu Končara “Brku” pismom uputiti u to da se “ukida naziv ‘Gerilac’. To je valjda opet Krntinija [Marka Oreškovića] izmišljotina. Kad za čitavu zemlju važi popularni naziv ‘partizani’, kakav je odredio Glavni štab, onda ne može biti različitih naziva naših narodnih partizana niti kod vas, u jednoj pokrajini, zato što se to nekome sviđa, iako je partizan i gerilac jedno te isto, samo na raznim jezicima”. Tekst pisma kako je objavljen u: Dokumenti centralnih organa KPJ. NOR i revolucija (1941-1945), Knjiga 1 (6. april-15. septembar 1941), prir. Radimir Vujošević, Beograd 1985. G. POLOVINA, n. dj., 130., spominje zaključke Konferencije vojnopolitičkih delegata Like na Kamenskom 21. rujna 1941. godine. Na više je mjesta spomenuo “Štab gerilskih odreda Like”, pa je očito da je naziv “gerilac” i dalje bio u uporabi. Zapisnik s tog sastanka objavljen je kao dokument br. 39 u Zborniku dokumenata i podataka o narodnooslobodilačkom ratu jugoslovenskih naroda, tom V., knj. 1., Borbe u Hrvatskoj 1941 god., odg. ur. Jovan Vujošević, Beograd 1952., 124.-129. Znakovito je da se u njemu ne spominju ni naziv “gerilac” niti naziv “partizan”, pa se primjerice spominju “Štab bataljona Like” i “Štab za Srb”. Na tom je sastanku predloženo i da bojnik Rašeta bude izabran u “operativno rukovodstvo kao komandant”, usp. navod na str. 129. U istom je zborniku na str. 132.-136. kao dokument br. 42 objavljen “Izvjestaj Štaba Gerilskih odreda za Liku koncem rujna 1941 god. Štabu Drvarske brigade o vojno-političkoj situaciji”. Taj dokument, ali i neki dokumenti iz istog razdoblja u kojima su korišteni izrazi “partizani” i “partizanski odredi”, upućuje na postupnost u prihvaćanju novih pojmova. Izričita Titova naredba o ukidanju naziva “gerilac” od 12. rujna 1941. u pismu Radi Končaru i činjenica da je taj naziv bio u uporabi u Lici još potkraj rujna upućuje na pretpostavku da novi naziv nije bilo lako uvesti, odnosno da je to nailazilo na otpor. M. M. PEŠUT, n. dj., 76., tvrdio je da je u rujnu 1941. “jedan deo boraca (...) potpuno nesvesno prihvatio nov naziv ‘partizan’, dok je ostatak zadržao prvobitni i tradicionalni naziv ‘četnik’”.

KPJ i nazive “partizani” i “narodnooslobodilački partizanski odredi”. Je li činjenica da su taj naziv izabrali upravo komunisti mogla biti zapreka brojnim ustanicima da pristupe novoosnovanim odredima, pa je izraz “gerilac” izabran iz taktičkih razloga da bi se prikrio njihov komunistički karakter? Jesu li u izboru naziva znatnu ulogu imali i nekomunisti, koji nisu prihvaćali odluke Partije i njezinu dominaciju? Na ta pitanja zasad nema konkretnog odgovora, no usvajanje naziva “gerilac” posredno upućuje na zaključak da je bilo mnogo onih koji nisu prihvaćali komunističko vodstvo.

Spomenuto je da se u brojnim opisima izbijanja ustanka na svim spomenutim područjima ističe prvenstvo Partije u njegovu podizanju i vođenju. Iznimka su, doduše, prikazi događaja na kninskom području, u kojima se isticalo da se zbog jakog utjecaja Talijana među tamošnjim ustanicima vrlo rano istaknuo i prevladao Momčilo Đujić. On je ustaničke poveo u smjeru sporazumijevanja s Talijanima i u smjeru njihova pretvaranja u četnike.³⁴ Sve do rujna 1941. priznavao je zapovjedništvo ustaničkoga središta iz Drvara, a njegove su snage (kao i gerilci iz Like) do tada činile dio zajedničke ustaničke Krajiškoličke (Drvarske) brigade.³⁵ On nije bio jedini od osoba koje su autori radova objavljenih do 1990. svrstavali u prijeratne građanske političare, “reakcionarne političare” i elemente, ili četnike. Čitanje tih radova kod neupućenih može stvoriti dojam o malobrojnim “reakcionarnim” elementima koji su djelovali nasuprot onome što se činilo kao masovni komunistički pokret. Ima i tvrdnji o teškim uvjetima u kojima su djelovali malobrojni komunisti, no njihovi su neprijatelji često opisani kao tek nešto više od šake stranih plaćenika (u konkretnom slučaju talijanskih plaćenika). Stvarno je Partija na području istočne i južne Like početkom rata imala tek nekoliko desetaka članova, pa je teško povjerovati u priču o ustanicima koje je vodila isključivo ona.³⁶ Istodobno je na tim područjima prije rata djelovalo više

³⁴ Postoje brojni radovi u kojima je opširno obrađeno Đujićevo djelovanje tijekom ljeta i jeseni 1941., pri čemu se izdvaja monografija Jove POPOVIĆA, Marka LOLIĆA i Branka LATASA, Pop izdaje, Zagreb 1988.

³⁵ Naziv “Krajiško-lička brigada” koristio je u svojim sjećanjima Gojko Polovina, a u brojnim radovima naveden je naziv “Drvarska brigada”. Osnovana je 16. kolovoza 1941., a odlukom Marka Oreškovića potkraj toga mjeseca preimenovana je u Prvu brigadu nacionalnooslobodilačkih gerilskih odreda za zapadnu Bosnu i Liku. Opširnije je o njezinu osnivanju i ustroju pisao Milan J. BOSNIĆ, “Neke specifičnosti vojne i političke organizacije ustanka u jugozapadnom dijelu Bosanske Krajine”, 1941. u istoriji naroda Bosne i Hercegovine, Naučni skup održan u Drvaru od 7. do 9. oktobra 1971. godine, gl. ur. Enver Redžić, Sarajevo 1973., 619.-624. Usp. i “Naredba štaba Drvarske brigade od 16. Kolovoza 1941 god. za reorganizaciju jedinica”, koja je kao document br. 10 objavljena u Zborniku dokumenata i podataka o narodno-oslobodilačkom ratu jugoslovenskih naroda, tom V., knj. 1., Borbe u Hrvatskoj 1941 god., 36.-38.

³⁶ Prema podacima koje iznosi I. JELIĆ, Komunistička partija Hrvatske 1937-1945, drugi svezak, Zagreb 1981., 35., KPH je prije izbijanja rata 1941. u cijeloj Lici (na području Okružnog komiteta u Gospiću koji je pokrивao područja kotareva Gospić, Donji Lapac, Gračac, Otočac, Perušić, Korenica, Udbina i Brinje) imala 270 članova organiziranih u 60 ćelija, a uz njih je bilo i 300 članova SKOJ-a. Na područjima koja je potkraj srpnja

jugoslavenskih režimskih stranaka i organizacija, primjerice Jugoslavenska radikalna zajednica (JRZ), Sokol Kraljevine Jugoslavije i četničke organizacije. Vlasti NDH uhitile su i ubile neke njihove prvake, no i dalje su postojali pojedinci i skupine, a njihova se imena u javnosti pojavljuju i nakon izbijanja ustanka. Među njima su se osobito isticale upravo osobe iz općine Srb, primjerice nekadašnji zastupnik JRZ-a u Narodnoj skupštini Kraljevine Jugoslavije Stevo Rađenović, vođa Sokola Kraljevine Jugoslavije u tom mjestu Pajica Omčikus te dotadašnji općinski bilježnik Miloš Torbica.³⁷

Djelovanje četničkih elemenata spominju i autori koji su o ustanku pisali do 1990., pa i Jakov Blažević u navedenom radu. Četničko je djelovanje prikazao kao nevažnu pojavu, no četnici su mu dobro poslužili da bi neke nemile događaje prebacio njima na teret. Pritom je u proturječju s vlastitim opisima gotovo savršene organizacije Partije kao vodeće snage ustanka. Tako je tvrdio da “Partije nije bilo, svašta bi se događalo kao npr. u lapačkom kotaru gdje je Gojko Polovina otišao u hrvatsko selo Boričevac i rekao narodu: ‘Bježite! Idu na vas da se osvete, nemamo za sada snage da ih spriječimo.’ Selo je spaljeno od pročetničkih elemenata s kojima je Partija ubrzo raščistila.

Treba znati da u to vrijeme strave i užasa, bez normalnih komunikacija, direktiva i uputa, svatko je često bio prepušten da se snalazi kako zna. Zato je situacija u pojedinim selima u početku zavisila od držanja pojedinih članova Partije. (...)

Da bi otklonili neke spontane akcije, poslali smo u lapački i gračački kotar članove Okružnog komiteta, gdje je Partija uspjela upornom borbom ne samo otkloniti

zahvatio ustanak bio je neznatan broj članova. Tako je u kotaru Donji Lapac bila ćelija s deset članova, a u kotaru Gračac bilo je šest ćelija koje su imale 25 članova. Činjenica jest da su na to područje nakon izbijanja ustanka došli i neki članovi KPH s ostalih područja Like i iz drugih krajeva, no prije toga su vlasti NDH uhitile ili ubile više tamošnjih komunista. Jelić na str. 54. ističe da su ustaškim progonima osobito bile pogođene partijske organizacije na području kotareva Donji Lapac, Korenica, Otočac i Perušić a u cijeloj Lici uhićeno je preko 50 komunista, skojevaca i antifašista. Usp. Đ. JOVANIĆ, Ratna sjećanja, 31.-32., gdje se tvrdi da je u kotaru Donji Lapac, koji je ubrzo postao središte ustanka, od 8 prijeratnih članova KPH ostalo tek njih četvero, a ta se organizacija “nije snašla u novoj situaciji. (...) Partijska organizacija u Lapcu nije imala nikakve veze sa Srbom niti je znala šta se tamo događa”. Temelj jačanja Partije bili su pripadnici SKOJ-a i “napredna omladina”. Postojala je i skupina od dvadesetak članova SKOJ-a koji su se doselili iz mjesta Žednik u okolici Subotice, usp. str. 14. i 21. Jovanićeve knjige sjećanja. Oni su bili podrijetlom sa srbskog i lapačkog područja, a Žednik su morali napustiti zbog pritiska mađarskih vlasti u Bačkoj. Među doseljenicima iz Žednika bio je i član KPJ Jovanić.

³⁷ Prema elaboratu “Bivše građanske stranke na kotaru Gospić – rekonstrukcija”, Hrvatski državni arhiv (dalje: HDA), Republički sekretarijat unutrašnjih poslova Socijalističke Republike Hrvatske (dalje: RSUP SRH), Služba državne sigurnosti (dalje: SDS), 01/19, 68., četnička organizacija u Srbu osnovana je 1937., a spomenuta trojica navedena su kao članovi njezina odbora. Rađenović je pogrešno naveden kao pripadnik Samostalne demokratske stranke (SDS), iako je bio član Jugoslovenske radikalne zajednice (JRZ). Omčikus (u elaboratu naveden kao Omčiguz) prije rata bio je predsjednik “Sokola”, odnosno režimskog Sokola Kraljevine Jugoslavije.

krizu (...) nego i učvrstiti svoje organizacije i vratiti težište ustanka u te krajeve; osmisliti, uzeti ustanak u svoje ruke.”³⁸ Ipak se i dalje na temelju njegova opisa može pomisliti da je ustanak po svojem karakteru bio isključivo komunistički, a poteškoće o kojima je govorio bile bi prema tome posljedica spontanosti i teških uvjeta u kojima se djelovalo. Ni spomen pročetničkih elemenata koji su spalili Boričevac nije nužno povezan s ustanicima kao sljedbenicima Partije. Ti su elementi prikazani kao neki drugi, a Partija ih tada nije imala snage spriječiti. Ubrzo se s njima obračunala, no i ta se rečenica može shvatiti kao obračun s nekim elementima izvan ustanka.

Opis događaja u Boričevcu Gojka Polovina baca drugo svjetlo na ono što se dogodilo u tom jedinom većem mjestu u kotaru Donji Lapac koje je bilo većinski naseljeno Hrvatima. Spomenuo je pljačku i palež toga sela dana 2. kolovoza 1941. i naveo da “ostaje činjenica da je u masi neboraca toga momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego i politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti”.³⁹ Blažević navod o usmenom upozorenju mještanima Polovina opisuje kao poruku koju su ustanici 30. srpnja poslali u pismu.⁴⁰ Đoko Jovanić navodi da “tek 2. augusta oko 11 sati naše jedinice ulaze u Boričevac. Sa ustanicima se izmiješalo i mnoštvo golorukog naroda. U tom metežu opljačkani su dućani i napušteni domovi, krcati robom, uglavnom opljačkanom u Donjem Lapcu i drugim mjestima”.⁴¹ Polovina i Jovanić slažu se u tome da je selo uništeno i opljačkano, što obojica osuđuju. Jovanić spominje i da su “Polovina i komunisti iz Donjeg Lapca zakazali (...) odmah toga dana zbor u Donjem Lapcu. Polovina

³⁸ Isto, 81.

³⁹ G. POLOVINA, n. dj., 339. Uništenje toga sela opširno je opisao na str. 339.-342.

⁴⁰ Polovina na str. 339. piše da su se ustanici u planiranju zauzimanja Boričevca suočili s problemom osvete. Navodno je nekoliko seljaka iz toga sela sudjelovalo “u ubijanju naroda i paljenju kuća u Suvaji, Osredcima i Bubnju. Izvjestan broj seljaka, žena i muškaraca iz Boričevca učestvovao je u pljački napuštene imovine odbjeglih Srba u susjednim selima. Sve je to bilo dovoljno da stvori nepomirljive odnose Srba iz okolnih sela prema hrvatskom stanovništvu u Boričevcu. Na osnovi tih činjenica zaključili smo: ako stanovništvo ne pobjegne prije nego mi uđemo u Boričevac, i pored svih mjera koje ćemo preduzeti neće biti moguće spriječiti osvetu nad nedužnim seljacima, ženama i djecom. Stoga smo namjerno, iako svjesni da je oklijevanje smrt ustanka, odgodili napad na Boričevac sa 30. ili 31. jula na 2. avgusta, uvjereni da ćemo do tog vremena uspjeti nagovoriti narod da bježi prema Bihaću”. Partija je od početka isticala potrebu zajedničke borbe Srba i Hrvata. Istodobno Polovina navodi da je među Boričevljanima bilo tek nekoliko onih koji su se ogriješili prema svojim srpskim susjedima. Nije li postojanje jednoga hrvatskog sela okruženoga mjestima sa srpskom većinom Partiji pružalo više negoli dobru priliku da ona kao navodno vodeća snaga ustanka na djelu dokaže proklamiranu politiku bratstva i jedinstva Srba i Hrvata? To se svakako nije moglo postići nagovaranjem svih mještana na odlazak iz njihovih domova, odnosno etničkim čišćenjem toga kraja od hrvatskoga stanovništva. Polovina je time posredno priznao da Partija za takvo što nije imala snage, što proturječi brojnim njegovim tvrdnjama u knjizi o njezinoj snazi i utjecaju.

⁴¹ Đ. JOVANIĆ, Ratna sjećanja, 79.

je (...) osudio ponašanje boraca i naroda kod Boričevca, objasnio da mi vodimo oslobodilačku borbu protiv ustaša, Nijemaca i Italijana, a ne protiv hrvatskog naroda i Muslimana (...) i osudio pljačku i paljevinu. Za vrijeme zbora čule su se velikosrpske parole, ali one nisu imale odjeka”. Polovina i Jovanić zaboravili su reći nešto i o sudbini Boričevljana.

Poznato je naime da se velika većina mještana, a uz njih predstavnici vlasti i oružanih snaga NDH, povukla pred ustanicima 2. kolovoza 1941. godine. Jovanić na istom mjestu tvrdi da su se povukli “svi” mještani (on je mislio da se to dogodilo 31. srpnja), a Polovina da su “ustaše pobjegle zajedno s narodom”.⁴²

Ipak je u selu ostalo 55 Hrvata (44 žene s djecom i 11 ostalih, većinom staraca), koje su ustanici sve pobili. To potvrđuje da je bio opravdan strah ostalih mještana, njih 2 180 koji su se 2. kolovoza 1941. povukli “bez imovine u Kulen Vakuf, neposredno prije napada ustanika, poučeni iskustvom s mjestom Brotinjom.

Naime, u Brotinji su 28. srpnja pobijeni svi zatečeni Hrvati Ivezići, njih 37, a kuće im opljačkane i uništene”.⁴³ Slično su se prema hrvatskome i muslimanskom stanovništvu ustanici s područja Like i jugozapadne Bosne ponašali i na ostalim područjima na kojima su djelovali.⁴⁴ Područja pod njihovim nadzorom bila su etnički očišćena. Brojni Hrvati i muslimani su ubijeni, a tisuće su izbjegle iz svojih domova.⁴⁵

⁴² Usp. G. POLOVINA, n. dj., 340.

⁴³ Podaci o broju preostalih Hrvata u Boričevcu te navod o stradanju obitelji Ivezić iz: Zdravko DIZDAR, Mihael SOBOLEVSKI, Prešućivani četnički zločini u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini 1941.-1945., Zagreb 1999., 116.-117.

⁴⁴ U literaturi nastaloj do 1990. o tome se slabo pisalo, no u nekim su radovima ipak spomenuti neki od zločina. Tako je Jovan BABIĆ, “Mazin između dva svjetska rata i ustanku do sredine 1942.”, Kotar Gračac u narodnooslobodilačkom ratu 1941-1945., 515.-516., opisao ubojstvo više Hrvata u Mazinu početkom kolovoza 1941., koje pripisuje “neutvrđenoj grupi šovinista-siledžija” iz okolice Udbine. Najprije su ubijeni Ivica Simeun Lior, lugar Mijat Anić i Nikola Kampion, koje su ustanici prije toga uhitili i zatvorili. Nekoliko dana poslije ubijeni su članovi obitelji lugara Mijata Anića, supruga Maša i djeca Marko, Tomislav, Nada i Mira. Ubijeni su i članovi obitelji Duje Kneževića (supruga i četvero djece, najstariji sin Stjepan uspio se spasiti). Autor ističe da je većina mještana i ustanika osudila zločine. Ipak priznaje da su počinitelji zločina i ostale slične skupine i dalje dolazili u mjesto, što znači da nisu bili kažnjeni za ono što su učinili.

⁴⁵ Z. DIZDAR i M. SOBOLEVSKI, n. dj., 114.-119., ukratko su opisali stradanja hrvatskoga i muslimanskoga stanovništva na području pod ustaničkim nadzorom. Tako su samo u Drvaru 27. srpnja ustanici ubili 300 Hrvata i nepoznat broj muslimana. Istoga su dana na Trubaru kod Drvara ubili 200 hodočasnika Hrvata i njihova župnika Waldemara Maximiliana Nestora.

U Bosanskom Grahovu ubijeno je 62 Hrvata. U Krnjeuši kod Bosanskog Petrovca ubijeno je najmanje 130 Hrvata, među njima i župnik Krešimir Barišić. Početkom rujna 1941. ustanici iz Like i jugozapadne Bosne zajedno su zauzeli Kulen Vakuf i u njemu ubili oko 2 000 muslimana i manji broj Hrvata. Brojni radovi pokazuju da su u zauzimanju Kulen Vakufa i u počinjenju zločina zajednički sudjelovali ustanici iz Like (ponajviše s područja Srba) i ustanici iz jugozapadne Bosne. Dizdar i Sobolevski u nastavku opisuju i stradanja ostalih mjesta, najviše muslimanskih sela u jugozapadnoj Bosni. Uz to navode da se u

Teško je i pomisliti da Polovina i Jovanić kao sudionici događaja ne bi znali za stradanja preostalih Boričevljana, tim više što je Polovina spomenuo i osudio ubojstvo članova obitelji Ivezić.⁴⁶ Neki su autori prije 1990. sve negativnosti koje su se događale u prvim danima ustanka nastojali pripisati četnicima ili četničkim elementima. Polovina je tome pristupio drugačije i zanijekao je i samo postojanje četničkih elemenata: "Ostavljam po strani naše subjektivne greške i slabosti (...) ali prosto je izmišljena tvrdnja da su 'četnički elementi' tobože izazvali negativne pojave: pljačku, paljenje i slično, bar što se tiče Boričevca.

Četnici to nisu mogli učiniti iz prostog razloga što ih nije bilo. Pored naroda koji je pod komandom nas komunista stupio u ustanak, u to vrijeme postojali su još samo plaćeni talijanski agenti, npr. Stevo Rađenović, Pajica Omčikus i Torbica iz Srba, Đuro Vugonja iz Gračaca, Savica Guteša iz Bruvna i slični, koji su tek kasnije po nalogu svojih poslodavaca stvorili organizacije i proglasili ih četnicima (...). Iako bi se prethodni navod mogao shvatiti i kao tvrdnja da spomenute osobe nisu bile dio ustanka, ipak je činjenica da su neki od njih od prvih dana bili njegovi sudionici i Polovina mnoge spominje u tom kontekstu na više mjesta u svojim sjećanjima. U spomenutoj knjizi sjećanja spomenuo je Pajicu Omčikusa iz Srba u kontekstu ustaničkog djelovanja i kao osobu s kojom se često susretao u prvim tjednima ustanka. Njemu i drugim osobama koje su poslije pristupile četničkim snagama Polovina odriče bilo kakvu važnost za razvoj ustanka i redom ih prikazuje kao slabiće, kukavice i talijanske plaćenike. Ipak, ne daje uvjerljivo objašnjenje zbog čega su tjednima, pa i mjesecima, ustanici pod vodstvom Partije "trpjeli" u svojim redovima djelovanje takvih osoba. Držim da je više od dojma da su i u drugim radovima, uglavnom sjećanjima sudionika ustanka s komunističke strane, kasniji četnici opisani na sličan način. Iako opseg ovog članka to ne omogućuje, držim da bi raščlamba većeg broja takvih radova pokazala postojanje svojevrzne formule koju su njihovi pisci primjenjivali kada su pisali o budućim četnicima. Njima je odricana svaka važnost u podizanju i vođenju ustanka, prikazivani su kao šačica stranih plaćenika (odnosno kao "suradnici okupatora i domaći izdajnici"), a korišteni su i da bi na njih bila prebačena odgovornost za sve ono negativno što su ustanici počinili, pa i za ratne zločine.

Doko Jovanić svojedobno je tvrdio da se utjecaj "četnika ispoljio (...) već prvih dana ustanka. Tada još nije došlo do sukoba, jer nisu izvršne jasne diferencijacije u redovima ustanika niti su tada četnici imali vojnih jedinica. Ali koncem 1941. godine oni već imaju svoje nevelike oružane formacije".⁴⁷ Uistinu u početku nije

"Bihać, Jajce, Knin, Sanski Most, Prijedor, Livno i druge gradove slila rijeka od oko 50.000 hrvatskih i muslimanskih izbjeglica".

⁴⁶ G. POLOVINA, n. dj., 338.-339.

⁴⁷ Đ. JOVANIĆ, "Razvoj oružane borbe u Lici od početka oružanog ustanka do formiranja 6. ličke divizije", Lika u prošlosti i sadašnjosti. Materijali s naučnog skupa održanog na Plitvicama 14. 15. i 16. novembra 1971. u povodu centralne proslave 30-godišnjice ustanka naroda Hrvatske u Srbu, ur. Branimir Gušić, Milan Majstorović, Đuro Zatezalo, Karlovac 1973., 283.

ni bilo četnika, ali ni partizana (komunista) koji bi istupali kao posebne skupine. Pritom treba razlikovati prijeratne četnike od onih gerilaca koji su se tek poslije, u procesu diferencijacije u ustaničkim redovima, odlučili za pripadnost četničkim postrojbama koje su ulazile u sklop četničkih snaga Draže Mihailovića.⁴⁸

Do diferencijacije dolazi od jeseni 1941., no netrpeljivosti između komunista i pročetničkih elemenata bilo je i prije. Četnički izvori ustraju na tome da su komunisti već u ljeto 1941. krenuli u likvidacije nekih četnički opredijeljenih pojedinaca kako bi se nametnuli ustanicima kao isključivi vođe ustanka. Mane M. Pešut tvrdi da su komunisti u Lici (ne, doduše, i na području Srba, Donjeg Lapca i Gračaca) već polovinom kolovoza “ubili iz zasede velikog srpskog borca Đuru Kekića, Medak; a 22. avgusta 1941. Milana Leticu, Šumonje, Plaški; potom 28. avgusta Iliju Cvetičanina, Sadilovac, kao i mnoge druge”.⁴⁹

Likvidacija, pa i masovnih, bilo je i poslije. Tako je Jovica Ljubojević tvrdio da jednog zimskog jutra u selu Visuć (smješteno na putu između Udbine i Donjeg Lapca) “zaplakaše majke, zakukaše sestre, kćeri i snaše srpske.

Naoružani odred nekog Đoke Jovanovića [očito Đoke Jovanića, nap. M. J.] upao je u selo i pokupio sve uglednije domaćine, navodno da ih vodi u komandu u Kozju Dragu (...)

O odvedenim seljacima ništa se više nije čulo. Selo zaviše ponovo u kukanje, plač i žalost. Ovi koji se spasiše od ustaša sada nastradaše, ni krivi ni dužni, od nekih Srba, ‘narodnih oslobodilaca-gerilaca’. Kažu imali su šajkače sa crvenim zvezdama.”⁵⁰ Kasniji partizani upravo su četnike optuživali za nasilje i ubojstva političkih suparnika. Najpoznatija četnička žrtva bio je Marko Orešković “Krntija”, koji je ubijen 20. listopada 1941. godine. To nisu nijekali ni četnički izvori, pa je Mane M. Pešut istaknuo da je Orešković ubijen od “četnika majora Boška Rašete”.⁵¹

Vlasti NDH koristile su za ustanike općenito naziv “četnik”, pa su i komunisti često bili nazivani tim imenom. Ubrzo je u dokumentima i u medijima prevladao naziv “četnici-komunisti” ili “četnici i komunisti”, koji se dugo zadržao za označavanje ustanika, poslije i partizana i četnika.⁵²

Uporaba četničkog imena u ustaničkim je redovima zabilježena već prvih dana ustanka. Neki sudionici ustanka i kasniji četnički emigranti tvrdili su nakon

⁴⁸ U elaboratu “Bivše građanske stranke na kotaru Gospić – rekonstrukcija”, HDA, RSUP SRH, SDS, 01/19, 71., navedeno je da je dolaskom “ustaša na vlast 1941. godine veliki dio predratnih četničkih organizacija pohapšen (...) po ustašama ili likvidiran, a manji deo uspio je pobjeći iz Like u druge krajeve zemlje. Tako prvih dana prilikom osnivanja četnika u Liki pojavljuju se kao organizatori novi ljudi, većinom iz redova oficira bivše jugoslavenske vojske, koji počinaju usko da sarađuju sa Talijanima i rade aktivno na organiziranju četničkog pokreta u Liki”.

⁴⁹ M. M. PEŠUT, n. dj., 77.

⁵⁰ Jovica LJUBOJEVIĆ, “Komunistička ofanziva protiv Srba Like”, Spomenica Organizacije srpskih četnika “Ravna Gora”, 989.-990.

⁵¹ M. M. PEŠUT, n. dj., 101.

⁵² Taj navod potvrđuje već i površan uvid u tisak NDH, primjerice u zagrebački dnevnik Hrvatski narod. Glasilo hrvatskog ustaškog pokreta.

Drugoga svjetskog rata da je u početku naziv "četnik" bio općeprihvaćen, da bi ga poslije dio ustanika napustio pod komunističkim utjecajem.⁵³ U udbinskom su kraju četnički elementi početkom kolovoza 1941. predlagali da se za ustanike usvoji ime "četnik", do čega ipak nije došlo.⁵⁴ Nekoliko dana poslije Živko Brković, kao zapovjednik Štaba gerilskih odreda za Kninsku krajinu, promijenio je naziv toga stožera u Štab gerilskih i četničkih odreda za Kninsku krajinu.⁵⁵ Još 28. srpnja zapovjednik jedne ustaničke skupine između Knina i Gračaca uputio je pripadnicima talijanske divizije "Sassari" okružnicu (*notiziario*) naslovljenu na "Zapovjedništvo talijanskih postrojbi Knin".⁵⁶ U njoj je "stanovništvo Like" molilo talijansku vojsku da odmah okupira cijelo područje pokrajine zbog hrvatskog tlačenja te ju je prijateljski čekalo, a na kraju su kao potpisnici okružnice navedeni "stanovništvo i četnici" (*Popolazione e cetnici*).

Želja da Talijani okupiraju područje Like i neka druga područja te da srpsko stanovništvo bude pod njihovom zaštitom i izvan dosega vlasti NDH bila je raširena među ustanicima, o čemu dosta podataka ima i u literaturi koja je nastala prije 1990. godine.

To potvrđuje i sastanak predstavnika ustanika iz južne Like i sjeverne Dalmacije s Talijanima u mjestu Otrić na željezničkoj pruzi između Knina i Gračaca 11. kolovoza 1941. godine. Ustaničko izaslanstvo, koje su činili uglavnom nekomunisti, istupalo je u ime "Srpskog narodnog oslobodilačkog pokreta za ličke srezove". U njemu su bili i predstavnici Štaba gerilskih odreda za Donji Lapac i okolinu, među njima i Đoko Jovanić kao član KPJ.⁵⁷ Srpski predstavnici tom su prigodom "potpisali dokument u vidu izjave na pitanja koja su prethodno postavili italijanski oficiri", pri čemu su zatražili autonomiju za srpski narod "pod zaštitom Kraljevine Italije, 'jer (da) veruju da bi na taj način bili zaštićeni njegovi životi'.

⁵³ Ustanike u Lici dosljedno je nazivao četnicima i M. M. PEŠUT, n. dj. On je na str. 77. istaknuo da "kako se brzo i vešto razvijala ova drama [likvidacije pročetničkih elemenata koje su počinili komunisti, nap. M. J.] retko je ko mogao prozreti i na vreme se osvestiti. Ali jednog dana, iako nesvesno, borci su se našli s petokrakom na kapama i nazivom 'partizan'. Ko je hteo da se i dalje zove četnikom mogao je, ali isto tako nije bilo ni preporučljivo zbog izdajničkog rada Koste Pećanca u Srbiji. Sve su ovo komunisti izvršili na prepad, žureći se (...) To je bilo početkom oktobra 1941". O tome da su na području jugozapadne Bosne ustanici u početku osnovali četničke postrojbe tvrdio je sudionik događaja i kasniji zapovjednik četničkog zbora (korpusa) "Gavrilo Princip" Milan M. CVJETIČANIN, "Prve borbe sa komunistima u zapadnoj Bosni i grahovska bitka", Spomenica Organizacije srpskih četnika "Ravna Gora", 98.

⁵⁴ Đ. STANISAVLJEVIĆ, n. dj., 59.

⁵⁵ Isto, 50.

⁵⁶ Taj dokument i tekst poruke na talijanskom jeziku donosi Oddone TALPO, Dalmazia. Una cronaca per la storia (1941), Rim 1985., 504. i 552., bilješka uz navod na str. 505. Prema tome je riječ o svakidašnjoj kronici (Notiziario giornaliero) ili dnevnoj zabilješci Zapovjedništva divizije "Sassari" od 29. srpnja 1941. godine. Isti dokument spominju Đ. STANISAVLJEVIĆ, n. dj., 54., i F. JELIĆ-BUTIĆ, n. dj., 40.

⁵⁷ U navedenim je sjećanjima razgovorima u Otriću posvetio odlomak pod naslovom "Otrićki razgovori", 95.-102.

A pri takvom zahtevu sasvim je logično što su dali i obavezu 'da neće vršiti nikakve sabotaze na štetu italijanskog okupatora i da će ih, šta više, obavestiti o svakom slučaju sabotaze'".⁵⁸ Istaknuta je i obveza da će srpski predstavnici zajedno s Talijanima suzbijati "svaku komunističku akciju u ovim krajevima". Jovanić je u svojim sjećanjima pokušao taj sporazum i svoje sudjelovanje u njegovu postizanju prikazati kao nešto nevažno. Pritom nije objasnio kako je uopće bilo moguće da netko u ime ustanika krene na pregovore s Talijanima ako su oni pod vodstvom Partije bili odlučni u tome da se treba boriti i protiv njih kao okupatorske sile. Jovanić umanjuje značenje "građanskih političara" i bojnika jugoslavenske vojske Boška Rašete, koji su sudjelovali u pregovorima kao osobe iz ustaničkog vodstva, no ne daje odgovor na logično pitanje kako su takve "nevažne" osobe mogle prisiliti navodno moćnu Partiju da uopće pristane na nešto što je bilo protivno njezinoj politici.⁵⁹ I u tom je slučaju moguće govoriti o spomenutoj formuli primjenjivanoj prigodom opisivanja kasnijih četnika, gdje su njihovo djelovanje i utjecaj prikazani kao nevažni. Ipak je takvih "nevažnih" događaja bilo dosta, a i navodno nevažni četnički elementi u prikazima nastalim prije 1990. razmjerno se često spominju. Sve to upućuje na zaključak da su posredno i autori takvih radova unatoč uporabi spomenute formule zapravo priznavali važnost pročetničke komponente u ustanku u istočnoj i jugoistočnoj Lici 1941. godine. Kako inače objasniti pojave kao što je potpuni izostanak otpora talijanskim snagama u jugoistočnoj Lici već posljednjih dana srpnja 1941., kada

⁵⁸ Đ. STANISAVLJEVIĆ, n. dj., 68.

⁵⁹ Rašeti je veliku pozornost posvetio G. Polovina u svojoj knjizi Svedočenje. Sjećanja na događaje iz prve godine ustanka u Lici. Posvetio mu je i posebno poglavlje pod naslovom "Učešće i uloga Boška Rašete, generalštabnog majora bivše jugoslovenske vojske, u ustanku 1941. godine", 146. – 152. Polovina tvrdi da su ustanici (tada još pokretači ustanka) s njim uspostavili vezu još u srpnju 1941., a susreli su ga 3. kolovoza u Donjem Lapcu. Već 6. kolovoza imenovan je vojnostručnim savjetnikom ustaničkog stožera, i to nakon sastanka s Markom Oreškovićem, koji ga je pridobio. Polovina ga je opisao kao kontroverznu osobu koja je navodno stjecajem okolnosti došla u sukob s nekim komunistima, pa se zbog toga udaljio od ustanika i kasnijih partizana. Ipak je ostao uvjeren da Rašeta nije bio "u službi okupatora i domaćih izdajnika", nego antifašist i jugoslavenski domoljub. Njegovo je ime u ljeto 1941. bilo poznato među ustanicima, a smatran je i jednim od vojničkih zapovjednika ustanika. Oružnik Franjo Kolak u spomenutoj izjavi Zapisnik izjave na prijavku oružnika Franje Kolaka, Gospić, 16. rujna 1941., naveo je da su vođe ustanika (on ih u skladu s uvriježenim nazivom za ustanike u sklopu ustanova vlasti NDH zove četnicima) "bivši jugoslavenski oficiri, među kojima je neki major Rašeta rodом iz D. Lapca (...)" U poslijeratnom elaboratu "Bivše građanske stranke na kotaru Gospić – rekonstrukcija", HDA, RSUP SRH, SDS, 01/19, 73., spomenuto je da je Rašeta bio kroz "tok rata organizator i rukovodioc četnika. 1944. godine sa četnicima je emigrirao i sada se nalazi u SAD". Njegova pripadnost četništvu tijekom rata spomenuta je i u članku "Živio 27. srpanj dan narodnog ustanka, veliki blagdan hrvatskog i srpskog naroda Hrvatske!", Vjesnik Jedinstvene narodno oslobodilačke fronte Hrvatske (dnevnik, Zagreb), god. V., br. 84, 27. srpnja 1945., 1., gdje je stajalo da su se okupatori oslanjali na četnike, a u Hrvatskoj na "popa Đujića, majora Rašetu i druge".

su one zauzele važne prometnice i uporišta? Pritom su neke ustaničke skupine s njima i otvoreno surađivale. Nešto slično dogodilo se i u rujnu 1941., i to unatoč iznimnim naporima koje je Partija uložila da uvjeri ustanike da je potrebno boriti se i protiv Talijana. Ubrzo se dio ustanika ipak sukobio s Talijanima, no i dalje su neki ustanici zagovarali suradnju s njima. To je već razdoblje spomenute diferencijacije u ustaničkim redovima, koja je do kraja 1941. dovela do stvaranja partizana i četnika. Slično su mislili i pripadnici Službe državne sigurnosti, koji su sastavili spomenuti elaborat o građanskim strankama u Lici, tvrdeći da prvi začeci stvaranja četničkih organizacija u "Liki datiraju od jeseni 1941. godine, kada je došlo do cjepanja ustanika i stvaranja na jednoj strani četnika, a na drugoj NOV". Pritom su naveli da su prve četničke postrojbe osnovane u mjestima Medak (kod Gospića), Gračac, Donji Lapac i Srb 1941. godine. Četnici u Lici nikada nisu ustrojili svoje postrojbe na području kotareva Udbina i Korenica "zbog jakog uticaja NOP". Na nekim su područjima bili osobito jaki, pa je u Gračacu "i okolnim selima" potkraj 1941. i početkom 1942. "došlo do cjepanja ustanika na partizane i četnike. Četnički pokret u Gračacu razvio se pod uticajem četnika Momčila Đujića iz Knina. Može se reći da je na području bivšeg kotara Gračaca bio najviše razvijen četnički pokret, koji je 1942. obuhvatao većinu stanovništva". Na kraju su zaključili da se iz "izloženog vidi, da je četnički pokret kroz tok rata na području Like bio razvijen, a naročito u nekim mjestima, obuhvatao je veći deo stanovništva".

Prethodna rečenica o snazi četništva bila je, dakako, dostupna samo rijetkim pojedincima koji su imali pristup takvim materijalima, a javnost je istodobno uvjeravana o slabosti četništva općenito, pa tako i onoga u Lici. Iako plod istrage koju su vodili pripadnici Službe državne sigurnosti (s obzirom na vjerojatni nadnevak nastanka elaborata to je, po svoj prilici, još uvijek bila Uprava državne bezbjednosti), a ne povjesničari, ipak je njihov zaključak više negoli zanimljiv. U elaboratu, doduše, nisu potpisani njegovi autori i nije označeno kada je nastao, no uvid u slične elaborate pokazuje da ih je većina nastala tijekom pedesetih godina prošlog stoljeća, a u njihovu su izradu bile uključene osobe iz područja na koje su se odnosili i koje su često kao sudionici događaja dobro znale što se na njima događalo. S obzirom na karakter elaborata, koji su se izrađivali za potrebe rada spomenute službe i bili su strogo čuvani od javnosti, ne treba sumnjati u želju autora da rekonstruiraju stvarne odnose u Lici prije i tijekom rata, pa i da pokušaju realno prikazati razvoj i snagu četništva.

Istodobno se upravo na sagledavanju stvarne uloge pročetničkih elemenata u ustanku u istočnoj i jugoistočnoj Lici mogu pronaći odgovori na brojna pitanja koja sam postavio na prethodnim stranicama. Utemeljene spoznaje o toj problematici zasigurno bi mogle pomoći da iz javnosti nestanu mitovi o navodnom Danu ustanka naroda Hrvatske. Njih neki pojedinci i skupine već nekoliko godina tijekom srpnja pokušavaju prikazati hrvatskoj javnosti kao "ratovanje na pravoj strani" i kao događaj na kojem se zapravo temelji hrvatski antifašizam. Već i brojni navodi preneseni iz radova objavljenih prije 1990. pokazuju da je riječ o neutemeljenim tvrdnjama, a mitove bi trebali zamijeniti

znanstveno utemeljeni radovi u kojima neće biti mjesta jednostranim ideologiziranim prikazima događaja iz ljeta 1941. godine.

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.**PRIJEDLOG ZA HIMNU NOVE ZAJEDNICE SA
SRBIJOM**

Subject: Prijedlog za himnu nove zajednice sa Srbijom

Date: Tue, 10 Sep 2013 08:24:58 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: undisclosed-recipients::

Dragi prijatelji,

šaljem vam novu kolumnu uvijek sjajnog Zvonimira Hodaka.

Istina, nisam bas sve razumio. Prije svega, to je problem u

"kilometarskoj srpskoj zastavi na kojoj je ćirilicom pisalo *Vukovar*".

Pa ljudi su samo omogućili našem predsjedniku Vlade da bude ponosan što Vukovar može čitati i na ćirilici, zar ne?

Ne razumijem ni što su se svi okomili na ministra Željka Jovanovića. Pa tko bi se od naših pokvarenih četnika tako brzo sjetio da treba reagirati na nešto njima tako drago kao što je paljenje hrvatskih zastava, ili tako dragih im povika: "Šaljite salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate" i "Nož, žica, Srebrenica". Dapače, treba predložiti da to budu obavezni napjevi na svim utakmicama zajedničkih liga koje su u planu. A ako im se posreći, i u himni željene im nove zajednice sa Srbijom.

Na kraju i nešto osobno. Taj Hodak me i naljutio podsjećajući me na veliki prosvjedni skup u Splitu povodom uhićenja Gotovine. Čak sam bio član organizacijskog odbora i pozvan u Split da govorim na tom skupu.

Kada sam došao, nisam smio govoriti (govor sam tiskao više puta, pa i u mojim knjigama).

Vaš,

Josip

P. S. Slijedi ono dobro, Hodakov tekst:

MUDRONOSNE ANALIZE NACIONALIZMA U HRVATA

Završena je "majka" svih utakmica u Regionu! Hrvatska je uhvatila bod na beogradskoj Marakani. Objektivna beogradska publika izvjesila je kilometarsku srpsku zastavu na kojoj je ćirilicom pisalo "Vukovar". Naši beogradski prijatelji oduševljeno su pjevali hrvatsku himnu s nešto izmijenjenim tekstom "šaljite salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate" i "nož, žica, Srebrenica". U ozračju tradicionalne balkanske tolerancije spaljeno je nekoliko hrvatskih zastava, a na Šimunića kad je bio isključen, pastoralni gledatelji su bacali stolice, flaše i upaljače...

Kako je tim neriješenim rezultatom Hrvatska ostavila Srbiju devet bodova iza sebe, i kao nositeljica skupine osigurala kvalifikacije za svjetsko prvenstvo, hrvatski su novinari odmah zatražili ostavku Igora Štimca.

Gledajući s čisto športskog aspekta, Štimac i nije sasvim bez grijeha.

Neoprezno je dopustio da nam nacionalna vrsta u jednom razdoblju padne na sramotno četvrto mjesto na svijetu, dopustivši Španjolskoj, Njemačkoj i Argentini da se ugnijezde ispred nas. Osim toga, snimljen je ne jedanput s provokativnom krunicom u ruci umjesto da je na glavu nabio partizanku. Vodio je "vatrene i na pripreme u Međugorje umjesto u Vrnjačku banju. Nakon utakmice u Beogradu, šireći međunacionalnu mržnju, pozdravio je Vukovar i Hrvate diljem svijeta. Time je ogorčio ne samo gledatelje Žikine dinastije, nego i Olivera Frljića, Milu Kekina, Davora Butkovića i američkog veleposlanika u Beogradu, koji se diplomatski neutralno derao za vrijeme utakmice "Naprijed Srbija!". Zato se i ja odmah spremno pridružujem zahtjevu da se Štimca mora odmah smijeniti, a da novog selektora imenuje ministar športa Željko Jovanović u liku progresivnog Dinamovog trenera Branka Ivankovića. Dotični nas je mudro podučio kako u Vukovaru moraju biti ćirilični natpisi jer je on, kao svjetski putnik, to vidio u razvijenom i kulturnom svijetu! Bravo Brankić!!! Baš si faca! Treća sreća kad te Mamić po treći put izabrao za trenera Dinama! Brankec je, gostujući u Rusiji, vidio u bivšem Staljingradu natpise na njemačkom jer je tamo poginulo puno Nijemaca za vrijeme II. svjetskog rata. Vidio je on i u Armeniji kako su svi natpisi na armenskom i turskom jeziku jer su Turci i Armenci dva bratska naroda – nešto k'o Srbi i Hrvati u Vukovaru! Dobro, Tanac je napokon trener koji će Dinamu donijeti jednu novu liberalno-politički prihvatljivu dimenziju i napokon neke simpatije ministra Jovanovića.

Međutim, ne će Srbi zbog svega što se događalo u Beogradu proći "lišo".

Svoja pera su naoštrili Miljenko Jergović i Branimir Profuk. Sjećam se kako su ta dvojica boraca za Dražu i Beogradsku filharmoniju bili ogorčeni prigodom ovogodišnje utakmice istih protivnika u Zagrebu.

Doznali tada Miljenko i Brana da srpski navijači, pitomi i umiljati, kakvi već jesu, ne će moći "da deluju na fudbalskoj utakmici u Zagrebu".

Brana Profuk, prosto ne vjerujući, upitao se tada u Večernjaku hoće li uopće srpskim igračima biti dopušteno tu u Zagrebu da zabiju gol. Imao je zapravo dobar nos! Srbi nisu zabili u Zagrebu gol – zabranili im hrvatski nacionalisti, na čelu s Pletikosom. Sad će ta dvojica objektivnih kolumnista Jutarnjeg (Profuk samo na posudbi u Večernjaku) tako oštro reagirati i na sve ono što se nedavno dogodilo u Beogradu i Borovu Selu za vrijeme juniorskog europskog prvenstva košarkašica?

Možda i ne će? Ne mogu vjerovati da će na sve to odmućati! Usput rečeno, Profuk i Beogradska filharmonija postali su čista destilirana istina o kulturnom i totalnom suživotu dvaju bratskih naroda. Ovih je dana glavni dirigent Beogradske filharmonije postao ministar u srpskoj vladi, nešto kao naša Andrea Zlatar, samo s manje rumenila na nosu. Dirigent je sada ministar u srpskoj vladi koja ima jedinstven stav o Ohuji kao najvećem genocidu nakon II. svjetskog rata, u kojoj 2/3 ministara misli i govori kako je Vukovar srpski, a o Dubrovniku da i ne govorimo. Ministar je u vladi u kojoj vjerojatno većina ministara još pritajeno sanja staru velikosrpsku granicu Virovitica – Zadar – Karlobag te da bi cijelu Hrvatsku trebalo moći vidjeti s tornja zagrebačke katedrale. Čekam sa zanimanjem hoće li se kolumnistička ergela u Jutarnjem osvrnuti na festival bratstva i jedinstva u Beogradu ili će svoj raskošni antitalenat idalje trošiti tek na Štimca i njegovu krunicu. A Štimac svoj cilj zna! Henry Ford je jednom rekao: "Prepreke su one strašne stvari koje možete vidjeti tek kad maknete oči sa cilja!"

Davor Butković je uvjeren kako je u Vukovaru na djelu industrija mržnje.

HDZ je najprije uništio industriju u Hrvatskoj, a sada – radikalni nacionalisti povezani s HDZ-om – industrijaliziraju mržnju prema pastoralnim Srbima koji autobusima dolaze u Vukovar samo na glasovanje i prema ćirilici protiv koje, kako kaže premijer, nikada nismo ratovali.

Čak su i ogromne čahure kojima je JNA razarala Vukovar imale dvojezične natpise na ćirilici i latinskom. U Jutarnjem od 7. rujna o. g., Bule nam otkriva genezu ustašoidnosti Hrvata. Kirurški precizno Bule nas srpom i čekićem operira od bolesti zvane "hrvatski nacionalizam". On je pedantan s pamćenjem nosoroga. Tako se sjeća splitske rive i 100 000 zajapurenih nacionalista koji su tvrdili kako su svi oni Mirko Norac. To još i danas zbunjuje A. Tomića, koji se ponekad noću probudi u lokvi znoja, vičući kako on nije Mirko Norac, već vodnik I. klase. To što je na splitskoj rivi tada bilo 170 000 ljudi koji su dostojanstveno prosvjedovali protiv početka progona generala pobjedničke Hrvatske vojske – toga se Bule ne sjeća jer mu u takvim stvarima uvijek zakaže memorija pamćenja! Sjeća se, međutim, kad je Gotovina bio uhićen i predan Haškom sudu da je na protestu protiv vlasti bilo samo 10 000 ljudi. Sjećam se kako je i mene tada bio razočarao tako mali broj prosvjednika.

No, sada nam Bule, u svom člančiću, napokon otkriva strogo čuvanu tajnu do koje je on ipak dopro. Veliki se lovac na Gotovinu, njegov prijatelj Ivo Sanader, dogovorio sa splitskim nadbiskupom Barišićem za takozvanu "pacifikaciju"

prosvjeda. Kaže da mu se tom crkveno-hadezeovskom transakcijom pohvalio osobno sam Sanader. Valjda ne kao i kad mu je onda jednom navodno dao intervju koji je Bule izmislio. Bule nepoderivom logikom zaključuje kako su branitelji željezna šaka HDZ-a. Znači i Fred Matić! Dobro, sad bar napokon znamo da je Fred zapravo HDZ-ova peta kolona u kukurikavskoj koalicijskoj vlasti. Kao svi "veliki" analitičari, Bule nije zaboravio ni ulogu koju u svemu tome po njemu igra Katolička crkva. Podsjeća nas kako župnici i biskupi zaboravljaju da je papa Ivan Pavao II. još 1994. g., poručio kako Hrvati ne smiju mrziti Srbe već ih trebaju poštivati. Umjesto toga, veli naš Bule, svećenici "razjaruju najgoru vrstu nacionalizma!" Amen! U tom komentaru Bule nije našao za potrebno ni zucnuti o svemu što se dešavalo u Beogradu i u Borovu Selu za vrijeme košarkaške utakmice. Ni riječi o parolama koje su nosili Srbi kao npr: "Ovo je Srbija", "Vukovar je Srbija", "Nož, žica, Srebrenica", "Kosovo je srce Srbije" itd.

U svojoj mudrosnoj analizi nacionalizma u Hrvata naš Bule nije našao vrijednim ni spomenuti zašto nitko nije kažnjen zbog vjerske, rasne i međunacionalne mržnje. Ma siguran sam da bi Bule pisao naveliko o tome kad bi se bar moglo nekako progurati da su i iza tih svih događaja u Beogradu i Borovu Selu stajali HDZ i Katolička crkva. Kaže naš vrli Bule kako samo deset godina nakon čuvenog Sanaderovog "Hristos se rodi!" svjedočimo brzom rastu industrije mržnje. Bule silno žali što se internet kod nas, kao u Kini, ne može kontrolirati. Po njemu su glavni protagonisti internetske mržnje mladi ljudi koji nemaju pojma što se na ovim prostorima zbivalo prije 15, a kamoli prije 30 ili 60 godina. Bule je uvjeren kako bi se ti mladi ljudi sigurno drugačije ponašali kad bi znali sve o Bleiburgu, Jazovkama, marševima smrti, ubojstvima svećenika i novinara nakon 1945. g., likvidacijama tzv. neprijateljske emigracije, Golom otoku, Staroj Gradišci, zatiranju hrvatskog bunta i inteligencije 1970. g., te o deset godina tzv. Tuđmanovog mraka. Kad bi mladi sve to znali, oni bi sigurno žestoko osudili vulgarni hrvatski šovinizam i nacionalizam. Međutim, mladi i nisu tako blesavi kako se to čini našem mudrom Buletu i ljevičarskim novinarima. Mogu razni Butkovići, Jergovići, Tomići, Pavličići, Lovričke i Pofuci pisati i mračiti po papiru koliko ih je volja, ali mladi ipak dobro znaju da je u tih deset godina tobožnjeg mraka nenaoružana Hrvatska, pod embargom koji je predložio da se donese u UN Buda Lončar, uspjela pobijediti u krvavom Domovinskom ratu i osigurati svoje granice dok je istodobno zbrinjavala preko milijun prognanika i izbjeglica. Buletovih deset godina mraka su deset najsvidljivijih godina u hrvatskoj povijesti, znaju to naši mladi, tako da to nikakvi mutikaše više ne mogu promijeniti ma koliko hračkali.

Ne mogu to promijeniti ni ljevičarska novinarska falanga, ni desni detuđmanizatori tipa Sanadera, Šeksa i Kosorice, ni zabrana ili kontrola interneta, niti uvođenje ćirilice u Vukovar. Ta bitka je za oronule jugofile, orijunaše i one tobožnje antifašiste koji su u biti staljinisti, izgubljena konačno i potpuno za sva buduća vremena. Bez obzira na sve to, ne možemo šutjeti i ne reagirati na neokomunizam koji ovih dana jaše Lijepom Našom. Arturo Graf je

napisao: "Ponekad treba zatvoriti jedno oko, ali zatvoriti oba dva u isto vrijeme nije baš mudro!"

Zvonko Bušić je izabrao radije otići negoli se miriti sa svom bijedom naše hrvatske zbilje. Odmah nakon njegovog odlaska u vječna lovišta javili su se razni Burkovići s tezom o tzv. kontroverznoj osobnosti hrvatskog junaka i teroriste u istoj osobi. Bez imalo stida, o tome pišu oni koji su bombaški proces Titu desetljećima slavili kao herojski čin borca za slobodu. Butković, Krešić, Jakovina i slične sjene iz Platonove špilje kao pokvareni telefoni ponavljali su "oteo avion", "smrtno nastradao policajac"... Siguran sam da kad bi ti tipovi proveli samo 32 sata u zatvoru, cmizdrili bi k'o slijepa kuja na kiši. Nelson Mandela, Ernesto Che Guevara, niz izraelskih predsjednika države i vlade postali su od deklariranih terorista prvi ili najvažniji ljudi svojih država i kao takvi zapisani u povijesti. Samo u narodu pizdojalaca, zadrutih individualista bez ikakva osjećaja za nacionalno zajedništvo i u zemlji u kojoj nije nikada provedena istinska lustracija, raznorazni komunistički bijednici usuđuju se pljuckati po čovjeku koji je dao 32 najbolje godine svog života za san o samostalnoj državi svih Hrvata – državi u kojoj ti bijednici danas dobro žive, a mnogi je i dobro krađu za svoj lagodan život. Kad je vidio kakva su smeća danas uhvatila pozicije i sUstavno upropaštavaju državu za koju je on i mnogi u ratu žrtvovali cijele svoje živote, nije imao više snage i rekao je "hvala" te dostojanstveno otišao. I umjesto da mu se svi poklonimo bar sada kad ga više nema, oni pljuckaju po njemu zadovoljni što je eto još jedan naš manje! A Zvonko Bušić će nas i iz groba uvijek podsjećati na to da trebamo zadržati razum te govoriti i djelovati. To se ovih dana i ostvarilo u Vukovaru kad su branitelji progledali i usprotivili se ćirilizaciji Grada heroja! A. Schopenhauer je napisao: "Ako se teški grijesi okajavaju tek na onom svijetu, neka se barem glupi okaju na ovome!"

Autor: Zvonimir Hodak

Dnevno.hr, 9. rujna 2013.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

TKO JE BEZ MOZGA?

Hrvoje Hitrec (Portal HKV-a, 14. siječnja 2013.) piše:

Pomoćnog biskupa zagrebačkog Valentina Pozaića ne poznajem osobno, koliko me pamćenje služi, niti sam bio nazočan njegovu istupu, šteta. Dr. Adalberta Rebića ponešto bolje poznajem. Taj je čovjek za mene bio devedesetih primjer kako se duhovnik u odsudnim vremenima tvorno uključuje u pomoć svojoj domovini, svome narodu, ali i svima koji su u Hrvatsku dobjegli pred nasiljem. Miran, pribran i organiziran, ponio je tih godina tako teško breme da i on treba biti proglašen junakom Domovinskoga rata.

Ostao je isti i u prošleme desetljeću, mnogo manje izložen javnosti ali je njegov autoritet ostao snažnim... Pa kada takav jedan čovjek zagalami jakim glasom i na rubu strpljenja, znači da su stvari otišle doista daleko. I jesu, doista

Đuro Vidmarović (Portal HKV-a, 12. siječnja 2013.), spominje i pitanje tko to u Hrvatskoj ima mozga. Zapravo, nevjerojatno je kako neki naši političari najbolje definiraju sebe same kada govore o drugima. Vidmarović piše:

U četvrtak, 10. siječnja 2013. u emisiji "Veto", TV-postaje "Jabuka", gostovali su prof. dr. Adalbert Rebić i neki prof. Danijel Turk koji predaje na nekom fakultetu u Chicagu. Mlađahni, ali rodno usmjereni voditelj, doveo je uvaženog teologa u studio zbog toga što je on, prof. Rebić, kako je voditelj naveo na početku emisije, "glasnogovornik Kaptola". Voditelj nije skrivao bijes zbog predavanja pomoćnog biskupa, prof. dr. Valentina Pozaića, održanog dan ranije na Okruglom stolu koji su organizirali predstavnici Crkve, građanskih i braniteljskih udruga na temu "Jovanovićev zakon o spolnom odgoju u školama je poguban".

Za one koji to možda ne znaju, treba navesti da je mons. Pozaić, osim što obnaša dužnost pomoćnog biskupa Zagrebačke crkve, ugledan znanstvenik i sveučilišni profesor. Od 1990. do 1994. predavao je predmet bioetiku na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, a sada je profesor kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. U znanstvenom radu osobito se istakao na području bioetike pa je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove osnovao i Centar za bioetiku, a istraživanja je vršio i usavršavao se u svojoj specijalizaciji na "Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics" u Washingtonu, na "Linacre for Health Care Ethics" u Londonu te na "Instituto Borja de Bioetica" u Barceloni.

Od 1990. do 1993. bio je član Vijeća HBK za nauk vjere. Od 1991. duhovni je asistent Hrvatskog katoličkog društva, a od 1996. duhovni savjetnik Europske udruge katoličkih liječnika (Ecclesiastical Assistant – FEAMC European Federation of Catholic Medical Associations). Od 1994. do 2000. godine bio je rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Objavio je više znanstvenih članaka u stručnim časopisima, a autor je i više knjiga s područja moralne teologije. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je pomoćnim biskupom nadbiskupa zagrebačkog, 2. veljače 2005. godine, a za biskupa je zaređen u zagrebačkoj katedrali na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2005. godine.

Čovjeku s takvom reputacijom i takvim znanstvenim statusom kazati da je bez mozga, kao što je kazao Jovanović (za sve biskupe) je nešto što spada u horor literaturu.

Dakle, prof. dr. Valentin Pozaić je apsolutno kompetentan za ocjenu novoga tzv. "medicinskog odgoja", što ga nasilničkim putom nameće ministar Jovanović. Uostalom, taj se Jovanović hvali da je docent na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Na osnovu kojih je znanstvenih radova to postao nije želio odgovoriti. Očito bi se uspjeh sveo na partijsku knjižicu.

Nama može biti posebno zanimljivo to što su Hitrec, Vidmarović, Rebić i Pozaić među potpisnicima mnogih naših otvorenih pisama koja su sakrivena od hrvatske javnosti. Recimo da se samo radi o četvorici među brojnim sjajnim hrvatskim uglednicima koji su potpisivali ta pisma iako su znali da će ih mediji prešutjeti. A kakvi su to mediji koji prešućuju takva pisma, ne treba posebno ni objašnjavati, zar, ne?

Posebno me je obradovalo što je Vidmarović dao biografiju biskupa Pozaića jer vjerojatno malo ljudi u Hrvatskoj zna o njemu sve te podatke. Doista je smiješno uspoređivati biskupa i ministra, kako to i konstatira Vidmarović.

Zašto spominjem naša otvorena pisma? Zapravo, radujem se vidjeti kako naše jugonostalgičare bole ta pisma. To komentira i Zvonimir Hodak u tekstu:

HRVATSKA JE I DALJE PUNA FANATIKA

(...)

Kaže naš Premijer da nam je nova počela eksplozivno! Napokon jedna od rijetkih točnih procjena. Jesu li tri amaterske eksplozije doista djelo nekog terorista ili one predstavljaju taktičko-političko upozorenje da nam i nije tako loše kao što bi nam tek moglo postati? To ćemo uskoro doznati. Naš narod ima "izvanredan pregled igre" kad je o politici riječ – nešto kao Ray Charles! Nitko nas ne može preveslati. Klasni su neprijatelji pokušali utjecati na Hrvate da ne glasuju za Mesića, ali su ih oni pročitali k'o "Vjesnik u srijedu" i izabrao čak dva puta Stipu, naš ponos i diku! Čim Crkva otvori usta, odmah ju poklopi neki uspješni političar željeznom logikom koja mu je ostala još iz vremena kad je živio pod željeznom zavjesom. "Mi smo odabrani voljom naroda na demokratskim izborima", kliču svi takvi uspješni političari uglas! Kad biskup Pozaić kaže da je i Hitler izabran 1933.

g., na demokratskim izborima onda Inoslav Bešker i Robert Bajruši dobivaju mlade! Neki idiot čak javno traži da se pokrene kazneni postupak protiv biskupa. Zamislite Pozaić naše socijaldemokrate uspoređuje s nacistima! Kakva glupost! Hitlerova partija se zvala "nacional-socijalistička", a naši su samo "socijal-demokrati". Sličnost im je jedino u tome što ni jedni ni drugi nemaju nikakve veze sa socijalizmom. Kad sam ja svojedobno trubio da je i naš Mesić izabran na demokratskim izborima kao i Hitler, nitko od mojih lijevih čitatelja nije me zbog toga napao! Svima im je valjda godilo biti u društvu tako briljantnog i genijalnog političara kao što je Mesić.

Križarski mač za obračun s "klerofašistima" u Crkvi dobio je Robert Bajruši, elitno pero propalog Nacionala. On je odlučio u Jutarnjem sasjecati biskupa Pozaića kao peršin! Odmah mu je našao neizbrisiv feler! Po njemu je Biskup uskogrudni pripadnik desnice. Valjda treba biti širokogrudni pripadnik ljevice! Onda bi mu se sigurno više sviđao! Nisam siguran uopće što je Bajruši svime time htio reći. Kad bi, recimo, ministrica Ana Mrak kojim slučajem mogla postati svećenica u Katoličkoj crkvi, onda bi eventualno ona mogla predstavljati širokogrudnog pripadnika ljevice u Katoličkoj crkvi. Kaže tako naš Robi da Pozaić, umjesto da se etablira u raspravama o važnim društvenim temama, on napada lijevo-liberalne političke krugove koji za Pozaića imaju zajednički nazivnik "komunisti". Robi bi valjda da Pozaić glorificira bivše komuniste, da ih hvali kako su se preko noći pretvorili u socijal-demokrate, časne članove HDZ-a, kako nas danas (umjesto na Goli otok) odašilju u EU itd. Pozaićev neoprostiv grijeh, kaže Pukijevo udarno pero, jest što je potpisao peticiju za obnovu postupka ustaškog književnika i ministra Mile Budaka koji je u roku odmah osuđen i strijeljan od strane komunista. Nadalje, kaže naš Robi kako su oni koji su potpisali tu peticiju "defakto sugerirali da je Budak nevin". Nije nevin ni Neven Budak, bivši rektor Zagrebačkog sveučilišta, a kamoli Mile Budak – tu je Robi u pravu! Bajruši denuncira potpisnike sporne peticije pa navodi i Igora Zidića, Ivana Aralicu, Nenada Ivankovića, Zvonimira Šeparovića itd.

Robijev redakcijski kolega Miljenko Jergović misli i javno tvrdi kako je Draža Mihajlović nevin, a Tvrtko Jakovina misli da je drug Tito neviniji od Mihajlovića, ali takve izjave našem Robiju ne smetaju. Stavovi Jergovića i Jakovinu su valjda za njega početak suživota lijeve političke elite u Hrvatskoj s radikalnom političkom elitom Tome Grobara u Srbiji. I kako bi do kraja demaskirao Pozaića, naš Robi, nakon dugog razmišljanja, dolazi do zaključka kako je "Pozaić konzervativac koji se protivi iole liberalnijim stanovištima kad je riječ o eutanaziji, umjetnoj oplodnji, pobačaju, a kamoli istospolnim brakovima". To je stvarno senzacionalna devijacija za jednog katoličkog biskupa!!! Nije naš Robi primijetio kako naši ministri pomirljivo i argumentirano poručuju biskupima kako nemaju mozga i da će ih, kad sruše nenarodnu vlast, odlikovati. Ovakvim izjavama naši su ministri napokon počeli komunicirati s Crkvom na svojoj intelektualnoj razini! Za Bajrušija su valjda takve izjave početak pomirljivog i argumentiranog dijaloga države i Crkve – baš kao što je to bilo u dobroj, staroj Jugi! Tada je Crkva, sa svojim dobro uvježbanim elitnim jedinicama okušavala srušiti narodni

režim druga Tita koji je na slobodnim i demokratskim izborima bio dobivao 120 – 150 % glasova svih birača. Naš Robi, umjesto da se bavi Crkvom koja ruši demokratsku lijevu vlast, mogao bi se primiti i koje veselije teme. Recimo teme o 370.000 nezaposlenih i 80.000 onih koji rade bez plaće! Zato je Crkva, zajedno s par eksplozija u Aleji Bolonje, dobro došla kako bi olakšala život hrvatskoj glasačkoj populaciji, a i lakše će se postrožiti neki zakoni kao npr.: Zakon o tajnim službama jer se u tim službama doista nakupilo previše HDZ-ovaca koji su tamo došli po podobnosti. Sad će, umjesto HDZ-ovaca, doći "stručni ljudi" iz kadrova SDP-a i HNS-a.

Eksplozije će nam dobro doći da istisnemo iz podsvijesti starce i sirotinju koji po ovoj cičoj zimi odgrću snijeg s kontejnera kako bi pronašli kakvu praznu bocu. Eksplozije će nam sigurno pomoći i da što prije zaboravimo svinjariju koju je doživjela novinarka HRT-a Karolina Vidović Krišto. Karolina Vidović Krišto radi na HTV-u emisije s potpisom, ali ne zna se autocenzurirati jer je živjela i radila u Njemačkoj (gdje nema autocenzure). Naši lijevo-liberalni talibani krenuli su na nju kao da živimo u doba inkvizicije. Ukinuvši joj emisiju na HTV-u liberalno je vodstvo HRT-a 30. prosinca 2012. g., izbrisalo cijelu rubriku sa svim arhivskim emisijama "Slika Hrvatske" s javnog hrt.hr. weba, gdje se inače nalaze sve emisije na zahtjev. Uskoro se očekuje da se i sama autorica tih emisija izbriše s lica zemlje. Nije ovo više vrijeme kad se Mile Budak u par dana osudio i odmah strijeljao. Danas je puno humanije vrijeme, sukladno stečevinama EU-a u koji ulazimo! Kao što vidite, Hrvatska je i dalje puna fanatika. Winston Churchill je rekao: "Fanatik je osoba koja ne može promijeniti mišljenje, a ne želi promijeniti temu razgovora"

<http://www.dnevno.hr/kolumne/zvonimir-hodak/75774-hrvatska-je-i-dalje-puna-fanatika.html>

"Naši lijevo-liberalni talibani" sjećaju se prvoga našeg otvorenog pisma. Radilo se o zahtjevu za obnovom političkih procesa koji smo pokrenuli povodom slučaja uklanjanja spomen ploče književniku Mili Budaku. O tome slučaju zajedno s akademikom Dubravkom Jelčićem napisao sam i knjigu *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb 2005.

Zapravo, to otvoreno pismo bilo je svojevremeno razlog novog pisma 50 hrvatskih intelektualaca:

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE

*Vlada Republike Hrvatske
predsjednik dr. Ivo Sanader*

Izražavamo veliko čuđenje i nevjericu što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom Odbora za

etiku u znanosti i visokom obrazovanju, zbog primjedbe jednoga ideološki ostraćenog zastupnika iz redova oporbe da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika Apela o Mili Budaku, opet: deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, hrvatska Vlada misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka do izvršenja smrtne kazne prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne pretpostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti te aktualni zastupnik Gvozden Flego u svojoj saborskoj inicijativi glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990. (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo još u perfidnijim oblicima?

U Zagrebu 4. lipnja 2008.

A spomenuti Apel, koji je evo zanimljiv hrvatskim Jugoslavima i poslije osam godina, meni je posebno zanimljiv zbog jedne priče vezane upravo za biskupa Pozaića.

Jednom su mu predbacili što je potpisao taj Apel. Odgovorio im je:

Gospodo, pa ja bih i danas potpisao zahtjev za obnovu političkih procesa!

Da, to je naš biskup Pozaić!

akademik Josip Pečarić

Hrsvijet, 15. siječnja 2013.

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB,
2015.**

PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ

**KNJIGA „JASENOVAČKI LOGORI – ISTRAŽIVANJA“
RUŠI LAŽNI MIT O JASENOVCU U PRAH I PEPEO!**

Bez ikakva oklijevanja, uvoda ili „filozofiranja“, odmah na početku želim čitatelje upozoriti da pišem o knjizi koju moraju nabaviti, u što većim količinama, čitati je (više puta!), darivati prijateljima (i neprijateljima) i govoriti svim poznatim i nepoznatim da je nabave, pročitaju i proučavaju i zapamte što više mogu njezina sadržaja.

To je knjiga „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, a tiskana je u Zagrebu 2015. (ISBN 978-953-58565-0-4.)

**Počinke se pisati drukčija istina o hrvatskoj povijesti; padaju strašne laži!
Odmah nabavite knjigu Jasenovački logori – istraživanja“**

Samo zbog čitatelja, dopustit ću sebi titulu poznavatelja knjiga i znanosti i s te pozicije izjavljujem da se radi o vrlo, vrlo ozbiljnoj knjizi, s citatima izvora svakoga podatka, s najpouzdanijim mogućim izvorima, jasno organiziranoj, čitkoj i stvarno znanstveno vrijednom.

Međutim, koliko god bila vrijedna po svojoj ozbiljnosti i znanstvenosti, njezina vrijednost po onome što donosi uopće ne može procijeniti! Ni sanjali nismo koliko mogu biti lažne priče o Jasenovcu koje smo do sada slušali! Slika toga logora ocrтана u ovoj knjizi sasvim je drukčija od one nametnute, a ako je slika o Jasenovcu potpuno drukčija, onda je i sve drugo drukčije.

Naravno, ja nisam ni pozvan niti mogu ocijeniti je li sve navedeno u knjizi točno i potpuno istinito. To ne ću ni tvrditi, ali i – ne moram! Ne moram, jer ta i takva knjiga savršeno viteški, otvoreno, uljudeno i znanstveno izaziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Sadržaj te ozbiljne knjige ne ću prepričavati, jer je svaki domoljubni Hrvat treba osobno pročitati. Svatko treba tako „čuti i drukčije mišljenje i dokaze“ i stvoriti sliku, ili barem pitanja o tom tužnom predmetu. Trebat će nam mnogo ljudi koji

će sudjelovati u raspravi o navodima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, jer će neprijatelji Hrvatske biti tvrdi i rabbit će sve najpokvarenije metode suzbijanja istine, a napose zato što se možda mora promijeniti slika Jasenovca u cijeloj javnosti, kako među dobronamjernim, tako i među nedobronamjernim ljudima. Za to su potrebni svi poštteni hrvatski građani, a napose intelektualci i znanstvenici.

Niska razina prvih napada na knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“

Nije ni čudo da se pokušalo spriječiti osnivanje „Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“! Nisu uspjeli – blažena bila demokracija suvremenoga Zapada! Sada pokušavaju zabraniti prvu knjigu toga Društva, ali ni to ne će uspjeti, jer hrvatski narod to ne će dopustiti – blažena naša državna sloboda i samostalnost (bez tuđega gospodara)! Naposljetku, mislim da ni njezine navode ne će uspjeti pobiti bez jakih argumenata – blažena znanost koju je čovjek stvorio i usustavio da se svojim krhkim snagama približi Božjoj istini!

Napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu: „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovićić, ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

a) Najprije najniži: Klasić i Jakovina

Njih hrvatska javnost zna kao osobe koje se predstavljaju kao povjesničari koji nestručno, nekonkretno i pristrano govore po medijima. Oni nemaju argumenata ni znanja i utječu se trikovima svojih učitelja: pljuju. Klasić kaže da *to (ova knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Ako bolje analizirate tu rečenicu, vidjet ćete da je ružnija od Vulinovih i da zapravo implicira nekakvo novo „suđenje Alojziju Stepincu“.

Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

Povjesničari, a nemaju ništa drugo reći. Tko je tim tipovima dao diplome?

b) Tužno-smiješna Nataša Jovićić

Gđa Jovićić u dopisu „Slobodnoj Dalmaciji“ prepričava kako su g. Stjepan Razum i g. Tomislav Vuković otkrili da na njezinu popisu imena 83.763 žrtve Jasenovca, koji ona drži na odgovarajućim mrežnim stranicama, ima njih 14.000 koja su „klonirana“, tj. ponavljaju se imena istih ljudi. Kad je to otkriće izašlo u medijima, njezine su stranice „hakirane“, a potom su se opet pojavile, s istim brojem imena, ali više se imena ne ponavljaju, nego su navedena druga imena umjesto onih koja su se ponavljala. Novinar „Slobodne Dalmacije“, je izvrnuo priču i „hakiranje“ je izvadio iz konteksta i proglasio ga napadom na popis i ustanovu gđe Jovićić. No, gđa Jovićić nigdje ne kaže da nije istina ono što su naveli Razum i Vuković, nego „odgovorno tvrdi da su (sada!) na popisu 83.763 različita imena“, „među kojima svakako ima pogrešaka i nedostataka“.

Ona zna da su Razum i Vuković sačuvali i popis s „kloniranim“ imenima pa taj dio ne komentira. Ne može reći da oni lažu, jer zna da imaju taj stariji popis, a

„kloniranje“ ne može priznati, jer to ne može biti „pogreška i nedostatak“, nego je, ako je nalaz istinit – dokaz zastrašujuće laži i to upravo te gospođe Jovičić i njezinih suradnika. Nezgodna stvar. Predlažem da u javnom sučeljavanju gospoda Razum i Vuković pokažu taj stariji popis i da gđa Jovičić objasni o čemu se tu radi. Ne će se valjda ubuduće pozivati na smiješnu izjavu „Slobodnoj Dalmaciji“ u kojoj je zapravo priznala navode Razuma i Vukovića?

c) *Sa Slavkom Goldsteinom nema šale*

Ni g. Slavko Goldstein nije povjesničar, ali je pametniji, obrazovaniji i treniraniji od Klasića i Jakovine: ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego odmah ide na zabranu, sudske kazne za one koji misle drukčije od njega. Poziva se na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za takve stvari više nema tolerancije. Policija, sud, zatvor.

G. Goldstein traži zabranu rezultata istraživanja, a ne nudi argumente o slabostima ili netočnosti tih rezultata. Poziva se na pravila druge države, koja za Hrvatsku ne vrijede i koja Hrvatskoj ne trebaju. U Hrvatskoj nitko ne negira holokaust (izraz za stradanja Židova u II. Svjetskom ratu), jer, naprosto, nitko normalan ne misli da ustaški režim nije hrvatskim Židovima nanio zlo, i nitko to nikad nije ni rekao. Problem leži u sferi povijesne znanosti i – dokaza, a ne u blesavom negiranju. Ako netko tvrdi da ima dokumente koji upućuju da je Jasenovac bio radni logor u kojemu su židovski inženjeri i majstori predvodili radne skupine, onda to nije informacija koja „negira holokaust“, nego potencijalno važan detalj za iščitavanje istine o tom logoru. Što god bila istina, ona ne će umanjiti krivnju ustaškoga režima ni tragediju židovske populacije u Hrvatskoj, ali hoće ugroziti sliku Jasenovca kao „logora smrti“. Židovska tragedija je, na žalost, toliko velika da ni jedan njezin, ni najmanji dio ne bi trebao počivati na neistini ili zataškavanju istine. Duboko sam uvjeren da je i samim Židovima u interesu da se dozna prava istina, a ne da iza njihove tragedije ostanu repovi sumnje i ogovaranja.

Ukratko: odbijamo nagovještaj g. S. Goldsteina da će zabraniti istraživanja o Jasenovcu i drugim logorima i događajima iz vremena II. Svjetskoga rata i poslije njega. To činimo na osnovi 1) našega (svačijega, općega) prava na istinu, 2) na osnovi prava i pravnoga sustava Republike Hrvatske koji jamči slobodu govora, i c) u ime znanosti u kojoj svatko tko ima dokaz za koji vjeruje da je vrijedan ima pravo taj dokaz iznijeti i tražiti njegovu provjeru i uklapanje u ukupnu sliku stvari koja se proučava.

Umjesto da prijeti zabranama, g. Goldsteinu predlažem da kupi knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“ i dobro je prouči, te napiše knjigu u kojoj će argumentima iste ili veće snage opovrgnuti pisanje i sliku koju ocrtava ta knjiga. Jednako tako, predlažem Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti tražim da svojim autoritetom i pozvanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Kada malo bolje promislimo, rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“ uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argument i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

Zato i ponovno svima u Republici Hrvatskoj preporučam da nabave i prouče knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, i to ne zato što je držim istinitom, nego zato da se rasprava o bolnim pitanjima hrvatske povijesti zadrži u okvirima objektivne znanosti i ljudske tolerancije različitosti mišljenja.

Zabrane i vrijeđanja samo donose dodatno neraspoloženje i rasperuju sumnje, pa nas udaljavaju i od istine i od pomirenja i smirenja.

Naša ukupna tragedija vezana za II. Svjetski rat, nas Hrvata, Srba, Židova, Nijemaca, Roma i svih drugih, prevelika je da bi itko imao pravo nametanja svoje istine i previše je bolna da bi se odustalo od traženja istine. Put traženja istine težak je i dug, ali drugoga puta nema, osim za one kojima je put u budućnost popločan lažima i terorom. Došlo je vrijeme, hvala Bogu, da u Hrvatskoj više nitko ne vlada lažima i terorom i da laž i teror nikome i ne trebaju, ni za vlast ni za običan život smrtnoga čovjeka koji se tu rodio.

Hrvatski tjednik, 2. srpnja 2015., br. 562, str. 38-39.

VALERIJE VRČEK**ZNANOŠĆU PROTIV POLITIKANTSTVA**

Akademici, profesori i znanstvenici zatražili su od Zvonka Kusića, predsjednika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), da Akademija donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Radi se o zahtjevu kojim se, zapravo, štiti integritet i sloboda znanstvenog istraživanja. Uzrok ovome znanstvenom prigovoru su višegodišnji pokušaji da se u Hrvatskoj spriječe istraživanja i preispitivanja povijesnih činjenica. Neposredni je povod nedavno medijsko i političko nasilje nad autorima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“. Pojedini znanstvenici, povjesničari i političari, koristeći akademske pozicije i javne medije, izvršili su linč nad Vladimirom Horvatom, Igorom Vukićem, Stipom Pilićem i Blankom Matković, autorima koji su u novoj knjizi pokušali skupiti, analizirati i interpretirati podatke o osjetljivoj temi novije hrvatske povijesti.

Stoga potpisnici znanstvenog apela izražavaju svoju zabrinutost: „Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.“

Kritike na račun navedenih autora, a od strane „gurua“ za poslijeratno razdoblje, nisu zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama. Profesor Tvrtko Jakovina, docent Hrvoje Klasić ili Slavko Goldstein tek su perjanica raznih akademskih pokreta u Hrvatskoj koji znanstvene skeptike proglašavaju hereticima. Ponašaju se kao vlasnici istine koji rasprave o (zabranjenim) znanstvenim temama smatraju završenima, a svaki dijalog nepotrebnim i štetnim. Za samoproглаšene autoritete, zahtjev potpisnika dobra je lekcija o slobodi znanstvenog istraživanja: „U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.“

„Kopanje“ po dokumentima, kostima i popisima žrtava političkih sustava nije sablazan, već uobičajena metodologija istraživanja u području povijesnih

znanosti. Slobodu istraživanja ne smije ograničiti nečije političko stajalište, već samo znanstvenoistraživačka etika. Zato potpisnici apela traže od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata: „Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.“

Listu potpisnika predvode akademik Josip Pečarić i profesor Matko Marušić, a zahtjev su podržali mnogi drugi akademici, profesori, znanstvenici, biskupi... Iako je zahtjev potpisalo dvjestotinjak uglednika, većina je medija ignorirala taj relevantan društveni događaj. Bit će zanimljivo provjeriti reakciju istih medija, ukoliko HAZU donese deklaraciju o slobodi (povijesnih) istraživanja.

Glas Koncila, 02. 08. 2015.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

**NOVA KNJIGA MR. SCI. MLADENA IVEZIĆA
RATNI ZLOČINAC TITO**

S velikim zadovoljstvom pozivam vas na predstavljanje knjige mr. sci. Mladena Ivezića

RATNI ZLOČINAC TITO

u utorak, 23. lipnja 2015. godine,
u 20:00 ura,
u dvorišnoj dvorani Bazilike Srca Isusova
u Palmotićevoj ulici 33 u Zagrebu.
Prikazivatelj; dr. sci. vlč. Stjepan Razum i mr. sci. Mladen Ivezić.

Sažetak

Mladen Ivezić (mr. sci. hist., 1957., Zagreb, Hrvatska) proveo je desetljeća po arhivima komunističke Hrvatske i nakon stjecanja slobode, 1991., istražujući zatajene pa i zabranjene fondove i dokumente. Josip Broz Tito, šef KPJ, nametnuo mu se kao predmet prouke dugo skrivenih zločina partizanskoga pokreta, kojemu je bio na čelu.

Ivezić je od 1991. godine radio za državno povjerenstvo za utvrđivanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća. Od 2000. godine nekoliko je godina radio na prouci tajnih fondova Hrvata iz BH, uz posebnu dopustnicu Ujedinjenih nacija, nadopunjavajući time već prije stečenu vrhunsku naobrazbu o međudržavnome ratnom i humanitarnom pravu.

Ovo je sedma Ivezićeva knjiga, pretežno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Objavljivao je i znanstvene radove a posebno mnogo je pisao publicistiku; pod svojim i tuđim imenima.

Knjiga Mladena Ivezića "Ratni zločinac Tito" sastoji se od triju dijelova. U prvome se iznose dokumenti o vojnoj dokumentaciji i korespondenciji titovskih snaga u doba ND Hrvatske (1941.-1945.), u drugome o pseudopravnom legislativnome kompleksu i u trećemu o titovskoj huškačkoj promičbi.

Time Ivezić odklanja izgovore današnjih tzv. antifašista, da su za oko 500.000 protupravno ubijenih Hrvata i mirnih državljana ND Hrvatske 1945. krivi ojađeni individualni osvetnici iz titovskih snaga pa čak i same, bez ikakva suda poubijane, žrtve, zatim pojedini pijanci i anarhisti među pobjednicima.

Ivezić iz titovske vojne i policijske korespondencije jasno dokazuje, da se

o zločinima nad Hrvatima stupnjevano izvješćivalo sve do vrha titovske vojske i partije, da je Josip Broz Tito sva ta izvješća odobravao te, osim implicitno, i eksplicitno zločine zapovijedao.

Titovska je tobožnja legislativa u Ratu također bila zločinačka.

Prisege su bile zločinačke a pseudozakoni zapovijedahu smrtnu kaznu i za svakoga tko je na bilo koji način surađivao s protutitovskim silama. Titovske su amnestije bile lažne; upućene protivničkim vojnicima pa čak i formulirane tako, da prestaju važiti istoga trenutka kada ih se objavi!

Ivezić se, kao profesor komparativne književnosti, posebno posvetio završnoj transmisiji ratnozločinačkoga djela Josipa Broza Tita, idejnoj motivaciji antifašista na tako teške ratne zločine nad Hrvatima. Nevjerojatno je saznati da je u samo četiri godine ND Hrvatske samo na području današnje Republike Hrvatske (4.500.000 stanovnika) izašlo preko 300 naslova novina i povremenika (puta broj brojeva, tj. izdanja, puta broj primjeraka) i preko 500 knjižica. Sva su ta izdanja širila grozomorne laži i pozive na osvetu protiv hrvatskoga naroda.

Nasuprot tome, literatura je ND Hrvatske bila izrazito bogoljubna, domoljubna a to znači i snošljiva prema ratnim protivnicima.

Metodologija je Ivezićeva oslonac na bibliografiju iz titovskoga legla. Titovci su se do 1990-ih ponosili svojim dokumentima o vlastitim zločinima, te su ih objavljivali u tisućama knjiga. Tome je Ivezić dodao i svoj hrabar prodor u tajne i polutajne arhive, kojim je upotpunio sliku titovskoga ratnozločinačkog sustava.

Kao i u drugim, tako i u ovoj knjizi, Ivezić od mnoštva podnožnih bilježaka ima manje od 10% napomena iz netitovskih vrela pa i tada uglavnom iz vrela titovskih saveznika. Nikada ne čini ekskontekstualizaciju. Sinteze i zaključci jako su mu rijetki, jer objavljeni dokumenti sami sve govore. I tada, Ivezić ne srlja i ne pretjeruje.

Ivezić je dokazao krivnju Josipa Broza Tita u svim trima područjima (vojno-policijsko, pravno i promičbeno) i u njihovoj sintezi.

Nedavno sam pisao o Mladenu Iveziću (MR. SC. MLADEN IVEZIĆ, ČLAN DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, Glas Brotnja, 19. 05. 2015. i.Kamenjar.com 19.05.2015.), a tekst sam uvrstio i u moju novu knjigu ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA. Igrom slučaja ta knjiga će biti predstavljena dan poslije ove Ivezićeve, a za obje knjige uvode je napisao dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, društva čiji smo članovi i Ivezić i ja. Dr. Razum će obje knjige i predstaviti.

U tom tekstu sam, spomenuo i slučaj Ivezićeva pisma „Vjesniku“ od 10. 03. 1998.) u kojemu Ivezić piše o prof. dr. sc. Ivu Goldsteinu. On ni jedanput u tom pismu nije spomenuo riječ Židov, nego „jugokomunist“, „ne-Hrvati“ ili „Goldsteinov svjetonazor je nakaradan i protuhrvatski“, a Goldstein je tekst proglasio antisemitskim. Uslijedile su osude tog „antisemitskog“ teksta sa svih strana, i iz zemlje i iz svijeta. Čak je Goldstein i tužio Ivezića. I naravno izgubio

na sudu. Na sudu je došla do izražaja superiornost Ivezića kao povjesničara. Sramotni dio priče je to što je Ivo Goldstein sveučilišni profesor, dok je Iveziću onemogućeno doktorirati. I ne samo to. On je sve vrijeme bez posla, a trgovci knjigama mu ne žele (čitaj: ne smiju) prodavati knjige. Sličnu sudbinu je doživio i Ivezićev humoristički časopis *Zvekan*.

Zapravo, i ova knjiga pokazuje zašto sve vrijeme pokušavaju doslovno uništiti mr. Ivezića. Njegova knjiga *RATNI ZLOČINAC TITO* pojavila se u isto vrijeme kad i knjiga *TITO Ive i Slavka Goldsteina. Dat ću prikaz predstavljanja koji je dala HINA, s malim komentarima:*

Predstavljena knjiga Ive i Slavka Goldsteina "Tito"

16.06.2015.

ZAGREB, 16. lipnja 2015. (*Hina*) - Knjiga Ive i Slavka Goldsteina "Tito" predstavljena je u utorak navečer u Novinarskom domu u Zagrebu.

O knjizi su govorili književni kritičar Ivan Lovrenović, novinar Miljenko Jergović, povjesničari s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu Hrvoje Klasić i Goran Hutinec te autori knjige Ivo i Slavko Goldstein.

Lovrenović je ocijenio kako knjiga nije samo biografija Josipa Broza Tita, nego i knjiga o hrvatskoj i povijesti južnoslavenskih naroda. Danas u javnosti prevladavaju tri vrste odnosa prema Titu, rekao je Lovrenović razvrstavši ih kao titofobiju, titofiliju i titosenzacionalizam.

Ocijenio je kako u hrvatskom i srpskom narativu "prevladava divljački odnos prema Titu" te mu se ne priznaju nikakve vrijednosti niti zasluge. "Broz je za Hrvate hrvatožder i izrod, a za Srbe ustaša", rekao je Lovrenović. Dodao je kako pak kod skupine koja nekritički podupre sve što je Tito radio prevladava stajalište da je on najveći, najuspješniji i nepobjedivi sin "naših naroda".

Po Lovrenovićevim riječima, knjiga Ive i Slavka Goldsteina ne njeguje hagiografski i idolopoklonički stav prema Josipu Brozu, nego ga prikazuje u njegovim različitim razdobljima života. Pritom je ocijenio kako autori u knjizi sustavno demistificiraju ulogu i djelo Josipa Broza Tita.

(Zanimljiva je Lovrenovićeva tvrdnja da u Hrvatskoj prema jednom od deset najvećih zločinaca u prošlom stoljeću i u hrvatskom narativu "prevladava divljački odnos prema Titu". Pavelić nije na listi najvećih svjetskih ubojica, pa nisam čuo da se Lovrenović zalaže da mu priznaju nekakve vrijednosti i zasluge, zar ne? J.P.)

Profesor Filozofskoga fakulteta Hrvoje Klasić ustvrdio je da je Tito bio vizionar sa strategijom te je još od svoga djetinjstva bio hrabar čovjek. Imao je osjećaj za 'tajming', rekao je ustvrdivši kako mu je najveća mana bila ta što je bio tašt.

Smatra kako su Goldsteini napisali "knjigu dijaloga" jer u njoj polemiziraju i sami sa sobom. Ističući Brozove vrline, Klasić je ustvrdio da je Jugoslavija 60-ih godina 20. stoljeća bila na trećem mjestu u svijetu po broju studenata po glavi stanovnika. "Daj nam Bože svima u regiji što više političara kao što je bio Tito", rekao je Klasić.

(Klasić je posebna priča. Profesor Tomac ga je već podučio: Klasić i Jakovina o

Titu mogu sve naučiti – na Hudoj jami!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zdravko-tomac/tomac-klasic-jakovina-o-titu-mogu-sve-nauciti-na-hudoj-jami-805864>

Međutim, glavni dio teksta o Iveziću u mojoj knjizi je njegov komentar Klasićeva nastupa u emisiji HTV-a *Nedjeljom u 2*. Ivezić je komentirao sve Klasićeve tvrdnje pa bi svako svoje obrazloženje komentirao kratko. Tako je 32 puta napisao NEISTINA!!! Po jedan put je svoja objašnjenja završio s BJESOMUĆNA NEISTINA!!!, BRUTALNA LAŽ!!! i STRAVIČNA NEISTINA!!! Dva puta je Klasićeva tvrdnja bila NAJRUŽNIJA NEISTINA!!! J.P.)

Hutinec je ocijenio kako je Broz postigao veliki uspjeh jer je iz, kako je rekao, neugledna roda i područja, uspio učiniti to što je napravio svojim životom i popeti se tako visoko u politici. "Knjiga je tek prvi korak da bi se racionalno moglo govoriti o Titu", rekao je Hutinec.

(Ovo je točno. Doista je nemilosrdno ubijao sve za koje je mislio da mu stoje na putu, pa čak i u obitelji. J.P. Lijepo je vidjeti da ima ljudi koji racionalno mogu govoriti o djevojačkim pletenicama iz Hude jame, zar ne? J.P.)

Po Jergovićevim riječima, knjiga je kronika o Jugoslaviji ispričana na jedinstven i uzbudljiv način. Ona predstavlja svojevrstni "viteški pledoaje" za vrijeme koje je stalo 1941., 1945., napomenuo je Jergović dodavši kako "treba konačno osloboditi vrijeme da krene".

(Točno je da je Jergovićev Tito uspio ući na listu najvećih zločinaca, a Pavelić nije. Kako je pri tome pobio daleko najviše Hrvata, normalno je Jergoviću to viteški, zar ne? J.P.)

Suautor knjige Ivo Goldstein je ocijenio kako knjiga nije ni za niti protiv Josipa Broza Tita. "U njoj smo prikazali i dobre i loše Titove strane", rekao je dodavši kako su on i otac knjigu pisali sa strašću jer je ona dio i njihovih biografija.

Ustvrdio je i da je Tito bio veliki vojskovođa Drugoga svjetskog rata.

(U životu Iva Goldsteina je bio itekako značajan. Sjetimo se samo kako je prof. dr. sc. Miroslav Brandt u knjizi *Život sa suvremenima*, Zagreb, 1996. napisao kako nisu na Filozofskom fakultetu na njegovoj katedri primili nekoliko kandidata po narodnosti i uvjerenju Hrvata. Napokon su SK i njegovi eksponenti na odsjeku nametnuli jednoga tek završenog studenta [I. Goldstein]..., Kako je ovaj „povjesničar“ prošao u HAZU dobro je poznato, zar ne? J.P.)

Predstavljanju knjige Ive i Slavka Goldsteina "Tito", uz ostale, nazočili su i bivši predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić (od HNES-a etički osuđen za veleizdaju, J.P.), bivši ministar vanjskih poslova bivše SFRJ Budimir Lončar (od HNES-a etički optužen za veleizdaju, J.P.), predstavnik srpske manjine u Hrvatskoj Milorad Pupovac (od HNES-a etički osuđen za veleizdaju, J.P.), episkop Srpske pravoslavne crkve i mitropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije Perić.

Knjigu je objavio zagrebački nakladnik Profil.

Povjesničar Ivo Goldstein je veleposlanik Republike Hrvatske u Parizu, a njegov otac Slavko Goldstein (savjetnik predsjednika Vlade Milanovića koji je od HNES-a etički optužen za veleizdaju, J.P.), je publicist, koji je objavio više knjiga, među

*kojima i knjigu "1941: godina koja se vraća".
(Hina)*

Dakle, knjiga Mladena Ivezića pojavljuje se u najbolje moguće vrijeme. Veoma je značajna zbog toga što ukazuje na Tita kao ratnog zločinca tijekom cijelog rata. To je itekako značajna knjiga i za HNES koji je pokrenuo pitanje etičke osude i JB Tita i komunističkog režima za veleizdaju. Naime, kod nas je uobičajeno samo Titove zločine vezivati za Bleiburg, a zaboravljaju se ovi zločini tijekom rata o kojima piše Ivezić. Za nadati se da će biti pozivan od naših ljudi i u zemlji i inozemstvu.

Kamenjar.com, 21. 06- 2015.

PISMO PROFESORU MATKU MARUŠIĆU

Dragi Matko,

Vjerojatno si vidio da sam i ja komentirao napad na članove Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Zapravo, Tvoj tekst i onaj dr. Razuma koji su objavljeni u istom broju Hrvatskog tjednika su pokazatelji kako istinski znanstvenici razmišljaju. Ja sam htio vašim razmišljanjima dodati neke svoje starije tekstove koji su na tragu onoga o čemu ste vas dvojica pisali.

U tekstu KAKO ZAMAGLITI PRIJEVARU S JASENOVAČKIM POPISOM? to sam učinio s obzirom na povjesničare i "povjesničare" o kojima ste pisali i dr. Razum i

Ti.

Spomenuo si tj. imao slijedeći prijedlog za HAZU:

Jednako tako, predlažem Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti tražim da svojim autoritetom i pozvanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Pretpostavljam da i ne znaš, mada sam o tome pisao više puta, da sam davno pokušao nešto slično organizirati u Akademiji u vrijeme kada Saborska Komisija za žrtve rata i poraća još nije bila ukinuta, premda joj je rad bio onemogućen. Vladimir Žerjavić je želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto.

Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju Draže Mihailovića, a koju promiču i Goldsteini ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks"). Žerjavić je došao do brojke od nekih 70.000 i tvrdio je kako je povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

Ponovit ću osnovne podatke prema mom tekstu **Goldsteini bezočno lažu**, Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.:

Radi se o dvama pristupima u korištenju Jasenovca u borbi za očuvanje Jugoslavije. Znamo da je popis iz 1964. dao ukupan broj od 597 323 žrtava (u Jasenovcu 49 874). Tajnik saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Florijan Boras tvrdio da je iz dostupnih materijala jugoslavenskih komisija za žrtve rata iz 1946. i 1964. VIDLJIVO DA SU ONE UMNOŽAVALE BROJ ŽRTAVA (istakao J.P.) i tako što su se neka imena ponavljala. On drži da je to učinjeno da bi se dobila veća ratna odšteta, ali i da se Hrvati prikažu kao genocidan narod (istakao J.P.). Dodao je da će ti popisi biti preispitani ("Vjesnik" od 22. listopada 1999.). S druge strane Vjekoslav Perica u Slobodnoj Dalmaciji 27. srpnja 2002. tvrdi da je u jednoj biblioteci u Chicagu našao knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Očito je slaganje brojke Goldsteinovih s brojkama Eparhije Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorskoga četničkog pokreta Draže Mihailovića. Vidimo i po Borasovoj tvrdnji da genocidnost hrvatskog naroda i time očuvanje Jugoslavije (stvaranje tzv. Zapadnog Balkana) osigurava i brojka s popisa iz 1964, a još više ona koju spominju Goldsteini i Draža Mihajlović. Zato je i lažima trebalo spriječiti rad saborske komisije na popisu žrtava! Najzaslužniji je za to Slavko Goldstein koji je uspio lažno uvjeriti hrvatsku javnost da je broj žrtava dan u "Izvešću o radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine" konačan, a iz naslova samog Izvešća očito je da Komisija konstatira što je uspjela popisati u tom periodu. Za uspješno plasiranje ove laži hrvatskoj javnosti Slavko Goldstein je i nagrađen: predsjednik je Savjeta Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac.

Na internetu sam pronašao kako danas izgleda taj Savjet koji itekako snosi odgovornost za prijevaru s popisom.

Članovi Savjeta Spomen-područja Jasenovac

Prestavnik antifašističkih Hrvatske	Saveza boraca	Katica Sedmak , predsjednica Savjeta
---	------------------	---

Predstavnik sabora	Hrvatskog	mr.sc. Zoran Vasić
Predstavnik kulture	Ministarstva	dr.sc. Tvrtko Jakovina
Predstavnik Jasenovac	općine	Zoran Prpić , mag. polit.
Predstavnik logoraša	preživjelih	mr.sc. Ivan Fumić
Predstavnik zajednice u Hrvatskoj	romske	Stevo Đurđević
Predstavnik srpske zajednice u Hrvatskoj		Saša Milošević , potpredsjednik SNV
Predstavnik zajednice u Hrvatskoj	židovske	Sanja Zoričić-Tabaković , članica vijeća Židovske općine Zagreb
Ravnatelj JUSP Jasenovac		Nataša Jovičić , ravnateljica JUSP Jasenovac

I Jakovina je tu. Treba li komentirati?

Zapravo i čini mi se da si dobio odgovor na Tvoj razuman prijedlog – nedugo nakon njega uslijedio je napad na Hrvatski tjednik gdje je istina objavljena. Upravo u svezi s tim napadom glavni urednik Ilica Marijačić spominje i tekstove, pa i Tvoje, o Jasenovcu:

”Kaos je ovdje, sve je razbacano, ispreturano. Nemam dokaze, niti indicije o tome što bi mogao biti povod ovome terorističkom činu. Očito je da su nešto tražili. Ozlijedili su grafičkog urednika, srušili ga na pod, pištolj mu prislanjali na glavu, žicu mu stezali oko vrata i mučili ga. Uzeli su mu osobnu, gotovinu koja je bila u redakciji, psovali nam ustašku majku, ostavili prijeteću poruku i meni. Napadači su bili maskirani s fantomkama na glavama i rukavicama na rukama te je jasno da je riječ o profesionalcima”, ističe Ilica Marijačić, koji je potom ipak pokušao dokučiti što bi mogao biti povod za ovaj brutalan čin.

”Hrvatski tjednik je politički tjednik specifične orijentacije. Nije nas briga

hoćemo li se nekome svidjeti ili ne, no u pisanju koristimo argumente. Otvaramo političke teme poput popisa jasenovačkih žrtava, za kojeg smo utvrdili da je lažan. Objavili smo i svoj pogled na kukasti križ na Poljudu (Hrvatski tjednik pisao je da se ministar Ranko Ostojić večer prije utakmice na večeri u Splitu sastao s direktorom tvrtke koja održava poljudski travnjak). Godinama pišemo o Josipu Perkoviću i udbaškim ubojstvima te smo predviđali da će bivši udbaši završiti u zatvoru. Moguće je i da su te teme razlog ovog terorističkog čina. Nisam mogao vjerovati da bi takvo što moglo biti povod napada na redakciju, no sada pomalo mijenjam mišljenje”, dodaje glavni urednik Hrvatskog tjednika.

Pojašnjava potom da nisu bez argumenata pisali o mogućnosti da je 'svastika' na Poljudu djelo ljudi bliskih vlasti, koji za tobožnji fašizam i ustaštvo žele optužiti hrvatsku desnicu.

”Stoji naša tvrdnja da je ministar Ranko Ostojić uoči utakmice Hrvatska-Italija bio na večeri na kojoj se pojavio i Ante Maslov, direktor tvrtke Jadro koja održava travnjak na Poljudu. Maslov je to ispričao našem izvoru, nakon čega smo informaciju objavili. Kasnije je Maslov od straha povukao iskaz, no činjenica je da je bio s Ostojićem. To ne mora ništa značiti, ali je vrlo indikativno”, dodaje Marijačić.

Na pitanja, smatra li da je u Hrvatskoj ugrožena nacionalna sigurnost zbog eskalacije nasilja i prijetnji (premlaćivanje istraživačkog novinara Željka Peratovića, prijetnje smrću saborskoj zastupnici Mireli Holy, prijetnje ministru Lalovcu, prijetnje Ivanu Krmpotiću i ostalim svjedocima na suđenju Perkoviću i Mustaču, još uvijek neriješen incident s kukastim križem na Poljudu, ubojstvo Vinka Žuljevića – Klice, provala u Hrvatski tjednik...) Marijačić je odgovorio potvrdno.

”Kada razmislim o svemu što navodite, mogu zaključiti da sigurnost nikad nije bila ugroženija. Vlada pravna anarhija i iz dana u dan stanje je sve gore, zbog čega je u Hrvatskoj doista sve moguće. Bojim se da je sve to ozbiljan simptom ugrožene nacionalne sigurnosti”, zaključuje Marijačić.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/urednika-davili-zicom-hitno-sazvati-odbor-za-nacionalnu-sigurnost-alarmirati-soa-u-815782>

A zapravo meta je bio sam Marijačić. O tome piše sjajni hrvatski kolumnist Nenad Piskac na Portalu HKV-a:

Napad na Hrvatski tjednik: Ivica Marijačić zamalo je izbjegao likvidaciju
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/20796-napad-na-hrvatski-tjednik-ivica-marijacic-zamalo-je-izbjegao-likvidaciju.html>

Istini za volju, Hrvatski tjednik i Ivica Marijačić su krivi za mnogo toga. S obzirom da se napad dogodio sada u dane dvadesetogodišnjice genocida u Srebrenici i sprječavanja još većeg genocida u Bihaću, treba se podsjetiti da je Hrvatski list sve vrijeme pisao istinu u tome, pa je poslužio SAD-u da podsjeti

sudce u Haagu na Bihać. Naime, upravo je Hrvatski list objavio razgovor sa američkim vojnim astafeom u RH u vrijeme "Oluje" koji je tvrdio da je Gotovina "Olujom" spasio Bihać od genocida ravnog onima u Drugom svjetskom ratu!

O tome danas govori i tadašnji američki veleposlanik u RH. Zapravo i to potvrđuje ono o čemu sam nedavno pisao – krivnju svjetskih moćnika koji su hrvatske generale i cijelu RH optužili i sudili zbog "Oluje", a znali su za ovo o čemu sada govori Peter Galbraith. Sudili su hrvatskim generalima zato što su po Galbraithu spriječili PET puta veći genocid od onog u Srebrenici! (Tekst dajem u Prilogu.) A što reći o slugama u Hrvatskoj koji su zbog toga još uvijek na vlasti ili su im u rukama glavni mediji?

Kamenjar.com, 15. 07. 2015.

„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”- nova je knjiga akademika Josipa Pečarića. Prije par dana predstavljena je u Zagrebu i već je u javnosti ostavila pečat.

- Poštovani akademici nakon što su knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" i "Propade im crvena Hrvatska" našle svoje mjesto među domoljubnim Hrvatima i odgovorile na niz pitanja prije i nakon predsjedničkih izbora u Republici Hrvatskoj svjetlo dana ugledala je i nova knjiga „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”-što donosi novi naslov?

Prije svega zahvaljujući g. Oskaru Šaruniću predstavljanje se može vidjeti i na YouTubeu:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xyf9bqxHPCA>

Naslov knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" je i označio predsjedničke izbore u Hrvatskoj. Josipović je imao sve glavne medije u svojim rukama, namještene ankete popularnosti. Međutim, uspjeli smo preko lokalnih medija, portala ukazati većini naroda kako su na vlasti ljudi koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu. Zapravo je još i gore. Ljudi na vlasti su sprovodili velikosrpski Memorandum SANU 2. Bio sam prvi u Hrvatskoj koji je ukazao kako se ne radi samo o nesposobnosti Vlade u rješavanju gospodarskih problema već o svjesnom uništavanju Hrvatske. Jedino tako oni mogu opstati navlasti. Ljudi bez osnovnih sredstava za život ne mogu razmišljati o drugim stvarima. Treba preživjeti. Zato je sada na djelu ideološki dio stare priče ' proglašavanje fašistima onih koji vole svoju domovinu. Tako je krenuo i Domovinski rat. I tada je, ako se sjećate, trebalo stalno dokazivati kako se ne radi o obnovi NDH. Međutim, danas je mnogo toga poznato. Djevojačke kose iz Hude jame su ponajbolji pokazatelj da su oni koji sebe proglašavaju antifašistima, zapravo fašisti. A jedini istinski antifašisti i u Hrvatskoj i u Europi s kraja dvadesetog stoljeća su hrvatski branitelji koji su pobijedili velikosrpsku fašističku (i nacističku) agresiju na svoju domovinu. Poznato je da su "antifašisti" podržavali Miloševića bilo izravno, bilo neizravno, a to čine i danas provodeći Memorandum 2. A sve to je i sadržano u naslovu knjige. Zapravo, još je ponajbolji odgovor na Vaše pitanje dao jedan moj dragi prijatelj poznati hrvatski svećenik don Anđelko Kačunko rekavši:

Ali od svega ti je najvažniji i najkorisniji NASLOV - jer razbija političko-ideološko nametnuto jednoznače pojma ANTIFAŠIZAM. Sjajno si to iskoristio – hrvatska

borba za slobodu u Domovinskom ratu doista je bila borba protiv yugočetničkog fašizma s potporom „mafionEUrije“!

- Glasno progovarate o stanju na vrućoj političkoj sceni u Hrvatskoj- Vaše viđenje postojećega stanja?

Dobrim dijelom sam odgovorio u prethodnom odgovoru. Tu treba dodati kako se već sada vidi da je većina naroda Shvatila kako ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu pa su najednom počeli iskazivati tu ljubav. Trajat će to do izbora. Naravno, teško mogu prevariti branitelje, a njima je teško odjedanput početi glumiti kako vole one koji najviše okrivljuju za nestanak njima ljubljene Jugoslavije. Po tome će ih narod uvijek moći prepoznati.

Ali evo i najsvežijeg primjera. U subotu sam dobio slijedeći e-mail od gospodina Michaela Packa:

Štovani Josipe,

Pozorno pratim sve Tvoje dopise, kritike i radove. Hvala Bogu, da u Hrvatskoj ima ljudi, koji bez straha javno istupaju i šire istinu, ne samo iz hrvatske prošlosti, već i sadašnjosti. Hrvatska se opet nalazi na raskrižju dobra i zla, istine i laži. Komunizam, koji se širi od ostataka gerijatričkih sljedbenika titovog zločinačkog režima i njihovih potomaka, zadnjih godina uzeo je maha i tome se svi moramo suprostaviti. Treba se samo držati europskih načela, gdje je komunistički režim označen kao totalitarni. No, to u našoj državi i nije lako, jer ova vlast i njeni sluganti umjetno stvaraju i danas fašiste, jer bez njih nema anti-fašizma.

U Engleskoj nije lako biti državotvorni Hrvat. Navest ću osoban primjer, koji mi se dogodio prilikom proslave Dana državnosti 17. lipnja u organizaciji Veleposlanstva. Već pri samome kraju svečanosti, skupila se mala grupica nas i sa ponosom smo pričali o našem prvom predsjedniku Dr Franji Tuđmanu. Rekoh, on je otac moderne hrvatske domovine. Na to je Australijski povratnik gđin Cetinich dodao: ali i Dr Ante Starčević je isto otac Domovine, a sad imamo i prvu MAJKU HRVATSKE DOMOVINE, našu predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović. Automatski sam zapjevušio: OJ HRVATSKA MATI, NEMOJ TUGOVATI.....što je grupica prihvatila. U blizini stajao je veleposlanik gđin Grdešić, njegova supruga i još neki, gledeći nas kisela lica. Na kraju, pri izlasku, uljudno sam pristupio Veleposlaniku i rekao: ispričavam se, ako trebam, što smo mi Hrvati malo zapjevali. Uljudno, ali kiselo je rekao: niste trebali. Tad je svom gorčinom nastupila njegova supruga i rekla: niste smjeli pjevati fašističku pjesmu. Odgovorio sam, gospođo, to je domoljubna, nikakva fašistička pjesma. Tri je puta ustvrdila, kako je to fašistička i više je razočarana, jer su s nama pjevali i hrvatski mornarski časnici u uniformi. Hvala Bogu, sa mnom kao svjedok bio je i gđin Franko Cetinich, koji nije mogao vjerovati svojim ušima. Vratio sam se natrag

svojoj maloj grupici, ispričao im, te na kraju priupitao nazočnog bivšeg ministra i SDP-ovca gđina Komadinu: kad bih sada pred Vama zapjevao HRVATSKA MATI, biste li me Vi optužili kako pjevam fašističku pjesmu? Jasan odgovor bio je NE? Ovim činom svi smo se osjetili povrijeđenim, no nije ni čudo reakcije onih, koji skidaju sa zida veleposlanstva umjetnički portrait Dr Franje Tuđmana, sliku darovanu od našeg umjetnika gđina Kauzlarića

Tipičan primjer, kako danas proizvode fašizam u ime antifašizma.

Ima li među Hrvatima nekoga tko nije zapjevao ovu pjesmu? E pa znajte što o vama misle ovi na vlasti s napomenom da za njih riječ ustaša ima značenje kojega su oni godinama stvarali.

-Knjiga „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska" govori i o ljudima koji su zaslužni što danas imamo slobodnu Hrvatsku, istinskim domoljubima koji ljube svoj narod i svoju Domovinu

Jedno poglavlje je posvećeno hrvatskim velikanima. Dva su posvećena ljudima koji stradaju zbog ljubavi prema Domovini: Branimir Glavaš (zatvaraju ga u Hrvatskoj) i Veljko Marić (bio u srbijanskom zatvoru, asada je u hrvatskom zatvoru). U prethodnim knjigama dosta sam pisao u skupinama branitelja koji su najzaslužniji što se danas možemo nadati onom što smo svojevremeno prof. Tomac i ja napisali u poznatom otvorenom pismu – želju da nikada više ne vladaju Hrvatskom oni koji je ne vole, niti vole hrvatski narod. To su Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotni invalidi iz Domovinskog rata u Savskoj 66. Naravno, o njima pišem i u ovoj knjizi jer je napad u crkvi sv. Marko na stopostotne invalide iz Domovinskog rata pokazatelj ogromne mržnje kukurikavaca na vlasti prema svim braniteljima. Međutim, dva poglavlja su su posvećena i Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu i Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. U subotu sam imao posebno zadovoljstvo na javnoj sjednici predstaviti novog člana HNES-a dr. sc. Stjepana Razuma, predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čovjeka koji je raskrinkao i dokazao kako se u Spomen području logora Jasenovac falsificiraju imena žrtava. Poznato je već svima daje mit o Jasenovcu bila osnova u borbi za očuvanjem Jugoslavije. Laži o Jasenovcu i o logoru u Jadovnom im i danas služe za opstanak na vlasti i u budućnosti za nekakvi novi savez u koje bi nam opet iz Beograda (i Londona) krojili sudbinu.

- S obzirom kako se približavaju izbori u Hrvatskoj, te kako pojedini političari ne prežu ni od čega kako bi prikupili bodove i vratili povjerenje naroda možemo li uskoro očekivati novu knjigu?

Ja sam svakoga dana u hrvatskoj domoljubnoj problematici. Istina moje mogućnosti djelovanja su jako ograničene. Čini mi se da nitko u RH nije toliko

prešućivan kao ja. Zapravo, moja djelatnost se sastoji od slanja mojih komentara na nešto više od tisuću e-mail adresa, a neki domoljubni portali moje tekstove i objave. Zapravo najredovitije me objavljuje Vaš portal i kamenjar.com. Oba portala su iz Hercegovine, pa to i pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam se nazvao Hercegovcem iz Boke, zar ne? Zapravo to zna i prevariti naše ljude pa neki povjeruju da sam ja doista rodom iz Hercegovine. Tako na Portalu HKV-a, gdje su također objavili Pešordin govor (osim na Vasem govor je objavljen na još nekoliko domoljubnih portala), čitam jedan komentar u kome se kaže kako me je "Herceg Bosna porodila, kamena stina naše Boke mlikom majčinim dojila".

- Dr. Pešorda za Vaš angažman kaže da je sličan angažmanu Noama Chomskog u američkoj javnosti, koliko god bio različit u ideološkom pogledu: *Dok intelektualci "opće prakse" pišu komplicirano ne bi li u očima običnog svijeta ispali pametniji, Pečarić piše jasno, logično i jednostavno, imenujući stvari njihovim pravim imenom. Tako da se može reći da je i u pogledu izraza i stila blizak Chomskom, a udaljen, recimo, od Žižeka, koji je također intelektualac "opće prakse", samo na svjetskoj razini. Pečarić se u svojim tekstovima bavi isključivo hrvatskom politikom i hrvatskom stvarnošću, ako pak govori i o međunarodnim politikama i politikama pojedinih zemalja, to je samo u onoj mjeri u kojoj se te politike tiču Hrvatske. Što mislite o tome?*

Zapravo, poznato je da je Chomsky veliko ime u području lingvistike. Možda je poznato da je studirao i filozofiju. Međutim, on je studirao i matematiku. Čak na MathSciNetu ima četiri članka, pa bi prema uvjetima za izbore u Hrvatskoj mogao biti biran za docenta iz matematike na osnovu samo tih radova. Chomsky ima i Erdős-ov broj četiri. Zapravo prvi koji je ukazao na sličnost mog rada s Chomskyevim bio je prof. dr. sc. Božidar Tepeš. Kao mentor diplomskog rada mojoj kćeri s istim obrazloženjem joj je poredlagao i temu o Chomskom.

- Planirate li knjigu „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska“ predstaviti u Hercegovini?

Nadam se takovim predstavljanim i veselim im se. Međutim, vjerujem da ću prije takovih predstavljanja stići u Mostar kao matematičar. Naime, u Mostaru organiziramo slijedeću međunarodnu konferenciju *Mathematical inequalities and application 2015 (MIA 2015)*, November 11-15, 2015, Mostar, Bosnia and Hercegovina (International conference organized on the occasion of 60th birthdays of Professors Neven Elezović, Marko Matić and Ivan Perić). Prva je bila u Trogiru, potom u Pakistanu i Južnoj Koreji i prošle godine ponovno u Trogiru. Sada je na redu Mostar i čini mi se da je to prva međunarodna matematička konferencija koja se organizira u Hercegovini. Plenarni predavači su profesori Constantin P. Niculescu, University of Craiova, Craiova, Romania, Edward Neuman, Southern Illinois University, Carbondale, IL, USA, Zsolt Páles, University of Debrecen, Debrecen, Hungary, Tibor Poganj, University of Rijeka,

Rijeka, Croatia, Yuki Seo, Osaka Kyoiku University, Osaka, Japan, Gord Sinnamon, University of Western Ontario, London, Canada.

- Želite li još nešto dodati?

Zapravo, osvrnuo bih se na slijedeći komentar o mom radu s portala HKV-a: *Izvrсна je načina razmišljanja koji je suprotnost onomu koje je nama kroz povijest nametnuto. Kako je u jednom dokumentarcu o sebi sam rekao, mi Hrvati se stalno uvijek nešto branimo, dokazujemo, pravdamo. Moramo znati napasti neprijatelja! Pečarić tako i djeluje.*

Koristim se i porugom. Dobar primjer za to je i moje subotnje pismo Hrvatskom saboru s prijedlogom da 5. kolovoza proglase Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva. Ali i tu se vidi problem o kome je riječ. Hrvate možete ocrniti najstrašnijim lažima, ali oni Vam se ne žele narugati. Tako vjerojatno ni to moje pismo ne će ugledati svjetlo dana ni na mnogim domoljubnim portalima, a o novinama da ne govorimo.

Upravo zbog takovog pisanja vjerojatno je najpopularniji hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak. Evo pogledajte kako on komentira Milanovićevu izjavu u Brezovici **da je “jedina hrvatska vojska u Drugom svjetskom ratu bili partizani”**:

Ne znam je li možda Premijer simpatizer “proleterske” povijesne škole, čiji su čelnici mladi titoisti Klasić, Jakovina, Markovina i Perica. No ako je slučajno točno što kaže Zoki onda su analogno tome i četnici bili hrvatska vojska! Naime, zajednički partizansko-četnički štabovi djelovali su sve do studenog 1942.g. Dokaz je i operacija Trio u travnju 1942.g., u istočnoj Bosni. Osovine snage Nijemaca i ustaša porazile su zajedničke snage partizana i četnika. Zapovjednici Sila osovine bili su Paul Bader, Mario Roatta i Jure Francetić. Partizanima su zapovijedali Tito i Koča Popović, a četnicima Jezdimir Dangić i Stevan Botić. Sad Hrvati kao povijesni papci trebaju vjerovati da su četnici Dangić i Botić bili borci za Hrvatsku državu. Naravno i retardiranima je jasno da su se gospoda četnici s drugovima partizanima borili isključivo za velikosrpsku Jugoslaviju koju su, zahvaljujući prvenstveno Franklin Delano Rooseveltu, 1945.g., i dobili. Jednog dana Hrvati bi mogli popušiti i teoriju po kojoj su 5. kolovoza 1995.g. hrvatske gardijske brigade i četnici zajedničkim snagama protjerale neokomunističke snage iz Knina. Naravno, svi će reći da je to notorna glupost, ali ipak.... Povijest oblikuju povjesničari, a to su, ne zaboravite, razni Klasići, Jakovine, Markovine i Perice.

Međutim, čitatelji se mogu zabavljati na račun premijera pa i na drugačiji način interpretirati ovu njegovu kolosalnu misao. Meni ona pokazuje kako, s obzirom da su se partizani borili kako su i sami govorili i u praksi pokazali za obnovu

Jugoslavije, premijer nama poručuje da jedino jugoslavenska (čitaj: srpska) Hrvatska ima smisla. Dakle, tko o čemu – oni opet provode velikosrpski Memorandum SANU 2!

Razgovarala Danijela Šakota

Glas Brotnja, 29. 06. 2015.

PISMA DRUGU JAKOVINI

Naslov: Poštovani druže Jakovina

Datum: Fri, 15 Jan 2016 22:42:35 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: tjakovin@ffzg.hr, dbasic@ffzg.hr

zreiner@kbc-zagreb.hr, ured@predsjednica.hr,

CC: tomislav.karamarko2@gmail.com, Stjepandic, Josip

<Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>

Poštovani druže Jakovina,

Javljam Vam se u povodu Vašeg turobnog i žalosnog uratka, objavljenog u „Globusu“ od 8. siječnja 2016., u kojemu zazivate nekakve "crne asocijacije" u svezi s imenom „Hrvatski državni sabor“. Kao što je hrvatski korpus podijeljen na domovinsku i izvandomovinsku Hrvatsku, tako i ovo otvoreno pismo potpisuju Vama već poznati „klerofašist“, te jedan predstavnik Vašoj Partiji jednako mrske „neprijateljske emigracije“. Dva Josipa skupa, a nisu niti Tito niti Staljin. To smrdi na klasnog neprijatelja, zar ne?

Budući da nismo povjesničari, ograničit ćemo se na nelogičnosti, kojima vrvi Vaš uradak. Kod korištenja imena i znakovlja smatramo da bi se trebalo voditi ponajprije sljedećim kriterijima: **svrsishodnosti, originalnosti i prihvaćenosti.**

Svrsishodnost pridjeva „državni“ za najviše državno zakonodavno i predstavničko tijelo nesporno je po definiciji. Koje bi drugo državno tijelo imalo prvenstveno pravo na atribut „državni“ ako ne Sabor? Kao povjesničaru ne bi Vam trebalo biti nepoznato da su hrvatski politički prvaci od sredine 19. stoljeća često rabili i s ponosom izgovarali ime Hrvatski državni sabor. Nazivali su ga čak: Časni Hrvatski državni sabore! Taj naziv je sustavno ubijan i zabranjivan nakon što je Hrvatska utopljena u Jugoslaviju, prvu ili drugu, koja Vam je draža, jer svaka je hrvatska državno-pravna misao remetila velikosrpski projekt. Hrvatski državni sabor može biti samo jedno i po tome se prepoznaje originalnost toga naziva. Hrvatski sabor može biti štošta, svaka *ad hoc* skupina. Kao što Hrvatsko primorje nema precizno definirane granice slično je i s pojmom Hrvatski sabor. Imamo dojam da bi Vi dokinuli oba atributa i hrvatski i državni, pa sve sveli jednostavno na sabor. Hrvatski državni sabor prihvaćen je u širokim slojevima hrvatskog naroda. Nije poznato da se neka relevantna politička skupina protivila uvođenju tog naziva 1997., kad je to predložio prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman. Vašu Partiju, koja je u svim ključnim odlukama uvijek bila protiv hrvatskog identiteta i suvereniteta, ovdje ćemo ostaviti po strani.

Hrvatski parlament ima pravo da si daje ime kakvo hoće, uvažavajući ova tri kriterija. Naša država MORA ustrajavati na pridjevu DRŽAVNI kako bi se razlikovale regionalne i lokalne ustanove od državnih. Zbog toga Hrvatski državni zavod za statistiku, Hrvatski državni hidrometeorološki zavod, Hrvatski državni arhiv, Državna geodetska uprava, Državni zavod za intelektualno vlasništvo, Državni zavod za zaštitu prirode i t.d. Ne ćemo više nabrajati da Vam se ne zavrti u glavi, da ne dobijete osip, jer ste očito alergični na sve što je državno, hrvatsko.

Zbog toga ne bi bilo neočekivano da predložite promjenu tih naziva, radi smirivanja "crnih asocijacija".

Pridjev državni u svijetu je sam po sebi razumljiv: imaju ga sve bivše komunističke zemlje (od Slovenije do Poljske...). Zato tvrdnje da je to, samo po sebi razumljivo, ne treba više koristiti, jer to pokazuje da onima koji to traže nije drago postojanje hrvatske države. Ako bi nju ukinuli, onda više ne bi bilo potrebe za atribut „državni“, zar ne?

Znamo da je HAZU to ime prije 1990. nosila samo u vrijeme NDH. Makar nam nije poznato da bi neki pripadnik Vaše Partije tu Akademiju nazvao ustaškom, ipak smo očekivali od Vas da kao provjereni, pravovjerni "skojevac", čije je nepokolebljivo držanje za partijsku istinu nedavno čak pohvalio Igor Zidić u emisiji "Uvijek kontra", zatražite od Vašeg fakulteta i svih strukovnih organizacija, kojih ste član da neodložno prekinu svaku suradnju i kontakte s HAZU, tom nedvojbenom Pavelićevom organizacijom. Umjesto toga čujemo da biste rado postali član jedne takove ustanove. Je li razlog tome što redoviti članovi HAZU dobivaju nekakvu apanažu ili se nadate da ulaskom u HAZU možete doprinjeti da se promijeni njezin „ustaški“ naziv i ponovo nazove JAZU. Postaje pomalo zabavno da aspirantu za redovitog člana HAZU, lekcije iz povijesti, pardon istorije, drže novinari kojima povijest nije specijalistička struka. Podržavati takva "povjesničara" i njegov najnoviji pamflet bilo bi zaista sramotno i za neko drugo vrijeme!

Da je Pavelić preuzeo neko nazivlje, može imati Više razloga i motiva, istraživanje kojih rado prepuštamo povjesničarima. Usprkos tomu, ne vidimo čime bi on i njegov pokret dobili ekskluzivno pravo na korištenje pojmova, koji potpadaju pod opću tradiciju i kulturu jednog naroda: naziv države, parlamenta, najviše znanstvene i umjetničke ustanove, valute i t.d.

Stoga tvrdimo da uopće nije relevantno glede nazivlja, koji su se nazivi koristili 1941.- 1945. Tako ni nas dvojica potpisnika ne ćemo promijeniti naše ime, iako su ga nosili dvojica najvećih zločinaca u novijoj svjetskoj povijesti. Slijedom toga, onaj tko kao Vi Paveliću daje preveliko značenje i prvenstveno pravo na izbor nazivlja najviših ustanova, ne samo da vrijeđa zdravu pamet („Hoćemo li zbog njega zabraniti ime Ante?“) nego se mora, htio ili ne, suočiti sa sumnjom da to čini u nečasnoj namjeri da ocrni i omrzi temelje hrvatske državnosti.

Kao što „Tuđmanova“ (nota bene: konvertibilna) kuna nema nikakve veze s Pavelićevom kunom, tako niti „Tuđmanov“ Hrvatski državni sabor ne može imati nikakve veze s istoimenim tijelom koje je po svome izboru sastavio Pavelić. Isto vrijedi i za HAZU. Kako nismo čuli da odbijate primati plaću u kunama zato što bi to bila „ustaška“ valuta, očekivali bismo od Vas da podržite ovaj jedino logičan naziv za najviše državno predstavničko tijelo u Republici Hrvatskoj po vrlo jednostavnoj shemi: {pridjev izveden od imena države} {pridjev razina vlasti} {narodni naziv za predstavničko tijelo}.

Na koncu, dopustite da Vas pozdravimo najraširenijim pozdravom u svijetu, koji poznaje najmanje milijardu i petsto milijuna ljudi u Kini:

恋家 (Liam Shi) ili u slobodnom prijevodu:

Za dom spremni!
akademik Josip Pečarić
dr. sc. Josip Stjepandić
P.S.

Bilo bi nam drago kad biste se (i za nas laike razumljivo) osvrnuli na sljedeće radove, koji dolaze do posve drugih zaljučaka:

Mrvoje Matković: Povijest Nezavisne Države Hrvatske, Naklada P.I.P. Pavičić, Zagreb, 2002.

Ivo Perić: Hrvatski državni sabor 1848.-2000., I-III. Svezak, Hrvatski institut za povijest, 2000.

Hrvatski državni sabor 1848., priredili Iskra Iveljić, Josip Kolanović, Nikša Stančić (Hrvatski državni arhiv, I.-IV., 2001.-2008.).

Zapravo trebalo bi upitati znanstvenu javnost, prije svega, povjesničare, može li profesor s ovakvim tekstovima, ustvari ideološkim pamfletima biti kandidat za HAZU. Ovo su prije reference za neku ideološku komisiju, kakvu je imao CK Hrvatske, ili pak za koji područni partijski inkubator - Marksistički centar.

KOMENTAR

Dragi Josipe i Josipe!

U želji da vas Bog uzvisuje u ljepoti čiste domovinske ljubavi koja se ne hvasta, nikoga ne ugrožava i nikome ne zavidi, želim Vas podržati u znanstvenom suprotstavljanju bolesnoj logici u kojoj zavijaju programirane laži i gadljiva mržnja na svaki spomen IMENA HRVATSKOG.

Dom, Državni i Hrvatska
Jugoneman jako boli,
riječ svaka i molitva
koja Boga za Dom moli.

Zato neka ljubav čista
što nikome zla ne želi
iznad svake mržnje blista
i preplavi svijet cijeli.

Neka šutnja HAZU bliska
u znanstvenom ruhu grane,
neka ljubav domovinska
u ljepoti ljudskoj svane.

Neka HAZU bude HAZU,
nek se barem nekad javi,
neka neda Jugogmazu
da Državnost Doma davi.

Vicko Goluža

ZANIMA ME SAMO JEDNO: ČIJOM JE MILOŠĆU TVRTKO JAKOVINA POSTAO REDOVITI PROFESOR ZAGREBAČKOGA FILOZOFSKOG FAKULTETA?

Datum: Sun, 17 Jan 2016 12:10:33 +0000

Šalje: Stjepandic, Josip <Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>

Prima: Tvrtko Jakovina <Tvrtko.Jakovina@ffzg.hr>

Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, <tjakovin@ffzg.hr>,
<dbasic@ffzg.hr> <dbasic@ffzg.hr>, GLIBOTA Ante,

CC: <zreiner@kbc-zagreb.hr>, <ured@predsjednica.hr>
<ured@predsjednica.hr>, t <tomislav.karamarko2@gmail.com>,
<kabpred@hazu.hr>

Štovani družo Jakovina,

s punim uvjerenjem potpisujem odgovor koji Vam je poručio akademik Pečarić, a navlastito završne tri rečenice. O savjetu starijih i iskusnijih valjalo bi makar razmisliti.

Povijesću se bavim kao vrlo zainteresiran čitatelj, te imam respektabilnu privatnu zbirku knjiga. No, Vašu knjigu sigurno ne ću kupiti, ako ste uopće ijednu napisali, jer u međunarodnim bazama podataka (Scopus, researchgate) o njima dosad nema traga. Dvije bilješke u bazi Scopus iz 1999. i 2009. dostojne su boljeg „studenta koji radi magistarski rad“, tako da se nameće pitanje kojom (ili čijom) ste milošću postali profesor? Je li to ona ista dvostruka linija zapovijedanja koja je 'hrvatske velikan' poput Josipovića, Pusičke, Grčića, Kregara, Flegu itd bez tragova znanstvenog rada uzdigla u znanstvene visine, te očigledno s Vama ima velike planove? Kakav je to redoviti profesor koji svoje znanje ne testira u međunarodnim znanstvenim časopisima nego neproživanim, ideološki obojenim novinskim člancima bez temeljne logike, podloge i ekspertize uzima kruh nezaposlenim novinarima, od kojih su mnogi njegovi bivši studenti?

O vrijednosti Vaših javnih nastupa diplomatski je govorio Igor Zidić u onoj televizijskoj emisiji. Članak vrvi proturječnostima, koje je uočio i Igor Vukić, i da vi niste navedeni kao autor, čovjek bi pomislio da je to rad Milike Šundića ili Mirka Mećave (pitajte Vaše starije drugove, ako ovu dvojicu velikana samoupravne misli sami niste doživjeli).

Pozivate se na knjigu Ive Perića: Hrvatski državni sabor 1848.-2000 i istodobno negirate postojanje HDS prije 1942. godine. Ako je netko napisao knjigu o HDS u razdoblju A do B, onda znači da je HDS u trenutku A (1848. godina) postojao makar u nekim tragovima (zapisi, pjesme, nacrti), ako ne fizički, zar ne? Ako se o HDS radilo, govorilo ili pisalo 1848. godine, kako to može biti izum Ante Pavelića, koji tada nije bio niti rođen? Kako nikad ne dođete na pomisao da je Pavelić naprosto preuzeo ili ukrao nečiju apsolutno neukaljanu ideju ili ime, a koji nakon njega ostaju ispravni, neukaljani kakvi su uvijek bili? Je li određeni rad

autorovo intelektualno vlasništvo ili pak kradljivčevo?

Ako pak ikad sretnete tu neodoljivu ljepoticu Logiku, koja Vam tako uporno izmiče, postavite joj makar dva pitanja: ako mala Slovenija (i druge zemlje) smije imati svoj državni sabor, smije li i dvaput veća Hrvatska te ako 1,500.000.000 (milijarda i petsto milijuna) Kineza smiju biti za dom spremni, smiju li to biti i onih oko 6 – 7 milijuna Hrvata, napose nogometaš Josip Šimunić? Ako Vam triput odgovori s DA, onda ste na dobrome putu. Onda ću možda kupiti Vašu knjigu, ako ju dotad napišete.

Srdačan pozdrav iz 'neprijateljske emigracije': 恋家 (Liam Shi)

Josip Stjepandić

Dragi druže Josipe,

Za vašu informaciju, bibliografija do 2013 citirana je na linku:

<http://www.ffzg.unizg.hr/pov/pov2/biografija.php?id=14>

Ako ste zainteresirani za objavljeno u protekle dvije godine, javite se.

Ne morate ništa kupovati, naravno.

Srdačno,

TJ

AW: Zanima me samo jedno: čijom je milošću Tvrtko

Naslov: Jakovina postao redoviti profesor zagrebačkoga

Filozofskog fakulteta?

Datum: Sun, 17 Jan 2016 21:19:00 +0000

Šalje: Stjepandić, Josip <Josip.Stjepandić@PROSTEP.com>

Prima: Tvrtko Jakovina <Tvrtko.Jakovina@ffzg.hr>

Josip Pecarić <pecaric@element.hr>, Stanko Popović,

<dbasic@ffzg.hr>, Ante Glibota

CC: , <zreiner@kbc-zagreb.hr>, <kabpred@hazu.hr>,

Igor Vukić, Razum, dr. Stjepan

Štovani druže Jakovina,

ja Vam nikad nisam bio član Vaše Partije, stoga su – ako me ne želite zvati gospodinom – drugi pojmovi puno prikladniji: nacionalist, šovinist, klerikalac, kleronacionalist, fašist, klerofašist, nacifašist, ustaša, ekstremist, ksenofob ili iz milja: neprijateljski emigrant. Ništa se nemojte ustručavati: sve su to pojmovi koje koriste tiskovine za koje radite ili yugovizija na kojoj tako često nastupate, a da se Vi takvom blačenju nikad niste javno usprotivili. Mene ne smeta da me zovete „drugom“, ali ne bih želio da to Vama naškodi. Da netko od Vaših ne pomisli da

smo u istu crkvu išli i isti primjerak „Nove Hrvatske“ čitali.

Vaša mrežna stranica na fakultetu Vam – bojim se - više škodi nego koristi, jer nigdje ne navodite tko je Vaše brojne uratke recenzirao: pretpostavljam isključivo perjanice iz regiyuna, kao Vaš mentor, specijalist za 'ustaške zločine' prije 14. travnja 1941. godine. Zato Vas (gotovo) nema u bazi Scopus. Pogledao sam čak i Hrvatsku znanstvenu bibliografiju i ostao bez riječi kada sam ustanovio da nemate niti jedan izvorni znanstveni rad u CC časopisima. Toliko ste vremena proveli u inozemstvu, a tamo gotovo ništa niste objavili!? Nigdje nijedne inozemne recenzije! Koliko ste europskih projekata osmislili, započeli i uspješno završili? Kojih ste međunarodnih (izvan regiyuna) struktovnih udruga član, kojih časopisa recenzent? Koje ste međunarodne konferencije organizirali i tko je (izvan regiyuna) na njima nastupao? Jeste li savjetovali Europsku komisiju? Sve su to aktivnosti koje se u zemljama EU očekuju od jednog redovitog profesora. Da, savjetovali ste bivšeg predsjednika (još jednu perjanicu znanosti!) i pišete za orjunaške tiskovine, koje objavljuju i izmišljene intervju, pa doživite blamažu da Vam neovisni istraživač poput Igora Vukića argumentirano predbacuje „neznanje ili svjesno prešućivanje“ pozitivnih osobina Hrvatskog državnog sabora (Globus, 15.1.16). Sve skupa to više priliči jednom partijskom ideologu regiyuna nego li perspektivnom sveučilišnom profesoru. Novi Dušan Dragosavac zaogrnut hrvatskim imenom?

Na nekom drugom sveučilištu davno bi Vas bili poslali na tržište rada kao neperspektivnog, a Vi se vidite na istoj razini s akademikima iz 'ustaške' Akademije!? Koji će student ili mladi znanstvenik Vas uzeti za uzor? Jasno je da s ovakvim redovitim profesorima Sveučilište u Zagrebu ne može biti među 500 najboljih na svijetu, niti će taj poželjan cilj u bliskoj budućnosti dostići, a Akademija bi trebala konačno (!) postaviti svoj sanitarni koridor prema takvim perjanicama povijesne znanosti, da ne kažem istorije.

Srdačan pozdrav iz 'neprijateljske emigracije': 恋家 (Liam Shi)

Josip Stjepandić

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI
AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.**

**IPAK NEKI JUGO-KOMUNISTIČKI POVJESNIČAR U
HAZU?**

Poštovani kolega akademike Davorine Rudolfe,

Još jedno veliko hvala na Vašem pismu od 19. prosinca 2016. i uopće na Vašoj potpori povodom nerazumnih napada kojima smo u posljednje vrijeme izloženi ja, moji suradnici, obitelj, pačak i moj doprinos u znanosti. Vaše pismo sam stavio kao Prilog teksta: "Licemjerna čestitka".

Zapravo, najnovija događanja smještaju sve te napade u Akademiju, mada sam u proteklih godinu zbog toga najviše napadao HRZZ.

Istina, u razgovoru samnom negdje u travnju mjesecu naš Predsjednik akademik Kusić me je uvjeravao da članovi Akademije koji su članovi Upravnog odbora HRZZ-a ne mogu utjecati na takve pojave u HRZZ. Mjesec dana kasnije, kada nije realizirao dogovor koji smo u svezi s tim imali, ponovo sam iskazao svoju nevjericu u tako nešto:

Naslov: Za predsjednika HAZU

Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

CC: Sandra Bischof, ministar <ministar@mzos.hr>, znanost@mzos.hr, Dario Vretenar <vretenar@phy.hr>, Andrej Dujella, Neven Elezovic, Ivan Peric, Sanja Varosanec

Postovani predsjednice HAZU akademike Zvonko Kusiću,

Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?

Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.

Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminaciji tih mojih časopisa. (...)

Kao što vidite i njega sam upozoravao na napade na moje časopise i uspoređivao ih s časopisom Glavnog tajnika HAZU-a i članom Upravnog odbora HRZZ-a akademika Pavla Rudana, e-mail poslao na niz adresa, a nitko nije smatrao za

potrebnim upozoriti me da je časopis Glavnog tajnika još 2014. godine izbačen sa svjetskih lista najboljih časopisa. A tri moja su još uvijek tamo!

Da stvar bude još gora, naš predsjednik me nije upozorio da je on jedan od važnih ljudi u HRZZ.

Pogledajte slijedeću objavu Akademije:

OBJAVA ZA MEDIJE

U HRVATSKOJ AKADEMIJI ZNANOSTI I UMJETNOSTI ODRŽANA 2. SJEDNICA SAVJETA HRVATSKE ZAKLADE ZA ZNANOST

Zagreb, 19. srpnja 2016. – U palači Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u utorak 19. srpnja održana je 2. sjednica Savjeta Hrvatske zaklade za znanost čiji je predsjednik **akademik Zvonko Kusić**, predsjednik HAZU. Uz članove Savjeta **prof. dr. sc. Gordanu Rusak**, predsjednicu Odbora za obrazovanje, znanost i kulturu u dosadašnjem sazivu Hrvatskog sabora, rektora Sveučilišta u Zagrebu **prof. dr. sc. Damira Borasa** i savjetnika za radnu politiku i zapošljavanje Hrvatske gospodarske komore **Davorka Vidovića**, sjednici je prvi put nazočio novi član Savjeta **prof. dr. sc. József Györkös**, direktor Javne agencije za istraživačku djelatnost Republike Slovenije (ARRS) koji je predstavio njen rad i iznio korisne savjete i iskustva vezana uz financiranje znanstvenog sustava. Na sjednici Savjeta bili su i predsjednik Upravnog odbora Hrvatske zaklade za znanost **akademik Dario Vretenar** i članica Upravnog odbora **prof. dr. sc. Ljiljana Marks**.

Marijan Lipovac

Ured za odnose s javnošću i medije HAZU

http://info.hazu.hr/hr/novosti_i_dogadanja/kalendar_dogadanja/u-hazu-odrzana-2-sjednica-savjeta-hrvatske-zaklade-za-znanost,3448.html

Možete li mi reći što kao *predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a* mislite o neodgovaranju na pisma koja ste poslali Predsjedniku Savjeta HRZZ i članu Savjeta HRZZ-a?

Jeste li uopće znali da su oni i to jer ste im pisali kao Predsjedniku HAZU-a i Rektor u Sveučilišta u Zagrebu?

Sve postaje zanimljivije kada znamo kako postoji i Koordinacijski odbor HAZU-HRZZ; vidi str.46 ovdje

<http://www.hrzz.hr/UserDocsImages/dokumenti/HRZZ%20Godi%C5%A1nje%20izvje%C5%A1%C4%87e%202014.pdf>

i str.41

ovdje

<https://vlada.gov.hr/UserDocsImages//Sjednice/2016/13%20sjednica%2014%20Vlade//13%20-%203c.pdf>

Članovi Koordinacijskog odbora su:

akademik Zvonko Kusić (HAZU), predsjednik Koordinacijskog odbora HAZU-HRZZ

akademik Dario Vretenar (HRZZ), član

akademkinja Milena Žic-Fuchs (HAZU), članica
akademik August Kovačec (HAZU), član
akademik Božidar Liščić (HAZU), član
prof. dr. sc. Ljiljana Marks (HRZZ), članica
prof. dr. sc. Štipan Jonjić (HRZZ), član

Sada kada znam i za takve stvari, sve više mi postaje nejasno što je stvarni razlog svih tih napada na mene. Činjenica je da sam se današnjem vodstvu Akademije zamjerio kod (ne)izbora prof. dr. sc. Iva Goldsteina.

Je su li svi ti napadi samo zato da bi se ipak u Akademiju ugurao neki povjesničar koji zastupa jugo-komunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti?
Opet Goldstein? Ili možda Jakovina?

S velikim poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

27. 12. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

20. 02. 2016.

IGOR VUKIĆ,

UZALUDNI POZIVI NA RASPRAVU O POVIJESTI

(O knjizi „Oba su pala“ akademika Josipa Pečarića)

Novu knjigu „Oba su pala“ akademika Josipa Pečarića može se opisati kao zbirku pisama, komentara, intervjua o različitim aktualnim temama i kontroverzama iz bliže i dalje prošlosti. Ima tu njegovih ocjena o izjavama i prijedlozima drugih ljudi, kao i ocjena drugih o njegovim inicijativama.

A zajednički nazivnik svim priložima u knjizi jest jedan snažan poziv na otvorenu raspravu o našoj povijesti i sadašnjosti. Poziv koji najčešće ostaje uzaludan, bez odjeka od onih kojima je upućen.

Ima dosta ljudi koji vole i cijene akademika Pečarića i rado mu pišu kako bi ga podržali i pohvalili njegove tekstove. No rijetki su oni koji su spremni izaći mu na intelektualni megdan i staviti na procjenu svoje podatke i procjene. Valjda se boje njegova analitičkog, matematičkog uma.

I to se više boje ovdje, u Hrvatskoj, gdje bi se o temama koje akademik otvara trebalo razgovarati, nego drugdje.

Zato je paradoks da je najduža dijaloška forma u ovoj knjizi transkript razgovora s čovjekom iz - Beograda, Milanom Bulajićem, direktorom tzv. muzeja genocida. Transkript se proteže na pedesetak stranica. Riječ je o Radio-mostu, emisiji koju je emitirala Slobodna Europa.

Od naših, vidjet ćete u knjizi, dobilo se samo nekoliko redaka elektronske poruke Tvrtka Jakovine, kao odgovor na kritike za površnost koju su mu uputili akademik Pečarić i njegov prijatelj, Josip Stjepandić.

Uzgred, i to je od Jakovine puno. Sreo sam ga na jednom skupu, pristojno mu se predstavio i obratio prijedlogom da razgovaramo o logoru u Jasenovcu, o temi kojom se bavi naše Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Jakovina je prvo zbunjeno odgovorio da možemo o svemu razgovarati - samo ne o toj temi!

Kad sam ga priupitao zašto tako govori i nije li upravo on pozvan da razgovara o tome jer se nalazi, kao predstavnik Ministarstva kulture u Savjetu Spomen područja u Jasenovcu, Jakovina je – doslovno - otrčao! Pobjegao!

Na tom skupu se inače javno pohvalio kako predaje povijest i na jednom talijanskom sveučilištu, čini mi se, u Milanu. Možete misliti što njegovi studenti znaju i misle o Hrvatima i hrvatskoj povijesti.

Iako, dakle, izbjegava izravan, kulturni razgovor, primjerice, u nekom akademskom ambijentu, na okruglom stolu ili u TV studiju, u Globusu od 19. veljače Tvrtko Jakovina osvrnuo se i na rad društva: „U Hrvatskoj 'Društvo tri logora Jasenovac' tvrdi da su ustaše ubile 15 ljudi. Takvi su danas na putu da uđu u maticu historiografije. Konačno, već su u Vinkovcima držali predavanje učenicima srednje škole“.

Ovdje je, doduše, pogriješio samo u brojci. Pokušava biti ironičan, umjesto da, kao što bi to učinio ozbiljan znanstvenik, pročita knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“ i osvrne se na nju argumentiranom kritikom.

Pitanje je može li to Jakovina uopće napraviti. Uže stručno područje kojim se bavi nema veze s Drugim svjetskim ratom. Zašto se onda opće javlja? Kako to da baš njega hrvatske državne institucije imenuju u tijela kakvo je Savjet JUSP Jasenovac?

Slično je bilo i s našim nastojanjima da razgovaramo s organizacijom koja se zove Documenta i hvali se da je centar za suočavanje s prošlošću.

Ondje je čak i postojala neka slabašna volja za razgovorom. Razmijenili smo nekoliko elektronskih poruka pa nikako da dogovorimo sastanak. I opet je uslijedio osobni susret, ovaj put s Vesnom Teršelič, koja se ipak pokazala hrabrijom od Jakovine. Nije otrčala, samo je pocrvenjela kad smo joj rekli da odbijanjem razgovora gubi ionako tanku vjerodostojnost. Ali apel za razgovorom na kraju nije donio nikakva ploda.

No da u hrvatskome društvu nije lako potaknuti ozbiljnu raspravu pokazao je i slučaj ministra Zlatka Hasanbegovića. Iako je riječ o zaista ozbiljnu znanstveniku i povjesničaru, što prepoznaje svatko tko je pročitao neku njegovu knjigu, kritičari su se na njega okomili hvatajući se na podatke izvučene iz konteksta, poigravajući se sa simbolikom, i ne udubljujući se u sadržaj onoga što pisao i govorio – i sada i ranije.

Optimistima je izgledalo da nakon sastavljanja Vlade dolazi vrijeme kad će se o stvarima o kojima ministar govori moći razgovarati u ozbiljnom tonu, i da će one za koju godinu biti općeprihvaćene u javnosti. Ali možda će prije biti u pravu oni koji su se pribojavali da će rasprava biti stopirana i prije no što je počela.

Ovih se dana u našim medijima piše kako treba prestati s raspravama o ustašama i partizanima, a da se treba okrenuti raspravama o ekonomiji.

Eto kakvi smo, mi bismo radije raspravljali o ekonomiji, nego se njome bavili, odnosno, radili.

Zapravo u hrvatskom društvu nema stvarne rasprave o ustašama i partizanima. Jer da ima, češće bi se čulo o domobranima, jednoj časnoj vojsci čiji je prikaz također još uvijek iskrivljen komunističkim povijesnim filtrom. O ustašama i partizanima, o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i neposrednom poraću piše se ozbiljnije tek u časopisu Vojna povijest te u knjigama koje izdaju primjerice povjesničari s Hrvatskog instituta za povijest, s Instituta Ivo Pilar. I te knjige uglavnom prolaze

dosta tiho u javnosti, bez prikaza u središnjim medijima. Tu su i pojedini slobodni strijelci, publicisti, novinari... Neke od najboljih knjiga upravo o najkontroverznijim temama iz Drugog svjetskog rata, napisali su odvjetnici poput Ivana Gabelice ili Tomislava Jonjića, ili pak politolozi poput Ivana Kozlice.

Stoga se ova knjiga akademika Pečarića može razumjeti kao pokušaj da se ipak, uza sve teškoće, otvoreno raspravlja o tim temama. Da im se pristupi bez straha i predrasuda. Bez diskvalifikacija odmah na početku razgovora.

Ako samo ponekog čitatelja zainteresira za teme o kojima piše i potakne ga da čita dalje, da istražuje, da se informira..., onda je akademik Josip Pečarić i s ovom knjgom napravio veliki posao.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK
II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.**

**PRESUDE 'ČASNIH HAŠKIH SUDACA' SU UJEDNO I
PRAVOMOĆNE PRESUDE SUŽIVOTU BOŠNJAKA,
HRVATA I SRBA U BIH!**

ZVONIMIR HODAK

Dana 29. XI. stvorena je nikad prežaljena Jugoslavija. Za njen raspad platit ćete vi koji ste ju uz potporu USA i srušili. I to baš na 29.XI. Na taj dan neće biti objave presude krvniku svih krvnika Ratku Mladiću jer bi u podsvijesti stare pokvarene Europe mogla ostati maglovita slika o tri dana i 8.300 ubijenih, nenaoružanih muškaraca. Na taj dan podsjetit ćemo hrvatske nacionaliste da "udruženi zločinački poduhvat" mora biti kažnjen.

I za sam kraj, parodija od Haškog suda i parodija od presude. Praljkovo samoubojstvo ujedno je i moralno samoubojstvo jednog pseudo suda i njegovih "časnih sudaca". Suda i sudaca kojima je trebalo 14 godina da očiglednu farsu pretvore u dramu s jasnom i nedvosmislenom porukom. Dana 29. XI. stvorena je nikad prežaljena Jugoslavija. Za njen raspad platit ćete vi koji ste ju uz potporu USA i srušili. I to baš na 29.XI. Na taj dan neće biti objave presude krvniku svih krvnika **Ratku Mladiću** jer bi u podsvijesti stare pokvarene Europe mogla ostati maglovita slika o tri dana i 8.300 ubijenih, nenaoružanih muškaraca. Na taj dan podsjetit ćemo hrvatske nacionaliste da "udruženi zločinački poduhvat" mora biti kažnjen. I "časni sudci" razgališe srca i duše naših "časnih" jugonostalgičara, orijunaša, antifašista i nevladinih udruga.

Normalno je i očekivano zadovoljstvo predsjednika Srbije **Aleksandra Vučića**. Pa ako baš hoćete normalne su mi reakcije **Matije Babića** koji nas je, sat nakon Praljkovog sokratovskog čina, podsjetio da Hrvatska jedina u Europi ima aerodrom koji nosi ime "ratnog zločinca" Tuđmana. Neće Matija predložiti da se aerodrom nazove po Ratku Mladiću. On je sirovi ubojica i neotesana vojničina. Ali vjerojatno ne bi imao ništa protiv da mu se dade ime doktora filozofije **Vojislava Šešelja**. Naime to je ista filozofija. I dr. Vojo je ogorčen što je Zagrebački aerodrom nazvan po ratno zločincu i ustaši. Haaški sud, human kakav se i pokazao, pustio je dr. Voju 'da se leči' u Beogradu da Voja ne umre u Haagu. Voja je na slobodi "živnuo", ali je iznenada umro Haaški sud!!! Normalna

mi je i reakcija **Branimira Pofuka**, upornog jugonostalgicara, koji nas u subotnjem *Večernjak* podučava “Bit ćemo bliži pravdi tek onda kad svjedoke zločina prestanemo zvati izdajnicima, a počinitelje herojima. Nije znak pijeteta prema žrtvama Ovčare to što uz njih ne spominjemo desetke ubijenih Vukovaraca Srba rukom zločinaca koji su uživali zaštitu hrvatske države...” E, moj (Po)fuku... Pametni Latini rekoše: ”Nomen est omen” ili ime je znamen. Poruka za priglupost postala bi ljudska i prihvatljiva kad bi ti napokon imao hrabrosti napisati jednostavnu istinu. Tko je koga napao, razorio, okupirao, devastirao, masakrirao na Ovčari, bolnici, Veleprometu. Tvoji, družo Beogradski! Uz cvijeće i preludij Beogradske filharmonije. Što o presudi misle **Jelena Lovrić, Hrvoje Klasić, Tvrko Jakovina, Dragan Markovina, Vjekoslav Perica, Ivo Godstein, Snješka Banović, Ivica Buljan, Davor Butković** kako god da se sad zove, **Igor Mandić, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Miljenko Jergović, Oliver Frlić, Mile Kekin, Josip Manolić, Stipe Mesić, Ivo Josipović, Buda Lončar, Nenad Stazić, Milorad Pupovac, Beus** kako god se zvao, **Stanimirović, Rada, Rade i familija, Žarko Puhovski, Vesna Pusić, Boris Dežulović, Zoran Erceg**...a sad vi koji čitate ovu kolumnu nastavite nabrajati do sutra i do kraja života, ali nećete sve uspjeti pobrojati. Dobro, nabrojao sam samo ugledne i etablirane jugonostalgicare.

Nisu mi, međutim, normalne one stotine i stotine nepoznatih jugobolesnika na društvenim mrežama koji se ne skidaju s fejsa. Oni nas podučavaju da svaki zločin mora biti kažnjen. To je njihov gornji misaoni limit, mantra koju su ih naučili. Da se barem jedan od njih zapitao kako to, ako su Hrvati izvršili agresiju na BiH, zašto muslimani nisu bježali u Srbiju umjesto u Hrvatsku. Oko pola milijuna ljudi bježi agresoru, lijeći se u agresorskim bolnicama, smješten je u agresorskim hotelima? Zlobna **Tanja Torbarina** u to vrijeme je napisala da je više BiH izbjeglica poginulo od “ležećih policajaca” nego u borbi na ratištu. Zašto Rusi, nakon napada Hitlera, nisu pred saveznikom koji je iznenada postao agresor, bježali u Njemačku? Dobro, Rusi su čudni. Ne vole bježati. Ali ni njemački policajci nisu izgledali tako ležerno kao naši “ležeći”. Javili su se “pametni idioti” koji su tragičan Praljkov kraj izjednačili sa smrću Hermana Goeringa koji se 15. listopada 1946.g. ubio u ćeliju u Nuernbergu. Tu Indeks-ovu mudrost potpisao je “velikan” pisane riječi izvjesni R.I. Razliku bi uočio i **Nenad Stazić**. Goeringu su bili odbrojani dani. Za par mjeseci visio bi u dvorištu zatvora. A Praljak bi uskoro, nakon izdržane 2/3 kazne, bio slobodan.

Hrvateki se stalno čude, kako bi rekli Zagorci “kak’ pura dreku“, kako je moguće da se sudi ratnim pobjednicima? Krivo. U ovom slučaju sudi se gubitnicima. RH je rat u BiH jednostavno rečeno izgubila. Onog trenutka kad je predsjednik Tuđman poslušao svog visoko kvalificiranog lobistu **Matu Granića** i raspustio Hrvatsku zajednicu Herceg Bosnu, rat je izgubljen. Tada su u BiH ostali kao globalni igrači samo Srbi i Bošnjaci. Još kad se pod pritiskom srpsko-bošnjačko-američkog lobija odustalo od zauzimanja Banja Luke propala je i zadnja

mogućnost da se, nogometnim rječnikom rečeno, osvoji barem jedan bod. Danas, zahvaljujući tadašnjim hrvatskim trulim kompromisima, Haag sudi Hrvatima da su "udruženim zločinačkim pothvatom" protjerali 52.000 Bošnjaka s prostora pod nadzorom HVO-a. U isto vrijeme ne sudi se nikome za trajno protjerivanje 170.000 Hrvata s područja koje je kontrolirala Armija BiH. I tko je za to krv? Haaški sud? Sarajevo... ne samo i isključivo hrvatske vladajuće nomenklature koje su došle na vlast nakon smrti **Franje Tuđmana**. Njegova smrt je dočekanica sa sličnim oduševljenjem kao i danas presuda "Bosanskoj šestorci" kako se Praljak i drugovi godinama tituliraju u lijevoj medijskoj "falangi" u RH. Toliko o Hrvatskoj kao ratnom pobjedniku koji je ostao bez etniteta, bez Mostara, bez prava da bira svog člana Predsjedništva BiH, bez prava na povratak u Srednju Bosnu i Republiku Srpsku, ratni pobjednik koji u Sarajevu u jedanaest javnih i državnih firmi ima slovima i brojkama jednog zaposlenog. Možda se u međuvremenu zaposlio i još jedan. Ali dvojim...

Što na kraju krajeva očekivati od ovakvog "časnog suda" i ovakvih "časnih sudaca"? Dovoljno je na TV ekranu pogledati te ishlapjele fizionomije koje kao programirani roboti odrađuju svoj zadatak. Sve je unaprijed zadana rutina. Ali ako se slučajno optuži rabijatni Vojislav Šešelj sve se raspada. Šešelju nije ni na kraj pameti poltronski oslovljavati bilo koga "časnim sudcima". Pristojno i fino ih pred kamerama poziva da mu popuše k.... Časnog suca **Kevina Parkera** zove "smežurano kenguruovo mudo", suca **Frederika** "raspamećeni danski alkoholičar", haaški tužilac je za našeg Voju "najveći idiot u Haagu", **O-Gon Kvon** je "južnokorejska gnjida", a **Jan Bonomi** je "narogušeno škotsko govno". Takvim ponašanjem je itekako dobro uzdrmao te trgovce ljudskim dušama. Tresli su se na ročištima na kojima je dominirao Šešelj. I kad je ovaj pokušao zadnji blef, tražeći da ga se pusti da umre u otadžbini, sretni su ga pustili uz uvjet da se slučajno ne pokuša vratiti nazad. Šešelj prosto nije mogao 'da veruje'. "Koje su to budale" bio je jedan je njegov komentar kad je izišao. Ne bih volio da se naši optuženici ponašaju kao sirovi četnik Šešelj. Ali kmetsko, poltronsko hrvatsko savijanje i klanjanje pred haaškom kamarilom je bilo najblaže rečeno bljutavo. Sjetite se **Carle del Ponte**. Sjetite se Sanadera i Kosorice, sjetite se hapšenja zbog tobožnjih topničkih dnevnika... Dolazak te iste Carle del Ponte u Beograd srpski su mediji dočekali toplo i prijateljski s naslovom "Dolazi nam ni baba ni deda." I zato danas Srbija trijumfira. Njihovi zločinci nemaju uzročnu vezu ni sa **Slobodanom Miloševićem** ni sa sadašnjom "naprednom" Srbijom. "Šta ćeš bre kad se sve radilo na svoju ruku". Kakve veze ima s budućom EU Srbijom Ratko Mladić-doživotni robijaš, **Ljubiša Beara** također doživotni robijaš, **Zdravko Tolimir** još jedan doživotni robijaš, kao i doživotni robijaši i ratni zločini **Vujadin Popović** i **Stanislav Galić**, **Milan Lukić**. Neosuđeni su Haaškom sudu umrla **Sloba Milošević**, **Goran Hadžić**, **Momir Talić**, **Milan Kovačević**, **Slavko Dokmanović**, **Đorđe Đukić**, **Milan Babić** koji se jedini prije smrti ispričao, Zatvorske kazne dobili su **Radislav Krstić**-46 godina, **Radovan Karadžić** -40 godina, **Milomir Stakić**-40 godina, **Goran Jelišić**-40 godina, **Mile**

Martić-35 godina, **Radoslav Brđanin**-30 godina, **Dragomir Milošević**-29 godina, **Momčilo Krajišnik**-27 godina, **Sredoje Lukić**-27 godina, **Vlastimir Đorđević**-27 godina, **Sreten Lukić**-22 godine i **Nikola Šainović**-22 godine.

Zašto sam vas zamarao sa svim ovim nabranjima koje su “popušili” srpski zločinci. Samo zato da biste mogli, nakon svih ovih likova i njihovih silnih godina zatvora, procijeniti koliko je suptilna bila intuicija suca **Alphosa Oriea** koji je, u obrazloženju presude Ratku Mladiću, ustvrdio da je Slobodan Milošević bio ljut kad je čuo da je osnovana Republika Srpska u BiH. Samo u teatru apsurdna može se dogoditi da je dvojici oktroiranih bezličnih birokrata kao što su to Alphons Orie i **Carmel Agius** bilo dopušteno da stvaraju svoju unaprijed zadanu povijest rata na prostorima bivše Juge. Njihove presude ujedno su i pravomoćne presude suživotu Bošnjaka, Hrvata i Srba u BiH. Sve priče o tome kako ćemo snažno poduprijeti ulazak ovakve BiH u EU ostaju samo priče. Na tragu onog što je predsjednica RH prva imala hrabrosti javno reći, nakon svih Vulina, Dačića, Irineja pa i Vučića jasno je da će još puno vode proteći Dunavom prije nego li će Srbija i Hrvatska postati prijatelji. Što prije prestanemo trabunjati o prijateljstvu “naših naroda i narodnosti” to ćemo se lakše razumjeti i surađivati u zajedničkom interesu. Bratstvo i jedinstvo ostavimo gay grupama i njihovim interesima. I ne treba sad cviliti i optuživati jer smo skrbili o 500.000 izbjeglica iz BiH, liječili oko 100.000 ranjenika, jer je sva humanitarna pomoć i naoružanje u BiH dolazilo preko Hrvatske, deblokirali smo im Bihać da im se ne dogodi druga Srebrenica, transferirali mudžahedine kroz Hrvatsku... sve u stilu “pomozite sirotu na svoju sramotu”.

Muslimani sa zahvalnošću i ljubavlju prihvaćaju darove koje im Haag šalje. Mi moramo imati svoju istinu koja se uvijek može dokazati. Moramo demaskirati haaške floskule da smo vjerojatno prva zemlja u Europi koja je četiri godine vršila agresiju na drugu državu dok je za to vrijeme sama bila okupirana na 1/3 svoga teritorija. Štoviše, po završetku rata predsjednik etnički očišćene BiH **Alija Izetbegović** primio je najviši hrvatski orden od svog “agresora” Tuđmana. Odprilike kao da završetkom Drugog svjetskog rata Hitler odlikuje Staljina. Parodija... Kao što je parodija kad Haag prepušta suđenja za ratne zločine Sarajevu, pa Zolja, ubojica iz Trusine za 30 ubijenih civila dobije 6 godina robije. Egzemplarna kazna, nema što!!! Hrvat **Krešo Lučić** za šamaranje zatvorenih muslimana kažnjen je s 5 godina zatvora. Te dvije presude ne govore ništa o BiH pravosuđu. Tu se sve zna. One govore zapravo sve o Haagu i personalnoj kvaliteti ljudi koji ne mogu završiti ozbiljniji predmet ni nakon 14 godina suvislom presudom. Dokaz: Slobodan Milošević je, navodno po njima, bio ljut što je osnovana Republika Srpska. Jednog dana će se mlađi Izetbegović naljutiti kad čuje da je Armija BiH imala 331 sabirnih logora. Zinut će kad dozna da su džihadističke jedinice počinile 444 obredna klanja građana BiH. Neće vjerovati da su u napadima 2001. godine na WTC tornjeve 6 od 12 napadača bili pripadnici Armije BiH. I hoće li se, nakon svega što ovih dana čujemo i čitamo iz BiH, netko sjetiti da predsjednici KGK savjetuje da vrati Sarajevu nagradu Isa Beg Isaković?

Da se i dalje ne nalazi u društvu Mesića, Josipovića, Banca... Mate Granić sigurno neće! A nije zgodno ostati u društvu recimo Mesića i Josipovića... Dokaz PO2719 koji je kao transkript poslan iz Ureda predsjednika je telefonski razgovor od 11.srpnja 1993.g. između Tuđmana i Alije Izetbegovića. Alija prijeti Tuđmanu: "Znate, ja se ne radujem tome što će se ustanoviti da smo vi ili mi krivi. Ali budite uvjereni da će svijet, kad se sve sabere, kazat da su dole Hrvati krivi". I izgleda da je Alija imao kvalitetnije informacije, valjda zato jer mu ministar vanjskih poslova nije bio Mate Granić.

Uzmimo samo jedan pravno perverznan detalj: tekst pravomoćne presude kaže da zapovjednici HVO-a nisu naredili napad na Stupni Dol 23. listopada 1993.g, ali su svejedno krivi jer je taj pokolj 35 Muslimana bio "dio obrasca"... i jer su kasnije pokušali prikriti taj zločin. Pravno rečeno, prikrivanje zločina je isto kao i izvršenje. Zaista, haaški sud svakako zaslužuje titulu "časni sud".

Treba nabaviti Praljkovu "šund" knjigu "Priručnik s uputama kako treba misliti (mens rea) i što treba činiti (actus rea) kako bi na sudu u Den Haagu bili proglašeni članom udruženog zločinačkog poduhvata. Kako postati udruženi zločinac". Slobodan Praljak je bio i ostao veliki čovjek, Hrvat, pravедnik! U izboru između slobode u poniženju i ponosne smrti odabrao je ponosnu smrt. Veličina njegovog zadnjeg čina je i u tome što je tom političkom sudištu Hrvatima u Haagu, tim "časnim sucima" poručio: "prezirem vas i ne priznajem vašu presudu!" A tko normalan može priznati sud koji odbacuje molbu RH da u Praljkovom procesu dobije status amicus curiae (prijatelj suda), a utvrđuje postojanje zločinačkog pothvata između Hrvata iz BiH i Tuđmana, Bobetka i Šuška????!! Da apsurd ovakvog suđenja Haaškog suda bude još veći, u obrazloženju presude Carmel Agius navodi da RH nije i ne može biti odgovorna za BiH. To isto navodi i za Tuđmana, Šuška i Bobetka, što je potpuno divergentno drugostupanjskoj presudi. Kad su Bošnjaci i Srbi žrtve, zagovara i štiti ih "Amnesty International", a kad su zločinci, tretira ih "Amnezy international."

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/presude-casnih-haskih-sudaca-su-ujedno-i-pravomocne-presude-suzivotu-bosnjaka-hrvata-i-srba-u-bih/>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE
TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

MATKO MARUŠIĆ

**NAPADI NA IGORA VUKIĆA I KAROLINU VIDOVIĆ
KRIŠTO SU KOMUNISTIČKI NAPAD NA SLOBODU
ZNANSTVENOGA ISTRAŽIVANJA I SLOBODU
GOVORA**

G. Igor Vukić je na HTV-u, u emisiji „Dobar dan, Hrvatska“ predstavio svoju knjigu „Radni logor Jasenovac“ (<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogrادیo-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>). Na to je brutalno napadnut i on i urednica emisije gđa Karolina Vidović Krišto, a HTV se ogradiła od toga priloga i ukinula mogućnost njegova pregleda.

Ta priča ima mnogo detalja (<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>), i reakcija (<https://kamenjar.com/htv-se-ogrادیuje-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>), ali ovdje ću sve njih preskočiti da bih u prihvatljivu okviru donio dva dokaza što su zapravo napadi na I. Vukića i K. Vidović Krišto.

Dokazujem da su ti napadi **KOMUNISTIČKI NAPAD NA SLOBODU ZNANSTVENOGA ISTRAŽIVANJA I SLOBODU GOVORA**.

Oni su suprotni a) stavu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) o nedodirljivosti slobode istraživanja i b) usuglašenim stavovima svih članova Vijeća za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima koji su preporučili takva povijesna istraživanja!.

1. HAZU SE ZALAŽE ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA UZ POŠTIVANJE ZNANSTVENIH, UMJETNIČKIH, STRUČNIH I ETIČKIH NAČELA TE ZA SLOBODU ARGUMENTIRANE ZNANSTVENE KRITIKE U DUHU TOLERANCIJE I MEĐUSOBNOG UVAŽAVANJA

Splitska „Slobodna Dalmacija“ je 21. lipnja 2015. (str. 24 i 25) donijela reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine na knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković, čiji je izdavač „Društvo za istraživanje trostrukog logora

Jasenovac“ (ISBN 978-953-58565-0-4.). U tom su članku Goldstein, Klasić i Jakovina naznačili da bi trebalo zabraniti istraživanja istine o prijepornim pitanjima hrvatske povijesti 20. stoljeća (<http://kamenjar.com/prof-dr-matko-marusic-knjiga-jasenovacki-logori-istrazivanja-rusi-lazni-mit-o-jasenovcu-u-prah-i-pepeo>).

Na to smo akademik Josip Pečarić i ja složili peticiju (s 200 potpisnika podrške) koja je od HAZU tražila da donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja (<http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/DRUSTVO/POSLANO-PISMO-HAZU-trazi-se-da-Hrvatska-akademija-znanosti-i-umjetnosti-donese-deklaraciju-o-slobodi-istrazivanja-peticija>).

Osobno sam od HAZU dobio ovaj odgovor.

From: Marijan Lipovac [mailto:mlipovac@hazu.hr]

Sent: Thursday, October 01, 2015 11:47 AM

To: matko.marusic@mefst.hr

Subject: Odluka Predsjedništva HAZU

Poštovani profesore Marušiću,

U odgovoru na Vaše pismo od 20. srpnja 2015. priopćujemo Vam stajalište koje je povodom toga zauzelo Predsjedništvo Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na sjednici održanoj 30. rujna 2015.

Stajalište vam šaljemo u prilogu.

S poštovanjem

Ured za odnose s javnošću i medije HAZU

U odgovoru u prilogu je pisalo sljedeće:

U svezi sa sadržajem pisma od 20. srpnja 2015. upućenog predsjedniku Akademije, ne vidimo da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ičim ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja, pa stoga ne vidimo ni potrebu da Akademija u tom smislu donosi deklaraciju o zaštiti slobode znanstvenih istraživanja.

Akademija se u skladu sa svojim poslanjem zalaže za slobodu istraživanja uz poštivanje znanstvenih, umjetničkih, stručnih i etičkih načela te za slobodu argumentirane znanstvene kritike u duhu tolerancije i međusobnog uvažavanja. Isto tako, Akademija se zalaže za dignitet svake znanstvene grane, pa tako i historiografije te smatra da istraživanja o svim pitanjima iz hrvatske povijesti treba prije svega prepustiti povjesničarima i drugim znanstvenicima i stručnjacima iz područja humanističkih i društvenih znanosti, koji djeluju na temelju priznate znanstvene metodologije uz strogo poštivanje etike i uz odsutnost svakog političkog utjecaja. Svjesna svog poslanja i društvene odgovornosti Akademija redovito organizira znanstvene skupove o važnim društvenim pitanjima i njihove rezultate podastire javnosti u knjigama i drugim

publikacijama. U tome je Akademija otvorena za suradnju sa svim relevantnim čimbenicima i to ne samo hrvatske akademske zajednice.

Zbog obveze da djeluje kao najviša znanstvena i umjetnička ustanova u Hrvatskoj, Akademija se ne može upletati u polemike koje se vode u medijima jer se iz njih, po naravi stvari, ne može sa sigurnošću utvrditi autentičnost tamo navedenih izjava, ne vidi se jesu li pri tome korištene općepriznate metode za znanstvena istraživanja te jesu li primijenjena načela na kojima se temelji Akademijino djelovanje.

Iako HAZU nije našla potrebu za deklaracijom o slobodi istraživanja, ja sam tim odgovorom ipak bio zadovoljan. Izostanak potrebe za donošenjem posebne deklaracije HAZU je objasnila time da „ne vidi(mo) da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ičim ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja“, ali je dodala da „U SKLADU SA SVOJIM POSLANJEM ZALAŽE ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA UZ POŠTIVANJE ZNANSTVENIH, UMJETNIČKIH, STRUČNIH I ETIČKIH NAČELA TE ZA SLOBODU ARGUMENTIRANE ZNANSTVENE KRITIKE U DUHU TOLERANCije I MEĐUSOBNOG UVAŽAVANJA.“

U situaciji ponovnog napada na jednu knjigu o rezultatima povijesnih istraživanja (I. Vukića) i napada na TV urednicu koja je autora intervjuirala o toj knjizi (K. Vidović Krišto), pismo HAZU meni (gore) jasno GOVORI DA SU TI NAPADI SUPROTNi RAZLOG OSNIVANJA, RADU I STAJALIŠTIMA HAZU, NAJRELEVANTNIJE ZNANSTVENE USTANOVE U REPUBLICI HRVATSKOJ.

(Zanimljivo je ponašanje H. Klasića, koji je bio pozvan u emisiju s g. Vukićem, pročitajte i zaključite. Vrlo ilustrativno!)

2. „DOKUMENT DIJALOGA“ VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S POSLJEDICAMA NEDEMOKRATSKIH REŽIMA INZISTIRA NA POVIJESNIM ISTRAŽIVANJIMA I DIJALOGU O PREDMETIMA PRIJEPORA

„Dokument dijaloga“ Vijeća za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima inzistira na povijesnim istraživanjima i dijalogu o predmetima prijevora (<https://vlada.gov.hr/UserDocsImages/Vijesti/2018/02%20velja%C4%8Da/28%20velja%C4%8De/Dokument%20dijaloga.pdf>)! Njega su potpisali svi članovi Vijeća, dakle i, npr., J. Omejec, A. Vujić, N. Zakošek i I. Goldstein. (Nije bilo suglasja oko „Zaključaka“ koji su predloženi Vijeću.)

Citiram ključne odjeljke (i molom da ih pažljivo pročitate):

Ne ulazeći u pitanja "povijesnoga revizionizma", ipak treba reći da tamo gdje je povijest već "revizionistička", neki novi "revizionizam" može se javljati i kao potreba za "revizionizmom revizionizma". Dobroj praksi suočavanja s prošlošću pogodovala bi historiografska i druga istraživanja, sa znanstvenim preispitivanjem izvora i kritičkim ispitivanjem i neselektivnim izborom i

objavljivanjem građe, što uključuje uz dostupnost arhivskog gradiva i nova istraživanja i otkrivanja žrtava nedemokratskih režima te dostojanstveno obilježavanje pijeteta na mjestima njihova stradanja. Svojedobne licitacije s brojem žrtava bilo kojega od nedemokratskih režima i dalje su smetnja sagledavanju povijesne istine, pa prema tomu i suočavanja u smjeru kulture dijaloga i nekrivotvorenoga povijesnog sjećanja. Tu svakako ne spada savjesno kritičko i znanstveno utvrđivanje stvarnoga broja žrtava, posebno tamo gdje je on dokazano višestruko uvećan iz političkih, politikantskih ili nekih drugih razloga.

Politika sjećanja ili politika povijesti (*politics of memory, Geschichtspolitik*) prihvaćeni su termini kojima se označuju one političke strategije koje pridonose utjecaju na razvijanje kritičkih znanstvenih pristupa prošlosti, političke kulture, poticanje kulturnih agensa, uključujući i medijsku i popularnu kulturu, radi pozitivnoga utjecaja na stvaranje društvenih normi samoga nacionalnog demokratskog identiteta.

PRIJEDLOZI NEKIH MJERA ZA PREVLADAVANJE POSLJEDICA VLADAVINE NEDEMOKRATSKIH REŽIMA

- Poticati aktivnosti znanstvene, kulturne i političke zajednice koje vode suočavanju s prošlošću kulturom dijaloga i politikom sjećanja u kojima se razvijaju rekonzilijantni oblici društvenih i političkih odnosa te unaprjeđuje demokratski i humanistički identitet zemlje.
- Poticati znanstvena, historiografska, politološka, pravna, socijalnopsihološka i druga istraživanja radi ostvarivanja kompleksnog uvida u teme prošlosti kao uvjeta njihova širega i boljega razumijevanja u sadašnjosti.
- Razviti širu istraživačku mrežu povezivanja fakulteta, instituta i drugih znanstvenih i stručnih organizacija i stručnjaka koja bi rezultirala publiciranjem analitičkih, ali i sintetskih makroprojekata vezanih uz istraživanje prošlosti te uz suočavanje i prevladavanje njezinih negativnih posljedica u sadašnjosti.
- Otvoriti i kritički istražiti te objaviti arhivsko gradivo i druge izvore vezane uz djelovanje pojedinih nedemokratskih režima te ostvariti preduvjete za kompleksan znanstveni rad na kritičkoj analizi i studiji moderne hrvatske povijesti, posebno povijesti Kraljevine SHS/Jugoslavije, NDH i povijesti SFRJ.
- Nastaviti rad i dodatno osposobiti istraživačke timove radi kritičkoga preispitivanja svih politiziranih pristupa u utvrđivanju broja žrtava nedemokratskih režima te radi pronalaženja i obilježavanja mjesta zločina i masovnih grobnica uz osiguranje dostojanstvenog ukopa žrtava.
- Osigurati sredstva za obnovu ili osnivanje pojedinih tijela Sabora i Vlade (uređa, povjerenstava) da se preko suradnje s meritornim ustanovama, fakultetima, arhivima, institutima i dr., uz vjerodostojno utvrđivanje, omogućiti i uspješno očuvanje i podizanje spomeničkih kompleksa i drugih načina obilježavanja mjesta stradanja žrtava nedemokratskih režima.

– Osigurati sudjelovanje međunarodno priznatih institucija i stručnjaka na širim ili specijaliziranim skupovima vezanim uz teme suočavanja s prošlošću te publicirati takve rasprave i radove (uključujući e-publikacije).

Svi oni koji nisu čitali „Dokument dijaloga“ trebaju ga pročitati, ili barem sačuvati za vrijeme kad će u njemu potražiti stavove hrvatske Vlade.

Dijelove koje sam ovdje iznad donio treba svatko pročitati dvaput! Tada će se vidjeti da NAPADI NA I. VUKIĆA I K. VIDOVIĆ KRIŠTO NISU SAMO KOMUNISTIČKI NAPADI NA SLOBODU ZNANSTVENOGA ISTRAŽIVANJA I SLOBODU GOVORA, NEGO SU I U IZRAVNOJ SUPROTNOSTI S NAČELIMA RADA HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI I SA STAVOVIMA HRVATSKE VLADE.

Oni su, dakle,

- PROTUDRŽAVNI (je idu suprotno od pozicije hrvatske Vlade, koju su definirali stručnjaci, članovi Vijeća, vrlo raznolikih svjetonazora);
- PROTUZNANSTVENI (jer ciljaju na zabranu istraživanja i slobode govora);
- PROTULJUDSKI (jer se suprotstavljaju dijalogu, istini, toleranciji i pomirenju).

Matko Marušić, profesor emeritus

<https://www.braniteljski-portal.com/matko-marusic-napadi-na-igora-vukica-i-karolinu-vidovic-kristo-su-komunisticki-napad-na-slobodu-znanstvenoga-istrazivanja-i-slobodu-govora>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/06/03/matko-marusic-napadi-na-igora-vukica-i-karolinu-vidovic-kristo-su-komunisticki-napadi-na-slobodu-znanstvenoga-istrazivanja-i-slobodu-govora/>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/11260-matko-marusic-napadi-na-igora-vukica-i-karolinu-vidovic-kristo-su-komunisticki-napad-na-slobodu-znanstvenoga-istrazivanja-i-slobodu-govora>

<https://e-posavina.com/index.php/think-different/skrinjica/item/3992-matko-marusic-napadi-na-igora-vukica-i-karolinu-vidovic-kristo-su-komunisticki-napad-na-slobodu-znanstvenoga-istrazivanja-i-slobodu-govora>

<http://hu-benedikt.hr/?p=109737>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-napadi-vukica-vidovic-kristo-komunisticki-napad-slobodu-znanstvenoga-istrazivanja-slobodu-govora>

<https://kamenjar.com/prof-matko-marusic-napadi-na-vukica-i-vidovic-kristo-su-komunisticki-napad-na-slobodu-znanstvenoga-istrazivanja-i-slobodu-govora/>

JOSIP JOVIĆ, NOVINAR I PUBLICIST: UVIJEK NA HTV-U STRADAVAJU „NACIONALISTI“

Bizaran je slučaj da se zbog jedne knjige koja nije zabranjena i jednoga gosta koji je posumnjao u neke istine u koje se ne smije sumnjati (a bio je pozvan i zagovornik tih istina) smjenjuje urednik emisije. Karolina je, da podsjetimo, po drugi put suspendirana. I nije ona usamljen slučaj. Nada Prkačin dobila je otkaz. Ukinuta je emisija koju je vodio Tihomir Dujmović. Stradaju uvijek “nacionalisti”. Kao da još uvijek živimo u Jugoslaviji. Godinama su dragi gosti Puhovski, Lalić, Jakovina, Klasić, Goldstein, a nikada ili rijetko Jurčević, Hasanbegović, Pečarić...

Glede gostovanja Igora Vukića, najprije se ogradio HTV, onda je reagirala Javna ustanova Jasenovac, koja inače uporno šuti na sve dokazane falsifikate o imenima i broju žrtava stradalih u ustaškom logoru. Programsko je vijeće sazvalo hitnu sjednicu reagirajući u tipičnoj maniri bivših komiteta. I čak su iste kvalifikacije: kleronacionalizma, rehabilitacija ustaštva, itd. S HTV-a su se znale čuti neke druge „neprimjerene“ tvrdnje; kako nije bilo agresije na Hrvatsku, kako je Bleiburg bio pravedna i nemasovna odmazda, kako je Hrvatska nastala na zločinu i slično, ali nitko zbog toga nije suspendiran.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-jovic-uvijek-na-htv-u-stradavaju-nacionalisti-kao-da-jos-uvijek-zivimo-u-jugoslaviji>

<https://kamenjar.com/josip-jovic-kao-da-jos-uvijek-zivimo-u-jugoslaviji/>

Knjiga Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“ digla na noge jugosrpsku klatež u Hrvatskoj

**CRVENI KMERI S TZV. HTV-A NA BRANIKU
VELIKOSRPSKOGA JASENOVAČKOGA MITA**
ali raspad najveće laži u povijesti protiv Hrvatske više nije
moguće zaustaviti

Povjesničar Hrvoje Klasić odbio doći u studio s Igorom Vukićem zato što zna da ništa ne zna o Jasenovcu i da mu ne može apsolutno ničim parirati. JU SP Jasenovac odgovorila napadima na Vukića umjesto da kaže hrvatskoj javnosti kako na popisu žrtava može biti tri tisuće osoba bez imena i/ili prezimena ili odakle čak 18 žrtava istoga imena i prezimena – Ljuba Radosavljević

Ne radi se o negiranju istine o Jasenovcu, o njezinu umanjivanju ili preuveličavanju, jer se ne može negirati ni iskrivljavati nešto što ne postoji. Cjelovitu istinu o Jasenovcu tek treba otkriti, a Vukićeva istraživanja na tome su tragu. On nudi dokaze, a protivnici u napadima na njega nude samo svoja vjerovanja u beogradsku historiografiju. Znakovito je da su protiv Vukića isti oni koji su i protiv ideje o Povjerenstvu za Jasenovac. Nitko, međutim, ne može natjerati hrvatski narod da vjeruje u povijest skrojenu u beogradskim tvornicama laži

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Publicist i novinar Igor Vukić, a povremeno i suradnik Hrvatskoga tjednika, ovih je dana objavio knjigu „Radni logor Jasenovac“ (Naklada Pavičić) i uzburkao duhove na hrvatskoj pseudoljevičarskoj i projugoslavenskoj političkoj i medijskoj sceni. Ova knjiga dosad najsnažnije, čak i iz temelja ruši jasenovački mit stvoren u beogradskoj tvornici laži poslije Drugoga svjetskog rata. Nakon dugotrajnih istraživanja, pregleda dokumentacije i nebrojenih razgovora sa svjedocima, Vukić je zaključio da Jasenovac jednostavno nije bio logor u kojemu je režim NDH masovno likvidirao svoje protivnike, niti je u njemu ubijeno 20 tisuća djece, što ocjenjuje jednom od najgnusnijih laži, nego je jednostavno bio sabirno središte i radni logor za protivnike NDH, u kojemu se, doduše, i umiralo od bolesti, u kojemu je i bilo pojedinačnih ili skupnih egzekucija, ali ne postoje nikakvi dokazi da je u njemu ubijeno ne samo 700 000 osoba, kao što i dalje tvrdi velikosrpska propaganda, nego niti 83.800 kao što se navodi na službenome jasenovačkom popisu žrtava.

Knjiga razgrabljena i prije no što je predstavljena

Ovo je, dakle, knjiga koja revidira jugokomunističku „istinu“ koja s prijezirom odbacuje tzv. dogovornu povijest. U njoj autor briljantno, *sine ira et studio*, samo

na temelju provjerljivih dokaza, svjedoka, dokumenata i činjenica, predočava cjelokupnoj javnosti istinu o Jasenovcu, do koje je došao višegodišnjom istragom, istinu koja se 70 godina skrivala od naroda. Ovom knjigom, može se reći, velikosrpski jasenovački mit pretvara se u prah i pepeo, a tragikomični postaju oni koji taj mit i dalje pokušavaju braniti jer se ne suprotstavljaju Vukiću nikakvom protuargumentacijom.

Vukićeva knjiga praktički je razgrabljena i prije predstavljanja održanoga nedavno u prostorijama HND-a u Zagrebu. Već sama najava njezina izlaska u *Hrvatskome tjedniku*, nekoliko tjedana prije no što je ugledala svjetlo dana, izazvala je golemu pozornost pa nije čudno što je dvorana HND-a bila posve ispunjena i što je tiskana naklada gotovo planula. Nije čudno ni što je spomenuta jugoslavenska scena reagirala kao da ju je netko zalio vrelim uljem – taj dio javnosti, čiji je um ostao zarobljen u dogmama jugoslavenske promidžbe, teško se miri s činjenicom da mu se urušava velikosrpski jasenovački mit jer se istodobno s time urušava i čitav jedan svijet petparačkih političkih ideala u koje su vjerovali i za koje su živjeli, a posebno su gnjevne reakcije uslijedile nakon prošlotjednoga gostovanja autora Igora Vukića u emisiji Hrvatske televizije „Dobar dan, Hrvatska“ koju uređuje Karolina Vidović Krišto, koja je i sama zbog toga izložena napadima premda je vrlo profesionalno pozvala u emisiju i povjesničara Hrvoja Klasića. Klasić je odbio gostovati pojašnjivši naknadno da je to učinio kako ne bi tobože dao kredibilitet Vukićevim istraživanju. To je, naravno, samo njegov prozirni alibi za inferiornost u poznavanju osjetljive jasenovačke teme. Odbio je doći u emisiju jer je svjestan da ni u jednome dijelu ne bi mogao parirati Vukiću. Nasuprot Vukiću koji godinama istražuje Jasenovac, povjesničar Hrvoje Klasić nikada nije otkrio ni jedan dokument vezan uz taj sabirni logor, tom se temom nikada nije ni bavio, pa je njegovo znanje o Jasenovcu na razini indoktriniranoga srednjoškolskog komunističkoga mediokriteta. Neznanju unatoč, Klasić arbitrira o Jasenovcu po medijima, ali samo ondje gdje je siguran da mu se nitko nema suprotstaviti činjenicama, što je tragedija od znanstvenika, čovjeka i povjesničara koji širi velikosrpske historiografske laži o Jasenovcu. Klasić, dakle, nema nikakvih spoznaja o Jasenovcu i jako dobro zna da bi se u dvoboju s Vukićem proveo kao bos po trnju.

I ostali jugoslavenski povjesničari u Hrvatskoj bježe od sučeljavanja o jasenovačkoj temi te radije ostaju na pozicijama s kojih nekritički i bez ikakvih argumenata brane i održavaju taj mit kojim se neprekidno terorizira Hrvatsku. Igor Vukić već godinama poziva povjesničare i apologete Jasenovca na „dvoboj“, dijalog, dakle da mu se suprotstave pred kamerama, u medijima, *pro et contra*, ali poput Klasića, svi izbjegavaju. Pokojni Slavko Goldstein odbijao je doći, kao uostalom i njegov sin Ivo.

Umjesto znanstvenoga osporavanja, jugoslavenski povjesničari pribjegavaju metodi dehumanizacije onoga s kojim se ne slažu, dakle *ad hominem* napadima, u ovom slučaju na Igora Vukića i Karolinu Vidović Krišto. U stopu ih prate anacionalni mediji. Čitajući ovih dana poplavu napada na Vukića i HTV zbog ugošćavanja Vukića, nismo pročitali doslovce ni jedan jedini argument koji bi

osporio bilo koju autorovu tvrdnju. S jednako tragičnim nedostatkom argumentacije reagirala je i nepotpisanim priopćenjem i Javna ustanova Spomen-područje Jasenovac. *Ta ustanova osuđuje i izražava zabrinutost zbog izjava i teza koje su izrekli Vukić i voditelji emisije Marina Medved Pulić i Frano Ridan, stoji u priopćenju, posebice zato što je osoba koja negira zločine dobila prostor u programu javne televizije, gdje je predstavljena kao autoritet za proučavanje teme koncentracijskog logora Jasenovac. HRT, odnosno uredništvo emisije 'Dobar dan, Hrvatska' pozivom u emisiju dali su Vukiću platformu da negira zločine počinjene u ustaškome koncentracijskom logoru. Gledatelji su imali priliku čuti Vukićeve teze o Jasenovcu kao 'radnom logoru, tj. zatvoru, koji je bio mjesto gdje su zatvoreni aktivni protivnici države te dio Židova koji su bili izuzeti od deportacija u Njemačku', dok je ustaškog poglavnika Antu Pavelića okarakterizirao kao najzaslužniju osobu za spašavanje ljudi iz logora.*

Voditelji emisije ni u jednom trenutku nisu se ogradili od stajališta gosta, već su konstatirali kako je pravo zadovoljstvo slušati s kakvim žarom on govori i pozvali su gledatelje da kupe i pročitaju njegovu knjigu. Time su pokazali nedostatak profesionalizma, suosjećanja prema žrtvama i općenito nedostatak znanja o temi o kojoj je bila riječ, ocjenjuje JUSP Jasenovac i još jednom podsjeća da je koncentracijski logor Jasenovac bio najveći logor na teritoriju NDH i mjesto masovnih likvidacija Srba, Roma i Židova i političkih protivnika koji se nisu slagali s politikom i rasnom ideologijom ustaškog pokreta.

JU SP Jasenovac – velikosrpska ekspozitura

Dakako, kao ni prije, JU SP Jasenovac nije odgovorio činjenicama, nego napadima na Vukića i HTV. Javna ustanova SP Jasenovac, unatoč brojnim upitima, izbjegava odgovoriti na konkretna pitanja: gdje su kosturi navodnih 83.800 žrtava, kako to da je nakon uočenih 14 tisuća duplih i višestruko ponavljanih imena odjednom sve to izbrisano prije par godina, ali je odmah pronađeno isto toliko zamjenskih žrtava kojih do tada nije bilo na popisu. JU SP Jasenovac odbija odgovoriti otkud na današnjem popisu žrtava, primjerice, čak 18 njih s istim imenom i prezimenom – LJUBA RADOSAVLJEVIĆ premda toga imena uopće nije bilo na prvome popisu žrtava, ili kako to da je na popisu navodnih žrtava njih gotovo tri tisuće bez identiteta, imena i prezimena, dakle, žrtve NN. Nastupajući iz pozicije velikosrpske ekspoziture, u JU SP Jasenovac dakako ne mogu odgovoriti na te upite pa onda pribjegavaju napadima, umjesto znanstvenomu i zdravorazumskom dijalogu. A ovdje su spomenuti tek manji prigovori. Naši istraživači i suradnici Nikola Banić i M. Koić već su otkrili da je jasenovački popis žrtava masovna prijevara i da je od 83800 navodnih žrtava čak njih 55.915 lažnih ili nepouzdatih, a za ostalih 27.900 tek treba istražiti autentičnost.

HTV na strani velikosrpske istine

Ono što je posebno skandalozno u ovome slučaju jest ekspresno ograđivanje vodstva HTV-a od Vukićevih stavova izrečenih u emisiji „Dobar dan, Hrvatska“.

Kao da HTV raspolaže konačnom i nepobitnom istinom o Jasenovcu. U vodstvu ove kuće besramno su se priklonili čuvanju velikosrpske laži o Jasenovcu, kao da su srpska, a ne hrvatska televizija. Kako to da se nikada nisu ograđivali od stajališta Ive Goldsteina, Hrvoja Klasića ili Tvrta Jakovine, a osobito od velikosrpskih pogleda na srbijansku agresiju 90-ih. Na HTV-u su se emitirale KOS-ove „istine“, ali se nisu ograđivali od njih. U želji da sačuvaju velikosrpski jasenovački mit koji permanentno demonizira hrvatsku državu i hrvatski narod, čelnici HTV-a ustali su protiv teza jednoga istraživača i publicista koji ih uvjerljivo argumentira i potkrepljuje dokumentima. Skandalozno ograđivanje vrha javne TV od istine u svakoj normalnoj, pravnoj i samosvjesnoj državi bilo bi dostatan razlog za trenutačnu smjenu protuhrvatskoga vodstva HTV-a. No anacionalni paraziti mogu, međutim, mirno spavati jer dobro znaju da je ovakav HTV sluga jednako takve anacionalne politike na vlasti. Ali nitko i ništa više ne može zaustaviti istinu o Jasenovcu. Zapravo, malo tko ozbiljan više u Hrvatskoj pokušava braniti jasenovački mit. To još očajnički čine povjesničari Klasić, Jakovina, Goldstein, političari Pupovac i još neki s pseudoljevice, dakle oni čiji su umovi odgojeni na mržnji prema vlastitoj naciji i ostali zarobljeni u jugosrpskim dogmama. Oni, međutim, kotač povijesti ne mogu zaustaviti niti mu promijeniti smjer kretanja pa je samo pitanje vremena kada će se pojaviti snažni političar i vođa u Hrvatskoj koji će dostojanstveno zabiti posljednji čavao u lijes te nečuvane velikosrpske laži, najveće u povijesti izrečena na račun Hrvatske te zatražiti znanstvenu istinu, pokloniti se svakoj stvarnoj žrtvi, a odbaciti svaku izmišljenu.

Prijeponi oko Jasenovca koji se svako malo pojavljuju ne će biti riješeni svađama na javnoj sceni. Jedini izlaz je očito Povjerenstvo koje bi provelo temeljitu istragu, a koje su davno predložili dr. Slaven Letica, a odnedavno tu ideju zagovara i predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović. Isti oni koji sada napadaju *ad hominem* Vukića, žestoko su protiv Povjerenstva. Oni su, dakle, protiv bilo kakve istrage, odnosno za očuvanje „istine“ koju je nametnula jugokomunistička historiografija, a to drugim riječima znači da su za nastavak neutemeljene demonizacije Hrvatske. Nitko, međutim, ne može natjerati hrvatski narod da vjeruje u jugosrpsku istinu o Jasenovcu. Ne radi se, dakle, o negiranju istine o Jasenovcu, o njezinu umanjivanju ili preuveličavanju, jer se ne može nešto što ne postoji ni negirati ni iskrivljavati. Do cjelovite istine o Jasenovcu tek treba doći, a Vukićeva istraživanja su na tome putu.

Svi kritičari Igora Vukića padaju na jednome jedinom pitanju koje pokazuje da pojma nemaju o Jasenovcu

Neka Vlaho Bogišić, Zorislav Lukić i Ivo Lučić odgovore:

Gdje su kosturi navodnih 83.800 jasenovačkih žrtava?

Programsko vijeće HRT-a raspravljalo je u ponedjeljak na žurnoj sjednici o programskom sadržaju emisije 'Dobar dan Hrvatska' od 30. svibnja, u kojoj je gostovao Igor Vukić, novinar, publicist i tajnik udruge Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koji je iznio svoje tvrdnje o naravi i funkciji koncentracijskoga logora Jasenovac, kazavši da je to bio radni logor i sabiralište radne snage te da ondje nije bilo nikakvih masovnih i serijskih ubojstava.

Vijeće je uputilo programsko vodstvo na striktno poštivanje znanstvenih, kulturnih i društvenih standarda.

Vlaho Bogišić na početku je sjednice rekao kako je povod za održavanje sjednice bio to što su u programu HRT-a bila iznesena shvaćanja koja se, kako je istaknuo, grubo sukobljavaju s društvenim shvaćanjima u Hrvatskoj. Bogišić je rekao kako bi preporuka Programskog vijeća trebala biti da na HRT-u vrijedi nulta tolerancija prema ustaškom nasljeđu.

U raspravi je član Vijeća **Zorislav Lukić** rekao je kako je u spornoj emisiji ugošćen 'jedan amater ili čak diletant' u odnosu na povijesnu znanost te kako bi volio da HRT izbjegne ovakve situacije, kao i da u emisijama o ovakvim temama povjesničari budu gosti. **Ivo Lučić** kazao je kako bi javni prostor trebao izbaciti sve oblike totalitarizama, svega onog što dijeli hrvatsku državu i što produbljuje traume bez obzira o kojoj se strani radi. Kazao je i da je Jasenovac hrvatska sramota i da negiranja stradanja u Jasenovcu spadaju u domenu neozbiljnosti, no da tu spadaju i laži u kojima se govori o čak 700.000 ubijenih.

I drugi članovi Vijeća, primjerice Ivica Maštruko, Neda Ritz, Saša Milošević, Maja Sever, Dean Šoša, osudili su gostovanje Vukića na HTV-u.

Ne zna se, zapravo, tko je tragikomičniji od njih jer je riječ o apodiktičkim osudama bez protuargumenta jer nitko od njih ne zna ništa o Jasenovcu. Svi ti ljudi, koji nemaju nikakvih osobnih spoznaja o Jasenovcu, i sve njihove teorije padaju na jednom jedinome pitanju: gdje su kosturi 83 800 žrtava s jasenovačkoga popisa. Na to pitanje ostaju bez teksta.

Hrvatski tjednik, 7. lipnja 2018.

POGOVOR: POSTOJI LI REVIZIONIZAM U ZNANOSTI?

*„Izbacit će zemlja svu krv što je na njoj prolivena
I ne će više kriti onih koji su na njoj poklani.“ (Izaija 26, 21)*

Po mišljenju autora ovih redaka najvažnija istraživačka tema naše historiografije morala bi biti logor Jasenovac. Sjećamo se mi stariji, i oni koji se hoće sjetiti, kako su se grčevito i s kolikom strašću komunističke vlasti u Jugoslaviji i Hrvatskoj borile za očuvanje dogme o logoru u Jasenovcu. Pola stoljeća trajala je diktatura te dogme. A koncentrat te dogme sadržan je u brojci: „700.000“ (najmanje) ubijenih. U praksi se ta brojka mit „700.000“ svodila na ubijene Srbe.

Dogma prestaje biti dogma kad se o njoj pođe raspravljati. Zato se pola stoljeća ova komunistička dogma progonima i zatvorima držala daleko od svake rasprave. O logoru u Jasenovcu se milijune puta na ovaj ili onaj način ponavljala ista mitska brojka ubijenih: „700.000“. Ona je ušla u sve školske udžbenike, enciklopedije, bila na radijskim i televizijskim vijestima, ponavljala na skupovima, priredbama, stavljala se na privjeske za ključeve za automobile, koji su se dijelili posjetiteljima itd., itd. Ta se brojka mogla neograničeno uvećavati. Pa je tako dosegla i milijun, i milijun i pol, i dva milijuna. A u propovijedi jednoga srpskoga pravoslavnog biskupa dosegla je „milijone i milijone“. Čitatelja koji želi vidjeti kako je došlo do razvoja ovoga mita, upućujem na knjigu dra Josipa Jurčevića *Nastanak jasenovačkog mita*, što je njegova magistarska radnja obranjena kod dra Ljube Bobana.

No, da bismo razumjeli i sam nastanak mita, moramo znati njegov povijesni izvor. U posljednjih stoljeće i pol hrvatsko-srpski odnosi bitno su odredili život i Hrvata i Srba. Tijekom čitavoga toga vremena prolazili su kroz različite faze, pa i one krvave i najkrvavije. Tijekom čitavoga ovoga vremena bilo je pokušaja različitih integracija, da bi se one najekstremnije faze spriječile. Ali, po mojem mišljenju, baš ti pokušaji tih integracija doveli su do najtežih srpsko-hrvatskih sukoba. Sumnjam da će i ove najnovije, tzv. „europske integracije“ uroditi drugim plodom, jer se od samoga početka grade na lažima kao na temeljima, i što je najopasnije, na hrvatskim samoobmanama, koje se nasljedno, s generacije na generaciju hrvatskih odgovornih političara prenose u posljednjih više od stoljeća i pol. U tih stoljeće i pol, koliko su srpsko-hrvatski odnosi postali presudan čimbenik života oba naroda u Hrvatskoj, neprestano se provlači, obnavlja i ponavlja isti način ponašanja na političkoj pozornici samo što su glumci drugoga imena i prezimena. U posljednjih 150 godina u ideologiji Srba u Hrvatskoj prevladava poseban način ponašanja u politici, koji bih označio riječju „srbobranština“ ili kult „ugroženog Srbina“. To je odsutnost volje i spremnosti kod srpskih političkih predstavnika da priznaju da je u ime srpske ideje počinjeno bilo kome bilo kakvo zlo. „Ugroženost Srba“ i optuživanje Hrvata za težnju za uništenjem Srba, „genocidnost“, od prvog susreta Vlaha (kasnije, od kraja 19.

stoljeća Srba) i Hrvata u 16. stoljeću je temeljni element u strukturi te ideologije i ujedno opravdanje za teritorijalne osvajačke pretenzije. Stotine tisuća stranica „Srbskog dnevnika“, „Zastave“, „Srbobrana“, kalendara „Srbobran“, „Srpskog glasa“, „Srpskog lista“ napisane su samo kao optužba, a u isto vrijeme prisvajala se hrvatska kulturna baština te hrvatske zemlje Slavonija sa Srijemom, Lika, Banovina, Dalmacija, i osim njih uvijek i Bosna i Hercegovina. „Mrtva straža srpstva“ bio je Varaždin. Te su sve zemlje trebale pripasti Kraljevini Srbiji. Pa kad se 1990. po Kninu i Banovini i Slavoniji i na domak Zagrebu čulo deranje „Ovo je Srbija“, moramo znati da je to tradicija duga više od jednog stoljeća koja se vidjela u svakom broju kalendara „Srbobran“ u 19. stoljeću. Dok nikada ne ćemo kod predstavnika srpske politike naći bilo kakvo priznanje za neku krivicu počinjenu u ime velikosrpske ideje za bilo što u hrvatsko-srpskom sporu, čovjek mora upravo s čuđenjem gledati kako se hrvatska politička elita i u Hrvatskom saboru i u hrvatskim novinama upadljivo trudi uvijek iznivelirati krivnju u slučajevima gdje je nesumnjivo glavni, gotovo jedini krivac bila srpska strana. Ovdje ću spomenuti samo jedan primjer. Godine 1902. izašao je u zagrebačkom „Srbobranu“, glasilo „Srpske samostalne stranke“, članak „Srbi i Hrvati“, u kojemu se Hrvatima odriče i pravo i mogućnost da budu narod, u kojem se Hrvatima usred Zagreba naviješta rat do istrebljenja, i u kojem se kaže, da će Srbi istrijebiti Hrvate u 20. stoljeću zato što su Srbi superiornija rasa. Da se to nije već dogodilo, autor je optužio Katoličku crkvu. No, da će se to dogoditi, autor je s nadom gledao zbog dva razloga: prvo što su Hrvati svugdje pomiješani sa Srbima. Drugo, što „ima među Hrvatima priličan broj svesne inteligencije, koja taj proces ubrzava, uviđajući da jedino srpska nacionalna misao znači ekonomsku, političku i kulturnu nezavisnost“. Tu „svesnu inteligenciju“ odgojio je Massaryk. Autor se u teorijskom objašnjavanju toga programatskog članka pozvao na Ludwiga Gumpłowicza i Houstona Stewarta Chamberlaina, čija je društveno-filozofska misao dvadesetak godina poslije postala temelj hitlerizma. Taj rasistički programatski članak objavljen usred Zagreba kao program i misao vodilja Srpske samostalne stranke Srbima za 20. stoljeće, izazvao je u Zagrebu i u provinciji velike demonstracije. Među demonstrantima bilo je i mrtvih. Uveden je i prijecki sud. Kad je Khuenova Narodna stranka kao vladajuća stranka raspravljala o tim demonstracijama i donijela zaključke, ni jedan jedini put nije spomenut taj članak kao bilo kakav uzrok ili bar povod demonstracijama, koje su digle na noge preko 20.000 Zagrepčana, dakle gotovo četvrtinu stanovništva. „Zbog mira“, „da se održi prijateljstvo“ sa Srbima u vladajućoj Narodnoj stranci, Hrvatska vlada nije našla za nužno u svojim zaključcima spomenuti članak i programske smjernice u njemu, koji je u bitnim svojim mislima preživio cijelo 20. stoljeće. Hrvatska politička elita nije se tako ponašala samo u odnosu prema Srbima. Kad se sklapala Hrvatsko-ugarska nagodba 1868. sam je kralj upozorio hrvatske pregovarače (Ignjat Brlić kao član hrvatske delegacije svjedoči): „Nemojte biti mađarskiji od Mađara!“ Ferenc Deak, lider mađarske politike toga vremena, tvrdio je da su Hrvati Mađarima u tim pregovorima više davali, nego što bi on kao najveći Mađar htio tražiti. Ovu suludu sklonost hrvatske političke elite za utamničenjem vlastitog

naroda u monarhističkoj Jugoslaviji, najslikovitije je izrazio Grga Anđelinović kada se hvalio da je ponosan što je uprljao „hrvatskom krvlju“ svoje ruke, a najzlogukije je došla do izražaja u stvaranju jasenovačkog mita u komunističkoj Jugoslaviji o 700.000, o milijunu, milijunu i pol i dva milijuna ubijenih Srba u Jasenovcu. Za stvaranje toga mita najveći je krivac hrvatska komunistička elita. Bez njenog ne samo pristanka, nego i aktivnog sudjelovanja u stvaranju tih monstruoznih konstrukcija, taj mit ne bi bio stvoren. To je vječni grijeh hrvatskih komunista.

Godine 1964. obavljen je službeni popis žrtava za cijelu Jugoslaviju. Za cijelu državu broj žrtava iznosio je 597.323. Prema popisu Statističkoga zavoda SR Hrvatske ukupne žrtve na teritoriju Hrvatske iznosile su 185.327, a od toga da je u logorima, zatvorima i deportacijama stradalo 59.639 osoba. Dakle, prema službenom popisu tadašnje države broj ukupnih žrtava u Jugoslaviji bio je više od sto tisuća manji od mitske brojke u Jasenovcu. Broj stradalih u logorima u Hrvatskoj bio je dvanaest puta manji od zadanog broja za logor Jasenovac. Za taj službeni državni popis iz 1964. znale su komunističke vlasti i u Hrvatskoj i u Jugoslaviji, ali su ga skrivale puna tri desetljeća. Godine 1998. do popisa je došao netko tko ga je predao Bošnjačkom institutu u Švicarskoj, koji ga je objavio.

Zamislimo nemoguće: da je taj popis Saveznog zavoda za statistiku objavljen godinu-dvije poslije njegovog utvrđivanja, bi li on pridonio smanjivanju nacionalnih napetosti? Mislimo da bi! Raspad Jugoslavije, istina, bio bi krvav, jer su gospodari toga procesa bili komunistička JNA i vlada SR Srbije, ali ne bi bio tako surov obračun. Činjenica je da su se svugdje i u svakoj prilici kao isprika za agresiju navodila mitska brojka od „700.000“ ubijenih Srba u Jasenovcu!

Ta se brojka, rekosmo, branila svim sredstvima u komunističkoj Hrvatskoj. SUBNOR je tu odigrao upravo zločinačku ulogu. Sudbina dra Tuđmana koji je progonjen i zatvaran zbog toga, i Brune Bušića koji je morao emigrirati i na kraju je ubijen najbolje svjedoče o tome. Sudbina „Enciklopedije hrvatske povijesti i kulture“ i autora dra Ivana Jelića isto tako. Sva trojica su se u svojim znanstvenim radovima pozivali na službene podatke Statističkog zavoda, do kojih su došli, a nisu smjeli doći. Navest ćemo slučaj *Enciklopedije* i dra Ivana Jelića.

„Enciklopedija hrvatske povijesti i kulture“ izašla je 1980. u izdanju Školske knjige. Sporne tekstove, „Koncentracioni logori“ i „Teror okupatorsko ustaške vladavine“ napisao je dr. Ivan Jelić. U knjizi od 1000 stranica kojoj se ne može osporiti marksistički pristup povijesti, našla se o logoru Jasenovac i ova rečenica: „Kroz taj logor prošli su deseci tisuća ljudi, od kojih je većina pogubljena u mnogim pokoljima što su ondje provođeni“ (*Enciklopedija hrvatske povijesti i kulture*, Zagreb, 1980., str. 305). Zbog te rečenice zasjedao je SUBNOR grada Zagreba i zaključio da je to „ponovno preoravanje masovnih grobišta u Jasenovcu i ponovno spaljivanje stotina tisuća leševa i kostura i bacanje njihovog pepela u Savu da bi se prikrio monstruozan zločin“. SUBNOR je uzeo za težak grijeh i autoru i izdavaču to „ponovno preoravanje masovnih grobišta“ dvadeset godina nakon što je „definitivna brojka utvrđena u visini od oko 700 tisuća pogubljenih!“ Najboljem poznavatelju te problematike dru Jeliću poručuje se „Tako glasi

istina!“, a „citirano enciklopedijsko natucanje 'o većini pogubljenih od desetak tisuća kroz Jasenovac prošlih' ne pokriva stradanje ni manjih etničkih grupacija“. „Zbog društvene opasnosti citiranih falisifikata (F. Tuđman ih je npr. na sudu upotrijebio u svojoj obrani)“, SUBNOR je tražio da se Enciklopedija zabrani i povuče iz prodaje (HIP, ostavština dra Ivana Jelića: Dopis SUBNOR SR Hrvatske Gradski odbor Zagreb Izdavačkoj radnoj organizaciji „Školska knjiga“, dopis od 28. 7. 1981.)

No prije nego je SUBNOR Zagreba izašao s ovim zahtjevom za zabranom Enciklopedije, o tom problemu govorio je Lordan Zafranović u subesjedi za „Četvrti jul“, glasilu SUBNOR-a. Na pitanje novinara Marka Ručnova: „Koji je razlog što ste se prihvatili snimanja dokumentarnog filma o monstruoznom koncentracionom logoru Jasenovac?“, Zafranović odgovara sljedeće: „U posljednje vrijeme smo svjedoci nevjerojatnih pokušaja falisificiranja broja žrtava u jasenovačkom logoru. To se više ne može nazvati ni drskošću, već najordinarnijim zločinom. Ti zločinački pokušaji falisificiranja istine o Jasenovcu bili su neposredni povod.“ (Četvrti jul, br. 993, 30. 6. 1981., *Filmska analiza istine o ratu*).

Poslije te skupštine SUBNOR-a u glasilu boračke organizacije čitamo sljedeće [pisano srpskim jezikom]: „U skoro objavljenoj 'Enciklopedije hrvatske povijesti i kulture' u izdanju Školske knjige piše da su kroz logor Jasenovac prošle desetine hiljada ljudi od kojih je većina pogubljena. I sada se postavlja pitanje: gde je nestala ona razlika od nekoliko stotina hiljada najsvirepije umorenih ljudi? Ona razlika do sedam stotina hiljada ljudi? Do tog neverovatnog broja, za koji se uopšte ne zna da li je konačan. Gde je nestala ta razlika do sedam stotina hiljada naših rana, naših sudbina? Podseća li ova rečenica na skoro iznesenu teoriju čiji je autor danas u zatvoru? [Misli na dra Franju Tuđmana: M.A.] Podseća! Treba li možda sada i tu knjigu 'zatvoriti'? Verovatno, treba.“ (B. Stanojević, Zaboravljene rane, Četvrti jul, br. 1004, 15. 9. 1981., str. 13). Više nego očito je da je problem bio samo u „desecima tisuća“, dakle samo u broju. Predsjedništvo Republičkog odbora SUBNOR SR Hrvatske na sjednici 6. listopada 1981. zapečatilo je sudbinu Enciklopedije (Četvrti jul, br. 1008, 13. 10. 1981., str. 5, *Zatraženo povlačenje „Enciklopedije hrvatske povijesti i kulture“*).

Svakako najveće zasluge za rušenje mita o stotinama tisuća ubijenih u Jasenovcu pripadaju dru Franji Tuđmanu. Jedan od krimena zbog kojih je osuđen je i broj žrtava u tom logoru. U svojoj obrani na sudu 17.-20. veljače 1981. on je ponovio svoje stavove, do kojih je došao na temelju službenog popisa Saveznog zavoda za statistiku, da je broj ubijenih po logorina u ND Hrvatskoj oko 60 tisuća „ogroman broj i užasan zločin“, ali se borio protiv toga da se taj broj „i onako groznih žrtava udeseterostručuje samo za Jasenovac na 600 tisuća, samo i jedino zato da bi se potencirala nekakva kolektivna i trajna krivica hrvatskog naroda“ (F. Tuđman, Usudbene povjestice, Zagreb, 1995., str. 406-407). Koliko je autoru ovih redaka poznato, doktor Tuđman nikada niti u jednom svom tekstu ili intervjuu nije poricao zločin u Jasenovcu i njegovu veličinu niti strahote tog zločina. Prema njegovim procjenama, koje je gradio na zabranjenom službenom popisu žrtava

koji je proveden 1964., broj ubijenih u Jasenovcu kretao se negdje oko 40.000. Tuđman je s pravom tvrdio da se tim uveličavanjem srpskih žrtava okrivljuje cijeli narod, „jer ako je ta brojka, koja je užasna, onda je to moglo biti djelo jednog režima. Ali ako se kaže da je tamo ubijeno više od pola milijuna do milijun i po, onda je to jasno, onda je to krivica čitavoga naroda.“ („Tuđman“, DVD, Film Jakova Sedlara. Intervju od 14.2.1997.)

Dr. Tuđman mogao je svoje spoznaje graditi na izvorima do kojih je mogao doći. U tome trenutku to je bio popis službenih tijela vlasti, odnosno Saveznoga zavoda za statistiku. Povijesna znanost dala mu je za pravo kada je tvrdio da se s brojkom ubijenih Srba u Jasenovcu manipulira i da ju se preuveličava. Oni koji mu ne mogu oprostiti što je stvorio hrvatsku državu, i sada mu, između drugih jednako utemeljenih „grijeha“, predbacuju da je „umanjivao žrtve Jasenovca“. Enciklopedija hrvatske povijesti i kulture bila je prilika da se stavi na raspravu broj žrtava u Jasenovcu. Možda i posljednja prilika. „Brojka“ je postala dogma! Ali dogma prestaje biti dogma kad se o njoj počne raspravljati. Sveti oficij SKJ, SUBNOR, nije to dopustio. Koliko god se to ne htjelo priznati, jedini koji je radio da se hrvatsko-srpski odnosi postave na čvrste temelje, istinu, bio je u zatvoru na zadovoljstvo onih koji su mislili da čuvaju Jugoslaviju. Intelektualno pošteno objašnjenje „brojke“ „pogibeljomanijom“ Bogoljuba Kočevića i istraživanja Vladimira Žerjavića koje je podupirao Slavko Goldstein, da se „brojka“ demitologizira, došla su ipak prekasno. I dr. Ljubo Boban je dao veliki doprinos razaranju mita o milijunskim žrtvama Srba u Jasenovcu. Autor ovih redaka objasnio je sebi u istraživanjima pojavu „brojke“ pojmom „srbobranština“ ili kult „ugroženog Srbina“ (neovisno od Kočevića). Mit-brojku preuzeo je Milošević.

Da je ta „brojka“ bila važan faktor uoči rata, svjedoči i činjenica da ju je imao potrebu u uskrсноj poslanici u travnju 1991. navesti i sam srpski patrijarh Pavle kao prvi potpisani među svim drugim pravoslavnim biskupima. Nakon isticanja kako je neki španjolski inkvizitor pobio 114 tisuća ljudi, u uskrсноj poslanici stoji i ovo [na srpskom jeziku]: „Koliko je naša pogibija bila brojnija i strašnija za poslednjih 50 godina? Samo u Jasenovcu, za četiri godine umoreno je, ako ne više, sigurno ne manje od 700.000 ljudi. Ako pitamo na koji način, jedan naš vrsni znalac i mislilac odgovara: 'Jasenovac je najveće srpsko grozilište, ništavilište, istrebivalište, gubilište, gde su ljudi satirani krvožderjem, koje sigurno ni knez demoni ne pamti. To je novo raspeće Hristovo. To je greh grehova.' Nešto još gore je ovde, što se retko pominje. To je činjenica de je **ovaj neuporedivi zločin do danas ostao neokajan i nepokajan, što dokazuju događaji koji se i danas dešavaju na istom mestu i od istih počinilaca**“ (M.A.). Patrijarh u uskrсноj poslanici 1991. poziva na oprostjenje, ali uz tu obvezu, koju je najveći Učitelj ljudi stavio kao uvjet Božjeg oprostjenja svakom čovjeku, dodaje i misli vladike žičkog Nikolaja Velimirovića, koji kaže [opet srpskim jezikom]: „Ako bi se Srbi svetili ravnom merom za sve zločine koji su im u ovom veku učinjeni, šta bi morali da rade? Morali bi da žive ljudi sahranjuju, da žive ljude peku na ognju, da živima skidaju kožu, da decu seku na komade pred očima roditelja. To Srbi nikada nisu činili ni zverovima, a kamo li ljudima.“ (Politika, 7. 4. 1991., Oprostite moramo

zaboraviti nesmemo. Poslanica Srpske pravoslavne crkve o Vaskrsu 1991.). Je li ovo **u travnju 1991.** zaista bio poziv na oprostjenje i pomirenje, ili na nešto drugo? Ako je i bio istinski poziv na oprostjenje, očito da nije urodio plodom.

Imamo pravo pitati branitelje mita, SUBNOR koji se prozvao SAB, mi koji smo bili bombardirani, granatirani svaki dan godinu dana, a prečesto se kao opravdanje za to čula „brojka“ ubijenih Srba u Jasenovcu: mogu li nam, i ako mogu hoće li nam reći, zašto su branili mit o stotinama tisuća i milijunu ubijenih Srba u Jasenovcu? Može li, i ako može, hoće li itko sada iz SAB-a javno osuditi taj mit koji je svim građanima Hrvatske, a napose Hrvatima i Srbima donio toliko patnje i stradanja?

Ovaj mit o Jasenovcu udario je pečat genocidnog naroda Hrvatima. Stjerao ga pola stoljeća u ispovjedaonicu za grijehе koje nije počinio, i grijehе koji nisu počinjeni ni iz bliza kako se to i danas tvrdi. I zato se protiv toga mita treba boriti. Znanstvenici koji se bave ovom problematikom na to su prvi pozvani. Kod nas ih je premalo. No, nakon što je u Hrvatskoj uglavnom odbačena brojka „700.000“, zadana je kao nova dogma broja ubijenih u logoru Jasenovac: „80 do 100.000“. Pri tome zagovornici ove brojke, ne samo da odbijaju mogućnost drugčijeg rezultata, nego ne dopuštaju istraživanja koja bi tu novu brojku, koju sada pretvaraju u novu dogmu, doveli u pitanje. I sve one koji se s njima ne slažu, proglašavaju „revizionistima“. To je danas sinonim za komunističkog „kontrarevolucionara“. Pri tome se služe takvim huškačkim pogrdama i pozivima da se uhite one koji dovode u pitanje njihove mitove. Kad budu npr. gg. Pupovac, Klasić, Jakovina, Goldstein i dr. jednakom revnošću i žarom osudili komunističku dogmu o „700.000“, a ne tome posvetili samo usputnih pola rečenice „pa naravno da osuđujemo“, kad budu tome problemu posvetili svoje radove, kad budu objasnili kako je i zašto je nastao, kako se uzgajao taj mit i čemu je služio, onda ćemo reći da imaju pravo kritizirati. Ako ne osuđuju ovaj mit, zašto da se vjeruje u njihove nove brojke koje i opet ne daju istraživati. Mit „700.000“, lako je prešao u milijun, milijun i pol i dva milijuna, i „milijone i milijone“ i prouzročio je strašna stradanja nevinih ljudi. Zato od profesora suvremene hrvatske povijesti očekujemo da istraže taj fenomen. Čudimo se da se protive uključivanju mjerodavnih svjetskih znanstvenika svih pozvanih struka u rješavanje problema logora u Jasenovcu. I te kako je to opravdano i potrebno. Istine se ne trebamo bojati. Nikada nismo čuli npr. g. Pupovca ni njegovo Srpsko narodno vijeće da osuđuje Dodikove derneke na kojima se uporno ponavlja mitska brojka, kojima su nazočni i najviši društvenici i vjerski uglednici iz Srbije. Nismo ni od njega niti od bilo koga čuli osudu kada se u SAD-u podizao spomenik „stotinama tisuća“ ubijenih u Jasenovcu. Ali neka, što veća brojka, veća na kraju i sramota!!! U komunističkoj Jugoslaviji moglo se, vidjeli smo, „uhapsiti knjigu“ i „njenog autora“. U samostalnoj, demokratskoj Hrvatskoj to više nije moguće.

„Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ baš zato je i nastalo. Da se bori protiv svih mitova. Oni dobro znaju da ćemo priznati samo one rezultate njihovoga rada, koji su utemeljeni na izvorima. Što te izvore do sada nisu njihovi kritizeri koristili, a ti su izvori komunističke provenijencije, to je njihova sramota.

Ono što smo do sada čuli i pročitali (ne kažem da sam sve pročitao), čuli smo i pročitali samo stare fraze iz mlađih usta i pera. I u tome oni koji se bore protiv svakoga mita u povijesnoj znanosti, zavrjeđuju zahvalu i potporu svakoga građanina ovoga desetljećima lažima trovanog naroda i građanina ove zemlje.

Na pitanje postavljeno u naslovu, odgovor se sam nameće. Ne postoji revizionizam u znanosti. Da su se naši pretci vodili tom logikom, vjerojatno se ne bismo maknuli dalje od špilje. U tome smislu revizionizam u znanosti je ne samo dopušten, nego i prva njezina zapovijed.

Mato Artuković

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

ODGOVOR PREDSJEDNIKU DHK-a

Poštovani g. Vidmarović,

Zahvaljujem se na Vašem komentaru:

*Naslov: RE: Fwd: JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST? Ili: RUGAJU LI SE
KINEZI HAZU-u?*

Datum: Mon, 21 Jan 2019 16:28:19 +0100

Šalje: dvidmarovic

Prima: Josip Pecaric

*OVO JE TUŽNO. HAZU BI TREBALA BITI OKOSNICA NACIONALNE
ZNANOSTI KULTURE. UMJESTO TOGA, NASTAVLJA S PRAKSOM
POLITIČKE KOREKTNOSTI.*

Da, trebala bi biti! I bila je okosnica sve do izbora Kusić-Rudanove uprave. Ta Uprava je itekako promijenila to. Simbol te promjene u znanosti je njihov odnos prema časopisima. Moji časopisi koji su među najboljim i na svjetskim listama – nisu dobri. Ali časopis u kome objavljuje puno sam predsjednik HAZU, niz akademika, supruga predsjednika vlade (preko noći onoliko radova koliko joj treba za izbor – moja podrugljiva interpretacija ali dobro je pogledati: <https://bib.irb.hr/lista-radova?autor=244380>), ministar znanosti (zajedno s Glavnim tajnikom HAZU-a prozivan uzalud i u Hrvatskom saboru zbog toga) i mnogi drugi koji nisu iz te struke, ali časopis je na svjetskim listama – pa je to ono pravo za hrvatsku znanost.

Rezultat je bio izbacivanje tog časopisa sa svjetskih lista i rezultat je da je među hrvatskim znanstvenim časopisima po Scopusu taj časopis – poželjan za hrvatsku znanost po HAZU - na 66. mjestu, a moja tri nepoželjna su među prva 5!

Što mislite financira li se u RH taj poželjan časopis ili nepoželjna tri?

Meni je šokantno da je uz to stao budući glavni tajnik HAZU-a i predsjednik Upravnog odbora HRZZ-a jer se radi o znanstveniku s izvrsnim referencama. I moj razred (matematika, fizika i kemija) u kojemu su također izvrsni znanstvenici. Ovih dana je predstavljena moja knjiga koja zapravo na neki način obilježava tu promjenu u HAZU.

Igor Vukić je ustvrdio:

U knjizi su obavijesti i o drugim njegovim radovima s ovom temom, a osobito o lobističkom pothvatu kojim je 2012. godine uspio spriječiti da historičar Ivo Goldstein postane član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Uživat ćete čitajući akademikove komentare i intervjuje koje je davao tim povodom.

Uzgred, prije koji tjedan Ivo Goldstein uspio je postići da ga imenuju inozemnim članom Akademije nauka Bosne i Hercegovine. Dakle postao je ipak akademik. I pored svih javnih upozorenja na nedostatke Goldsteinova znanstvenog i stručnog rada. Ne želimo ništa loše reći o Akademiji nauka BiH, ali nam je ipak žao što se u Sarajevu nije našao neki Pečarić pa da i bosansku akademiju sačuva od tako drastičnog snižavanja kriterija.

<https://narod.hr/kultura/igor-vukic-dezurni-osporavatelji-zele-da-slika-logora-o-jasenovcu-ostane-onakva-kakvu-su-projektirali>

<https://kamenjar.com/govor-igora-vukica-na-predstavljanju-knjige-razotkrivena-jasenovačka-laz/>

Uprava je tog omiljenog kandidata pozivala na proslave u Akademiju. Ali više od 2/3 akademika na Izornoj skupštini je bilo protiv.

Evo kako je jedan poznati hrvatski povjesničar to opisao (dano i u novoj knjizi): *Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danih tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula.*

Je li cilj i bio od HAZU napraviti Akademiju redikula?

Zar nije Akademija redikula već onaj napad u Hrvatskom saboru koji je toliko sličan napadima na samo predstavljanje knjige:

KERBLER, J. *U Jasenovcu se umiralo od bolesti?! Nn: Nove skandalozne tvrdnje:*

<http://m.novosti.rs/vesti/planeta.300.html:772212-U-Jasenovcu-se-umiralo-od-bolesti>

SRPSKAINFO. *Skandalozna knjiga predstavljena u zagrebu "U Jasenovcu su logoraši umirali prirodnom smrću, zbog bolesti, i bili su uglavnom HRVATI":*

<https://leutar.net/2019/01/18/skandalozna-knjiga-predstavljena-u-zagrebu-u-jasenovcu-su-logorasi-umirali-prirodnom-smrcu-zbog-bolesti-i-bili-su-uglavnom-hrvati/>

TELEGRAF.RS. *Promocija knjige "Razotkrivena jasenovačka laž": U Jasenovcu umrlo nešto više od 1.000 ljudi, najbrojniji logoraši bili Hrvati. Pn: Autori knjige su pseudoistoričar i matematičar Josip Pečarić i hrvatski sveštenik Stjepan Razum:*

<https://www.telegraf.rs/vesti/jugosfera/3025147-promocija-knjige-razotkrivena-jasenovacka-laz-u-jasenovcu-umrlo-nesto-vise-od-1000-ljudi-najbrojniji-logorasi-bili-hrvati>

INFORMER. *Promovisana ustaška knjiga laži: U Jasenovcu ubijeno 'hiljadu ljudi', žrtve uglavnom Hrvati?! Autor studirao u Beogradu, voli Hitlera i veruje da je Zemlja ravna! :*

<https://informer.rs/vesti/balkan/416875/promovisana-ustaska-knjiga-lazi-jasenovcu-ubijeno-hiljadu-ljudi-zrtve-uglavnom-hrvati-autor-studirao-beogradu-voli-hitlera-veruje-zemlja-ravna>

Naravno i na HTV-u je bilo napada. Naravno uvijek je tu revizionizam (znamo da im je Tuđman bio glavni revizionist, ali to već ne smiju javno reći).

Što se tiče HAZU najznačajniji dio je što se Karolini Vidović Krišto zamjera što smo je posebno pohvalili. Tako sam na predstavljanju rekao:

Međutim promicateljima Jasenovačke laži najviše su krivili urednicu na HTV-u Karolinu Vidović Krišto. Ona je zamislila emisiju u kojoj će se čuti obje strane, pa je uz Vukića pozvan i povjesničar s Filozofskog fakulteta u Zagrebu prof. dr. sc. Hrvoje Klasić. Kad je čuo da će u emisiji biti Vukić Klasić je odbio nastupiti. Znao je da bi ispao smiješan u suprostavljanju istinskom istraživaču logora u Jasenovcu. Pretpostavljam da je ljudima na HTV-u kriva Karolina Vidović Krišto jer je ona trebala znati da će se to dogoditi. Zapravo mislim da su pogriješili u tome jer je ona teško mogla znati da je Klasić dovoljno inteligentan da pobjegne od takvog sučeljavanja. Ili su i oni svjesni o nedovoljnoj Klasićevoj inteligenciji pa su je osudili zašto je tako nedovoljno inteligentnog povjesničara zvala u emisiju. sudjelovati istinski istraživač logora u Jasenovcu Zato je četvrto poglavlje na sličan način sastavljeno od tekstova hrvatskih autora koji su komentirali sramotno ponašanje HTV-a prema njoj.

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-razotkrivena-jasenovacka-laz/>

Čini se da je problem što je jedan od kandidata za Akademiju (redikula?) Klasić na taj način otpao. Ali ostao je još dobrih kandidata: Boras, Jakovina... Jakovina slijedi Goldsteinov put pa ga vidim predlažu u Programsko vijeće HTV-a:

<https://narod.hr/hrvatska/tko-su-kandidati-za-programsko-vijece-hrt-a-o-kojima-ce-saborski-odbor-za-medije-raspravljati-u-srijedu>

Izborom dosadašnjeg predsjednika HRZZ-a za glavnog tajnika HAZU-a zapravo će se zatvoriti krug među onima koji su najznačajniji u stvaranju Akademije redikula.

U prilogu šaljem i prikaz najnovije knjige Iva Goldsteina hrvatskog povjesničara Vladimira Geigera. Kao podsjetnik da je tada spriječeno ostvarenje Akademije redikula.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

KOMENTAR ĐURA VIDMAROVIĆA

Dragi Joško,

pratio sam rad HGI skoro od osnutka. Znađem sve muke i tegobe kroz koje je prošao i prolazi naš narod u Boki kotorskoj. Boravio sam ondje u tri navrata radeći na knjigama o povijesti i kulturnoj baštini ovoga dijela hrvatskoga etničkog prostora. Osvjedočio sam se koliko je dubok naš mentalni arijanizam, odnosno unutarnja podvojenost i na ovim paralelama. Nije bez razloga Toma, arhidakon splitski, napisao kako su Hrvati u vrijeme doselidbe „bili poprskani arijanskom herezom“. Taj nesretni dualizam obilježava i Bogumilsku teologiju. U političkom smislu najbolje se očituje kroz tzv. „kletvu kralja Zvonimira“.

Žao mi je zbog sukoba na vrhu HGI-ja. Na žalost, od početka su se osjećale svjetonazorske razlike u vodstvu. U produbljivanje sukoba vjerojatno su se uključili i vanjski čimbenici, oni kojima uspjeh stranke s hrvatskim predznakom nije bio po volji. A takvih ima unutar crnogorskih političkih krugova, a još više među srbijanskim. Nemojmo zaboraviti da je Crna Gora izborila nezavisnost zahvaljujući glasovima svojih etničkih manjina. Bez njih teški uvjeti – 55% plus 1 – koje je nametnula EZ, ne bi se mogli ispuniti. Činjenica je kako su posljednje dvije crnogorske Vlade nastale kao posljedak koalicionih sporazuma gospodina Đukanovića sa strankama etničkih manjina. Upravo zbog toga je gospođa Marija Vučinović postala članicom Vlade. U Hrvatskoj se malo pisalo, sasvim sigurno namjerno i ciljano, kako je Crna Gora jedina Država s hrvatskom manjinom, u kojoj ta manjina ima vlastitu hrvatsku političku stranku, a ta je Stranka već dva puta na parlamentarnim izborima dobila potreban broj glasova na osnovu kojega je izborila mjestu u Skupštini, dakle Parlamentu Crne Gore. Gospođa Ljerka Dreagičević iz Budve, bila je prva parlamentarna zastupnica Hrvata izabrana od svoje manjine, a ne na posuđenome mjestu neke političke stranke većinskoga naroda. Nakon nje na to je mjesto izabran je karizmatičan mladi intelektualac (i pjesnik) iz Donje Lastve, Adrijan Vuksanović.

Zaključak: na HGI i dalje će se vršiti pritisak kako bi se iznutra rastočila. Najprije se pokušavalo serijom članaka kojih je autor -NB- Hrvat iz Tivta, kompromitirati gospođu Vučinović kao koruptivnu političarku. Zvonimira Dekovića se fizički ugrožavalo. Bio sam svjedokom kada su mu uništene sve četiri gume na automobilu. Sjedište GHI je nekoliko puta išarano i ugroženo. Odnos naših diplomata prema Hrvatima u Crnoj Gori posebna je priča.

Ja sam se malo udaljio nakon što sam osjetio kako neke druge persone dolaze u prvi plan.

Glede naših Jakovina i Teršelička, nemoj se truditi. Te osobe imaju petrificiranu političku svijest: YU je za njih svetinja. Sve što diše hrvatskim suverenitetom njima je zazorno. Upamti: Viktor Novak i Đuro Vilović, da ne nabrajam dalje, bili su obrazovani i talentirani ljudi. Hrvati, čak svrzimantije, a mrzili su svoj narod više od četnika. To je pravi INTRAŠOVINIZAM. Njihovi sljedbenici, ORJUNAŠI s tzv. građanskim podrijetlom, i TITOISTI s partijskim pedigreeom,

jednako rade na propasti RH. Njima treba Jasenovac kao zjenica oka. To je mit o genocidnosti Hrvata kojim mašu nad našim glavama kao s buzdovanom.

U svijet su već davno poslali, a šalju i dalje lažne podatke kako bi RH kompromitirali kao fašističku državu. Ti bi govorio o istini Jasenovca. I ja to želim zbog obiteljskih razloga, ali njima istina nije saveznik i NIKADA ju neće prihvatiti. Čitao si odgovor naših biskupa patrijarhu Irineju, ali i njegov odgovor. Ništa nije korigirao. Za njega, jednako kao i za Šešelja i njegovoga učenika Vučića, vrijedi podjela koju navodiš: Hrvati se dijele na ustaše i srpske slugu. Ti si ondje studirao, ja sam bio poslanik u Skupštini i nešto smo od toga osjetili. Ali vjerujem kako u Srbiji ima i miroljubivih, ekumenski raspoloženih i ljudi bez šovinističkih i velikosrpskih potreba. Dok oni ne dođu na površinu političkog spektra, Srbija će biti remetilacki čimbenik na Balkanu. Demonstracije koje upravo traju u Beogradu bude nadu. Ne pišem ovo kako bih želio krvoproliće, već pobjedu razuma. Susjede nam je dao Bog i to se ne može promijeniti. Moramo sa susjedima ostvariti dobre odnose, ali za ljubav je potrebno dvoje. No, teško je razumjeti njihovu politiku: u vrijeme kada su izgubili sve ratove, kada su izgubili Kosovo i Crnu Goru, kada Makedonija ulazi u NATO, kada imaju probleme s natalitetom i iseljavanjem mladih ljudi, i tako dalje, oni tjeraju mega mitove, podgrijavaju snove o Velikoj Srbiji, uvjeravaju puk kako još sve nije gotovo. A u tome skladno i sinkrono sudjeluju političari, Crkva i SANU. Ideja BARBAROGENIJA živi je više nego ikada. Sotonizam je raditi na uništavanju susjeda, misleći time na procvat vlastite zemlje.

Dragi Joško, nisam siguran u budućnost. EU i tzv. Zapad guraju nas nazad u YU membranu (na djelu su razne varijante, neke lukave, a neke glupe), potiču kod nas stoljetni maniheizam (preko TV, novina, filmova, književnosti, historiografije), ubrzavaju iseljavanje vitalne populacije (silne emisije i tone tiskarske boje koriste se u tom pravcu), a preko mas-medija, ali i međunarodnih ugovora i tzv., sporazuma i deklaracija pripremaju useljavanje izbjeglica iz muslimanskih zemalja (u kojima su NB svjesno izazvali krvave ratove i rušenje stabilnih Vlada kako bi narod prinudili na bježanje)... U to se uključio i vrh naše Crkve. Sve je to prozirno, opasno i moćno.

Ante Pavelić zubar, Svetozar Pribičević i Anton Korošec nisu 1918. bili svjesni što će se dogoditi u budućnost. Nije to shvatio ni drugi Pavelić. Prilika je spomenuti, kada je nakon kapitulacije Italije bljesnula mogućnost inkorporiranja Boke kotorske u veležupu Dubrava, dio pravoslavnih paroha ponudio je lojalnost prije nego rkt. župnici.

Franjo Tuđman je shvaćao filozofiju povijesti. Treba čitati „Velike ideje i mali narodi“. Ali više nema Franje Tuđmana, više nema Franje Kuharića, više nema Ivana Pavla II. Sami smo sa svojim manihejskim naslijeđem.

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

ANTE BIRIN

GOLDSTEINOVA HISTORIOGRAFSKA METODOLOGIJA –
OGLEDAN PRIMJER ZATUCANJA POVIJESNIH ISTINA

IVO GOLDSTEIN - MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE!

Uoči obilježavanja 75. obljetnice proboja zarobljenika iz logora Jasenovac medijski sveprisutni povjesničar Ivo Goldstein počastio je hrvatsku javnost još jednim velebnim razgovorom – u posljednjem broju tjednika Nacional (br. 1148, od 21. travnja 2020.) i u redakciji Zrinke Vrabec Mojzeš. Goldstein je tako po tko zna koji put dobio takav medijski prostor što ga kolege povjesničari “s krive strane” utvrđene povijesne „istine“ mogu samo sanjati. On osobno nije, dakako, za toliki i tako ekskluzivni publicitet “kriv”. Taj tjednik ionako iz broja u broj forsira isključivo članke i intervjuje koji se uklapaju u ono što se bez ikakvih ograda može nazvati „ljevičarska paradigma“

Riječ je o paradigmi koja se dosljedno primjenjuje o čemu god da je riječ: o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ili Titovoj Jugoslaviji, o Jasenovcu ili Križnom putu, o konzervativnomu i liberalnomu, o obitelji ili dženderizmu, o katolištvu ili sekularizmu, o hrvatstvu ili protuhrvatstvu. Taj tjednik uvijek je na „pravoj strani“. On je toliko na „pravoj strani“ da ništa što ima distancu od te strane, nikoga koji iznosi druge i drukčije argumente uopće ne priznaje niti mu daje prostora. Osim kada ga treba napasti, u maniri boljševizma, koji bijaše katalogizirao i kodificirao čitavu lepezu državnih neprijatelja i neprijatelja jugoslavensko-komunističke ideologije.

A Zrinka Vrabec Mojzeš (u nastavku: ZVM), novinarka koja se trudi u svakom broju Nacionala podastrijeti čitateljima najmanje dvije teme kojima pristupa i izborom i obradom „s prave strane“ poseban je tip „slobodne novinarke“ i utjelovljenje hrvatskoga tobože kritičkog novinarskog soja koji svojom zadrdom i okorjelom i navijačkom jednostranošću izgriza poput virusa zdrave stanice i sam opstanak organa i organizma objektivne istine o sadašnjosti, a osobito bližoj ili nešto daljoj prošlosti hrvatskog naroda i njegove države, ove ili one iz razdoblja 1941. – 1945. Njezini tekstovi dosljedno su okrivljivanje one „krive“ hrvatske strane i ustrajno promicanje svekolike hrvatske krivnje. U tom pogledu, moglo bi

se bez pretjerivanja ustvrditi i argumentirano pokazati kako ona nastavlja, *mutatis mutandis*, liniju okrivljivanje Hrvatsva koje je doista Hrvatsvo kakvoj je temelj udario Viktor Novak svojom knjigom *Magnum Crimen* iz g. 1948. Knjigom koja je bilo pogromaška i prema živima i prema mrtvima koji su se u bilo kojem smislu našli na „krivoj strani“.

U čemu je posebnost virusno-novinarskog soja kojem pripada ZVM? Posebnost je u tome što taj soj napada smo jednu stranu. Slikovito rečeno, napada i razara samo desno plućno krilo, a lijevo ostavlja netaknuto. Da ta tvrdnja nije nikakva insinuacija, dokazuje njezin životopis. Ona se „proslavila“ onda kada je trebalo napadati predsjednika Tuđmana i tadašnju („nacionalističku“, „antidemokratsku“) vlast u Hrvatskoj. Ona se „proslavila“ g. 1996. kada je organizirala veliki skup potpore svom Otvorenom radiju, poslije Radiju 101, kojem je bila dugogodišnja urednica. Na prosvjedu protiv planiranog uskraćivanja koncesije njezinu radiju okupilo se tada nekoliko desetaka tisuća ljudi na zagrebačkog Trgu bana Jelačića. To se događalo dok je predsjednik Tuđman bio u američkoj vojnoj bolnici, gdje mu je dijagnosticiran rak i gdje me „dano“ još nekoliko mjeseci života.

OK, imala je i ona svi ti, većinom jugonostalgičari i njihovi klonovi, kakvih je „metropola svih Hrvata“ prepuna otkako su njihovi prethodnici okupirali taj grad, pobili ili prognali desetke tisuća dotadašnjih stanovnika, oduzeli im imovinu, uselili se u njihove kuće i stanove, prigrabljivati za sebe položaje, radna mjesta i povlastite, imala je dakle i ona i svi takvi pravo prosvjedovati. Pustimo sada nastranu uvjet kakav ljevičari postavljaju samo prema onima s „krive strane“: pribavljanje dozvole od mjerodavnih vlasti za prosvjed i ostvarivanje uvjeta za njegovo sigurno održavanje. Ili: nepolitiziranje prosvjeda, koji može imati građanski, a ne politički cilj. A cilj toga prosvjeda, to je bilo iz satelita vidljivo, nosio je u sebi politički naboj i imao je politički cilj: potkopati tadašnju demokratski izabranu vlast kojoj je na vrhu bio tog časa teško bolesni predsjednik države.

Sve bi to dakle bilo u osnovi, makar formalno, u redu, da je dotična novinarka i urednika u svom kritičkom odnosu prema vlasti zadržala kritičku distancu i kakvu-takvu objektivnost i onda kada se je vlast promijenila g. 2000. No to se nije dogodilo. Dapače, ona se stavila na raspolaganje novoj vlasti te je obnašala savjetničku funkciju i u drugom mandatu predsjednika Mesića i u jedinom mandatu predsjednika Josipovića. Postala je dakle od kritičke novinarke režimska miljenica i apologetkinja. Takav zaokret može se retroaktivno (a retroaktivnost je sada ionako u modi) tumačiti i tako da pravi motiv njezina novinarsko-kritičkog prosvjedništva do g. 2000. nije biti u biti borba za slobodu kritičkih medija, nego borba za promjenu vlasti. I onda kada je vlast promijenjena, nestalo je i toga kritičkog novinarstva, a perjanica kritičkog novinarstva pretvorila se je u režimsku sluškinju. I to ne bilo kojeg „režima“, nego onoga personificiranoga u lijevo-predsjedničkoj ili u lijevo-vladinoj orijentaciji. Kada je pak istekao mandat predsjednika Josipovića, ZVM vratila se u novinarske vode, ovaj put u Nacional, gdje „fura“ opet dalje na kursu Mesića, Josipovića, Milanovića, Plenkovića i Pupovca, a nasuprot pozicijama Franje Tuđmana, utemeljitelja suvremene

hrvatske države, i tuđmanizma u svakom smislu i pogledu, a pogotovu nasuprot onima koji „revidiraju“ jugoslavensko-socijalističku povijesnu „istinu“. Vratila se je u novinarsko zvanje, ali tako da i dalje za nju postoji samo jedna strana istine, pa makar ta strana dosezala i svega 5% posto istine, dok ju onih 95% istine ni zastupnici tih 95% istine uopće ne zanimaju. Njih ignorira, njih ne priznaje, oni „ne postoje“, osim kada ih treba na najgrublje načine novinarski napasti. A istodobno „do ludila“ daje prostor Klasićima, Jakovinama, Goldsteinima i svakomu tko se hoće nabaciti još jednim kamenom na dugim desetljećima kamenovane, cjelovitije i objektivnije povijesne istine i argumente kao potkrjepe tih istina.

No vratimo se dotičnom profesoru doktoru Ivi Goldsteinu (u nastavku: IG). U suradnji s Goranom Hutincem, u izdanju Frakture i Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske, IG upravo priprema novu knjigu naslovljenu „Povijesni revizionizam, negacionizam i ustašizacija u Hrvatskoj 1989. – 2019.“

Revizionizam – što je to?

Krenimo od samog pojma „revizionizam“, jednog od najzlorabljnijih historiografskih pojmova i to ne samo u hrvatskim, već općenito u svjetskim razmjerima. Pojma koji je postao onim što nikako ne bi smio biti: sredstvo političkog etiketiranja neistomišljenika i njihove stručne, političke i društvene diskvalifikacije, a prestao biti ono što bi trebao biti, legitimna metoda preispitivanja i reinterpetacije postojećih historiografskih mišljenja i zaključaka. U tom duhu i IG – kao vječni „stručni“ gost-komentator medija u Hrvatskoj (doista ne bi odgovaralo istini reći „hrvatskih medija“) koji sustavno diskreditiraju, kleveću i demoniziraju sve one koji nisu s „prave strane povijesti“ – (zlo)rabi pojam revizionizam. Kako bi obezvrijedili i diskreditirali svaki pokušaj preispitivanja „neprikosnovenih“ povijesnih 'istina' formuliranih od jugoslavensko-socijalističke historiografije, kao i one koji se to usude činiti, IG (i dio povjesničara koji dijele njegov [svjeto]nazor) pojam su revizionizma namjerno poistovjetili s pojmom negacionizma. Ako legitimnu metodu preispitivanja povijesnih događaja ili „općepoznatih činjenica“ poistovjetite s negiranjem zločina i, u hrvatskom slučaju s (neo)ustašizacijom, onda ste jednim udarcem ubili dvije muhe – diskreditirali ste i „revizionista“ i „revizionističke ideje.“

Činjenica je, međutim, da pojam revizionizam nije ni približno jednoznačan pojam. S jedne strane, dio povjesničara doista ga tumači kao doktrinu „prema kojoj genocid izvršen od nacističke Njemačke nad Židovima i Ciganima nije postojao već se smatra kao mit, basna ili prevara“. (Pierre VIDAL-NAQUET, „Theses on Revisionism“)

Riječ bi bila o povezivanju „revizionizma“ i negiranja holokausta (Brigitte BAILER-GALANDA: „Revisionism“ (1) in Germany and Austria: the Evolution of a doctrine – development of „revisionism“ since 1945) koje je dovelo do toga da „većina ljudi shvaća tzv. 'revizionizam' tek kao drugu riječ za pokret negiranja holokausta“. (Unatoč tome, čak su i ti historiografski krugovi svjesni razlike

između tih pojmova pa tako razlikuju “apsolutni” i “relativni” revizionizam, tj. negiranje holokausta i legitimni revizionizam, odnosno smatraju kako umjesto pojma „revizionizam“ kao pojam za negiranja holokausta treba koristi riječ “nijekanje/poricanje/negiranje”.

“Svi su povjesničari koji zavrjeđuju svoju plaću revizionisti”

Nasuprot tome, dio povjesničara smatra kako revizionizam “primijenjen na povijest znači da povjesničari osporavaju prihvaćenu verziju uzroka ili posljedica povijesnih događaja. Kao takav, on je prihvaćen i važan dio historičarskih nastojanja koji služi dvostrukoj svrsi – stalnom preispitivanju prošlosti kao i poboljšavanju njezina razumijevanja.” (*Why revisionism isn't*)

Odnosno, ti povjesničari smatraju kako je “povijesni revizionizam savršeno legitiman, respektabilan i potreban pristup povijesnoj analizi”. (Ben S. AUSTIN: “Deniers in revisionists clothing”).

Čak i povjesničari ljevičarskih svjetonazora revizionizam poimaju kao legitiman čin “revizije, ispravljanja, poboljšavanja ili reinterpretiranja iz novih izvora” smatrajući kako su “svi povjesničari koji zavrjeđuju svoju plaću revizionisti”. (Peter B. ELLIS, “Revisionism in Irish historical writing”).

Na žalost, u hrvatskom slučaju, takvi povjesničari, koji svojom znanstveno-kritičkom metodom, svojom stručnošću, otkrićima i argumentima i čitavim svojim opusom pokazuju što znači biti ozbiljan povjesničar bivaju etiketirani kao „revizionisti“. Njih se takvim proglašava i time ih se apsolutno diskvalificira u najboljoj agitpropovskoj maniri. A takvu maniru, takvu metodu primjenjuju i novinarka ZVM i njezin sugovornik IG. Odatle pak, a contrario, proizlazi jedini mogući zaključak: da te osobe nisu ni “pravi” povjesničari, koliko god školovani i stručni oni bili, te da, logično, ni njihovi radovi, ni rezultati njihovih višegodišnjih istraživanja (ili „istraživanja“) i ne predstavljaju znanstvena djela. Prisiljen ipak onima drugima priznati znanstvenost i stručnost, IG te “takozvane kolege”, odnosno dio njih, opisuje kao “vješte arhivske radnike” (!?).

Što iz takve formulacije zaključiti nego sljedeće: da je IG omalovažio sve „vješte arhivske radnike“, odnosno arhivistiku kao disciplinu bez koje gotovo da i nije zamisliva prava i ozbiljna i na uvidima u dokumente građena povijesna znanost. Bez arhivskog gradiva (a primjećujemo kako i državne vlasti čine sve ili ne čine ništa kako bi ono u što većoj mjeri povjesničarima i ostalim zainteresiranim ostalo u što većoj mjeri nedostupno!) i historija i historiografija ostaje dakle bez jednog od svojih temeljni uporišta. A mora se i iz svega ostalog što je dosad činio zaključiti i to IG-u arhivsko gradivo očito nije „jača strana“, da mu nije osobito važno, dapače, da mu iz nekog razloga nije mila. Točnije, kao i njegovoj sugovornici ZVM, mili su samo oni dokumenti (ili „dokumenti“) koji potvrđuju njihove apriorne stavove. Smetaju im, idu im „na jetra“, iritiraju ih i dovode do srdžbe svi oni dokumenti i sva ona svjedočanstva koje se u njihovo prikazivanje i tumačenje i vrjednovanje povijesnih zbivanja, događaja i odnosa – ne uklapaju. Koji ne potvrđuju njihove „dogme“, nego ih dovode u pitanje ili bacaju sasvim drugo svjetlo i osvjetljaju mnogo šire obzorje od onoga na koje su IG i njegovi

brojni (neo)jugoslavenski i „antifašistički“ povjesničari i „društveno-politički radnici“ suzili i skućili svoj vidik. Pa u ime tako skućenog vidika žele i svima drugima na tako selekcionirane i k tomu nerijetko prijeporne činjenice skućiti povijesni vidokrug.

Da jest ili da bi mogli biti tako, potvrđuje i tvrdnja IG-a da spomenuti povjesničari koje on omalovažava kao “vješte arhivske radnike”, što je uvrjeda i za njih i za arhivske radnike, “imaju prilična znanja, ali ono što ih razlikuje od historiografije koja je ostala unutar znanstvenih gabarita jest činjenica da oni imaju političku agendu.” To je doista bezočno. On, koji cijelo vrijeme, bilo da je riječ o razdoblju NDH i poraća ili o razdoblju Domovinskog rata i poraća, dosljedno „fura“ u povijesti svoje dogmatizirane pred-rasudbe kao jedine i nedodirljive istine, on sada svima koji su otkrili i nebrojene dokumente i dokaze koji se ne uklapaju u njegovu skućenu metodologiju i vizuru prokazuje nedostojnima „historiografije“. Nevjerojatno je i to da da takve ocjene o boljima od sebe izgovara osoba čija su stručnost, znanstvena fundiranost i istinski istraživački dometi i više nego upitni. Osim ako ćemo znanstvenost i stručnost i istraživačke rezultate mjeriti brojem publicističkih članaka, intervju a i nastupa u medijima.

Imamo dakle u liku IG-a povjesničara/historiografa/publicista i „javnog radnika“ čija je pristranost (i agenda), čija je apodiktičnost, čija je arogantnost i čija je politička orijentacija sasvim neupitna i nedvojben a. A u ovakvim okolnostima kakve imamo, nije nimalo čudno da upravo on i takvi likovi (likovi njegova kova ili po njegovu ukusu) uživaju status e neupitnih znanstveno-stručnih veličina. Uživaju ih u službenim političkim krugovima, na dalekovidnicama, na „kratkovidnicama“ (tribinama, prigodnim skupovima, po komisijama, žirijima, vijećima i odborima) i po medijima. Nekoć bismo se još mogli zapitati i zavapiti: Ako je tako, “Quo vadis, Croatia?”. Danas to više nema smisla. Povlaštena Hrvatska, njezine vladajuće i protežirane „elite“ nikamo ne idu. One se protive svakom kretanju naprijed. One čvrsto drže pozicije moći i „oficijelna“ tumačenja povijesti i svega drugoga u sadašnjosti, čuvajući ih za budućnost od bilo kakva provjeravanja, koje diskvalificiraju tako da sve što se u njihovu jednostranu i ideološku „paradigmu“ ne uklapa kao – „revizionizam“.

Tuđman – rodonačelnik povijesnog „revizionizma“

Među vrlo brojnim netočnim i besmislenim tvrdnjama i ocjenama izrečenima na račun prvog hrvatskog predsjednika jest i ona kako je dr. Franjo Tuđmana “ključna osoba”, odnosno “rodonačelnik povijesnog revizionizma“. Dapače, da njegova knjiga “Bespuća povijesne zbiljnosti” stoji u “samim temeljima hrvatskog historiografskog revizionizma“. (Ivo GOLDSTEIN, *Holokaust u Zagrebu, Židovska općina* (Zagreb: Novi Liber, Zagreb, 2001.), 600.)

Krunski dokaz za tu „tezu“ IG pritom vidi u Tuđmanovoj poznatoj rečenici izrečenoj prije izbora 1990. kako „NDH nije bila samo nacifašistička tvorevina, nego i izraz želje hrvatskog naroda za samostalnom državom“. Uistinu neboriv dokaz. Ali samo u glavama onih koji su uspostavu samostalne Republike Hrvatske prihvatili kao nužno zlo, ostajući vjerni idealima doba u kojem su oni sami ili

njihovi očevi odnosno u kojem je velik broj takvih stasao, oblikovao se i ostvario svoje karijere. Neoboriva je činjenica, sviđala se ona nekome ili ne, sažeta u jednoj jedinjoj rečenici bl. Alojzija Stepinca izrečenoj na suđenju 1946., kad je riječ o uspostavi NDH ova: „Hrvatski se narod plebiscitarno izjasnio za hrvatsku državu i ja bih bio ništarija, kad ne bih osjetio bilo hrvatskog naroda koji je bio rob u bivšoj Jugoslaviji.” No IG-u (i ne samo njemu) očito je vrlo draga Hegeleova dosjetka da ako učenje nije u skladu s činjenicama – to gore po činjenice. Komunistička „nova stvarnost“ takvu je dosjetku, ne samo zbog Marxa kao Hegelova „dijalektičkog“ učenika, bila usvojili kao načelo, kao modus operandi. IG i ini takvo načelo želi sačuvati i u razdoblju demokracije i demokratskog pluralizma, odnosno u razdoblju kada znanost više ne bi smjela biti pod ideološkom kapom ni partije ni bilo čijeg apriornog tumačenja svijeta ni proizvoljnog subjektivizma.

Ustvrdivši dakle notornu činjenicu, koju je izrekao vjerodostojni svjedok toga doba, kako je NDH bila i „izraz želje hrvatskog naroda za samostalnom državom”, Tuđman ni tom prigodom niti ikada poslije nije izrekao ni jednu jedinu rečenicu kojom bi opravdavao narav samog režima ili negirao počinjene zločine. Niti postoji jedan jedini dokaz da je poticao takva razmišljanja ili na njih blagonaklono gledao. Upravo suprotno. Kako je to posvjedoči i sam pokojni otac IG-a, Tuđman mu je u razgovoru 1993. rekao: „Slavko, dok sam ja tu, ustašluk neće proći!“ ('SLAVKO, DOK SAM JA TU, NEMA USTAŠLUKA' 'To mi je rekao Tuđman, a danas je desnica još podmuklija nego 90-ih!')

I dok je otac tako smatrao kako je “Tuđman čvrsto bio protiv rehabilitacije NDH”, sin u njemu vidi rodonačelnika hrvatskog povijesnog revizionizma.

Bilo kako bilo, tema je ovog osvrta povijesna metoda, a ne povijesni sadržaji. S toga gledišta mora se neprestano upozoravati na pogibelji metodološkog redukcionizma, selektivizma i proizvoljnosti. Te se mora isticati ovo: Kada iznošenje činjenica (arhivskih, nearhivskih...) postane krimen, tada svaka pa i najmanja sumnja u “istinu” o Jasenovcu, naravno onakvu kakvom ju vidi IG, postaje Magnum Crimen (Croaticum). Ako se pođe od pretpostavke da IG-u i jest najviše stalo do toga, tada se nije ni čuditi da je Tuđmanovu knjigu “Bespuća povijesne zbiljnosti” – u kojoj se Tuđman usudio posvetiti “historijatu umnožava ratnih žrtava stvaranja ‘jasenovačkog’ mita” – naznačio kao knjigu koja stoji u “samim temeljima hrvatskog historiografskog revizionizma”.

Kao možda još drastičniji primjer Tuđmanova, ovaj put, nacionalizma, šovinizma i revizionizma, IG, PEN-ovac Mijo Mirković i neki drugi potezali su doma i u inozemstvu Tuđmanovu izjavu danu na predizbornom skupu HDZ-a u Dubravi u travnju 1990., a koja je – kako su prenijeli mediji – glasila: „Sretan sam da mi žena nije ni Židovka ni Srpkinja.“ Doista, na prvi pogled moglo bi se pomisliti da je tako, unatoč činjenici da Tuđman nikada ni prije ni poslije nije izjavio ništa slično. On osobno nikada nije zastupao ništa što bi čak i zamirisalo na nacionalno-rasnu isključivost. O čemu je, dakle, riječ? Neki ljudi koji su tih godina često bili u blizini F. Tuđmana navode kako je on bio od nekih drugih nagovaran da povuče

ili da javno objasni što je htio reći takvom izjavom. No on to, iz nekoga razloga koji je široj, a čini se i užoj javnosti nepoznat nikada nije htio učiniti.

Dobri poznavatelji tadašnjih prilika i bliski Tuđmanovi suradnici iz razdoblja 1988.- 1990. tumače tu izjavu na sasvim drugim način od onoga na koji je ona tada i poslije tumačena.

Otkako su se u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj krajem 1980-ih počele javljati inicijative za osnivanje novih „društvenih organizacija“ kao zametci budućih stranaka (koje do veljače 1990. nisu još bile legalne, tj. nijedna još nije smjela biti legalizirana kao stranka), istodobno je započela borba za politički primat u hrvatskoj politici nacionalnog smjera. Kandidata za prvog čovjeka nove nacionalne opcije bilo je najmanje 15-20. Kako je Franjo Tuđman uspio zadržati vodstvo u HDZ-u (naspram suparnicima i unutarnjoj oporbi koja je poslije stvorila HDS i neke druge stranke), te kako je de facto postajao neupitnim liderom ne samo HDZ-a, nego i većine hrvatskog naroda, oni kojima to nije odgovaralo poduzimali su razne korake kako bi mu taj primat osporili. U nemogućnosti da to postignu u redovnom političkom natjecanju, u jednom trenutku planirali su diskvalificirati ga s dviju strana.

Zdesna su ga htjeli diskvalificirati tvrdnjom da je on „Titov general“, da je ostvario karijeru u JNA, da nikada nije napisao ništa protiv Tita, da mu je i kći bila udana za Srbina, te da on kao takav ne može biti vjerodostojan hrvatski vođa. Slijeva pak planirali su ga diskvalificirati tvrdnjom da se time što namjerava stvoriti hrvatsku državu našao na pravaško-nacionalističkoj, antijugoslavenskoj i antisrpskoj liniji poglavnika Ante Pavelića, dakle na ustaškoj liniji, te da kao takav ne smije nipošto postati nacionalni vođa.

„Kvaka“ je u sljedećemu, i svi su to tada znali i imali na umu: Titova žena bila je Srpkinja, Pavelićeva žena bila je Židovka. Da je Tuđman kojim slučajem bio oženjen Srpkinjom ili Židovkom, u doslovnom smislu, ali i u smislu odatle deriviranih političkih konotacija, zacijelo bi došlo do takvih udara iznutra (iz tada oporbenog ili kvazioporbenih stranaka, skupina i medija) da bi Tuđmanova vodeća pozicija bila u najmanju ruku teško uzdrmana. U tom kontekstu, tvrde tadašnji „insajderi“, Tuđman je izrekao tu (ili takvu) rečenicu, čija je poanta bila ne u šovinizmu ili rasizmu, nego u ovomu: Da mi mogu prigovoriti i na tome tko mi je žena, teško bih prošao. No ja se, pukim životnim slučajem, nisam oženio ni Srpkinjom ni Židovkom. Ja ne personificiram niti sam nastavljač bilo Tita, bilo Pavelića. I zato: Hvala Bogu da mi žena nije ni jedno drugo.

Nije dakle težište na tome koje mu je nacionalnosti bila žena. U tom smislu, mogao je bio reći: Jugoslavenka, Njemica, Mađarica, Rusinka, Slovenka, Ruskinja, Amerikanka ili bilo što drugo. Ne! On je izdvojio dvije nacionalnosti: jednu koja je simbolizirala Tita, drugu koja je simbolizirala Pavelića. Jer tema ionako nije bila bilo čija nacionalna pripadnost (Tuđman je oko sebe imao i Srba i Židova, i Srpkinja i Židovki), nego je tema bila: politički primat i politički profil primata u tadašnjoj politici hrvatskog naroda i građana Republike Hrvatske, odnosno „domovinske i iseljene Hrvatske“!

A kontakti, suradnja i razumijevanje koje je unatoč takvoj izjavi tijekom sljedećeg desetljeća Tuđman imao s B'nai B'rith International i s mnogim židovskim udrugama i Židovima u svijetu i domovini, isto tako i s brojnim Srbima (počevši od Raškovića u Banskim dvorima do Miloševića u Karađorđevu i Tikvešu, he-he) samo potvrđuju da se tu i takvu izjavu može i mora tumačiti na sasvim drugi i drukčiji način od onoga na kojem inzistiraju IG i skupina „opijena“ i zaslijepljena hrvatskim „nacionalizmom“, „revizionizmom“ i „ustašofilstvom“ i „neofašizmom“.

Dvostruki standardi i opravdavanje masovnih zločina jedne strane kao znanstvena paradigma

Kako pak izgleda znanstvena „metodologija“ IG-a, zorno se može vidjeti na primjeru njegove knjige „Jasenovac“ (2018.), koju je dr. Geiger u svojoj recenziji naznačio kao „kapitalno djelo hrvatske trivijalne historiografije“. (Ivo Goldstein, Jasenovac - kapitalno djelo hrvatske trivijalne historiografije)

Pomno analizirajući autorovu „metodologiju“ i argumentaciju dr. Geiger je ustvrdio kako IG „ili nije valjano savladao 'zanat' povjesničara, znanstvenika, ili ne odolijeva patvorenju (falsificiranju, krivotvorenju) izvornika, u namjeri obmane“. Recenzija je to koju bi svakako valjalo pročitati kako bi se stekao bolji uvid u znanstveni „diskurs“ uvaženog nam povjesničara.

Ovom prigodom, povrh toga, treba podsjetiti i na još neke primjere znanstvenog „diskursa“ IG-a, njegove „metodologije“, koju u pravilu obilježuju i „rese“ dvostruki standardi, selektivno korištenje izvorima, otvoreno krivotvorenje, konfabulacije i, konačno, brutalna instrumentalizacija povijesti u političke svrhe. Iako bi se samo na tu temu dala napisati nemala „fenomenološka“ studija, kako ne bismo umarali čitatelje, dovoljno će biti izdvojiti svega nekoliko primjera.

Kada je riječ o preispitivanju „neprikosnovenih povijesnih 'istina'“ koje nam je o razdoblju 1941.-1945. ostavila jugoslavenska historiografija, takvo preispitivanje (provjeravanje) za IG-a je „revizionizam“, „historiografska retardacija i društveno-politička anomalija“, čije je „osnovno polazište – fetišizam države i fetišizacija hrvatske državotvorne ideje“. (GOLDSTEIN, Holokaust u Zagrebu, 597.)

S druge strane laži i krivotvorine kako o prvom hrvatskom Predsjedniku tako i o događajima od raspada Jugoslavije do danas, koje se svakodnevno plasiraju od strane – da se poslužim riječima IG-a – njegovih „takozvanih kolega“ nisu ni „retardacije“ ni „anomalije“. Nego su važna uporišta „multiperspektivne“ historiografije, kakva bi valjda svima trebala biti uzor i (dopušteni) obrazac.

I dok IG sebe skromno vidi „kao branitelja hrvatskog Ustava, u kojemu je ZAVNOH i 1943. utemeljiteljska godina hrvatske državnosti“ (POVJESNIČAR IVO GOLDSTEIN 'Predsjedničin prijedlog o Jasenovcu je potpuno besmislen') koji bi kao pravni akt za povjesničare valjda trebao biti osnovna misao vodilja važniji od bilo kakve arhivske građe, sasvim drugačije razmišlja kada je riječ o Deklaraciji o domovinskom ratu, toj „famoznoj 'Deklaraciji'“, kako ju je jednom prigodom nazvao. U tom slučaju IG ironično postavlja pitanje „tko su oni (misli

se na saborske zastupnike) da nekome ili nekima dopuštaju ili ne dopuštaju da misle i pišu što žele o Domovinskom ratu? Jesu li oni posljednji čuvari Istine?" (Goldstein, "Čuvari istina me nasmijavaju", 10. III. 2005.)

Suočen s takvom „dosljednošću“ u priznavanju jednih, a omalovažavaju drugih akata zastupničkih tijela, čovjek se uistinu mora zapitati pravi li IG bedaka od sebe ili od svih nas?

S podjednakim žarom s kojim preuveličava ustaške zločine, IG istodobno besramno umanjuje i opravdava one partizanske. U mentalnom sklopu IG-a svaki zločin nije zločin. Postoje oni koji se ne mogu i oni koji se mogu opravdati. U tom smislu "Jasenovac i Bleiburg nisu isto, u Jasenovcu se dogodio zločin genocida, na Bleiburgu zločin osвете. U Jasenovcu redom svi koji su stradali su bili nevini, i tu praktički nema izuzetka, u Bleiburgu jedan dio onih koji su stradali na svakom bi sudu bili osuđeni na najteže kazne, radi se o pripadnicima Crne Legije, poglavnikova tjelesnog zdruga i nekim drugim ustaškim jedinicama koje su četiri ratne godine bile uključene u niz zločina nad civilima." (GOLDSTEIN, "Deustažizacija Hrvatske – važan korak ka uvažavanju povijesnih činjenica", 20. III 2009.)

Masovni ratni zločin počinjen nad zarobljenim pripadnicima ustaških i domobranskih postrojbi i hrvatskim civilima – što ga IG opisuje kao "revolucionarnu pravdu" (!) – za njega je opravdana osveta pobjednika "koja je kulminirala u svibnju 1945. godine" (Ivo GOLDSTEIN, "Povijesne okolnosti Bleiburga i Križnoga puta", Bleiburg i Križni put 1945. : zbornik radova sa znanstvenoga skupa, Zagreb 12. travnja 2006., uredništvo Juraj Hrženjak, Krešimir Piškulić, Petar Strčić (Zagreb: Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske – Multigraf marketing, , 2007.), 32.) i koja „nije bila bezrazložna. Ona je bila motivirana zločinom koji se počeo događati u travnju 1941. godine." Najzad, kako to IG lakonski zaključuje, svi oni „koji su osuđeni na smrt ili ubijeni na samom kraju rata ili neposredno nakon njega takvu (su) sudbinu i zaslužili". (GOLDSTEIN, "Povijesne okolnosti Bleiburga i Križnoga puta", 32.)

Znam da to IG-u ne znači puno pa ću stoga u prvom redu radi samih čitatelja citirati Čl. 11 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima UN-a: "Svatko optužen za kazneno djelo ima pravo da ga se smatra nevinim sve dok mu se ne dokaže krivnja u skladu sa zakonom u javnom postupku u kojem su mu pružena sva jamstva potrebna za obranu." (Opća deklaracija o ljudskim pravima) – No „njegova“, tj. Titova Jugoslavija ionako nikada nije prihvatila ni ratificirala tu deklaraciju...

Naposljetku, izdvojio bih još samo jedan detalj koji dosta govori o tome kako IG shvaća onu historiografsku maksimu sine ira et studio (bez mržnje i naklonosti). Naime, kada je početkom 2011. godine utvrđeno da se u šumi kod Rakova Potoka kod Samobora nalazi grobnica u kojoj je pokopana većina pogubljenih pripadnika zadnje vlade NDH, IG je izjavio kako ti "ljudi nemaju ni pravo da se zna gdje im je grob. (U šumi kod Rakova Potoka je grobnica zadnje vlade NDH) – Što na to reći? Najbolje ništa. Bezočnost sama sebe prokazuje.

Metodologija zatucanja historiografskog istraživanja i time samih povijesnih istina

Stoga bi Ivi Goldsteinu i drugim baštinicima jugoslavenskih povijesnih “istina” i metoda – koji od bivših šefova OZN-e i jugo-ministara krvavih ruku žele napraviti političke velikane, a od bivših postolara “revolucionare i državnike” – bilo bolje da još jednom pomno pročitaju riječi koje je prof. Mirjana Gross izrekla obazirući se na problem objektivnosti i pristranosti u historijskom istraživanju: “Mnogi povjesničari i povjesničarke uvjeravaju čitateljstvo da su njihovi fragmentarni i perspektivni rezultati istraživanja ‘cijela istina’, dakle odbijaju mogućnost alternativnih tumačenja. Umjesto toga, moralo bi biti prirodno i prihvatljivo da drugi povjesničari provjeravaju iskaze i iznose drugačija mišljenja, ako to ne čine neargumentirano i isključivo ideološko-političkim etiketiranjem. Naposljetku, svaki iskaz zastaruje i zahtijeva reviziju (istaknuo AB), što sam i sama potvrdila ovom knjigom.” (Mirjana GROSS, *Suvremena historiografija* : korijeni, postignuća, traganja (Zagreb: Novi liber, 1996.), 381.)

Kako drukčije razumjeti Goldsteinovu metodologiju – u svjetlu općih načela povijesnih znanosti i tumačenja ozbiljnih i vjerodostojnih stranih i domaćih povjesničara – doli kao metodologiju zatucanja historiografskog istraživanja i time samih povijesnih istina!?

dr.sc. Ante Birin
Hrvatski tjednik

*Dr. sc. Ante Birin je viši znanstveni suradnik u Hrvatskom institutu za povijest. Autor je više znanstvenih radova i monografija.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/34185-a-birin-goldsteinova-historiografska-metodologija-ogledan-primjer-zatucanja-povijesnih-istina.html>

NAPONENA: Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/potpisnik-beogradske-deklaracije-obranimo-povijest-tuzio-svoga-kolegu-povjesnicara>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/24/goldsteinova-metoda-goldsteinov-obraz/>

PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU

Poštovani kolega Rendić-Miočević,

Zahvaljujem Vam se na podršci u ovim teškim trenucima Vašeg života; kao i na poslanom članku *koji je objavljen na portalu HR Svijet, a Vijenac ga je odbio* (???)

Oslobađanje povijesne istine od antirevizionista / Skica za drukčiju noviju hrvatsku povijest / Tko se boji znastvenoga povijesnog revizionizma?

Vaš tekst doista govori o predstavnicima – kako kaže prof. Tuđman - *propale povijesne paradigme* one jugo-komunističke.

A radi se o paradigmi koju propagiraju oni za koje je veliki hrvatski književnik rekao da STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Stalno im za prikrivanje te njihove mržnje, njihovih zločina i zločina njihovih roditelja služi optuživanje svih i svega za ustašluk.

A dr. sc. Dubravko Ljubić (doktor pravnih znanosti!) piše o NDH slijedeće:

Promatrajući režim NDH kao povijesnu činjenicu, korektno je kazati da taj režim ne treba demonizirati ni više ni manje nego u istoj mjeri sa svim drugim tadašnjim marionetskim režimima. Sadržajno režim NDH se u bitnom po ničem nije razlikovao od primjerice onog u Quislingovoj Norveškoj, Pétainovoj Francuskoj, a da ne govorimo o Horthyjevoj Mađarskoj, Antonescuovoj Rumunjskoj, ili Bugarskoj cara Borisa III. Jedini režim s kojim se NDH nije mogla usporediti bio je onaj u Srbiji. Teško se komparirati s režimom koji je u samo godinu i pol dana uspio deklarirati svoj teritorij očišćen od Židova. Svoj slavni domet, koji se sastojao prema povijesnim izvorima u 27.000 ubijenih i 8.000 deportiranih osoba, spomenuti režim je obilježio i prigodnom edicijom poštanskih maraka adekvatnog sadržaja. Sa takvim mentalnim sklopom je doista nemoguće bilo što uspoređivati.

<https://projektlebit.com/antifasisticka-farsa-poraz-zdravog-razuma/>

Zapravo dr pravnih znanosti pokazuje koliko sam u pravu kada sam o njima govorio kao o SRPSKIM SLUGAMA!

O tome zapravo govori već naslov teksta u Hrvatskom tjedniku od 21. 5. 2020.:

KAD ZNANSTVENICI PROGOVORE, ŠARLATANI BJEŽE U MIŠJE RUPE.

Izdvojimo:

Kako su ugledni povjesničari dr. Nikica Barić i dr. Davor Marijan, svaki u svome slučaju, razotkrili svu intelektualnu bijedu i neznanje šarlatana Hrvoja Klasića i Mirjane Kasapović

Dr. Nikica Barić pomeo je pod s povjesničarom Hrvojem Klasićem dokazavši mu da je amater koji izmišlja i ne koristi se izvorima ni literaturom...

Dr. Davor Marijan podučio je Mirjanu Kasapović, stručnjakinju za ideološke procjene iz doba SKJ, koja ga je prozvala za revizionizam da 'bez revizije i revizionista historija bi i dalje bila samo štura politička događajnica kombinirana sa zbirkom mitova u čije se posvećene istine ne smije dirati

Zapravo i ovi hrvatski povjesničari kažu isto što mi je napisao predsjednik DHK-a prof. Đuro Vidmarović:

Naslov: *Odg: Fwd: TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“ (PISMO HAZU)*

Datum: *Sat, 23 May 2020 16:56:23 +0200*

Šalje: *dvidmarovic*

Prima: *'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>*

Zahvaljujem na obavijesti. Na žalost, siguran sam da se moji nekadašnji profesori Ljubo Boban, Jaroslav Šidak, Ljerka Kuntić, Mirjana Gros, Nada Klaić, Dionizije Sabadoš... stide njihovih današnjih nasljednika.

I veliki hrvatski kolumnist odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni spominje predstavnike propale jugo-komunističke paradigme na način koji oni jedino i zaslužuju. Ruga im se:

*Gledam kviz HRT-a "Tko želi biti milijunaš" s **Tarikom Filipovićem**. Kandidati su solidnog znanja. Ali, zna "znanje" i HRT. Lukava i dvosmislena pitanja, puna zamki i navlakuša. Nekako vjerujem da kod sastavljanja pitanja pomaže njihov "kućni" povjesničar **Hrvoje Klasić**. Tu su još **Jakovina, Markovina, Goldstein...** Recimo, teorijica na kojoj egzistiraju gore navedeni "istoričari" je i ona o "agresiji" Hrvatske na BiH. Koliko je o tome zamračenih papira i prolivene tinte raznih jugo proroka. **Klasić, Jakovina, Mesić, Josipović** i da ih ne nabrajam dalje... Pitanje glasi: ako su Hrvati počinili agresiju na BiH, zašto napadnuti muslimani nisu bježali u Srbiju, a ne u Hrvatsku? Zašto je oko 500.000 Tuđmanovih navodnih "žrtava" zbrisalo u hotele diljem RH i preko Hrvatske u Njemačku? Zašto je preko Hrvatske dolazilo oružje u BiH, ali i mudžahedini...? <https://direktno.hr/kolumne/ljevicari-olajavaju-krsticevica-ratnog-general-a-i-pobjednika-ali-ne-pitaju-kako-je-do-stana-u-centru-zagreba-dosao-matula-a-u-kojoj-je-on-to-vojsci-195202/>*

*A vidim da i Vi na sličan način govorite o jednom od njih: **Komesar Markovina**. Jedan prijatelj mi je u komentaru poslao i link na dio u kome ga citirate:*

<https://www.youtube.com/watch?v=UvHJAM0uYgY>

Naravno, posebno mi je drago što ste spomenuli i nešto o čemu sam i sam često pisao:

U istome Vijencu prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Nedavno sam u prepisci s jednim našim povjesničarem iskazao svoje nezadovoljstvo i s njihovim interpretacijama ZDS. Oni po pravilu prihvaćaju tvrdnju o fašističkom pozdravu. Evo nekih mojih komentara:

A već sam polemizirao i s jednim Vašim kolegom koji zna da je Pavelić bio na čelu ustaša i domobrana, koji je objavio kako su njegovi domobrani imali zastavu i tvrdili da je ZDS domobranski pozdrav, ali je njemu Pavelić toliko minoran i nebitan u tome, pa se valjda on nije usudio protusloviti tome u objasniti im da je

to ustaški pozdrav. Ali zato je valjda svim hrvatskim povjesničarima to jasno pa im je ZDS ustaški pozdrav. Na žalost meni kao matematičaru je to glupo bez obzira što se svi slažete u tome!

A što se tiče ZDS i naših povjesničarima smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narod, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

To me i dalje uvjerava da vi kalkulirate i pazite da se ne zamjerite što ja razumjem... Drugo je ZDS zbog kojega sam imao frontalni napad na sve oko mene. Vidiš da im je i sada ZDS veći problem i od Jasenovca.

Vi ste profesore Rendić-Miočeviću jedan od rijetkih koji niste kalkulirali!

S poštovanjem,
Vaš,
Josip Pečarić

DRUKER / PREDSEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

LIJEVOM NAŠOM

DA JE LAŽ O 667 UBIJENIH CIVILA PROŠLA IMALI BI Z4 HRVATSKU - DRŽAVU U DRŽAVI, A ONI KOJI SU TO PODMETNULI HAAGU SAD SU UGLEDNI GRAĐANI

ZVONIMIR HODAK

Nema sumnje, Zoran Milanović je osoba mjeseca. Pitanje je samo kojeg sve? Kad je izabran za predsjednika RH jedna "draga" raznobojna "gospoja" uputila mi je ljupku poruku preko "fejsa" koja je otprilike glasila: "Hodak, jeste li sada zadovoljni? Podržavali ste Milanovića i doveli ga na Pantovčak".

12.10.2020.

Naravno, znano je da sam podržavao Miroslava Škoru i u kolumni, i u Bujici, kao i u Budnici, a Zokija sam mogao dovesti na Pantovčak jedino kao taksist ili turistički vodič. Naime, "gospoju" je iznervirala moja tvrdnja da je Zoki, uz ćirilčne ploče u Vukovaru, neprocesuiranje ubojstva maloljetnog branitelja Vukovarca Pajkića, protivljenje izručenju Perkovića i Mustača, ručka s Matijom Babićem koji je zamrčio ozbiljnu lovu u Indexu itd., imao i nekoliko istupa koje smo bezuspješno godinama očekivali da dođu iz HDZ. Ali oni su se, kao svi koji se stide nekih svojih ranijih postupaka, "samozatajno" izgubili u kompromisnoj "zoni sumraka". Istakao sam, naime, dvije Milanovićeve geste. U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada".

Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljeni narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!".

Tako je pokvarila pastoralnu idilu koja vlada između Hrvata i Muslimana u Mostaru, a koju su godinama stvarali i strpljivo gradili naši "velikani" Mesić, Josipović, Banac i toliki drugi (samo što ti drugi nisu još proglašeni bosanskim počasnim građanima). Žbanić je u Berlinu osvojila "Zlatnog Medveda" i kad je god trebala lovu za svoje filmove našao bi se neki "medved" u HAVC-u da joj "dade lovu", a ona nam je to vratila s "marš u Hrvatsku". Trenutno "medvedi" u Lijepoj našoj nisu previše popularni, ali su, kao i uvijek, zaštićeni od svake javne kritike.

No, vratimo se mi našem Predsjedniku. Opet mi piše jedna čitateljica: "Gospon Hodak, grozno je kad ljudi ovak' prek' noći mijenjaju mišljenje". Kratko sam joj napisao: "Draga gospođo, mišljenje ne mijenjaju samo mrtvac i budale."

Govori li predsjednik RH Zoran Milanović istinu ili se radi o jeftinoj ideologiji? Jedna druga čitateljica moje kolumne pita: "Govori li predsjednik RH Zoran Milanović istinu ili se radi o jeftinoj ideologiji?"

Mišljenja sam da, bez obzira na to što "službe" znaju ili imaju o njegovoj ulozi u "dubokoj državi" (čiji gornji i manji dio izranja iz mora afera), sve što je do sada izrekao stoji k'o puška. Je li izmišlja, laže ili podvaljuje kad kaže "da novinari na jugonostalgичnom portalu Index.hr i nisu novinari, nego agitatori?"

Laže li kad kao prvi iz naše političke elite na vlasti demaskira lik i djelo notornog Žarka Puhovskog? Ovo "demaskira" shvatite uvjetno. Mislite li da urednici na RTL-u, u Večernjem, Jutarnjem, na HRT-u, Novoj TV, u Slobodnoj Dalmaciji i drugim medijima ne znaju za Žarka, "doživotnog" svjedoka na suđenju "Hrvatskom proljeću" 1971. godine, ili za Žaru koji je, s Čičkom nosio "belu knjigu" Haškom sudu, po kojoj su u "Oluji" Hrvati ubijali Srbe i to čak 667 srpskih civila.

Ne samo to, nego su ih i razoružali. Kad je obrazlagao svoju "belu knjigu", Puhovski je na Haškom sudu bio doslovno ismijan. Na temelju nekih drugih dokumenata Sud je prihvatio mogućnost da su u čitavoj akciji "Oluja" nastradala 42 srpska civila. Tako je "Dokumenat P2402" koji su priložili Puhovski i Čičak završio u "smeću". Bio sam prvi hrvatski odvjetnik koji je branio u Haagu i ne mogu zaboraviti, u tih godinu dana, koliko sam puta bio zapitan kako to da samo Hrvatska sama prikuplja i šalje dokaze protiv svojih optuženika dok svi drugi šalju dokaze i dokumente kojima potvrđuju nevinost svojih optuženika.

To je već klasična priča o hrvatskoj legendarnoj izdaji o kojoj je toliko puta pisao Anton Gustav Matoš. Da je ta laž o 667 ubijenih civila prošla, danas bi imali Z4 Hrvatsku, tj. državu u državi, a oni koji su to "kukavičje jaje" podmetnuli Haagu, danas su u Hrvatskoj ugledni građani, komentatori, humanisti i veliki borci za liberalnu demokraciju i ljudska prava. Nema događaja koji potresa RH, a da ne slušamo Puhovskog i njemu slične neizliječene "jugoviće" kako ih komentiraju iz svog jugo-ljevičarskog ugla.

Što je Žare radio u kolovozu 1972. godine?

Što se tiče onog "Što je Žare radio u kolovozu 1972. godine?", tu imamo našeg Roberta Bajrušija da nam otvori krmeljave klerofašističke oči. On je ustao

u obranu Puhovskog i tako smo, po tko zna koji put, opet dobili "Spašavanje vojnika Ryana". Od te "plahte na dvije strane" možda je jedino vrijedno da je Žare potvrdio kako je proces bio farsa, a sudac Milenko Mihaljević doslovno se ravnao prema Titovoj maksimi kako se "ne treba držati zakona kao pijan plota". Je li onda predsjednik Milanović lagao kad je rekao da je Puhovski bio svjedok optužbe, da je jedan dan svjedočio sedam sati, da je proširio krug tzv. "kontrarevolucionara" s imenima izvan optužnog akta? Nije! Je li lagao da su svi optuženi otišli "u Lepoglavu i Gradišku staru"? Nije!

Moja supruga, tada 18-godišnja brucešica prava, otišla je "samo" na dva mjeseca u Vukomerec. Treba samo malo "uroniti" u ondašnje isječke iz Vjesnika, Večernjeg, Večernjih novosti, NIN-a... Sve će biti jasnije. Znači svjedočenje protiv "Proljećara iz 1971. godine" (studenata) i pokušaj miniranja obrane naših generala u Haagu nisu nikakva izmišljotina Milanovića. Za to znaju čak i mnogi potpuno apolitični građani RH. Unatoč svemu tomu, Žare već više desetljeća pali i žari sa svih TV ekrana u Lijepoj njihovoj, javlja se u svim dnevnim i noćnim tiskovinama, a svi se prave luđi - i HDZ i SDP, HNS... Svi osim Zorana Milanovića. Drugo je pitanje zašto on to danas govori. O tome neka nagađaju drugi. Siguran sam da ima promišljeni razlog kao što sam siguran i da će se kad-tad obrušiti i na poneke istaknutije desničare, pa i ognjištare. Ja sam skoro pa ponosan što me je draga "gospa" pokazala da sam ga "gurnuo" na brdo Pantovčak. Dobro misli Marcel Holjevac: "Puhovski je posljedica neprovedene lustracije. Ni u jednoj drugoj bivšoj komunističkoj državi, osim u ovima koje su proizašle iz bivše SFRJ, taj ne bi smio ni prismrditi na TV".

I dok ovu kolumnu sričem slovo po slovo, neki zaguljeni ognjištar šalje mi zgodnu reklamu "Best buy". Slika Žareta i otrovan tekst: "Najbolji u Hrvatskoj od 1971. godine. Muče vas Hrvati? Okruženi ste ustašama? Bojite se genocida? Vašim mukama došao je kraj! Svjedok Žarko, efikasno svjedoči protiv bilo kojeg Hrvata na domaćim i međunarodnim sudovima. I zapamtite - ustaše se ne događaju nekom drugom!".

Već "dugo" nisam pisao o ljevičarskim farizejskim kriterijima, dupljacima i lažnim moralistima. Davne 1998. godine lijeva aktivistica, a kasnije tobožnja heroina, Ankica Lepej je kao službenica Zagrebačke banke otkrila službenu bankovnu tajnu i objavila senzacionalnu vijest. Ankica, ali Tuđmanova, imala je na svom računu iznos od 200.000 njemačkih maraka. Znači današnjih 100 tisuća eura. Dobila je, naravno, otkaz i ušla u povijest cinkanja kao heroina. Čak je za vrijeme Mesića ili Josipovića ušla i na Pantovčak. Ništa čudno. Na Pantovčak ionako odlaze "zaslužni", a isluženi kadrovi kako bi si prije penzije još malo podigli društveni rejting. Sve je to izraslo u veliku državnu aferu. Davor Butković i Jelena Lovrić, na čelu lijeve medijske falange, tjednima su cijedili medijski limun. Sve do zaborava.

No, ovih je dana Jutarnji objavio da ljevičarska aktivistica, članica raznih nevladinih udruga, ima ušteđevinu od 150.000 eura i 11.000 dolara, kao i lijepi paket dionica u jednoj od najvećih kapitalističkih multinacionalnih kompanija T-Comu. Naša Rada Borić je istaknuta pripadnica radničko-antikapitalističkog

pokreta Nova ljevica. Lako se tako boriti za radnička prava. Kad su radnici i razni drugi preostali idealisti malo zinuli na toliku lovu, Rada im je "lepo" objasnila. Ona je godinama radila u Finskoj, a iz Finske se ne možeš vratiti bez barem 150.000 eura. Nije ona kriva što neobaviještena raju srlja u Irsku, Njemačku, na Novi Zeland... U Finskoj je radila i na finsko-hrvatskom rječniku. Nije sramota raditi i zaraditi. Zašto oni koji su zapalili čak do Novog Zelanda ne napišu, recimo, novozelandsko-australski rječnik? Bilo bi im lako da nisu lijeni, u obje je zemlje isti jezik - engleski.

Reciklirajmo još jednom čuvenu Harrimanovu tezu o tome koje su svari najvažnije u politici. Dakle, nakašlja se Harriman, pa izreče: "U politici su važne samo dvije stvari. Prva je novac, a druge se ne mogu sjetiti".

Crvena Rijeka s tugom, duboko ganuta, nijemo je gledala, s knedlom u grlu, kao se demontira biblijska "crvena zvezda". Nakon skidanja radnici su ispili Heineken na čijoj se zelenoj limenci također sjajila crvena zvijezda. Koja simbolika! Zeleno i crveno će vladati uskoro Hrvatskom, uzdišu u Rijeci. Možda bi i bilo tako da nema Žuje koja je bojama pivo Torcide i BBB-a. Dakle, tom tužnom i emotivnom događaju nazočio je i jedan dosadni fotić kojem su oči bile pune suza dok je snimao potresnu scenu. Tada mu je iznenada prišao drug Nemanja i onako ganut i nebrojiv naredio da odmah izbriše slike ili će... Fotić je potom, demokratski samosvjesno, odmah zapalio u Novi list i navodno ispijao limenku za limenkom Heinekena.

Ta famozna zvijezda postavljena je, navodno, u spomen na partizane, njih 2800 koji su polovicom travnja i početkom svibnja 1945. godine. pali u bitci za Rijeku. Znam još od Jasenovca do Jadovnog da je našim "osloboditeljima" Ahilova peta baš matematika. Nisam htio zamarati Klasića, Jakovinu i Markovinu o pravom broju poginulih jer bi u tom slučaju taj broj narastao na barem 280.000 poginulih boraca. Ali javio se u Večernjem od 8. listopada dr. sc. Wollfy Krašić, povjesničar koji prenosi što o tom "herojskom" događaju misli Marino Micich, direktor arhiva u Muzeju Rijeke u Rimu. Kako je ta instalacija sadržavala 2800 crvenih krhotina u spomen na isto toliko partizanskih žrtava, Micich je upozorio, pozivajući se na relevantnu historiografsku literaturu, da poginulih partizana nije bilo više od 350. Ali bilo je ipak znatno više ukupno poginulih. "Pametni i mudri", partizani su u prve redove natjerali zarobljene domobrane kao "topovsko meso". Ti vojnici, koji su u vojsku NDH išli po sili zakona, bili su ispred partizana kao "živi zid". Naravno, bez oružja, izloženi njemačkim mitraljezima. To su ti naši i Nemanjini heroji. Briga Nemanju i njegovo riječko društvo za Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. godine o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe u kojoj se jugoslavenski komunistički režim našao na popisu totalitarnih diktatura.

Čudno? Kome? Samo političkim elitama u Hrvatskoj! Režim koji nas je još od 1945. godine učio o milijun žrtava u Jasenovcu, da bi kasnije taj broj smanjio na oko 700.000 tisuća, a i do danas nije znanstveno utvrđen točan broj jer bi bio šokantan za sve one koji su ga desetljećima "bildali" u političko-propagandne svrhe. Mislim da se on kreće tu negdje oko 86.000 tisuća. Dakle, u hrvatskoj

državi se mirno gleda na falsificiranje žrtava, pa stoga ni ne čudi toliki broj krhotina na Nemanjinoj "zvezdi" za poginule partizane.

"Svijetlu" partizansku tradiciju iz bitke za Rijeku 1945. godine je u listopadu 1991. godine JNA ponovila u Lovasu na istoku Hrvatske. Prema materijalima Haaškog suda i Amnesty Internationala, JNA je natjerala 50-tak mještana u minsko polje da ga "očiste". Pri tome je 21 osoba poginula, a 14 je bilo teško ozlijeđenih. Zašto trošiti municiju i trenirati strijelce kad se isti efekt može postići "ratnim lukavstvom" po kojem su partizani postali poznati i u vicevima.

"U pucnjavi na Jahorini, ranjen muškarac iz Banja Luke..."

Negdje u Bosni na "fejsu" javljaju: "U pucnjavi na Jahorini, ranjen muškarac iz Banja Luke." Prvi komentar: "Svaka čast majstore! Pogoditi nekoga na Jahorini iz Banja Luke!".

Idemo malo u 1938. godinu. Evo jedan sjajan citat iz Krležinog djela "Na rubu pameti". Koliko li kobne sličnosti s "državom u državi", sa slovenskom... Fenomenalna monodrama koju danas izvodi Dragan Despot. Evo što je direktor Domaćinski: "Gospodin generalni je zapravo, kao šef i poslodavac, pedantno zanovijetalo, on svojom pučkoškolskom kulturom gnjavi okolinu već godinama, ali njegov potpis vrijedi te gnjavaže. Taj glupan, zaokupljen svojim vlastitim zvrndanjem, kao zvrk na praznom stolu, ne čuje nikog drugog do sama sebe, a u svoje je vlastito dostojanstvo zaljubljen. Taj čovjek o svom vlastitom znanju i mudrosti misli u superlativima i tako docira komorama, rektorima, sveučilištima, štampi, dobrotvornim društvima, delegacijama, strankama, slikarima, javnom mišljenju, jednom čitavom društvu".

On je gospodin generalni, koji je bio, koji je vidio, koji je čuo, kojem su na najvišem administrativnom mjestu nešto rekli, koga su odlikovali, kome su pribili spomen ploču, kome su skovali spomen plaketu, koji je proputovao, koji se lično osvjedočio, koji je uvjeren da je tome tako i da će tako ostati: "da sila Boga ne moli", a "tko je jači taj kvači". Što se promijenilo? Samo godina i stoljeće...

Pitali Slovenca kako su uspjeli da Slovenija bude najčišća zemlja u Europi. Kaže Slovenac: "Dođe nam jedna žena dva puta tjedno pa sve očisti".

<https://direktno.hr/kolumne/da-laz-o-667-ubijenih-civila-prosla-imali-bi-z4-hrvatsku-drzavu-drzavi-oni-koji-su-podmetnuli-haagu-210239/>

<https://kamenjar.com/hodak-da-je-laz-o-667-ubijenih-civila-prosla-imali-bi-z4-hrvatsku-drzavu-u-drzavi/>

Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/kako-rtl-hrt-i-dr-za-politicku-analizu-koriste-svjedoka-u-montiranim-politickim-procesima>

<https://hrvatskonebo.org/2020/10/12/zasto-ekstremni-ljevicari-bijesne-na-milanovica/>

HOS, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA
*TRI HRVATSKA KNJIŽEVNIKA***

Zahvaljujem se svima što ste došli na treće ovogodišnje predstavljanje knjiga koja ja nazivam „Ljeta u Tisnom“. U predstavljanju „Tri hrvatska književnika“ govorimo o knjigama:

M. Dugeč i J. Pečarić, *Vjenceslav Čížek*, Zagreb, 2019.

J. Pečarić, *Stijepo Mijović Kočan*, Zagreb, 2020.

J. Pečarić, *Dr. Jure Burić*, Zagreb, 2020.

Hrvatska pjesnikinja Malkica Dugeč nazvala je iz Njemačke i ispričala se što zbog godina i bolesti nije danas s nama. S ovog mjesta šaljem joj naše pozdrave i najbolje želje.

Radi se o tri knjige o hrvatskim književnicima koji su od izuzetne važnosti za Hrvate Boke kotorske.

Zapravo tu nedostaje i četvrta takva knjiga:

J. Pečarić, *Đuro Vidmarović*, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

Ali ona nije tiskana već je objavljena kao e-knjiga. Uostalom tako su objavljene još neke moje knjige o hrvatskim književnicima:

J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>

J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>

J. Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Sve one, kao i ove koje smo danas predstavili govore o domoljubnom radu tih sjajnih hrvatskih književnika.

Zato mi je veliko zadovoljstvo što su današnji predstavljači dvojica od njih, bivši saborski zastupnici: Đuro Vidmarović, prof., bivši veleposlanik i bivši predsjednik Društva hrvatskih književnika i dr. Jure Burić, pjesnik, bivši župan. Veliko im hvala na svemu o čemu su govorili.

S prof. Vidmarovićem sam prijatelj još od 1992. godine kada smo sudjelovali u emisiji HTV-a o Hrvatima Boke kotorske. On je tada bio u Hrvatskom državnom

saboru zadužen za Hrvate u drugim dijelovima bivše države. Poslije toga je postao izuzetno značajan istraživač i objavio je puno značajnih djela o Boki.

Stijepo Mijović Kočan je iz Konavala pa je na mnoge načine povezan s Bokom. Njegov stvaralački opus o Boki je izuzetan, a kako je danas jedna od knjiga koje predstavljamo ona o prof. Čižeku obojica smo bili itekako povezani i s tim hrvatskim mučenikom, prijateljevali s njim i na Čižekovom pogrebu u Sinju oprostili se od svog prijatelja.

S dr. Burićem sam prijatelj od vremena kada je kao Župan primio članove Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 iz Dubrovnika, a na njihov poziv ja sam došao iz Zagreba jer su željeli da ih ja predvodim. Iste večeri dr. Burić mi je rekao da će predložiti dan sv. Leopolda Bogdana Mandića za dan Županije. Zanimljivo je to što je tada s nama u Dubrovniku bio i dr. Slobodan Lang.

Ali vratimo se na ova „Ljeta u Tisnom“.

Prvo smo predstavili knjigu po kojoj i nazivam ova predstavljanja, koja u podnaslovu ima i ime čovjeka koji nam ih i organizira bez obzira na nelagodnosti koje ima zbog toga:

J. Pečarić, *Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić*, Zagreb, 2021.

Na koricama knjige je i pjesma dr. Jure Burića koja povezuje i ova predstavljanja s Bokom. Govori s tog predstavljanja upravo su objavljeni u Župnom listu Tisnog:

<http://www.zupadstisno.hr/wp-content/uploads/2021/08/ZupniListVelikaGospa2021.pdf>

To predstavljanje sam završio riječima:

Zato danas i nema većih razlika kada oni koji vladaju Hrvatskom, bilo izravno ili neizravno u vladajućoj koaliciji, po slijedećim pitanjima:

Napadi na blž. Stepinca

Održavanje lažnog mita o Jasenovcu

Napadi na ZA DOM SPREMNI.

Prividno ovi su napadi povezani sa NDH, ali upravo napadi na ZDS tj. napadi na Thompsona i HOS pokazuju da im je cilj napad na Domovinski rat koji su oni doživjeli samo kao izgubljenu bitku u ratu protiv neovisne a neželjene im hrvatske države.

U jučerašnjem komentaru Zvonimir Hodak kaže:

*Čude se Hrvateki što dvostruki četnički vojvoda **Bora Đorđević**, zvani Čorba, pjeva u Celju ogrnut Hajdukovim šalom. Dolazi polako vrijeme da i Bora razveseli **Branimira Pofuka** koncertom u Zagrebu i Splitu. Pulska Arena je već rezervirana. Spriječiti ga može samo naš Stožer i epidemiološki uvjeti. Što se tiče društvenog stanja svijesti naših dragih trudbenika, Bora Čorba, četnički vojvoda, je pred vratima. Bora ante portas ... A **Thompson** će i dalje pjevati u Livnu. Što u načelu nije loše...*

<https://direktno.hr/kolumne/da-se-pitalo-stozer-sinju-bi-odvojeno-trcali-alkar-i-konj-241432/>

Ja sam o ZDS govorio i na drugom predstavljanju *Revizionisti u Hrvatskoj*. Spomenut ću rečenicu:

Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljaju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

Što sam mislio reći možete naći kod Hodaka:

Promakla mi je zakonska zabrana ZDS-a

Ministar MUP-a je kategoričan: "ZDS je zabranjen i policija će uredovati". Ljut sam na sebe kako mi je promakla ta nova zakonska zabrana. Kad je to izglasao Hrvatski sabor? Znam za Opću sjednicu svih sudaca Visokog prekršajnog suda koja je, s ogromnim brojem glasova sudaca, donijela odluku da je ZDS iz pjesme "Čavoglave" zakonit i legalan. No, to će i tako biti malo tvrđi orah za ovu ili one iduće vladajuće garniture. Zato ćemo taj vrući krumpir ostaviti da se lagano hladi. Posebno moram spomenuti samo slijedeći naslov jednog poglavlja iz knjige o dr. Langu koju smo također predstavili na prošlom predavljanju: JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG?

Zašto?

Pa pogledajte novi Hrvatski tjednik. Na naslovnici je slika Zorana Milanovića s pitanjem: NOVI TUĐMAN?

U tekstu glavni urednik Ivica Marijačić daje tri uvjeta za to. Tri uvjeta koji su veoma bliskim mojim uvjetima koji prokazuju sve one koji rade po direktivama vanjskih centara moći. Evo Marijačićevih uvjeta:

*Milanović može postati novi Tuđman ako poduzme **tri stvari**: promijeni izborni zakon, izbac i Zavnoh i preambulu Ustava te osnuje istražno Povjerenstvo za Jasenovac. Prije toga mora očistiti svoj um od svih mitova jugoslavenske historiografije. Jer ako Tuđmanu nisu smetali ni HOS, ni Za dom spremni, zašto smetaju njemu.*

Da sve bude još zanimljivije pobrinuo se „Jerusalem post“ koji donosi tekst o Ivu Drobilici tj. prof. dr. sc. Ivu Goldsteinu i vrhuncu njegove (i njihove) znanosti DROBILICI. O Ivu Drobilici sam govorio i na prethodnom predavljanju a o tekstu iz Jerusalem posta pisao sam Predsjedniku RH, Predsjedniku Sabora, Predsjedniku Vlade i Predsjednik HAZU:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27399-o-goldsteinovim-izmisljotinana-drobilici-za-kosti-i-drugim-lazima-oko-jasenovca-te-srpskom-svercanju-pod-stradanje-zidova>

Tekst iz Jerusalem posta objavio je veliki broj portala od kojih neki nisu iz RH. Izdvojit ću jedan komentar s portala narod.hr koji je dobio don Lazar od jednog svog kolege:

Prascić •

Volim Židove! :)

Ovo sigurno ima veze sa Pečarićevim i Vukićevim knjigama koje su izašle na engleskom, kao i sa Banić-Elezović znanstvenim radom - dvojica FERovaca, matematičar i informatičar, rasturili su jasenovački popis ko beba zvečku i objavili u međunarodnom znanstvenom časopisu. To je inženjerski časopis te su oni prikazali metodu koju su razvili. Ali su napisali i na što su je primijenili i koji su rezultati. :)

Portal *narod.hr* daje i što je poznati hrvatski povjesničar Vladimir Geiger pisao o Goldsteinovoj drobilici:

<https://narod.hr/hrvatska/jerusalem-post-dotaknuo-se-goldsteinove-droblilice-kostiju-evo-sto-je-dr-sc-geiger-pisao-o-tome>

A portal *hrvatsko.nebo* ponavlja stari tekst:

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/16/daran-darko-basic-goldsteinova-droblilica-kostiju-i-on-kao-droblilica-o-povijesti-2/>

Zapravo i Hodak podsjeća Goldsteina na neke moje zasluge kada je on u pitanju: *Prof. a, ambasador, "povjesničar", nesuđeni akademik Ivo Goldstein pronašao je kamenčić u svojoj lijevoj cipeli. Tzv. špičoki. Njega žulja "konstitutivnost" srpskog naroda u Hrvatskoj. Wow! A ja sam, kao pravi lički ognjištar, bio uvjeren da Srbi nikada nisu bili konstitutivan narod u Hrvatskoj. Čak ni u Jugoslaviji. Oni su, istina Bog, bili vladajuća nomenklatura na "ovim prostorima", što su, usput rečeno, i danas, ali lege artis ni ustavno ni zakonski nisu bili konstitutivni narod. Prosvijetli me da znam povijest Hrvata kao prof. Goldstein, prof. Klasić, prof. Jakovina, prof. Markovina...*

Sjetih se jednog krasnog stiha genijalnog Rajka Dujmića koji počinje otprilike ovako: "Dragi Bože, k'o Boga te molim..." prosvijetli me da znam povijest Hrvata kao prof. Goldstein, prof. Klasić, prof. Jakovina, prof. Markovina...

Posebno je zanimljivo da je tekst iz Jerusalem posta prenio i Večernji list:

<https://m.vecernji.hr/vijesti/jeruzalem-post-zestoko-kritizira-goldsteina-sramotno-ismijavanje-holokausta-mora-prestat-1515859>

Dali su i smiješni Goldsteinov odgovor:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/goldstein-tekst-u-u-jerusalem-postu-je-hrpa-besmislica-i-lazi-a-autor-mi-je-nepoznat-1515905>

U novom Pismu Predsjednicima komentirao sam i to pismo. Kako je Hodak spomenuo i Goldsteinove kolege iz klase fah idiota spomenut ću kako se u svom odgovoru Goldstein ne zadržava puno na onome o čemu se rugaju u Jerusalem postu i njegovom novom imenu već sada koristi 'teoriju' kolege Klasića zbog koje ga nazivam 'Plemeniti Klasić od ogromne posude'.

Za one koji ne znaju otkud to ime dat ću vam taj dio današnjeg Pisma Predsjednicima:

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, *povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:*

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije

Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Toliko o našim 'istoričarima' omiljenim kod hrvatskih političara i u glavnim medijima.

Ali moram naglasiti da je i to drugo predstavljanje prošlo u znaku jednog pjesnika. I to mog Bokelja pa je i to predstavljanje prošlo u znaku pjesnika i moje Boke. Radi se o Adrianu Vuksanoviću, hrvatskom manjinskom dužnosniku iz Crne Gore, diplomiranom inženjeru elektrotehnike, novinaru i pjesniku. Kao što znate njemu su poručili 'Ne gine ti ražanj'.

HVALA i doviđenja dogodne. Ako Bog da!

Josip Pečarić

DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

SRAMOTNO! ZAR NAM STRANCI MORAJU BRANITI ISTINU O BL. KARDINALU ALOJZIJU STEPINCU? ŠTO RADI VRH KATOLIČKE CRKVE? ŠTO RADE HRVATSKI AKADEMICI? ŠTO RADE HRVATSKI POVJESNIČARI?

25 travnja, 2021

Esther Gitman traži odgovore od Patrijarha Porfirija Perića, mada mislim da ih neće dobiti:

„Zašto je Porfirije, ubrzo nakon što je unaprijeđen za nasljednika patrijarha Irineja, kao jedan od svojih prvih zadataka izabrao napad na sjećanje na Alojzija Stepinca, s nadom da poništi uzdizanje Stepinca do svetosti.“

Esther Gitman, Židovka, rođena u Sarajevu 1939. godine, koja je preživjela progone Židova zahvaljujući Bl. kardinalu Alojziju Stepincu. američka je povjesničarka, koja se posvetila istraživanju holokausta, sa naglaskom na NDH, napisala je dvije knjige:

Kad hrabrost prevlada: spašavanje i preživljavanje Židova u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj 1941.-1945., Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2012., 2. izd. 2019.)

Alojzije Stepinac: Pillar of Human Rights, Kršćanska sadašnjost d.o.o. – Hrvatsko katoličko sveučilište, Zagreb, 2019.

Zbog svojih istraživanja preselila se 2002.godine na godinu dana u Zagreb, da bi mogla na licu mjesta pregledavati dokumente u Hrvatskom državnom arhivu i evo što je izjavila kada je završila:

„Hrvati su spasili tisuće Židova, a Stepinac je svetac“

„Paveliću su ljudi slali peticije, svojim imenima i prezimenima tražili su milost za Židove. Ti su ljudi lučonoše mira, a takvih dokumenata o otporu fašizmu nema ni jedan europski narod“ riječi su Esther Gitman.

Pronašla je u Hrvatskom državnom arhivu desetine tisuća dokumenata, bilježila sve što je našla o spašavanju Židova u NDH. Naišla je na zauzimanje Hrvata za Židove, kod Pavelića osobno i kod ostalih visokih dužnosnika NDH. Trebala je građanska hrabrost riskirati svoj život za spašavanje Židova. Ni jedan narod, nije se tako otvoreno usprotivio progonu Židova kao Hrvati prema vlastima NDH.

Za potrebe svoje doktorske disertacije osobno je razgovarala sa 77 svjedoka, preslušala 200 snimljenih svjedočanstava i pregledala na desetine tisuća dokumenata. Na osnovu svih tih pregledanih i preslušanih dokumenata došla je do zaključka da velika većina Hrvata nije podržavala Pavelića, nisu ga oni izabrali već im je on nametnut od Hitlera i Mussolinija, nakon što im je Vladko Maček odbio biti sluga pokorni. Zato i je Pavelić Mačeka poslao u logor Jasenovac, gdje je bio od listopada 1941, do ožujka 1942.godine, a do kraja rata u kućnom pritvoru.

Esther Gitman s pravom, postavlja pitanje zašto se nije našao ni jedan Hrvat da znanstveno prouči i obradi kako su Hrvati u NDH spašavali Židove i ne samo njih, nego i predstavnike srpskog naroda?

Svi se bave samo osudom zločina NDH. Državni vrh redovno komemorira u Jasenovcu, SPC neprestano optužuje i ponižava hrvatski narod, hrvatski povjesničari tipa Jakovina, Klasić, Goldstein, svako istraživanje vam komunističke povijesti proglašavaju povijesnim revizionizmom, tko to može tražiti po arhivama i dokazati suprotno, da je bilo Hrvata koji su se hrabro usprotivili rasnim zakonima i progonu nevinih ljudi.

Ima ih koji istražuju, ali ne sa potporom službene politike RH, već samoinicijativno, bez dovoljno materijalnih sredstava i bez potpore medija. Događa se upravo suprotno, svako istraživanje koje otkriva istinu službena politika proglašava povijesnim revizionizmom i na društvenim mrežama blokiraju svaki takav sadržaj.

Stepinac je bio duboko svjestan da će zločini iz NDH biti veliki uteg na hrvatskom narodu, čega smo nažalost svjedoci, ali isto tako zahvaljujući Esther Gitman znamo da je bilo hrabrih Hrvata koji su žrtvovali sebe da bi spasili druge.

'I u najmračnijim trenucima, postoji svjetlost velikodušnosti pojedinaca' Esther Gitman

Nije čudno ponašanje službene hrvatske politike jer znamo da je vode djeca komunizma! Od njih očekivati da podrže istraživanja koja bi pokazala da su im očevi ili djedovi bili ubojice, iluzorno je očekivati. Ali čudi ponašanje vrha Katoličke crkve u Hrvata. Radi se o katoličkom blaženiku, kojemu SPC podmeće, a time i cijelom hrvatskom narodu.

Čudno se ponaša vrh Katoličke crkve u Hrvata. Umjesto širenja istine i obrane lika i djela Bl. Kardinala Alojzija Stepinca, kao što to radi Židovka Esther Gitman, biskupi surađuju sa episkopima i patrijarhom, hvaleći se ekumenizmom, i onda im Patrijarh pokaže što je cilj njegovog ekumenizma, isključiva namjera spriječiti kanonizaciju Bl. Kardinala Alojzija Stepinca!

Kome to pogoduje vrh Katoličke crkve? Koji narod predstavljaju hrvatski biskupi? Čiji su duhovni pastiri? Razočaravajuće u ovim teškim vremenima za opstojnost hrvatskog naroda i hrvatske države.

Gdje je hrvatskim biskupima i velikodostojnicima u vrhu Katoličke crkve hrabrost i požrtvornost koju su kroz povijest hrvatskog naroda pokazali njihovi prethodnici, kada se odlučivalo o sudbini hrvatskog naroda? Nema je, previše su se udaljili od naroda, priklonili se vladajućima, ne žive sa narodom, ni uz narod!

Podsjećam ih na istarsko svećenstvo u vrijeme Italije od 1920-1943.godine koje je jedino ostalo uz hrvatski narod, koje je patilo i prošlo golgotu skupa sa narodom, i upravo zahvaljujući njima Istra je pripojena Hrvatskoj.

Podsjećam ih na banjalučkog biskupa Franju Komaricu koji je ostao uz svoj narod u Banja Luci i pomaže koliko može, ne samo katolicima . nego svim potrebitima. Podsjećam na kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa Vrhbosanske nadbiskupije, koji je stao uz svoj narod, usprkos napadima zaludenih jugokomunističkih ostataka, kada je slavio misu za masovne žrtve Bleiburga i Križnog puta 2019.godine.

Podsjećam na kardinala Franju Kuharića, koji je bio pravi duhovni pastir u vrijeme srpske agresije kada nam je bilo najpotrebnije, koji nas je vodio i upućivao da ni u ratu ne gubimo svoje kršćanske vrijednosti. Hrvatski dragovoljci, branitelji sa krunicom oko vrata krenuli su braniti svoje domove, svoju vjeru, svoju domovinu. Kardinal Bozanić pokleknuo je pod pritiskom vladajućih, ne uzevši u obzir novija znanstvena istraživanja i ponovno nametnuo hrvatskom narodu krivnju rekavši između ostalog na komemoraciji u Jasenovcu 2019.godine “ Ne možemo isključiti iz ovoga spomena ni djecu i unučad počinitelja, čiji su životi obilježeni zločinima otaca i djedova, te im je potrebno pročišćenje istinom” Kojom istinom!? Kad istina nije utvrđena!

Pri tome nije spomenuo nevine žrtve komunizma, ni djecu i unučad komunističkih zločinaca . Njima ne treba pročišćenje istinom, zločinima bez kazne, njihovih očeva i djedova!? Zašto oni ne nose stigmatu komunističkih zločinaca? Oni su na vlasti, njih se ne smije spomenuti!

Zar je bilo teško odgovoriti kao što je odgovorila Esther Gitman citirajući Stepinca?

„Optužujete me da sam neprijatelj vlade države i naroda Jugoslavije. Molim vas recite mi koja je bila moja vlada 1941. godine? Je li to bio poticatelj Simović u Beogradu – izdajnik, kako ga vi zovete – onaj u Londonu, ili Vi u šumama ili onaj u Zagrebu? ... Nismo mogli ignorirati vladu ovdje, čak iako je to bio ustaški režim. Tek od 8. svibnja 1945. imate pravo ispitivati me i smatrati me odgovornim. Ukratko, izjavio je ... Moja je savjest čista i neću više o tome reći ništa. Možete donijeti tisuću dokaza, ali nikada nećete moći dokazati niti jedan zločin protiv mene! Njegov moto bio je:

„Samo jedna rasa stvarno postoji, a to je Božanska rasa. Njegov rodni list nalazi se u knjizi Postanka. Svi oni bez jedne iznimke, bilo da pripadaju rasi Cigana ili nekoj drugoj, bilo da su Crnci ili civilizirani Europljani, bilo da su prezirani Židovi ili ponosni Arijevci, imaju isto pravo reći ‘Oče naš koji jesi na nebesima’. ”

Drugi citat: Stotinu puta tijekom suđenja nazivan sam „optuženikom Stepincem.“ Nema nikoga toliko naivnog da ne zna da s optuženikom Stepincem ovdje na klupi sjedi zagrebački nadbiskup, metropolit i sv. poglavar Katoličke crkve u Jugoslaviji.

Završni citat: nisam bio persona grata ni Nijemcima ni Ustašama; Nisam bio Ustaša niti sam položio njihovu zakletvu kao neki službenici ovog suda koje ovdje vidim.“

Patrijarh Porfirije izjavljuje na HTV-u da su neka stajališta Bl. Alojzija Stepinca „duboko problematična“, da je „ljudsko zlo malo gdje pokazalo svoju ružnoću kao u Jasenovcu, ali da to mjesto treba biti temelj iz kojeg će se širiti poruke mira“. Koja je to vrhunska podvala patrijarha Porfirija; nevjerojatna, bizantinska!? Iz Jasenovca će se širiti poruke mira i stalno iznova će ga držati u centru pozornosti javnosti i podsjećati na „genocidne Hrvate“. I nije trebalo dugo čekati, nakon samo par dana u Spomen području Jasenovac kod spomenika „Cvijet“ održana je međureligijska molitva u organizaciji Požeške biskupije. Porfirije je postigao svoj cilj.

Zašto katolički biskupi nasjedaju na podmetanja SPC-a? Pa znaju što je SPC! Zašto nisu Papu Franju detaljno obavijestili o djelovanju SPC u vrijeme srpske agresije na Hrvatsku? Zašto nisu Papu Franju izvijestili o svecima koljačima SPC-a? Bi li Papa Franjo imao moralno pravo tražiti izjašnjavanje o svetosti Bl. Alojzija Stepinca da je znao da je SPC proglasila svecima masovne ubojice, četnike koljače? Zašto nisu Papu Franju informirali da je SPC 1995.godine, pravomoćno u Parizu osuđena za poticanje na genocid u Srebrenici? Puno pitanja na koja neću dobiti odgovore!

Lili Benčik/hrvatskepravice:

<https://bezcenzure.hr/toptema/sramotno-zar-nam-stranci-moraju-braniti-istinu-o-bl-kardinalu-alojziju-stepincu-sto-radi-vrh-katolicke-crkve-sto-rade-hrvatski-akademici-sto-rade-hrvatski-povjesnicari/>

<https://croativ.net/sramotno-zar-nam-stranci-moraju-braniti-istinu-o-bl-kardinalu-alojziju-stepincu-sto-radi-vrh-katolicke-crkve-sto-rade-hrvatski-akademici-sto-rade-hrvatski-povjesnicari-20476/>

VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.**JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?****(PREDSTAVLJANJE KNJIGE „REVIZIONISTI U HAZU“)**

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste i pored svih ovih ograničenja došli na današnje predstavljanje.

Velika zahvalnost ide don Damiru Stojiću koji nam je omogućio ovo predstavljanje.

Korice knjige je napravio opet sjajno moj prijatelj Branko Hrkač, Veliko hvala Branko!

Veliko hvala i predstavljачima mojim prijateljima koji su vam svojim govorima prikazali na najbolji mogući način ovu knjigu. To su književnik i kolumnist Mate Kovačević, koji je bio najmlađi osnivač HDZ-a ali je uvijek ostao u novinarskoj struci, novinar i publicist Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE čovjek koji me je svojim tekstovima o Australskim Hrvatima natjerao da počnem intenzivnije razmišljati o položaju nas Hrvata u ondašnjoj državi poznatoj po imenu Srboslavija i novinar i publicist Igor Vukić, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, društva kojemu i sam pripadam.

Često se autori na kraju predstavljanja knjiga samo zahvale nazočnima i onima koji su zaslužni za nastanak i predstavljanje knjige. Ja ću ipak napraviti i jedan izuzetak pa ću se zahvaliti i jedinom kome sam osobno poslao pozivnicu, a što su i objavila jedino dva portala koja još uvijek rado objavljuju moje tekstove dragovoljac.com i bezcenzure.hr:

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Oprostite što Vam ovu pozivnicu nisam poslao na vrijeme nego tek danas dva dana prije predstavljanja knjige o revizionistima u HAZU. Knjiga je o dvojici revizionista (hrvatski PREDSJEDNIK AKADEMIK Franjo Tuđman i ja) koje su takvim proglasili otac i sin Goldstein još u njihovoj knjizi „Holokaust u Zagrebu“. Otac Goldstein je bio Vaš posebni savjetnik u vrijeme kada ste bili predsjednik Vlade RH. Njegov sin je u to vrijeme postao veleposlanik u Parizu poslije žalosnog pokušaja da postane akademik. Vjerujem da i ja imam nekakve zasluge što je tada spriječena velika sramota za Akademiju i izbor takvog kandidata, ali i veliki plus za nju jer je – vjerujem – to bio i prvi poraz tadašnjih vlasti u kojima ste Vi bili predsjednik Vlade.

Iako bi se nekome moglo učiniti da je ovaj poziv provokacija - on to nije. Naime tek sada vidimo priopćenje Radničke fronte ogorčene Vašim izjavama, kako kažu “skandalozne izjave predsjednika Milanovića o antifašizmu”.

Priopćenje počinje ovako...

“Milanovićeva izjava kako ‘ne mogu svi biti antifašisti’ na koju je dodao ‘da su većina ljudi domobrani i da je to dobro’ predstavlja neistinu i opasnu relativizaciju koja pridonosi rastućem revizionizmu.”

<https://www.dnevno.hr/vijesti/radnicka-fronta-osudujemo-skandalozne-izjave-predsjednika-milanovica-o-antifasizmu-1583113/>

S obzirom da očito i Vi pridonosite radu nas revizionista, sigurno nije pošteno da i Vama ne pošaljem ovu Pozivnicu.

Srdačno Vas pozdravlja

Dr. sc. Josip Pečarić,

redoviti član HAZU

izvanjski član DANU

<http://bezccenzure.hr/vlad/za-predsjednika-rh/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/obavijesti/23383-poziv-predsjedniku-rh-na-predstavljanje-knjige-revizionisti-u-hazzu>

Mislim da je i predsjednik našeg društva g. Vukić zadovoljan pojavom još jednog uglednog revizioniste u RH koji je kao i jedan od dvojice revizionista iz HAZU predsjednik RH. Naime, u pozivnici koju sam poslao i g. Milanoviću navedene su izjave dane i na koricama knjige koji navode osude takvih revizionista od „stručnjaka“ za revizionizam:

Andrej Plenković: „Nulta je tolerancija na revizionizam“

Ivo Goldstein: “Dr. Franjo Tuđmana je rodonačelnik povijesnog revizionizma“

„Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.“

Milan Bulajić: "Ideologiji genocida Cohen-Pečarić" (naziv poglavlja u knjizi)

„Pečarićeva knjiga Srpski mit o Jasenovcu, uz Cohenovu je najantisrpskija knjiga u povijesti.“

Vidimo da je prvi od tih „stručnjaka“ predsjednik Vlade Plenković. On je uvijek i dosljedno potvrđivao tu svoju ulogu u obrani tekovina revolucije. Spomenut ću samo njegovu komisiju za obranu zvijezde petokrake i osudu ZDS (tj. Vijeće za suočavanje s prošlošću). On je i „maknuo“ spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj grb HOS-a koji je odobrila ova država. Pisao sam mnogo prije ove spoznaje o Milanovićevom revizionizmu kako je Milanović svojim izjavama o toj spomen-ploči samo pomagao Plenkoviću da bi ga se uoči izbora prikazalo kao hrvatskog domoljuba.

Kao podpredsjednik HNES-a sudjelovao sam u etičkoj osudi Milanovića, tadašnjeg predsjednika Vlade, za veleizdaju. Napisao sam i niz drugih tekstova u osudi njegovih postupaka kao predsjednika Vlade.

Ali činjenica je da je on i tada imao nekih domoljubnih poteza. To konstatira i Zvonimir Hodak u svojoj jučerašnjoj kolumni (Hodaku je Milanović osoba mjeseca):

U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada".

Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljeni narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!".

Ja bih dodao da sam iskoristio jednu njegovu izjavu o ratu u BiH i tome kako su ih Hrvati spasili od genocida koju tada hrvatski političari, a valjda i danas, nisu smjeli izreći da bih mu, prije oslobađajuće presude našim generalima, napisao 12 pisama s prijedlogom da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir. Na kraju to je dovelo i do u SAD nagrađenog filma „Oluja“ u kome se ponavlja prijedlog za Nobelovu nagradu. O tome govori i moja knjiga: Nobelova nagrada za 'Oluju'. Knjiga je objavljena na portalu dragovoljac.com. Teško je u državi u kojoj je problem pozdrav branitelja ZDS, a nisu problem simboli onih koji su izvršili fašističku agresiju na nju (zvijezda petokraka i kokarda) tiskati knjigu u kojoj tadašnji američki veleposlanik govori o fašizmu agresora, zar ne? Uostalom poznato je da su Milanović i Gotovina u dobrim odnosima.

U svakom slučaju mislim da je zato bilo u redu pozvati Predsjednika RH, a ne i Predsjednika Vlade RH bez obzira što je bilo očito da se Milanović neće pojaviti na ovom predstavljanju. Uostalom ni kao predsjednik Vlade nije mi odgovarao na spomenuta pisma pa ih je ipak bilo toliko, a nije odgovorio ni na pismo u kojem sam tražio da pomogne u prikazivanju spomenutog filma „Oluja“. Vjerojatno će i knjiga „Druker“ na kojoj radim biti objavljena samo na Internetu. Završit ću je s ovim tekstom koji sam i nazvao JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?

A kada sam već spomenuo knjigu koju nisam mogao tiskati, a ima ih popriličan broj, spomenut ću dvije koje su tiskane i koje imamo ovdje zajedno s knjigom koju predstavljamo. To su knjige Sto mojih knjiga i Karolina Vidović Krišto. Prva knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću povodom njegovog šezdesetog rođendana, a druga je itekako povezana s ovom koju predstavljamo jer i u njoj govorimo o napadima na gđu Karolinu Vidović Krišto. Govori i o napadu na nju zbog toga što je kao urednica HTV-a pozvala u emisiju g. Vukića. Naime ona je napravila veliki grijeh jer je pozvala i prof. dr. sc. Hrvoja Klasića za kojega je morala znati da nije stručnjak za tu problematiku već, kao tipični zastupnik jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, o tome piše samo pamflete. Karolina je ponovo trebala biti najurena s posla jer je trebala znati da se Klasić neće usuditi doći na sučeljavanje s g. Vukićem najvećim današnjim istraživačem Jasenovca. Doista su s pravom na HTV-u procijenili da bi takvo sučeljavanje hrvatske i jugo-komunističke povjesnice bilo pogubno za pamflete Klasića, Goldsteina, Markovine, Jakovine i drugih, zapravo za njihovu podršku Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti. Ipak nisu uspjeli u pokušaju da se Karolina Vidović Krišto kazni gubitkom posla. Samo joj nisu više dali da na HTV-u javno nastupa. A za to im se moramo zahvaliti jer su

postigli – kako to obično i biva – ono što se ni u snu nisu nadali jer gđu Karolinu danas slušamo mnogo više kao zastupnicu u Hrvatskom saboru.

Zapravo, knjiga je trebala biti moj prilog njenoj kampanji za ulazak u Sabor, mada je jasno da joj takva pomoć nije ni trebala jer je vrlo brzo prepoznata kao najveći zastupnik domoljubne misli u državi.

HVALA!

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revizionist>

ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

LIJEVOM NAŠOM

**POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM JOŠ
UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE DANAS ZOVU...****Autor****ZVONIMIR HODAK**

Gledajući već drugi puta, ali i zadnji, "Ćirilicu" na TV Happy Milomira Marića, mnoge stvari su mi postale bistrije. Bolje shvaćam na prvi pogled "zbunjujuću" misao Dobrice Ćosića: "Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga, lažemo iz samilosti, lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu... laž je vid srpskog patriotizma..."

17.05.2021.

Johan Bosnić, gost u zadnjoj "Ćirilici" rodio se negdje u Americi ili Kanadi kao Hrvat. Za vrijeme rata devedesetih Srbi su ga uvjerali da je on Srbin "iz dna kace". I sad on na "srpsko-engleskom" jeziku neukim balkančerosima objašnjava "međunarodnu" definiciju genocida. Bolje rečeno, zašto se u Srebrenici nije dogodio ili, kako on kaže, desio genocid. Kod genocida, mudro se nakašlja naš John, "najpre se ubijaju žene i deca, deca da ne bi kasnije postali vojnici koji će da ubijaju Srbe, a žene da ne bi rađale decu koja će kad odrastu opet da kidišu (pogodili ste!) - na Srbiju". A u Srebrenici se desio anti-genocid, podučava nas John "iz dna kace". "Tamo su naoružani Srbi u tri dana poubijali oko osam i pol hiljada Muslimana, a da među njima nije bilo ni jedne žene ni ženskog deteta... I gde je tu genocid?", zavapi Johan Bosnić. A ja se ponovno sjetih najiskrenijeg Srbina svih vremena Dobrice Ćosića: "lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu". No, jedno se mora priznati. Mi Hrvati nikada nismo uspijevali sakriti svoju bijedu. Zato je Srbija bila apsolutni pobjednik Drugog svjetskog rata. Sjetite se

Nedićevog brzojava Hitleru kako je Srbija prva "Judenfrei" država u Europi. Sjetite se slika kneza **Pavla Karadorđevića** u paradnoj uniformi s **Adolfom Hitlerom**, sjetite se četnika i čiča Draže, vjernih partnera Hitlera i Mussolinija koji su nakon pada Italije masovno, bez službenog prelaznog roka, prelazili u partizane. Danas su četnici i **Draža Mihailović** u Srbiji proglašeni antifašistima, pa tako Draža ima ulicu u Kragujevcu, a četnici su postali moderna "napredna stranka". Tako to rade "pobjednici" u Prvom i Drugom svjetskom ratu...

A mi Hrvateki? Kod nas još traje lov na crne fašiste, ustaše, Juru i Bobana, Thompsona, Čavoglave... Dobro, ima kod nas i pozitivnih stvari. Nije sve samo crnilo. Recimo, ako bude po prognozama i pravdi pa na lokalnim izborima u Zagrebu pobijedi Tomašević, evo nama opet Trga Maršala Tita. "Stari" se opet vraća među vladajuće. Druga etapa bi mogla biti inicijativa ultralijevoj da se Zagreb preimenuje u Titograd. To je tzv. "istorijska nužnost", objasniti će nam razni Klasići, Jakovine, Markovine i Goldsteini. Samo trebaju biti uporni u ponavljanju svog lažnog stava. Baš kako je naučavao Goering. Pedeset i više godina su nas uvjeravali kako je Zagreb 8. svibnja 1945. g. zaista bio oslobođen. Zašto nas onda u ovo vrijeme krize ne bi još lakše uvjerali da je Tito bio zaslužan heroj koji treba dobiti natrag svoj najljepši trg u Zagrebu kao i da bi bilo najbolje Zagreb preimenovati u Titograd u spomen na velikana naše antifašističke borbe koja je završila svirepim komunizmom.

Možda ipak "radikalni" purgeri pomoću Hercegovaca i Bosanaca sačuvaju "status quo" ili kako neki vole kazati "status quo vadis". Ljevičari su navodno nedavno proveli u Zagrebu među Zagrepčanima jednu neobičnu anketu s pitanjem: "Smetaju li vam u Zagrebu Hercegovci i Bosanci?". Njih 14% odgovorilo je sa "DA", a čak 86% odgovorilo je "Neka nas". To ne bi bilo loše za rezultate zagrebačkih izbora. Međutim, bojim se da će se tu ipak nešto pitati i Tomaševića, a možda i agenciju Initiative d.o.o. u vlasništvu srpske I&F grupe iz Beograda koja vodi njegovu kampanju. Zanimljivo je kako ljevičari ne mogu bez Beograda. Jedan tvrdi cinik na fejsu upozorava: "Pozdravi ujutro svaku budalu na ulici jer on sutra može biti tvoj gradonačelnik!".

Povijesni revizionizam je nazvati trg po čovjeku koji je ubijao u Hrvatskoj

Uporni, tvrdi i nepokolebljivi borci protiv tzv. povijesnog revizionizma su bez prave konkurencije. To su mahom naši globalisti, liberali i jugo-nostalgici. Bilo bi ipak pomalo dosadno navoditi uvijek ista imena. Sve su to ljudi malih čela, ali velikih načela. Pitam se nije li povijesni revizionizam vratiti na Trg Republike Hrvatske čovjeka koji je ubijao u Rusiji, Španjolskoj i najviše u Hrvatskoj. Čovjeka koji se nalazi na svakoj iole relevantnijoj listi ratnih zločinaca dvadesetog stoljeća? Nadalje, nije li grubo povijesni revizionizam uspoređivati četnike koji su 1991. g. klali u Vukovaru i desne političke stranke u Lijepoj našoj? Takva pitanja muče i super senzibilnog **Freda Matića** zvanog "punjena ptica". On, onako mudar i analitičan, izjednačava deranje maloljetnika pred Borovim selom s klanjem na Ovčari, u Bolnici, Borovu selu... Jesu li su ti klinci ikada ikoga postrojili, odvezli

iz bolnice na Ovčaru, ubili, odvezli trideset tisuća zarobljenika u logore širom Srbije...? Shvaćam da je Fredu s obzirom na njegovu pamet i poziciju teško shvatiti razliku između nenaoružane i ogorčene mladeži i onih koji su zaista vjerovali da će im Slobo poslati salate, a oni će klati Hrvate. I klali su "en masse" kako bi rekao Krleža.

Titovi su nam komunisti četrdeset i pet godina prali mozak s NOB-e epopejama, klasnim neprijateljima, samoupravljanjem, nesvrstanošću itd. Neka mi netko navede i opiše rezultate i jedne bitke između partizana i Nijemaca ili ustaša u kojoj su pobijedili. U svim megalomanskim ofenzivama opisivao se "nadmoćni" neprijatelj i kako su im "naši borci" pobjegli, usput spašavajući ranjenike što im je bio i glavni razlog za povlačenje i bježanje. Ali, da nije bilo ranjenika, bilo bi jao fašistima... Dokle god još i dan danas katedrama povijesti na hrvatskim filozofskim fakultetima "drmaj" likovi kao što su Klasić, Goldstein, Jakovina i Markovina, povijest će nam ostati "prazna ploča" iliti "tabula rasa".

Uz takvu revizionističku povijest gledali smo u doba komunizma kulturnu srpsku seriju "Povratak otpisanih" i morali se diviti herojima koji metu pod s priglupim fašistima. Istodobno smo neki od nas koji smo malo dublje začepkali po povijesnim činjenicama (koje nisu bile lako dostupne) već u to vrijeme saznali kako je npr.: "herojski" Beograd pao u ruke grupi od samo devet njemačkih vojnika na čelu s kapetanom Klingerbergom, a tijekom Drugog svjetskog rata ubijena su bila u Beogradu bila čak dva njemačka vojnika. Međutim, naši historičari i dalje pričaju svojim studentima bajke o Drugom svjetskom ratu na ovim prostorima i o bivšoj Jugi. U svojoj knjizi "Deceptions of World War II" ili "Obmane Drugog svjetskog rata" **William B. Breuer** opisuje ovaj podvig koji je 12. travnja 1941.g. izvela grupica motor-biciklističke jurišne satnije njemačke SS Panzer divizije "Dash Reich"... Sve ostalo ste vidjeli u seriji "Povratak otpisanih".

Borbu za prava radničke klase zamijenila je borba za klimatske promjene

Pa ako je pad Beograda bio po svemu operetna povijesna crtica s "ovih prostora", današnji "povratak otpisanih" to sigurno nije. Postaje sve jasnije da komunizam još uvijek nije pobijeđen. U današnjem pakovanju on se zove "nova ljevica". I nekako mi se čini da će se "otpisani" najprije vratiti u Zagrebu. Srećom neće biti "oslobađanja", kao 8. svibnja 1941. g. Uz novu ideologiju moderne njemačke i austrijske ljevice koja je borbu za prava radničke klase zamijenila borbom za klimatske promjene, ekologiju, zbrinjavanje otpada, ljudska prava marginalnih skupina (LGBTQ) itd., u Hrvatskoj, a napose u Zagrebu, galvanizirala se oko Tomaševića čvrsta sekta onih koji fanatično vjeruju da su njihovi slavni predci legendarne 1945. g. zaista dočekani kao svjetlo na kraju tunela. A to je u stvari bio "brzi voz koji je jurio punom brzinom uskim tunelom" na one naivne tada, ali i danas.

Tko to ne vidi neka samo pogleda kako su se uz sposobnog, ali izmanipuliranog Tomaševića zdušno svrstali razni prikriveni jugo-nostalgicari kao **Urša Raukar, Rada Borić, Vili Matula, Mima Simić, Mile Kekin** s drugaricom.... i

čekaju svoj povratak na vlast. Ako u svojoj političkoj naivnosti i lakomislenosti dopustimo da grupacija "Možemo" Zagreb uvede u taj liberalno-kriptomunistički tor onda ćemo se na kraju sa sjetom spominjati pok. Bandića. A Sava će tada napokon opet poteći nizvodno. Nama malo iskusnijima neće tada preostati ništa drugo nego da sjednemo uz obalu Save i čekamo, kao što kaže kineska mudrost, da tijela naših neprijatelja jednog dana zaplove nizvodno i prođu kraj nas. Zato smo supruga i ja ocijenili kako nam u Zagrebu ostaje samo jedno ime koje bi možda moglo poljuljati jeftini trijumfalizam i najezdu lijevih skakavaca - **Miroslav Škoro**. Za tridesetak sati vidjet ćemo je li je on taj? Usput, šteta za **Davora Filipovića** što je kandidat HDZ-a, stranci koja bi u koaliciji s **Jelenom Pavičić Vukičević** sigurno pljeskala ponovnom povratku Trga Maršala Tita.

Dok pišem ovu kolumnu javio mi se Radeljak. Tvrdi da ima informaciju o kandidatu liste "Možemo" **Vili Matuli**. Naime, priča se u tzv. glumačkim krugovima kako si je pok. **Marlon Brando** za života umišljao da je on Vili Matula - član Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske. "Ma ne izmišljaj, Vili da je bio član CK SKH?", rekoh Dikanu. "Ne, ne, istina je. Pričao mi je pok. **Miljenko Smoje**", ustraje Dikan.

Jovan Rašković bio je 'mala beba' prema Pupovčevima...

Javlja **Branimir Bradarić** iz Vukovara: "Na listama u Vukovaru više Srba nego Hrvata". I sad se ti ljuti kad komšije tvrde da je Vukovar njihov grad. Frekventni autobusni promet između dva "bratska" naroda mogao bi doći glave Penavu. Njima je to je nešto k'o vikend shopping u Hrvatskoj. "Kupit ću ti farmerke kad budu opet neki izbori u Lepoj njihovoj". Kako sada nitko ne postavlja pitanje "kako mogu u Hrvatskoj glasovati oni koji u njoj ne plaćaju porez?" Ili neka drugarica iz Borova Sela kojoj smeta "vaših dvanaest redarstvenika".

Naš **Dragan Crnogorac** tiskao je predizborni plakat na ćirilici: "Reci NE Oluji!". Nitko od "ustaša" ni da pisne na to. Izorno povjerenstvo je sigurno navuklo "ćebe" preko glave. Doći će na red i Gotovina. Bosnić je maher za genocid... itd. itd. Da je netko Tuđmanu tamo negdje 1996-97. g. prorekao da će ratni gubitnici tiskati predizborne plakate na ćirilici protiv Oluje, on bi sigurno vrlo burno reagirao. Ovaj današnji HDZ s Plenkijem na čelu gleda sve to sasvim blagonaklono i bez riječi. Konačno on je, ne u taktičkoj, već u dugoročnoj strateškoj i ideološkoj koaliciji s Pupovčevim SDSS-om. A mi i dalje glumimo ratne pobjednike. Sve me to podsjeća na onu pošalicu: lako je glumiti orgazam. Hajd' odglumi erekciju.

Psihijatar **Jovan Rašković** iz 1990-91. g. bio je "mala beba" prema ekipi okupljenoj oko Pupovca. Jovan sve to gleda gore među oblacima, krsti se tri prsta i promrsi sebi u bradu: "Svaka čast junaci!. Mi smo bili 'amatersko društvo' prema ovima. Ušli u Vladu, našima se isplaćuju milijunske odštete. Svi naši, počevši od Save Štrbca, uredno primaju penzije. Država nam financira tjednik Novosti, a mi im s našim novinarima vadimo džigericu. Nismo im isplatili ni dinara, ni kune za

ratnu odštetu, a ni nećemo. Hrvatski jezik smo im službeno pretvorili u bunjevački. Svaka čast našima. Bravo naši!"

I sad bi, nakon sveg iznesenog, trebalo nešto i zaključiti. Teško. Bolje je ispričati jedan zgodan karakterni zagorski vic.

"Štef, hajd' da vidimo kak' stojiš z matematikom. Ak' imaš sto litri vina i ja te prosim da mi daš 36 litri, kuljke bu ti ostalo?". "Sto litri!" spremno odgovori Štef. Ne podsjeća li vas ovo barem malo na nekakav dug Srbije prema RH? Recimo, potražujemo 45 milijardi dolara. Ako nam plate 50%, koliko nam još duguju? 45 milijardi...

Nerealno je očekivati od Izraela da prešuti na tisuće ispaljenih palestinskih raketa

Izrael i Palestinci su u novom sukobu. Evo kako nas o tome prosvjetljuje naš **Silvek Tomašević**, "vječni" dopisnik Večernjaka iz Rima. Špranca mu je još iz "samoupravnog socijalizma". Kaže Silvek: "Reagirajući na provokacije Palestinaca s tolikom žestinom, Izrael je počinio veliku grešku". Sad malo o činjenicama. Palestinci su, uz mali poguranac iz Irana, ispalili na Tel Aviv oko 1700 raketa i to potpuno neselektivno. Gdje padnu, padnu. Na škole, vrtiće, bolnice. Pazite, preko 1700 raketa. To je ta "provokacija". Naravno, Hamas sluša Teheran koji se, silaskom Trumpa sa svjetske scene, naglo probudio. Bojim se da se radi o vulgarnoj žrtvi običnih ljudi koje žive u Gazi. Raketirati Tel Aviv, Jeruzalem i očekivati od do zuba naoružanog Izraela da to odšuti i predloži mirovne razgovore isto je tako realno k'o kad Zagorca zamoliš da ne pije. Sve sad ovisi o Joe Bidenu je li spreman vratiti nuklearni sporazum s Iranom ili će Iran isprazniti svoje raketne rezerve testirajući preko Hamasa koliko Izrael može kontrolirati sam sebe.

A narod u Gazi? Silvek za to ima vječno spreman ljevičarski odgovor. Kao alibi pronalazi svjedoka, nekog "uglednog" ljevičarskog docenta sa sveučilišta Johns Hopkins **Vali Nasr**, navodno velikog stručnjaka za Srednji Istok koji mudro podučava Silveka i nas da Izrael "ne zna pred palestinskom krizom reagirati drugačije nego grubom silom". Pazite, Palestinci ispale prvi više od 1700 raketa po izraelskim gradovima i kibucima, a oni odgovorili grubom silom. "Svjedok" našeg Silveka mora biti porijeklom iz Zagorja jer je kod njih klasična izreka: "Ak' je do svjedoka, krava je naša..."

<https://direktno.hr/kolumne/postaje-sve-jasnije-da-komunizam-jos-uvijek-nije-pobijeden-oni-se-danas-zovu-232742/>

ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

PISMO PREDSJEDNICIMA, 16.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU

Moram vam odati priznanje da ste poslije veličanstvene pobjede nad naci-fašističkom srpskom agresijom uspjeli mnogo toga vratiti iz vremena prethodne države. Tako smo učili dvije povijesti. Lažnu u školi, a istinitu doma (ako se roditelji nisu bojali).

Istina, danas s postojanjem Interneta to vam i nije tako lako. A i ovi vaši profesori sa filozofskih fakulteta su predmet stalne poruge po raznim portalima. i ne samo njima.

Ima i istinskih znanstvenika povjesničara i onih iz drugih oblasti koji su zgroženi s vašim povjesničarima za koje je jasno da su obične neznalice.

Npr. Povjesničarka dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija: *“Ne treba nas čuditi što Hrvoje Klasić danas javno štiti određene društvene strukture koja su mu pomogle da živi relativno lagodan život,” nastavila je u istom, ironičnom tonu, dr. Vukelić: “Ja možda nisam toliki stručnjak kao Hrvoje, možda nisam tako dobar povjesničar i istraživač, možda nemam tako atraktivne teme kojima se bavi on, iako, zapravo, ne mogu imenovati niti jednu od njih...* (podcrtao JP) *Međutim, ja nemam pristup HTV-u, ne mogu napraviti dokumentarac na HTV-u i ne mogu biti komentator svih mogućih emisija od dnevno-političkih do povijesnih i kulturno-društvenih. To, za sada, ima još uvijek samo odabrana struktura u hrvatskom društvu, a ja se nadam da ćemo takve tendencije jednom mijenjati.”*

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasrnuo-je-na-starca-sa-stapom>

S druge strane saborski zastupnik, prof. dr. sc. Milan Vrkljan podijelio je svoj dopis o prof. Klasiću Senatu Zagrebačkog sveučilišta medijima i na znanje hrvatskoj javnosti koji završava riječima:

Žalosno i u potpunosti je neprihvatljivo da akademska zajednica tolerira pseudo-znanstvenike koji dokumentirano objavljuju falsifikate zlorabeći svoju formalnu pripadnost akademskoj zajednici.

<https://kamenjar.com/slucaj-klasic-dopis-senatu-sveucilista-u-zagrebu/>

Na vašoj tj. Porfirijevoj TV su znali i smjenjivati urednike kada su ovakvog 'povjesničara' pozvali zajedno s najvećim znalцем za problematiku Jasenovca. i to ne zato što je pozvan nestručnjak Klasić, već što se trebao suprotstaviti jednom Vukiću koji je kasnije ismijao Šešelja na televizijskoj emisiji u Beogradu. Naime postalo je očito o čemu se radi jer se Klasić nije usudio doći na sučeljavanje, pa je postalo očito kakva je HTV i prije slučaja s Porfirijem. A gledatelji su uskraćeni pa sada samo možemo zamišljati što bi se dogodilo kada bi Klasić jednom znalcu kakav je Igor Vukić iznio svoje čuveno 'otkriće' o Jasrenovcu o kojem u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

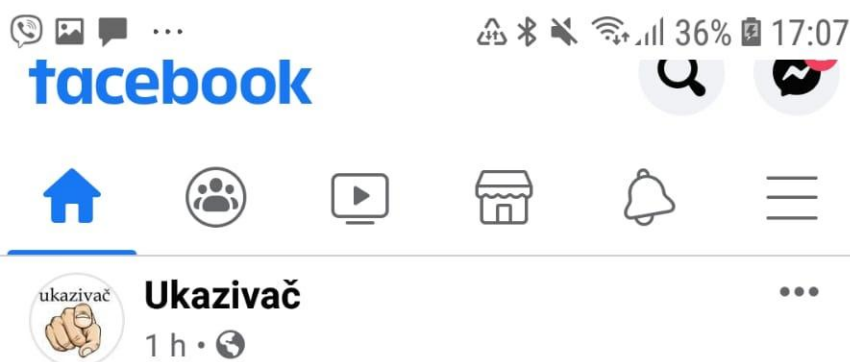
HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni.'

(Moram se pohvaliti i s našim pismom o Porfirijevoj televiziji - potpisalo ga je preko 3000 Hrvata - jer se danas, poslije događaja u Crnoj Gori, puno spominje i Porfirijev kružok koji sam vam već spomenuo. Tako Ivica Marijačić u današnjem Hrvatskom tjedniku piše:

Neki se pitaju što će sada reći sudionici Porfirijeva kružoka u Zagrebu – Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Dejan Jović, pater Tvrtko Barun, Milorad Pupovac, Petar Kuzmić, Josipović, Villi Matula... Ništa ne će reći. Umom i srcem i nadalje će biti i ostati uz Porfirija i SPC.)

Međutim, doista ste uspješni i s takvim 'znanstvenicima' jer oni odgajaju profesore povijesti koji će po školama raditi ono isto što su radili profesori u vrijeme vaših roditelja: UČITI NAŠU DJECU LAŽNOJ POVIJESTI.

Tako ovih dana Internetom kruži komentar jednog udžbenika iz povijesti:



Ne samo da je premalo stranica u školskim udžbenicima posvećeno Domovinskom ratu, nego se još te stranice koriste za omalovažavanje hrvatske uloge u ratu, iako se zna da je u Haagu dokazano da je most srušen miniranjem i da je navedeni iznos Tuđman mogao zaraditi kroz svoj rad (prodajom svojih knjiga itd.).



Vjerovali ili ne, radi se o udžbeniku za četvrti razred gimnazije čak OSAM koautora:

NOVO gimnazija - Prema novom kurikulumu

Udžbenički komplet za povijest u četvrtom razredu gimnazije (tiskani udžbenik + dodatni digitalni sadržaji)

Autori: Jakša Raguž, Dino Staničić, Hrvoje Petrić, Tomislav Brandolica, Nikola Cik, Hrvoje Gračanin, Suzana Pešorda i Ivana Štimac

Recenzenti: dr. sc. Domagoj Sremić i Linda Maraš Krapić, prof.

PRELISTAJ UDŽBENIK

Udžbenik "Svijet prije nas – Povijest 4", za četvrti razred gimnazija koncipiran je prema odgojno-obrazovnim ishodima navedenim u Kurikulumu za nastavni predmet Povijest za osnovne škole i gimnazije u Republici Hrvatskoj (NN 27/2019.). Riječ je o udžbeničkom kompletu koji se sastoji od tiskanog udžbenika te dodatnih digitalnih sadržaja koji su besplatno dostupni.

O knjizi: <http://www.meridijani.com/publication/svijet-prije-nas-povijest-4>

Cijeli udžbenik: https://issuu.com/meridijani-izdavac/docs/povijest_g4_web

Nedavno sam objavio knjigu "Ankica Tuđman" pa sam pogledao kako u njoj spominjem gđu Lepej.

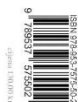
Kad je pak Franjo Tuđman postao politički disident, ispaštala su i djeca, a „najviše su se „izživjeli na Mireku“, piše Ankica. "Diplomirao je 1970. godine filozofiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu i zaposlio se u studentskom časopisu Pitanja, gdje je bio urednik. Kad je Francek 1972. godine zatvoren, dobio je otkaz. Ostavši bez posla, napisao je tridesetak molbi za novo radno mjesto, ali uzalud. Nitko se nije usudio primiti Tuđmanova sina", konstatira Ankica i otkriva da se Mirek napokon zaposlio u Referalnom centru zahvaljujući profesoru Težaku. Magistar informacijskih znanosti postao je 1975. godine. No titula mu nije pomogla. „Na fakultetu u Varaždinu tražili su asistenta za predmet informatike, na čemu je Miro magistrirao, a potom i doktorirao, no iz Centralnog komiteta Hrvatske stigao je nalog da se Tuđmana ne zapošljava. Bili smo iznova duboko razočarani i nesretni zbog golgote koju je Miro prolazio", opisuje Ankica Tuđman

ANKICA TUĐMAN

Josip Pečarić



ANKICA TUĐMAN



Na gostovanju na mreži *hrvati.de* 7. veljače 2002. sam konstatirao (str. 52): ... *ta gospođa je bila zrela za zatvor. Međutim, smiješno je kako se digla tolika prašina što je obitelj Tuđman imala toliko malo (vjerojatno mnogi od vas imaju tih 200.000 DM), a ne smeta im što su najveći lopovi danas ministri.*

Spominjem je još jednom navodeći riječi velikog hrvatskog kolumniste i ODVJETNIKA Zvonimira Hodaka koji 12.10. 2020. (str. 243-244):

Već "dugo" nisam pisao o ljevičarskim farizejskim kriterijima, dupljacima i lažnim moralistima. Davne 1998. godine lijeva aktivistica, a kasnije tobožnja heroina, Ankica Lepej je kao službenica Zagrebačke banke otkrila službenu bankovnu tajnu i objavila senzacionalnu vijest. Ankica, ali Tuđmanova, imala je na svom računu iznos od 200.000 njemačkih maraka. Znači današnjih 100 tisuća eura. Dobila je, naravno, otkaz i ušla u povijest cinkanja kao heroina. Čak je za vrijeme Mesića ili Josipovića ušla i na Pantovčak. Ništa čudno. Na Pantovčak ionako odlaze "zaslužni", a isluženi kadrovi kako bi si prije penzije još malo podigli društveni rejting. Sve je to izraslo u veliku državnu aferu. Davor Butković i Jelena Lovrić, na čelu lijeve medijske falange, tjednima su cijedili medijski limun. Sve do zaborava.

Očito veliki Hodak nije bio u pravu. Imamo mi istoričara u RH koji znaju što je važno, zar ne?

Ali da OSAM takvih imamo koji ne znaju za presudu u Haagu o mostu u Mostaru, 'prosto ne mogu da verujem'.

Tješim se, fah idioti sa filozofskih fakulteta su sigurno stvorili mnogo više takvih, zar ne?

Krivicu za to ima i Predsjednik RH. Podsjetit ću na moje pismo kada sam ponudio knjigu o generalu Praljku koje su mogle biti podijeljene i nezalicama sa filozofskih fakulteta koje vam dajem u Prilogu.

Istina, sigurno to ne bi bilo drago svjetskim moćnicima koji su pomagali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

Naslov:ZAHVALA PREDSJEDNIKU RH

Datum:Tue, 22 Dec 2020 18:44:24 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:civilno_drustvo@predsjednik.hr, predsjednik@predsjednik.hr

ZAHVALA PREDSJEDNIKU RH

Poštovani g. Milanoviću, Predsjedniče RH,
Poštovani generale Marekoviću, posebni savjetniče Predsjednika RH,
Zahvaljujem se na Vašem odgovoru od 18. 12. 2020. na moja pisma u kojima me izvještavate da ste pozorno razmotrili moja pisma i zahvaljujte na domoljubnim

inicijativama kojima promičem istinu o Domovinskom ratu i vrijednosti koje iz njega proizlaze.



REPUBLIKA HRVATSKA
URED PREDSEDNIKA

KLASA: 612-11/20-01/02

URBROJ: 71-05/7-20-02

Zagreb, 18. prosinca 2020.

Akademik
Josip Pečarić

[pecaric@element.hr]

Poštovani akademike Pečariću,

Želim Vas izvijestiti da je Ured Predsjednika Republike Hrvatske zaprimio Vaša pisma koja su pozorno razmotrena te Vam ovim putem zahvaljujemo na domoljubnim inicijativama kojima promičete istinu o Domovinskom ratu kao i vrijednosti koje su iz njega proistekle.

S poštovanjem,


Posebni savjetnik Predsjednika Republike
za veterane Domovinskog rata

umirovljeni general-pukovnik Marijan Mareković

Jasno mi je da s pozicija na kojima jeste i ne možete reći što ste uradili u svezi s tim inicijativama. Uostalom, ni kada sam Vam g. Predsjedniče pisao 12 pisama s prijedlogom da generala Gotovinu (tada ste bili Predsjednik Vlade) predložite za Nobelovu nagradu za mir niste mi odgovorili, ali generali Gotovina i Markač su oslobođeni, a vidim da je general Gotovina u jako dobrim odnosima s Vama. Očito niste ni trebali odgovoriti.

Međutim, danas je drugačija situacija samo s jednim prijedlogom. To je prijedlog da po simboličnoj cijeni otkupite 1000 primjeraka knjige o generalu Praljku. Mislim na drugo proširenom izdanju prve knjige. Koautor te knjige je general dr. sc. Miroslav Međumorec hrvatski redatelj, diplomat, književnik, scenatist. Tiskana je poslije onog uzvišenog domoljubnog čina generala Praljka. Na koricama te knjige, a i na naredne tri, postoje riječi koje je meni napisala tadašnja Predsjednica povodom izlaska prvog izdanja knjige:

„Doprinos generala Slobodana Praljka obrani Hrvatske i Bosne i Hercegovine od velikosrpske agresije te obrani opstojnosti hrvatskog naroda na njegovim povijesnim prostorima tijekom Domovinskoga rata od velike je važnosti. Ovih dana, kada se nadamo pravednom sudskom pravorijeku i njegovu oslobađanju, kao i oslobađanju drugih hrvatskih uznika, ova knjiga izlazi kao doprinos istini o njemu i o tom povijesnom razdoblju borbe hrvatskog naroda za slobodu, istini koju je on nakon rata na mnoge načine ustrajno branio svojom riječju. Ujedno je ova knjiga svojevrsna zahvalnica za sve što je učinio za svoj narod.“

Naravno, odmah je bila napadnuta od onih istih s kojima ste se Vi obračunali ovih dana. Na žalost, poslije par dana hrvatski političari su posrnuli pod pritiskom iz svijeta. Nisu se ponašali onako kako im je govorio kardinal Kuharić (u Predsjedničkim dvorima 29. rujna 1997.):

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakim.“

General Praljak je čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom. Ali bio je bez podrške hrvatske politike-

Vi ste g. Predsjedniče, nasljednik gđe Predsjednice, pa njene riječi i Vas obvezuju, a i uvjeren sam da mislite isto to. Uostalom već više puta ste pokazali da znate ispravno prosuditi o stanju o BiH, pa i o ratu u BiH, što je bio i povod onim mojim pismima o generalu Gotovini. Naime, tada sam konstatirao da se jedino Vi usuđujete uopće i misliti tako kako je govorio naš uzoriti kardinal.

Čin Vaše javne podjele knjiga o generalu Praljku po svim hrvatskim školama, knjižnicama, veleposlanstvima itd. itekako bi značio puno za uzdizanje ponosa u našem narodu. A ponosan narod nitko ne može slomiti.

Naravno, general Mareković sigurno sve to može dogovoriti s generalom Međimorcem.

Koristim ovu prigodu da i Vama g. Predsjedniče i generalu Marekoviću zaželim Čestit Božić i Blagoslovljenu novu godinu.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

VLADO GLAVAŠ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

**ONAJ TKO JE PROTIV POZDRAVA ZA DOM
SPREMNI TAJ JE OTVORENI PROTIVNIK
HRVATSKE DRŽAVE I NJENE SLOBODE**

9 prosinca, 2018



Ministar Božinović najavio, a Predsjednik Vlade RH potvrdio, da se radi na izradi novog zakona o zabrani ustaškog pozdrava ZDS (gospodo to je povijesni a ne ustaški i po tom šablonu možete zabraniti kunu, HNK, Hrvatsku državu i..., a nije isključeno da će po vašim anacionalnim osjećajima i to doći na red), pa je uz to dodao da će biti riječi i o četničkim nadgrobnim spomenicima. Zanimljivo, da u toj tz. bombastičnoj najavi nema ni spomena o crvenoj petokraki, partizanskom i četničkom znakovlju, pjesmama i njihovom orgijanju po Hrvatskoj, jer za njih je jedino sporan ZDS. Prava hrvatska izdaja! Umjesto da izvrši pritisak na druge ministre i odgovorne državne službe da pokrenu novi INSTITUT NA MEĐUNARODNOM NIVOU u kojem će biti isključivo neovisno povijesni stručnjaci i drugi potrebni znanstvenici koji će na temelju dokumenata konačno istražiti i napisati potpuno novu hrvatsku povijest 19. i 20. stoljeća i time sa Hrvatske i hrvatskog naroda skinuti stigmu ZLOČINAČKOG NARODA, oni se priklanjaju beogradskim lažima i kvazi hrvatskim (bolje rečeno antihrvatskim povjesničarima) poput Jakovine, Klasića, Goldsteina i njima sličnima koji jednostavno izmišljaju laži kako bi što više ocrnili Hrvatsku i Hrvate. Jadni su to Hrvati, ako ih se i može tako nazvati, kada brane najvećeg zločinca sa ovih prostora i 10. u svijetu, zločinca koji je sa svojim partizanskim ubojicama iza sebe ostavio blizu 2000 masovnih grobnica ispunjenih masakriranim Hrvatima (među njima brojna djeca, žene i starci) i to bez suda i poslije završetka rata. Kada je sam zločinac Ranković 1951. javno priznao da je poubijano preko 500.000 Hrvata onda je sigurno bilo daleko više, a 15. 11. 1969. na crnogorskoj dalekovidnici partizan Vlado Dapčević među inim nebulozama rekao i ovo: „mi smo pobili sve zarobljene ustaše, a vođe četnika smo puštali na slobodu – u 3 dana pobili smo 30.000. Partizani su ubijali po etičkom ključu zarobljene Hrvate a ne i zarobljene Srbe“. Prešućivati i opravdavati takve zločine – mogu činiti samo oni koji nemaju ni srca, ni duše a ni pameti. Jednom i zauvijek pronađimo i prebrojimo stvarne žrtve ustaškog, partizanskog i četničkog režima, a ne po velikosrpskom receptu izmišljati brojke Jasenovca, Jadovna i... Pravna znanost nas uči da svaki onaj tko štiti zločinca i opravdava njegove zločine – u pravom smislu je i sam zločinac. Poistovjetiti se sa tim i takvim zločincima sami o sebi govore da su i oni sutra spremni činiti slične, a možda još gore zločine. Takvi ljudi su jako opasni i za njih bi bilo najbolje mjesto na optuženičkoj klupi ili u Vrapču, a ne na hrvatskim sveučilištima.

Tito, partizani, Draža Mihajlović i njegovi četnici, skupa sa talijanskim fašistima, a dobrim dijelom i njemačkim nacistima (od kojih su dobivali oružje i čuvali im zaleđinu) do sada viđeni dokumenti potvrđuju da se oni – od 1941. pa nadalje – nisu samo borili protiv Pavelića i njegovih ustaša, nego isključivo protiv Hrvatske države. Da su se oni borili protiv ustaškog režima – NDH bi bio i nakon 1945. – ali sa drugim političkim sustavom i ne bi se vršio onakav pokolj Hrvata nakon rata, onakva pljačka, oduzimala imovina, uvodili bezakonje i rušili sakralne objekte, bolnice, mostove, pruge, pustošili hrvatska sela i progonili Hrvate – poput Zrina, Boričevca i ... u koja se ni danas ne mogu vratiti i svoju imovinu dobiti nazad. To je stvarna slika partizanske borbe za slobodu hrvatskog naroda na koju

se i danas pozivaju neki hrvatski slijepci, neznalice i tuđe sluge ili sami sudionici tih zločina kako bi prikriili svoje zločinačke i antihrvatske hirove. Umjesto sudskih progona tim partizanskim zločincima omogućena je nasljedna mirovina, tako da i danas Hrvatska isplaćuje preko 13.000 i od kojih je 75% naslijeđeno, a 2001. u Mirovinski sustav dodano je još 6.000 novih umirovljenika. Sramotno je da u novom prijedlogu proračuna partizanske se mirovine povećavaju a hrvatskim braniteljima smanjuju. Sramota nad sramotama i s pravom se pitamo ŽIVIMO LI MI U HRVATSKOJ DRŽAVI ZA KOJU SU SE BORILE STOTINE TISUĆA HRVATA, MUSLIMANA, LOJALNIH SRBA, MAĐARA, ALBANACA, ROMA I...TE PREKO 15.000 BRANITELJA UGRADILO SVOJE ŽIVOTE DA BI SE HRVATSKA DRŽAVA OSLOBODILA PARTIZANŠTINE I VELIKOSRPSKOG TERORA ILI ŽIVIMO U NEKOJ PRIKRIVENOJ TVOREVINI U MOTANOJ U CELOFAN ZAPADNOG BALKANA POZIVAJUĆI SE NA ANTIFAŠISTIČKE OSLOBODITELJSKE VRIJEDNOSTI KOJE SU IZA SEBE OSTAVILE PRAVU RUŠEVINU, PUSTOŠ I RIJEKE KRVI? U medijima se svakodnevno pljuje po braniteljima, a partizanske zločince hvali. Posebno Tita, za kojeg su građena podzemna skloništa sa milijardama uloženih dolara, imao dvorce i lovišta diljem one tvorevine, vlakove, brodove, ljetnikovce i otoke te u njegovu čast pravile se parade, sletovi i imenovali gradovi, ulice i trgovi. Sve je to uredu za hrvatske slijepce i tuđe sluge, pa se i danas njemu klanjaju ili mu se dive vjerojatno zato što žale da nije poubijao ostali dio Hrvata. Zanimljivo je da ti isti titoljubci ni danas ne mogu oprostiti dr. Tuđmanu što je pod njegovim vodstvom obnovljena Hrvatska država pa ga nazivaju diktatorom, kako je prevarom došao do svoje kuće ili... ali šute o Josipoviću i brojnim drugim „zaslužnim“ u Hrvatskoj koji i danas žive u opljačkanim židovskim stanovima i za pljačku židovske imovine optužuju ustaški režim. Ti isti titoljubci i velikosrpske sluge nikako ne mogu oprostiti Paveliću što je srušio prvu masonsku i velikosrpsku zločinačku tvorevinu zvanu Jugoslavija kao ni Tuđmanu što je srušio i drugu masonsku – velikosrpsku zločinačku tvorevinu zvanu Jugoslavija, pa na sve moguće načine partizanske i četničke zločine pripisuju ustašama, kao što i Tuđmanu prigovaraju radi suradnje sa tz. ustaškom emigracijom, uvećavaju srpske žrtve a o hrvatskim šute. Napadaju Katoličku crkvu u Hrvata, hrvatske domoljube, obitelj, vjeru i... a šute o velikosrpskoj pohlepi i njihovim zločinima jer im je glavni cilj DOMOVINSKI OSLOBODITELJSKI RAT PRETVORITI U GRAĐANSKI.

Njihov današnji jezik je isti kao i za vrijeme juge. Hrvati su uvijek krivi i za sve, a manjina koja tabači nad većinom je sloboda govora i zaštita manjinskih prava. Po njihovom žargonu većina mora šutiti i slušati bez obzira što se događa i kakva se ljudska prava gaze. Za osudu Hrvata je dovoljno REKLA KAZALA a za osudu manjinaca nisu dovoljni ni dokazi. Srpske zločince se oslobađa radi nedovoljnih dokaza iako živi svjedoci govore činjenice a za osudu hrvatskih branitelja, posebno po zapovjednoj odgovornosti, dovoljno je iz Srbije dovesti ratne zločince na hrvatske sudove i to pod hrvatskom policijskom zaštitom i sa njihovim lažima osuditi Hrvate, te nakon suđenja ponovo ih vratiti u Srbiju da uživaju u svojoj

krvarini i u mogućoj dobroj hrvatskoj mirovini. Četničke i partizanske spomenike, četničko i partizansko orgijanje po Hrvatskoj hrvatska policija čuva, a natpise ZDS uklanja i za pozdrav ZDS policija proganja i piše razne prijave, a nerijetko sudstvo i kažnjava. ZDS se proglašava ustaškim iako se zna da je to stari hrvatski pozdrav s kojim je očuvano hrvatstvo tijekom povijesti, kao što je sa ZDS tijekom Domovinskog rata obnovljena Hrvatska država, jer da Hrvati i ostali koji su Hrvatsku prihvatili kao svoju Domovinu – tijekom povijesti, a posebno u Domovinskom ratu nisu bili ZDS sigurno nas danas ne bi bilo na karti svijete. Zahvaljujući onima koji su imali na svojim odorama ZDS ili su bez vidljivog natpisa u duši i tijelu bili ZDS nikada Hrvatska ne bi bila slobodna. Upravo zato titoljubci, tuđe slugе i anti Hrvati nikako ne mogu prežaliti tu stvarnost i zato njima pada mrak na oči kada se spomene domoljublje i Hrvata koji je spreman i život položiti za svoju DOMOVINU pa ZDS pošto poto žele zabraniti. A tim istim tipovima ne smetaju crvena petokraka i kokarda pod kojima su stalno vršeni zločini nad Hrvatima (sjetimo se samo Vukovara kada su pjevali SLOBO ŠALJI NAM SALATE KLAT ĆEMO HRVATE, na žalost i klali su) a koja nikada – ama baš nikada nisu bila obilježja pod kojima se štitilo Hrvate i oslobađala Hrvatska. Današnji čelnici HDZ-a nikada ne bi dobili povjerenje glasača HDZ-a da su unaprijed najavili koaliciju sa anacionalnom i interesnom skupinom HNS, pročetnički orijentiranim Pupovcem (čija su dva brata sa oružjem u ruci bili u agresorskoj vojsci, koji po svijetu širi laži o Hrvatskoj, koji se nikada nije ispričao za laži o 10.000 prekrštenih Srba, o Šreteru, o Srbiji koja je bila nacistička država i među prvim državama u svijetu koja je očistila svoje prostore od Židova i porušila sinagoge, o brojnim logorima smrti, o Srbiji koja je rehabilitirala nacističke i četničke zločince, o četniku Vučiću – svome mentoru i...) i bivšim udbašima i anacionalnim kadrovima kojima su prepustili ključnu ulogu u određivanju nacionalne strategije po sluganskim i masonskim odrednicama. Po njihovoj naredbi gosp. Plenković sa svojim istomišljenicima planski daje na preporuku Komisiji HAZU (koja je po svome djelovanju više projugoslavenska nego hrvatska potpomognuta sa još nekoliko beskičmenjaka) koji su donijeli očekivanu političku odluku: ZABRANA ZDS, CRVENA ZVIJEZDA OSTAJE A O KOKARDI PRAKTIČKI NI RIJEČI. Prava velikosrpska presuda, zar ne? Plenković i njegova družina bez grižnje savjesti prihvatili su ovu odluku poput onih iz najtamnijih Titovih vremena – AKO ŽELIŠ IZVRŠITI NEKU ODLUKU BEZ SUDA PREDAJ SLUČAJ PARTIJSKOJ ĆELIJI I ŠTO ONA KAŽE RADI – pa je sličnom metodom Plenković odlučio u djelo provesti ovu neprijateljsku odluku i pljunuti na sve branitelje koji su se tijekom hrvatske povijesti borili za Hrvatsku i nagraditi krvnike Hrvatskog naroda. Žalosno je da ova antihrvatska odluka nimalo ne dira ni samu Predsjednicu RH koja bi po USTAVU RH morala štititi hrvatske državne i nacionalne interese. Razne građanske udruge koje žive na grbači hrvatskih poreznih obveznika i koje bi trebale biti istinsko svjetlo u borbi za istinu i pravdu, one su na žalost najveći mrzitelji svega što je hrvatski nacionalni ponos te tako svojim lažima po svijetu nanose nesagledivu štetu, a hrvatska diplomacija šuti. Slična je i Lora Vidović, Pučka braniteljica, koja šuti

kada se progoni Katolička crkva u Hrvata, prebija Hrvatice po trgovima, pljuje po Domovinskom ratu i braniteljima i... ali je glasna kada treba štiti antihrvatske tipove. Sramota! O sudstvu i DORHU suvišno je gubiti vrijeme i živce jer su svojim odlukama više u službi teških kriminalaca i velikosrpskih zločinaca nego pravice.

Iza ove hajke na ZDS stoje mračni planovi. Kada se zabrani ZDS iza toga započinje akcija zabrane hrvatskog povijesnog grba sa prvim bijelim poljem pod kojim su prvu prisegu Hrvatskoj dali Predsjednik Franjo Tuđman, Zastupnici Hrvatskog državnog sabora i članovi Vlade RH (grb koji je pod pritiskom jugoudbaške klike pri donošenju Božićnog Ustava zamijenjen sa novim – današnjim grbom), a iza toga dolazi Domovinski rat, svaka zabrana registracije Hrvatske pravoslavne crkve, domoljublje, vjeru i obitelj proglasiti nazadnim, uništiti hrvatski jezik, povijest i školstvo, prodati ili predati u strano vlasništvo svu vrijednu hrvatsku imovinu, podijeliti Hrvate po svjetonazorskim osjećajima, svoje zbrinuti a one druge iz razočaranja prisiliti na iseljavanje i ne vodeći brigu tko će sutra braniti Hrvatsku ako to – ne daj Bože zatreba – i na te prostore dovesti tuđince, pa ... i na koncu ZBOGOM HRVATSKA I TO ZAUVIJEK! Oni „hrvatski“ političari, kulturnjaci, povjesničari, sudci, novinari, mirotvorci i... koji ustrajavaju u antihrvatskoj kampanji, koji štite zločinačku petokraku, kokardu, partizanštinu i četništvo a napadaju hrvatske svetinje i ZDS nisu ništa drugo nego izdajnici Hrvatskog naroda i protivnici Hrvatske države. U zabludi su ako misle da će ostati nekažnjeni. Hrvati se bude i ohrabruju, hrvatska nacionalna svijest jača te približava se vrijeme LUSTRACIJE a time i svi ti izdajnici bit će na narodnom stubu srama, a puno njih završit će i na sudu. Možda i u zatvoru!... Vlado Glavaš

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**OČITOVANJA HIBRIDNOGA RATA**

Knjige admirala Domazeta Loše jasno su raščlambeno i čvrsto argumentirane u objašnjavanju metoda hibridnoga rata u Hrvatskoj. Stručnjak tu agresiju Memoranduma 2 jasno prepoznaje u samome začetku, a građanstvo onda kad mu postaje nepodnošljivo trpjeti ju. Proizvodnja pristanka na te laži (vješto miješane s istinama) cilja na



opću letargiju hrvatskoga stanovništva. U kojoj smo danas. Na izbornu apstinenciju i logiku „svi su oni isti“. Letargija nas ima odvesti do okretanja glave, dok padaju sve hrvatske institucije, dok mediji otvoreno cenzuriraju istaknute intelektualce i zameću ih kao nepoćudne. Sve veći dio stanovništva ono što proizvodi tzv. nacionalna tv ili u čemu sudjeluje, doživljava totalitarnim i odioznim.

U međuvremenu se dogodilo da je u posljednjih nekoliko godina u Hrvatskoj pomrlo toliko velikih ljudi, umjetnika i slobodnomislećih ljudi da smo izgubili tradicionalno vrijedne oslonce i međaše ali i javne kriterije. Voditeljima hibridnoga rata, što je čisti obavještajni prljavi rad kojim je Hrvatska premrežena,

sada je mnogo lakše mlađe domoljubne ljude isključiti iz društva, izložiti ih harangi te baciti na margine. Nestori više nisu živi. Ova borba, sada je samo naša ali imamo mi hrabrih i mislećih ljudi koji (i)stupaju. No začepljeni školovani ljudi danas, u istom su položaju kao prisilni članovi SKH nekad: ako su htjeli raditi i napredovati morali su politički povlađivati. Biti prvo partijci. Ne Hrvati. Ili iseliti. Medijski nositelji te hibriduše, započeli su otvorenije nego ikada krivotvoriti hrvatsku umjetnost, obrazovanje, povijest, sve. Povijesni argumenti nisu znanstveni argumenti ako ih ne amenuju Goldstein, Jakovina ili Savez antifašističkih boraca... oran još od 1945. pa sve do danas. Tako nas s osione i tzv. javne Hrvatske radiotelevizije bombardiraju odurnim sadržajima zaborava, krivotvorenja i neistine. Nova stepenica te hibriduše sastoji se u neizrečenom, a primjenjivanom kriteriju: ništa bez Beograda i Srba i Srbije. Naravno, Izbačitelj je inicijator, onaj koji je otvorio vrata SDSS-u kao potpredsjedniku Vlade RH. Zato ga toliko i boli što je predsjednik (neprimjereno?) izrekao neke stare istine o Miloradu mu.

Ono što je novo je HTV-ova inauguracija pravoslavlja iz Beograda za Zagreb, sramna i ulizivačka, sramna i krivotvoriteljska. Patrijarh Porfirije tako nam je uslikan kao značajnik po hrvatski narod, kao nositelj, kako sam žudi: Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. HTV izgleda slavi obljetnicu SHS-a iz 1918.! Porfirije je novi Jakov Blažević. Nakon odbačene Titove montirane optužnice u demokratskoj Hrvatskoj, on bi iznova sudio blaženiku Stepincu. Bijeda televizije nastavlja se davanjem prostora patrijarhu koji nam se prvo nudio kao čovjek popa Đuića, da bi sada lažljivo govorio o kardinalu Stepincu. HTV-ov novinar vodio je štafetu srama i ulizništva pokorene Hrvatske. Vrlo detaljno brifiran, taj je slučajni novinar, odradio „razgovor“ na način da će se o toj sramoti još mnogo čuti. No, HTV na primjedbe svojih gledatelja, hrabro, ne odgovara, ma koliko ih ima. Mi ih se ne tičemo. Neodgovorni, oni su sami sebi dovoljni.

Događaju se nezamislive stvari: ne može se obraditi nijedna hrvatska tema bez srpstva pa čak kokardaštva. Znamo tko je u ratu bio Moma Kapor i koga je slavio (čak ga i Jergović osuđuje) a sada ni u hrvatskoj smrti nemamo mira. Umro je ugledni hrvatski redatelj Joško Juvančić a u prigodnoj emisiji, in memoriam je krcat razgovorom Mome Kapora s redateljem. Jer mi nemamo intervju nego od Mome. Polutanima vrijedi samo ono beogradsko, ono stranjsko.

HTV nadalje ne prestaje s Radom Šerbedžijom, on je izgleda analitička alfa i omega u Hrvatskoj... i nakon što su nas izbombardirali njegovom afekcijom i srbsko-hrvatskim učinili su i korak dalje: o najznačajnijim hrvatskim glumcima govori i brat mu šeširdžija Lordan Zafranović. Tako o velikanima hrvatskoga glumišta kafanski ćaskaju Šerbedžija, Zafranović, Brešan... Njihove su opaske mješavina diletantizma, osobnih druženja, do zajedničke glume, do savršeno marginalnih primjedbi. Kazališni kritičari koji su godinama pratili hrvatsko glumište i svojim stručnim tekstovima i knjigama obilježili cijelu jednu kulturnu epohu, nisu uključeni, nekmoli citirani. Ćaska se neobvezno, z brda z dola. Pliva se između teme i teme: ja pa ja. Zafranović je „faktor“, mjerilo i memorija. U svakoj epizodi Šerbedžija i Zafranović ne izostaju. Zafranović i ne gleda u oči.

Čini se kako je nizanka snimljena ne radi velikana, nego zbog honorara podobnim sudionicima.

Što je najgore, redatelji ovog novog „ribanja“ a tobožnjeg dokumentarca su Jakov Sedlar i Lordan Zafranović. Nisam znao da su blizanci. Oni su redatelji ali oni i sami sebe intervjuijaju, oni nastupaju u svom galimatijasu. Kako skromno i autentično. Zar smo već dotle, do tog hibrida, dogurali? Tko će slijedeći pasti?

Nema dvojbe da je sve to stara i poznata državna politika socijalističke RH u stalnom vrijeđanju i iritiranju hrvatskoga naroda. Traje novo žandarmovanje nad nama i bojim se imat će i (opet) svoj težak kraj. Jer pravoslavlje ne zna drugačije a hrvatski sluge klanjaju se svakoj pa i takvoj lukrativnosti. I tako to svetosavski ide, sve dalje i sve gore, velikosrbi provociraju novi rat. No svaki krčag ide k vodi dok se ne razbije. Pitanje je samo uz koliko novih žrtava?

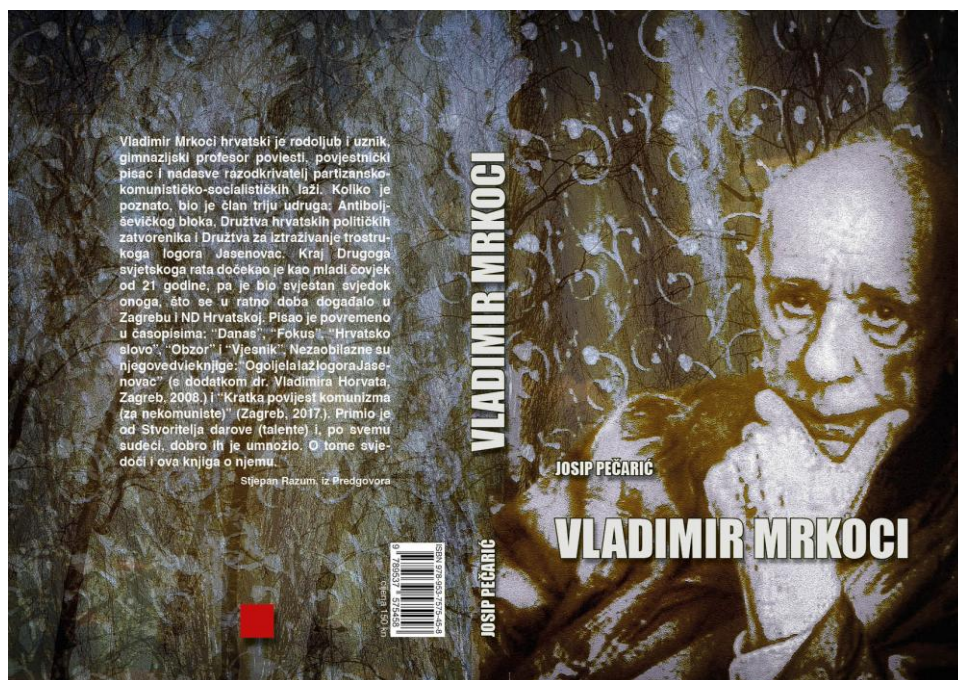
Javor Novak

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36271-j-novak-biti-ili-ne-biti-sudac.html>

Napomena: Javor Novak, kao i naš admiral, je potpisnik Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u.

KNJIGA „VLADIMIR MRKOCI“

Niz pisma javnosti je ovih dana u svezi s djelovanjem HRT-a. Tako se u pismu koje su Hrvatskom saboru uputili akademik Ivan Aralica, admiral u miru Davor Domazet Lošo, književnik Zdravko Gavran, pričuvni general prof. dr. sc. Andrija Hebrang, general bojnik u miru Ivan Kapular, , prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Josip Pečarić i general bojnik u miru Ivan Tolj govori o *nehrvatskoj i prosrpskoj orijentaciji HRT-a*. Razlog za to bila su dva gostovanja na HRT-u: srpskog patrijarha Porfirija i prof. dr. sc. Iva Goldsteina. A ne tako davno Goldstein je bio kandidat za redovitog člana HAZU-a. I tada su zasluge prof. Vladimira Mrkocija što se takva sramota za hrvatsku znanost nije dogodila bile velike. O tome, o njegovoj knjizi o radnom logoru Jasenovac i uopće o njegovom sustavnom upozoravanju na komunističke zablude i zločine, kako u Hrvatskoj, tako i u cijeloj Europi pogledajte u mojoj knjizi „Vladimi Mrkoci“.



Knjigu možete nabaviti na adresi stjepan.razum@zg.t-com.hr.

Na žalost od smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana vlasti u RH podržavaju ovakvo djelovanje i Goldsteina i HRT.

O tome je dobro pogledati i najnoviju kolumnu *Sve dok se ne odrekne Tita i njegova nasljeđa, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore* u kojoj 26.04.2021. lucidni Zvonimir Hodak piše:

*„Japan zemlja smiješka, a Hrvatska je smiješna zemlja. Velika Slovenija prekraja granice smiješne Hrvatske i baca u očaj naše antife. Zapadna Hercegovina pripaja se maloj Hrvatskoj. Navodno nam **Janez Janša** priprema novi "ustašluk". Oni nama daju hercegovačke "ustaše", a mi njima "Piranski" zaljev. Logično... K'o razgovor kad Hercegovac pita Zagorca: "Jesi li bio na sajmu automobila?" "Jesam". "Pošto su tamo pljeskavice?"*

Facebook je maksimalno politiziran. Na jednom postu ugledah Soroševu sliku i njegovo pitanje: "Možemo li na brzinu kolonizirati Hrvatsku i staviti je pod kontrolu?" "MOŽEMO!" smiješe se s druge sličice Tomašević, Rada, Neda Raukar, Vili Matula... Za početak bi oni kao ideološki doping vratili naziv Trg maršala Tita.

Ali nije samo **Tomislav Tomašević** za takvu inicijativu. I **Jelena Pavičić-Vukičević** je očito za tu ideju. Dala je na istu temu pitijški odgovor: "Ja nisam pljeskala kada se je mijenjalo ime trga..." Naravno, u njoj još uvijek čuči mala SDP-ovka. Zanimljivo je kako bi dva kandidata za gradonačelnika Zagreba vratila ime glavnog gradskog trga "Starom"... Kaj je, je. Kriptokomunisti i oni novopečeni se ne daju. Vjeruju kako ne mogu biti ljevica, a da ne podržavaju komunizam. Dok god bude tako, ljevica će u Hrvatskoj gubiti izbore.

Koja je bila vrijednost tog diktatorskog režima i njegovog čelnog čovjeka Tita danas već zna "ceo svet", pa tako i Francuska. U knjizi "Stoljeće diktatora" **Jean-Christophe Buisson** Tita poimence ubraja u komunističke diktatore. Tu našu "ljubičicu bijelu" "glorificira" tako da kaže: "Titov životni stil nalikovao je Goeringovu, čak mu je i fizički sličio". Naime, u knjizi "Stoljeće diktatora", koju je napisao Oliver Guez, Jean Christophe Buisson je obradio "herojski lik" balkanskog diktatora Tite. Uz priznate velikane diktatore kao što su Lenjin, Staljin, Hitler, Mussolini, Franco, Maoa, Castro...(koji zajedno vrijede više od 200 milijuna života) našao se i naš Joža. Vjerojatno ni sam nije mislio da je pred njim tako velika karijera.

Broj onih koje je dao ubiti, uglavnom bez suda i suđenja, jedva prelazi pola milijuna ljudi. Stoga je zaslužen našao svoje mjesto u knjizi zajedno s velikanima kao što su **Joseph-Desire Mobutu**, **Hideki Tojo**, Pinochet... Moram priznati Jeleni i Tomislavu da su taktički "pametno" izbrali svima obznaniti kako je vrijeme za povratak naše nesvrstane "ljubičice bijele" na Trg hrvatske republike. Države, koja mu je bila toliko nezamisliva da se prosuo poznatom uzrečicom kako će prije Sava poteći uzvodno negoli će Hrvatska postati državom. Toliko nas nije volio ni Herman Goering.

S pametnim savjetom javlja se na fejsu **Irena Pfeffer**: "Izbori: Ako je tvoj izbor opet HDZ, SDP, IDS... onda "ostani doma". Možemo i M.B. 365 sigurno nisu moj izbor!

Dobro, odmaknimo se malo od diktatora, ratnih zločinaca i trajnog brojenja žrtava u Jasenovcu. Haj'mo o nečemu što nije sporno i o čemu nema diskusije. Zašto se **Josip Broz Tito** nikada u svom životu nije otišao pokloniti žrtvama u Jasenovcu? Konačno, stalno slušamo kako je to mjesto koje simbolizira toliko izgubljenih života. Mjesto u kojem je ubijeno toliko ljudi da se još danas broji i broji...

Trumpovo brojanje glasova na zadnjim predsjedničkim izborima u SAD-u dječja je igra prema brojanju jasenovačkih žrtava od strane **Tvrtka Jakovine, Hrvoja Klasića, Stipe Mesića, Ive Goldsteina...** Bilo bi već na granici političke perversije podsjećati na, recimo, **Stjepana Ištvanića** koji je navodno bio "ubijen" 1945. u Jasenovcu, a nakon toga je umro u Zagrebu 1991. Ili rođaka pok. **Slavena Letice** koji je ubijen u Jasenovcu, a umro je u El Shattu u Egiptu.

Ivana Petrović, relevantna i autentična novinarka, davno je predložila da se Jasenovac još jednom raskopa i konačno utvrdi broj žrtava. Ili je 700.000 tisuća ili 725 pronađenih tijela, bez saznanja jesu li to bile srpske, hrvatske, židovske ili romske žrtve. Tako bi tu Pandorinu kutiju napokon zatvorili. Ipak, bojim se da to ljevičarima i kriptokomunistima ne bi odgovaralo. Tada više ne bi imali čime manipulirati za svoje nečasne potrebe.

Dr. Franjo Tuđman je 1995. posjetio Jasenovac, položio vijenac svim žrtvama fašističkog i komunističkog terora.... Ne treba zaboraviti da je "Jasenovac od 1945. do 1948. bio i komunistički logor u kojem su skončali mnogi Hrvati, pripadnici ustaških i domobranskih postrojba, zarobljenih na Križnom putu".

Zašto se na taj potez odlučio ratni pobjednik Franjo Tuđman, a nije zvijezda iz knjige "Stoljeće diktatora", Josip Broz? To ostaje zagonetka. Lijevi "historičari" s Filozofskog faksa u Zagrebu "ne bi se šteli u to mešati". To je kao nekakvo "demokratsko pravo" druga Tita. Obična sprdačina. Tito i njegova demokracija najbolje je opisana u knjizi o diktatorima. U stvari, to je za ljevičarske "historičare" "kisela jabuka". Brojka žrtava u Jasenovcu je u doba komunizma stalno rasla kao alibi ne samo kako bi se zemlji i svijetu pokazao zločinački karakter NDH nego i za licitiranje brojem stradalih kako bi se od saveznika izmuzlo što više dolara i maraka. Znajući pravu istinu o Jasenovcu, Tito se, bez straha da će ga netko prozvati, odlučio na ignoriranje.

Upravo to Titovo ignoriranje je krunski dokaz laži i laganja naših senilnih antifa o silnim tisućama žrtava u Jasenovcu. Većina njih se više ne sjeća ni godine kad su rođeni, ali znaju točan broj žrtava u Jasenovcu. Kad ih pitate koliki je broj žrtava u Domovinskom ratu obično odgovaraju protupitanjem "u kojem ratu"? A koji narod je najviše stradao u Drugom svjetskom ratu najbolje svjedoče brojke o popisu stanovništva prije i poslije rata. U staroj Jugi je 1931. bilo Hrvata 6.085.482, a Srba 6.785.499. Prema popisu u komunističkoj Jugi iz 1948. Hrvata je bilo 5.199.770, a Srba 7.783.046. Brojke ne lažu. Naravno, osim ako ne računaju anifašisti. Tako **Žarko Ivković** citira Tuđmana: "Tito je spriječio Rankovića da se u Jasenovcu postavi ploča o 900.000 ubijenih Srba". U travnju 1996. Franjo Tuđman dao je intervju Večernjem listu, HTV-u, Hini i časopisu Politički zatvorenik i otkrio Rankovićevu ideju da se ukleše u kamen da je u Jasenovcu ubijeno od 600.000 do 900.000 Srba. Ranković je tu ideju iznio 1965., a Tito ga je odbio i 1966. smijenio na Brijunskom plenumu. Možda je u ovoj povijesnoj crtici zapravo odgovor zašto se Tito nikada nije ni najavio, ni pojavio u Jasenovcu.

Marcel Holjevac ironizira: "Jednom da se i ja složim s antifama. Kažu da bi cijeli državni vrh trebao biti u Jasenovcu, svi zajedno".

U Večernjaku napokon osvježenje. **Branimir Pofuk** dovodi na stranice osobu koja nije iz Beograda, ni iz Beogradske filharmonije, nego je to popularni, liberalni profa s Filozofskog faksa - dr. Ivo Goldstein. Njegovi stavovi trenutno se razvlače i žvaču kao bonboni za osvježenje. Lijeva medijska falanga čeka mudrosti iz ustiju i pera popularnog liberalnog borca strpljivije nego što čekaju oni u redovima za cijepljenje Astrazenecom. Sve pomalo djeluje skribomanski. Profu se referira na knjigu koja je izašla iz njegove radionice "Hrvatska 1990-2020." Sve je crno-bijelo. Podnaslov: "Neki je dan na sjednici jednog saborskog odbora onima koji su željeli kritizirati neke vladine projekte odbrušeno da oni ne vole Hrvatsku pa im je uskraćeno pravo na riječ..." Uzalud sam u Pofukovoj novinarskoj "kobasici" pokušao naći trag o kojem se odboru radilo, tko je kome rekao da "ne voli Hrvatsku". Kao, ti ne voliš Hrvatsku pa kuš! Profu Goldstein se odmah bacio na svoje već klasične neistine: "Podjela na ustaše i partizane od 1941.-1945. bila je jedna od najkrvavijih epizoda u hrvatskoj povijesti, ali je ona dolaskom HDZ-a na vlast bila na izdisaju, prisutna jedino u glavama ostarjelih sudionika Drugog svjetskog rata (poput Franje Tuđmana)..." I tako teče njegov intervju na dvije velike stranice novina. Pozitivci su mu Račan i Sanader, a liberalna demokracija prima "užasne udarce" dolaskom Trumpa na vlast i jačanjem ekstremne desnice. Sve smo to od njega čuli i čitali već stotine puta. ZDS, NDH, grozni Tuđman... Trebalo je malo ubaciti i Kosoricu, **Milu Kekina**, Plenkija pa bi dobili tipičnu Večernjakovu musaku u Obzoru.

Već sam davno shvatio kako se taj najstariji zagrebački list isplati kupovati uglavnom samo zbog Feliksa i još nekolicine hrabrih novinara koji se još nisu "prilagodili" novim vjetrovima s ljevice.

A što ljevičari misle o Franji Tuđmani znaju već i "vrapci na grani", možda čak i grane. Međutim, meni je potpuno jasno zašto ljevičari mrze Tuđmana. Em je stvorio samostalnu Hrvatsku, em je još na samom početku, na sjednici Predsjedništva HDZ-a 1994. rekao: "Bez NDH, uz koju je bila većina hrvatskog naroda, ne bi bilo ni samostalne Hrvatske". To mrzitelji hrvatske države nikako ne mogu progutati. Stoga je jasno čemu danas služe i Goldstein i Pofuk i Gerovac i Obzor. Jedan se već pokajao. "Naučnik" iz Splita **Ivica Puljak** prosvao si je kantu pepela na glavu i izjavio: "Sramim se i tražim oprost što sam pjevao ustaške pjesme..." Neki "rigidni" desničar odmah mu je napisao na fejsu: "Ajmo, Ivice, zajedno: U tunelu punom mraka, sjaji zvijezda petokraka". Isti Puljak je jednom prije toga "mudro" izjavio kako je prije bio vjernik, ali kad se počeo baviti znanošću prestao je vjerovati u Boga jer to ne priliči znanstveniku. Sirotan nikada nije pročitao životopis nijednog od velikih znanstvenika pa da vidi koliko ih je bilo vjernika.

Djelovanje Goldsteina, Pofuka, Obzora, Puhovskog, 6. ličke, ponovno napuhavanje žrtava Jasenovca, povratak Trga maršala Tita... svi oni i sve to ima jedan sveti cilj koji bi Hrvatske trebao uvjeriti u to da je ovo slobodna država i da ih ne može nitko natjerati da misle svojom glavom ako oni to ne žele. Malo apsurdno, ali u suštini istinito. Odnosom prema Tuđmanu, Domovinskom ratu, Oluji, Vukovaru, HOS-u, pozdravu ZDS, Jasenovcu, NDH... stvara se "novo normalno" na

društvenoj i političkoj sceni. S takvim izazovima mogli bi se naći u situaciji da se oformi još jedna Vlada nacionalnog jedinstva... ili stvori politički USKOK...”

<https://direktno.hr/kolumne/sve-dok-se-ne-odrekne-tita-i-njegova-nasljedajevica-ce-u-hrvatskoj-gubiti-izbore-230637/>

Vidimo da i Hodak spominje prof. Goldsteina. Kao da nam i on poručuje kako je knjiga „Vladimir Mrkoci“ ugledala svijetlo dana u pravo vrijeme.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26011-knjiga-vladimir-mrkoci>

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

Već sam vam proslijedio tekst s portala hrvatsko nebo:

ZAPOSLENIKE HRT-A PREDSTAVLJA MENTALNI STALJINIST STIPE ALFIER

Sada je objavljen i na dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26013-zaposlenike-hrt-a-predstavlja-mentalni-staljinist-stipe-alfier>

Alfier se ponosi intervjuom sa srbijanskim patrijarhom Porfirijem, kočničarem kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i „patrijarhom Srba, Hrvata i Slovenaca“, pa mu ništa ne znači pismo o tome koje je potpisalo oko 3,000 naših ljudi. On se pita kada će napokon na HRT-u biti prikazana serija o NDH-u povjesničara Hrvoje Klasića.

Zapravo, taj tekst sam vam poslao u tekstu HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA.

Odmah se javio don Kaćunko i predložio da umjesto HRT koristimo PDF.

Što bi sad to bilo?

Jednostavno: PORFIRIJEVA DALEKO VIDNICA!

A na takvoj televiziji sigurno je da se Alfier s pravom to pita o seriji 'istoričarsa' Klasića. To nam je pokazao najnoviji broj Hrvatskog tjednika (29. travnja 2021.): FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Da, profesori na Filozofskom fakultetu se natječu u disciplini tko će dati gluplji komentar. Tako smo poslije IVA DROBILICE dobili i PLEMITOG KLASIĆA OD OGROMNE POSUDE.

Slično kao što se danas u Četničkoj koaliciji koja vlada u RH predsjednici Vlade i Države natječu napadajući znamenje HOS-a za poziciju prvog sluga najvažnijeg u toj koaliciji Milorada Pupovca. (Danas je već jasnije i zašto ju je tako Plenković nazvao u Hrvatskom saboru kada znamo da su hrvatsko-srpska i trgovačka koalicija antisemitski nazivi kako mu je to objasnio Pupovac:

KARAMARKO: DEGUTANTNO JE KAKO PUPOVAC U ZLONAMJERNU TIPIZACIJU ŽIDOVSKIH LJUDI POKUŠAVA UBACITI I SRBE
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26021-karamarko-degutantno-je-kako-pupovac-u-zlonamjernu-tipizaciju-zidovskih-ljudi-pokusava-ubaciti-i-srbe>)

Zato i ne čudi kad Ilica Marijačić u istom broji Hrvatskog tjednika piše:

Tragično je što su i predsjednik države Zoran Milanović i predsjednik Vlade prihvatili i u svoju retoriku uključili zastrašujuću sintagmu „narodi žrtava“ koju je prije nekoliko godina podvalio velikosrpski šovinst Milorad Pupovac. Hrvatska bježi od jasenovačke istine i svih ostalih istina u vlastitoj povijesti.

Ili je jednostavno na djelu modificiranje jedne moje stare pitalice u:

Kad gazda bira glavnog slugu uvijek izabere boljeg slugu.

A kada već spominjemo Radni logor Jasenovac spomenimo i tekst:

MJESTO I ULOGA JASENOVCA U ANTIHRVATSKOJ POLITICI I PROPAGANDI

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/c-h/dogan-zeljko/36644-z-dogan-mjesto-i-uloga-jasenovca-u-antihrvatskoj-politici-i-propagandi.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26009-mjesto-i-uloga-jasenovca-u-antihrvatskoj-politici-i-propagandi>

Propovijed patera Dominika Gerbica i Peticiju PDF-u, tj. HRT-u spominje i hrvatski književnik Javor Novak u tekstu TUGALJIVE AKTUALIJE:

Svjetlo okrepljuje

No ne bu Hrvatska propala dok je blistava i rodoljubna uma. Tako nas je poveselio velečasni Stipe Ljubas iz Trilja, dekan Cetinskog dekanata, a pogotovo pater Dominik Gerbic, župnik župe Svetog Augustina Kažotića u Zagrebu na Peščenici. Misa je održana u Prozorju kraj Dugog sela. Ne znam gdje to piše da župnici ne bi smjeli imati svoje političko mišljenje? Gdje piše da ne smiju biti cjelovito hrvatsko biće? Da župnici ne smiju biti rodoljubi. Gdje to piše da ne bi trebali skrbiti o ukupnosti hrvatskoga života a izbori su važan segment istoga. Kako brinuti o duhu pastve a odbacivati tako krupnu sastavnicu kao što je političko određenje ljudi? Dok ljevičarski manijaci idu tako daleko da ama baš svaki dan besramno recikliraju privilegiranog Tomaševića, neki čak idu tako daleko da se zalažu (kao tobože najnormalnije) da ni kolumnisti ne smiju izražavati stajališta za koga će glasovati. Kolumnisti ne smiju utjecati, ali svi drugi, kvazi neovisni mediji, trebaju i smiju! Iz dana u dan. A Tomašević je već izabran, što će nam uopće izbori?

Osion i jednouman HRT

HRT se naravno sramotno ogradio, ništa protiv Tomaševića, nismo ni očekivali drugačije. HRT se liže s Porfirijem, prema tome, ovo svehrvatsko, smrdi. A dominikanac, pater Dominik zbori: “Tu je puno segmenata krize. Svjesni ste toga: od tužilaštva, od toga da mladi odlaze, od ekonomije, od obezvrjeđivanja ili odbacivanja i branitelja i Domovinskoga rata... Toliko je zločinaca još uvijek među nama, a nisu procesuirani. I onda u jednom trenutku nađu se još i neki tamo bradati, nazovimo ih sveštenicima, opasnih namjera govoriti nama tko su naši

sveći, tko su naše svetinje, tko su velikani. (...) Svako naše 'DA'...reći ću to... i za HDZ, i SDP, i za Možemo i svim lijevima, je 'NE' za Hrvatsku!" - ustvrdio je pater Dominik. "I tu se mora jednom podvući crta. Mi moramo izaći iz tog simulakruma..." naveo je Gerbic te istakao blaženog, a svetog, Alojzija Stepinca "koji je dao svoju krv i položio svoj život štiteći svoje stado od komunističke nemani". Ponovio je i ove njegove riječi: "Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena". Žao mi je što je HRT-ov novinar, voditelj prijenosa, ostao brižljivo anoniman a koji se tako sluganski požurio (u suglasju sa šefićima kuće) ograditi se od ovih prosvjetljujućih riječi patera Gerbica. Tako ne znamo tko je konkretno od urednika, da li Baran, Dagelić, Dukarić – Stubičar ili Jančić izgovorio tu sramotu. Jer, HRT se nikada nije ogradio od optužaba notornoga Porfirija i to unatoč tome što je više od dvije tisuće ljudi potpisalo zahtjev za smjenom tih i takvih koji na HRT-u konstantno provode protuhrvatsku, anarodnu politiku. Hrvatska radiotelevizija, tako nije hrvatska već je hrvatsko-srbska, skrojena prema Izvaviteljevu i Pupovčevu šinjelu.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36645-j-novak-tugaljive-aktualije.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26008-j-novak-tugaljive-aktualije>

Da, jeste li potpisali Peticiju?

PHB – POTICAJNA SKUPINA: PROTIV POLITIČKO-IDEOLOŠKOG I MEDIJSKOG SRPSKO-HRVATSKOG JEDNOUMLJA!

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/26/phb-poticajna-skupina-protiv-politicko-ideoloskog-i-medijskog-srpsko-hrvatskog-jednoumlja/>

A puno se pitanja iz dana u dan upućuje Crkvi u Hrvata. Poslije hrvatskog književnika Zdravka Gavrana imamo i nove:

LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODNOSU KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26015-lili-bencik-otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu>

<https://bezcenzure.hr/toptema/otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu/>

LILI BENČIK: LIJEPO JE BITI HRVAT, LJUBITI BOGA, BLIŽNJEGA SVOGA! TU ŽIVJETI, TU I UMRIJETI!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26000-lili-bencik-lijepo-je-bit-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti>

<https://bezcenzure.hr/toptema/lijepo-je-bit-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti/>

LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ NAPUSTILA HRVATSKI narod

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25754-lili-bencik-katolicka-crkva-u-hrvatskoj-napustila-hrvatski-narod>

BUDITE „SVEĆENICI IZ NARODA, A NE DRŽAVNI KLERICI“!

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/29/budite-svecenici-iz-naroda-a-ne-drzavni-klerici/>

Hoće li odgovoriti, ili će uskoro i povijest Crkve u Hrvata pisati drobilice i plemeniti od ogromne posude?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN", ZAGREB, 2022.

JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“

Kolumnist portala dragovoljac.com Zvonimir R. Došen komentirao je moj tekst PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID

(<https://bezcenzure.hr/vlad/putin-milosevic-i-genocid/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30188-putin-milosevic-i-genocid>):

Naravno da ste svojim neumornim radom na promociji istine postali dosadni i opasni za mnoge "hrvatske" povjesničare i političke lidere poput raznih Goldsteina, Jakovina, Klasića, Plenkovića, Pupovaca i niza drugih "antifašista", kojima tim Vašim "dosadnim pisanjem" neprestano stajete na žulj. Posebno iritirate "hrvatske" diplomate jer bez njihove dozvole radite posao koji bi oni trebali raditi. Što je još gore Vi, njima za dešpet, taj posao radite pro bono. Ali ono što ih najviše uznemirava je što Vi "herojski narod, koji je srušio tri carstva" nazivate zečevima. Vi ste zapravo plagijator, jer bez dozvole kopirate ono što je rekao (od 1987. do 1995.) "veliki vožd", a posle 1995., "najveći izdajnik srpskog naroda posle Vuka Brankovića". 😊

P.S. Nedavno sam preko Amazona kupio knjigu JASENOVAC A LIE UNCOVERED, pa se ovim putem želim zahvaliti Vama i dru. Razumu. Ovakve knjige su od neizmjerne koristi za borbu protiv velikosrbske i jugokomunističke promičbe. Kad završim s čitanjem poslati ću je jednome od kanadskih sveučilišta, a Vi nastavite idalje biti "dosadni"

Pozdrav Vama i dru. Razumu

Za Dom Spremn!

Hvala Zvonimiru na lijepom komentaru. Moram priznati da mi je posebno drago spominjanje rada pro bono.

Zašto?

Pa kada sam ja u pitanju kod mene to nije dano u klasičnom značenju tog rada. Naime moja supruga je kao profesorica povijesti radila u HIC-u Anta Belja na pitanjima Hrvata Boke kotorske.

1. A. Pečarić and J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i knjaz Nikola, "Zadarska smotra", Časopis za književnost, znanost i umjetnost*, 1-2, 1995, 151-166.
2. J. Pečarić, *Smrt Jugoslavije, Mostariensija, Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru*, 5 (1996), 161-169.
3. A. Pečarić i J. Pečarić, *Hrvati u Crnoj Gori, Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.*

4. A. Pečarić i J. Pečarić, *Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake*, *Časopis za suvremenu povijest*, 30, 2(1998) 377-385.
5. A. Pečarić i J. Pečarić, *Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća*, *Glas Ravnice*, *glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini*, br. 87-89., veljača-travanj 1998.
6. J. Pečarić, *Konc-logori u Beogradu i Jasenovcu*, *Zadarska Smotra* 1-3, 1998. A. Pečarić i J. Pečarić, *O borbi za Boku kotorsku*, *Hrvatica*, br. 2, 2001.
7. A. Pečarić and J. Pečarić, *Strossmayerova oporuka*, HAZU, Zagreb, 2002.
8. A. Pečarić and J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od svetojeronimske afere do danas*, *Simpozij "Jugoistočna Europa u XX stoljeću"*, Dubrovnik, 23-25, svibnja, 1996. *Takodjer: Hrvatski iseljenički zbornik*, 1997. 251-262, 471-472, 495-497. (Referat je bio osnova za tekst: Željko Krušelj, *Zaljev hrvatskih svetaca bez Hrvata*, *Hrvatski Obzor*, 17.06.1996.)
9. A. Pečarić, J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i Srbi*, *Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru*, HAZU, Zagreb, 1997., str. 81-96.
10. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata u Boki kotorskoj za vrijeme talijanske uprave 1941.-1943.* *Zbornik radova s Međunarodnog znanstvenog skupa "Talijanska uprava na hrvatskom prostoru i egzodus Hrvata (1918.-1943.)"*, Zagreb, 2001. str. 373-396.
11. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas: Hrvatsko ime sačuvano u Vatikanu*, *Hrvatski obzor*, 24. siječnja 1998.; *Papa vraća ilirsko ime*, *Hrvatski obzor*, 31. siječnja 1998.; *Egzodus iz Boke*, *Hrvatski obzor*, 7. veljače 1998.; *Bokelji bježe od Miloševića*, *Hrvatski obzor*, 14 veljače 1998.
12. A. Pečarić i J. Pečarić, *Stradanja Hrvata Boke kotorske u Jugoslavijama*, *U knjizi: Da se ne zaboravi*, *Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa*, Zagreb, 2002., str. 254-265.

U HAZU-u su nam objavili i monografiju:

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

Od promjene vlasti i napada na Belja koji je tada bio i ravnatelj Matice hrvatske i moja supruga je ostala bez posla. Iz samog popisa očito je da je radila nešto što vlastima od te 2000-e godine nije bilo po volji pa je od tada pro bono radila pomažući meni i bez plaće i danas bez mirovine. Kćerka (doktor znanosti) zahvaljujući i rektoru Sveučilišta u Zagrebu Damiru Borasu ostala bez posla, a njen mentor prof. dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus. Kolega Tuđman nije radio pro bono jer je bio saborski zastupnik, ali kćerka jest jer smo našli mogućnost zajedničkog rada pa ona ima dvostruko veći h-indeks od Borasa. Njen h-indeks je 12 a njegov 6, a čovjek je vjerovao da treba biti akademik, vjerovali ili ne.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/jedan-komentar-teksta-putin-milosevic-i-genocid/>

HAJKA NA IX. BOJNU HOS-A, 2. DIO

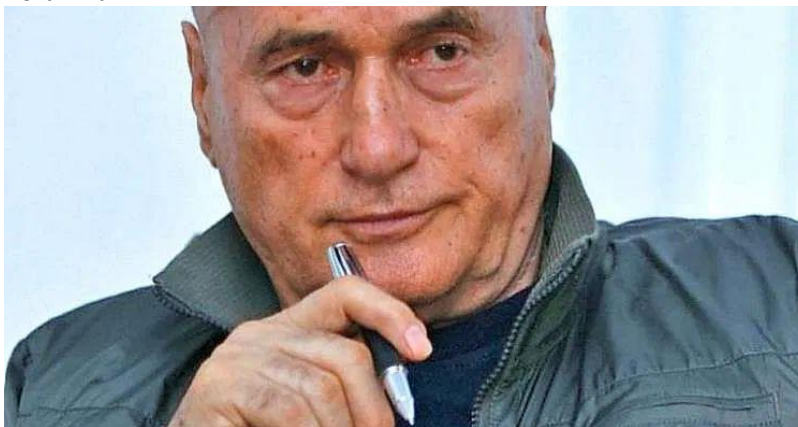
Hajci na IX. Bojnu HOS-a posvećen je dobar dio današnje kolumne velikog hrvatskog kolumniste Zvonimira Hodaka. U njoj ima i onoga o čemu sam i ja govorio gostujući u Bujici 13. 04. 2022. koja je do sada imala više od 33.000 pregleda:

<https://www.youtube.com/watch?v=tsm88jSg8b8>

Ali pogledajte Hodakov tekst:

HODAK: VELIKA POVIJESNA LAŽ JE POLITIČKA POSLOVICA DA POBJEDNICI PIŠU POVIJEST

18/04/2022



Velika povijesna laž je politička poslovice da pobjednici pišu povijest. Oni koji su se u Drugom svjetskom ratu “švercali” uz saveznike pisali su “povijest”. Danas znamo kakvu. Jame u sjeverno-zapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji danonoćno su punili živim i mrtvim civilima i tzv. “ustašama”, i to bez suda i presuda.

Danas njihova SABA cvili: “Živuci borci NOB-a u pravima nisu izjednačeni s hrvatskim braniteljima”. Moram priznati da su u pravu. Borili su se za propalu diktaturu – Jugoslaviju, a sad branitelji, koji su se četiri godine u Domovinskom ratu borili za hrvatsku državu, imaju veća prava.

Stvarno mi suza kane niz oko kad se sjetim **Kekina i Kekinice, Benčićke, Puhovskog, Bauka, Habulina, Klasića, Jakovine, Markovine, Višeslava Aralice, Grbina...** Svi oni valjda čvrsto vjeruju da su sve države na svijetu nastale isključivo na “tekovinama i zasadama” antifašizma. Sve osim onih koje još nisu ni nastale. Točno je jedino da je prva žrtva svakog rata istina. Stoga je dobro 1946. godine kazao **Churchill**: “Fašizam budućnosti zvati će se antifašizam”.

Citat **Ivice Granića** na fejsu, namjerno zaboravljam. Granić čak i duboko žali: “Bože, koliko je država imalo tu nesreću da nije nastalo na tekovinama i zasadama

antifašizma. Zamislite Kanadu, SAD, države zapadne Europe, Monako, Luksemburg, Peru, Čile, Švicarska, Urugvaj, Paragvaj... Ne mogu svi imati sreću da nastanu zajedno s SSSR-om na tekovinama antifašizma kao Juga". Sad je napokon pod koalicijskom vladom granulo sunce onim Churchullovim "antifašistima". Barem na ovim prostorima. Prema preambuli hrvatskog Ustava nastali smo na tekovinama ZAVNOH-a. I točka. Naravno, klasni neprijatelji se deru da je država nastala na, kako se to kaže, Domovinskom ratu. Smiješno! Pa svi znamo što je našim braniteljima za slobodu i hrvatsku državu značio ZAVNOH i AVNOJ... Uostalom, Ustav RH je bio pisan prije završetka Domovinskog rata pa on i ne može biti u njemu.

Povijesna magla

Eto, stigla su nam sretna vremena kad se napokon može dići "povijesna magla". A tko je "istorijski" kompetentniji za dizanje te magle od naših "istoričara". Treba početi "ab ovo" ili, kako su rekli stari rimski fašisti, od jajeta... **Tito, Sava Kovačević, Aleksandar Ranković i Koča Popović** bili su i ostali (crvena) zvijezda vodilja Vukovarcima i HOS-ovcima dok su branili hrvatske teritorije u Domovinskom ratu. Dok su se borili, naši su branitelji (s kronicama oko vrata) pjevali "po šumama i gorama". **Radovan Lovrečić** je ljut. Kaže: "Svi osuđuju Rusiju za genocid. Hvala Bogu što je u Domovinskom ratu sve bilo čisto, onako partizanski. Nije bilo četničkih zločina... Svi se zgražaju nad 'majčicom' Rusijom, ali 'bratsku' Srbiju se ne spominje. Oni su naš uvaženi koalicijski partner. Četnici zajedno s nama šetkaju po Vukovaru, Kninu... Osuđuju HOS i Skeju i njegove brkove. Staljinov brk nitko nije ni spominjao. Zašto? Zato što je to bio drugovi antifašistički brk!"

Jedna etablirana novinarka u Večernjaku je zgrožena: "Zar ćemo dopustiti da zbog **Marka Skeje** i ekipe sutra netko 'denacificira' Hrvatsku?! Zabrinuta drugarica iz 6. ličke je ljuta: "HOS-ovci nisu imali hrabrosti ograditi se od čovjeka koji svaku obljetnicu splitske postrojbe pretvara u ustašku paradu, a svaki Dan pobjede u Kninu u poraz. No, dok je hrvatske Vlade, ne treba im zamjeriti". Potpisujem ovaj progresivan stav. Već je zadnji čas da **Pupovac** pronade svog kandidata za zamjenu retrogradnog Skeje.

Ali Večernjak ne objašnjava tko bi se mogao prihvatiti te 'denacifikacije' nesretne Hrvatske. Na špici sumnjaju da bi to mogla biti **Vučićeva** Srbija. Njih trenutno žestoko naoružava Kina. Kako bi nekada rekao genijalni **Dudek**: "Bogek dragi, pa Kinezi proizvode vrhunske traktore, kaj bumo sad?". Ili kako bi rekla moja tajnica Natalija: "Joj šefe, danas sam jako neodlučna, a možda i nisam!" Dobro, formula je poznata. Treba ju samo provesti u djelo... Naravno, postupno. Skeju na Goli otok, a od HOS-a napraviti HOS-tese na nekoj antifašističkoj proslavi. Možda bi rješenje bilo da se u vodstvo HOS-a uključi drug Habulin, predsjednik antifašističkih boraca NOB-a. Za vrijeme HOS-a barem je već bio rođen pa ispunjava glavni uvjet koji za SAB ne zadovoljava. On bi sigurno pomogao u dijalektičkoj preobrazbi HOS-a da počnu vjerovati kako se u Čavoglavima pjevalo

“Od Triglava pa do Đevđelije” ili “Budi se istok i zapad”, a ne Thompson i Čavoglave.

Inače, tog Thompsona treba pod hitno “denacificirati” da oni s “divljeg” istoka ne denacificiraju nas. I na kraju, neka se zna, neće nas Hrvateke nitko denacificirati. Zna narod što se na ovim prostorima događalo i kako su nas htjeli pokoriti i nacificirati tako da nikakvi novopečeni “istoričari” i razni potepusi koji se danas šepire u vlasti i u javnom prostoru ne mogu promijeniti istinu o Domovinskom ratu i temeljima nastanka moderne hrvatske države.

Od drona do ZDS-a

Pupovčeve “Novosti” mogle bi izlaziti u plavo-bijeloj-crvenoj boji.

Srećom se ratni ambis koji odvija u Ukrajini još se ne reflektira na naše narode i narodnosti. Za sada je kod nas još sve idilično i mirno. Jedni drugima vjerujemo, Uglavnom, u ovo korizmeno i pred-uskršnje vrijeme se svi nekako više volimo.

Europa nas je odmah prepoznala, što je krasno. Kad mi prepoznamo Europu, bit će možda već kasno!

U Banju Luku je stiglo proljeće. Pred **Dodikovim** uredom su se umjesto cvjetno-jajčanih aranžmana utaborila dva miroljubiva tenka. Vojska naoružana do zuba “će da brani Milorada”. Po mišljenju “intelektualnih proletera” legendarni “dron” koji je tresnuo kod studentskog doma Stjepan Radić imao je računalni zadatak da padne na Zagreb. Međutim, negdje mu je zakazala matematika. Sjećate li se one iz škole: “Nije za te Mate matematika nego je za te Mate motika”.

Mi smo svoje odratovali pa nam danas oni koji rata nisu ni osjetili poručuju: “Posebnim zakonom treba zabraniti ZDS, ustaške i četničke simbole” kaže to **Maja Munivrana**, profesorica na Pravnom faksu u Zagrebu. Dakle, enigma je tu pred nama.

Hrvatski branitelji od 1991. godine pa sve do 5. kolovoza 1995. godine borili su se i umirali s pozdravom ZDS na usnama. Sada drugarica Munivrana predlaže poseban zakon da se zabrane simboli onih koji su zabili čizmu u tur agresoru. Balvani, Vukovar, Škabrnja, Saborski, Dubrovnik... sve to treba posebnim zakonom izbrisati iz svijesti i sjećanja Hrvata. Sve dok jednog dana, a možda i prije, HDZ ne postane koalicijski partner vladajućem SDSS-u... Svaki drug i drugarica koji je bar jednom bio u Kumrovcu ili u “Kući cveća” od srca će podržati inicijativu Munivrane, Pupija, **Krausa**...

U Slavonskom Brodu već je počelo. Ulica književnika **Mile Budaka** je “ukinuta”. Za taj “herojski” čin glasali su i vijećnici Domovinskog pokreta. Sad se još samo ne zna hoće li se u skoroj budućnosti “Milina ulica” nazvati ulica **Aleksandra Rankovića** ili **Stipe Mesića**. Naša Munivrana sklona je trulim kompromisima. Za razliku od “liberalne” frakcije koja bi da se za svako slovo ZDS-a opali po godinu dana robije, Maja predlaže samo novčane kazne.

Tako bi se, ako to prođe ispod radara Pupovca, **Kajtažija** i Habulina, brigadir **Matko Raos** mogao izvući s “umjerenom” kaznom od recimo pet milijuna kuna. I svi sretni i zadovoljni.

Kad smo već kod Matka Raosa, on je zgrozio članicu 6. ličke iz Večernjaka **Petru Maretić Žonju**, “skandaloznom” izjavom koja glasi: “Da nije bilo 10. travnja ne bi bilo ni današnje Hrvatske”.

Jaca je na vrhu ‘zasada tekovina revolucije’

Napokon je počela obnova nakon serije potresa pred dvije godine. Naime, sve što je lijevo, internacionalno, orjunaško, kripto-komunističko i antihrvatsko počelo se “ogradaivati” od Raosove izjave. U ovom slučaju je odmah pronađen građevinski materijal, izvođači i po žurnom su postupku dobivene sve dozvole.

U javnosti se ponovno oglasila oktroirana bivša premijerka **Jadranka Kosor**. Naša Jaca je “ženstvena” i odmjerena: “Meni nisu Skejini marširali po Kninu u crnim odorama!”. Jaca je na vrhu “zasada tekovina revolucije” pa kao da iz nje govori Hrvoje Klasić kliče: “ZDS je uvreda predsjedniku Tuđmanu”. Ni manje ni više. Osobno sam u “Lisinskom” čuo i slušao Tuđmana: “NDH je, između ostalog, bila i izraz težnje hrvatskog naroda za svojom državom”. Na Predsjedništvu HDZ-a 1994.g. Tuđman je izjavio: “Gospodo, budimo realni. Našli smo se u borbi za hrvatsku državu i bili smo oslonjeni prije svega na elemente hrvatstva koji su stradali u NDH-u, koji su bili povezani s NDH. I bez tog elementa ne bismo izborili Hrvatsku”. I točka drugarice Jaco!

Pravosuđe s posebnim potrebama

Hajmo malo o našem pravosuđu s posebnim potrebama. Primjer prvi. **Ankica Sabo** je sutkinja Općinskog suda u Vukovaru. Anči voli maraton, polu-maraton, uglavnom voli trčati. Pa i ispred ruda. I tako je otrčala utrku u čast Republike Srpske, malo zapjevala sa svojim... To je inače za ovu vlast normalno. Pa onda mora biti i za mene.

Međutim, prilično je nebulozno da Ankica dobije suditi u predmetu protiv **S. Culeja** zbog ćiriličnih ploča u Vukovaru. Dobro, Culej bi teoretski mogao biti kod naše Ankice čak i oslobođen. Ali samo teoretski. Bilo bi poštenije da se naša Ankica sama izuzela, vratila predmet predsjedniku kaznenog odjela i nastavila u stilu “maratonci trče počasni krug”.

Primjer drugi. Za svoju klijenticu **Karolinu Vidović Krišto** vodio sam dvije parnice protiv **Krešimira Macana**. I obje dobio. No, Macan se žalio što je uostalom pravo svakog macana u RH. I sa žalbom uspio. Sutkinja višeg suda je na dugačko i široko očitala lekciju Karolini. Da je ona političarka i da kao takva mora imati daleko više obzira prema svim macanima koji je na TV-u nazovu “spodobom” i slično.

Karolina je još dobro prošla. Macan je oslobođen, čist k’o suza, a Karolina mora platiti troškove postupka. Da slučajno žalba “macana” nije uspjela, onda je tu Ustavni sud koji čeka u niskom startu... Međutim, dobra je stvar da moja klijentica nije završila u Remetincu, i onako punom političara. Kako smo dobili još jednu parnicu protiv političkih “macana”, razmišljam da hitno odustanem od nje. Možda Karolini spasim troškove postupka. Besplatan pravni savjet

novinarima i svima koji nisu političari: Vrijeđajte političare što više jer njihov faktor tolerancije mora biti vrlo visok.

Tuđmanova salveta

Nove vijesti o čuvenoj Tuđmanovoj salveti na kojoj je on navodno lordu **Ashdownu** nacrtao kako misli podijeliti BiH. Sad su se javila još dva lorda, prvi sa zgužvanom Tuđmanovom salvetom koja svjedoči da je Tuđman htio BiH zgužvati, a drugi lord je imao poderanu salvetu koja svjedoči da je Tuđman htio Bosnu na sitne komadiće rasparcelirati i prodati za skupe pare kao građevinsko zemljište. Tko zna koliko će se još "Tuđmanovih salveta" pojaviti i koje je on sve zemlje mislio podijeliti.

Zlobnici na fejsu pišu: "Javio se **Joža Manolić**. Malo je sjetan pa se prisjeća: "Kad sam bio mali još nije bilo Uskrsa. Isus je bio živ!"

Novi ministar obnove **Ivan Paladina** je zasut "prekomjernim" granatiranjem. Ministar je bogat. Koji krimen!? Da je siromašan, bilo bi podsmjeha. Sjećam se Račanove vlade. Ministar policije je bio podstanar. Tada su govorili: ako ne zna nešto stvoriti sebi onda ni nama neće pomoći. Vlast ne voli sirotinju, a sirotinja iskreno mrzi vlast. Lopovska privatizacija, ministri žive u ogromnim stanovima... Ivan Paladini će biti na tihoj vatri koju može zagasiti samo ako ostvari ono što je obećao – brzu obnovu. Mi živimo od afera i negativnih osjećaja. Sjetite se samo kako su afere s diplomama naškodile našem ugledu u svijetu. Ako svijet dozna da se diplome kod nas kupuju, nitko ih u svijetu neće priznavati. Ni kupovati!

Za sretniju budućnost

Predsjednik Milanović je ovih dana pozvan na "Nacionalni molitveni ručak" koji se svakog prvog četvrtka u veljači održava Washingtonu, pa možda nam nešto izmoli...

Ja ću ovih dana moliti za sretniju budućnost naše domovine i za toliko potreban mir u Ukrajini. Svim mojim vjernim čitateljima želim od srca blagoslovljen i sretan Uskrs! Zvonimir Hodak/Direktno.hr

Napokon je počela obnova nakon serije potresa, sve lijevo počelo se 'ograđivati' od Raosove izjave (direktno.hr)

Hodak: Velika povijesna laž je politička poslovice da pobjednici pišu povijest - Kamenjar

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

TUĐMAN I HAZU

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno. Cijeli život HRVATSKOG PREDSJEDNIKA (neki vole reći prvog hrvatskog predsjednika što meni nije jasno jer se odmah zapitam: A tko je bio drugi?) je bio takav da je to omogućio. Borba na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, najmlađi general u JNA koji se isticao proučavanjem općenarodne obrane, izuzetan znanstveni rad u povijesti, direktorovanje u povijesnom institutu, zatvor, povezivanje s tzv. hrvatskom neprijateljskom emigracijom, stvaranje HDZ-a, stvaranje države, pobjeda u Domovinskom ratu to je jedno jedinstveno djelo u kome je svaka karika bila nužna u ostvarenju cilja: neovisne države hrvatskog naroda!

Zato ne iznenađuje što se napada i dr. Tuđman kao povjesničar. Napada se sve što Tuđman jest. Ali napad na njega kao znanstvenika je i zato što on i predvodi hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti.

Tuđmanovo ime povezano je s Akademijom od 1965. godine. Tada su Miroslav Krleža i Vaso Bogdanov kandidirali Tuđmana za člana na Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti (JAZU). Glasovanjem je odobrena kandidatura, međutim naknadno je odluka poništena od strane Grge Novaka, koji je bio predsjednik JAZU-a. U pozadini odbijenice stoje Vladimir Bakarić ili Aleksandar Ranković. Tuđman je tada izgubio podršku lokalnih partijskih vođa. Unatoč tome ostaje ustrajno negirati tumačenja povijesti koja je smatrao štetnima za Hrvatsku i sve Hrvate, posebice se dotakao pitanja iz Drugog svjetskog rata i pitanje umrlih u logoru Jasenovac.

Danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću, u prijedlogu za Tuđmanov izbor u HAZU, svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretkom i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira: "U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."!

Dr. sc. Franjo Tuđman i ja postali smo članovi HAZU iste 1992. godine. On redoviti član, a ja član suradnik.

Znali su mi neke kolege sa Sveučilišta kojima nije bio drag Predsjednik komentirati njegov izbor u HAZU govoreći o njegovom školovanju, napadajući sam njegov doktorat i sl. spominjući veliki broj mojih radova i sl. Prvo je bilo smiješno jer ni ja nisam diplomirao matematiku, pa su i mene proglašavali amaterom, a u svezi s njegovim znanstvenim radom znao sam ih šokirati tvrdnjom da smatram Tuđmana najvećim hrvatskim znanstvenikom jer je on svoja znanstvena istraživanja ostvario sam i u praksi stvarajući hrvatsku državu. Pothvat za koji se vjerovalo da je nemoguć, pa je J.B. Tito tvrdio kako će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati svoju državu. a Franjo Tuđman je svojim znanstvenim radom osporavao tu tvrdnju da bi na kraju i politički i u ratu to i dokazao. Danas imamo Hrvatsku koja je posljedica i Tuđmanovog znanstvenog rada.

Pri kraju Tuđmanovog života povećao se utjecaj nositelja jugokomunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Tako u državnom saboru nije prošlo ni izvješće Komisije za žrtve rata i poraća za razdoblje od osnivanja do te 1999. godine pod lažnom tvrdnjom da se radi o konačnom izvješću. Godinu dana ranije ja sam – iako nisam povjesničar – odgovorio knjigom *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o Beogradskim konc-logorima* na knjigu dr. Milana Bulajića *Tuđmanov Jasenovački mit*. Knjigu sam napisao na poticaj dr. sc. Mirka Valentića tadašnjeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest koji se o tome konzultirao s Predsjednikom. Ta knjiga je dovela do mog sučeljavanja na raduju Slobodna Europa s dr. Bulajićem koji je završio katastrofalno po njega. On se branio novom knjigom tvrdeći da je moja knjiga uz Cohenovu *Srpski tajni rat* najantisrpskija knjiga u povijesti i pisao je u njoj o nekakvoj ideologiji genocida Chohen-Pečarić Krajem 1999. napušta nas jedini hrvatski predsjednik i na pogrebu svjetski moćnici iskazuju svoj bijes prema njemu zato što je postigao ono što oni nisu željeli – stvorio je Hrvatsku. Nisu mu došli na sprovod, a sjetimo se kako su masovno hodočastili kada je umro jedan od 10 najvećih masovnih svjetskih ubojica JB Tito.

Moja nova knjiga o Jasenovcu, odgovor dr. Bulajiću, tiskana je 2000. godine i na predstavljanju sam najavio da će Bulajićevu ulogu preuzeti njegovi hrvatski učenici.

Zahvaljujući australskim Hrvatima tiskana je engleska verzija obje moje knjige. Tom prigodom pozvao me je stručnjak za pitanja genocida iz Veleposlanstva SAD-a. I on je znao za Srpska pretjerivanja s brojkama žrtava Jasenovca i pitao zašto ne prihvatimo deset puta manje brojke koje zastupaju Goldsteini. Rekao sam mu da mi nikada nećemo prihvatiti neistinite brojke. I u HAZU je organiziran sastanak Žerjavića, Bilandžića i mene. Na moje inzistiranje dogovorili smo rad u širem sastavu u kome će biti predstavnici svih strana. Do toga nikada nije došlo jer je Žerjavića samo zanimalo da se njegove tvrdnje potvrde u HAZU.

Smrt HRVATSKOG predsjednika donijela nam je detuđmanizaciju u RH, pa i u HAZU. Jednog od glavnih detuđmanizatora novog Predsjednika RH Mesića HAZU poziva na inicijativu Prvog Razreda, dakle razreda u kome su povjesničari, da cijeloj Akademiji održi predavanje – vjerovali ili ne – iz povijesti. Jedan od tih

povjesničara mi je poslije sa zgražanjem rekao kako je Mesić u predavanju imao 17 faktografskih pogriješaka. Vjerovali ili ne u pozivanju Mesića je glavni bio akademik Bilandžić koji je kao pseudoznanstvene radova, koji su postali pravo smeće, označio ono što se radilo prije Tuđmanovih radova.

Otac i sin Goldstein su u knjizi „Holokaust u Zagrebu“ iz 2001. jedno poglavlje posvetili revizionistima u Hrvatskoj povijesti. Naravno glavni revizionist bio im je dr. Franjo Tuđman. Poslije HRVATSKOG predsjednika najviše prostora posvetili su meni zbog mojih knjiga o Jasenovcu. Odgovorio sam knjigom „Brani li Goldstein NDH?“. Mladi Goldstein je dok je moja knjiga bila u tisku u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji pozvao na moje krivično gonjenje zbog specijalnog antisemitizma, a to vam je bilo to da njega - „gadim“.

Da, antisemitizam je ako napadate Iva Goldsteina.

Nisu tiskali moj odgovor, ali su napravili intervju sa mnom kada je moja knjiga tiskana. Odgovorili su Goldsteinovi tekstem „Akademik Pečarić uporno laže“. Pokazao sam da je veći dio njihova odgovora osnovana na njihovoj laži. Slažu da sam ja nešto napisao, pa tu „moju“ laž komentiraju. Uz prijetnju da će me onemogućiti u daljnjem laganju. Vjerovali ili ne? U Slobodnoj Dalmaciji – nisu htjeli (ili smjeli) tiskati moj odgovor. Prijetnja o mom „laganju“ odmah se počela ostvarivati!

I dok sve vlasti poslije prevrata 2000. godine sprovode detuđmanizaciju, državotvorni Hrvati pa i mi u HAZU se okrećemo glavnom udaru - kojim se svjetski moćnici svete HRVATSKOM predsjedniku – Sramotnom sudu u Haagu (kako je i naslovljena moja knjiga iz 2001.). Taj sud obavlja prljave poslove svjetskih moćnika pa je njemački parlamentarac Klaus-Peter Willsch u tekstu *Mrtvačka sinoda u Haagu* napisao da je suđenje hrvatskim generalima u Haagu zapravo suđenje mrtvom Tuđmanu. Naše Pismo VS UN-a potpisalo je skoro tridesetak akademika i biskupa, a supotpisalo još 2000 Hrvata, spomenut ću samo nekoliko stotina sveučilišnih nastavnika. Oспорavanje prava Hrvatima na samoobranu konstanta je u djelovanju tog suda i završila je ispijanjem otrova hrvatskog velikana generala Slobodana Praljka uz njegove riječi: „Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu“

Što se tiče detuđmanizacije kroz osiguranje jugo-komunističke paradigme u povijesti to je rađeno na sve moguće načine. Tako su u HAZU htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne! A zapravo je svim vlastima poslije 2000. itekako važno imati u HAZU 'istoričara' koji bi glasno zastupao jugo-komunističku paradigmu u povijesti. Ali koju korist imaju akademici koji su Tuđmana izabrali za akademika? S obzirom da je i Tuđman bio akademik, kao što sam i ja, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002...:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Goldsteina i predlaže, a zapravo vlast, smo zaustavili u tome. Ali kao rezultat detuđmanizacije imamo katedre za povijest na sveučilištima u RH na kojima dominiraju 'istoričari'. Tako i ovog tjedna u svojoj kolumni veliki hrvatski

kolumnist Zvonimir Hodak podrugljivo spominje 'čuveni povijesni trio Klasić, Jakovina i Markovina', a drugi su dobili nova imena kao npr. zbog glupave laži o logoru u Jasenovcu Ivo Drobilica. Naravno sve to zahvaljujući mnogim državotvornim Hrvatima školovanim i neškolovanim povjesničarima koji su objavili toliko radova o hrvatskoj povijesti tako da se 'istoričarima' danas mnogi rugaju iako ih vlast bezrezervno podržava. Spomenut ću npr. prijedlog akademika i povjesničara HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA, koji nije urodio plodom. Na vlasti je stranka koju je osnovao Tuđman, a podržava 'istoričare' kojima je i danas Tuđman RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA. A vlast i danas želi revizioniste i kazneno proganjati. Žele proganjati ISTINU.

Kao član inicijalnog odbora 'Tuđman 100' želio sam prijateljima darivati jednu knjigu objavljujući je na portalu dragovoljac.com. Moja prva knjiga iz 1998. je bila odgovor na napad na PREDSDJEDNIKA. Imam i 5 knjiga koje u naslovu, podnaslovu imaju predsjednikovo ime ili su mu posvećene. Kako sam već objavio niz knjiga i o drugim izuzetnim hrvatskim domoljubima bilo mi je logično da sada to bude knjiga o nekom akademiku.

Imao sam sreću da sam bio prijatelj hrvatskom znanstveniku i hrvatskom domoljubi čiji su znanstveni pronalazak uspoređivali s jednim isto tako velikim povijesnim događajem u povijesti kao što je Tuđmanovo ostvarenje kojim je 'Sava potekla uzvodno'. Radi se o prof. dr. sc. Zvonimiru Janku, profesoru na čuvenom sveučilištu u Heidelbergu koji je nedavno preminuo u 90. godini života. Naime i Nijemci su vjerovali da neće nikada doći do spajanja dvije Njemačke. Ali Berlinski zid je pao, a poznati njemački matematičar Betram Huppert je u prigodi proslave 65. obljetnice života prof. Janka rekao kako ga je malo toga iznenadilo u životu, ali su ga doista iznenadila dva događaja – otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskog zida. A prof. Janko je malo poznat u Hrvatskoj jer je mnogima u Hrvatskoj kao veliki domoljub odmah hrvatski nacionalist. A voljeti Hrvatsku i hrvatski narod u RH nije dobrodošlo.

Zato sam bio uvjeren da je za taj dar najpogodnija knjiga o prof. Janku.

Knjiga PROF. DR. SC. ZVONIMIR JANKO, DOPISNI ČLAN HAZU dana je na portalu dragovoljac.com. A zapravo i ja poput njemačkog parlamentarca mogu reći da o UTEMELJITELJU REPUBLIKE HRVATSKE govore sve moje publicističke knjige, a ima ih 135. Iz jednostavnog razloga – NE BI IH BILO DA ON NIJE NAPRAVIO ČUDO DA SAVA POTEKNE UZVODNO!

HVALA

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30711-akademik-pecaric-tudman-i-hazu>

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/30711-akademik-pecaric-tudman-i-hazu>

ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS? DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

Datum: Sat, 19 Jun 2021 08:04:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, hina@hina.hr <hina@hina.hr>

CC: vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, mjurkovi@ffzg.hr, ani... Blaženka Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>

U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovani ministre znanosti RH,

U Prilogu vam šaljem tekst o šokantnim spoznajama a u svezi s državnim blagdanom 22. lipnja. Naime, dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija objasnila je hrvatskoj javnosti u „Bujici“ da je to državni blagdan kada se zapravo slavi kokošarstvo:

O 22. LIPNJU: “KOMUNISTI SU SE SKRIVALI PO VRBICIMA OKO ŽABNOG I KRALI LJUDIMA KOKOŠI!”

Vlatka Vukelić je iz Siska pa se posebno zainteresirala za 22. lipnja 1941. godine, koji se u Hrvatskoj naziva 'Danom antifašističke borbe': - Riječ je o danu do kojeg komunisti i nacisti imaju sporazum o nenapadanju. Nakon 22. lipnja i napada Njemačke na SSSR, komunisti u Hrvatskoj ne znaju što dalje, jer nemaju jasne upute od svojih komunističkih nadležnika, od Kominterne, iz Moskve – pa bježe iz Siska... Tek nakon što je Njemačka napala SSSR, oni se povlače u vrbike u okolini Siska. Nema govora o tome da su uopće išli prema šumi Brezovica. Oni su

se, zapravo, povukli prema Žabnu, a to je jedno selo prema Zagrebu, gdje je domaće stanovništvo bilo bogatije, pa su znali da će kod njih lakše doći do hrane... Oni tamo odlaze kako bi čekali informaciju iz Moskve, što činiti dalje, a dokumenti govore o tome kako su se skrivali po vrbicama i domaćim ljudima krali kokoši!

“Tek nakon mjesec dana, kada im je lokalno stanovništvo poručilo da ih više neće tolerirati, oni se prebacuju prema Brezovici,” nastavlja dr. Vukelić, uz napomenu da “Klasić nije u pravu.”

Naime za razliku od mlade doktorice znanosti koja je istinska znanstvenica (sjajno je vidjeti da u RH postoje i fakulteti gdje se povijest tretira kao znanstvena, a ne pamfletska disciplina). Ona se narugala „otkriću“ dokumenta prof. dr. sc. Hrvoja Klasića o pronalasku dokumenta u kome se u NDH reagiralo na dojave o kokošarima i to mu je kao dokaz da blagdan koji i vi slavite doista jest ono što se mislilo u trenutku kada se u Saboru izglasalo da se kokošarenje treba proglasiti državnim praznikom.

Nadam se da će te njene riječi o „stručnjacima“ kakav je 'istoričar' Klasić shvatiti i kao kritiku vašeg odnosa prema istinskoj znanosti u RH:

“Ne treba nas čuditi što Hrvoje Klasić danas javno štiti određene društvene strukture koja su mu pomogle da živi relativno lagodan život,” nastavila je u istom, ironičnom tonu, dr. Vukelić: “Ja možda nisam toliki stručnjak kao Hrvoje, možda nisam tako dobar povjesničar i istraživač, možda nemam tako atraktivne teme kojima se bavi on, iako, zapravo, ne mogu imenovati niti jednu od njih... Međutim, ja nemam pristup HTV-u, ne mogu napraviti dokumentarac na HTV-u i ne mogu biti komentator svih mogućih emisija od dnevno-političkih do povijesnih i kulturno-društvenih. To, za sada, ima još uvijek samo odabrana struktura u hrvatskom društvu, a ja se nadam da ćemo takve tendencije jednom mijenjati.”

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasrnuo-je-na-starca-sa-stapom>

Naravno, postoji puno mogućnosti za ismijavanje ovog 'istoričara' s Filozofskog fakulteta.

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Zapravo i prvi komentar na portalu narod.hr gdje je također objavljen tekst iz Priloga počinje ovako: *Ivo Goldstein zvani drobilica...*

<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenoj-uz-petokrakubencic-otisla-goldstein-psovao>

Ali vratimo se prof. dr. sc. iz 'istorije'. Zapravo Klasić je zaslužan za spoznaju što vam ja DANAS ČESTITAM DRŽAVNI BLAGDAN 'DAN KOKOŠARA' jer bez njegovog 'otkrića' mi danas ne bi ni znali za ovo što nas je naučila mlada povjesničarka Vlatka Vukelić.

S poštovanje,
Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

P.S. Ovu čestitku šaljem i svojim kolegama u HAZU jer smo i mi u Akademiji odgovorni što nismo upozorili da se radi o blagdanu u čast kokošarenja, kao i nekim kolegama s FF-a od kojih već u nizu pisama pokušavam doznati zašto dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus iako je postupak za to pokrenut još 2017. godine!

UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI

U Uvodu knjige *Borba za Boku kotorsku / U Boki kotorskoj* svaki kamen govori – Hrvatski, Zagreb, 1999. kaŕem kako se u njoj opisuje borba Hrvata - Bokelja nastanjenih u Hrvatskoj za povratak Boke kotorske, njenih hrvatskih pućana i njihove velike baštine u svijest i savjest hrvatskog naroda u cjelini i hrvatske drŕžave.

I na kraju tog Uvoda govorim o tome:



Međutim izgubljena ognjišta ne podrazumijevaju njihov zaborav, kako su svi osvajaći to pokušavali nametnuti Hrvatima. Jer kada naućiš zaboraviti jednu izgubljenu hrvatsku zemlju, naućit ćeš gubiti i druge. Zato je povratak Hrvata Boke kotorske u svijest hrvatskih ljudi i hrvatske drŕžave itekako vaŕan i za sve hrvatske ljude i za samu hrvatsku drŕžavu i njenu opstojnost.

Da su Bokeljski Hrvati iz RH u tome uspjeli svjedoći i to da su ove godine „Svećanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u

Republici Hrvatskoj” novo je hrvatsko kulturno dobro upisano na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine.



S druge strane ove godine je i Nagradu “Bogdan Radica” dobio Radio Dux iz Boke kotorske.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, 2022. Knjigu citiram u svom životopisu zato što u tekstu o hrvatskoj znanosti dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest na str. 413. piše: Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Međutim za nas Bokeljske Hrvate itekako je važno da postoji poglavlje HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI koje je napisala redovita profesorica Filozofskog fakulteta u Zagrebu dr. sc. Tihana Petrović Leš. Ona spominje i moj znanstveni rad:

Hrvatskim kulturnim postignućima treba pribrojiti i ono što su iseljeni Bokelji i njihovi potomci stvarali u Hrvatskoj ili drugdje. Spomenimo pjesnike Viktora Vidu i Frana Alfirevića, književnika i filozofa Vjenceslava Čižeka, književnika i novinara Luku Brajnovića (jedna od najznačajnijih novinarskih nagrada u Španjolskoj nosi njegovo ime), pjesnikinju Ružicu Orešković. Cata Dujšin-Ribar

objedinila je pjesništvo i slikarstvo: u likovnim umjetnostima nezaobilazan je doprinos Antuna Šojata i njegove kćeri Vesne, Vaska Lipovca i Vjekoslava Radoičića, a svakako treba spomenuti i oca hrvatskoga stripa Andriju Maurovića. Skladatelj Ivo Brkanović nalazio je nadahnuće u tradicionalnoj glazbi rodne Boke i južne Dalmacije. U hrvatskoj i svjetskoj znanosti istakli su se matematičar akademik Josip Pečarić, povjesničar prava Antun Dabinović i dr. Medijsku popularnost stekao je prognostičar Milan Sijerković, autor niza knjiga i stotinjak radova s područja meteorologije. Slaven Zambata, Sinjanin rođenjem, a Bokelj podrijetlom, jedna je od legendi hrvatskog nogometa. Politički život Hrvatske obilježila je Savka Dabčević- Kučar, a suvremenoj hrvatskoj rada politici značajno doprinosi Davor Božinović.



Međutim ne spominje se samo zbog znanstvenog u matematici jer u tekstu citira i jedan moj zajednički rad sa suprugom Ankicom:

Pečarić - J. Pečarić, Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji, Hrvati Boke kotorske /Zbornik Pomorskog muzeja Orebić: Posebno izdanje/, Orebić 2003.

Ono što je zanimljivo da taj rad nisam ni spomenuo kada sam nedavno dao popis Ankićinih radova u tekstu:

JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“

6. 4. 2022.

Kolumnist portala dragovoljac.com Zvonimir R. Došen komentirao je moj tekst PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID

(<https://bezcenzure.hr/vlad/putin-milosevic-i-genocid/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30188-putin-milosevic-i-genocid>):

Naravno da ste svojim neumornim radom na promociji istine postali dosadni i opasni za mnoge "hrvatske" povjesničare i političke lidere poput raznih Goldsteina, Jakovina, Klasića, Plenkovića, Pupovaca i niza drugih "antifašista", kojima tim Vašim "dosadnim pisanjem" neprestano stajete na žulj. Posebno iritirate "hrvatske" diplomate jer bez njihove dozvole radite posao koji bi oni trebali raditi. Što je još gore Vi, njima za dešpet, taj posao radite pro bono. Ali ono što ih najviše uznemirava je što Vi "herojski narod, koji je srušio tri carstva" nazivate zečevima. Vi ste zapravo plagijator, jer bez dozvole kopirate ono što je rekao (od 1987. do 1995.) "veliki vožd", a posle 1995., "najveći izdajnik srpskog naroda posle Vuka Brankovića". 🤪

P.S. Nedavno sam preko Amazona kupio knjigu JASENOVAC A LIE UNCOVERED, pa se ovim putem želim zahvaliti Vama i dru. Razumu. Ovakve knjige su od neizmjerne koristi za borbu protiv velikosrbske i jugokomunističke promičbe. Kad završim s čitanjem poslati ću je jednome od kanadskih sveučilišta, a Vi nastavite i dalje biti "dosadni"

Pozdrav Vama i dru. Razumu

Za Dom Spretni!

Hvala Zvonimiru na lijepom komentaru. Moram priznati da mi je posebno drago spominjanje rada pro bono.

Zašto?

Pa kada sam ja u pitanju kod mene to nije dano u klasičnom značenju tog rada. Naime moja supruga je kao profesorica povijesti radila u HIC-u Ante Belje na pitanjima Hrvata Boke kotorske.

A. Pečarić and J. Pečarić, Biskup Strossmayer i knjaz Nikola, "Zadarska smotra", Časopis za književnost, znanost i umjetnost, 1-2, 1995, 151-166.

A. Pečarić, J. Pečarić, Kneževina Crna Gora i pitanje imena zavoda Sv. Jeronima u Rimu, Časopis za suvremenu povijest, 28,1-2(1996), 217-225

A. Pečarić i J. Pečarić, Hrvati u Crnoj Gori, Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.

A. Pečarić i J. Pečarić, Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake, Časopis za suvremenu povijest, 30, 2(1998) 377-385.

A. Pečarić i J. Pečarić, Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća, Glas Ravnice, glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, br. 87-89., veljača-travanj 1998.

A. Pečarić and J. Pečarić, Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od svetojeronimske afere do danas, Simpozij "Jugoistočna Europa u XX stoljeću, Dubrovnik, 23-25, svibnja, 1996. Također: Hrvatski iseljenički zbornik, 1997. 251-262, 471-472, 495-497. (Referat je bio osnova za tekst: Željko Krušelj, Zaljev hrvatskih svetaca bez Hrvata, Hrvatski Obzor, 17.06.1996.)

A. Pečarić, J. Pečarić, Biskup Strossmayer i Srbi, Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, HAZU, Zagreb, 1997., str. 81-96.

A. Pečarić i J. Pečarić, Položaj Hrvata u Boki kotorskoj za vrijeme talijanske uprave 1941.-1943. Zbornik radova s Međunarodnog znanstvenog skupa "Talijanska uprava na hrvatskom prostoru i egzodus Hrvata (1918.-1943.)", Zagreb, 2001. str. 373-396.

A. Pečarić i J. Pečarić, Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas: Hrvatsko ime sačuvano u Vatikanu, Hrvatski obzor, 24. siječnja 1998.; Papa vraća ilirsko ime, Hrvatski obzor, 31. siječnja 1998.; Egzodus iz Boke, Hrvatski obzor, 7. veljače 1998.; Bokelji bježe od Miloševića, Hrvatski obzor, 14 veljače 1998.

A. Pečarić i J. Pečarić, O borbi za Boku kotorsku, Hrvatica, br. 2, 2001.

A. Pečarić i J. Pečarić, Stradanja Hrvata Boke kotorske u Jugoslavijama, U knjizi: Da se ne zaboravi, Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, Zagreb, 2002., str. 254-265.

(A. Pečarić - J. Pečarić, Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji, Hrvati Boke kotorske /Zbornik Pomorskog muzeja Orebić: Posebno izdanje/, Orebić 2003.)

U HAZU-u su nam objavili i monografiju:

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

Od promjene vlasti i napada na Belju koji je tada bio i ravnatelj Matice hrvatskih iseljenika i moja supruga je ostala bez posla. Iz samog popisa očito je da je radila nešto što vlastima od te 2000-e godine nije bilo po volji pa je od tada pro bono radila pomažući meni i bez plaće i danas bez mirovine. Kćerka (doktor znanosti) zahvaljujući i rektoru Sveučilišta u Zagrebu Damiru Borasu ostala bez posla, a njen mentor prof. dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus. Kolega Tuđman nije radio pro bono jer je bio saborski zastupnik, ali kćerka jest jer smo našli mogućnost zajedničkog rada pa ona ima dvostruko veći h-indeks od Borasa. Njen h-indeks je 12 a njegov 6, a čovjek je vjerovao da treba biti akademik, vjerovali ili ne.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/jedan-komentar-teksta-putin-milosevic-i-genocid/>

Zato u Prilogu dajem tekst prof. Petrović Leš iz tog izuzetno vrijednog izdanja Matice Hrvatske.

PRILOG

TIHANA PETROVIĆ LEŠ

HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI

(...)

**J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA
ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE**

09/01/2023



Bertrand Russell jednom je izrekao univerzalnu mudrost, barem što se tiče Lijepe naše: “Osnovni problem u svijetu je što su budale previše samouvjerene, a pametni stalno u dilemi”.

Slobin ministar Ivica Dačić osvanuo je nedavno u Hrvatskoj. Iz usta mu izlaze samo bomboni. Došao Ivica da malo “odledi” odnose dva “bratska” naroda. Kao znak “dobre volje” odgođeno je suđenje hrvatskim ratnim pilotima. Na domjenak SNV-a Pupovac je pozvao Plenkovića. I naravno, tu se očekivala tradicionalna hrvatska popustljivost. Neki to nazivaju običnim poltronstvom.

O nestalim Hrvatima, ratnoj šteti, razminiranju, vraćanju kulturnog blaga ni spomena. Drugo brdo, Pantovčak je preskočeno. Tamo nema dileme. Za to vrijeme oni samouvjereni služe se jezikom EU diplomatskih salona. Prestanite nam dolaziti, sa Žigmanom ili bez njega, pročitani ste. Kad ispunite osnovne uvjete o nestalima, ratnoj šteti, kartama za razminiranje i kad priznate da ste izvršili agresiju na Hrvatsku i BiH onda možemo razgovarati. Do tada će prednost

imati događaji u prijateljskoj i nesvrstanoj Zambiji gdje stranci ne mogu posvajati djeću. To se navodno ne odnosi na hrvatske državljane, što doista imponira.

‘Srbi žele vladati Balkanom, a u stvari su šaka jada’

Najrealniju ocjenu Vučićeve Srbije do sada je dao naš Predsjednik države: “Srbi žele vladati Balkanom, a u stvari su šaka jada”. Sad, baš kao 1943. godine, kad mi možemo do Berlina, Pariza, Beča bez putovnice i granice, treba “komšijama” jasno i glasno reći da više nemamo energije za lažna prijateljstva, usiljene susrete i isprazne razgovore.

Gledam na TV i čini mi se kao da neka članica Dačićeve delegacije “lepo masira” nekog užtogljenog hrvatskog diplomata: “Moram da vam kažem da mislim da je Kevin iz filma ‘Sam u kući’ zapravo Srbin. Da je Hrvat, zvao bi se ‘Mamin sinek’. A ja ‘moram da vam kažem’ da je knjiga Dinesh D’Souza ‘Velika laž’ dječja slikovnica prema muljanju i lažnim osmjesima starih prijatelja iz UDB-e i KOS-a. Političko ‘Ploveće kazalište’ plovi u novu farsu.”

Priča mi prijatelj da je nedavno na Marićevoj “Ćirilici” trebalo definirati pojam “šovinista”. Navodno je najviše pljeska zaradio ovaj odgovor: “Šovinist je osoba koja mrzi Hrvate više nego je to normalno”.

Pozdrav papi Benediktu XVI koji, da je ostao na čelu Katoličke crkve, proglasio bi već odavno Alojzija Stepinca svecem. Čovjek koji je napisao 66 knjiga, koji je samokritično ocijenio svoje psihofizičke mogućnosti i sam se povukao s trona, čovjek o kojem se pisalo kao o “pravom” papi, čovjek koji zaslužuje da ga se poveže sa izrazom “santo subito”- “odmah svecem”. Izraz je to koji je bio korišten nakon smrti Ivana Pavla II. 2005. godine prilikom njegova pogreba.

Ipak, iz Rima dolaze svježiji vjetrovi i malo optimizma. Papa Franjo već je napisao svoju ostavku i predao je tajništvu Svete Stolicy. Sam je kazao novinarima da su “vrata otvorena” za njegovo umirovljenje. Otvoreno i bez ljevičarskih ulizivanja, papa Franjo je dobar čovjek i papa. No, bio je puno bolji za Srpsku pravoslavnu crkvu nego za Hrvatsku katoličku crkvu. Skinuti s dnevnog reda kanonizaciju kardinala Stepinca zbog jeftine demagogije i očitih laži Porfirija i SPC-e, e to je gaf koji će morati objasniti i onima “gore”. Vjerovati “velikom” Patrijarhu na riječ, usprkos onomu što je o srpskim lažima napisao Dobrica Ćosić, u najmanju je ruku odioznost, nepriličnost, pa čak i odbojnost prema komunističkim žrtvama, među kojima je kardinal Stepinac bio klasičan primjer.

Što običan katolički puk misli o takvim postupcima pape Franje najbolje se vidjelo po komentarima na fejsu povodom smrti pape Benedikta XVI. U oko 80 posto komentara napomenulo se kako odlazi “pravi” papa. Usprkos tomu mi katolici želimo mu dobro zdravlje i bolji vid.

‘Teška vremena’

Friedrich Nietzsche je napisao: “Mudar ne kažnjava zato što je netko loše postupio, već zbog toga da ne bi loše postupio”.

Gordana Sprajc javila se na fejsu: “Zašto je raji lakše otić’ u Irsku nego na Markov trg?” Zanimljivo pitanje! Bojim se da će nakon dolaska eura odlazaka biti sve više

i više. Toliko grabeža, varanja, lakomosti, jeftinih izgovora, stare demagogije, novih laži, sve samo kako bi se ulovilo u mutnom sad kad se kuna upokojuje i instalira loše dizajnirani euro. Težak je taj razvod od kune. Nažalost, stara je istina da ako želite svaku večer spavati s drugom ženom, morate se razvesti od prve...

Kažu da dolaze teška vremena. Vagati će nam se svaka riječ.

Mir Božji, Hristos se rodi! Kao na dodjeli Oscara, na pravoslavni se Božić, u režiji Milorada Pupovca, skupilo sve što je progresivno, liberalno i "dobronamjerno". Samo su još falile bratstvo-jedinstvene suze. Pupi je pred "suhim zlatom" smrtno ozbiljan poručio: "Važno je da se utiša govor mržnje i svako 'Za dom spremni'. Zavladao je "opšte" oduševljenje, naročito kod naših branitelja. Oni su, derući se i urlajući ZDS četiri ratne godine naganjali Pupija i njegovu braću braneći svoju domovinu. 'Novčić u lebcu' pronašao je, a tko bi drugi nego, naš Premijer. Skoro je pao u nesvijest od iznenađenja. Slično k'o nekad Sanader.

Hajde, sad onako apstraktno, zamislite da je neki ogorčeni branitelj došao, 'pomoz' Bože", u priliku da lomi 'lebac'. Što bi on našao? Zlobnici i desničari odmah bi znali. Našao bi možda mali slatki metak! Mora da su se branitelji koji su slučajno gledali to "Ploveće kazalište" ozbiljno zamislili. Pa što nam to nije nitko rekao u ona vremena dok smo izlagali svakodnevno život za domovinu. Da smo tada znali kamo sve to vodi odmah bi tada urlali "od Triglava do Đevdelije". Rezultat bi bio isti.

Dok se u Zagrebu raspojasano slavilo "bratstvo i jedinstvo" dotle se u Vinkovcima slavilo sve isto kao i u Zagrebu, ali s tom razlikom da su na glavama bile četničke kokarde. I u glavama. Te kokarde su stvarno čudo, ako je nemaš na glavi ona se onda skloni u glavu i čeka neku novu "krsnu slavu" da izađe. Ivica Granić je pomalo začuđen gromkom šutnjom na Pupovčevu poruku pa piše: "Meni je interesantno kako na skupu nije bilo ni jednog Hrvata da mu se suprotstavi ili ja samo greškom nisam rođen u Hlebinama". Dobro došao u klub! Uglavnom, došla su vremena da će se za nekim sadašnjim veličinama umjesto da se pusti suza, pustiti će se voda.

‘Vratili smo se na ono što smo bili još od ratova s Turcima’

Netko duhovit poslao mi je na fejs sliku Marije Terezije s tekstom: "Donijela je u Hrvatsku značajne reforme (prvenstveno obrazovne) ali i krumpir. Krumpir se primio."

Javio se opet iz polu-ilegale Tram 11, polu-smiren i polu-nabrijan. Opet provociraju radničku klasu i naprednu inteligenciju. "Bog i Hrvati. Euro je svodnik ružnih kurvi, bijelo je u surli, utrka tko će upucati više kuna, ucrvani crvi pjene se na usta, urliču kuno umri, zbogom kuno, pali se respirator, u Savi pliva štakor, u Saboru okupator". Pjevaju nadalje: "Da mi kompa bude Mažuranić, buraz Ante Starčević, prijatelj Marulić..."

"Zbogom kuno, od svih nas što mijenjamo runo, zbogom kuno znaš da te volimo puno, ha, ha..."

Za sada nema reakcije na najnoviju pjesmu Tram 11. Možda je sva hrvatska "reakcija" dolaskom Dačića i Prfirija te energičnom intervencijom Pupija ušutkana.

Ipak najvažnije je da su Hrvati opet i ponovno postali europski graničari. Sad se opet možemo hvaliti kako smo još jednom u povijesti postali "Ante murale christianitatis". Samo što sada Europa odnosno EU nije više baš nešto kršćanska. Više je liberalno-zelena. Vratili smo se na ono što smo bili još od ratova s Turcima. Očito kroz sva ova protekla stoljeća nismo baš puno napredovali.

Direktor tajne službe BiH, Sikret Mujkić sastavio je lucidnu analizu događanja prilikom iskapanja novčića iz srpskog leba i tranzicije istog u ruke premijera Plenkovića prilikom božićnog domjenka u Zagrebu.

Još su tri stvari ovih dana u fokusu znatiželjne hrvatske javnosti. Prva, kako je transrodna osoba u "aferi Zambija" eskivirala kongoanske, zambijske i naše domaće zakone s obzirom da transrodni ne smiju posvojiti djecu ni u Hrvatskoj ni u Kongu. Zašto naši "slobodni i nesvrstani" mediji muljaju, šmrcaju, kašljucaju i boje se zagristi u tu kiselu jabuku. Bubnjar Mrzlog piva sjedi u zatvoru! Ma dajte, najte...

Druga vijest koja je razočarala liberalni svijet je da je Princ Harry ležerno priznao kako je ubio 25 ljudi. Nitko na to ne kašljuca, šmrca i sterilno okreće glavu niz vjetar. Ubio, pa što? Važno je da nije ubio ni jednog Britanca. On i dalje ostaje Vojvoda od Susseksa. I nadalje će se svakog jutra pripremati "princes krafne" za njegovu princezu, a "Gloria" i ostala revolucionarna jugo-štampa o tome će nas detaljno izvještavati.

Treća svima draga tema je "bratoubilačka" bitka u Dinamu. Davno je za nama draga pjesmica iz "samoupravnog socijalizma" pjevana u Zagorju za vrijeme, recimo, žetve: "Oj di name, ne buš prvi..." Čuvši tu staru "Dinamovu himnu" navijači Hajduka, Zvezde i Partizana rikavali su od smjeha. I onda je došla devedeset prva i dalje sve znate. Treba samo čitati tko je sve živnuo, k'o sad ima osmijeh od uha do uha i sve će biti jasnije. Tko je UDB-a, a tko je KOS u ovoj bitci za istinu i prave vrijednosti? Po mojoj informaciji iz dva izvora pobjednici će, nakon produžetaka i penala, biti BBB-si. Čekaju strpljivo da "tekma" završi i onda će se tiho pridružiti "svojoj" strani pa nakon toga otpuhati drugu stranu.

U ovoj "tekmi" nema svakom po bod. Ili sve ili ništa. Previše je love u igri. A to što je "Dinamo" prvi na tablici s odličnim izgledima da osvoji još jednu titulu prvaka manje je važno. Nastalo bi dugotrajno veselje na mnogim stranama da Dinamo opet pričekna na titulu 24 godine kao u ona "loša stara vremena..."

Već sam jednom napisao: "Nije pametno zadržati istu narav ako izgubite snagu". Za jednu stranu moći će se lakonski kazati: za-pravo, bili su u krivu....

'Sretni su k'o napuhanci razni liberali, eurofili, ali i jugofili...'

"Idemo dalje" govorio je nekad "dragi Ivo". Bez kune koja je krvavo izborena, a mučki ubijena, sad ćemo sretno broditu u sve goru inflaciju s reklamama naše Vlade na TV-u koja nas uvjerava u sva dobra koja donosi euro.

Sretni su k'o napuhanci razni liberali, eurofili, ali i jugofili kao Puhovski, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Dežurni Dežulović, Pofuk, Gera, Žonja, Latin, Marićeva ćirilica, svi iz 6. ličke i ostale pi*ke... Još jedan branik suverenosti otišao je u povijest. Sve što dolazi zvat će se Klasićeva, Jakovinina i Markovinina historija. Umrle su i naše kune te otišle u raj. Dolazi 20 kuna pred vrata raja. Sv. Petar kaže – ulazi. Dolazi 50 kuna, sv. Petar opet kaže – ulazi. Dolazi 100 kn i hoće u raj. Može, veli sv. Petar – ulazi. Dođe napokon i 500 kn. Kamo ćete? pita sv. Petar? I mi bi u raj. Ne može! reče sv. Petar. Tebe na misi nikada nisam vidio!

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-prestanite-nam-dolaziti-sa-zigmanom-ili-bez-njega-procitani-ste/>

**„RAZGOVARAJTE S VELIKIMA S POLAZIŠTA
PRINCIPA, NIKADA NA KOLJENIMA“,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**HODAK: ‘POBIJEDI LI U UKRAJINI PUTIN SLIJEDI
NAM NOVA SRPSKA INVAZIJA’**

06/03/2023

Prosječni IQ je negdje oko 97. To je gotovo 60 manje od IQ-a koje su imali, recimo, Stephen Hawking i Einstein. Ovaj potonji nas je razveselio uzrečicom kako su samo dvije stvari bezgranične – svemir i glupost, uz napomenu da za svemir to još nije 100 posto siguran.

Jednom je, u trenutku iskrenosti, rekao naš psihijatar dr. **Herman Vukušić**: “Nema zdravih, ima samo nepregledanih”. Koliko ima hrvatskih povjesničara koji nisu pregledani samo Bog zna. Koliki je prosječni IQ naših hrvatskih povjesničara i onih koji pišu srednjoškolske udžbenike povijesti ocijenite sami, odnosno koliko ih je “nepregledanih”. Već su “pre(o)gledani” **Klasić, Goldstein, Jakovina, Markovina**, a svoj pregled čekaju razni jugo-autori srednjoškolskih povijesnih udžbenika.

Najnovija prijava za taj pregled mogla bi biti i za **Akmađu i Hasanbegovića**. Naime, u Zagrebu je, u okviru Hrvatskog instituta za povijest, održan kolokvij pod nazivom: “Bosanska golgota četnika 1945.”. Gosti su bili srbijanski “istoričari” **Bojan Dimitrijević i Nemanja Dević**. Zanima me samo IQ organizatora ovog skupa bez obzira na opće poznate povijesne činjenice. Naime, već nakon kapitulacije Italije u rujnu 1943. četnici **Draže Mihailovića** počeli su najprije tajno, a potom i javno približavanje Titu i komunistima. Zagreb su tako “oslobodile” miješane partizansko-četničke jedinice, naravno u partizanskim uniformama.

Gura li nas se u obnovljeno jugo-bratstvo i jedinstvo?

Tako je partizanski general **Dapčević** jednom prilikom priznao da su u svibnju 1945. partizani strijeljali kraj Maribora oko 30 tisuća ustaša i domobrana, a četnici su, uz asistenciju Engleza, pušteni kući. Klasić zna “znanje”. Aktualni jugo-istoričar **Hrvoje Klasić** je “šokovan” pa kaže: “Šokantno je da su za istim stolom sjedili oni koji veličaju ustaške zločine nad Srbima i četničke zločine nad Hrvatima i revitaliziraju ih”. A onog koji veliča partizanske zločine nad Hrvatima nisu pozvali za stol. Odmah svi na pregled! Uglavnom po Klasiću su četnici i ustaše “dobro surađivali” u Drugom svjetskom ratu. Valjda je po Klasiću ta

suradnja išla toliko daleko da su udovice četnika od NDH dobivale mirovine, hranu, lijekove, oružje... Naš "istoričar" valjda "misli" da su onda s tim oružjem četnici napadali njegove partizane. Vjerojatno i onda kad su se pred kraj rata masovno presvlačili u partizanske uniforme nakon obaveznog brijanja... Ma kakav Drugi svjetski rat! Po Klasiću i jugo-povjesničarima to je bio samo bratoubilački rat partizana, ustaša i četnika. Međutim, za to klanje su nakon 8. svibnja 1945. platili isključivo ustaše dok četnici i partizani preko svojih nasljednika i danas primaju "penzije" od RH...

Mirovine, naime, primaju samo oni koji su se borili i izborili za Tuđmanovu Hrvatsku. A epizoda s Hrvatskim institutom za povijest, Miroslavom Akmadžom, Hasanbegovićem, Klasićem te četničkim istoričarima Dimitrijevićem i Devićem samo pokazuje u kojoj smo još mjeri zatrovani vulgarnom ideološkom jugo-propagandom i koliko smo još daleko od izlječenja. Ako uopće jesmo? Možda je to baš put kojim nas se stalno pomalo i tobože neprimjetno gura u neko obnovljeno jugo bratstvo i jedinstvo.

U Koprivnici je trideset metara od policijske postaje eksplodirala eksplozivna naprava.

Policija nije reagirala jer nije bilo dojave građana.

Muškarci opet kleče i mole, narušavaju javni red i mir jugofila, ateista i "progresivnih" liberala. Preglasno mole. **Fred Matić**, inače zvan Punjena ptica, je ponovno u ekstazi. Bio je čvrstog uvjerenja kako je aktivizam u državi za koju se on borio dozvoljen samo za ljevičare i liberale (npr.: za pripadnike Možemo! Kao **Benčiću**, **Uršu Raukar** i sl.). Nigdje nisam pročitao ni vidio da "molitelji" urlaju, potežu druge za rukav, ometaju promet, deru se da je pobačaj "civilizacijski domet", leže po pločnicima, lobiraju kod "svojih" istomišljenika u Saboru da galame po medijima i zagovaraju ih... Ljudi samo kleče i mole. Uglavnom, djeluju dijametralno suprotno od Freda Matića. Po reakcijama na fejsu Fred mnogima ide na "onu stvar". Koja je to stvar ostaje na Fredu da sam utvrdi. Jednog će dana možda i naš Fred otkriti "sveti gral"...

Kao što je nekadašnji predsjednik RH **Stipe Mesić** dodijelio američkom veleposlaniku **Williamu Montgomeryju** velered kneza Trpimira zbog njegovih zasluga za uvođenje vele-reda, možda ga jednom, ako **Kolinda** opet postane predsjednica, dobije i Fred Matić.

Drago mi je da se nakon Splita i Zagreb poklonio našem "velikanu" **Miljenku Smoji**. Smoje to i zaslužuje. **Karmela Devčić** u Večernjaku nas podučava: "Otkud splitski dišpet?" Nastavlja: "Tražila se karta više". Zagrepčani kuže što je prava kvaliteta. Kad je **Dragan Despot**, pred otprilike godinu dana, postavio na scenu Krležin roman "Na rubu pameti" iz 1938., dvorana na Trgu bana Jelačića bila je poluprazna. Danas, sto metara sjevernije, traži se karta više za "Velo misto". Očito, svoj istančan ukus žitelji glavnog grada pokazuju tek kad se pojave **Lepa Brena** i Smoje. Nekako je simbolično da će oboje nastupiti u hrvatskoj "komediji".

Smoje je bio pravi jugoslavenski drucker

No vratimo se mi našem Miljenku. Tip je bio stvarno osebujan lik. Danas ga se štoviše podiže na razinu idola. Kao, bio je “naš čovik” koji se rugao vlastodršcima. Ha, ha, ha! Smoje je bio stopostotni režimski novinar i cinker. Ne “žviždač” nego drukter. Već sam više puta pisao o tome kako postoji sudska presuda iz koje je vidljivo da je “naš čovik” prijavio miliciji taksistu koji je povjerovao kako je Smoje “naš čovik”. Smoje je bio definitivno jedan od kulturnjačkih stupova tadašnjeg komunističkog režima. U protivnom mu nikada ne bi bilo ni dozvoljeno da napiše i snimi humorističke serije “Naše malo misto” i “Velo misto”. Bio je uvjereni splitski Jugoslaven. Njegov tobožnji “anarhizam” bio je samo jeftina farsa, krinka kako bi humanizirao komunističku jugo-vladavinu. Vlaji su po njemu bili “horde koje su se s druge strane brda spustile u fini, crveni i jugoslavenski Split”. Kad je 26. listopada 1985. došlo do “gužve” na utakmici Hajduk – Crvena Zvezda, uzburkale strasti Splićana “smirivao” je naš Miljenko izjavivši: “Kleronacionalisti, još bolje fašisti, spremaju se na akcije, ali nisu to Splićani, ti Torcidaši su opaki, opasni, zadajeni mržnjom, a još i tuku pitomce”(?). Uz ostale kvalitete, bio je i najžešći protivnik skidanju crvene zvijezde s hajdukovog dresa. Godine 1986. ili 85. bio sam na utakmici Hajduk-Dinamo u Splitu. Dan ranije Smoje je otprilike napisao kako je *eš pobjedu protiv ovakvog Dinama, aludirajući na tada “slabu” Ćirinu momčad. Završilo je 4:0 za Dinamo, a junak pobjede bio je, Ćirno otkriće, gluhonijemi **Jozo Bogdanović** koji je dao dva gola. Smoju sam vidio na tribini. Izgledao je kao da su mu upravo javili kako je njegov ljubimac **Tito** umro. Što se to događa s našim dragim i lijepim Zagrebom? S jedne strane se slavi Smoje, s druge dolazi i glazbeno nas zatupljuje Lepa Brena, s treće beogradski povjesničari dolaze cmizdriti nad “zlom sudbinom” četnika u Drugom svjetskom ratu, pa cajke pune Arenu... Očekuje se možda uskoro i neki moderni balet o **Arkanu**, povratak Tita na sve zagrebačke trgove, ulice koje nose imena **Milke Planinc**, **Anke Berus**, možda sutra i **Vučića**, **Izetbegovića** mlađeg, **Plavšićke**, **Martića** itd. Sve to u ime novog bratstva i jedinstva koje su Tuđman i njegovi nacionalisti nasilno prekinuli osnovavši i izborivši samostalnu Hrvatsku. Naravno, prije toga “Možemo!” mora riješiti još samo pitanje smeća u gradu... Mislim na ono nacionalističko!

*Sjećam se **Biljane Plavšić** osuđene za ratne zločine u Haagu. S nevinim izrazom lica izjavila je na Haaškom sudu da su na Palama Srbi imali isključivo snježne topove pa su grudama snijega gađali Sarajevo.... E, moj narode...*

Pronađen je pravi ključ za izbor dobitnika književnih nagrada: **Jurica Pavičić** ili **Miljenko Jergović**. Tko kaže da “leve treba iti ne” kako lijepo kažu Međimurci? Njih dvoje su istinska djeca **Jagne Pogačnik**. Čeka se samo da na red dođe **Ante Tomić** sa svojim raskošnim antitalentom. Treba samo pogledati sastav žirija. Lijevi narcisoidni paunovi. Hrvatski ljevičari mogu sve, baš k'o i srpski. I **Milorad Dodik** čeka neku relevantnu povijesnu nagradu. Naime, naš Mile, kojeg cijeni i naš predsjednik **Milanović**, proglasio je bosanskog kralja Tvrtka Srbinom. Stvarno za nagradu! To je čak zasmetalo i osvjedočenog borca za bratstvo i jedinstvo **Roberta Barjušija**. Znam da ne vjerujete, ali je tako. Toliko

jugo-neandertalaca baulja Lijepom našom da to polako prelazi u političku komediju.

Javlja ju kako je vozačica BMW-a stradala kod Karlobaga dok se šminkala upravljajući autom. Policija je ustanovila da je krivac isključivo ljudski faktor, točnije Max faktor.

Završio je upis “državnih obveznica”. Penzići su napokon živnuli. Sad mogu zaraditi od države tri posto na iznos mirovine ako za cijelu tu mjesečnu crkavicu od 200-300 eurića kupe obveznice. Taj mjesec ne trebaju jesti. Račune će platiti za dvije godine kad dobiju od države prinos od tri posto. Ma gdje ćeš bolje prigode za sirotinju da se napokon obogati. Jedna lijepa vijest za sve njih: pojeftinio je BMW X7 za nekih 2000 eura pa im je otvoren put za kupnju državnih obveznica. *Provokatori ne spavaju. Jedan objavljuje: “Ako kupiš državne obveznice za 500 eura, za dvije godine zaradit ćeš 30 eura. Ako kupiš pive u limenci za 500 eura pa kad sve popiješ i odneseš u otkupni centar limenke, dobit ćeš 35 eura. Dokaz više da su neki nemoralni, a neki imaju dvostruki moral.”*

Lako je biti nevin kad te nitko neće...

Dokaz da je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama

Slavica Lukić postavlja zanimljivo pitanje: “Hrvati se radije obraćaju EU tužitelju nego DORH-u. Zašto?” Ako je hrvatsko pravosuđe ono s posebnim potrebama onda je DORH prvi problem koji vapi za solidnom terapijom. Savjet: čuvajte se nepisanih zakona jer s pisanima je lakše. Sjećate se raketiranja Banskih dvora prije trideset godina? Nedavno je DORH završio izvide i sad je potvrđena optužnica. Napad se dogodio 7. listopada 1991. Zna se za događaj, znaju se akteri **Ljubomir Bajić, Slobodan Jeremić, Đuro Miličević, Čedo Kovačević** itd. Sve je jasno, ali procedura traje li ga, traje već tri desetljeća. Zna se odavno da je pravo jedina znanost gdje je procedura podjednako važna kao i sadržaj, ali ipak trideset godina?! Prije će Ljubo, Slobodan, Đuro, Čedo i ekipa otići ne samo u penziju nego u “srpsko nebo” nego li će naše državno odvjetništvo, koje radi k'o mrav, istjerati pravdu na sudu. Mislim da nas samo EU-tužiteljstvo može izvući iz ovog pravosudnog gliba.

Dok smo mi imali svoje principe, oni su imali Gavrila i Sinišu...

Luka Lisjak Gabrijelčić, slovenski povjesničar, potvrđuje ono što ja “tupim” već godinu dana. Ako Putin pobijedi i ostvari svoje interese, najveće žrtve bit će zemlje poput Hrvatske i Slovenije. Vučić već šalje delegate na Hrvatski povijesni institut. On je svoje četnike već rehabilitirao dok mi svoje ustaše i dalje lovimo u svakom kutu. Putin, apstraktno gledano, uređenje granica između Srbije i Hrvatske prepušta Srbiji, a to znači “pomoz’ bog junaci”. Srbija se naoružava punom parom, a mi? Uz toliki broj orjunaša, jugofila, partizana i domaćih izdajnika ne piše nam se dobro. Nema više novog Tuđmana. Po Gabrijelčiću, Putinov rat protiv Ukrajine pomno je isplanirani pokušaj obnove imperije.

On kaže: “Ako želimo zaustaviti rat, moramo zaustaviti agresora, a ne prestati pomagati žrtvi...” I Milanović i **Kučan** i **Turk** imaju pomalo utopistički stav. Zaustaviti rat u Ukrajini prestankom slanja oružje Ukrajincima. To je glupost.

Rusi su krenuli na sve ili ništa. Prestane li se oružano pomagati Ukrajini, Putin će biti pobjednik, a onda se pripremimo za novu invaziju Srba u Glinu, Vukovar, Knin, Pakrac.... Ovo je možda pretjerana i neugodna analiza, ali po mom mišljenju istinita.

Navodno je predsjednik Milanović negdje izjavio da je Hrvatska sa 74. mjesta u korumpiranosti "pala" na 55. mjesto, ali smo to skupo platili.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-pobijedi-li-u-ukrajini-putin-slijedi-nam-nova-srpska-invazija/>

FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**SLOBODAN PROSPEROV NOVAK**

vrhunski intelektualac, briljantni profesor i istinski domoljub u velikom intervjuu za Hrvatski tjednik (1)

KUCNUO JE ČAS

da se Hrvatska suprostavi nasilju kvislinga i nedotupnih pojedinaca

kao što su Goldstein, Klasič, Jakovina...

kojima je lov na hrvatske pozdrave i velikane najmiliji posao

*Pogani ljudi brišu nazive ulica po **Bonifačiću**, **Makancu** ili **Lukasu**. U zemlji koja ima problem da ulicu dade pokojnom **Zvonku Bušiću** i u kojoj postaje zabranjeno spomenuti čistu žrtvu haaškog uznika **Slobodana Praljka**, kucnuo je čas kad se više ne će moći tolerirati nasilje prosječnih i nedotupnih pojedinaca. Umjesto hrvatskih imena, oni nude Tita, Kardelja, Milku Planinc i Jakova Blaževića koji su s crvenom knjigom u rukama u smrt i u kazamate slali hrvatske rodoljube, književnike, političare, znanstvenike i studente*

Osjetio sam intelektualnu zgađenost nad tolikom neukošću hrvatskih političara koji marginaliziraju srpsko svojatanje dubrovačke i bokeljske hrvatske književnosti

Pod 3) Plenkovićevi dvorski savjetnici, tajni i javni Granić, Kusić i Lončar, krivotvore povijest. Mate Granić u TV resiji tvrdi da je on napisao glavni dokument o Oluji, a Tuđman samo isparvip par gramatičkih pogrešaka... Jedva čekam to vrijeme u kojemu će živjeti neki ljudi koji ne će vjerovati tom čovjeku koji laže u lice cijeloj naciji

U Hrvatskoj nisu kroatizirane temeljne društvene institucije koje imaju promijenjene nazive, ali ne i ćud. Da je tomu tako, ne bi nedavno jedna mlada sveučilišna nastavnica postala članicom suradnicom te ustanove nakon što je potpisala sramnu jezičnu deklaraciju o jugoslavenskom jeziku u Sarajevu. Na HRT-u svakoga radnog dana je kviz s pitanjima koja se mogu postaviti i na srbijanskoj televiziji

Razgovarao: **VANJA VINKOVIĆ**

Mi Hrvati u svojoj smo dugoj povijesti imali velikih intelektualaca, umjetnika, pisaca, znanstvenika, profesora koji su bili istinski hrvatski domoljubi i zaslužnici u promicanju hrvatske baštine u najvažnijim kulturnim i obrazovnim ustanovama u domovini i inozemstvu. Na žalost u današnjem oportunističkom, malodušnom i bezidejnom hrvatskom društvu postala je prava rijetkost razgovarati, i to s užitkom, sa sugovornikom koji svojim dugogodišnjim javnim djelovanjem odgovara opisu hrvatskoga uglednika iz uvodne rečenice i koji istodobno svim snagama uspješno mijenja nametnuti sumorni opis hrvatske nacije u ponosni stav prema vlastitoj povijesti, kao što to čitav svoj život čini sveučilišni profesor Slobodan Prosperov Novak. O prošlosti hrvatskoga naroda, njegovoj sadašnjosti, ali i budućnosti, Prosperov Novak nadahnuto govori u ovom velikom razgovoru čiji je neposredan povod objavljivanje njegove nove knjige „Rađanje nacije – 500 godina hrvatskoga nacionalizma: Marko Marulić i njegovo vrijeme“ u suautorstvu s profesoricom Viktorijom Franić Tomić u nakladi Projekta Velebit.

U Vašoj novoj knjizi zanimljive su usporedbe Marulićeva i našega vremena. Što nas to povezuje u običnom svakodnevnom životu, a što u onom složenijem, društvenom, gospodarskom, kulturnom i (geo)političkom?

Okrutna Europe smjestila je naš narod između Istoka i Zapada. Oduvijek smo se nalazili u samom grotlu svega onoga najplemenitijega što je stvarao Zapad, svih njegovih najvećih vrijednosti, ali i svih njegovih sumnji i nejasnoća. Zbog toga se i moglo dogoditi, a Marko Marulić govornik je takvoga stanja, da je misao na Europu hrvatskomu čovjeku u jednomu dahu, bila i nada i razočaranje, da mu je bila i vjera i sumnja. Od Hrvata koji su se ugradili u same temelje Europe stalno se tražilo da podastiru nekim zapadnim birokratima dokaze kako mi nismo krivovjerni, kako se nama može vjerovati. Ta je pozicija strašna jer je dokaz bio oduvijek najveća uvreda ne samo čovjeku nego je i Bogu on uvreda. Marulić Marko živio je taj osjećaj, živio je raskršće *krivovirnog* i *pravovirnog* pravca kako će parafrazirati Tin Ujević!

Da je hrvatske zemlje u šesnaestom stoljeću netko silom oružja i uspio ujediniti, susreo bi se s ovdje spominjanim paradoksom i brzo bi uvidio da se Hrvatima koji su živjeli pod utjecajem više kultura nacionalizam nije preklapao ni s čijim državnim granicama, ni s čijim krunama i prijestoljima, nego da ga je određivao sudbinski narodni identitet. Premda razvijana u granicama tuđih suvereniteta, premda ostvarivana između Mletačke Republike i dubrovačke autonomije, premda ispisivana na granicama i u granicama Turskoga Carstva, premda podvrgnuta ugarskoj kruni i habsburškim dvorovima, premda posvećivana vatikanskom teološkom kolektivizmu i premda posvećena kruni njemačkoga rimskog carstva, hrvatska je književnost upravo u renesansi oslobodila svoju najveću autonomnu energiju.

Bio je taj proces u renesansi olakšan jer su tadašnje države bile posljednja mjesta na kojima bi se iskazivale nacionalne kulture. Države su i onda, a tako je

često i danas, bile tek sredstva, a ne ciljevi narodnih razvoja. Mitovi posvećeni državnim idejama nisu u renesansi nikad bez ostatka inkarnirali niti jednu nacionalnu tradiciju jer da jesu, onda danas ne bi bilo ni talijanske, ni hrvatske, a ni njemačke kulture, a tadašnji rimsko-njemački imperator Karlo V. ne bi u isto doba mogao biti suveren američkim Indijancima i Bosancima.

Upravo je zbog spomenutih okolnosti renesansno doba ostalo najsjašnjim dobom hrvatske povijesti. Premda je humanizam opsesivno isključivao Boga iz povijesti, renesansa je kao njegova protuteža i dopuna svoju čvrstu točku pronašla u čovjeku i njegovoj individualnosti. Čovjek Marulićeve epohe tako je u vremenu krize ipak postao gospodar i Bogu i svijetu, a što je najvažnije, zagospodario je samim sobom.

Vaša kolegica Franić Tomić na koncu knjige *Rađanje nacije* koje ste suautor daje vrlo precizan pregled uvijek aktualnoga lupeškog velikosrpskog posezanja za hrvatskom duhovnom, jezičnom, kulturnom i umjetničkom svojinom s obzirom na to da su Srbijanci tijekom svoga višestoljetnog robovanja pod Turcima 'propustili' najvažnije civilizacijske dosege kršćanskog europskoga zapada?

Posve je logično što je u *Rađanju nacije* jedno i to posebno poglavlje posvećeno iredentističkim presizanjima nad našom baštinom. U ovom slučaju obuhvaćena su samo velikosrpska i to je Viktorija Franić Tomić vrlo studiozno obradila. I sam sam polemizirao na iste teme već desetljećima, kako u znanstvenim tekstovima tako i javnim glasilima. Prvi put artikuliranje iznio sam argumente na tu temu još davne 1988. na stranicama tjednika *Danas* kada sam tadašnjem predvodniku tih iredentističkim presizanja srpskom akademiku Miroslavu Pantiću, inače redaktoru tiskanoga izdanja *Memoranduma Srpske akademije nauka* vrlo oštro odgovorio na tadašnje tekstove koje je izgovarao na krilima Miloševićevih tadašnjih političkih nasilja. Između ostaloga, rekao sam tom akademiku da mi ne smućuje radost zavičaja i da, ako ima neki problem s Dubrovnikom, neka sjedne u tenk pa neka dođe, a mi ćemo ga čekati jer sveti Vlaho svoj grad drži na dlanu koji može stegnuti u pest i tada će se stvari promijeniti.

Inače, kod nas se ova tema pojavljuje povremeno, više zbog toga što nam bude nametnuta iz Srbije. Tako se i nedavno dogodilo kada su odjednom hrvatska diplomacija i ovdašnji političari shvatili da je u Beogradu donesen zakon o zaštiti *njihove* dubrovačke književne baštine. Tada su ti neuki ljudi iz hrvatske politike počeli govoriti kako je to trend koji traje od osamdesetih godina ne shvaćajući da se radi o jednoj sveučilišnoj i znanstvenoj školi koja sustavno radi već više od jednoga stoljeća, još od vremena učenoga Pavla Popovića, Matoševa vršnjaka koji je radio u Dubrovačkom državnom arhivu i koji je stvorio temelje srpske kroatistike koju oni naravno nisu tako zvali. Kruna tih poslova bila je nedavno, prije desetak godina objavljena knjiga akademkinje Zlate Bojović u kojoj se sintetski i vrlo ozbiljno prikazuje književnost starih Dubrovčana. Reagirao sam na tu knjigu vrlo oštro pa je posljedično došlo do saborskoga pitanja na tu temu

upućenoga tadašnjem premijeru Zoranu Milanoviću. Taj čovjek, koji nije tek odnedavno sklon neobičnim iracionalnim iskazima, nazvao je srpsku akademkinju *šibicarkom*, a čitav slučaj umanjio i prikazao marginalnim. Tada sam osjetio intelektualnu zgađenost nad tolikom neukošću hrvatskih političara, ali sad, kada je još više ta stvar radikalizirana, kada se nasrće na baštinu bokeljske književnosti, kada čitava Srbija govori o *srpskom svetu*, čini mi se da je primjereno odgovarati na ove imperijalističke tlapnje naših susjeda jer ulaze u kontekst svjetskih ratnih sukoba i nisu nimalo bezazleni.

Nama Hrvatima treba okupljanje

Možemo li kao dio te tragikomične ekspanzionističke srbijanske politike sagledati i prinos hrvatskih političkih 'naivaca' okupljenih pod južnoslavenskim političkim i kulturnim idejama od sredine 19. stoljeća do sudbonosne 1918. godine?

Političari se više nego što bi bili naivci naivcima prave. Nisu oni baš tako naivni nego ne žele svoju agendu opterećivati nečim što im navodno nije od izravne političke koristi. Ali ipak čovjek se pita što onda rade te silne službe po našim ministarstvima, te njihove analitike, kada ih mi moramo upozoriti da je u Srbiji tamošnja skupština donijela zakon kojim proglašava svojom književnu baštinu Dubrovnik i Dubrovčana u vrijeme Dubrovačka Republike, a da pri tom čak u tom zakonskom tekstu u preambuli spominju godinu 1863. kad su navodno Turci napustili beogradski garnizon i kad će uskoro Matija Ban, inače dubrovački renegat (posrbica, op. aut.), uskliknuti u tamošnjem parlamentu *Dubrovniku prošlost, Beogradu budućnost*. Naravno da sve to ima veze s potrebom, a ona postoji još i danas, da se napokon kroatiziraju hrvatski kulturni sadržaji što nije učinjeno.

Kad spominjete našu prošlost u devetnaestom stoljeću nije to vrijeme nad kojim bi sada trebalo naricati, bile su to okolnosti u kojima je hrvatski nacionalni korpus radio najbolje što je znao i mogao i nema tu ni zaslužnih ni manje zaslužnih, ima samo jedan težak općenarodni put u kojem su Hrvati tražili izlaz za svoju tada bezizlaznu situaciju na koju su ih pritiskali i Habsburzi, i Mađari, i sve samosvjesniji Talijani. Mnogo je teže stanje kad danas imate dijelove hrvatskoga naroda ili manjina koji žive na tlu Republike Hrvatske i koje rade u korist općehrvatske štete. To nije dopustivo i takvu praksu treba dokidati i jasno protiv nje djelovati.

Trebamo li zagovornike hrvatske suverenosti i državnosti te jugoslavenske integracije i utopije s našega povijesnog motrišta pojednostavljeno prepoznavati u posljedicama djelovanja na primjer crkvenjaka Haulika i Strossmayera ili pravaša Starčevića i Supila? Naravno, moguće su i brojne druge još složenije sučelice.

Hrvatska je umorna od povijesnih sučelica, ljudi koje ste spomenuli svi odreda su zaslužni, prezaslužni muževi i ja sam nekako sve manje sklon sučeljavanju njihovih zasluga. Mi u suvremenosti imamo problem s

nerazumijevanjem hrvatske cjelovitosti. Zbog toga nam se i događaju situacije u kojima razni nedotupni i neobrazovani ljudi misle da će na ulici riješiti hrvatsku povijest u preimenovanju ulica. Što oni znaju o Antunu Bonifačiću, Juliju Makancu ili Filipu Lukasu. Malo pa ništa. Njima ruku koja briše te ljude vode pogani ljudi, ljudi niskih pobuda koji se odzivaju na pridjevke Goldstein, Klasić, Jakovina i koji misle da će kada budu manipulirali ostrašćenu bakicu zvanu Rada Borić nešto promijeniti. A ne će, jer danas kad netko čita knjigu *Vječna Hrvatska* Antuna Bonifačića, a mi smo ju nedavno i otisnuli (ona je napisana 1954.) shvatit će da je to hrvatski pandan Miloszeva *Zarobljenoga uma*. U zemlji koja ima problem da ulicu dade pokojnom Zvonku Bušiću jer se boji da će netko reći da je taj mučenik bio terorist, u zemlji u kojoj postaje zabranjeno spomenuti čistu žrtvu haaškog uznika Slobodana Praljka, kucnuo je čas kad se više ne će moći tolerirati nasilje prosječnih i nedotupnih pojedinaca. Ne trebaju nama sučelice, nama su potrebna okupljanja.

U protuhrvatskoj jugoslavizaciji našega društva nakon 1918. godine sudjelovali su i brojni kulturnjaci, umjetnici, znanstvenici, naravno i političari, osobito oni iz orjunaškoga organizacijskog *legla*, a čije biološke ili ideološke nasljednike trpimo i u samostalnoj hrvatskoj državi nastaloj devedesetih u Domovinskom ratu protiv velikosrpske agresije?

Dopustite da vas prekinem u pola rečenice, ali ne zato što bih htio nešto reći o tim ljudima koji su bili vršnjaci Ante Pavelića i Josipa Broza Tita, Mile Budaka i Miroslava Krležę... Meni je osobno strašniji i pogubniji onaj naraštaj koji je govorio i govori i danas da je 1941. godina koja se vraća. Teror bioloških i ideoloških nasljednika tih ljudi Hrvati trpe u svim svojim državnim tvorbama u kojima su živjeli tijekom dvadesetoga stoljeća, ali ono što je najgore jest to da zlosilje tih ljudi mi trpimo i danas u samostalnoj hrvatskoj državi koja je nastala u devedesetim godinama dvadesetoga stoljeća nakon sloma europskih komunističkih režima i u ratu koji smo vodili protiv velikosrpske agresije. Uz to, u tim godinama prevrat koji je hrvatsko društvo doživjelo imao je kao svoju pozitivnu baštinu sva iskustva hrvatskoga proljeća – i pozitivna i negativna – bio je bremenit pogromom što ga je hrvatski narod doživio u poraću u vrijeme masovnih ubojstava kojima su Hrvati bili izloženi u totalitarnoj fazi Titove vladavine. I konačno, taj prevrat ostvaren je na vrlo bolnim, ali i korisnim iskustvima što ih je hrvatskom narodu donijelo četverogodišnje postojanje Nezavisne Države Hrvatske. Danas, u slobodnoj domovini, mi živimo i dalje opterećenja krivo protumačene prošlosti. Nas teroriziraju oni koji nisu nikad čuli Shakespeareovu maksimu prema kojoj zločin nema pamćenja, nama svakodnevni život i danas ugrožavaju kvislinzi kojima je lov na domoljubne pozdrave nekih davnih vremena najmiliji posao. Čitav obrazovni sustav našega društva bremenit je dijaboliziranjem jednoga razdoblja hrvatske povijesti, perioda koji se tumači gotovo isto kao i u vrijeme Titova komunizma kao *tzv.* vrijeme. Nema u hrvatskoj povijesti nikakvog *tzv.* vremena i nema *tzv.* ljudi. Tu su se ti razni *Jakovine*, *Markovine*, *Goldsteini* i drugi ponešto zaigrali.

Uz to, oni s lakoćom u vremenu Titove svesti i nedemokratskoga režima u čas ugledaju krajolike sreće, razdoblja u kojima se valjda ostvarivao davni san o europskim integracijama s Kardeljevom crvenom knjigom u rukama, s Milkom Planinc i Jakovom Blaževićem koji su u jugoslavenske kazamate poslali hrvatske rodoljube, književnike, političare, znanstvenike i studente 1972. godine. Iz takvih *očista* logično je da se tim ljudima, koji zagađuju našu stvarnost, razdoblje Domovinskoga rata čini kao idealan prostor koji će prebrisati, ismijati i dovesti u pitanje. U televizijskoj seriji *Diplomatska oluja* Mate Granić govori da je ključni dokument pred *Oluju* napisao on, a Tuđman popravio nekoliko pravopisnih pogrešaka. Tako Hrvatsku doživljavaju premijerovi dvorski savjetnici, tajni i javni Granić, Kusić i Lončar.

Eto tako su oni zamislili hrvatski duhovni i politički prostor, kao svijet u kojem je 1941. godina *koja se vraća*, u kojem se pišu znanstvene knjige o Miki Špiljku i Budimiru Lončaru, svijet u kojem je Mate Granić mjera hrvatskih borbi za oslobođenje i stvaranje moderne hrvatske države. Naravno o nama i našem naraštaju istinu će izreći tek oni naši potomci koji nas se budu samo sjećali i koji nas ne će osobno poznavati. Jedva čekam to vrijeme u kojemu će živjeti neki ljudi koji ne će vjerovati da je spomenuti Granić određivao mjeru modernoj Hrvatskoj. I njegov brat koji je potpisao sramni sporazum u ime Ivice Račana o odnosu s nelegitimnim ustanovama Srpske pravoslavne crkve. Ne ću namjerno reći tzv. srpske pravoslavne crkve jer mi tako ne trebamo govoriti. Eto, danas Srbi uvijek kad izgovore Kosovu dodaju mu i Metohiju i tako oni zovu jednu pokrajinu kojoj su ime dali njezini stanovnici i ono je jedino legitimno. Isto je i s terminima hrvatske duhovnosti. Njih nam ne mogu određivati ljudi koji nisu još shvatili da je Hrvatska napokon pronašla svoj put i da im je uzaludan trud da još sitnim smicalicama i banalnim dosjetkama mijenjaju smjer. Naravno njima pomažu spomenuti kvislinzi. Oni zdušno rade sve da razdoblje devedesetih godina ne bude u našim knjižnicama digitalizirano, oni se odmah smrknu kad im kažete da je što prije potrebno izraditi *Enciklopedija Domovinskoga rata*. Oni, kad im to kažete, počnu govoriti o Zambiji i gladnoj djeci u Kongu. Istina, i to je hrvatska stvarnost, ali u jednoj tužnoj i nepotrebnoj, posve neeuropskoj perspektivi.

Hrvatskoj treba suverenistička misao

Iritantne su sličnosti historiografskih, umjetničkih, političkih, socioloških, mahom podejnjivačkih i karikaturalnih opisa Hrvatskog Kraljevstva, hrvatske povijesti, znanosti, kulture, običnoga naroda i naših kraljeva, ratnika, umjetnika ili športaša iz obiju Jugoslavija s aktualnima u RH prvenstveno kroz filmove i serijale, naročito nakon 2000. godine i postupka *detuđmanizacije*, odnosno dekroatizacije hrvatskoga društva u globalističkom smjeru?

Vaše pitanje već sadrži moj odgovor. Zato ću samo uputiti našega čitatelja da kritički sagleda sustav pitanja koja se pojavljuju u kvizu koji ide na Prvom programu HRT-a i to u jednom od najboljih termina, radnim danom između 18.00 i 19.00 sati. Na moj izravni upit, jedan od autora toga kviza rekao mi je da je moja

primjedba o tomu da su pitanja mogla biti postavljena u istom terminu i istom kvizu na srbijanskoj državnoj televiziji, da je to možda zato što je značajan set pitanja kupljen u toj zemlji. Ipak, trebalo bi da neki od brojnih državnih zavoda izvrši raščlambu tih pitanja pa bi vidio kako su ondje važnije rijeke iz crnomorskoga sliva nego iz jadranskoga, kako su ondje nogometni klubovi meni slabo poznati *Čukarički* iz Beograda, kako malo fali pa da se ispituju ulice po Beogradu kad se već pitaju srbijanski književnici. Možda je to zato što su im oni hrvatski slabo poznati, ali to ipak ne bi smio biti povod za ovu sitnu, no vrlo značajnu americiju (štetno radioaktivno zračenje, op. aut.).

Hrvatska očekuje jednu značajnu kroatizaciju. Jer u Hrvatskoj niti su kroatizirane temeljne društvene institucije koje imaju promijenjene nazive, ali ne i ćud. Da je tomu tako, ne bi nedavno jedna mlada sveučilišna nastavnica postala članicom suradnicom te ustanove nakon što je potpisala sramnu jezičnu deklaraciju o jugoslavenskom jeziku u Sarajevu. Sličnih slučajeva ima i u drugim našim ustanovama kojima je cilj kroatizacija društva. Kad govorim o kroatizaciji, onda svakako mislim i da ne bude u Hrvatskoj više moguće da se novinari i političari sablažnjuju kad se spomene hrvatska matematika. Oni kažu da takvo što ne postoji jer naravno ne znaju za one desetke kajkavskih, čakavskih i štokavskih udžbenika koji su baš takve naslove imale u ne tako dalekoj prošlosti. Pa, uostalom da *zadovoljim* onu drugu stranu, u devetnaestom stoljeću čak su i hrvatske ptice bile srpskohrvatske!

Nastavak u sljedećem broju

Hrvatski tjednik, 9. 3. 2023.

JOSIP JOVIĆ

NAKON DEFINICIJE ANTISEMITIZMA OD VLADE SE OČEKUJE DEFINICIJA PROTUHRVATSTVA

Matica hrvatska prosvjeduje protiv ideje o Milki Planinc, ali ne brani svog predsjednika Filipa Lukasa.

Crkva ne brani svog nadbiskupa Stepinca.

HDZ-ovci o svemu tome nemaju stav, Ministarstvo kulture financira filmske falsifikate o izmišljenim logorima, Ministarstvo obrazovanja odobrava udžbenike u kojima se o Oluji govori kao o zločinu

Tri su aktualna primjera iz kojih se vidi da kroz medije i institucije bijesni mržnja prema Hrvatskoj s ciljem da se mladima zgadi Hrvatska, a idealizira Jugoslavija:

- 1. Inicijativa da se brišu imena Filipa Lukasa, Antuna Bonifačića i Ivana Šarića sa zagrebačkih ulica*
- 2. Glorificiranje balkanske i četničke pevaljke Lepe Brene*
- 3. Veličanje jugoslavenskog šovinista u Splitu Miljenka Smoje*

Jugoslavenska je ideja u nas imala svoj razvojni put sve do sadašnje (bolesne) faze. U vrijeme Jugoslavenskog odbora i stvaranja prve Jugoslavije većina hrvatske inteligencije i političara prihvatila je ovu ideju kao rješenje hrvatskog pitanja koje se našlo u procjepu talijanskih pretenzija i raspada Austro-Ugarske. Romantizam je, međutim, naskoro ustupio mjesto okrutnom realizmu te su se mnogi pobornici te ideje brzo ohladili. Drugi je smjer išao u pravcu protuhrvatskog jugoslavenskog nacionalizma, kako u uvjetima Kraljevine, tako i u uvjetima Titove Jugoslavije, da bi danas to bio upravo dominantni tip i duh jugoslavenstva. Apsurd je, da što idemo dalje, da je taj duh sve življi i jači, unatoč bitno promijenjenim političkim okolnostima, unatoč trideset godina samostalnosti države, članice EU. Nekoliko primjera iz političke svakodnevnice o tome rječito govore.

Čišćenje uspomena

Na nagovor trojice ortodoksnih sljedbenika jugoslavenske historiografije (Ivo Goldstein, Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina) te političke stranke *Možemo*, u Zagrebu je pokrenuta inicijativa za mijenjanje naziva ulica po imenima Filipa

Luklas, Antona Bonifačića i Ivan Šarića. Rečeno je kako su oni pomagali i simpatizirali NDH!? Lukas je, kao što je poznato, dugogodišnji prijeratni i ratni predsjednik Matice hrvatske, Bonifačić pisac i urednik, Šarić vrhbosanski nadbiskup, a sva trojica su prvenstveno istaknuti kulturni djelatnici i autori, koji su u kulturnoj povijesti Hrvata ostavili dubokog traga. Nisu bili dio režima, nisu počinili zločine, a poduprijeti stvaranje vlastite države nakon mučnog iskustva u *otadžbini* pod Karađorđevićima, kao što je to želio gotovo cijeli narod, ne može se smatrati zločinom. Na koncu su morali bježati da bi spasili glavu i umrli u tuđim zemljama.

Ova je inicijativa nezamislivo rigidna, nemilosrdna i neobjektivna. I čini se da bi ih inicijatori i danas sudili na smrt da su još živi i da su im na dohvat ruke. Ona je, u krajnjoj liniji, racionalizirani izraz alergičnosti na svaku hrvatsku državnu ideju i dio mehanizma brisanja povijesnih uspomena i nacionalne samosvjesti. Nakon nje vjerojatno dolazi na red i Alojzije Stepinac, koji je također osjetio *bilo vlastitog naroda*. A odmah nakon ovog zahtjeva za brisanjem, slijedio je, da ne bi bilo nikakve iluzije o humanizmu i ljudskim pravima, prijedlog da se na pročeljima ulica ispišu imena Milke Planinc i Anke Berus i to kao, vjerojatno, uvod u povratak Maršala! Ako bismo išli Golstein-Klasić-Jakovininom logikom, samo iz druge perspektive, trebalo bi iz povijesti izbrisati imena simpatizera nekih drugih ličnosti, pokreta i režima, primjerice, Ive Andrića koji je potpisao pristupnicu Trojnom paktu, Miroslava Krleže koji je volio Tita, Ivana Meštrovića koji je bio dvorski kipar ili Rade Šerbedžije koji je stao na stranu Miloševićeva agresorskog režima. Kamo bi nas sve to odvelo?

Brenini obožavatelji

Slijedeća vijest dana glasi kako su sve oči u Zagrebu bile uprte u pozornicu *GK Kerempuh*, gdje se izvodila predstava *Lepa Brena projekt*. I zaista je to projekt. Fenomen Brene kao naširoko popularne pjevačice je u drugom planu. Riječ je, kako stoji u samoj najavi predstave, o *tragičnom raspadu bivše zemlje i nesretnoj sudbini svih njezinih građana*. Sve to kroz ženu koja je bila *simbol Jugoslavije*. O Breni sam kao (unitarnom) simbolu Jugoslavije pisao još osamdesetih godina. Tko bi rekao da ću o istom pisati četrdesetak godina poslije? Sad bismo, naravno, u težnji novog zbližavanja svi trebali plakati nad tim tragičnim raspadom i nesretnim sudbinama u koje su nas, je li, uvalila nacionalistička vodstva svih republika. Političkom značaju predstave u nekadašnjem *Jazavcu* doprinijela je nazočnost turbo-folk političara Stjepana Mesića i Budimira Lončara kao i niza estradnih zvijezda poput Tarika Filipovića ili Maje Šuput. A među gledateljima su se (valjda po zadatku) našli glasnogovornik te predstojnik Ureda predsjednika Republike. Obožavateljica je Fahreti Jahić Živojinović nasred ulice pala u zagrljaj, a kamere spremno zabilježile.

U Puli je gradonačelnik Filip Zoričić uskratio (nije ništa zabranio kao što se piše) gradsku dvoranu za jedan izraziti tzv. turbo-folk koncert koji nema veza s narodnom glazbom. To su, naime autorske kič pjesme koje komuniciraju s najnižim ukusima, s najnižim osjećajima, najnižom inteligencijom i pijanim stanjima. No odmah su Zoričiću organizatori te politički i glazbeni kritičari, koji i sami preziru ovu vrstu *umjetnosti*, prišili desničarstvo, rasizam i srbofobiju pokazujući zapravo vlastitu političku motivaciju.

Masovna je kultura najbolje sredstvo političke propagande, to je odavno poznato. Svi ti nastupi u nas praćeni su silnom reklamom. I hrvatski je turbo-folk tipa Severine Vučković rado praćen u Srbiji. I nije stvar samo o *cajkama*, nego i o onim nešto kultiviranijim oblicima. Čolić, Bregović, Balašević, Bajaga, et.cet. također su odlično sredstvo povezivanja kao i, uostalom, balkanske sportske lige i zato su svi oni naprosto glorificirani.

Smojina dica

Niz je kulturno-gastronomskih manifestacija ove godine posvećeno poznatom pokojnom novinaru Miljenku Smoji. Te kazališne predstave, izložbe fotografija, spomen soba i *Smojina maredna* s nezaobilaznim tripicama i bevandom. Grad Split se proglasio pokroviteljem *Godine Miljenka Smoje*. Puno je njegovih članaka itekako politički angažirano i to nesumnjivo na crti jugoslavenskog nacionalizma. Dio obične javnost koji je naglo zapljusnut *Smojinom veličinom*, sto godina nakon smrti, vjerojatno nije dovoljno upućen, ali je dovoljno zaboravan, a politički dio javnosti među novinarima, komentatorima, povjesničarima, itd. koristi Smoju kao instrument afirmacije vlastitih političkih pogleda i ideologije.

Miljenku Smoji je zasmetalo otkrivanje poslijeratnih zločina, podržavao je šovinstičke mitinge u Srbiji i samog Slobodana Miloševića, bio je osjetljiv na hrvatski, albanski i slovenski nacionalizam, duboko je do kraja želio očuvanje socijalizma i Jugoslavije, sablažnjivalo ga je osamostaljenje Hrvatske, u pojavi HDZ-a i Tuđmana vido je obnovu NDH, prizivao je represiju u odnosu na demokratske promjene u onim godinama kada se lomila Jugoslavija i stvarala Hrvatska. Na to sve treba podsjetiti radi njegovih suvremenih trabanata i sljedbenika, radi uznapredovale i radikalizirane smojevštine danas, čiji su najistaknutiji pronositelji Viktor Ivančić, Boris Dežulović, Jurica Pavičić, Ante Tomić, Damir Pilić, Ivica Ivanišević... No, postoji i jedna bitna razlika. Smoje je volio Jugoslaviju, oni mrze Hrvatsku!

Definiciju mržnje

Naivno bi bilo misliti kao će jugoslavenska ideja nestati nestankom Jugoslavije i odlaskom stare generacije. Starije generacije još imaju živo iskustvo

te nemoguće tvorevine, a mlađe to nemaju, pa su one moguće žrtve manipulacija od strane agresivne, ideologizirane i fanatične manjine koja mlađim naraštajima nastoji zgaditi Hrvatsku i idealizirati Jugoslaviju. Sada smo tu, između nas i Balkana postoji relativno jasna granica, ali kad jednom i Srbija uđe u EU ta će granica nestati. Jedini pravi lijek je aktivnija državna politika koje, na žalost, nema.

Hrvatske su institucije tradicionalno u stanju kompleksa i straha da i same ne budu prozване i osuđene. Matica hrvatska prosvjeduje protiv ideje o Milki Planinc, ali ne brani svog predsjednika. Crkva ne brani svog nadbiskupa. HDZ-ovi vodeći ljudi o svemu tome nemaju svoj stav, osim onog načelnog o *dva tatalitarizma*. Ministarstvo kulture financira filmske falsifikate o izmišljenim logorima, Ministarstvo obrazovanja odobrava udžbenike u kojima se o *Oluji* govori kao o zločinu, o Tuđmanu kao diktatoru, o Titu kao velikoj i uglednoj svjetskoj ličnosti, o Bakariću i Račanu kao tvorcima demokracije, itd. HTV emitira serije u kojima se romantizira razdoblje bratstva i jedinstva, a izruguje hrvatska povijest.

Vlada se RH pridružila nekim drugim zemljama usvojivši (neobvezujuću) Radnu definiciju antisemitizma kao, kaže se, vodič za identifikaciju, učenje o holokaustu i prevenciju. Prema toj definiciji određeno spominjanje Židova može se tumačiti kao mržnja. U to spada relativizacija holokausta (genocida), osporavanje nezavisnosti izraelske države, pripisivanje pojedinačnih zločina cijelom narodu i tome slično. Sve to i puno više imamo o Hrvatima i to u Hrvatskoj samoj pa možda ne bi naodmet bila i neka definicija protuhrvatstva kao vodič za identifikaciju, učenje i prevenciju.

OKVIR:

UGLEDNE HRVATE ZABORAVLJAJU, A HULJAMA SVIRAJU FANFARE

U zadnje se vrijeme kroz 'alternativne' medijske kanale po *bljutavom* političkom receptu iz devetnaestoga stoljeća promiče *novi ilirizam* koji tobože *otkriva* zajedničku drevnu etničku i političku povijest (post)jugoslavenskih *naroda i narodnosti* sve u cilju ponovnoga ujedinjavanja toga prostora po principu 'k'o nas bre, zavadi?'. Kad ćemo se napokon riješiti jugoslavenskih nebuloza koje samo koriste nikad do kraja poraženim velikosrpskim planovima četničke oligarhije u Beogradu?

To da se ovo o čemu govorite, bauk tog novog ilirizma, još i danas čini aktualnim u Hrvatskoj, stvar je koju su mogli očekivati oni koji nešto bolje od

drugih razumiju raspolovljenost hrvatskoga nacionalnog bića na ono što se još u vrijeme Ljudevita Gaja nazivalo dvojdom između ilirizma i kroatizma. Svaki onaj koji poznaje hrvatsku političku i kulturnu povijest trebao bi znati nešto o slomu ilirizma koji je Gajevoj životnoj priči pridao tragičnu notu na dvorovima ruskim i srbijanskim. Ljudevit Gaj umro je, a i dobar dio života živio je osramoćen, ali kad je umro, hrvatsko nacionalno biće našlo je snage da ga u grob otprati kao čovjeka koji je imao značaj i stanovitu važnost u hrvatskoj povijesti. Govor nad otvorenim grobom nije mu držao neki akademik ili politički vođa, nego mudri, stari tada književnik Fran Kurelac, čovjek pomalo boem koji je smogao snage da na drugi svijet i onoga koji je svojoj zemlji napravio štetu otprati priznajući mu zasluge.

Mi danas živimo u vremenima kad sve više naših uglednih ljudi na drugi svijet odlaze osramoćeni i zaboravljeni, a hulje i ništarije otpraćaju se s fanfarama i političkim navodnim uglednicima koji im stražare uz odar. Jest, mi živimo i opasnosti nekoga novog ilirizma, ali taj je srećom smješten u rezervate nekih povlaštenih kolumnista, nekoliko podivljalih udruga. U samom središtu hrvatske duhovnosti sve je manje onih koje bi se moglo nagovoriti da povjeruju kako se svjetskost Hrvatske treba mjeriti na ušću Save u Dunav. Danas je geopolitička optika značajno izmijenjena, a rat protiv Ukrajine pokazuje domaće *Ilirce* i njihove fige u džepovima, naime njihovu spremnost da sutra, nakon što se sad navikavaju *čkomiti* o Putinu, preobuku u njegove odore i uzmu njegovu retoriku, njima vrlo blisku o denacifikaciji Hrvatske. Naravno, čini se da im je ta računica posve bez krčmara, a u Hrvatskoj i posve nemoguća. Sve će manje biti onih koji će ilirizam u 21. stoljeću tražiti *po šumama i gorama* svakoga svibnja i koji će zazivati 1941. godinu *koja se ponavlja*.

Hrvatski tjednik, 16. 3. 2023.

Napomena: Pogledajte tekst potpredsjednika Matice hrvatske dr. sc. Marija Jareba:

<https://www.matica.hr/vijenac/757/filip-lukas-pred-narodnim-sudom-34362/>

HODAK: VRAĆAJU NAM TITA I MILKU PLANINC NA TRGOVE I ULICE

20/03/2023

Od 1990. g. pa do danas po stotinu su puta nabrojani svi stravični zločini koje su komunjare činile od mitske 1945.g. do stvaranja Hrvatske države. Da smo sve to uklesali i u kamen, opet bi bilo džabe, rekli bi u Bosni.

Sve te silne jame u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji, pune kostura, djevojačkih pletenica, k'o u Hudoj jami, stotine tisuća ubijenih bez suda i presuda... Za sve to nije u hrvatskoj državi nitko nikada odgovarao pa sve to slični na pljuvanje u jaki vjetar koji puše prema nama.

Kad zapitaš jugofile za ime samo jedne bitke u kojoj su pobijedili, ne mogu se sjetiti ni jedne

“Mi smo se borili za slobodu, protiv kvislinga, za narod”, kažu jugofili. Kad ih zapitaš za ime samo jedne bitke u kojoj su pobijedili, ne mogu se sjetiti ni jedne. Sjećaju se samo sedam neprijateljskih ofanziva i “bitke za ranjenike”. Naravno, jer je to uglavnom bila samo bežanija pred “brojnijim i bolje naoružanim okupatorom”.

Naši vrli “istoričari” uglavnom znaju za bitku na Lijevče polju između četnika i ustaša 1945.g, ali je ne vole spominjati. Pogodite zašto? Mutno se sjećaju i bitke za Odžak gdje su 50 puta nadmoćniji komunisti tek 25. svibnja 1945. g. uspjeli slomiti branitelje. Drugi Svjetski rat završio je 8. svibnja 1945.g. Službeno, a stvarno 26. svibnja u Odžaku. Svi branitelji Odžaka su ili izginuli u bitci ili su bili poubijani od partizana. Spomenite to **Klasiću, Goldsteinu, Jakovini, Markovini** i odgovor će uvijek biti isti. Partizani su se borili za slobodu, njima je savjest mirna. Skoro da su ponosni što je bravar visoko na svim relevantnijim listama ratnih zločinaca XX stoljeća. Oni zaista mogu i trebaju imati mirnu “savjest” i dugo živjeti... Oni najzločestiji protivnici komunizma tvrde kako su nam četrdeset i pet godina “pili krv” i tako vampirski produžavali svoj životni vijek. No, meni se čini da im ni to ne bi bilo dovoljno ako nemaju mirnu savjest.

Ovih dana Premijer je objasnio i opet jednom podučio hrvatsku javnost o tome koliko Vlada brine o svojim slabije stojećim građanima. Savjetovao ih je indirektno i kakvo meso trebaju jesti u narednim mjesecima dok traju trenutačne mjere zamrzavanja cijena. Dakle, od sada su svinjska lopatica i koljenica *out*, a slanina je *in*. **Šprajc** je taj kulinarski pothvat našeg “Masterchefa” na RTL-u izuzetno duhovito obradio u emisiji “Stanje nacije”.

Kad smo već kod hrane i namirnica, ne sjećam se točno kada, ali svojedobno je Večernjak donio senzacionalnu informaciju da je meso junadi puno antibiotika. Pred ambulantom su se odmah formirali redovi pacijenata zainteresiranih za primjenu novog lijeka. Zabilježen je razgovor liječnika i pacijenta.

Doktor: “Uzmite jedan juneći šnicl na dan!” Pacijent: “Kaj, prije ili poslije jela?”

Makrobiotičari sve što je prirodno prodaju po neprirodnim cijenama.

O knjizi koju su ‘zasolili’ naši titoisti

Sve nas iz dana u dan uveseljava **Predrag Fred Matić**, zvan Punjena ptica. Da se njega pita, naša ptičurina bi odmah izbacio iz Europske unije Mađarsku i Poljsku. To je valjda vrsta “totalitarnog pluralizma” koji ispunjava Freda još od vukovarske mobilizacije. Za Freda su, dok je bio dijete, navodno govorili da je bistar, ali se ne zna kad se zamutio. No, Fred je ipak oprezan pa misli tuđom glavom. Još se ne zna čijom.

Međutim, čijom glavom misli i piše **Marie-Janine Calić** zna se. Ona je izdala knjigu “Tito vječni partizan”. Marie-Janine je profesorica povijesti u Muenchenu. Knjiga je prevedena na hrvatski jezik, a zasolili (recenzirali) su je naši “titoisti” Hrvoje Klasić i Tvrtno Jakovina.

O tome kakva je knjiga i kakvih su svjetonazorskih stavova autorica i recenzenti sve je jasno. Srećom je izdana samo knjiga, a ne domovina. Za nju je ionako prekasno. Glorifikacija međunarodno priznatog ratnog zločinca postaje “zanimacija”. Znete kako to ide... Do sada je na “zapadu” izronilo najmanje desetak “relevantnih” lista, tablica, anketa ratnih zločinaca. “Vječni partizan” uglavnom slabo kotira. Nije među prvih pet, već tek negdje na osmom, desetom ili dvanaestom mjestu. Ali je uredno na svakoj listi. Ja, kao osviješteni pripadnik naroda kojim je satrapski vladao skoro pedeset godina, uvrijeđeno smatram da je, obzirom koliko je ljudi pobio tijekom svoje vladavine, zaslužio daleko bolji plasman. Ali “truli zapad” ništ’ ne kuži, on ima svoje favorite: **Staljina, Mao ce Tunga, Pol-Pota...** Koliko se god trudili Marie-Janine i **Josip Juranović** u Njemačkoj, **Tito** ostaje tek negdje u sredini tablice k'o mali svirepi balkanski diktator.

*Za Čaličku, Jakovinu i Klasića vrijedi stara lička: “Jeb**no je kad moraš okrenuti glavu od sebe sama”.*

Ako je Marko odležao u zatvoru zbog izgovorene riječi skoro kao i Šljivančanin onda se moramo lagano zamisliti

Državu smo čekali stotinama godina. Još nije odrasla. Adolescencija traje. Ako je **Marko** odležao u zatvoru zbog izgovorene riječi skoro kao i **Šljivančanin** onda se moramo lagano zamisliti. **Karamarko** je navodno jednom iznio podatak kako u cijelom svijetu živi oko 17 tisuća vojnika koji su sudjelovali u Drugom svjetskom ratu, a od toga njih više od 50 tisuća živi u Hrvatskoj! (?). Primaju mirovine ili kako oni vole reći penzije. Za razliku od onih iz Domovinskog rata, oni nisu skloni suicidu. Žive dugo i sretno. Predsjednik im je rođen 1958. g, pa je onda i normalno da ih kod nas još uvijek živi 50 tisuća... Rat je rat.

Sve se mijenja. Godine 1951. Svjetska zdravstvena organizacija tvrdila je da je homoseksualnost bolest. Danas papa **Franjo** upozorava: “Homoseksualnost nije zločin. Bog voli svu svoju djecu”. I pedofili su Božja djeca. Tko njih voli? Dobri naš Franjo! Samo usput, i u Starom i u Novom zavjetu Bog osuđuje

homoseksualnost. I kod Đačića vrijedi pravilo da Bog voli svu svoju djecu... Mislim na Đačića Ivicu, srpskog ministra.

Manirom Jadranke Kosor podržavat ćemo ulazak Srbije u EU pa makar i u opancima

Stvarno se vremena mijenjaju. Cajke, homići, iz Srbije nas prekomjerno granatiraju “turbofolkom”... Komšije nas gledaju pozorno i budno. Nikada ne spavaju. Hrvatska europarlamentarka **Željana Zovko** najavila je na Twitteru da će se u Europarlamentu 21. ožujka održati konferencija o **Alojziju Stepincu**. Hitno se javio srpski ministar “spoljnih” poslova **Ivica Đačić** tvrdeći da je Stepinac “problematičan” kao potencijalni svetac bilo koje crkve, da je bio fanatični ekstremist itd. itd. Znači, ne “granatiraju” nas samo turbofolkom nego i lažima. A mi ćemo manirom **Jadranke Kosor** podržavati njihov ulazak u EU pa makar i u opancima.

Sjećam se kako je svojedobno zastupnik **Dino Debeljuh** u Saboru neoprezno otvorio kovertu s bijelim prahom, ali ga je zaštitio imunitet. Bog čuva Hrvatsku, a zastupnike imunitet.

Umrla je “velika” književnica **Dubravka Ugrešić**. Kao i obično Dragan Markovina u “Telegramu” zna istinu: “Dubravka Ugrešić iz Hrvatske je otišla pod prisilom, uz neljudski odnos kolega. Ta vrsta boli zauvijek ju je obilježila”. Hrvatsku je napustila 1993. g. kad je nadu zamijenila slutnja. Slutnja da će Hrvatska, usprkos jugo-karcinomu, postati nezavisna država. S lijevih visina poslala je poruku “domorocima”: “Stojim u svojim cipelama i ništa me ne žulja”. Ipak ju je žuljalo. Tih godina se događalo previše stvari na koje “Vještice iz Rija” nisu mogle utjecati. Ipak, usprkos Dubravki i vješticama, rat smo dobili mi, a ne one. Jedno je sigurno, za sve laži i kritike na račun hrvatske države savjest je nije nikada zapekla. Njenu domovinu napali su njezini ljubimci. Isti oni koje obožava i **Vedrana Rudan**. Ova posljednja nas je ovih dana svojom iskrenošću jako razveselila. Izjavila je: “Već mjesecima svoj gastritis liječim srpskom spermom!”.

Dubravka Ugrešić se uporno i bezuspješno trudila u stogu srpskih zločina pronaći hrvatsku iglu

No, vratimo se Ugrešićki. Puno prije nje otišli su i daleko veći od nje kao **Krleža**, **Tin Ujević**, **Slobodan Novak**... Najveći od njih Tin nije stvarno zauvijek otišao jer je ostao u srcima svih iskrenih Hrvata i ljubitelja poezije, iako je zahvaljujući “njezinima” živio do smrti k'o beskućnik. Naime, 1945.g. na prijedlog “njenog” **Marina Franičevića**, dobio je desetgodišnju zabranu javnog djelovanja i objavljivanja. Nije zbrisao u Pariz ili Beograd k'o Ugrešićka i Rudanica nego je ostao u Hrvatskoj i proživio ostatak svog umjetnički plodonosnog života u bijedi. Naša Dubravka jednostavno nije htjela živjeti u novoj državi koja je bez Beograda njoj bila tako dosadna. Hrvatski novinar **Boris Janković-Argus** jednom je napisao: “Dosada je predvorje za samoubojice”. Ovo sadašnje ljevičarsko glorificiranje književne “veličine” Ugrešićke od strane raznih Markovina, **Karmela Devčić** ostalih lijevo cijepljenih portala ne može promijeniti percepciju

javnosti o liku i djelu Dubravke Ugrešić. Oni koji ju vole, tugovat će, a ostali, koji znaju kakva je bila, ubrzo će ju zaboraviti. Stoga, osim sjećanja na knjigu “**Štefica Cvek** u raljama života” ne ostaje puno... Kako bi rekao Argus: “Dosada, dosada...”

Dubravka Ugrešić me pomalo podsjeća na **Carlu del Ponte**. Uporno se i bezuspješno trudila u stogu srpskih zločina pronaći hrvatsku iglu.

Kad smo već kod legendarnog Argusa, u ovoj državi sve polako prelazi u dosadu. Što više oni galame, to gromoglasnije mi šutimo. Oni divljaju, a mi k'o ovce blejimo. Oni se šire, vraćaju u mjesta koja su napustili, a mi se iseljavamo. Oni nam se kese, a mi se ubijamo.

Vraćaju nam Tita i Milku Planinc na trgove i ulice

Njihovi mladi, nasljednici, ne odriču se privilegija u kojima su odrasli s crvenom knjižicom u lisnici. Kao da su to neke legende oni znaju da su njihovi od 8. maja 1945.g. upadali ljudima u kuće, otimali novac, imovinu, slike, namještaj... postajali preko noći i bez obrazovanja direktori potpisujući se prstom. Sve im se to čini tek nekim pretjeranim legendama, pa danas kad umre Dubravka, optužuju nas da smo je otjerali iz zemlje, u smrt. Vraćaju nam Tita i **Milku Planinc** na trgove i ulice. **Slobodan Posperov Novak** je uvjeren: “da smo mi Hrvati pobjednici i da imamo pravo graditi svoju zemlju”. E, da je Boris Janković-Argus malo dulje poživio, bio bi ponosan na svoju misao da dosada vodi u suicid.

Nedavno je nevladina udruga GONG dobila nagradu Hrvatskog sabora za promicanje demokracije i ljudskih prava. Možda je GONG ukazao na drastičan primjer poput ovoga. Nedavno je šaptač u HNK-u povisio glas i zbog toga dobio otkaz!

Napokon dobra vijest iz Haaga. Haaški sud je odredio hitno pritvaranje **Vladimira Vladimirovića Putina** zbog ratnih zločina u Ukrajini. Taj potez odmah su pozdravili Ameri iako oni Haaški sud ne priznaju. Čim rješenje o pritvoru postane pravomoćno odmah će biti hitno dostavljeno Jadranki Kosor na realizaciju. Ako do uhićenja ne dođe odmah, treba angažirati Šeksa da stvar pogura. On najbolje zna kako se to radi: locirati, uhititi i transferirati!

Približavaju nam se tri vrste izbora. Parlamentarni, europarlamentarni i predsjednički. Već je u medijima počela izborna kampanja. A ni Vlada ne spava. Dijeli potpore i zamrzava cijene sve u šesnaest. Čak je i **Bačić** dobio zadatak da se napokon krene s obnovom. E, kad bi barem izbori bili svake godine!!! Prognoze frcaju na sve strane. Uvijek umjereni i razložni **Mirko Galić** u Večernjaku prognozira: “Bitka za Pantovčak: **Milanovićeva** pobjeda bila bi najteži **Plenkovićev** poraz”. Na dvije stranice **Sandra Benči** kliče: “Ljevica ima i ljude i snagu da građanima ponudi kvalitetu života umjesto preživljavanja”. Moš' mislit, rekla bi **Tanja Torbarina**.

Niti Milanović može izgubiti drugi mandat, ni HDZ vlast

S neriješenim sustavom oporabe otpada iliti smeća, s podizanjem cijena vode kako bi održali raspadnuti sustav vodoopskrbe Zagreba, sa stalnim rezanjima prava

roditelja (majke odgojiteljice), s Titom i Milkom Planinc platforma Možemo! bi nas uspješno nasukala u novu kvalitetu života. Sandra Benčić, Anka Taritaš Mrak, Rada Borić, Zdenka Urša Raukar, Ivana Keki... koja bi to bilo kvaliteta zamijenila sadašnji HDZ! Nije Hrvatska Francuska gdje se Macron već mjesecima znoji zbog reforme kojom želi produžiti radni vijek Francuza za samo neke pišljive dvije godine. Nije ovo ni Engleska gdje predsjednica vlade shvati nakon mjesec dana da se našla u pat poziciji i podnosi ostavku. Mi smo stari europski poltronski narod koji se tek tu i tamo malo pobuni, uglavnom kad su u pitanju plaće.

Mi svoje dajemo, a tuđe nećemo. Stoga niti Milanović može izgubiti drugi mandat, ni HDZ vlast. Stoga neće biti nikakvih promjena dok se ne pojavi neka nova snažna osobnost koja želi na najviše brdo u Zagrebu odnosno stranka koja bi ponudila Hrvatekima veće šanse za preživljavanje od mjera koje je donijela sadašnja Vlada RH. Dakle, "status quo vadis", kak' su voljeli podučavati regrute podoficiri JNA. Umjesto da Hrvateki (čitaj: mediji) stalno grozničavo traže novog trenera Dinama koji bi zamijenio Čačića, neka nađu nove osobe za dva politička brda. A ima li takvih na vidiku?

Najnovije ankete pokazuju da Milanović navodno dobiva 57posto glasova. Plenković izjavljuje: "Ovo je podvala! Ne čujem nikakve glasove"!

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-vracaju-nam-tita-i-milku-planinc-na-trgove-i-ulice/>

**DR. SC. VLATKA VUKELIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**DR. SC. VUKELIĆ O NOVOM GOLDSTEINOVOM
KOLEGIJU: 'TO JE POLITIČKA ZLOPORABA'**

18. lipnja 2021.



Foto: Glas Koncila/Fah (Fotomontaža: Narod.hr)

Doc. dr. sc. Vlatku Vukelić, pred kraj gostovanja u emisiji Bujica voditelj Velimir Bujanec upitao je za novi kolegij na Filozofskom fakultetu o čemu je [Narod.hr](https://narod.hr) izvijestio početkom tjedna.

> **Hrvatska radikalna desnica – novi Goldsteinov kolegij?**
(<https://narod.hr/hrvatska/hrvatska-radikalna-desnica-novi-goldsteinov-kolegij>)

> **Prostački ispadi na tribini najavljenj uz petokraku: Benčić otišla, Goldstein psovao...** (<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenj-uz-petokraku-bencic-otisla-goldstein-psovao>)

Puni naziv kolegija je "Hrvatska radikalna desnica (1989.-2019.)", nositelj kolegija je Ivo Goldstein, a vodit će ga uz znanstvenog suradnika Velimira

Veselinovića, odnosno, Veselinović će biti izvođač predmeta, dr. sc. Vukelić o njihovoj inicijativi kaže:

“Meni je na osobnoj i profesionalnoj razini žao da Filozofski fakultet u Zagrebu vežemo isključivo uz profesora Goldsteina. Tamo radi jako puno dobrih i kvalitetnih hrvatskih znanstvenika koji su zbilja demokratski orijentirani i afirmativni u svom znanstvenom djelovanju. Međutim mediji konstantno ističu samo nekolicinu tih ljudi sa Filozofskoj. Čula sam za kolegij i ne znam koja je to činjenično dokumentacijski argumentirana stavka koja opravdava njegovo postojanje. U historiografiji je nužno imati vremenski odmak, jer tek tada možemo govoriti o kontekstu određenih zbivanja. Tako recimo danas možemo bolje sagledati političke poteze koje je činio dr. Franjo Tuđman, kada znamo sve činjenice i kada ih možemo relevantno staviti u određeni kontekst.”

Jedna od tema je HDZ u vrijeme Domoljubne koalicije Tomislava Karamarka, a dr.sc. Vukelić dodaje:

“Ne znam na koji način i sa kojim informacijama i dokumentacijom, ova predavanja s temom Karamarkovog HDZ-a, Goldstein i kolega mogu govoriti o hrvatskoj desnici, a k tome radikalnoj hrvatskoj desnici. To je politička zlouporaba i zlouporaba pojmova, što je najgore.”, zaključila je povjesničarka s Fakulteta hrvatskih studija dr. sc. Vlatka Vukelić.

Podsjetimo, zadatak je kolegija predstaviti analizu teorije desnog radikalizma i populizma za očekivanih 40 studenata.

Prema ishodima navedenima u programu, kolegij će studente “osposobiti za razumijevanje problematike političkoga organiziranja na desnoj strani političkoga spektra u nacionalnom i širem europskom kontekstu”. Uz to, moći će “upoznati ideologiju desnog radikalizma u Hrvatskoj, analizirati politiku povijesti hrvatske desnice te njezinu ulogu u oblikovanju nacionalnog identiteta”.

Ustašonostalgija?

Kolegij predstavlja ideološku konceptualizaciju politike desnoga spektra, a poglavito desnoga radikalizma. Nakon uvodnog pojmovnog dijela, kolegij će sadržajno obuhvatiti analizu politike povijesti Hrvatske demokratske zajednice te pravaškog pokreta. Pravaštvu, kao izričaju desnog radikalizma i populizma daje se posebna pozornost analizom politike HSP-a pod Paragom i Đapićem te ostalih pravaških stranaka. Sadržaj kolegija obuhvaća i analizu “ustašonostalgije” kojoj, prema opisu predmeta, pripada i obilježavanje bleiburške tragedije.

Goldstein i Veselinović

Ivo Goldstein hrvatski je povjesničar i uz svoje srpske kolege potpisnik notorne Deklaracije o zajedničkom jeziku, kao i deklaracije “Obranimu povijest” koja između ostaloga relativizira ulogu srbijanskog vodstva u Domovinskom ratu. Iako je 1988. u Beogradu doktorirao na bizantologiji, već se dugo bavi suvremenijim temama poput historiografskog revizionizma. Jasan u izraženim ljevičarskim stajalištima, Goldstein je poznat po svojim medijskim istupima, o čemu smo više puta pisali.

>Ivo Goldstein zloupotrebljava poziciju profesora: Svim studentima i nastavnicima poslao e-mail kojim huška na Ninu Raspudića (<https://narod.hr/hrvatska/ivo-goldstein-zloupotrebljava-poziciju-profesora-svim-studentima-i-nastavnicima-poslao-e-mail-kojim-huska-na-ninu-raspudica>)

>Goldstein, Jakovina, Klasić... sa srpskim povjesničarima u projektu „Povjesničari protiv revizionizma“ potpisali deklaraciju „Obranimo povijest“

(<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-jakovina-klasic-sa-srpskim-povjesnicarima-u-projektu-povjesnicari-protiv-revizionizma-potpisali-deklaraciju-obranimo-povijest>)

>Goldstein: 'Tito nije bio jugonacionalist, a Tuđman je uspostavio klijentelizam u Hrvatskoj'

(<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-tito-nije-bio-jugonacionalist-a-tudman-je-uspostavio-klijentelizam-u-hrvatskoj>)

Velimir Veselinović u ožujku je ove godine održao nastupno predavanje na HKS-u s temom "Izborne kampanje HSP-a od 1992. do 2011. godine". Bibliografija mu se gotovo isključivo bavi pravaškim pokretom i Hrvatskom strankom prava kroz prizmu spomenutog desnog radikalizma i populizma. ("Hrvatska stranka prava u suvremenoj Hrvatskoj od 1990. do 2011."; "Pravaštvo u hrvatskome političkom životu 1995."; "Desni radikalizam i nacionalni populizam Hrvatske stranke prava 1990.-2015." i dr.)

"Bleiburška komemoracija proizvod radikalne desnice"

Studenti će sadržaj kolegija proučavati na temelju literature o desetotravanjskim komemoracijama nakon 1990.-ih (Pavlaković 2008.) i promatranju obilježavanja bleiburške tragedije kao proizvoda radikalno desne ideologije (Pavlaković 2009.). Obvezna i preporučena literatura tematizira i komparaciju radikalno desnih stranaka u Zapadnoj i Istočnoj Europi (Obućina 2009.), kao i odnos Franje Tuđmana i pravaša (Veselinović 2016.).

Incident na javnoj tribini

Podsjetimo, na tribini 'Saveza antifašističkih boraca i antifašista' povodom 22. lipnja uz Goldsteina je sudjelovala i Sandra Benčić, jedna od najbližih suradnica novog zagrebačkog gradonačelnika Tomislava Tomaševića iz radikalno lijeve političke platforme Možemo.

> **Na društvenim mrežama šale na račun Sandre Benčić – zapela u 1945.**
(<https://narod.hr/hrvatska/na-drustvenim-mrezama-sale-na-racun-sandre-bencic-zapela-u-1945>)

Do kaosa u Novinarskom domu u Zagrebu, gdje se tribina održala, došlo je nakon što se za riječ javio saborski zastupnik Domovinskog pokreta i general HOS-a Ante Prkačin. Ivo Goldstein ga je u jednom trenutku, nezadovoljan generalovim izlaganjem, prekinuo i počeo vikati, a Sandra Benčić je izašla iz dvorane... Goldstein, akademski profesor, se nastavio sukobljavati s gostima

tribine koji imaju drugačije mišljenje pa je pred vratima dvorane, doslovce nasrnuo na jednog starijeg Zagrepčanina. Psovao je, urlao i vrijeđao, unosio se starcu u lice.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-o-novom-goldsteinovom-kolegiju-to-je-politicka-zloporaba-i-zloporaba-pojmova>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**KOJA SE KUĆA OGLASILA NA SKANDALOZNU
USPOREDBU TUĐMANA S MLADIĆEM?**

20/12/2021

Ovih dana imali smo priliku svjedočiti jednom primjeru moralno-političke erozije. Nije to ona erozija koja je dovela do produbljivanja korita rijeke Colorado u SAD-u. Kažu u Srbiji “Ajđ’ u kolo, Rado”.

Naime, par dana prije obljetnice smrti dr. Franje Tuđmana neke nevladine udruge, u stilu “ajđ’ u kolo, Rado”, objavile su “saopštenje” u skladu sa svojim ideološkim uvjerenjima. U toj ideološkoj musaki naši orjunaši iz redova “GONG-a”, “Centra za mirovne studije”, itd., na skandalozan su način usporedili prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana s ratnim zločincem Ratkom Mladićem.

Hrvatska je zaista na putu da postane prva zemlja na kugli zemaljskoj u kojoj žikisti, orijunaši, komunjare i balzamirani jugo-nostalgici, nakon što su u ratu pometeni, sada stalno nastoje pomesti ratne pobjednike. Zamislite da u Engleskoj Churchilla ili u Francuskoj de Gaullea usporedite s Heinrichom Himmlerom ili Adolfom Eichmannom. Naime kaj, nije neko naročito iznenađenje da udruge, koje RH-a plaća u milijunima kuna, ovakvim usporedbama pljuju po čovjeku koji je stvorio državu.

Naime, svatko u demokraciji može misliti što hoće pa i govoriti što hoće (ako nije Francišković). Čudi što Vlada RH financijski i politički podržava takve, koji su 5. kolovoza 1995. otrpnuli dostojanstveno na traktorima u svoju ljubljenu Jugoslaviju, pa su se iz godine u godinu sustavno vraćali, osnivali zajedno s hrvatskim orijunašima i jugo-nostalgicarima projugoslavenske udruge koje stalno blate i denunciraju RH-u po svijetu. Zar naša vlast doista nema muda da se barem ogradi od Ba.Ba, Documente i drugih parazita koji bi se bez državnih kuna već odavno raspali u povijesnom smeću. E, to čudi. Da se u Francuskoj, koja nam je trenutno glavni partner, netko usudio Charlesa de Gaullea usporediti s Hitlerom, on bi u roku odmah isprobao finoću i senzualnost francuskih policajaca i njihovih zatvora. Marko Francišković se pred prosvjednicima posluži metaforama i odmah – pravac Remetinac zbog terorizma. Stvarno je politika kurva. U nju vjeruju samo djeca u svojim maštanjima.

Izvjesci R. B. se na fejsu slaže s mojim razmišljanjima pa piše: *“Pustite djecu da vjeruju u Djeda Mraza” i politiku. “I vi vjerujete u čaj za mršavljenje pa vam nitko ne kviri maštanje!”*.

Što bi mi Hrvateki bez Klasića i Jakovine? Vjerujte boljela bi me ona stvar i za jednog i za drugog, pa i za Markovinu, Goldsteina i ostale “istoričare” da nije problem (tj. catch 22 iz satiričnog romana Josepha Hellera) u tome što svi oni odgajaju studente na katedrama povijesti u Zagrebu i Splitu. Studenti su nekada vjerovali svojim profama da je zemlja ravna ploča. Tako će povjerovati i “simpa” profi Tvrtku Jakovini da “Titu treba dati trg, Aleksandri Zec ulicu, a da proljećari nisu zaslužili odlikovanja...”. Odlikovanje je vjerojatno Milanović trebao posmrtno dati rođaku njegovog kolege Klasića – Miki Špiljku ili Dragutinu Dragoslavcu ili Milutinu Baltiću koji su studente poslali u buksu. Sve više vjerujem da smo okruženi mutantima iz “jeseni” 1971. godine.

Milanović postaje nerješiv problem za ljevičare

Vrijeme je političke panike, histerije, šizofrenije... Možeš tvrditi da je genocid u Srebrenici naredio Franjo Tuđman. Možeš vidjeti kako ljudi s fakultetskom diplomom lijepe predizborne plakate na kojima su ljudi s osnovnom školom! Ljudi su u panici. Istina i laž šalju iste poruke. Mračni osjećaj straha zahvatio je EU, SAD, Novi Zeland... Dodik je najavio sankcije “na ceo svet”. Oko nas niču nove heroine ili stare hijene. Vedrana Rudan vratila se iz Beograda ozarena i oparena. Otkrila je da je Milanović kretan. Ni više ni manje! Mojmira Pastorčić na RTL-u izvukla je iz nje sve najbolje. Vedrana je za nju “talentovana”, senzibilna, profinjena. Za nas ostale je samo jugonostalgikarka. Čeka se Milanović. Nadam se da se nećemo načekati.

Njegov eksplozivni karakter sve više sije strah među tzv. progresivcima i mutantima iz doba bratstva i jedinstva. Ponavljam po tko zna koji puta: Milanović radi posao HDZ-a. Temeljito poznaje noviju povijest RH. Osebnog karaktera, tvrdoglav, ingeniozan i nadasve hrabar. Upravo zbog tih njegovih osobina danas nema poznatijeg ljevičara, političara ili novinara koji nema jedan jedini sveti zadatak: sotonizirati Zorana Milanovića. Pretežak zadatak za intelektualno izraubane ljevičare, još uvijek zabezegnute naglom transformacijom dojučerašnjeg ljubimca. Što mislite za koga je na zadnjim predsjedničkim izborima glasovao, recimo, Željko Trkanjec iz lijevog Jutarnjeg? Njegov “Akcent” je zabrinut: “Pokazalo se da Milanovića, ustvari, ne brinu Hrvati u BiH”. U svom smušenom i prozirnom tekstu naš Željko “trkelja”. Željko se prisjeća kako je Milanović ne tako davno rekao “da je predsjednik Hrvata u BiH”. Naravno, to je ustavna kategorija, ali likovi kao Željkec ne čitaju dosadni ustav. On zna napamet samo ustav Velike Britanije koji i ne postoji. Željac misli da Milanović “podsjeća na Gojka Šuška koji je u putovnici imao označeno kao mjesto rođenja – Široki Brijeg, država Hrvatska...”. Veliki krimen! Trkanjec priznaje samo Jugu i partizane koji su poubijali krunicama i raspelima do zuba naoružane fratre u

samostanu na Širokom brijegu, a sve to na zadovoljstvo jednog drugog sumišljenika Trkanjeca, Ive Josipovića.

Prisjetih se još jednog "gafa" našeg Predsjednika. Bilo je to pred više godina kad je iznenada "narod" iz Istočnog Mostara, željan pravde i ostalog, provalio u zapadni Mostar i u pravednom bijesu počeo paliti hrvatske kuće. Milanović se u roku "odmah" našao na licu mjesta, a ni Željko tada nije trkeljao. Tamo je naletio na klasičnu "sačekušu" Jasmile Žbanić, sadašnje europske Oscarovke za film "Quo Vadis, Aida", koja se izderala na Milanovića "Mrš u Hrvatsku!".

Tako je Zoki "radio" protiv Hrvata u BiH nekada, a današnja RH vlast preko "gospođe ministarke" pomaže našu Jasmilu u njenom filmskom "bratstvu i jedinstvu". I tako, malo po malo, Zoran Milanović postaje sve više problem za ljevičare i jugonostalgijare. Za sada nerješiv. Kako bi rekli znalci: "status quo vadis". Koga briga! Dugi mandat mu se sve jače smiješi. A za Hrvate u BiH brinut će Dragan Čović... Zato se neprekidno i iseljavaju... Tu BiH "kvadraturu kruga" ne bi mogao riješiti ni Ivan Đikić koji inače sve zna. Milanović je, usput rečeno, posmrtno odlikovao i Antu Paradžika koji je izjavio: "Bilo koji Hrvat koji se bori za bilo kakvu Jugoslaviju, izdajica je hrvatskog naroda". Kad bi to bila istina onda bi i Franjo Habulin bio izdajica. A to je nemoguće. On se rodio kad je Jugoslavija već zatrpala svih 750 jama punih Hrvata.

Zagreb "blista" u Adventu. Ljudi od sreće cugaju. Jedan se javio na fejsu: "*Sinoć sam se baš dobro proveo. Bar tako piše u policijskom izvještaju...*".

Umjesto Filipovića im ne bi smetali Raukar ili Matula...

S pravom se Nino Đula u Jutarnjem od 18. prosinca pita "Zašto baš on?". Naslov: "Poslušan i neautentičan?" Vlada je poslala u Nadzorni odbor INA-e Davora Filipovića. Dobro pitanje, Ninek! Meni, recimo, na pamet pada Dejan Jović. Zašto ne on? Znam pouzdano da on toči benzin na INA-nim pumpama. Ili, recimo, Hrvoje Klasić. Taj zna tankati... Pa Krešo Beljak, Šokre, on se kuži u automobilsku industriju. Davor Filipović nikako ne može biti u nadzornom odboru INA-e jer je HDZ-ovac. "Neautentičan i poslušan", misli Đula. Nema veze što je Filipović diplomirao ekonomiju s 22 godine, a s 26 godina već i doktorirao. Nema veze što je studirao u SAD-u i igrao košarku na sveučilištima u SAD... Ovako siv, neupadljiv, nekvalificiran i poslušan postao je profesor na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Taj Filipović zaista ima takvu ofucanu, tipičnu i dosadnu biografiju pa ga treba medijski "zgaziti". Tko još u HDZ-u, SDP-u, Možemo, HSS-u ima takvu biografiju? E, tu je kvaka! Zašto bi netko tko stvarno vrijedi, zna i može napredovao u politici. Kod nas je politika postala kontejner za miješani otpad.

Ako uspije onaj bolji od nas, onda će se vidjeti koje smo mi ništ' koristi. Nije to više samo stara dobro poznata hrvatska zavist nego i hrvatsko mediokritetstvo. Siguran sam da ljevičarski mediji sigurno ne bi imali ništa protiv da na mjesto Filipovića u INA-u dođu, recimo, Anka Mrak-Taritaš ili Urša Raukar ili Vili

Matula. Oni su za Đulu & company sigurno "autentični i neposlušni". Zašto njih Vlada ignorira? Dobro pitanje, Nino!

Pišu na fejsu zlobnici kako je nova zakletva HDZ-ovaca: *tako mi DORH pomogao!*

Branko Lazarević je Srbin. On je drugačiji od Pupovca i Jovića. Jedan je od onih deset tisuća Srba koji je znao izabrati stranu u Domovinskom ratu. Kad je počeo "građanski rat" 1991., Branko je bio šef MUP-ove ekipe koja je vršila očevid u slučaju ubojstva obitelji Zec. Branko je direktan kad kaže: "Lažu svi koji kažu da su Aleksandra Zec i njeni roditelji ubijeni zato što su Srbi i da je Hrvatska kriva za taj zločin... Laž je da je postojala zapovijed o ubijanju Srba u Zagrebu jer bi mene kao Srbina prvog ubili... To je bilo ubojstvo iz koristoljublja, a ne politički zločin...". Kad je Slavenka Drakulić pisala svoju "autentičnu" priču o tragičnoj sudbini 12-godišnje djevojčice, sasvim je sigurno skupljala materijale o slučaju. Kako je "promašila" Branka Lazarevića, to samo ona zna. Oh te godine partizanske....

No, vratimo se malo unatrag. Zanimljivo je kako je cifra o deset tisuća Srba koji su četiri godine ratovali za svoju domovinu Hrvatsku još uvijek u "mračnom tunelu". Tu i tamo se netko o tome javno oglasi, ali interes ljevičarskih medija za te ljude je manji nego za otvorena pisma Ivana Đikića predsjedniku i premijeru. Mislite li da je to tema za našu Slavenku? Nije. Za njen "nobelovski" gen nije zanimljiva ni tema o četiri godine neprekidnih strijeljanja "homića" u NOB-u. Ljevičarski farizeji, uozbiljite se... Napokon!

Ili još bolje, probajte malo razmisliti o jednom intrigantnom pitanju: zašto su kamikaze prije svakog leta stavljali kacige na glavu?

Aca Stanković je emocionalno i ideološki čvrsto povezan sa Srbijom i Beogradom. Prirodno! Zašto ne? Nedavno je svom gostu iz "prestonice" brižno savjetovao da ne dolazi autom beogradskih registracija u Split. I to je normalno. Mislim, brinuti za svoje. Za dolazak tenkovima Aca ne brine i o njima ne dijeli savjete. Sjetite se Ace Tijanića, Slobinog ministra, i njegovog gostovanja kod Stankovića. Aco djeluje kao da je neformalni srpski konzul na HRT-u. To je svojevrstni dualizam lojalnosti koji promovira Hrvatska radio televizija. Kolone ljevičara, naših jugoslavljena i orijunaša, tobože liberalnih, hodočastili su u emisijama na NU2. Ako ih Stanković ne uspije "zagrliti" na HRT-u onda završe na N1, RTL-u ili TV Novoj. Za njihove programe bar ne plaćamo ništa. Ali HRT-u plaćamo. Ako ne platimo, onda nas ovrše iliti zaplijene nam lovu.

Je li se ikoja televizijska kuća oglasila na skandaloznu usporedbu dr. Tuđmana i Ratka Mladića? Kad bi čiča Ratko, apstraktno zamišljeno, bio pušten iz Haaga da ostatak "doživotne" odsluži u otadžbini, siguran sam da bi ga odmah Stanković pozvao u NU2. A to bi sigurno izazvalo golemu zavist na RTL-u i TV Novoj. Ali tko zna, zna. Aca bi ga vjerojatno, onako prijateljski, savjetovao da ne ide autom u Srebrenicu... znate, nož, žica, Srebrenica.... Aco Stanković, Vedrana Rudan, Klasić, Jakovina, Markovina, falcificirana povijest, NDH... Program za zaglupljivanje i indoktrinaciju. Što radi to Vijeće za elektronske medije? Ostaje nam samo radio i parola "radio, ne radio, slušaj radio!" Hrvatska je izašla iz

Jugoslavije, ali na žalost Juga nije nikada otišla iz hrvatskih elektroničkih medija. Dok smo mi pazili da “traktorijada” stigne sigurno do Beograda, oni su u medijima proveli medijski “oslobodilački rat”. Pomalo us*ani i preplašeni, nisu ni sanjali da će jednog dana pobijediti.

No, još nas nisu uspjeli strpati na traktore... ali tko zna. Stoga je sigurno kako je Tuđman, i jedino Tuđman, Domovinski rat smatrao svojom političkom misijom koju je i ostvario. Zato ga danas “kurve rata” trpaju u isti koš s Mladićem. Prostitucija u Lijepoj našoj još nije legalizirana, ali “kurve rata” svejedno slobodno šetaju po redakcijama naših medijskih kuća.

Ratni zločinac kapetan Dragan bio je pozvan u Haag da u nastavku procesa Vojislavu Šešelju bude svjedok – obmane!

Zvonimir Hodak / direktno.hr

DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO PORAZGOVARATI S PUPOVCEM

17/01/2022

Slavko Goldstein je ne tako davno napisao knjigu s obećavajućim naslovom "1941. – godina koja se vraća". Slavko je u međuvremenu otišao, a 1941. godina se još nije vratila. Po svemu sudeći nikada ni neće. Na 624 stranice taj "neustrašivi intelektualac" opisao nam je kakvo je "moralno i intelektualno potonuće" nastalo "dolaskom ustaša na vlast u novoj hrvatskoj državi".

Zanimljiv detalj se dogodio u Madridu kada je Slavek prezentirao knjigu. Na pitanje kako on kao hrvatski pisac može... Tada je Slavek odgovorio da on nije hrvatski nego jugoslavenski pisac. I time je bilo sve rečeno. Barem meni... Ako je nastankom hrvatske države nastalo 2moralno i intelektualno potonuće zbog dolaska ustaša na vlast...", koja je onda "intelektualna i moralna renesansa" nastala dolaskom partizana na vlast 1945. godine? Moš' mislit'! Jedna partija, jedan doživotni predsjednik, jedna OZNA, jedna UDBA, jedan Goli otok, 1750 jama punih kostiju onih koji su pridonijeli "moralnom i intelektualnom potonuću" jer su sanjali samostalnu hrvatsku državu. No, dobro... Slavko je otišao, a stranka kojoj je pripadao se raspala! A 1941. godina ostat će u sjećanju ljudi samo kao metafora za jedan od mnogih ranijih pokušaja da Hrvati napokon dođu do svoje države.

Međutim, dobro se s vremena na vrijeme prisjetiti dobričine Slaveka, naročito sada kad su se pojavile nove paradigme i to u državi u kojoj je Slavko Goldstein rođen – u BiH. Baš me zanima hoće li itko napisati knjigu s parafrazirajućim naslovom. "1991. – godina koja se vraća"?

Gledam neki dan na TV-u proslavu tzv. Dana Republike Srpske s mimohodom crvenih beretki, postrojbi u maskirnim uniformama i oduševljeni narod koji im plješće i pjeva "Naša sela, Amerika cela..." Govornici, kao i obično, nadahnuti i talentirani, veličaju ulogu srpskog naroda i kliču da nije osnovana Republika Srpska opet bi došlo do "moralnog i intelektualnog potonuća", opet bi proradio Jasenovac.... Kako da mi ovdje u Hrvatskoj napokon međusobno "završimo" s Drugim svjetskim ratom i okrenemo se budućnosti kad nas koalicijski partner vladajućeg HDZ-a SDSS, na čelu s Pupovcem, stalno vraća u to doba. Oni se nikako ne mogu riješiti ustaša, Jasenovca, lamentiranja oko svojih žrtava, gubitaka teritorija....

Srbi su u Australiji doživjeli 'teniski genocid'

Ovo zadnje je još jedna prijesna laž jer je Srbija nakon raspada Juge zadržala Vojvodinu, nedavno je vratila pod svoju "kapu" i Crnu Goru te sad užurbano radi na "prisajedinjenju" Republike Srpske. Valjda je zato u Banja Luci na proslavi bio i srpski državni vrh. Gdje će se zaustaviti ti nezajažljivi teritorijalni apetiti? Možda u Australiji gdje trenutno proživljavaju "teniski genocid".

Međutim, mi Hrvateki se ne bi šteli u to mešati. Poslali smo Pupovca, člana vladajuće koalicije na proslavu, a kad je to izazvalo opravdani gnjev javnosti, čak i ljevičarskih medija, onda je vlast mudro promucala kako je on tamo bio samo kao predsjednik svoje stranke. Čovjek sam otišao, sam se ubio. Onako, malo na izlet da se odmori. Pupovac pak tvrdi da je tamo sjedio samo k'o – gledatelj iliti navijač. Vladajući nisu ni riječju osudili to njegovu glumu, pa za njihovo amatersko glumatanje očekujem da dobiju Večernjakovu Ružu. I na kraju ove teme još jedna dobra vijest. Milorad Pupovac je bio jedini političar iz neke EU države koji je nazočio četničkom derneku u Banja Luci.

Uglavnom, sada, nakon Banja Luke, imamo u ringu "srpski svet" i "hrvatsku šutnju". Pobjednik? Uz "neutralnog" Pupovca i ženstvenu srpsku premijerku, zna se! Na pitanje nekih "hrabrijih" novinara zašto je išao na proslavu dana koji je Ustavni sud BiH proglasio neustavnim, Milorad se malo zamislio i navodno odgovorio: a što vi radite s migrantima na granici? Pametnom dosta! Možda nekima, kojima je politika "zadnja rupa" na svirali, nije najjasnije zašto se digla tolika buka oko Dodika, Ustavnog suda BiH, srpskog sveta... sve je to samo kasaba i čevapi, kažu. Malo morgen! Postoji u SAD-u Vijeće za inozemne odnose (Council on Foreign Relations), osnovano prije stotinjak godina i specijalizirano za interese SAD-a u svijetu. Po njihovoj najnovijoj analizi BiH je po rizičnosti rame uz rame sa Somalijom, Etiopijom, Sudanom, Armenijom, Azerbajdžanom, Kamerunom, Mjanmarom.... Tu nema mirnog sna ni famozne šutnje...

Dodikove beretke prijetnja su Zagrebu

Tim više što je "mirovnjacima" iz Banja Luke Zagreb tako reći na dlanu. Udaljen samo 187 kilometara tako da ga Dodikove beretke mogu dosegnuti ne samo raketama srednjeg dometa nego i sofisticiranim oružjem. Nevažno, je li srpskim ili ruskim. Ako se u BiH stvarno jednom ozbiljno zakuha i krene rat, Republika Srpska može za trenutak pretvoriti u prah i pepel novo "moralno i intelektualno potonuće." I zato sa zanimanjem očekujem da naši "istoričari" **Mrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina i Ivo Goldstein** na vrijeme upoznaju demokratsku javnost na "opću opasnost" povratka godine 1991. Ako se ne trgnemo na vrijeme, svašta je moguće. Pogledajte samo što australske ustaše uradiše **Novaku Đokoviću?**

Gledam Marićevu ćirilicu i Nika Pilića. Nik je dojurio u Beograd da nam detaljno objasni događaj o kome inače nema pojma. Vizne i australske emigracijske zakone i šikaniranje njegovog tenisera. Zanimljivo kako danas više nema ni slovca u našim medijima o nesretnom Splićaninu koji je nestao iz kluba "Gotik". Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorzije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

koji je nestao iz kluba "Gotik". Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorzije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

Saga sa Đoletom i Australcima napokon je završila. Australske "ustaše" odbile su kompromis da Đoković igra na turniru dok sud rješava važi li mu viza ili ne zbog

necijepljenja. Da je australsko pravosuđe “djelotvorno” kao naše, rješavalo bi Dolin predmet bar toliko dugo da on stigne igrati na tom turniru još nekoliko godina. Ovako, Đokovićevim odvjetnicima nije preostalo drugo nego predložiti da nastavi igrati od kuće...!

Međutim, saga s Pupovcem još traje. Nakon što je jasno, iskreno i energično objasnio da on tamo “nije do’šo” kao član parlamentarne koalicije nego zbog normalne “ljudske znatiželje” vidjeti je li kucnuo čas. No, o jednom drugom događaju Pupovac muči i čkomi. Dogodio se također u Banja Luci. Tamo je, naime, podignuta spomen ploča njihovom “heroju” i majoru JNA **Milanu Tepiću**. Milan se u Domovinskom ratu istaknuo “izvanvremenskim podvigom”. Gradonačelnik Banja Luke **Draško Stanivuković** ga glorificira jer se 1991. godine raznio zajedno sa skladištem vojarne u Bjelovaru u kojoj je bilo 170 tona eksploziva. Tako je zavio u crno jedanaest bjelovarskih obitelji. Sad se još samo čeka da ga Porfirije proglasi svecem. Osim spomenika u Banja Luci, Milanče je dobio i ulicu u Beogradu. Za to vrijeme su u Zagrebu kukavički obrisali mural generala Praljka. O toj sramnoj spomen ploči, bila ona šper ploča ili nadgrobna ploča, trebali bi s Pupovcem porazgovarati drugovi iz DORH-a. Naravno, samo ako naše drago i popularno tužilaštvo ne smatra kako je to “lični” problem običnog zastupnika u Hrvatskom saboru. Nadam se da DORH ne misli kako je sudjelovanje u glorificiranju ratnih zločinaca tek privatni problem hrvatskih saborskih zastupnika. Ako se sve to po dobrom starom običaju zataška da ne bi remetili dobre odnose s predsjednikom stranke najbrojnije manjine, onda znate – na djelu je opet legendarno hrvatsko poltronstvo...

Srbija se opasno naljutila. Đole mora kući, “Stidi se Australijo, kakva sramota! Ova bruka živjet će do vijeka”. Jedina utjeha pristigla im je s Europskog prvenstva u rukometu gdje su izgubili od Hrvatske samo s tri razlike. Naravno, stigla im je odmah i podrška “teniserke” **Vedrane Rudan**.. Eto, bar nešto. Na Europskom prvenstvu pogodio ih je još jedan šok. Indeks ima ekskluzivu: “Hrvatski navijači pred utakmicu sa Srbijom nose šal na kojem piše ‘Za dom spremni’. Indexovci tako “drukaju” ustašlje koje su se ubacili u rukomet. Valjda su se nadali snimiti šal na kome bi pisalo: ‘Za doma spremni’. E, tu su se nasanjkali.

Na fejsu tvrde da je ćelav muškarac isto kao i muškarac s kosom, samo što nema kosu!

SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom!

Sve se mijenja osim trajne “ondulacije”, kažu Ličani. **Radovan Karadžić**, doživotno osuđeni haški ratni zločinac, autor genocida u Srebrenici, objavljuje iz zatvora u beogradskim Večernjim novostima tekst kojim, u deseteračkom stilu, uspoređuje Srbe sa Židovima. Jadni, progonjeni, napaćeni, raseljeni, ali nepobjedivi. Naravno, ne spominje famozni “Judenfrei” brzojav Hitleru **Milana Nedića** i njegovu “kombi” plinsku komoru. To nije tema za Indeks, on je osjetljiv samo na ZDS i o tome piše. Svatko ima svoje fiksacije kojih se ne može osloboditi. Tako, recimo, SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom mada

pandemija korona virusa divlja, a Indeks ne odustaje od ZDS-a. Srećom od ZDS-a ne odustaje ni 70 posto Hrvata.

Jeste li ikada na lijevim portalima pročitali istinu o narodnom “heroju” Milanu Tepiću? Niste! Oni radije recikliraju **Juru Francetića**, oklopne jedinice sastavljene od frataru iz Širokog Brijega, ustašku uporabu pozdrava ZDS... Sretno vam drugovi i drugarice..

Nakon navodne legendarne Tuđmanove salvete s podjelom Bosne, Indeks se navodno sprema objaviti još tristo Tuđmanovih salveta s podjelom svih ostalih zemalja svijeta.

Ovih se dana slavi trideseta obljetnica međunarodnog priznanja RH. Malo se ljudi sjeća koliko je važnu ulogu u poticanju priznanja Hrvatske odigrao Vatikan koji nas je među prvima priznao. Spokojan sam i sretan što u to vrijeme nije Papa bio današnji naš Franjo jer, koliko nam je sklon, tada bi nas Vatikan vjerojatno priznao među zadnjima. On bi se prije priznanja savjetovao sa srpskim patrijarhom da bude siguran kako neće narušiti odnose s pravoslavnim crkvama. A Porfirije sigurno ne bi tako lako dao zeleno svijetlo.

*Sjećam se idiličnih vremena kad je Papi u Vatikan došao u posjet tadašnji popularni predsjednik **Stipe Mesić**. Navodno je Papi bio oštro zamjerio dobre odnose Svete Stolice s pok. **Franjom Tuđmanom**. Na to je navodno Papa od Mesića zatražio oprost!*

Pred nekih pedeset godina, u veljači 1972. godine, uhićeni su bili čelnici Hrvatskog proljeća **Franjo Tuđman, Marko Veselica, Vlado Gotovac, Šime Dodan, Hrvoje Šošić, Vlatko Pavletić, Ante Glibota, Jozo Ivčević**... Oko 150 tisuća ljudi je izgubilo je posao i/ili slobodu. Živi su još uglavnom samo preživjeli studenti. Ne kažem da tim prvim vjesnicima današnje samostalne Hrvatske nije zadnjih tjedana prošle godine bilo posvećeno dosta prostora. Jest i zaslužili su jer su odslužili svoje.

Propustili smo priliku za lustraciju...

Zanimljivo je, međutim, kako nije bila posvećena nikakva osobita pažnja onim zadojenim komunjarima koje su radili spiskove za rušenje Hrvatskog proljeća kao i uhićivanja te progon proljećara. Zašto ne spomenuti imenom one koji su “drukali” ljude, svjedočili protiv njih, otpuštali ih s posla, uhićivali, sudili im, politički ih progonili... Neki su i danas još živi. Nakon 1995. godine propuštena je prilika da ih se sve lustrira. Danas ih se može samo još ilustrirati – i to slikama u boji. Uglavnom, mnogi su u našoj teško izborenoj državi promakli ispod radara. Što više, mnogi su se ušančili kao “ugledni” komentatori na raznim lijevim televizijama i u dnevnim novinama.

Milan Ivkošić, jedan od sad već doajena borbe za današnju državu, hladno i cinično zaključuje: “Rat na bojištu je dobiven, ali nije dobiven i protiv jugoslavenske Hrvatske”. Nakon što smo 5. kolovoza 1995. godine “genocidno” ispratili na traktorima okupatore, ubojice i razne šoviniste, Ivkošić konstatira kako “danas opet bar pola Vlade čine mladi ‘komunisti’ iz bivše države”. Dio represivnog aparata je prešao Tuđmanu, a oni su i danas etablirani suci, državni

odvjetnici, dužnosnici obavještajnih i tajnih službi... Niz nekadašnjih ideoloških egzekutora i danas je u upravljačkim strukturama Hrvatske.

Danas mi je netko poslao video na kome moj branjenik **Marko Francisković** drži govor na Trgu bana Jelačića. Citiram samo što kraće mogu: "Molim vas samo bez izgreda, bez sukoba s bilo kim, mirno se razidite..." Eto, nakon takvih riječi, Marko je danas u istražnom zatvoru zbog kaznenog djela iz članka 99. KZH, to jest podstrekavanja na terorizam. Jel' se to vraća 1972. godina? A Slavko Goldstein sjetio se samo 1941. Što je godina davnija to komunjare memorija bolje služi.

Nedavno mi je jedan tip potpuno ozbiljno rekao: "Zanimljivo što je fotografija starija, ja na njoj izgledam mlađe". Stvarno zanimljivo!

Autor/Zvonimir Hodak/direktno.hr

DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI

11/07/2022

U svim “normalnim” državama EU-a nastupila je tzv. medijska “sezona kiselih krastavaca”. Godišnji odmori, radnici i trudbenici dokopali se “rajskih” plaža na našoj obali, uživaju na suncu, u moru. Zaslužno. Onako trudbenički. Kao i obično problemi nastanu kad pomislite da problema nema.

Nema kod nas ljetnih “kiselih krastavaca”? Evo, požar je u jedan dan skoro uništio Pulu. Ode nam najbolji ministar iz Vlade. Na fejsu za ministra financija kažu da bi bio iskren kad bi rekao: “Želim smak svijeta provesti u krugu obitelji”. U Saboru na dnevni red dolazi rasprava o vraćanju prava na pobačaj u Ustav. Nitko ni da bekne o referendumu. Omjer 70 posto prema 30 posto još uvijek ukazuje na blizinu katotalibana.

Uhićenja, uhićenja...

Famozna EU uhićuje u Hrvatskoj bivše ministre usred sezone godišnjih odmora. Grozno! OLAF se miješa u naše demokratske standarde. To je, da objasnim onima koji još ne znaju, Europski ured za borbu protiv prijevара. Glavna tužiteljica zove se **Laura Kovesi**, iz Rumunjske. Da je iz Napulja, Sicilije, pa hajde, ali iz Rumunjske!? Oni su se prvi put susreli s mafijom kad je k njima stigao don Vito Corleone u filmu Kum, još davne 1972. godine. I jednog lijepog sunčanog dana “kihnuli” su rumunjski HDZ i SDP, a EU je “potboltao” Lauru Kovesi na mjesto glavne tužiteljice. I počelo je. U prosjeku četiri uhićenje političara dnevno. Naša Laura je navodno odlučila uhititi oko šest stotina političara, oko trideset direktora javnih tvrtki, pristojan broj sudaca, tužitelja, korumpiranih policajaca, premijera, ministara, zastupnika, gradonačelnika... Neke je već uhitila, a neke će kasnije morati i “rashititi” jer im se nije moglo ništa dokazati. Zato od ljetne sezone “kiselih krastavaca” za sada ništa.

Možda je ima malo u Bolu na Braču. I tu je pao trač. Jedan domaći dao je greškom, umjesto 10 kuna, 100 kuna za lemozinu u dominikanskoj crkvi. Sad svaki slijedeće nedjelje kaže, kad svećenik dođe do njega, ja sam “pretplatnik”! Lako se rugati s Bračanima. Sjećam se jednog duela između Krleže i Tina Ujevića. Jedno jutro u kavanu “Kavkaz” uđe Krleža i glasno pozdravi: “Dobro jutro svima i tebi pijani pjesniče...” Ujević mu odgovori: “I tebi, zastavo svih boja”. Svi, baš svi, imamo “Ahilovu petu”. Krleža je, napisavši 1938. godine roman u prvom licu “Na rubu pameti”, pokazao svoju genijalnost, ali se ipak slažem s **Veronikom Čuljak** kad je napisala: “Imao je veliki talent i snažna je dijela napisao. No, nije imao strast za istinom, vidio je stanje u Rusiji nakon oktobra, bijedu i jad, ali o tome nije pisao, radije je prešutio i doživotno bio odan boljševizmu. Nakon Drugog svjetskog rata dobio je na korištenje vilu na Gvozdu sa sluškinjom i šoferom. Toliko o življenju ideje koju je zastupao kao i njegov prijatelj Joža. Socijalizam za mase, a njemu, prvom proleteru, rezidencije brojne i otoci”.

Skakanje s Laure Kovesi na Frica Krležu samo je dokaz više da je ipak kod mene “sezona kiselih krastavaca” već nastupila. Moram biti skroman i ponizan, baš kao i vrijeme. Kiša, sunce, kiša, malo mora, puno fijake, novi svjetski poredak, sve je super, važno je da ne pucaju po nama.

Iznajmljivaču na Braču puna je kuća rodbine koju je privukao natpisom “Zimmer frei”.

Škandal” za saborskom govornicom

Na jednom od zadnjih zasjedanja Hrvatskog Sabora opet se dogodio “škandal”. **Ante Prkačin** je počeo zamarati naše lijeve borce za pravdu i siromašne Hrvateke pričom o onima iz Ukrajine i Afganistana. To više nije mogla slušati **Urša (Zdenka) Rukar** pa je onako “živčana” viknula Prkačinu: “Kako te nije sram” ili tako nekako. Sirovi Ante nije shvatio svu dobronamjernost naše Zdenke i počeo ju je vrijeđati. Vitez Reiner umjesto da udalji Prkačina iz Sabora, kaznio je i Uršu i Prkačina što je naljutilo drugove iz Teleskop.hr. Skušili su drugovi da je vitez Reiner zapravo najveći problem. Umjesto da pohvali Uršu za lucidno zapažanje o Prkačinu i sjajnu diskusiju koju je tog dana imala u Saboru kad se nakon prve rečenice izgubila, mucala i na kraju otišla s govornice, a da uopće nije ništa rekla, on daje opomenu našoj Urši i sirovom Anti. Kako je napisao Fric Krleža: “Ni med cvetjem ni pravice”.

To zna i **Marko Francišković** koji i dalje leži u Remetincu. U portalu “Imperij.com” pojavio se poznati “novinar” **Nemanja Marko Mitrović** koji nam je u članku “Svi moramo u jihad”, u stilu Goebbelsa, objasnio zašto Francišković mora ostati u Remetincu. Poznati novinar za kojeg nikada nisam čuo odrađuje svoj “partijski” zadatak. I to amaterski i loše. E, moj Nemanja! Svaka ti dala...

‘Duboka država zna šutjeti’

Sezone “kiselih krastavaca” nema ni u Velikoj Britaniji. Osebujni i karizmatični britanski premijer **Boris Johnson** zamjerio se “dubokoj” državi. Sad je pred selidbom iz Downing Streeta 10. Ostavku je u par mjeseci Johnsonu podnijelo 59 članova njegovog kabineta. Razlog ? Za vrijeme pandemije u vrtu Downing Streeta 10 počastio je šampanjcem svoje ministre i službenike. Grozno! Kako kod nas “duboka” državica, tako i kod njih duboka država ne “prašta”. Nekog će zagolicati pojam “duboka država”. Pojam često upotrebljavan, ali još uvijek politički nedefiniran. Možda ga jednog lijepog sunčanog dana objasni bivši ministar **Zdravko Marić**. London je “pusta Londra” prema Velikoj Gorici. Engleska “duboka” država riješila se Borisa Johnsona i njegove frizure. Ali neka ona pokuša riješiti enigmu tko je pozvao i platio koncerte srbijanskog pjevača **Miroslava Ilića**, poznatog po veličanju četničkog vojvode **Draže Mihajlovića**. To je pretežak zadatak i za MI6 i za MI5. Zamislite Thompsonov koncert u selu Ba. U Velikoj Gorici vlada HDZ. Misterija traje i dalje. Duboka država zna šutjeti.

Ali ne šuti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Sud koji "obožavaju" jugo-nostalgicari, orjunaši i titoisti... Sutkinja Prekršajnog suda u Čakovcu "rebnula" je izvjesnog S.H. zbog kape s povijesnim hrvatskim grbom i zbog pozdrava "Bog i Hrvati". Visoki prekršajni sud je "poručio" sutkinji **Renati Višošević** da je prvo bijelo polje korišteno nebrojeno puta za vrijeme Austro-Ugarske, da je taj grb i na crkvi svetog Marka u Zagrebu. Revna sutkinja se vjerojatno prepala da bi grb s prvim bijelim poljem mogao jako zasmetati Plenkija i njegove ministre koji svaki četvrtak moraju proći kraj tog "ustaškog" grba! I što sad? S jedne strane imamo preživjele partizane koji vide oko sebe ustaše koji ne priznaju da je Republika Hrvatska nastala u AVNOJ-u, ZAVNOH-u ili barem u Titovom Jajcu, a s druge strane imamo sutkinju kojoj povijest baš i ne ide. Vjerojatno u njeno vrijeme nije bilo prepravljanja ocjena iz četiri u pet pa nije mogla na medicinski faks nego na pravo. No, mlada smo država. Treba izdržati još koju stotinu godina dok ovaj politički i gospodarski košmar ne prođe. Živi bili pa vidjeli.

Do tada će se vjerojatno smanjiti broj religijskih fanatika i fundamentalista koji idu na živac **Jeleni Veljači** i **Mireli Ahmetović**. Kad je Vrhovni sud SAD-a donio famoznu odluku o zabrani pobačaja, prva se javila Jelena Veljača, vjerojatno iz slobodarskog Beograda, i otprilike izjavila da će sad žene u Hrvatskoj morati "oružanom borbom" ostvarivati svoja prava. Mirela je također bila rezolutna: "Religijski fanatici i fundamentalisti koji se drznu taknuti u naše ljudsko pravo neće se dobro provesti..." Miriši mi nešto na Goli otok.

Polako im se vraća stara moć. DORH je vjerojatno, nakon prijatnji Jelene i Mirele, započeo provođenje izvida u stilu-misle li to one ozbiljno? Za Marka Franciskovića, koji zbog navodnog terorizma sjedi već šest mjeseci u pritvoru, znaju da je bio ozbiljan kad je pozivao na mirni razlaz s prosvjeda na Trgu bana Jelačića. Zato i dalje leži u Remetincu. Radi se o dva dijametralno različita kriterija prema državljanima iste države. Jedni pozivaju na "oružanu borbu", a drugi na mir i dostojanstvo, a sankcije su brutalno različite. Dokle?

Lijevi nobelovac Gunther Grass jednom je izjavio kako su Hrvati i Srbi kod Srebrenice i Tuzle pobili 250.000 Muslimana. Kako su se kod Tuzle Muslimani i Hrvati zajednički borili protiv Srba, a u Srebrenici Hrvata nije ni bilo, pitam se nije li se Guntner napuštao Grassa?

Globalni kapitalizam i liberalna demokracija odlaze polako u "staro željezo". Na veselje oca i sina, uglednih članova HDZ-a, koji su navodno uhvaćeni s ukradenim starim željezom. Ako je njima tako loše krenulo, što onda tek nas čeka?

Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova 'deca'

Zanimljivo pitanje postavio je "istoričar **Tvrtko Jakovina** u Jutarnjem listu: "Zašto Filipinci vole diktatore i siledžije i njihove potomke?" Legendarni naši "istoričari" Klasić, Jakovina, Markovina, Višeslav Aralica, Goldstein... svi su zadojeni dijalektičkim materijalizmom. Samo usput napominjem kako je dijalektički materijalizam bio službeni filozofski nazor sovjetskog sustava, zapravo religija komunističke partije, njena dogma. Mi stariji dobro se toga

sjećamo. No, vratimo se našem Tvrtku. Naime, sin filipinskog diktatora **Ferdinanda Marcosa** izabran je 9. svibnja 2022. godine za novog predsjednika Filipina, a to je rafiniranu dušu našeg Tvrtka jednostavno rastužilo. Bože, što je tim ljudima? Otac diktator, a oni (Filipinci) biraju njegovog sina za predsjednika. Kuda ide ovaj vlak? Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova “deca”. Titoisti svih boja. Našeg najvećeg ratnog zločinca naslijedili su njegovi vjerni sljedbenici. Kad smo se odlučili za vlastitu samostalnu državu odmah su pokazali da su pravi Titovi nasljednici. Agresijom su pokušali osvojiti Hrvatsku od Vukovara, preko Škabrnje do Dubrovnika. I dok je Ferdinand Marcos bio svrgnut s vlasti 1986. godine mi vučemo demokratsku tradiciju iz titoizma i komunizma. I sad se naš Tvrtko čudi k'o pura dreku kako je to moguće..

Evo jedna relativno dobra vijest. Već sam u ovom tekstu spomenuo naše “istoričare” i ostale borce za bolju prošlost komunističke diktature. Naime, dobra je vijest da se je jedan od njih s dogmatske komunističke scene transformirao u talentiranog humoristu. Evo što piše, misli i zaključuje privilegirani jugoslavenski povjesničar Hrvoje Klasić: “Prvi pravi branitelji su hrvatski partizani. NDH je zauvijek osramotila i ostavila neizbrisivu ljagu na hrvatskom narodu, ali ono čime se Hrvati imaju ponositi zajedno sa Srbima i ostalim narodima koji su u njemu sudjelovali, jest partizanski pokret. Kao povjesničaru i građaninu krivo mi je što se ne ponosimo našim partizanima”. Ovaj nagli prijelaz iz “istorije” u povijesni cinizam, a onda i u vulgarni humor, nije do sada zabilježen čak ni kod **Ante Tomića**. Hrvoje se navodno sprema snimiti novu emisiju na HRT-u po scenariju **Vesne Teršelić**, šefice Documente. Vesna nam je objasnila koja je tema na redu: “Premalo je postupaka protiv Hrvata za ratni zločin”.

Možda bi se mogla snimiti serija koja bi se zvala “Ploveće kazalište”. Za svakog ponešto. Recimo, za početak suđenje Hrvatima diljem Hrvatske za ratne zločine od 1991. godine pa sve do danas. U muzičkom dijelu serije nastupaju Miroslav Ilić, Rade i familija, Bajaga, Lepa Brena... Zatim scena iz Ukrajine iz koje se vidi gostovanje ruskih pjevača u razrušenim gradovima, gostovanje palestinskih pjevača u Izraelu, pa malo kinoteke gdje se vide njemački šansonjeri kako pjevaju po Parizu... Naravno, ne smije se prijeći jedna nevidljiva crta dobrog ukusa. Thompsona, ne-daj-Bože, ni spomenuti. Osim toga posebno treba naglasiti lokalnu specifičnost da je to sve moguće samo u Hrvatskoj, i to ovoj današnjoj Hrvatskoj.

Ako slučajno čitav projekt završi u Hrvatskom Saboru, pokazat će se da se naši komunisti, kao dosljedni ateisti, ne daju krstiti argumentima.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO TANKOM LEDU

01/08/2022

Već sam više puta napomenuo kako nema sezone kiselih krastavaca dok je Putina, plina i “gladi-jatora” odnosno gladi i radijatora koji dolaze u jesen. Naravno, i trenera Dinama Ante Čačića. Takvo granatiranje našeg Ante nismo vidjeli od Mariupolja i bombardiranja Dresdena u veljači 1945. godine. Danima navijački puk traži Antinu glavu, a on nikako da se makne.

Navijači drugih klubova, a osobito jednog, silno su zabrinuti za sudbinu Dinama. Ali “debelokošca” to ne dira. Uglavnom, iz trenerove svlačionice dolaze sami “šuplji” argumenti kao odigrano je 11 utakmica, od toga je bilo devet pobjeda, a dva neodlučna rezultata.

Osvojeno je prvenstvo i superkup, eliminiran je prvak Sjeverne Makedonije u Ligi prvaka... No naši neuništivi nogometni “znalci” samo odmahuju glavom: ha, ha! Sjeverna Makedonija, kakva je to nogometna sila. Pri tome zaboravljaju da su tukli Njemačku s 2:1 u Njemačkoj i eliminirali Italiju s nadolazećeg Svjetskog prvenstva. Znači stvarno su neki nogometni “pikzibneri” ili tako nekako.

Najviše iritira Dinamova “smušena” uprava. Umjesto da tvrdoglavom Anti odmah uruče “pakrački dekret”, oni se još nadaju da će nesretni trener sam muški otići u povijest. Naime, može se dogoditi i prava tragedija. Ako mu uprava odmah ne opali “šimecki” u tur, taj “debelokožac” će još s klubom završiti u Ligi prvaka! Koja će to tek biti sramota, s ovakvim kadrom i ovakvom taktikom... On je to već jednom i napravio. Baš s Dinamom. Osvojio je kup i prvenstvo i ušao u Ligu prvaka. Tri od tri... Do sada je osvojio prvenstvo i super kup, vodi i u prvenstvu pa zato treba biti krajnje oprezan. Čačić (Ante) portas! No, nadajmo se da će kod nas Hrvateka razum kao i obično prevladati. Po tome smo svjetski poznati... poltroni.

Probudi se EU dok ne bude kasno!

Vrijeme ide a “On” (Putin) skuplja bodove bez i malo stida. Probudi se EU dok ne bude kasno!

Tješi me da čitav svijet stječe nova iskustva. Prije 80 godina Nijemci su morali marširati sve do Moskve da bi se tamo malo rashladili. Ove jeseni i zime to će moći odraditi i kod kuće. Nova vremena i nova iskustva. Čak je i Joža Manolić, gledajući svečanost otvaranja Pelješkog mosta, navodno lakonski izjavio: “Tri stotine godina ovo sanjam...”.

Kad završi “sezona”, vraća se korona. Naši političari očekuju spas od WHO-a. U zlobnom prijevodu mogla bi to biti i kratica za “World Holocaust Organization”. Domaća scena je uobičajena. Visoko kvalificirani svjedok u montiranim procesima, naš Žare Puhovski, misli i dalje da je Hrvatska sekularna država. Strogo pravno gledano sekularne su u Europi samo dvije države: Francuska i

Slovenija. Jedno su želje Žarka Puhovskog, a drugo je pravo. To je imao priliku vidjeti još u Haagu sa svojom knjigom hrvatskih “zločina” u “Bljesku” i “Oluji”. Vidio je Žare na N1 kako je čitavo državno “vođstvo” došlo svećeniku na noge dok je on držao neki govor koji se zove blagoslov. Statistički 86 posto Hrvata su katolici. A što je Žarko Puhovski? “Inteljektualjac”, kako je to znao govoriti njegov šekularac odnosno sekularac drug Tito.

“Nadao sam se da će Milanović imati hrabrosti maknuti se od blagoslova. Pokazalo se da on može sve na svijetu napasti osim Katoličke crkve...”, kaže naš Žare. Navodno je ova “drugarska kritika” našeg Milanovića jako pogodila. Možda mu je trebao odmah javno obećati kako više neće svaki dan moliti krunicu i prekrižiti kada prođe kraj crkve. Pitanje je bi li i to Žaru zadovoljilo...

U Nizozemskoj je legalizirana prostitucija pa će od sada “kurve rata” i “lažni svjedoci” moći slobodno “štajgati” pred Haaškim sudom.

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši. Najbrojniji narod ne popušta. Želi građansku državu. Nino Raspudić, nekad odličan kolumnist, a sada političar, iskren je i odmah gađa u “sridu”: “Građanska priča je krinka za nacionalizam brojnijeg naroda”.

Naime, dekapitacija Hrvata u BiH stalno je na djelu. Narod je nepogrešiv. Spontano izađe na ulice na znak “mudrog” rukovodstva. Sjetite se “željeznog” demokrate, nezaboravnog druga Tita. Ili Slobodana Miloševića kad je vikao: “Nitko ne sme da vas bije...”, valjda dok on ne kaže.

Bošnjaci su kao i obično spremni za dijalog s Hrvatima, ali tek kad prođu izbori i kad Hrvatima opet izaberu njihove predstavnike u skupštinu i predsjedništvo. Tada su navodno spremni odmah početi pregovarati s Hrvatima. Sa Srbima nema pregovora. Oni su izgubili rat i kao ratni gubitnici dobili su pola Bosne. Imaju praktično svoju državu i policiju u BiH te samo čekaju “prisajedinjenje” matici Srbiji. Onako usput, s vremena na vrijeme učine pokoju sitnu uslugu ratnim “pobjednicima” – Hrvatima. Zašto se povijest, ma kako kratka bila, mora uvijek pretvoriti u farsu?

Hrvatska nije nikada bila jača negoli je danas, ali ne mari previše za Hrvate u BiH. Neka je nama dobro, baš nas briga za naše prirodno zaleđe. Koja politička kratkovidnost! Naši mi političari sliče na Dinamo. Uvijek prvi, a svi ga mrze. S pravom. Pogledajte samo sad ovog Čačića.

Hrvateki su tak ponosni sami na sebe. Em, smo u EU, NATO-u (naše zlato), Eurozoni, Schengenu... prava smo država! Ali međunarodni protektorat u BiH izaziva kod tih istih Hrvateka respekt, gotovo strah. Naravno, stranci su nas “oslobodili”. Po najnovijim snoviđenjima oslobodili su i moja Plitvička Jezera. Baš im hvala. Malo zbunjuje legendarni snimak kada general Atif Dudaković dočekuje pobjedničkog generala Marijana Marekovića na mostu riječima: “Dugo smo vas čekali...” sve do Plitvica...! I sada, nakon još jedne pušione, samo se od sebe postavlja pitanje zašto je diplomatski protektorat jači od države koja je

pobijedila u ratu? Što je s vetom, blokadom...? Plenković, Radman, Milanović... Gdje ste? Pola milijuna Hrvata ostalo je na jako tankom ledu. Ako ih opet “napadnemo” oni će opet masovno bježati u – Hrvatsku – k napadaču. Kao i u prošlom ratu.

Žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom

Dragan Markovina, istoričar tipa Klasića i Jakovine, koji je ponosan što je “žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom”. Most ne ide preko “međunarodnog protektorata i ne spaja republike bivše Juge”. Draganče misli da smo, umjesto mosta, trebali graditi autocestu iznad Neuma. Mudar prijedlog! Kao da si je na muda flomasterom nadopisao slovo “R”. I to je profesor povijesti na splitskom Filozofskom faksu. Kao da ja predložim, a Telegram objavi, da bi noviju hrvatsku povijest na našim filozofskim faksevima trebao predavati nama svima dragi Vojislav Šešelj. Formalne uvjete naš Voja ima. On je na slavu i diku Mladena Zvonarevića i Kangrge, a na žalost akademika Ivana Supeka, devet godina bio član Hrvatskog filozofskog društva. Jedva je isključen 1992. godine kad je već debelo napredovao do statusa četničkog ratnog zločinca.

Pa ako nam noviju hrvatsku povijest mogu predavati i indoktrinirati studente likovi kao Klasić, Jakovina, Markovina, Goldstein, Višeslav Aralica... u čemu je onda akademski problem da to bude i Voja Šešelj. Ako je problem akademske prirode, onda ga nema. Ako je problem ideološke naravi, opet ga nema. Radi se skoro o istomišljenicima.

Svi se smrznu na spomen prvog bijelog polja na grbu RH, a na pozdrav ZDS odmah, bez obzira na godine, dobivaju ospice. Svi su uvjereni da su naše gardijske brigade za vrijeme Domovinskog rata s posebnim zanosom pjevale “Po šumama i gorama”, “Od Triglava do Đevdeliye” i “Druže Tito mi ti se kunemo”. Najblaže rečeno, čudno je da gore navedeni “istoričari” nisu na otvaranju mosta sjedili u prvom redu. Kad već u scenariju nije bilo mjesta za branitelje i dragovoljce te pripadnike HOS-a koji su na Srđu pokazali tko gdje treba sjediti, Krešimir Dolenčić (koji se “istakao” već na dočeku Dalićeve repke na Trgu Bana Jelačića nakon Svjetskog prvenstva u Moskvi) je mogao pozvati u prvi red naše “istoričare”.

Čovjek je ionako umjetnički navudren i ideološki krajnje fleksibilan. Na pitanje znatiželjnih desničara zašto u njegovoj razvijenoj imaginaciji nisu našli mjesta oni koji su stvarali ovu državu, Dolenčić je samo promrsio: “Ako žele doći neka mi se samo jave” ili tako nekako. Evo, u kakvoj mi državi živimo. Tuđmanova sigurno nije. Prava istina o stvarnosti u kojoj živimo “tresnuti” će nas u lice tek u jesen koja ubrzano stiže. Iskreno želim da me pozitivno iznenade i Premijer i Vlada. Globalne krize najprije se preliju preko malih naroda i nacija. Na žalost, čuvena Tuđmanova izjava: “Odlučimo sami o sudbini svoje Hrvatske...” više nam tada neće pomoći.

Srpski portal “Alo. rs.” nedavno je Hrvatsku nazvao “NDH broj 2”. Ujedno je poručio Srbima da će ih “tamo prebiti” te da će se “kupati na grobovima srpskih

mučenika”. Ti srpski portali i neke njihove emisije baš me znaju nasmijati. Eto, bar malo optimizma. Nije sve tako crno.

Na Braču je toliko vruće da su Bračani nedavno ipak uključili prvi klima uređaj!!! Brzina svjetlosti možda ipak nije konstantna, ali je zato sporost javnog prijevoza u Hrvatskoj konstanta. Zato većina Hrvata sjeda u svoj Mercedes, BMW, Toyotu... (isključivo zbog sporosti javnog prijevoza) i baulja gradom. Neki skoknu i na more. Dobro prolaze i taksisti. Voze oprezno, a stranke oprezno plaćaju. Nedavno mi jedan taksist za vrijeme vožnje pričao: “Ulazi mi jedna fina gospođa u taksi i upozorava: “Pazite, ja sam majka sedmero djece!”, “Što? Ja da pazim?!”, odgovori on.

Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara

Stara židovska poslovice glasi: “Sve se može objasniti, ali ne svakome”. Kako objasniti Peđi Kojoviću, jednom perifernom liku iz “Naše stranke” značenje stare međimurske poslovice koja glasi: “Lagati treba ni...” Naime, drug Peđa je nedavno primljen u Uredu visokog predstavnika u BiH. Visoki predstavnik jako je izgubio na visini nakon protuhrvatskih demonstracija u Sarajevu.

Malo se uplašio drug “visoki” od Peđine informacije da “hrvatstvo” u stvari znači “ustaštvo” i da je to problem za sarajevsku demokraciju. Peđa ne laže – malo. U multietničkom Sarajevu ima više Kineza nego Hrvata. U 11 državnih “preduzeća” zaposlen je čak jedan Hrvat. No vratimo se našem Peđi. Izlazeći od herr Christiana Schmidta, Peđa je počeo kmečati da Čovićevi ljudi izazivaju rat. Ugledao se Peđa u Putina i njegov “narodno-oslobodilački” rat protiv nacista u Kijevu. Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara. Kako piše Davor Ivanković u Večernjaku: “BIH se nalazi u zemljopisnom zagrljaju Hrvatske”.

Doista, 70 posto granice BiH je s RH, a ostalo je demokratska i releksirajuća granica na Drini. S druge strane te granice još se pjeva “Nož, žica Srebrenica...”, ali to Peđu ne uzbuđuje. Možda ga i uzbuđuje... Naravno, Izetbegović je u pravu da oni u Sarajevu nemaju ništa protiv Hrvata. Sigurno nemaju ništa protiv onog jednog jedinog koji još radi u državnoj firmi. Kad Hrvati ne bi držali jug Bosne, stvari bi već davno bile riješene.

Još od onog legendarnog 7. svibnja 1991. g. u Pologu kad su skoro goloruki zaustavili kolonu tenkova JNA koja je “pobedonosno” krenula na jug Hrvatske. Stoga dragi moji čitatelji, “vruća jesen” je pred vratima. Srbi žele u Jasenovac. Srebrenicu ni ne spominju. U BiH je veliko “samoposluživanje”. Hrvati su na jelovniku. Brojčano najslabiji. Ali tu je jug te zaleđe koje je neiscrpni izvor energije i snage, a čega su svjesni kako marginalni Peđa tako i nasljedni “vladalac” Alija Izetbegović. Zapravo, samo se nadam da su svjesni...

U Hrvatskoj nema, kao u Nizozemskoj, kuća ispod razine mora. Ali nam je zato pravosuđe ispod svake razine. Marko Francišković već je osam mjeseci u Remetincu zbog čl. 99 KZH. Prevedeno na običan jezik – jer je podstrekavao ljude

na terorizam!? Do sada, u ovih osam mjeseci, nije saslušan ni jedan jedini svjedok koji bi potvrdio da bi ga riječi, djelovanje ili radnje Marka podstrekavale na terorizam... Jednostavno takvi svjedoci ne postoje. Tu ne vrijedi ona stara zagorska: "Ak' je do svjedoka, krava je naša...". Ipak je ovo čisti politički proces! Halo, Europa, gdje ste?

Zvonimir Hodak/direktno.hr

TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?

25/04/2022

Mnogi bivši članovi nekadašnjeg SDS-a ovih se dana propitkuju koje osiguranje pokriva udbaška ubojstva? Odgovor se nameće sam od sebe. "Generali" osiguranje!

Zatraženo pomilovanje Zdravka Mustaća i Josipa Perkovića zasjenilo je čak i vrhunsku polemiku između predsjednika i premijera.

S oba brda pljušte uvrede i optužbe, ali bogme čuje se tu i dosta istinitih stvari. Međutim, mi Hrvateki koji se "ne bi šteli mešati", pružamo punu podršku i predsjedniku i premijeru! Sve će to na kraju završiti na Berlinskom filmskom festivalu na kojem ćemo mi sudjelovati s filmom "Bilo jednom u Hrvatskoj".

Koji plin, koji energenti, koja inflacija, koje naoružavanje Srbije, sve je to preko noći postalo tzv. "druga liga". *Pitanje svih pitanja je "pomilovati" ili ne Perkovića i Mustaća odnosno po kojem bi ih se dijelu tijela trebalo pomilovati.*

Sad mnogi reže na "advokata" Antu Nobila. Kao "Nobilo nas farba", "muti vodu" itd. Istina, Nobilo je uspješno ofarbao kosu, pa čak i bradu, ali na kraju će ispasti da je "džabe" farbao. On za sada uspješno radi svoj posao. "Zna" on da je Tuđman živ da bi on "sigurno" pomilovao udbaški dvojac. Očito je valjda bio u "bliskim" odnosima s pokojnim ppredsjednikom. To mogu potvrditi. Kad ga je, u ime bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske Vjekoslava Vidovića, tužio sudu, Tuđman je angažirao mene i tu parnicu smo, naravno, dobili. Kad ga je jednom neka novinarka upozorila kako se ja "okolo hvalim" tom dobivenom parnicom, on je, ne trepnuvši okom, rekao da se on tog predmeta uopće ne sjeća. Ali sada zna i "osjeća" da bi Tuđman Perkovića i Mustaća sigurno pomilovao. Treba vjerovati tako "osjećajnoj" osobi koja je kao "javni tužilac" hrabro i tvrdo tražio smrtnu kaznu za Andriju Artukovića, starca na umoru. Usput, Andrija je bio, onako ishlapio i već dementan, čitavo vrijeme suđenja uvjeren da mu se sudi na američkom sudu. Dakle, psiho-fizički je bio 100 posto spreman za "narodni sud" i Nobila te smrtnu kaznu koju je Nobilo na kraju i dobio nakon te cijele pravosudne farse. Andrija je doduše ostao do kraja života za "Dom spreman" u zatvoru.

No, dosta o Nobilu. Danas se biju neke druge bitke, bitke za bolju prošlost u Lijepoj našoj. Mario Max Slaviček se čudi: "Ispada sada kako su Perković, Mustać, Nobilo i Pupovac zaslužniji za stvaranje Hrvatske od Merčepa, Blage Zadre i svih nas ostalih, bez obzira na to što smo mi dali dijelove tijela, živote i svoju krv, a udbaši tintu, pečate i potpise za generalske činove... stoga ne mažite nam oči drekom uvjeravajući nas kako je to krema za sunčanje". Potpisujem! Farsično pismo potpisalo je šest do sedam generala. Zanimljiva su dva kao paradigme političke "Oluje" koja dolazi u isto vrijeme kad se 1991. vraća. Jedan je Ante Gotovina, a drugi je Luka Džanko.

Zanimljiv je Džanko...

Džanko je 7. kolovoza 2021. kao general iz Domovinskog rata dao izjavu koja je znakovita za mnoge generale sadašnjeg "Generalskog zbora". "Želimo obnoviti spomen-područje partizanima u Kninu". Povjesničari bi trebali ispitati je li točna tvrdnja nekih kako je naš Luka, kad je počeo rat, "šibao" kroz Dalmaciju noseći "važnu depešu" đeneralu Mladiću. Sad vodi skrb o kninskim partizanima za koje i djeca, kojima povijest baš ne ide, znaju da su bili uglavnom četnici. Bravo, generale!

Vidjet ćemo hoće li se Gotovina distancirati...

S druge strane, general Ante Gotovina je sasvim druga priča. Izrastao je u istinskog heroja Domovinskog rata i po svom doprinosu u ratu i po svemu što je nakon njega proživio. Uvjeran sam da je pismo podrške Nobile sročio pomno, ali možda bez utjecaja svih potpisnika. Ne bih nikako mogao biti toliko preuzet pa vjerovati da su ga generali potpisali ne znajući što potpisuju.

Međutim, ono što neki od njih vrlo vjerojatno nisu tada slutili je kakva se prjava udbaška igra krije iza tog cijelog pothvata traženja pomilovanja kao i kakve će to imati političke posljedice na oživljavanje nikada neprevladanih podjela u društvu, ali i na diskreditiranje potpisnika peticije. I unatoč kršćanski pomirljivom naknadnom obrazloženju razloga zašto je Ante Gotovina potpisao pismo potpore, ostaje do kraja nejasno zašto je dopustio da ga se vrati u prošlost od koje je kao mladić pobjegao u Legiju stranaca. Poznajući ga osobno, vjerujem da nije imao nikakve loše skrivene namjere, ali hoće li se distancirati od prljave političke igre koja stoji iza cijelog tog pothvata oko pomilovanja, vidjet ćemo. Možda treba samo pričekati. Ali, isplati se čekati...

Za sada je jasno jedino zašto je u momčad uvršten general Džanko. Ostalo je zapisano da je Luka Džanko 2002. godine javno optužio generala **Janka Bobetka**, jer su navodno pripadnici HVO-a zaduženi za sabirni logor Dretelj bili pod izravnim zapovjedništvom Bobetka, da je Bobetko direktno odgovoran za mučenje muslimanskih zatvorenika. Istodobno 360 muslimanskih logora za Hrvate ne spominje jer je valjda bio pre zaposlen tražeći krivca na hrvatskoj strani. Sad je loptica oko pomilovanja lukavo i nevidljivo plasirana u dvorište na Pantovčaku. Hoće li mirni, senzibilni, povučeni i sramežljivi Zoki odobriti Nobilov zahtjev/pamflet? Hoće ili neće?! Padaju oklade! HDZ-ovci misle kako je to "res judicata" tj. presuđena stvar. Po njima je to Milanović i inicirao zajedno s Nobilom. Djeluje prilično nategnuto. I ja sam ušao u okladu s prijateljima za neku sitnu lovu pa ako i popušim neću izgubiti puno.

Vjerujem da predsjednik RH neće potpisati ovo udbaški izmanipulirano pomilovanje. Ako pak potpiše, može se oprostiti sa širokom podrškom za drugi mandat. Sjetite se akcije "U ime obitelji" za zaštitu instituta braka muškarca i žene. Svi, od političke elite, lijevih stranaka, brojnih javnih osoba do medija i nevladinih udruga, svi su bili protiv te inicijative. Čak je protiv bio i jedan biskup.

Međutim, referendum je prošao u omjeru 70 posto za, 30 posto protiv. Takav je odnos snaga u društvu i danas, pa će taj broj čekati i predsjednika države ako pokuša osvojiti drugi mandat, a prethodno potpiše jeftini udbaški pamflet. Zdravi bili i dobro vidjeli.

Treba li ukinuti i aboliciju srpskih pobunjenika iz 1997.?

General Josipa Lucića osobno poznajem. Neki ga nazivaju “plitvički” general. Traži da Nobile javno kaže ime prvog generala kojem se obratio za potpis. “Mi znamo tko je to bio” kaže Lucić, ali mudro taji ime. Možda zna zato što je ipak HDZ imao potajno u tome prste. Oprosti Bože, ništa ne imputiram, samo eto nagađam i spekuliram k'o mnogi drugi Hrvateki! I na kraju balade “kaj je, je” kako kaže Ivan Brodić na fejsu: “Godine 1997. ova je država abolirala organiziranu skupinu naoružanih terorista koji su djelovali protiv teritorijalnog integriteta i ustavnog poretka RH. I to ne samo pomilovala nego im je zajamčila odsustvo kaznenog progona za taj čin”. Bili tu vrstu abolicije trebalo ukinuti? A kada i kako će završiti snimanje filma “Spašavanje vojnika Perkovića” ne znam. Tješim se da to još ni Nobile, a ni generali ne znaju.

Milorad Pupovac traži od Plenkovića za svakog hrvatskog Srbina dvostruko pravo glasa, nešto kao status “sijamskih blizanaca”...

Šeks je bio naša skromnija varijanta Mossada...

Ivica Granić se na fejsu pita: “Zbog čega Hrvatska nije učinila isto?” Naime, Ukrajina je osnovala postrojbu za eliminaciju ruskih ratnih zločinaca bilo gdje u svijetu. Izraelski Mossad od 1949. ima tako nešto i lovi nacističke zločince. Tajnik Vijeća za nacionalnu sigurnost Ukrajine Oleksij Danilov je liberalan i pomirljiv pa kaže: “Gdje god bili, gdje god ih u svijetu zatekli, nitko neće proći nekažnjeno za ubijanje naše djece, ljudi i civila. Svi će biti kažnjeni bez izuzetaka... u današnjem svijetu ne možete ništa sakriti, zapamtite jednom zauvijek...” E, sada to usporedite s aktom naše države iz 1997. tj. s isforsiranom abolicijom u režiji Vesne Škare-Ožbolt, a pod pritiskom tzv. “međunarodne zajednice”. Poltronski Hrvateki! No, dobro! I mi smo u vrijeme Jadranke Kosor dali svijetu do znanja i ravnanja (ili zagorski “ne bute nas je*ali”) da to možemo pa smo osnovali naš “Mossad” za lov na Antu Gotovinu. Sjećate se stihova Vlade Šeksa: “Locirati, identificirati, uhapsiti” itd. Vlado je bio naš Oleksij Danilov, ali skromnija varijanta. Jednostavno, čovjek se ne voli hvaliti... *Javlja ju iz Jeruzalema da je u novopronađenoj Bibliji opisano kako je ko-Kain ubio Abela.*

Prema beogradskoj statistici, iz arhive Kraljevine Jugoslavije je nestalo od 1921.-1948. godine 1.924.304 Hrvata. Nasuprot tomu, u istom je periodu brojka Srba porasla za 954.080. Zlobnici tvrde da je ovo čvrsti dokaz o masovnom ubojstvu Hrvata sve do 1948. kad je Jasenovac ukinut kao konc-logor. S obzirom na

hrvatsku službenu "historiografiju" i historičare Klasića, Jakovinu, Markovinu, Pericu, Aralicu i slične nas Hrvata bilo je k'o Kineza ili možda k'o Srba tada. Naime, jugovići s prezirnim smiješkom odmahuju rukom "Srbi i statistika"?! Ipak, tko je u pravu? Beogradska statistika ili naši "istoričari"? Možda je istinu pronašao jedan Švabo. Zove se Manfred Dauster. Doktor je prava. On je donio presudu o krivnji i kazni za Perkovića i Mustača.

"Hrvatska ne razlikuje dobro od zla, komunistički kadrovi još donose odluke..."

Dio obrazloženja iz "famosne" presude valja citirati: "Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju bivši komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije se percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju Partije i UDB-e..." Naravno, tu je her Manfred možda namjerno zaboravio našeg velikog bolesnika, a to je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama. S time u svezi Marcel Holjevac dodaje i razjašnjava: "Ajde da u vezi udbašije prvo razjasnimo zašto su oni u Njemačkoj uopće osuđeni na doživotni zatvor. Zato jer u Njemačkoj nema smrtno kazne, inače bi je dobili. Pa ne bi bilo priče o pomilovanju". Još nešto što mene osobno zanima. Hoće li se naši generali jednako zdušno i javno zauzeti i za osuđene hrvatske branitelje kao i hoće li istražiti i podastrijeti javnosti tko stoji iza tragičnih sudbina Paradžika, Barišića, Kraljevića, Garbina... Osim Barišića, sve su to nekada bili moji klijenti. Siguran sam da bi se u Hrvatskom državnom arhivu našlo dosta dokumenata koji bi rasvijetlili istinu, ali za to treba znati šifru...

Marko Francišković još od prošle godine leži u Remetincu. Naučio je šifru. Sloboda mišljenja prestaje tamo gdje počinje politika. Na zadnjem razgovoru mi je rekao: "Jeb*š takvu "slobodu mišljenja"..."

Inoslav Bešker javlja da je odgođen sastanak pape Franje i patrijarha Kirila. Dobri Franjo je žalostan. Kirila baš boli glava. Jednom je papa Franjo istaknuo kako je njegov odnos s Kirillom "veoma dobar". Mora da sam loš vjernik jer mi ne ide u glavu kako možeš imati "veoma dobar" odnos s osobom koja misli da bi Ukrajinu trebalo sravniti sa zemljom k'o nekada nacističku Njemačku. Znamo da ta Ukrajina nije nikoga napala, okupirala, razorila, pobila, mučila i silovala tisuće vojnika i civila te istjerala stotine tisuća ljudi i djece u podzemne željeznice i u strane zemlje.

Čitam u Jutarnjem kako će se strože kažnjavati famozni poklič ZDS. Na slici uz tekst ističu se premijer, Pupi i Boris Milošević. Nema glavnog financijskog ideologa tog prijedloga promjene zakona, kapetana prve klase JNA Veljka Kajtazija. On je, kao bivši oficir JNA, uvijek za kompromis. Viči, deri se koliko god želiš "za dom spremni", ali onda se oprosti od 5000 eura. Pošteno! Zna Veljo da su HOS-ovci puni love (baš kao i on) pa zato su valjda, onako iz dosade, a puni love, i odlazili u rat. Njih više od 700 poginulo je na ratištima u Dubrovniku, Vukovaru, Gospiću... Tako nisu stigli potrošiti lov. Sad je kapetan Veljo otkrio

“zlatni gral” za punjenje proračuna što će itekako dobro doći manjincima. Veljko će se vratiti na svoj stari posao na aerodrom dr. Franjo Tuđman kao šef financijske policije... Stvarno, bila nekad Hrvatska!

Čitam na fejsu da je hrvatski građanin Joško Joras na svojoj hrvatskoj kući izvjesio slovensku zastavu na kojoj piše: “Tukaj Slovenija”. Susjedi predlažu da se Joško hitno pozove u Hrvatsku vojsku te da mu se dade čin “zastavnika”!

Zvonimir Hodak/direktno.hr

**PROFESOR EMERITUS BORAS, A NE TUĐMAN /
SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB,
2023.**

**ČESTITAM VAM DRŽAVNI BLAGDAN 'DAN
KOKOŠARA'**

Poštovani članovi Senata Sveučilišta u Zagrebu,

U draftu knjige PROFESOR EMERITUS BORAS A NE TUĐMAN / SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU koji sam vam poslao dani su tekstovi iz mojih knjiga. Zadnja knjiga, tj. zadnji tekst je iz moje knjige DR. SC. VLATKA VUKELIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

a napisao ga je Marito Mihovil Letica:

*Autonomija Sveučilišta u Zagrebu danas manja nego u doba Austro-Ugarske
REKTOR, SENAT I SVEUČILIŠTE U ZAGREBU CRVENE SE OD STIDA I SDP-
a*

Vjerojatno i ja imam zasluge i izboru prvog 'poludocenta emeritusa' kada znamo da je tom prigodom istaknuta njegova uloga za takvu autononiju sveučilišta:

Dobar rektor u obrani autonomije,

Prof. Tuđman nije bio povjesničar kao dr. Vukelić, ali je on bio istinski znanstvenik pa u mojim knjigama možete naći niz tekstova koji pokazuju da je on bio istinski znanstvenik i da su mu u znanosti bili važne činjenice. Ne interesi politike nego znanost. Sada kada sam vidio učinak vas kao znanstvenika potpuno vas razumijem zašto mnogi od vas itekako misle kako se ne zamjeriti političarima. Kako je dr. Vukelić istinski znanstvenik jasno je da se u knjigama o prof. Tuđmanu spominje i dr. Vukelić.

Tako i u ovoj nedavnoj ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? ZAGREB, 2023. imamo tekst tj. čestitku sličnu ovoj današnjoj:

Datum: Sat, 19 Jun 2021 08:04:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, hina@hina.hr <hina@hina.hr>

CC: vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, mjurkovi@ffzg.hr, [ani...](#), Blaženka

Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac
<zeljko.holjevac@pilar.hr>

U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovani ministre znanosti RH,

U Prilogu vam šaljem tekst o šokantnim spoznajama a u svezi s državnim blagdanom 22. lipnja. Naime, dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija objasnila je hrvatskoj javnosti u „Bujici“ da je to državni blagdan kada se zapravo slavi kokošarstvo:

*O 22. LIPNJU: “KOMUNISTI SU SE SKRIVALI PO VRBICIMA OKO ŽABNOG
I KRALI LJUDIMA KOKOŠI!”*

Vlatka Vukelić je iz Siska pa se posebno zainteresirala za 22. lipnja 1941. godine, koji se u Hrvatskoj naziva 'Danom antifašističke borbe': - Riječ je o danu do kojeg komunisti i nacisti imaju sporazum o nenapadanju. Nakon 22. lipnja i napada Njemačke na SSSR, komunisti u Hrvatskoj ne znaju što dalje, jer nemaju jasne upute od svojih komunističkih nalogodavaca, od Kominterne, iz Moskve – pa bježe iz Siska... Tek nakon što je Njemačka napala SSSR, oni se povlače u vrbike u okolici Siska. Nema govora o tome da su uopće išli prema šumi Brezovica. Oni su se, zapravo, povukli prema Žabnu, a to je jedno selo prema Zagrebu, gdje je domaće stanovništvo bilo bogatije, pa su znali da će kod njih lakše doći do hrane... Oni tamo odlaze kako bi čekali informaciju iz Moskve, što činiti dalje, a dokumenti govore o tome kako su se skrivali po vrbicama i domaćim ljudima krali kokoši!

“Tek nakon mjesec dana, kada im je lokalno stanovništvo poručilo da ih više neće tolerirati, oni se prebacuju prema Brezovici,” nastavlja dr. Vukelić, uz napomenu da “Klasić nije u pravu.”

Naime za razliku od mlade doktorice znanosti koja je istinska znanstvenica (sjajno je vidjeti da u RH postoje i fakulteti gdje se povijest tretira kao znanstvena, a ne pamfletska disciplina). Ona se narugala „otkriću“ dokumenta prof. dr. sc. Hrvoja Klasića o pronalasku dokumenta u kome se u NDH reagiralo na dojavu o kokošarima i to mu je kao dokaz da blagdan koji i vi slavite doista jest ono što se

mislilo u trenutku kada se u Saboru izglasalo da se kokošarenje treba proglasiti državnim praznikom.

Nadam se da će te njene riječi o „stručnjacima“ kakav je 'istoričar' Klasić shvatiti i kao kritiku vašeg odnosa prema istinskoj znanosti u RH:

“Ne treba nas čuditi što Hrvoje Klasić danas javno štiti određene društvene strukture koja su mu pomogle da živi relativno lagodan život,” nastavila je u istom, ironičnom tonu, dr. Vukelić: “Ja možda nisam toliki stručnjak kao Hrvoje, možda nisam tako dobar povjesničar i istraživač, možda nemam tako atraktivne teme kojima se bavi on, iako, zapravo, ne mogu imenovati niti jednu od njih... Međutim, ja nemam pristup HTV-u, ne mogu napraviti dokumentarac na HTV-u i ne mogu biti komentator svih mogućih emisija od dnevno-političkih do povijesnih i kulturno-društvenih. To, za sada, ima još uvijek samo odabrana struktura u hrvatskom društvu, a ja se nadam da ćemo takve tendencije jednom mijenjati.”

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasrnuo-je-na-starca-sa-stapom>

Naravno, postoji puno mogućnosti za ismijavanje ovog 'istoričara' s Filozofskog fakulteta.

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako

bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Zapravo i prvi komentar na portalu narod.hr gdje je također objavljen tekst iz Priloga počinje ovako: *Ivo Goldstein zvani drobilica...*

<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenoj-uz-petokrakubencic-otisla-goldstein-psovao>

Ali vratimo se prof. dr. sc. iz 'istorije'. Zapravo Klasić je zaslužan za spoznaju što vam ja DANAS ČESTITAM DRŽAVNI BLAGDAN 'DAN KOKOŠARA' jer bez njegovog 'otkrića' mi danas ne bi ni znali za ovo što nas je naučila mlada povjesničarka Vlatka Vukelić.

S poštovanje,
Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

P.S. Ovu čestitku šaljem i svojim kolegama u HAZU jer smo i mi u Akademiji odgovorni što nismo upozorili da se radi o blagdanu u čast kokošarenja, kao i nekim kolegama s FF-a od kojih već u nizu pisama pokušavam doznati zašto dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus iako je postupak za to pokrenut još 2017. godine!

*

Mislim da je zanimljiva činjenica da a "točka o imenovanju dekanicom dr. Vukelić" nije bila na na Senatu na kojem je promoviran jedinstveni „poludocent emeritus“. Štoviše - što je sigurno – sigurno je - izborom novoga o.d.-a Fakulteta hrvatskih studija razriješena je funkcije članice Senata. A zadnji tekst u mojoj knjizi o dr. Vukelić je: ž

POVJESNIČARKA VLATKA VUKELIĆ: 'ISTRAŽILI SMO DRUGU STRANU 22.LIPNJA, EVO ŠTO SE ZAPRAVO DOGODILO',

Znamo i da je HRVATSKI predsjednik također bio povjesničar koji je i robijao jer se borio za ISTINU o logoru Jasenovac. A danas se njegova nekadašnja stranka bori za nekakav antifašizam.

Povjesničar je dr. sc. Stipe Kljajić koji na današnji 'Dan kokošara' piše u *Hrvatskom tjedniku*:

NEPOVRATNA KOMPROMITACIJA ANTIFAŠIZMA
ANTIFAŠIZAM JE BIO I OSTAO **SMRT**
ZA HRVATSKU I '41. I '91.

Posebno je istaknuto npr.:

Unatoč Tuđmanovim pokušajima kroatiziranja, antifašizam se nikada nije uspio kroatizirati jer je pokušao umišti ideju svake hrvatske države

-i 1841. i 1991. godine – donijevši masovne zločine komunističkoga režima nad hrvatskim narodom. U Hrvatskoj je antifašizam anacionalan, apatridski nastrojen, podmuklo skriva svoj rad na konzerviranju propale ideološke sinteze komunizma I jugoslavenstva, sada vješto umotan u celofane socijaldemokracije I zelene ljevice. Ovakav se antifašizam izravno sudara sa svim vrijednosnim načelima na kojima je utemeljena Hrvatska od 30. svibnja 1990. naovamo.

Nadam se da meni kao južnjaku nećete zamjeriti ovu rugalicu s nazivom današnjeg praznika. Ali evo i čestitke hrvatskog branitelja legendarnog Vukovarca:

PREDRAG MIŠIĆ: VI ANTIFAŠISTI STE NAJVEĆI FAŠISTI

21/06/2023



Unaprijed se ispričavam što sam u odori Hrvatskog dočasnika.

ČESTITAM VAM

Čestitam vam na stotinu tisuća ubijenih na Bleiburgu.

Čestitam vam na stotine jama diljem Hrvatske, koje ste napunili Hrvatskim Domoljubima

Čestitam vam što ste uspjeli Goli otok preurediti u odgojno obrazovni centar.

Čestitam vam što ste uslijed nedostatka radne snage, smogli da Jasenovac radi do 53.

Čestitam vam što se borite svim silama osporiti da su časnu sestru ubili antifašist.

Čestitam vam što ste pobili Franjevce u Širokom.

Čestitam vam što ste ubili Miru Barešića, Blaža Kraljevića.

Čestitam vam što ste ubili Franka Lisicu, Velimira Đereka Imotskog. Neka mi oprosti tisuće majki zavijenih u crno, što njihove sinove i kćeri ne spomenuh.

Čestitam vam na 1600 ubijenih Vukovaraca.

Na stotine Imočana, Hercegovaca, Dalmatinaca, Zagoraca,

Ali ne mogu vam čestitati.

Zločinci, 91 je Hrvatski narod oslobodio Hrvatsku.

Svi oni koji su je voljeli, vole je i voljet će je

Do zadnjeg daha.

Doći će dan, doći će vrijeme.

Platit ćete svaku suzu roda moga.

Vi antifašisti ste najveći fašisti.

I na kraju kako dolikuje Čestitam

“Miloradu Plenković

Andreju Pupovcu i

Zoranu Manoliću”

Predrag Mišić

<https://kamenjar.com/predrag-misic-vi-antifasisti-ste-najveci-fasisti/>

Akademik Josip Pečarić

**MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI
VRAĆAJU SE PO SVOJE**

20/06/2022

Sve je očitiije da nam Lijepa naša ima ne samo lošu povijest nego joj ni budućnost nije baš ružičasta. Citiram **Antu Prkačina**: “Umjesto hrvatske povijesti Drugog svjetskog rata, mi imamo jugoslavensko-komunističko-partizansku turbo-folk historiju. Tri turbo-folk zvijezde s filozofskog fakulteta, tri **Karleuše**, su **Klasić**, **Goldstein** i **Jakovina**...” S povijesnog aspekta ovaj je citat irelevantan, ali može poslužiti kao putokaz o stanju u našoj historiografiji.

No, pustimo povijest i okrenimo se svijetloj sadašnjosti. Članica smo EU-a, NATO saveza, euro je na pragu, samo što nismo u Schengenu..., a gdje se god okrenemo “pušiona”. Uz sve šuplje komplimente koje nam šibaju oni gori i bolji od nas, rezultat je – nogometnim rječnikom rečeno – nula prema nula. U Bruxellesu smo popušili s izbornim zakonom za BiH. Postojeći izborni zakon s Daytonskim sporazumom ime veze koliko i sa Sporazumom Cvetković-Maček iz 1939. godine. U Bleiburgu mijenjaju grbove i zastave na grobovima poginulih i ubijenih Hrvata nakon Drugog svjetskog rata. Zaostajemo za Srbima, pa čak i za Bošnjacima, čije ideje, zahtjevi i očekivanja imaju u EU veću težinu od onih koje plasiraju sa Zrinjevca. Zašto?

Samo zbog poltronskog mentaliteta koji nam je stoljećima usađivan i koji nam je postao pravi uteg oko nogu. Jedini izuzetak je bio dr. Franjo Tuđman. On nije poltronski prigibao koljena ni pred kime. Još dugo će na žalost ostati jedini. Finoća, uglađenost, akademsko izražavanje, isprazno ponavljanje argumenata kojima nas se u diplomatskim salonima ušutkava kako bismo odustali od svojih zahtjeva, sve su to već odavno prokušane metode perfidne europske politike kad želi male i slabe držati na lancu, ali istodobno i s mirišljavom mrkvom, samo uvijek na dostojnoj udaljenosti. Tako je i ovaj puta s izbornom reformom u BiH. Bit će, ali nakon izbora! I eto nama opet Komšića! A mi ćemo s Europom i dalje godinama pričati, uvjeravati ih i uvijek na kraju “popušiti”... Kad naš predsjednik RH Milanović pokuša drugačijom metodom iliti balkanskom robusnošću preskočiti diplomatske “plitke potoke”, svi se odmah dižu na noge. Kakav mu je to rječnik, sramoti nas pred “ceo svet”, svađa s Finskom i Švedskom, traži nemoguće itd. itd. Očito smo toliki poltroni u dušama da nismo u stanju ni podržati drugoga kad se izloži, a kamo li da bismo to sami napravili. Ah, ta dobra vječna

poltronska Hrvatska! Mirno pušimo u srazu s “briljantnim” diplomatima iz BiH i Srbije, pa i Crne Gore (oko Prevlake). Ako se ne trgnemo bit ćemo još manji, tanji, pravi sirotinjski balkanski vilajet...

Oni koje smo u ratu porazili vraćaju se po “svoje”. Osnovali smo prvu srpsku školu u Hrvatskoj izvan Vukovara. Škola k'o škola. Tamo će “deca” učiti o “Oluji” kao ratnom zločinu nad srpskom nejači, o genocidu za vrijeme “traktorijade”, o srpskoj Dalmaciji, granici Virovitica, Karlobag, Karlovac... Ne znam, ali meni se to čini čak ne više ni poltronski već mazohistički. Ne podsjeća li vas to na sado-mazo nagle promjene jedne demokršćanske stranke o temi što je obitelj? Što je s omjerom 70 posto prema 30 posto iz referenduma “U ime obitelji?” Kad i gdje je taj referendum poništen? Mi koji smo glasali “za” na tom referendumu preko noći smo postali “rigidni desničari”. Lisice se puštaju u kokošinjac da “prosvijetle” kokoši. Dok kokoši još ima. I sad se vidi da je Milanović u pravu kad je rekao: “Hrvatska se obranila sama, zahvaljujući tom malom broju pravih ljudi, zahvaljujući odlučnosti hrvatskog političkog vodstva tog vremena i prvog predsjednika Franje Tuđmana, hrvatskih generala nastalih u Domovinskom ratu...”. Još je naglasio da je to bila vojska koja nije dobivala međunarodnu financijsku, oružanu, medijsku i političku pomoć. Prije bi se reklo da je stalno morala slamati opstrukcije, prijezir i nepovjerenje te i takve međunarodne zajednice. Ali unatoč svemu tome, mi smo pobijedili. Zašto nam to ne ulijeva više samopouzdanja i ne bude putokaz za budućnost?

U ratu država daje topove, bogati volove, a siromašni svoje sinove. Kad rat završi, država uzme svoje topove, bogati dobiju nove volove, a sirotinja trži grobove svojih mrtvih.

Prije nego nam **Viktor Gotovac** “vrati” stari Trg maršala Tita, **Frane Šarić** nam u Večernjaku servira uzbudljivu priču o Lastovskim tunelima koje su za Tita i Jovanku, između ostalih, “kopali i zarobljeni Wehrmachtovi vojnici”. Naime, legendarne “demokratske” 1947. “oslobodilačka” JNA gradila je tajne komandne centre s tunelima dugačkim stotine metara. Sve za slučaj nuklearnog napada Zapada na “demokratski centralizam”. Gradila ih je mašinerija bivše države dinamitom i brojni njemački zarobljenici i zarobljeni inženjeri...

Gdje su kasnije završili ti brojni njemački zarobljenici i inženjeri, e to Frane Šarić ne zna, ali pretpostavlja da nisu završili dobro. Frane valjda nije nikada čuo za Ženevske konvencije o ratnim zarobljenicima kojih se Juga nije držala k'o pijana plota. Njih se baš dobro ne sjeća ni Viktor Gotovac što i nije neko čudo. Viktor je samo profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Nemaju oni kompjutersko pamćenje. Navodno bi o tom ratnom zločinu više trebao znati član Hrvatskog generalskog zbora **Luka Džanko** koji je pet godina obavljao “časnu” dužnost komandanta Vojno-pomorskog uporišta Lastovo. Zanimljivo, naš Frane Šarić se nije sjetio njega zapitati što se dogodilo s “fašistima” koji su kopali “narodne” tunele za Broza i Jovanku... Ubijalo se “an mass” jer tada je ljudski život bio jeftin. Osim ako nisi došao direktno iz šume.

Dubravko Šlat nas podsjeća: “Zabraniše Vilu Velebita, zabraniše Jelačić bana, zabraniše **Zrinskog-Frankopana**, zabraniše Juru i Bobana, zabraniše himnu

Lijepa naša, zabraniše trobojnicu milu, šahovnicu i sjećanje naše, zabraniše djedove, ujake, očeve, stričeve i braću, rekoše nam sve su to ustaše. Zabranama sputaše nam ruke, staviše nam noge u okove. Na ramena težak teret krivnje. Usred toga Hrvatska se rodi i zapjeva Hrvat u slobodi. Sad branite Bojnu Čavoglave, Za dom spremni i naše pozdrave”. I danas, nakon Oluje, pobjede i države... stalno nam neki vraćaju Jasenovac i licitiraju sa 700.000 mrtvih. Ne popuštaju stisak okova. Branitelji su im postali svakodnevna meta. Tvrdе da nemaju ništa protiv branitelja. Valjda ništa efikasno! Ali, siguran sam da će prije ili kasnije nešto ipak pronaći. Nastupaju neki novi govornici koji nas ležerno obavještavaju da se trenutno ne vode “oružane bitke”, ali da i takove nisu isključene. A mi drijemamo pokraj granice duže od 1000 kilometara preko koje nam u jednoj jedinjoj mrkloj noći mogu doći u “posetu” četnici ili islamski militanti ili zajedno i jedni i drugi. Vjekovna srpska ugroženost nikada ne spava, a mi drijemamo. Valjda čekamo novi potres da nas probudi....

Po odluci Svjetske zdravstvene organizacije kravlje ludilo koje prijeđe na ljude i dalje se zove kravlje ludilo...

Čitam ovih dana da je Memorijalna zaklada žrtvama komunizma (VOC), nedaleko Bijele kuće u Washingtonu, otvorila **Muzej žrtava komunizma**. Bez navodnika! To je naravno njihova stvar. Što se to “dotikavle” nas Hrvateka? Mi se upravo pripremamo za proslavu “partizanskog ustanka” u Brezovici i “roštiljade” hrvatskog svećenika u Srbu. Kod nas nema žrtava komunizma! Ima samo žrtava ustaštva. Upravo čitam kako je “istoričar” Hrvoje Klasić počeo rad na novoj seriji zvanj “Partizani”. Super!!! Nakon NDH, hajde da napokon doznamo njegovu “istinu” i o partizanima. Bravo za HRT! Međutim, kojeg li čuda! Ovaj puta HRT nije producent serije nego će nam Klasićevu istinu o partizanima ponuditi televizija “Al Jazzera Balkans”. Dobro, bolje i to nego jugo-nostalgijačarski HRT. Hrvojica, etablirani partizan, šalje pozitivne poruke: “Želim napraviti seriju koja neće biti ideološki obojena”. Hahaha! Odmah sam shvatio. Klasić snima humorističku seriju o partizanima koji su nas oslobodili boreći se za Jugoslaviju protiv Nijemaca i hrvatske države... ili tako nekako. Uglavnom, jedna stranica subotnjeg Jutarnjeg, posvećena tom velebnom projektu, bačena je u vjetar. **Vlado Vurušić** kaže da Klasić “kmeči”, suradnja s HRT-om “bila mi je vrlo teška, osjećao sam da oni to ne žele, da ne prihvaćaju seriju, smatrajući da je previše lijeva...” Ne da je bila lijeva, bila je negledljiva, neznanstvena i diletantska. Ovaj puta će Al Jazzera Balkans dati punu slobodu Klasiću da na klasičan kriptokomunistički jeftini način reklamira naoružanu vojsku koja se u četiri godine rata ni jednom nije našla oči u oči s ustašama.

Sve se svelo na sedam neprijateljskih ofenziva, “bežanije” ispred “nadmoćnog neprijatelja” i spašavanje ranjenika kao klasične isprike za bježanje. Zato velika hvala redakciji Jutarnjeg na najavljenoj seriji o prvom partizanskom odredu, šumi Brezovica, o licu koji se taj dan napio i nije bio u šumi jer da je bio ne bi ni bilo 22. lipnja i dana “ustanka”. Dok Ameri otvaraju muzej žrtvama komunizma (bez obzira što su komunistički partizani za njih bili tek “ubod komarca”), u Lijevoj našoj partizanski potomci snimaju propagandističke serije o svojim “herojima”.

U tim pamfletima nećete gledati oko 300.000 ubijenih nakon što je rat prestao, onih koji su živote izgubili na Bleiburgu, na Križnom putu, u Hudoj i drugim jamama, u noćnim pogromima po hrvatskim gradovima... Klasić, Jakovina, **Markovina**, **Aralica** i ostali ultra-lijevi povjesničari drže katedre povijesti na našim filozofskim faksevima i boli njih ona stvar što 95 posto partizanskih žrtava nije vidjelo ni suda ni presude prije negoli su izgubili živote. Ne žele se drugovi "istoričari" zamarati formom, istragama, sucima koji izriču presude nakon izvedenih dokaza.

Grad Zagreb na čelu s gradonačelnikom **Tomislavom** ove je godine pokrovitelj koncerta koji će se održati na "Dan antifašističke borbe" 22. lipnja. Veterani domovinskog rata(!?) i antifašisti kao i Centar mladih Ribnjak organiziraju koncert na Trgu žrtava fašizma u Zagrebu. Nastupaju ZborXop kao i Veliki simfonijski orkestar Zagrebačkog električnog tramvaja. E, pa tko voli nek' izvoli! Osumnjičenim hrvatskim braniteljima kad su bili dovedeni u Haag jamčilo se doživotno pravedno suđenje, što je veliki napredak u odnosu na Hudu i druge jame...

Susjedi tj. komšije naše su najveće blago. Dobrosusjedski odnosi temelj su naših uspjeha. Mi smo odmah bez razmišljanja spremni podržati susjede ako žele u EU, NATO...

Eto, pred par dana je "tiha" EU-diplomacija predložila da Ukrajina u roku "odmah" postane kandidatkinja za članstvo u EU. I to se brzinom svjetlosti počelo događati. S Pantovčaka su reagirali munjevito. Može, ali uz uvjet da i BiH uđe u taj "raj" skupa s Ukrajinom. Čudesan je taj svijet diplomacije, akreditacija, protestnih nota, tajnih diplomatskih kanala... Malo previše kompliciran za mene.

Dodik se u Moskvi poltronski divi **Putinu**, a mudraci s Pantovčaka traže da zajedno sa Zelenskijim u EU uđu Dodik i Komšić.

Susjedi u načelu vole Hrvatsku. Skoro cijelu, ali Hrvate koji žive u Srbiji vole samo kao Bunjevce. Lakše je za izgovor. U BiH također vole Hrvate, ali ne žale što ih tamo više nema... Sjećaju ih se po dobru.

I ja volim seks i sjećam ga se po dobru!

U krizna vremena u BiH su izgradili za svoje komšije Hrvate više od 350 logora... Zato od nas uvijek mogu očekivati potporu i zahvalnost. Sad su to s Pantovčaka i dobili. S Crnom Gorom nikada nismo imali problema, osim 1991. godine kad su malo rušili Dubrovnik, pola godine okupirali i pljačkali okolicu grada... Prevlaka je po Badinterovoj komisiji pripala Hrvatskoj, ali Crna gora se s time baš i ne slaže. I oni žele malo modificirati "svoje" Hrvate pa su ih nedavno konvertirali u Bokelje. U Srbiji su Bunjevci, a u Crnoj Srbiji, pardon, Crnoj Gori su Bokelji... No, hrvatski poltroni će i Srbiju i BiH i Crnu Goru gurati prema EU i njihovim izdašnim fondovima kako bi se što bolje i brže razvijali. A kad svi tako razvijeni i sretni sa zapadnog Balkana napokon uđu u tu EU, bit ćemo napokon opet zadovoljni što će se naša neprežaljena Juga, opet cjelovita i unitarna, ostvariti u Bruxellesu...

Prodajom Sunčanog Hvara Termama Čatež, umjesto boljem Kompas, Hvar je izgubio kompas, a Kompas je izgubio Hvar.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-oni-koje-smo-u-ratu-porazili-vracaju-se-po-svoje/>

PISMA PREDSEDNICIMA (2.)

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

'Vaš istoričar' prof. dr. sc. Ivo Goldstein je postao pravi hit na hrvatskim portalima. Ako pogledate komentare vama ugledan 'povjesničar', vaš veleposlanik ili vaš član komisije koju ste trebali za zabranu znakovlja iz Domovinskog rata i afirmaciju znakova fašističkog agresora u tom ratu je danas poznat kao IVO DROBILICA. Tekst kojim i vas optužuje da podržavajući takvog 'znanstvenika' ismijavate holokaust objavili su na primjer portali:

<https://narod.hr/svijet/jerusalem-post-goldsteinove-tvrdnje-o-jasenovcu-povezuje-s-negiranjem-holokausta-i-srpskom-propagandom>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/15/david-goldman-ovo-sramotno-ismijavanje-holokausta-treba-odmah-prestati/>

<https://priznajem.hr/novosti/jerusalem-post-zestoko-napao-goldsteina-ugrozava-povijest-holokausta-uvlacenjem-u-pricu-jasenovca-za-kojeg-nema-forenzickih-dokaza-za-vise-od-nekoliko-tisuca-zrtava/162963/>

<https://www.index.hr/mobile/clanak.aspx?category=vijesti&id=2297441>

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/jerusalem-post-obrusio-se-na-goldsteina-zbog-ismijavanja-holokausta-svaki-covjek-a-osobito-zidov-trebao-bi-prestati-suradivati-s-takvim-tipovima-241501/>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/jeruzalem-post-ivo-goldstein-sramotno-se-ruga-holokaustu-to-mora-hitno-prestati/>

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/37588-jerusalem-post-o-steti-koju-ivo-goldstein-i-srpska-politika-cine-istini-o-holokaustu.html>

<https://m.vecernji.hr/vijesti/jeruzalem-post-zestoko-kritizira-goldsteina-sramotno-ismijavanje-holokausta-mora-prestati-1515859>

<https://radiosarajevo.ba/metromahala/ja-mislim/mediji-tvrdnje-o-jasenovcu-povezuje-s-negiranjem-holokausta-i-srpskom-propagandom/427380>

Dakle usvajanje imena Ivo Drobilica koji se pojavljuje u mnogim komentarima s ovih portala odnosi se i na vas.

Naravno, kada imate i kada vas zadovoljavaju takvi znanstvenici onda je i njegov odgovor na te napade sličan njegovom novom imenu.:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/goldstein-tekst-u-u-jerusalem-postu-je-hrpa-besmislica-i-lazi-a-autor-mi-je-nepoznat-1515905> Moram se smijati vama kada čitam 'vašeg znanstvenika':

Goldman u svom pismu tvrdi da su tijekom iskopavanja u Jasenovcu pronađeni ostaci svega nekoliko tisuća žrtava. To je točno, jer su rekognosciranja i iskopavanja izvršena samo na manjem dijelu Gradine, gdje su masovne grobnice. Između ostaloga, iskopavanjem leševa se ništa neće postići, jer su istraživači već

1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već 'istrulili i raspali se', ili kako se 'ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje'. Rezultat je to i uzastopnih poplava nedalekih Save i Une svih ovih godina. Danas, gotovo 80 godina nakon tih ubojstava, našlo bi se još bitno manje.

Imamo 'vašeg' povjesničara koji tvrdi da kosturi postoje tisućama godina svugdje samo ne u Jasenovcu gdje su 'istrulili i raspali se'.

Čitajmo dalje 'odgovor vašeg znanstvenika':

Brojni svjedoci tvrde da su se od 6. i 7. travnja 1945. "na vrat na nos prekapala jasenovačka groblja, iskapale lješine i kosturi žrtava, te ih se spaljivalo na lomačama". Zatočenici su iskopali jame "preko kojih su postavljene gvozdene traverze, a na njih debeli pleh", potom i burad s naftom. Leševi bi se stavljali na pleh, a dovođeni su i živi zatočenici, koji su tu "zaklani i bili bačeni na pleh. Sve bi ih polili naftom, a nakon što se od pepela izgorjelih lešina jama napuni, onda se prelazi nad drugu jamu", itd. Čak je bila izgrađena i uskotračna pruga kojom su vagoneti s pepelom i posmrtnim ostacima dovoženi na obalu i bacani u Savu. "Danima se crni dim zgarišta ljudskih ostataka dizao u nebo i svjedočio o uništavanju tragova zločina". I ustaše su poslije rata svjedočile o tom spaljivanju leševa. Uostalom, postoje i snimke koje je napravilo britansko zrakoplovstvo tih dana na kojima se jasno vide tragovi tih akcija.

Znam da je djeci komunističkih vlasti teško shvatiti ali mnogi su već ismijavali 'znanstvene dokaze' vama odanih povjesničarima kojima su to iskazi s boljševičkih ispitivanja. Vjerojatno ne vjerujete ali strani povjesničari govore da su bili svirepiji od onih u prvoj Jugoslaviji i od onih u NDH i da su priznavali sve što se tražilo od njih.

Samo malo razmislite što su sve i mogli tražiti kada čitate ovakve gluposti od 'vaših' sveučilišnih profesora.

Međutim nije to toliko bitno. Bitnije je da usporedite kako komentira svoje novo ime Ivo Drobilica:

Goldstein objašnjava kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu općepoznate „Akcije 1005“, a ustaše su, to nije nikakva tajna, i u tom pogledu usko surađivali sa nacistima.

Da bi malo kasnije iznio 'obranu':

Kretenarije o tome kako ja „ismijavam“ Holokaust neću ni komentirati, izjavljuje Goldstein, a tvrdnja sam spominjao u TV emisiji samog Hitlera je ordinarna laž. A tih laži ima još.

Naravno netko tko može biti redoviti profesor na takvom sveučilištu, a Miroslav Tuđman ne može biti profesor emeritus jer je ukazivao još 2002. na gluposti takvih ne razumije da nije Hitler osobno slao i da Goldman nije toliko glup da to kaže kada tvrdi:

Goldstein je ispalio bombu: „To je zato što je u travnju 1945. Hitler ustašama poslao specijalnu drobilicu kojom su kosti žrtava pretvorene u pepeo...“

U vremenu kad je antisemitizam u eksponencijalnom rastu, kad jedan od četiri američka milenijalca (ljudi rođenih između 1978. i 2000. godine) vjeruje da je holokaust izmišljen, kad više od polovice Nijemaca smatra da Židovi pretjeruju s pričom o holokaustu, Ivo Goldstein ide tvrditi da je Adolf Hitler - dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama – stigao razmišljati kako poslati na nekakav Balkan, spravu za mljevenje kostiju!?

Ali vratimo se 'novoj teoriji' kojoj Goldstein poklanja veću pažnju. Očito je sretan pronalaskom kako u Jasenovcu trunu kosti ili ih spaljivanjem pretvaraju u pepeo. To 'znanstveno otkriće' nije njegovo već njegovog kolege – također vama omiljenog 'znanstvenika' prof. dr. sc. Hrvoja Klasića.

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Od tada prof. Klasića nazivam 'Plemeniti Klasić od ogromne posude'.

Čini mi se da pošto je moj naziv „Ivo Drobilica“ postao toliko prihvaćen u hrvatskoj javnosti, da 'vaš povjesničar' Ivo Drobilica pomaže svom kolegi da i ovo ime bude isto tako poznato.

Na kraju spomenimo i dio Goldsteinova odgovora za koji vi snosite veliku krivicu: *Goldman ponavlja tezu hrvatske radikalne desnice da je popis žrtava koji postoji u Jasenovcu od 83.145 stradalih u Jasenovcu, govori o „navodnim žrtvama“.* *Tvrdi da Jad Vašem i US Holocaust Memorial desetljećima šute o tome, što je laž, jer ova dva muzeja apsolutno podržavaju ono što i kako rade jasenovački kustosi već dugi niz godina.*

Moje prethodno pismo vama objavljeno je na portalu dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27399-o-goldsteinovim-izmisljotinana-drobilici-za-kosti-i-drugim-lazima-oko-jasenovca-te-srpskom-svercanju-pod-stradanje-zidova>

Naime u njemu vas podsjećam:

Podsjetit ću vas da smo vam pisali i o znanstvenom radu prof. dr. sc. Nevena Elezovića i dr. sc. Nikole Banića objavljenom u poznatom svjetskom Q1 časopisu, pa niste reagirali.

Niste odgovorili na njega i učinili da taj znanstveni rad bude opće poznat. Tako ste zapravo vi ismijali 'vašeg povjesničara' koji se čudi što se za brojku o kojoj postoji znanstveni rad objavljen u poznatom svjetskom Q1 časopisu u kome je DOKAZANO da je lažna tvrdi da se govori o 'navodnim žrtvama'.

Da doista kada 'vaš znanstvenik' laže to je sigurno za vas dokaz istinitosti, a ne tamo nekakav matematički dokaz da se radi o lažiranom popisu.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27416-akademik-pecaric-pismo-predsjednicima-2>

(3.)

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U Prilogu vam šaljem i komentare političkog analitičara, kolumniste i predavača na Sveučilištu u Dubrovniku Ivica Granića koji izravno i neizravno optužuje i vas jer itekako dobro znate što je mislio o „znanstveniku“ Ivu Goldsteinu njegov mentor prof. dr. sc. Miroslav Brandt i mnogi drugi hrvatski povjesničari. Danas imamo mišljenje da je „znanost“ Iva Goldsteina koju vi podržavate 'postala interkontinentalna zafrkancija'.

Istina, Granić se pita o nama kao narodu, ali ne treba biti previše inteligentan i razumjeti da se kraj tog teksta odnosi na vas:

A pogledajte što mi imamo, Slovenci nam otkrivaju stratišta Križnog Puta, Nijemci sude UDBA-inim zločincima, a sada nam Židovi otkrivaju pravu istinu o Jasenovcu. Pa kakav smo mi to onda narod?", rekao je zaključno Ivica Granić...

Istina, meni je drago što mnogi u RH vide vašu odgovornost zašto je, zapravo, Hrvatska koju vi vodite postala predmetom internacionalne zafrkancije. Već sam mislio i ispričati vam se jer sam veliki krivac za to ja osobno. Ako niste znali autor sam i novog imena vašem velikom povjesničaru:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: ZAŠTO SAM ZA IVU GOLDSTEINA SMISLIO NADIMAK 'IVO DROBILICA'

Objavljeno 3 godine ago on 14/11/2018

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-zasto-sam-za-ivu-goldsteina-smislio-nadimak-ivo-drobilica/>

Istina, jasno mi je da vama ne mora biti važno što je nekome RH postala predmetom internacionalne zafrkancije.

Sigurno ste znali da Ivo Goldstein poslije moga pisma rugalice nije izabran za redovitog člana HAZU. Nitko u povijest nije dobio tako malo glasova iako mu je tata bio „posebni savjetnik“ jednog od vas. O tome pogledajte moju knjigu u kojoj su dani mnogobrojni članci hrvatskih povjesničara koji pokazuju da je Ivo Goldstein bio „drobilica“ i prije nego je sam sebi nadjenao to ime (ja sam samo malo posredovao):

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Ne treba biti previše inteligentan i vidjeti da je povijest goldsteina, klasića, jakovina, markovina predmet za zafrkanciju.

Zar to ne vidite već iz naslova moje knjige od prije skora 20 godina:

J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Ili vam treba netko ‘prevesti’ da naslov znači da su napadi na NDH vaših ‘vertikala’ oca i sina Goldstein toliko glupi da oni zapravo brane NDH. Zar vam doista treba Židov, čija je uža obitelj jako stradala tijekom Drugog svjetskog rata, da bi shvatili da se lažima samo ismijava holokaust, a ne brani.

Ljudi u Hrvatskoj znaju odgovor. Pogledajte samo ovaj komentar:

kostresh • a day ago

Akademik Pečarić je Penicilin za ovu vrstu bakterija u Hrvata a gosp. Hodak vakcina za sve te već povijesne viruse sa FF.

<https://narod.hr/svijet/evo-kako-goldstein-komentira-tekst-jerusalem-posta-iskopavanjem-leseva-se-nista-nece-postici>

Zato se ne trebate čuditi kada vas smatraju izdajicama, pa čak to ponekad čujete i u Saboru. Oni koji vam tako nešto kažu samo pokazuju da ne misle da ste toliko glupi da ne znate sve to, već mislite samo na svoje interese.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako ste zainteresirani mogu vam darivati spomenutu knjigu iz 2002. koja već u naslovu govori isto što i David Goldman.

A moje drugo pismo vama možete naći na portal dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27416-akademik-pecaric-pismo-predsjednicima-2>

Istina bilo je opet zanimljivo:

Naslov: Re: Pismo Predsjednicima 2.

Datum: Wed, 18 Aug 2021 19:50:29 +0200

Šalje: Dragovoljac uredništvo <www.dragovoljac.com@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

sređeno

vi ste im izgleda omiljena meta

sri, 18. kol 2021. u 12:45 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> napisao je:

Opet me blokiraju:)))

Pozz

Joško

Možda će vas zanimati i moj govor s predstavljanja moje tri knjige o hrvatskim književnicima:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27428-govor-na-predstavljanju-knjiga-tri-hrvatska-knjizevnika>

(7.)

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

I veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak počinje svoju današnju kolumnu rugajući se vašem omiljenom znanstveniku-povjesničaru:

Tomislav Tomašević, gradonačelnik Zagreba, podario je "purgere" daškom sreće i ufanja: "Kupujemo drobilice, odlučili smo glomazni otpad sami rješavati!" "Evo, vidite da je moguće...", kliknuo je naš nesuđeni akademik **Ivo Goldstein**.

Dio o Ivi Drobilici Hodak zaključuje tvrdnjom:

„Nakon demaskiranja našeg Ive i ekipe u Jerusalem Postu od strane Židova Davida Goldmana, više nikada Jasenovac neće biti ideološki pendrek hrvatskih kriptokomunista protiv onih koji su stvorili ovu državu u Domovinskom ratu. Jedan dugogodišnji blef je zdrobljen izmišljenom Hitlerovom drobilicom koja je "zdrobila" njene autore.“

<https://direktno.hr/kolumne/nema-razlike-izmedu-talibana-i-onih-koji-su-punili-jame-1945-i-ubijali-ovcari-242041/>

Ja ipak imam više povjerenja u hrvatske političare i ne dvojim da će oni opet uraditi isto samo ako misle da njihove gazde u svijetu to žele od njih. Zato vam šaljem Članak iz Jeresalem posta koji je sačuvala gđa Ina Vukić:

This disgraceful mocking of the Holocaust needs to stop now

number of victims... for Jasenovac is highly problematic, due to the destruction of many relevant documents, the long-term inaccessibility to independent scholars of those documents that survived... .

So why quote figures if they are "highly problematic," especially considering the museum is aware Yad Vashem throughout the 1990s repeatedly tried obtaining the original Jasenovac documents from Serbia but has been flat out refused to this day? Just as puzzling was Yugoslavia's decades-old assertion that more victims' remains are "to be discovered," yet during its 47 year rule of the site, it never bothered to try and locate these mysterious remains.

Those who have conflated the only wartime concentration camp without any verifiable data with scientifically proven Holocaust facts have done immeasurable

The author is an Australian writer and freelance journalist and director of the the-goldmanreport.org, a site dedicated to exposing Nazi collaborators and neo-Nazis living Down Under.

Kako je to izgledalo u povijesti s prikrićvanjem Goldsteinovih bedastoća možemo pratiti u tekstovima hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka. Kako se i Hodak narugao pokušaju lijevih vlasti da od Iva Goldsteina naprave akademika pa s tih pozicija nametnu srpske laži kao istinu u hrvatskoj povijesti dat ću taj dio iz prvog dijela Novakovog teksta. Naime pošto je veliki hrvatski povjesničar odbio biti mentorom Ivi Goldsteinu slijedi nastavak priče:

„No, Goldsteinovi (tatek i sinek) tada odlaze u Beograd (snašli su se) koji je inače svjetski centar, najstručniji i najpoznatiji za srednjovjekovno, hrvatsko, drveno brodograditeljstvo i pomorstvo. Pa da. I tako Ivek tamo, daleko od mora, doktorira na toj jadranskoj temi. In situ.

E, ali prošla su ljeta, sada se Ivo Goldstein kao doktor, kao sveučilišni profesor, poželio i Akademije. Oni bi već (i) u HAZU. Unatoč (opravdanim) polemikama je li HAZU zapravo JAZU, na sjednici te ustanove, a povodom prijedloga da se Ivu Goldsteina primi među akademike, ustao je akademik Josip Pečarić i započeo nabrajati sva ova „postignuća” prof. dr. Ive Goldsteina te negativne recenzije njegovih „povijesnih” djela. Otrežnjenje i buđenje Goldsteina uz pad bilo je strašno. O njegovu „radu” iznosi negativne činjenice ništa manje nego akademik, svjetski autoritet u matematici, čovjek s više od tisuću objavljenih radova, čovjek koji predaje na tri kontinenta, a o znanstvenoj citiranosti da i ne govorim. Ali govori i prvorazredni znanstvenik, koji je medijski u Hrvatskoj savršeno nepoželjan, govori vrhunski znanstvenik, kojemu čak proganjaju i obitelj! Dakle, s pozicije tako omalovažavanog i podcjenjivanog čovjeka, ustaje taj i takav jedan (za Hrvatsku) nevaljali akademik Pečarić i govori u Akademiji. No, to što je izgovorio bilo je toliko činjenično nepobitno i potkrijepljeno da „Ivek glatko ni prošel” kako mi je kazao jedan moj Zagorec.

I sada jasno, mediji su sramežljivo počeli iznositi podatke iz akademikova nastupa, krenula je lavina. Je li Goldstein uopće doktor? I bome gorjelo je pod petama našem „najvećem znalcu o Jasenovcu”. I tu (opet) stupa na scenu naš poznati vatrogasac Josipović i kao i u slučaju Matvejević plameno spašava Goldsteina. Da bi se nezasićeno čeljade zadovoljilo i smirilo, moralo ga se lijepo smjestiti na (udaljeno) novo radno mjesto, ali posebno vrijedno. Ništa manje nego za veleposlanika u Parizu. A ondje je onda naš vrli znanstvenik (s doduše nekim tamo je li malim afericama u struci) velevažno istaknuo Titovu fotografiju u svome uredu.

Kada je i tome došao neminovni kraj, Večernji list piše: „Goldstein ne želi iz Pariza, tražio od Oreškovića da ga ostavi”. Pa piše: „Ivo Goldstein već dugo lobira za sebe, kazali su nam diplomatski izvori”. Pa još: „Goldstein je osobno nazvao premijera Oreškovića te tražio da ostane u Parizu i nakon isteka mandata, potvrđeno nam je iz više izvora”. Znači, svidjelo se drugu. Nadalje VL piše: „Sveučilišni profesor Goldstein na dužnost veleposlanika imenovan je bez diplomatskog iskustva (!) i nije karijerni diplomat, tako da nakon povratka u Zagreb karijeru neće nastaviti u Ministarstvu vanjskih poslova”. Da karijeru. Njega je, znači, samo trebalo skloniti iz Zagreba na neko vrijeme, zbog potpune blamaže? Dok nevrjeme ne prođe? I na kraju, ima toga još: On „već dugo lobira za sebe – kazali su nam diplomatski izvori, **potvrdivši da je Goldsteinu povratak u Zagreb mrska opcija**”.

No, no, to nas uopće ne čudi. Nakon što je Goldsteinov „stručni” opus akademik Pečarić onako jasno raskrinkao do u detalje u HAZU-u, drugu je postao omražen ne takav njegov neznanstveni rad, već taj i takav Zagreb. Logično, kad je slika loša, treba razbiti ogledalo... A na vlasti više nije imao ni svog druga Mesića, ni

svog vatrogasnog spasitelja druga Josipovića. No, nastavio je sa svojim konfabuliranjem povijesti i objavljivanjem „novih” knjiga, pa su povodom istih stručni bibliotekari, arhivisti i povjesnici izjavili kako ni njega, a ni oca nijednom nisu vidjeli ni u jednoj povijesnoj pismohrani. „Ivek se požuril reći”, kazao mi je moj zagorski prijatelj, „kak su oni knjigu pisali temeljem svoje kućne arhive.” Tu smo prasnuli vu smeh. Jer, Ivek i Slavek jači su i od NSK-a.”

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37617-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-1.html>

Zapravo, Ivo Drobilica je pokušao još jednom, ali više nitko nije bio toliko glup da netko kao on dođe do Izborne skupštine. Kasnije se u jednom intervjuu žalio što ga je jedan akademik spriječio da postane akademik. O tome sam pisao kolegama akademikima, pa evo i vama tog pisma. Znaite Ivo Goldstein je neiscrpna tema za ruganje i njemu i onima koji guraju takve ‘znanstvenike’ na sramotu svojih fakulteta, sveučilišta i cjelokupne nacionalne znanosti (pismo dajem prema knjizi s dr. Stjepanom Razumom “Razotkrivena Jasenovačka laž” koja je prevedena i na engleski):

Pismo akademkinjama i akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Poštovane kolegice akademkinje,

Poštovane kolege akademikici

Očekivao sam da će netko od vas reagirati na nedavni intervju nekadašnjeg kandidata za redovitog člana HAZU. Naime bivši veleposlanik je zapravo posredno poručio onim akademikima koji ga nisu izabrali 2012. godine u HAZU da su glupi.

Evo cijelog dijela tog intervjuja koji se odnosi na HAZU:

Je li među njima i ulazak u HAZU? Na posljednjim izborima niste dobili dovoljan broj glasova.

- To je bila moja želja, koja me nije minula. U ovom trenutku postoje snažni otpori mojoj kandidaturi. Bila bi mi čast.

Bila bi vam čast, a otpori su dovoljni da vas odbace sa 35 glasova... ne razumijem, dovraga.

- Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

Je, ali HAZU ima svoje mišljenje. Niste uspjeli.

- Ako nisam uspio, nisam uspio.

To je vaša greška ili njihova?

- Ne bih to nazivao greškom. Bilo je protiv mene harangi od jednog akademika s kojim ne želim polemizirati. A ono što mi je stavljao na teret čiste su gluposti.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poznati-hrvatski-povjesnicar-i-intelektualac-bivsi-hrvatski-veleposlanik-u-parizu-pedeset-i-nesto-godina-bio-sam-optimist-vise-nisam/6714501/>

Jasno je da Goldstein misli na mene. Ja sam taj koji je više od 2/3 akademika glupostima „harangom“ uvjerio da Goldstein „jedan od najznačajnijih znanstvenika“ ne uđe u HAZU. Drugim riječima te 2/3 vas akademika ste glupi kada vas netko „čistim glupostima“ može navesti da tako značajnog povjesničara ne izaberete u Akademiju. Istine radi očito se govori o izborima iz 2002. kao o „posljednjim izborima“, mada je Goldstein bezuspješno pokušao i 2004., a koliko mi je poznato na izborima iz 2006. ga nije bilo.

Podsjetit ću vas na dio moga pisma koje je tada pročitano na Izornoj skupštini:

„Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u Fokusu, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige Croatia, A History, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.“

<http://www.hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/21596-pismo-akademika-pearia-hazu-ivo-goldstein-egzaktno-dokazao-genocidnost-hrvatskog-naroda>

Cijelo pismo i niz drugih u kojima se nalaze moje „čiste gluposti“ koje nije razumjelo toliko mnogo akademika možete naći u knjizi:

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Na samoj Izornoj skupštini citirao sam ono što o povjesničaru Ivi Goldsteinu misle doista hrvatski povjesničari. Ti njihovi radovi dani su u spomenutoj knjizi na str 141.-439. kao:

Prilozi: POVJESNIČARI O „ZNANSTVENOM“ RADU IVE GOLDSTEINA. Spomenimo ih: dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik; dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik; dr. sc. Mario Jareb, viši znanstveni suradnik; prof. Vladimir Mrkoci; dr. sc. Frano Glavina; Marinko Tomasović, povjesničar umjetnosti i arheolog; dr. sc. Stjepan Razum.

Da, dr. Goldsteinu je „prirodno mjesto u Akademiji“,

Nije samo ovaj intervju dr. Goldsteina pokazao kolika mu je „nepravda“ učinjena njegovim neizborom u Akademiju. To pokazuje i svojim drugim istupima.

Hrvatski književnik Javor Novak mu posvećuje cijelu kolumnu, pa kaže:

Naime, 9. studenog u večernjim satima, na jednoj trojezičnoj televiziji, gost je izrekao sljedeće tvrdnje, a što voditelj nije pokušao ni propitivati niti pobijati: „Tito je u temeljima hrvatske države“ i na pitanju Bleiburga (po sjećanju): Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt, ali ne znamo koliko njih. Gore nije bilo žena i djece...

Kad se javno iznose ovakve sirove laži bilo bi logično da ih voditelj tv-emisije dodatnim pitanjima obradi i provjeri koliko su te tvrdnje dr. Ive Goldsteina potkrijepljene i koliko one stoje. Ne želim ovdje ulaziti u svojevremenu kandidaturu I. Goldsteina za ulazak u HAZU koja mu je sramno propala. Akademik J. Pečarić i drugi iznijeli su tada dokumente kojima su doveli u pitanje ne samo doktorat spomenute osobe već i njegovu ukupnu stručnost.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

Meni je posebno zanimljivo mišljenje „vrhunskog pravnika“ i „sudca“ dr. Goldsteina koji zna da bi od pobijenih stotine tisuća Hrvata: Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt.

Zašto?

Pa svoj „izuzetni“ pogled na pravnu znanost pokazao je dr. Goldstein još 13. srpnja 2002. kada je on konstatirao da kada ga netko „gadi i vrijeđa“ onda su takvi antisemiti i treba ih kazneno goniti.

Zato ću i završiti ovo pismo citirajući samog Goldsteina:

Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

*S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
Zagreb, 16. 11. 2017.*

<http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>

NAPOMENA. Nastup dr. Iva Goldsteina je i bit će zanimljiv mnogima. Vidjeli ste i iz gornjeg pisma da njegove tvrdnje obično nisu inteligentne.

Pogledate:

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

Poštovani i cjenjeni naši predsjednici.

Uvjeren sam, po dosadašnjoj potpori koju pružate Ivi Drobilici i ostalim 'istoričarima' uključujući i JUSP Jasenovac, da i vi i dalje mislite da je Ivu Drobilici *prirodno mjesto u Akademiji*, i da ćete spriječiti Igora Vukića da postane direktor JUSP Jasenovac, jer bi on umjesto srpskih zastupao istinu koja je hrvatski interes.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27491-pismo-predsjednicima-7>

(8.)

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

General Ivan Tolj mi piše:

Pišesh pisma, pišemo pisma, a odgovora nema! Ali ima smisla, ima...

On kao glasnogovornik „Oluje“ je sebi osigurao veličanstveno mjesto u hrvatskoj povijesti. A Vi? Važnija vam je neistina od laži jer je to gore za hrvatski narod i hrvatsku državu. U mnogo goroj ste poziciji od srpskih političara jer oni znaju da je njima laž najviše pomogla u povijesti. A nama je najviše odmogla, a vi ste u tome.

I dok vi preko JUSP Jasenovac dajete snažnu podršku srpskim lažima, dotle oni nastavljaju. Za to ste ponajviše krivi vi, jer kada oni izvrše pritisak na Jerusalem post, a vi im date potporu, onda se mora dogoditi da laž opet pobjedi.

O tome pogledajte tekst:

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/37620-uvodnik-jerusalem-posta-nemojte-oteti-holokaust.html>

Vidimo da hrvatska vlast nije izravno intervenirala i tako cijelom svijetu pokazala da je na strani srpskih laži.

Meni je najdraže to što Ivo Drobilica već u naslovu optužuje druge da lažu. Svi pišu o njegovim lažima, a on po onoj: Drž'te lopova.

Zašto mi je to najdraže?

Pa vjerujem da su svojevremeno tata i sin Goldstein optužili za laž već u naslovu njihovog teksta: *Akademik Pečarić uporno laže*", Slobodna Dalmacija, 20. listopada 2002.

Pokazalo se da su tata i sin slagali tvrdeći da sam ja nešto rekao sedam dana prije objave tog teksta u intervjuu "Slobodnoj Dalmaciji" pa su u velikom djelu teksta polemizirali sa svojom lažju. Valjda po onom njihovom – tako rade drugi pa zašto ne bi i mi.

Kada su to vidjeli u mom odgovoru u Slobodnoj Dalmaciji se nisu usudili objaviti moj odgovor.

Naravno objavio sam ga u Hrvatsko slovu, i mnogo puta pisao o toj laži Goldsteina.

U nizu članaka sam koristio njihov naslov s malom preradom, ali i s velikom razlikom – u mojim tekstovima se može naći istina. Ponovo ću vas uputiti na moju knjigu s dr. Razumom "Razotkrivena Jasenovačka laž" jer je danas imamo prevedenu i na engleskom jeziku.

Tamo imate 5 (PET) tekstova s naslovom:

POSEBNI SAVJETNIK PREDsjedNIKA VLADE RH ZA KULTURU
SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, I.-V.

I još jedan:

BIVŠI POSEBNI SAVJETNIK PREDsjedNIKA VLADE RH ZA KULTURU
SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE

Evo i zaključnih riječi iz jednog od tih tekstova:

U zaključku samo ponavljam: *Goldstein kaže da je svoje laži, pardon izvješće kao posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu „prodao“, pardon predao Predsjedniku Vlade i Ministru kulture.*

Hoće li smijeniti Posebnog savjetnika? Zašto bi? Pa Goldstein samo djeluje u duhu provođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2. , a valjda i vrapci znaju da Dobrica Ćosić kaže:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

A zar to nije konstanta u djelovanju ove Vlade?

Podsjetimo se onih tekstova koje sam vam već poslao. Svi se slažu da Goldstein provodi srpsku politiku – dakle ono što sam davno dokazivao u nizu tekstova. Poslije članaka dvojice uglednih sveučilišnih profesora Marušića i Hebranga (uopće neću spomenuti povjesničare koji odavno tvrde da je Goldstein redikul) evo i tekstova još dvojice sveučilišnih profesora Vrkljana i Biočića:

<https://narod.hr/hrvatska/vrkljan-pisao-senatu-goldstein-klasic-i-jakovina-su-se-kao-profesori-i-povjesnicari-u-potpunosti-diskreditirali>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/23/prof-dr-sc-mihovil-biocic-konstanta-djelovanja-ive-goldsteina-je-mrznja-prema-hrvatskom-narodu-i-drzavi/>

Prof. dr. sc. Milan Vrkljan piše Senatu Sveučilišta u Zagrebu o lažima Ive Drobilice, ali i o njegovim kolegama Hrvoju Klasiću i Tvrtku Jakovini. Zapravo uz to pismo važno je pogledati i članak dr. sc. Damira Pešorde;

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/20/damir-pesorda-porfirijevi-zatocnici/>

Što se tiče teksta prof. dr. sc. Mihovila Biočića usporedite naslov njegovog teksta s onim kako je prof. dr. Miroslav Tuđman započeo svoj tekst o kome sam vam već pisao ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI, *Glas Koncila*, 20. listopada 2002.:

Knjiga »Brani li Goldstein NDH?« donosi članke i polemike akademika Josipa Pečarića tiskane u hrvatskim dnevnicima i tjednicima od prosinca 2001. do

travnja 2002. godine. J. Pečarić polemizira s autorima knjige »Holokaust u Zagrebu« dr. Ive i Slavka Goldsteina i tvrdi da »iz mnogih njenih dijelova izvire šovinizam prema hrvatskom narodu i to onaj svojstven ljudima jugokomunističkog svjetonazora«

Da u samom naslovu Tuđman daje pravi naziv znanosti o kojoj govorimo: PRLJAVA ZNANOST. Kao se odnosite vi prema onima koji su protiv laži i lažljivaca u znanosti, tako je prošao i on. Godine 2017. je pokrenut postupak za njegov izbor za profesora emeritus. I nije izabran, a vi ste lili krokodilske suze na njegovom pogrebu, a na komemoraciji na Filozofskom fakultetu su o njemu govorili oni koji su ga klevetali i lagali o njemu dok je bio živ.

Ja sam uvjeren da sam vam i ja osobno pišući i razotkrivajući laži nekih 'istoričara' u Hrvatskoj pomogao i vama u vašim odlukama.

Tako vam je itekako bilo važno da u Plenkovićevu komisiju koja je trebala prihvatiti laži o pozdravu ZA DOM SPREMNI budu uključeni i oni kojima nije problem s laganjem. A tu je najpozvaniji sigurno Ivo Drobilica. Nitko normalan ne može vjerovati da Predsjednik Vlade nije znao za tu osobinu Ive Drobilice. Zato ga je i stavio u nju, a nije recimo prof. dr. sc. Josipa Jurčevića.

Iz Memoranduma SANU 2 traži se udar na ZDS, pa se mora formirati komisija koja će to sprovesti u djelo. A u njoj – jasno je – mora biti Ivo Drobilica. Zato je nepravедno zvati tu komisiju imenom predsjednika vlade. Treba je nazivati Plenković-Goldsteinova komisija!

A onda imamo i ponašanje vlasti koje komentira – tko bi drugi ako ne Zvonimir Hodak:

Promakla mi je zakonska zabrana ZDS-a

Ministar MUP-a je kategoričan: "ZDS je zabranjen i policija će uredovati". Ljut sam na sebe kako mi je promakla ta nova zakonska zabrana. Kad je to izglasao Hrvatski sabor? Znam za Opću sjednicu svih sudaca Visokog prekršajnog suda koja je, s ogromnim brojem glasova sudaca, donijela odluku da je ZDS iz pjesme "Čavoglave" zakonit i legalan.

<https://direktno.hr/kolumne/da-se-pitalo-stozer-sinju-bi-odvojeno-trcali-alkar-i-konj-241432/>

A vlast koja sluša Beograd odmah podsjeća na to da nisu samo pristalice laži o Jasenovcu. Tu su kako vidimo iz Hodakovog komentara i laži o ZDS. To zna čak i Ivo Drobilica član Plenkovićevu-Goldsteinove komisije:

'VLADA NEMA HRABROSTI ZABRANITI ZDS'

<https://direktno.hr/domovina/ponovno-briljira-goldstein-problem-zvati-komunistickim-zlocinima-li-taj-jugoslavenski-rezim-bio-tota-242146/>

A onda ministri dobiju zadatak da objasne kako je samo donošenje stavova Plenkovićevu-Goldsteinove komisije iznad zakona

<https://narod.hr/hrvatska/medved-i-butkovic-o-zds-postoje-preporuke-vijeca> .

Glupost je najbolje pravdati novom gluhošću, zar ne?

Kako je Hodak spomenuo Opću sjednicu svih sudaca Visokog prekršajnog suda. Hodak je odvjetnik pa zna što je pravo i ne prodaje svoju struku zbog zahtjeva politike.

Zato ću vas podsjetiti da je na odluku o kojoj govori Hodak, a koja nije draga vlastima reagirao Predsjednik Ustavnog suda.

Zato ću vam u Prilogu dati moje pismo Predsjedniku USRH kojim sam ismijao tog 'stručnjaka' tipa Ive Drobilice.

To se vidi i iz samog naslova koji su dali na portal narod.hr:

AKADEMIK PEČARIĆ ŠEPAROVIĆU: 'POZDRAV ZDS DATIRA OTPRIJE NDH – TVRDITE LI DA JE POSTOJALA JOŠ 1932. GODINE?'

Nije mi odgovorio!

Da, general Ivan Tolj mi je ono napisao:

Pišeš pisma, pišemo pisma, a odgovora nema! Ali ima smisla, ima...

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

(13.)

Poštovani Predsjedniče RH,

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Kao što sam vam napisao u prošlom pismu u svojoj 'obrani' u *The Jerusalem Postu* Ivo Goldstein se poziva i na svog oca: „Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“ Blagonaklono Ivo Drobilica spominje samo nekoliko imena iz tih proustaških krugova.

Zato ću vas ja podsjetiti kako su 2015. godine jednu takvu knjigu napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i Blanka Matković. Njihovu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“ izdalo je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Osuda knjige došla je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu: „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina (tada posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH g. Zorana Milanovića), Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

Na to su masovno odgovorili veliki broj onih iz proustaških krugova o kojima piše Ivo Drobilica. To su:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ilica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peaković-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat

doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić

dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ilica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potporu su im pružili i drugi iz proustaških krugova.

U Prilogu vam šaljem i njihovo pismo.

Podsjećam vas da sam vam poslao moju knjigu “Branili smo Stepinca”. U knjizi imate još jako puno imena iz proustaških krugova, dovoljno je pogledati samo djelomični popis onih koji su tražili ostavke na Porfilijevoj TV (poglavlje ‘Srpski svet’ i Hrvatska) i zbog toga što im gostuje i Ivo Drobilica, a to je bilo mnogo prije pojave Goldmanova teksta u Jerusalem Postu. Zajedno s onim na Internetu preko 3000 takvih potpisnika. Izdvojit ću samo neka imena pobjednike iz Domovinskog rata:

general dr Kornelije Brkić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Mile Ćuk
admiral Davor Domazet Lošo
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
brigadir Werner Ilić, Zagreb
general Ante Jelavić
general Ivan Kapular, Zagreb
general Marinko Krešić
brigadir Stjepan Kulić, Vinkovci
general Mladen Markač, Zagreb
brigadir Ivan Markešić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
general Ivica Primorac
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
brigadir Ivan Rašić, Zagreb
general Renato Romić, Virovitica
general Željko Šiljeg, Zagreb
st. brigadir Marinko Štrbac, Novoselac
general Žarko Tole, Split
general Ivan Tolj, književnik
brigadir Ilija Vincetić, Zadar
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar

Vidite kako je teško bilo Ivi Drobilici i njegovom tati u toj borbi s proustaškim krugovima.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Iz zahvalnosti prema tim velikim znanstvenim doprinosima Ive Drobilica naši ljudi su i pronašli tu drobilicu po kojoj je dobio ime:



**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ, DRAGVOLJAC.COM, 2023:**

**ZAHVALA PROF. DR. SC. VERI ČULJAK
(LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ)**

Draga Verice,

Tebi i Tvojima zahvaljujem ti se na čestitki:

Subject: *Re: Akademik Dujella javlja da sam po novim listama sa Stanforda opet hrvatski znanstvenik!*

Date: Thu, 5 Oct 2023 12:24:51 +0200

From: Vera Culjak

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Čestitamo vam dragi akademice, a posebno što se Hrvatska opet može i treba ponositi vašim uspjehom!

Duje je poslao i liste za matematiku. Na obje liste je prvih deset po broju radova:

1. Agarwal, Ravi P.	1,479
2. O'Regan, Donal	1,327
3. Srivastava, Hari Mohan	1,195
4. Llibre, Jaume	1,034
5. Chu, Yu Ming	950
6. Gutman, Ivan	919
7. Shelah, Saharon	887
8. Kim, Taekyun	862
9. Argyros, Ioannis K.	818
10. Pečarić, Josip	801

Podatci su, kao što znaš, izvučeni iz baze **Scopus**, a te dvije liste su – **najcitiraniji znanstvenici za 2022. godinu** na kojoj ih je 1436 te **najutjecajniiji znanstvenici za cjelokupnu znanstvenu karijeru** na kojoj ih je 1421.

Kako znamo da neki od znanstvenika imaju radove koji prvenstveno nisu matematički Duje je za gornjih deset izvadio i brojke sa naše matematičke baze.

MathSciNet: publikacija - citata

1. Agarwal, Ravi P.	1763 – 18344
2. O'Regan, Donal	1590 – 13720
3. Srivastava, Hari Mohan	1434 – 14410
4. Pečarić, Josip	1359 – 6787
5. Argyros, Ioannis K.	1198 - 2165
6. Llibre, Jaume	1165 – 9131
7. Shelah, Saharon	1162 – 11079
8. Kim, Taekyun	781 - 4402
9. Chu, Yu Ming	763 – 5300
10. Gutman, Ivan	596 – 5735

Kao što vidiš na sve tri liste prvi je prof Agarwal koji je i Tvoj koautor:

R. P. Agarwal, V. Čuljak and J. Pečarić, Some integral inequalities involving bounded higher order derivatives, *Math. Comput. Modelling*, Vol. 28, No 3, (1998), 51-57.

R. P. Agarwal, V. Čuljak and J. Pečarić, On discrete and continuous Wirtinger inequalities, *Applicable Analysis*, Vol. 70(1-2), (1998), 195-204.

Sa Agarwalom imamo 10 zajedničkih radova, a koautori su mu i profesori dr. sc. Brnetić, Neven Elezović, Slavica Ivelić Bradanović i Ana Vukelić.

Sa Srivastavom imamo dva rada, a koautori su iz mene u jednom prof. Ivan Perić, a u drugom prof. Mirna Rodić.

Sva trojica s najviše radova Agarwal, O'Regan i Srivastava su u uredništvu časopisa *Mathematical Inequalities and Applications* koji je bio prvi hrvatski matematički časopis na SCIE listi.

Zapravo na Stanfordovim listama među deset s najviše radova je još jedan Hrvat akademik Ivan Gutman o kojemu sam napisao knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivan Gutman*, dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>

Doktorirao je kemiju u Zagrebu, a poslije i matematiku u Beogradu. Mentor za doktorat iz kemije bio mu je pok. akademik Nenad Trinajstić koji je i na novim listama sa Stanforda među hrvatskim znanstvenicima na trećem odnosno četvrtom mjestu.

I o njemu sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>

Draga Verice, što se tiče onog da se *Hrvatska opet može i treba ponositi vašim uspjehom*, drago mi je što si stavila ono TREBA. Bez toga bi želja bila besmislena jer je jasno da je puno onih koji nisu sretni što bi se u RH trebali ponositi takvim uspjesima.

Kao što znaš smatrao sam sramotom Zagrebačkog sveučilišta što su za rektora birali dr. sc. Damira Borasa, kao što je sramota da je postao nedavno i profesor emeritus na Sveučilištu. Znali su da dok je on bio rektor njegov mentor dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao emeritus i ako je predložen 2017. a umro je 2021. A

Tuđman mu je omogućio da doktorira poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu i to u 48. godini života. Doktorirao je uz komentar jednog profesora: Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti. A Boras je u narednih 15 godina postao docent, izvanredni profesor, redovni profesor, redovni profesor u trajnom zvanju, dekan i rektor.

Vjerovali ili ne! Tek pri kraju njegovog rektorovanja počeo sam ponovo surađivati sa vama sa Zagrebačkog sveučilišta tako da na ovim listama opet budem hrvatski znanstvenik.

Međutim Duje je primijetio da sam ove godine opet na Scopusu 'ruski znanstvenik'. Naime zadnji rad koji je dan na njihovoj listi s dvije moje suradnice iz Pakistana imao je opet adresu sveučilišta RUDN (Moskva), iako sam od početka Ruske agresije na Ukrajinu prekinuo svaku suradnju s njima. Nadali smo se da će se do rada na Stanfordovih lista na Scopusu pojaviti neki novi rad i da ću opet postati hrvatski znanstvenik.

Tek sada kada smo vidjeli da jesam doznao sam da je 'krivac' dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a

Subject: *AW: Akademik Dujella javlja da sam po novim listama sa Stanforda opet hrvatski znanstvenik!*

Date: Thu, 5 Oct 2023 22:37:14 +0000

From: Stjepandic, Josip <Josip.Stjepandic@PROSTEP.com>

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Da je akademik Dujela kopao malo dalje, utvrdio bi da je neprijateljska emigracija rovarila protiv transfera pridragog akademika Pečarić u ruske znanstvenike, tako da je on vraćen tako kamo pripada.

Protokol u privitku.

Dear Josip Stjepandic,

Thank you for contacting Scopus regarding author profile correction.

I like to inform you that I have processed the requested correction manually. It takes one week for the requested corrections to appear online.

Upon checking in the below articles author name "Pečarić, J. E." appears twice in Scopus. Hence, I am passing your query on to the Scopus Content Team (scopussupport@elsevier.com)

with reference number: 230928-013147

This team is specialized in reviewing content queries, adding missing content, and/or making content corrections. The Scopus Content Team will be in contact with you regarding your correction.

Article: A Matrix Version of the Ky Fan Generalization of the Kantorovich Inequality

Should you have other requests, please do not hesitate to contact us via the customer forms at: <https://service.elsevier.com/app/overview/Scopus/>

Kind Regards,

Sabetha Kumari

Support Agent – Scopus Author Feedback team

on behalf of Elsevier

Elsevier Support Center (For Content Corrections and Author Support)

From:

Administrator

Date: Thursday, September 21, 2023 07:56 PM GMT

Dear

customer,

Thank you for contacting Scopus Author Feedback. This is an automated acknowledgement to confirm that we have successfully received your request for an amendment to the specified author profile.

For all future correspondence regarding this request, please quote your unique reference number provided in the subject header of this email.

Please be advised that it may take up to seven days before your requested changes appear online. We appreciate your patience in this matter. If we require further information about your inquiry, we will contact you at the email address provided within two working days. If the information you have provided is sufficient and allows us to process your request, we will only contact you upon completion.

To learn more about the Scopus author profiles, citation counting and our content policy, please visit our help files at

<https://service.elsevier.com/app/overview/scopus/>.

Kind regards,

The Scopus Author Feedback Team

Dakle, nisam ja jedini krivac što sam opet hrvatski znanstvenik, već su tu i Duje i moj imenjaka ('neprijateljska emigracija'). O njima sam već napisao knjige:

J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.

J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>

Naravno hrvatskim vlastima su mnogo draži znanstvenici sa Zagrebačkog sveučilišta sličniji bivšem rektoru Damiru Borasu. Pogotovo ako ih zbog njihovih uspjeha u jedinom hrvatskom tjedniku „Hrvatskom tjedniku“ uvrste u rubliku FUSNOTE ZA FAH IDIOTE.

U Prilozima jučerašnjem teksta dao sam jednog takvog iz Hrvatskog tjednika od 29. travnja 2021.:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

U istoj rublici „Hrvatskog tjednika“ od 14. 9. 2023. postoji također komentar nove knjige Iva Drobilice *Povijesni revizionizam i neoustaštvo*:

Ivo Goldstein, na prosrpskoj N1 o svojoj novoj knjizi još originalniji nego s prijašnjom laži o drobilici kostiju u Jasenovcu:

„Jasenovac je bio zločin genocida, ratni zločin, protiv čovječnosti. Bleiburg nije bio genocid, u jednom dijelu je bio ratni zločin, ali i obračun s kriminalnom, zločinačkom izdajničkom endehazijom... Tako da govoriti da se rasni zakoni nisu provodili je neistina, govoriti o tome da je srpski ustanak bio zato jer Srbi nisu voljeli bilo kakvu Hrvatsku državu je jedna od revizionističkih i neoustaških tvrdnji.“

HT: Općepoznato je da su ustanak digli zato što su voljeli bilo kakvu Hrvatsku i tridesetak Izezića su žive bacili u jamu i s prevelike ljubavi prema Hrvatima.

U Prilozima zato dajem tekst Josipa Jovića o predavljanju te knjige. Naime, u toj knjizi Ivo Drobilica spominje i predavljanje moje knjige o Josipu Šimuniću. Zanimljivo je da nitko ne osporava vrijednost Josipa Šimunića u onome čime se bavi dok je opće poznato da je Ivo Drobilica i dobio takvo ime po jednoj od niza laži koje je koristi u svom 'znanstvenom' radu o čemu postoji niz radova hrvatskih povjesničara, pa prof. dr. sc. Josip Jurčević i kaže da Iva Goldsteina ne treba smatrati znanstvenikom.

Zanimljivo je i vidjeti kako netko takav kakav je Ivo Drobilica optužuje druge da lažu, a on to radi na str 424. govoreći o predavljanju knjige o Šimuniću:

Stav hrvatskih branitelja o ratu u kojem su s djelovali usporediv je s arditima u fašističkoj Italiji. Arditi su smatrali da Italija, iako pobjednica, nakon Prvog svjetskog rata nije dobila ono što je zaslužila. Govorili su o "osakaćenoj" pobjedi. Slično misli i značajan broj radikaliziranih hrvatskih branitelja koji tvrde da su donijeli svojoj domovini oslobođenje tako da na njezinu teritoriju nema više strane vojne sile, ali da ona nije oslobođena od Srba, "Jugoslavena", "udbaša", "komunista" i sličnih. Naravno, uz to ide i sva bagaža fašistoidnih elemenata,

poput mržnje prema "drugom" i "drugačijem". I logično se, naposljetku narativ preljeva u povijesni revizionizam i neoustaštvo.

Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019. pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", našto je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".

Ta mržnja branitelja koja se može nazvati eshatološkom ne proizvodi samo političke, društvene i psihološke posljedice, ona rezultira dubokim kulturnim lomovima. Tako da današnja Hrvatska nije sposobna, djelomično zahvaljujući i tim navodnim predstavnicima branitelja, da zajednički komemorira žrtve ratova koje su je zadesile. Tuga, koja bi trebala biti zajednička, utopljena je u mržnju. Neki su branitelji 2013. blokirali vukovarsku kolonu sjećanja, neki, pak, inzistiraju na lažima o povijesti Jasenovca. I opet se nameće usporedba s jednim europskim primjerom, ovaj put s Weimarskom Njemačkom: dvadesetih godina je socijaldemokratska pruska vlada (kao vlada jedne od njemačkih zemalja) planirala podizanje spomenika bici kod Tannenberg iz 1914. Radikalna je desnica sve učinila da pruska vlada 1929. ne sudjeluje na otvorenju spomenika

U „Hrvatskom tjedniku“ od 5. 10. 2023. imamo još jednog 'znanstvenika' sa Zagrebačkog sveučilišta sličnog Ivo Drobilici:

FAH IDIOT TJEDNA

Dražen LALIĆ, sociolog s Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu u Hrvatskom saboru o navijačima i neredima:

„Možemo se sjetiti neodigrane utakmice Dinamo - Zvezda. Tamo je zapravo prestao mir. Nije počeo rat, ali je prestao mir. Nastavljaju se neredi navijača diljem Europe. Uzvikivanje fašističkog pozdrava predvođenih Joeom Šimunićem. Inače odličan igrač, ali politički nepismen...

HT: Za razliku od Šimunića, ovaj sociolog proslavio se raskošnom političkom pismenošću kada je rekao da će se Barack Obama po **treći put**

Kandidirati za predsjednika Amerike ako to odluči njegova supruga Michelle.

Iako je očito neznanje o ZDS ipak je to nepotrebno komentirati jer sam napisao više knjiga o tom pozdravu, pa u Prilozima dajem tekst o ovom 'fah idiotu' sa Zagrebačkog sveučilišta.

Nadam se da je ovo dovoljno da se shvati zašto nisam želio biti na takvom sveučilištu. Sreća moja je da političari u RH i ne razumiju ovo o čemu sam pisao u prvom dijelu ovog teksta, a političari u znanosti se ne usude staviti do znanja ovim prvima da razumiju. To se vidjelo i nedavno kada se doznalo da je od dva hrvatska Q1 časopisa jedan moj, a od dva Q2 opet je jedan moj.

Akademik Josip Pečarić

SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI (PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 10.)

„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“
(Siniša Glavašević, studeni 1991.)
„Pustite da prvo prođu Hrvati“
(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)

Izgleda da je Andrej Plenković napokon shvatio što je rekao i redar koloni vlade 2013. pa sada poručuje:

‘BOLJE DVA PLAKATA NEGO DVIJE KOLONE’

<https://kamenjar.com/plenkovic-bolje-dva-plakata-nego-dvije-kolone/>

Čini mi se da je malo zakasnio. Ljudi više vjeruju Hrvatima nego onima koji za sebe kažu da su Hrvati. To se vidi i iz pitanja koje Ivan Penava postavlja Plenkoviću:

„Što je teroristički čin nego ubojstvo 12 redarstvenika, napad na Škabrnju, Petrinju, Vukovar...? Tko je od nalogodavaca odgovarao za taj teroristički čin? To vas ne sekira? To vam nije problem, ali vam je Damir Markuš problem? Zapitajte se malo i porazgovarajte sa savješću.

Poštovani predsjedniče Vlade, vi ste jako promijenili narativ, a pokušavate promijeniti i povijest hrvatskog naroda. Nekada je u Hrvatskoj terorizam i terorističke organizacija bio SDS, Vojislav Stanimirović i ta ekipa, a vi se ovih dana jako trudite pokazati teroristima heroje, dragovoljce, ljude koji su po tri puta ranjavani u Domovinskom ratu...”

<https://kamenjar.com/penava-nekada-je-u-hrvatskoj-terorizam-i-teroristicka-organizacija-bio-sds-stanimirovic-i-ekipa-a-zahvaljujuci-plenkovicevoj-vladi-danas-se-tako-naziva-heroje-domovinskog-rata/>

A ako hoćete o napadima na HOS:

<https://narod.hr/hrvatska/milan-zanoski-svaki-napad-na-postrojbu-hos-a-je-napad-na-cijelu-hrvatsku-vojsku>

Istina to ne optužuje tolik Plenkovića koliko njegove poslušnike branitelje kojima su vrijednije kroasane koje je u vrijeme Domovinskog rata Plenković jeo u Parizu od života koje su na Oltar Domovine položili HOS-ovci.

O terorizmu, a zapravo o fašizmu pisao sam u prethodnom tekstu „FAŠISTI ILI TERORISTI (PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 9.)“ koji je objavljen je na portalu bezcenzure.hr:

<https://becenzure.hr/vlad/fasisti-ili-teroristi/> Nisam ni spomenuo da je Boris Dežulović bio i FAH IDIOT TJEDNA u zadnjem broju *Hrvatskog tjednika* misleći na ovaj tekst o ideološkoj povezanosti aktera ‘priče’ o terorizmu – o ideološkoj povezanosti SDSS-a i HDZ-a i njima bliskih pojedinaca, a Dežulović je kolumnist u Pupovćevim Novostima.

Meni su (profesionalna deformacija) uvijek zanimljiviji FAH IDIOTI koji su navodno znanstvenici. Tako je u istom broju fah idiot ponovno:

Hrvoje KLASIĆ, jugoslavenski povjesničar za zagrebačkome Filozofskom fakultetu:

'Hrvatska je ugled izgubila s Titom!'

HT: Kako ne, hrvatski se ugled prvo počeo srozavati sa smrću Špiljka, a onda se nepovratno strmoglavio kad je krepao jedan od 10 najvećih ratnih zločinaca u povijesti. Da nisu ugledni, ne bi ovaj istoričar-alkemičar mogao bravare i opančare, ratne zločince, pretvarati u državnike.

Zadivljuje me inteligencija 'kolege' Klasića. I ja se volim hvaliti uspoređujući se s JB Titom. I JB Tito i ja smo među deset najboljih u svijetu. On među ubojicama, a ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima. Pametan kakav jest Klasić hvali JB Tita jer je deseti, a Slobodan Milošević tek trideseti. dok se Pavelić uopće nije ni plasirao na te liste. Pa kako da ne hvali JB Tita? DESETI je JB Tito! Bravo 'kolega'!

Za one kojima nije jasno zašto u *Hrvatskom tjedniku* smatraju Klasića alkemičarom. On je u tom tjedniku još 29. travnja 2021. bio:

FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

'Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu.'

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Naravno to sam odmah komentirao tekstom:

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

U mojoj knjizi o sjajnoj mladoj povjesničarki dr. sc. Vlatki Vukelić često se spominje i Klasić. Zapravo ga ismijava kao povjesničara, a može se naći i među sudionicima *Porfirijeva kružoka u Zagrebu – Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Dejan Jović, pater Tvrtko Barun, Milorad Pupovac, Petar Kuzmić, Josipović, Villi Matula...*

Na 'crvenom' Sveučilištu u Zagrebu izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić poslije intervencije partijske organizacije grada Zagreba nije potvrđena za dekanicu na Fakultetu hrvatskih studija.

Naravno Klasić, koji je kako smo već vidjeli uz Goldsteina poznat i po 'istraživanjima' Jasenovca, nije se usudio izaći na dvoboj s Igorom Vukićem u povodu Vukićeve knjige već je stradala urednica Karolina Vidović Krišto što se usudila pozvati u emisiju tjednog znalca (Vukić) i nezalicu koji slično Goldsteinu izmišlja smiješne dokaze pa je eto čuven i kao alkemičar. Goldstein je po jednom takvom 'dokazu' i nazvan Ivo Drobilica. Tako je prije nekoliko dana predstavljena knjiga dvojice doktora znanosti N. Banića i M. Koića *JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE*. Prepuna dvorana Doma specijalne policije a svi nazočni su se valjali od smijeha na spomen Iva i njegove drobilice po kojoj je dobio ime. Istinski eksperti u računarstvu su proučavali popis i uspoređivali ih s drugim popisima i objavili na stotine tekstova ukazujući koliko je lažnih imena na tom popisu. 'Stručnjaci' koje plaćaju ovakve vlasti shvatili su da trebaju ukloniti samo jedno ime na koje su im ukazali doktori znanosti Banić i Koić.

Zašto?

Pa vlast ih plaća a dotičnoj žrtvi u logoru Jasenovac na sprovodu je bio Predsjednik Vlade.

Ostalim sličnim 'žrtvama' Plenković nije bio na sprovodu pa su i dalje na tom popisu koji sam odavno nazvao: „velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića“!

Naravno, u gore spomenutom Porfirijevom Kružoku nema HDZ-ovaca. Njihov doprinos SPC je poznat, pa bi bilo očito da ih se veže izravno za 'Srpski svet'. Zato je poveznica HDZ-a i SSDS-a 'zvezda petokraka' za koju se zajednički bore svim silama. Njihova 'zvezda' nasuprot HRVATSKOG pozdrava ZDS. A na to ih podsjećaju oni kojih su se u ratu najviše bojali – HOS-ovci. Kakav je npr. bio Crvenkapa i 'HOS-ova štafeta smrti' (vidjeti Priloge).

Zato i HDZ i SDSS napada HOS-ovce, a izdašno financira Pupovčeve Srbe, a ne Srbe koji su slično HOS-u branili RH:

<https://narod.hr/hrvatska/pogledajte-kako-su-kroz-godine-bujale-isplate-pupovcevom-snv-u-iz-drzavnog-proracuna>

Ne treba pripisivati samo Srbima umješnost kada su uspjeli stvoriti koaliciju SDSS – nasljednicu stranke koja je sudjelovala u fašističkoj agresiji na Hrvatsku i stranke koju je stvorio HRVATSKI predsjednik koji je od njihove vojske napravio zečeve. Uvijek treba imati na umu da su ti 'zečevi' bili vojska svjetskih moćnika koji su bili i ostali protivnicu neovisne Hrvatske. Može biti ali Srpska Hrvatska. A to srpske sluge u RH dobro razumiju.

Još u knjizi *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Koja sadrži moje tekstove iz prethodnog razdoblja objavio sam tekst o promjeni HDZ-a: *Detuđmanizacija i HDZ*. Sanader, Kosor i sada Plenković uspjeli su dovesti Hrvatsku u poziciju da je vlast ipak podobna svjetskim moćnicima koji nisu željeli Hrvatsku. Na vlasti je Srpsko-hrvatska koalicija sastavljena od onih koji su bili protiv Hrvatske pa je

glavni čovjek te koalicije Pupovac i onih koji su zbog raznih razloga prihvatili ulogu srpskog sluge i ispunjavaju sve što Pupovac traži od njih.

Danas imaju i Memorandum 2. SANU kao putokaz koji im je pokazao da rat nastave „Borbom simbola“. Na jednoj strani ZVEZDA PETOKRAKA (zapravo i kokarda), a na drugoj ZDS.

Zato sam još 7. 12. 2016., ako ne i ranije pisao:

ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA
IZ SVIH STRANAKA

Tekst je dan u više mojih knjiga. A prije tri godine i:

KONAČNA POMIRBA DJECE PARTIZANA I ČETNIKA

<https://bezccenzure.hr/vlad/konacna-pomirba-djece-partizana-i-cetnika/>

Pomirili se jesu, zajedno jesu, ali bez pobjede ZVEZDE nisu sigurni u konačnu pobjedu. Ipak i u HDZ-u imate čudnih osoba koji još uvijek vjeruju da je to Tuđmanova stranka, pa moraju biti oprezni, zar ne?

Zapravo su stalno su u strahu koliko takvih ima u HDZ-u i tko je takav.

Kako su i laži o logoru Jasenovac (u kojima su važni i Ivo Drobilica i Klasić) itekako i dalje važne u Beogradu su se zabrinuli kada se pojavila moja knjiga: *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Uplašili su se da nas ne financira Vlast, pa se o toj knjizi diskutiralo na televiziji u Beogradu (u RH ionako tako nešto ne smiju ni spomenuti).

Naravno ja sam im se narugao knjigom:

J. Pečarić, *Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Ja sam poslao obavijest s linkom knjigu ravnatelju njihovog povijesnog instituta, a ministar Grlić Radman svom kolegi ministru iz Vlade TS koji su sudjelovali u emisiji.

Odgovore nisam dobio.

Možda sam bio nepristojan pa sam usporedio moj znanstveni opus i opus cijelog tog njihovog instituta na svjetskoj bazi Scopus i ispostavilo se da ja tamo imam skoro 11 PUTA više radova nego cijeli taj Institut. A ja sam im 'luđak' a oni su znanstvenici.

Naravno bio sam pokvaren jer sam znao kakvi su kod nas u tom pogledu Ivo Drobilica, Klasić, Josipović i sl. pa sa unaprijed znao što će Scopus pokazati. Zapravo umjesto znanošću oni proizvode lažnu znanost slično s 'istoričarima' u RH. To je u Srbiji dovedeno na visoku razinu i o jednoj takvoj stvari nedavno je u 'Bujici' govorio saborski zastupnik Stipo Mlinarić kada je Centar dr. Ivana Šretera na čijem je on čelu podigao osmu kaznenu prijavu zbog "Operacije Vukovar".

Prvo su ga napali iz HDZ-a i drugi iz RH, ali odmah i mediji u Srbiji:

‘NOVI USTAŠKI PLAN HRVATSKE’: SRPSKI MEDIJI U HAJCI ZBOG
MLINARIĆEVE KAZNENE PRIJAVE

<https://narod.hr/svijet/novi-ustaski-plan-hrvatske-srpski-mediji-u-hajci-zbog-mlinariceve-kaznene-prijave>

Tekst dajem u Prilozima.

Na žalost teško je naći i na Internetu ono što je ispričao Mlinarić kod Bujanca.

Upozorio je koliko su Srbi još kod pada Vukovara znali da im je važno očuvati 'zvezdu petokraku' i JNA pa su snimali onu čuvenu scenu kada četnici pjevaju Slobodanu da im pošalje salate jer „*Bit će mesa klat ćemo Hrvate*“. Scenu su snimali ČETIRI puta i pazili da se na njoj ne pojavi 'zvezda petokraka'!

Vjerovali ili ne.

Nitko nije sudio onima koji su predvodili fašističku agresiju na RH: Vrh JNA. Tek danas se spominje napad terorista, što sam ja govorio u vrijeme snimanja filma „Oluja“ računajući da će u SAD-u prije shvatiti o čemu se ovdje radi kada koristim riječ terorizam, mada sam mnogo prije toga uvijek tvrdio da se radi o fašističkoj agresiji.

Zasluge Mlinarića i DP za to su velike, pa završimo ovaj tekst riječima Šilje sa portala hrvatsko.nebo:

Dodamo li svemu tomu za Plenkovića vrlo neugodan sukob s DP-om (Penava, Mlinarić...) u pogledu obilježavanja Dana sjećanja, koji će epilog imati sljedeće subote, 18. studenoga, u Vukovaru, među tisućama bivših branitelja i ostalih domoljuba koji već dugo nisu nimalo oduševljeni Plenkovićevim odnosom prema hrvatstvu, Domovinskom ratu, četništvu, srbijanskom agresoru i procesuiranju ratnih zločinaca, zaokružili smo sliku. U toj slici, Plenković sve više sliča na plivača u nemirnim vodama koji sve češće gubi živce, koji se smušeno batrga, no koji dosljedno sprječava priznati ikakvu i ičiju krivnju za tolike dosad razotkrivene skandale, afere i očite zloporabe i nezakonitosti. I koji nastoji spriječiti i smjenjivanja i ostavke. Sve do danas, kada je po hitnom postupku 'smijenio' ministra Banožića – kao da on ministre može samo tako smjenjivati (zna se tko ih je izabrao – naime Sabor). No, bilo kako bilo, Plenković je danas načinio presedan: smijenio je ministra Banožića ne čekajući da se oporavi ni da se službeno rasvijetle sve činjenice povezane s jutrošnjom prometnom nesrećom. Što samo pokazuje da je i sam shvatio kako je 'vrag odnio šalu'. Tako neugodne situacije u kojima je fizički stradala samo poneka osoba često su 'jače' od onih situacija u kojima su – na manje 'opipljiv', na manje bolan ili zoran, a na više posredan način – veliku štetu pretrpjeli mnogi, a i čitav narod i njegova država.

U roku od nekoliko mjeseci

Plenković je, otkako je na vlasti, postupno neutralizirao čitave sustave etičke, političke, nadzorne, inspeksijske, pravosudne i kaznene odgovornosti. Hrvatska država postajala je skupa s većinom naroda entitet bez imuniteta, izložena svakovrsnim skorojevićima, uzurpatorima, nasilnicima, muljatorima i grabežljivcima, svedena na 'Eldorado', po čijoj imovini i zakonima i snagama reda gaze 'besprizorni' tipovi i tipice, od Daličke do mnogo sitnijih pohlepnika. Pa ipak, kada se činilo da takvo stanje Plenković uspješno održava, opravdava ili tolerira, najnoviji događaji koji su se – poput udaraca Sudbine – sručili na njegove ministre i na njega čini se da bi mogli čitavo tako uspostavljeno

Plenkovićevo 'carstvo' ne samo narušiti, nego i srušiti. Sada je samo pitanje hoće li se to dogoditi u roku od nekoliko dana ili, vjerojatnije, nekoliko mjeseci.

<https://hrvatskonebo.org/2023/11/11/siljo-narusava-li-se-iznenada-i-rusi-plenkovicevo-carstvo/>

Josip Pečarić

ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

UVOD

Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića 'Jasenovački popis, lažne žrtve'. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladi i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20. 11. 2013. veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Leljak. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/kolumne/tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-vukovarug-oni-koji-su-s-razaraca-split-gadali-splitg-331659/>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više od drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu/>

I moj tekst i niz priloga o sličnim bedastoćama Anta Tomića. Sam moj tekst je objavio portal dragovoljac.com uz sliku:



Slika je zapravo prigodna komentaru:

Marcus8 hours ago

Ha ha!

Ali, ako je Ante grof od Kante još i antifašist, a jest, onda je on zapravo "neprikosnoven", neprobojan i nedodirljiv?!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

Naime, u tom prvom dijelu nije bilo uopće govora o događaju u Splitu po kojemu je Ante Tomić poznat i kao 'grog od Kante'.

Zapravo ta slika bi više odgovara nekom od tekstova u drugom dijelu knjige u kojima su dani članci iz mojih knjiga u kojima se spominje Ante Tomić.

Zanimljivo je da je autor velikog broja tih tekstova Zvonimir Hodak.

Zapravo i nije neko iznenađenje jer su Hodakovi tekstovi takvi. Sjajno se ruga autorima koji pišu bedastoće pa mu Ante valjda dođe kao stalni 'gost' njegovih kolumni. Uostalom slični su i moji tekstovi kada komentiram tekstove Anta Tomića.

Akademik Josip Pečarić

VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 11.

„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“

(Siniša Glavašević, studeni 1991.)

„Pustite da prvo prođu Hrvati“

(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)



Foto: Grad Vukovar

Portal bezcenzure.hr objavio je deseti dio ovih mojih 'komentara':

<https://bezcenzure.hr/branitelji/sdss-i-hdz-ideoloski-prijatelji-padne-li-hos-i-svi-ostali-ce-doci-na-red-10/>

Bio sam uvjeren da je to i zadnji o sramotnim napadima Vlasti na Kolonu sjećanja. Oni koji na blagdan 'Dana domovinske zahvalnosti' hapse one kojima trebamo biti zahvalni sada govore o pijetetu tako da opet napadaju te koje su tada hapsili. O tome zapravo i govori taj moj deseti nastavak.

Naravno u cijeloj priči je Pupovčev SDSS koji želi pokazati Hrvatima da im je uzalud bilo ginuti i pobijediti u ratu, da im je uzalud bilo u ratu o srpskih agresora napraviti – kako ih je Milošević nazvao – zečeve, jer se njegova i Slobina politika danas provodi u RH:

***PENAVA O DOLASKU SDSS-A: TAJ ČIN JE ZLOČEST,
PROVOKATIVAN, USMJEREN PROTIV ONOGA ZBOG
ČEGA SE MI OKUPLJAMO***

(...)

O delegaciji SDSS-a: “Da je dostojanstva u Vladi, zaustavila bi se”

O dolasku delegacije SDSS-a 17. studenog rekao je: “Ima tu jedna zanimljiva zakonska stvar. To ćete sve čuti u srijedu, Mlinarić će s pravne strane o tome, što i kako će taj dan biti. Nisam se još bavio s tim. Taj čin je zločest, provokativan, usmjeren protiv onoga zbog čega se mi okupljamo.”

Na pitanje jesu li predstavnici SDSS-a poželjni u Koloni, istaknuo je:

“Jasna je razdjelnica u pitanju. Moram podržati ljude u Škabrnji i razlučiti dvije stvari – vjerujem da ljudima u Škabrnji ne smetaju predstavnici sprske manjine u Koloni. Kad govorimo o političkim predstavnicima, SDSS-u, govorimo u Koloni su svi dobrodošli, ali koliki apsurd je to kad ti isti ljudi dođu dan ranije s namjerama i bacaju vijenac srpskim žrtavama. Imamo malicioznu strukturu i ljude koji omalovažavaju žrtvu Vukovara s tim činom gdje odjednom ne postoje dobri i loši dečki, agresori i branitelji, nego se samo taj dan u Vukovaru i Domovinskom ratu drugačije dijele žrtve, odjednom ne postoji zlostavljač i pravednik. Jasno je da je riječ o političkoj provokaciji u elementima Vlade RH. Da je imalo dostojanstva u Vladi, to bi se zaustavilo. Toga nažalost nema. Hoćemo li se mi samoorganizirati opet, hoće li to napraviti netko treći ili ćemo imati cirkus kao dosad, novu sol na vukovarsku ranu, reći će vrijeme, ali vidimo kuda smjera i Milorad Pupovac i Andrej Plenković kad to dozvoljava.

“Plenkoviću je sad oportuno pisati o desnom terorizmu pa su neka dva maloljetnika privedena, ne znajući što je to, treba ih privesti ako je ozbiljno. Ali onda ga se pita o likvidaciji u Borovu Selu i nastaje tajac. To su prazne priče, ljudi bez argumenta, emocije i karaktera koji pokušavaju prodavati nešto poput magle. Takvi klauni ne mogu prodavati maglu. Možda mogu u Zagrebu, ali tu moraju odgovoriti na neka temeljna pitanja na koja još nemamo odgovor.”, prenosi N1.

<https://hrvatska-danas.com/2023/11/13/penava-o-dolasku-sdss-a-taj-cin-je-zlocest-provokativan-usmjeren-protiv-onoga-zbog-cega-se-mi-okupljamo/>

Zapravo kako sam i napisao u prethodnom tekstu, a i puno puta prije toga Plenković ništa 'ne dozvoljava' Pupovcu. On samo sprovodi politiku svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu i zbog samih sebe moraju pobijediti Tuđmana mrtvog, kada nisu mogli dok je bio živ.

Sve to je poznato onima koji i pročitaju moje tekstove pa bi bilo besmisleno pisati ovaj 11. nastavak, da nije našeg poznatog kolumniste Zvonimira Hodaka. On je 'kriv' zbog ovog teksta.

Naime, u svojoj kolumni od 13. 11. 2013 on piše:

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkoar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojne SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku, čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.*

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

*Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina**... Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?*

*Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.*

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegnu slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podertao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

*Približava se 18. studeni – Dan sjećanja na vukovarske žrtve. Neki tzv. “progresivci” silno su ogorčeni zbog plakata vukovarskog gradonačelnika, uglavnom zbog slova U. Međutim, Vukovar ne postoji bez slova U. Samo trideset godina nakon što smo stvorili državu ti neki žele umjesto Vukovara – Vkoar. To naravno izaziva bijes ostalih. Tako npr.: **Mate Primorac** hladno analizira: “SDSS, stranka koju su osnovali ratni zločinci '90-ih, čiji članovi su radili na stvaranju paravojne SAO krajine, danas drži Vladu i odlučuje o sudbini države te ima medijsku i zakonsku podršku. HOS-ove postrojbe koje su branile Hrvatsku,*

čiji su najbolji sinovi izginuli na ratištima diljem Domovine, bez i jednog ratnog zločina, danas su praktički zakonski zabranjene, HOS nepoželjan i medijski šikaniran”.

Obećali su nam vedriju budućnost. Očito su gledali krivu prognozu!

Ima i onih koji su slučajno naletjeli na pravu prognozu. Ali tek nakon revizije povijesti koje nam prodaju **Klasić, Jakovina, Markovina...** Dokle će nam zlosretna odluka o izboru strane u Drugom svjetskom ratu visjeti k'o uteg na nogama? Kako su se ponašale u to šizofreno vrijeme Švicarska, Španjolska, Švedska...? No oni su se, presvlačenjem uniformi, oprali. Ili što reći o Hitlerovoj Austriji, nacističkoj Njemačkoj i Italiji koja je izmislila fašizam?

Zahvaljujući indoktriniranim “istoričarima” sami smo sebi navukli lance povijesne krivnje iz kojih se ni ne pokušavamo izvući. Hvala **Kangrgi, Zvonareviću** i Filozofskom faksu u Zagrebu.

Komunistička istina i dalje caruje. Po toj partijskoj logici pokolj razoružanih hrvatskih zarobljenika bez suda, suđenja i dokaza prihvatljiv je jer su se partizani žurili. Da je bilo više vremena možda bi se pojavili i neki dokazi u korist okrivljenih. Da se izbjegn timer slične situacije komunističke su vlasti suđenje Pavelićevim generalima (28 Hrvata i Srba) hitno prebacili u Beograd. Tamo su, naravno, svi bili osuđeni na smrt zbog “mržnje” koju su iskazali prema Srbima i Židovima. Moja crna prognoza o 1945., godini koja se vraća ostaje. Kad duboka država napokon završi bitku s HOS-om i NDH-om na red dolazi Republika Hrvatska (podcrtao JP). Volio bih da se varam.

<https://kamenjar.com/hodak-gdje-je-nestao-mesicev-dosje/>

Podcrtao sam dio u kome on konstatira ili daje malo detaljniji naslov mojih tekstova.

Vjerujem da i Hodak misli slično meni o sluganstvu današnjih vlasti koje su u naslovu mog prethodnog teksta: SDSS i HDZ. Takav redoslijed je dan jer je SDSS nasljednik stranke koja je sudjelovala u fašističkoj agresiji na Hrvatsku u kojoj je pobjednik bio Tuđman i njegovi branitelji.

Uostalom HRVATSKOG predsjednika spominje u tekst I Hodak na način na koji ja radim godinama, pa I sada kada govorim o njemu kao o HRVATSKOM predsjedniku. Naime Hodak kaže:

Uvijek se pitam zašto Tuđmana zovu “prvi hrvatski Predsjednik” kad je on “prvi i zadnji hrvatski predsjednik.

O tome sam govorio i u Vukovaru kada smo obilježili 100. Obljetnicu rođenja Utemeljitelja Republike Hrvatske, Moj govor sam počeo riječima:

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno. Cijeli život HRVATSKOG PREDSJEDNIKA (neki vole reći prvog hrvatskog predsjednika što meni nije jasno jer se odmah zapitam: A tko je bio drugi?) je bio takav da je to omogućio. Borba na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, najmlađi general u JNA koji se isticao proučavanjem općenarodne

obrane, izuzetan znanstveni rad u povijesti, direktorovanje u povijesnom institutu, zatvor, povezivanje s tzv. hrvatskom neprijateljskom emigracijom, stvaranje HDZ-a, stvaranje države, pobjeda u Domovinskom ratu to je jedno jedinstveno djelo u kome je svaka karika bila nužna u ostvarenju cilja: neovisne države hrvatskog naroda!

Zato ne iznenađuje što se napada i dr. Tuđman kao povjesničar. Napada se sve što Tuđman jest. Ali napad na njega kao znanstvenika je i zato što on i predvodi hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti.

<https://bezcenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Da, takvog predsjednika i njegove branitelje danas napadaju oni kojima je on omogućio da vladaju državom – kako sam svojevremeno napisao i Račanu –čije ime ne vole!

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/padne-li-hos-i-svi-ostali-ce-doci-na-red-11/>

**SANJA I TESA IVA DROBILICE,
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI

DARAN BAŠIĆ

24/04/2021

Propagandni rat koji se vodi protiv Hrvatske već dugo, a pojačano tijekom proteklih nekoliko mjeseci, pojačao se je do te mjere da nema dana u kojem nas glavnostrujaški elektronički mediji ne obasipaju priložima o prošlosti, pri čemu nas posebni odabranici truju i tezama o hrvatsko- katoličkoj kolektivnoj povijesnoj “krivnji” (*magnum crimen*). Držeći se perfidnoga propagandističkog načela *Tko vlada prošlošću, vlada i budućnošću*, ti i takvi mediji ne pozivaju nijednog povjesničara, vojnog povjesničara, terenskog istraživača, demografa, statističara, matematičara, fizičara, biologa, kemičara, informatičara ili svjedoka koji bi doveo u pitanje trostruki mit o Jasenovcu, mit o Jadovnu i druge mitove nevjerojatnih i fantastičnih brojki i razmjera nastale u prošlom stoljeću. Naprotiv, maksimalan mogući prostor daju strogo biranim povjesničarima, a ponajviše „sjajnom“ trolistu s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u Zagreb u sastavu Ivo Goldstein, Tvrtko Jakovina i Hrvoje Klasić.

Iako nije moguće gledati sve emisije na televizijama ni slušati sve emisije svih radijskih stanica, ne treba nimalo sumnjati u to da su se ta trojica, uz poneko „pojačanje“, ovaj tjedan rastrčali „na sve strane“. I da su tako, ugošćeni u tko zna koliko informativnih emisija, razgovora i ostalih priloga, poučavali druge o onomu „kako je to tada stvarno bilo“. Doista, jedino pravo pitanje i jest „Kako je to tada stvarno bilo?“. No da bi o tomu znanstveno, stručno, objektivno i potkrijepljeno pouzdanim izvorima i sveobuhvatnim istraživanjima govorili, ljudi koji poučavaju druge moraju u normalnim kulturama ispunjavati i određene znanstvene i druge kriterije, kao što su raspolaganje dokazima, utemeljenost tvrdnji, istinoljubivost, čestitost, nepristranost, poznavanje historiografske metodologije, literature i svih relevantnih izvora.

Kakva međutim izgleda znanstvena “metodologija” i “utemeljenost” toga što suglasice, jedan drugoga pretječući, zastupa spomenuti trolist, najbolje pokazuje detaljan kritički osvrt uglednog hrvatskog povjesničara s Hrvatskog instituta za povijest dr. sc. Vladimira Geigera na knjigu njihova korifeja – na Goldsteinovu knjigu *Jasenovac* (Zaprešić; Jasenovac: Fraktura; Javna ustanova Spomen-

područje Jasenovac, 2018). Osvrt je objavljen u *Časopisu za suvremenu povijest* sv. 51 (2019.), br. 1.

(https://hrcak.srce.hr/index.php?show=clanak&id_clanak_jezik=321788)

Knjiga čija je ambalaža načinjena po načelu *Usta moja, hvalite me!* označena je na poleđini korica kao „prva znanstvena monografija” o logoru Jasenovac. Razumije se, glavnostrujaški mediji odmah su ju proglasili “najvažnijim publicističkim naslovom izdanim ove godine (2018. op. ur.) u Hrvatskoj”. Drugi su pak ocijenili da je knjiga „kapitalno djelo hrvatske trivijalne historiografije”. Kakva je sadržajno ta knjiga – koja je, kako navodi Geiger, „pisana akribično”, što će reći (od grč. ἀκριβεία, akribija) osobito brižljivo, pomnjivo, točno, savjesno, te „odgovorno, bez ideoloških predrasuda, zadnjih namjera i politikantskih motiva” – svatko će moći dobro prosuditi kada pročita opširnije izvratke iz Geigerove kritičke recenzije. Njih je uredništvo Hrvatskog neba probralo, podebljalo je osobito zanimljive dijelove, a među probrane citate unijelo svoje međunaslove:

O Antunu Miletiću

Svakome imalo upućenijem jasno je da u sustavnom širenju „jasenovačkoga mita” važno mjesto zauzimaju upravo radovi Antuna Miletića, inače pukovnika bivše Jugoslavenske narodne armije, upornoga i dugogodišnjega zastupnika teze da je u logoru Jasenovac život izgubilo najmanje nekoliko stotina tisuća, pa i 700.000 osoba. Za Goldsteina je pak Miletić „skrupulozni istraživač” (str. 211, 781), što će reći (lat. scrupulosus) pretjerano točan, krajnje oprezan i savjestan. Za Goldsteina je očito skrupulozan svatko tko potvrđuje njegov način.

Miljenko Jergović kao povijesni izvor

Sustavno i ozbiljno prikazati kako je u Jugoslaviji nastala brojka od 700.000 žrtava Jasenovca, kakav je u tom režimu općenito bio odnos prema žrtvama Drugoga svjetskog rata – nažalost, doista zahtijeva skrupuloznost, zahtijeva rad, zahtijeva trud. Goldstein, kojem je pukovnik Miletić „skrupulozan”, umjesto toga će citirati književnika Miljenka Jergovića, koji je nekom prilikom rekao da je Auschwitz bio „strašno i posljednje mjesto”, da bi na temelju toga Goldstein zaključio da se Jasenovac od Auschwitzta „razlikovao u malo elemenata” (str. 23).

„Sugestivne metafore” kao “znanstvena” metoda

Na početku knjige Goldstein je spomenuo da su se za vrijeme komunističke Jugoslavije u vezi s Jasenovcem upotrebljavale „sugestivne metafore” o „povampirenim koljačima” i „sumanutim zločincima” (str. 28). ... A kakve su Goldsteinove metafore? On piše o „bezočnim prijevarama” (str. 48), „duboko nemoralnim zadacima” (str. 49), „dubini pakla” (str. 432), „dnu pakla” (str. 567) itd. Zapravo je činjenica da i Goldstein „skrupulozno” sugestivne metafore upotrebljava na vagone. Dobar je primjer poglavlje „Koljači na terenu” (str. 414–475), o ustašama počiniteljima zločina u Jasenovcu. Tako će Goldstein

svjedocima, u izjavama koje su oni dali u komunizmu i u sjenci više od pola milijuna žrtava Jasenovca, prepustiti da „ocijene” koljače, a on će to samo „skrupulozno” citirati: „inteligentni sadisti” (str. 422), „pogani skot” (str. 423), „krvnik” (str. 426), „krvnik” (str. 427), „koljač” (str. 428), „zločinački pop” (str. 429), „ustaški zlikovac” (str. 430), „najopasniji koljač” (str. 432), „najveći zlikovac” (str. 434), „ljudi – zvijeri” (str. 434), „glavni krvolok” (str. 438), (...)

Od kontradiktornosti do groteske

Goldstein nam u knjizi opisuje Jasenovac (i Staru Gradišku) kao primjer „pakla 20. stoljeća”, kao „apokalipsu” itd. No, zapravo, neprestanom težnjom da nam dočara taj pakao na kraju ispada kontradiktoran, a ponekad i groteskan. Nizanjem grozota Goldstein na kraju postiže dojam suprotan od namjeravanog. Isto tako Goldstein će se potruditi objasniti nam da su životni uvjeti logoraša u smislu prehrane, osobne higijene i svih drugih egzistencijalnih pitanja bili neljudski, ispod razine preživljavanja. A onda će Goldsteinu ipak izletjeti da su majke koje su u logoru bile s djecom tu djecu kupale svaki dan, prale im pelene i pripremale hranu (str. 299). Pa kako to kada hrane nije bilo, vode nije bilo, uvjeta za održavanje osobne higijene nije bilo?

Je li ustašama u Jasenovcu trebao razlog za ubijanje ili nije?

Oko ubijanja zatočenika Goldstein se pak koprca u proturječnostima. Kako nam objašnjava, ustaša u Jasenovcu mogao je premlatiti ili ubiti „bilo kojeg zatočenika i za to nije trebalo imati ni razlog ni povod”. No, samo nekoliko redova poslije Goldstein navodi da su neki ipak postavljali pitanja zašto je netko ubijen, pa je izgovor bio da se radilo o zatočeniku koji je pokušao pobjeći. Odnosno, čak i kada se ubijalo bez ikakva razloga, trebao je postojati neki, čak i „besmisleni razlog” (str. 322). Dakle, najprije ustašama ne treba ni razlog ni povod, a onda ipak treba postojati neki razlog, čak i „besmisleni”?

Goldstein kao priučeni psiholog (I.)

Goldstein će se posvetiti objašnjenjima kao da je priučeni psiholog ili psihijatar. Tako su motivi ustaške mržnje prema Srbima „mnogostruki i slojeviti”, pa se Goldstein poziva na Sigmunda Freuda i „narcizam malih razlika” (str. 52). Ubijanje maljem i nožem bilo je, zaključuje Goldstein, iskaz „individualne patologije” (str. 336). Nakon toga Goldstein ocjenjuje da je Miroslav Filipović Majstorović iskazivao „bipolarnost”, što je slučaj kod osoba s „teškim psihopatološkim problemima” (str. 409). A onda, nakon „narcizma malih razlika” i bipolarnih poremećaja, tu je i tipična goldsteinovska kovanica o „tipičnom sindromu samomržnje” kod Filipovića Majstorovića budući da mu je majka navodno bila Srkinja (str. 401).

Goldstein kao priučeni psiholog (II.)

Nakon toga Goldstein nam pokušava dati dodatna objašnjenja zla u Jasenovcu jer su njegovi razmjeri „toliko stravični” da i „najdosljedniji zagovornik racionalnog pristupa” mora pomisliti da postoji „još neko objašnjenje”. Opet taj

Pathologisierungsdiskurs! Ali, Goldstein se ne zaustavlja, pa na našu žalost nastavlja „objašnjavati”. Dakle, ustaše su bili neobrazovani, mladi i povodljivi, a sve to u društvu u kojem je kolektivno snažnije od individualnoga i u kojem postoji „psihologija stada”, mnogo više nego u „bogatijim, razvijenijim i naprednijim sredinama” (str. 482). Odlično, prof. Goldstein, zato su partizani bili drugačiji, obrazovani, zrelih godina i nepovodljivi, i zato su, na sreću, Njemačka i njemačko društvo, koji su bili mnogo bogatiji, u svakom pogledu razvijeniji i napredniji, i nedvojbeno civiliziraniji i kulturniji, uspjeli izbjeći Adolfa Hitlera, nacizam, rasne zakone i Auschwitz.

„Ustaški plan o trećinama”

Bio bih razočaran da Ivo Goldstein nije spomenuo „ustaški plan o trećinama”. Razvijanje te teorije bez oslonca na pouzdane izvore gotovo je tradicija u obitelji Goldstein. – Slavko Goldstein pisao je da je ustaša Vlado Singer u svibnju 1941. sreo komunistu Šimu Balena, pa mu je rekao ustaški „plan o trećinama”. Zatim je napisao da se „čini” da je navedeno bila „često spominjana i popularna” formulacija u „nekim ustaškim krugovima”. No, mudro je zaključio Slavko Goldstein, ta „floskula” o „trećinama” nije izvorno ustaška, nego vodi podrijetlo od glavnoga savjetnika ruskoga cara, koji je početkom 1880-ih, komentirajući pogrome Židova, zaključio da trećina Židova iz Rusije treba emigrirati, trećina treba prijeći na pravoslavlje, a trećinu čeka smrt. Tako i Ivo Goldstein piše da je među ustašama „kružila maksima” da bi „srpsko pitanje” trebalo riješiti po načelu „trećinu pobiti, trećinu iseliti, trećinu pokrstiti”. Ona – piše dalje Goldstein – nije nikada zapisana u ustaškim programskim spisima niti je zabilježena u tisku ili zakonskim odredbama NDH, ali – zaključuje Goldstein – nema nikakve dvojbe da je teror nad Srbima imao za cilj njezinu realizaciju.

NDH i genocid nad Srbima

Goldstein u knjizi govori o tome da je NDH nad srpskim narodom počinila „genocid”. Nigdje u knjizi Goldstein nije napravio neki teorijski osvrt na to što smatra genocidom, kako bi taj pojam trebalo objasniti te što o tome pišu neki drugi autori. Za njega je pojam genocid samorazumljiv. Temom masovnoga nasilja NDH nad srpskim, židovskim i romskim stanovništvom opširno se bavio spomenuti njemački povjesničar Korb. Nedavno je Korb za hrvatski tisak također izjavio da treba biti oprezan kada se nasilje NDH nad Srbima opisuje kao „genocid”.

„Priča o leševima koji plivaju Savom”

Goldstein nam objašnjava da je „priča o leševima koji plivaju Savom” postupno postala jedna od najspominjanijih u „lepezi jasenovačkih strahota”, ona se širila usmenom predajom, pa je nakon vremena i „izgubila povijesnu uvjerljivost”. Goldstein se zainatio „priči o leševima koji plivaju Savom” vratiti stari sjaj. O tome postoje „brojni dokumenti” (str. 364), educira nas Goldstein. Baš me zanima koji su to brojni dokumenti? Tako Goldstein piše da „22. lipnja 1942.

Zapovjedništvo III. Domobranskog zbora sa sjedištem u Sarajevu izvještava kako 'u posljednje vrijeme prima izvještaje od straža na mostovima da u zadnje vrijeme rijekom Savom plivaju leševi ljudi i životinja (...) ovi leševi zapinju za obalu i raspadaju se, okužujući okolinu'' (str. 364). No, Goldstein obmanjuje. Ovaj Goldsteinov navod odmah privlači pozornost, pri čemu nam posao olakšava njegovo slabašno poznavanje tematike i terminologije. Zapovjedništvo III. domobranskog zbora u Sarajevu uopće nije obuhvaćalo dio NDH kroz koji je tekla rijeka Sava, što nas odmah upozorava da se treba vratiti izvoru koji Goldstein navodi. A tu ćemo vidjeti koliko je on spreman iz arhivskih izvora citirati samo ono što mu odgovara da bi potvrdio svoje tvrdnje. Zapravo je riječ o tome da je Zapovjedništvo III. domobranskog zbora podređenim zapovjedništvima prosljedilo okružnicu Glavnoga stožera Ministarstva hrvatskog domobranstva Obći br. 10615/taj. od 17. lipnja 1942., u kojoj je navedeno: „Zapovjedništvo II. domobranskog sbornog područja prima izvještaje od straža na mostovima, da u zadnje vrijeme plivaju rijekom Savom leševi ljudi i životinja, među kojima ima odjevenih i u domobranske odore. Ovi leševi zapinju za obalu i raspadaju se, okužujući okolinu. Ovakav nečovječni i zlonamjerni postupak većinom neprijatelja države, kojim se šire zaraze, valja onemogućiti, zabranom bacanja leševa u rijeke, nadzorom rieka i obala po upravnim i vojnim obhodnjama, te odredbom za hvatanje i zakapanjem leševa na mjestu, gdje su opaženi. Dakle, kada se dokument pročita u cijelosti, postaje jasno koliko je Goldstein spreman na manipulaciju. U dokumentu se nigdje ne spominje da je riječ o leševima zatočenika iz Jasenovca, iako se iz njega može iščitati da leševe ljudi u Savu bacaju i pripadnici postrojbi NDH, premda većinom ipak „neprijatelji države“. Također je navedeno da su neki od leševa možda i domobrani koje su ustanici pobili i bacili u Savu, što je Goldstein u potrebi da onemogući „ustašku propagandu“ metodom škarica izostavio. Iz navedenoga je očito – Goldstein ili nije valjano savladao „zanat“ povjesničara, znanstvenika, ili ne odolijeva patvorenju (falsificiranju, krivotvorenju) izvornika u namjeri obmane.

Goldsteinova sklonost trećerazrednim izvorima

Umjesto da su mu poznati i da koristi prvorazredne izvore, Goldstein će svoju knjigu garnirati trećerazrednim, perifernim izvorima, pa navodi da je jugoslavenska kraljevska vlada u izbjeglištvu 1943. raspolagala podacima da je Jasenovac „centralni logor kroz koji svaki mora da prođe a onda se upućuje u druge“ (str. 26). A u koje to druge logore? – Kada se Goldstein već poziva na jugoslavensku kraljevsku vladu, čudno je da se ne pita što znači navod da je Jasenovac „centralni logor kroz koji svaki mora proći“. Znači li to zapravo da se iz Jasenovca masovno izlazilo? Je li to na tragu tvrdnji kolege mu povjesničara Stjepana Razuma?

Je li Goldstein u stanju donositi valjane zaključke?

No, ako Goldstein baš ne poznaje izvore i faktografiju, a ni preciznost mu nije jača strana, možda je u stanju donijeti valjane zaključke? Pogledajmo neke

primjere njegove analitike. Goldstein će se na nekoliko mjesta (str. 67, 544) uhvatiti brzogovora koji je general Glaise von Horstenau potkraj veljače 1942. uputio njemačkoj 718. pješačkoj diviziji, da se toj diviziji podređuju tri ustaške satnije koje su osiguravale logor u Jasenovcu. Na temelju toga Goldstein će se baciti u analizu je li to podređivanje jasenovačkih ustaša njemačkoj vojsci bio pokušaj Nijemaca da onemoguće teror ustaša iz Jasenovca nad obližnjim srpskim selima. Pri toj mudroj analizi zaboravio je spomenuti da se u istom brzogovoru kaže da će zapovjedništvo nad tim ustašama preuzeti upravo – ustaški satnik Vjekoslav Luburić (kojega Glaise von Horstenau nije podnosio). U dubini analize koja se temelji na krhkim nožicama Goldstein je propustio vidjeti da su njemačkoj 718. pješačkoj diviziji spomenute ustaške snage možda bile potrebne za borbu protiv ustanika koje su u tom razdoblju vođene na području Prijedora.

Goldsteinovo nepoznavanja izvora, literature te kronologije i problematike

I moglo bi se tako nabrajati dalje, ali evo samo još jednoga primjera Goldsteinova nepoznavanja izvora, literature te kronologije i problematike teme o kojoj piše. Tako on na stranici 600 donosi sjajnu ocjenu: „Pod pritiskom Nijemaca Pavelić je donekle revidirao politiku prema Srbima: proglasio ih je ‘Hrvatima pravoslavne vjere’, obećao obustavu progona i osnovao Hrvatsku pravoslavnu crkvu za područje NDH. Srbima je priznat status ‘pravoslavnih državljana’, pozvani su da se uključe u ustaški pokret te su im slani i pozivi za vojsku. Umjesto hušakačkih protusrpskih napisa najednom se pojavljuju pomirljiviji tonovi. Transporti Srba u Jasenovac su zamrli.” U ovome što Goldstein piše ima, razumljivo, dosta nejasnih i slabo sročениh formulacija. Primjerice, gdje je to Pavelić konkretno „obećao obustavu progona”? U Dobro jutro, Hrvatska? Drugo, dobro jutro da je Hrvatsku pravoslavnu crkvu osnovao „za područje NDH”, pa nije ju valjda osnovao za područje Bugarske ili Grčke. Kakva je to kategorija „pravoslavnih državljana”? Ne postoji ta kategorija, nego postoji kategorija građanina NDH i pripadnika NDH. Dakle, kao da Goldstein ne može napisati ni retka da nešto ne pogriješi.

Partizanska „uspješna” zaštita civila

Usto je Goldstein, s naknadnom pameću od cirka 70 i kusur godina, na leđa Narodnooslobodilačke vojske na čelu s drugom Titom navalio i jedan novi specijalni zadatak – da onemogući NDH da deportira ljude u Jasenovac. Kako nam objašnjava Goldstein, potkraj 1941. i početkom 1942. nije bilo „oružanog otpora” koji bi zaustavio „zločince” budući da će partizani ojačati i početi „uspješnije štititi civilno stanovništvo tek u narednim mjesecima” (str. 505). Samo bi nam Goldstein još trebao konkretno objasniti kako su to partizani „uspješnije” zaštitili civile. Nisu li mnoge deportacije Srba u logore uslijedile upravo kao odmazda za napade partizana? Gdje su onda bili partizani i drug Tito da zašтите te Srbe? No, Goldstein ne odustaje, pa navodi da su se partizani ustaškim deportacijama u logore „suprotstavljali koliko su mogli” (str. 552).

Rome u NDH nazivali su ‘Ciganima’. A u Jugoslaviji?

Usto, kao po pravilu, kada Goldstein mudruje, upada u zamku vlastitoga neznanja. Piše tako da su Rome u NDH nazivali „‘Ciganima’ što je bio pejorativan termin” [od franc. péjoratif, pogrдна riječ koja služi za ruganje i kojom se iskazuje prijezir itd.] (str. 49). A kako su ih drukčije mogli nazivati? Kako ih, sram ih bilo, nazivaju „narodne vlasti” poslijeratne Titove Jugoslavije? Svakako ne Romima, jer je taj naziv postao služben tek 1971., kao jedna od odluka Prvoga kongresa Roma u Londonu!

Ustaška ovisnost o „njemačkom gospodaru”. Ili ipak ne?

Ne odolijevam navesti još neke primjere kako Goldstein u svojoj knjizi najprije tvrdi jedno, a onda nešto posve drugo, tako da ispada kontradiktoran i tragikomičan. Goldstein piše da je „potpuna ovisnost ustaša o njemačkom gospodaru evidentna” (str. 66), a onda su opet njemački predstavnici od NDH nešto „tražili”, ali su ustaše to tek „dijelom ispunile” (str. 67). Pa ako su ustaše potpuno ovisni o „njemačkom gospodaru”, što onda Nijemci imaju „tražiti”, a da im se želja odmah ne ispuni?

O broju žrtava logora Jadovno

Slavko Goldstein pisao je o „najmanje 24.000” žrtava logora Gospić – Jadovno – Pag. Ivo Goldstein sada pak piše da bi ukupni broj žrtava „mogao biti oko 25.000”. Naravno da navedeni izračun Slavka Goldsteina držim manipulacijom koja se ne temelji na konkretnim izvorima. Usto, nije mi jasno na temelju čega je Ivo Goldstein brojku od 24.000 povećao za tisuću i „zaokružio” na 25.000. Kako mi nisu poznata neka novija istraživanja o broju žrtava tzv. gospićke skupine logora, riječ je očito o metodi zvanoj „odoka”, koju Ivo Goldstein i u ovom slučaju primjenjuje, valjda vođen logikom: bolje više nego manje. Kako bilo da bilo – skrupulozno!

... i Jasenovca

Ivo Goldstein, prije uz, a sada na tragu oca Slavka, uporno i godinama promiče brojku od oko 100.000 žrtava logora Jasenovac (može i nešto manje, ali bolje više). Stoga je u hrvatskim antifašističkim krugovima brojka od 100.000 žrtava logora Jasenovac i prihvaćena iako je riječ o procjeni Vladimira Žerjavića, bez sustavnih istraživanja i bez potvrda u izvorima, koju je zatim korigirao i smanjio na 83.000.

Spašavanju djece s Kozare i uloga Diane Budisavljević

Kada je riječ o spašavanju djece s Kozare i ulozi Diane Budisavljević, Goldstein tu neće dopustiti da se dirne u lik i djelo spomenute gospođe, pa na stranici 561 navodi: „Diana Budisavljević natjerala je preko Nijemaca, koji su opet izvršili pritisak, Didu Kvaternika da uz mnogo oklijevanja i uz suglasnost samoga Pavelića odobri izvlačenje djece iz logora.” Razumljivo, ništa što se u ovo ne uklapa neće proći. Izvore koji se ne uklapaju Goldstein je prešutio, što će njemu

„ustaška propaganda” kada on zna pravo stanje stvari. Nema tu spomena da je Ante Pavelić 10. srpnja 1942. rekao njemačkom poslaniku Siegfriedu Kascheu da će djecu s Kozare uzeti u planski odgoj, ni da Lorković (Mladen, a ne Blaž!, napominjem prof. Goldsteinu) piše Paveliću da bi se osim siročadi s Kozare moglo privoljeti roditelje da se preuzme na odgoj i veliki dio ostale djece, čime bi se „pitanje evakuiranih bitno pojednostavilo” (a onda je na tom „privoljavanju” roditelja da predaju djecu radila gospođa Budisavljević). Ne spominje Goldstein ni dopis ministra udružbe Lovre Sušića koji je 1. kolovoza 1942. uputio Ministarstvu zdravstva NDH, ni smjernice ministra Sušića o postupku s tom djecom od 23. kolovoza iste godine. Što bi se on osvrtao na ono što mu se ne uklapa? Nego, kao i onaj nepotrební navod o leševima u Savi u domobranskim odorama, Goldstein samo sjećne škaricama.

Uklanjanje “nepoćudnih” žrtava s popisu žrtava logora Jasenovac

Dosta prostora posvetio je Goldstein u svojoj knjizi ustaškom prvaku Vladi Singeru (1908. – 1943.) i četničkom vojvodi Pavlu Đurišiću (1909. – 1945.), za koje navodi da su ubijeni u logoru Jasenovac (str. 176, 186–189, 199, 436, 442, 444, 446, 454, 729–731). Kada je već tako, nije jasno zašto se Goldstein nije zapitao kako to da Singera i Đurišića više nema na popisu žrtava logora Jasenovac (i Stara Gradiška) Javne ustanove Spomen-područje Jasenovac, ili su za JUSP Jasenovac žrtve logora Jasenovac (i Stara Gradiška) samo oni koji su „podobni”. Usto bi bilo važno saznati kada je i tko uklonio Singera i Đurišića s popisa jasenovačkih žrtava, po čijoj odluci i naredbi.

Jasenovačka drobilica kostiju

Nedugo prije objave njegove prve znanstvene i akribične knjige o Jasenovcu Goldstein je u tjedniku Globus od 5. svibnja 2018. iznio spasonosnu ideju kojom je objasnio što se dogodilo s mnogobrojnim leševima jasenovačkih logora: „Na samom kraju rata, početkom travnja 1945., vratilo se nekoliko najviđenijih jasenovačkih koljača nakon dvije – dvije i pol godine u Jasenovac, jer su znali točno pozicije masovnih grobnica. Zapovijed je glasila da se ‘tragovi grobova imaju uništiti po svaku cijenu’. U Gradini, na desnoj obali Save, tih je dana oko 500 logoraša ‘spaljivalo leševe i kamufliralo masovne grobnice’. Na željeznim traverzama (koje su neki nazivali ‘roštiljem’) leševi su spaljivani, pa je u grobnice vraćan pepeo. ‘Danima se crni dim zgarišta ljudskih ostataka dizao u nebo’, zapisali su svjedoci. Osim toga, iz [Njemačkog] Reicha su dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa.” Priču o navodnim posebnim strojevima iz Njemačkoga Reicha kojima su u Jasenovcu lomili kosti leševa, usitnjavali ih i tako prikrili zločin Goldstein je ponovio 17. lipnja 2018. na Hrvatskoj televiziji, u emisiji Nedjeljom u 2. Koliko je tih strojeva („drobilica kostiju”) bilo, i kada i kako im se izgubio svaki trag, Goldstein nije objasnio.

Zaključno

Kurz und klar – brojni su nedostaci najnovije Goldsteinove knjige Jasenovac, kompendija svakovrsnoga neznanja, nestručnosti i šlamperaja, i daleko, predaleko, odvelo bi nas nabranje svih činjeničnih grešaka i interpretacijskih improvizacija – svih netočnosti, neistina, poluistina i besmislica. U ovom osvrtu [koji je ustvari samo eine kleine Einführung o Goldsteinovim znanstvenim doprinosima] naveo sam samo neke važnije i najslikovitije primjedbe.

Daran Darko Bašić/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/24/daran-darko-basic-goldsteinova-droblilica-kostiju-i-on-kao-droblilica-o-povijesti/>

<https://kamenjar.com/goldstein-droblilica-o-povijesti/>

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2.

Prvi dio ovog teksta objavila su dva portala:

<https://bezcenzure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-po-https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36710-laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-po-ivu-drobilici>

Tekst je komentirao na svoj duhoviti način don Anđelko Kaćunko:

*Subject: Re: LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE
PO IVU DROBILICI*

Date: Sat, 23 Sep 2023 20:20:16 +0200

From: Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Bravisimo fratel! Opet briljantan osvrt stvarnu LAŽ odnosno demonizam... - jer, po Bibliji, gdje je laž tu je sotona, đavao, o kojem Isus kaže da je LAŽAC i ČOVJEKOUBOJICA OD POČETKA!

Dakle, svi LAŽCI u znanosti zapravo su OKULTISTI demonske duhovnosti.

No ti si odavno hrvatska POZITIVNA DROBILICA, jer si doslovce znanstveno argumentirano zdrobio ter u prah i pepeo samljeo hrpe kamenja laži - Rolling Stones of Liar - 'DrIweStoričara'...

Čitam današnju kolumnu Zvonimira Hodana pa mi izgleda kao i da i on komentira moj tekst, ali i kao da je to pohvala komentaru don Kaćunka.

Zašto?

U tekstu sam dao e-mail jednog svog prijatelja povjesničara koji je komentirajući moju ulogu u neizboru Ive Drobilice u HAZU napisao:

Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein.

Ja sam komentirao:

Danas znamo da ima više redikula u RH, zar ne?

A Hodak često piše o redikulima na katedrama za povijest filozofskih fakulteta u RH, pa i u ovoj najnovijoj kolumni:

Stalno će se prodavati jeftine fore o tome da zločini u fašizmu i komunizmu nisu bili isti. U obranu toga iz dana u dan dežuraju Klasić, Goldstein, Jakovina, Markovina... Generacije "istoričara" s Filozofskog faksa u Zagrebu koji po narudžbi pišu romansirane biografije Mike Špiljka i Bude Lončara, a izdavačke kuće u niskom startu čekaju da se na prezentacijama zahvale svima koji su sudjelovali u ispisivanju tih prijesnih laži. Evo, tako je i ovih dana Tvrtko Jakovina napisao knjižurinu posvećenu "bardu" jugo-diplomacije Budimiru Lončaru pod naslovom "Od Preka pa do vrha svijeta". "Bard" je bivši šef OZN-e u Zadru u vrijeme mučne 1945. godine. Bio je gospodar života i smrti, kad

se, kako je napisao Krleža, "ubijalo en mas". Tvrtko je tvrdi jugović. To najbolje dokazuje činjenica da stvarno treba imati muda pa "znanstveno" ustvrditi kako je "jugoslavenska diplomacija imala velike zasluge za Hrvatsku..."

Javila se i lijeva sveučilišna profesorica Mirjana Kasapović. U svom osvrtu na knjigu nazvala ju je "glomaznom studijom", a jadnog Jakovinu "mentalnim pioninom". Danas i u mom zaseoku u Lici znaju tko je bio i što je učinio jugoministar "spoljnih" poslova u trenucima srpske agresije na Hrvatsku 1991. Tada smo bili ne samo bez prijatelja nego i bez oružja. Stoga se hitno počelo kupovati ono najpotrebnije. Umjesto pojasa za spašavanje UN je, uz podršku baš Bude Lončara, izglasao čuveni embargo na naoružavanje Hrvatske. Srbiju i JNA to nije nimalo pogodilo jer su se Beograd i generali tipa Kadijevića i Adžića hvalili kako je YU-ga "treća armija u Evropi". I Dok je Tuđman u Kranjčevićевой ulici na stadionu N.K. Zagreb postrojio manekene i manekenke, naš "bard" Lončar je u Ujedinjenim narodima glasao za embargo iako je dobro znao tko je agresor i kako je naoružan, a tko je napadnut i bez oružja kako bi se obranio. Kasapović misli da se tu Jakovina pojavljuje kao pripovjedač koji "kolaborira" s osobom o kojoj piše. Sjajan izraz "kolaborant". Jakovina je stvarno bio i ostao kolaborant. Apologete i propangadisti bivše države "caruju" na katedrama povijesti diljem Lijepe naše.

<https://kamenjar.com/hodak-zasto-stankovic-uporno-ignorira-dalica/>

Dobio sam i slijedeći komentar prvog dijela teksta:

Subject: Re: LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE
PO IVU DROBILICI

Date: Sat, 23 Sep 2023 14:04:27 +0200

From: Velimir

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Laž je u kineskoj filozofiji dio taktike i strategije, a to sto mi naivno nasjedamo je naše neznanje o alatima koje drugi koriste za svoje ciljeve. Uхватimo se za to kao pijan plota i cijeli život dokazujemo kako nisu u pravu.

Zašto dragi akademiče?

Ima, vjerujem, aktivnosti koje mogu NJIHOVOM stilu kontrirati!

Velimiru sam odgovorio samo na početni dio njegovog komentara:

Ovu vrstu laži bolje je objasnila Hannah Arendt u razgovoru s francuskim piscem Rogerom Errerom 1974. godine:

Laži

U trenutku kada više nemamo slobodnu štampu, sve se može desiti. Totalitarizam ili bilo koju vrstu diktature čini mogućim to da ljudi prestaju da budu informirani; kako možete imati mišljenje o nečemu ako niste informirani? Ako vam svako stalno laže, posljedica nije ta da vjerujete lažima, već da zapravo nitko više ne vjeruje ni u šta. Ovo je zato što laži po svojoj suštini moraju da se mijenjaju, i vlada koja laže mora stalno iznova da piše svoju historiju. Tako dobivate ne samo jednu laž – s kojom ćete živjeti do kraja života – već dobivate ogroman broj laži, u zavisnosti od toga kako politički vjetar puše. I narod koji ne može više ničemu vjerovati ne može da se odluči. Njemu nije uskraćen samo kapacitet za bilo kakvu

akciju, već također i kapacitet da misli i sudi. I s takvim narodom onda možete da radite šta hoćete.

<https://pescanik.net/o-totalitarizmu-lazima/>

Odgovor na drugi dio je vrlo jednostavan. Kada hrvatski narod to bude želio na izborima će izabrati hrvatsku vlast. A takvoj vlasti ne će trebati redikuli već istinski povjesničari.

U situaciji kada imamo vlast kakvu imamo ostaje nam samo ruganje redikulima i njihovim nalogodavcima. A ruganje sigurno nije 'dokazivanje da nisu u pravu'.

Recimo Ivo Drobilica me tužio zbog patnji koje sam mu nanio knjigom:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal

dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

U tužbi se kao moje navode tvrdnje hrvatskog povjesničara Vladimira Mrkocija od prije dvadesetak godina, a tekstovi u knjizi o Puhovskom su objavljeni u mojim knjigama i od prije 20 i od prije 10 godina. To je samo potvrda kakav je znanstvenik Ivo Drobilica i kakva su pravila njegove historijske metodologije.

A još zabavnije je bilo kada je njegov komentar bio sličan onome koji je dao profesoru Brandtu kada ga je ovaj uhvatio u laži. Naime Ivo Drobilica je potvrdio ono što smo kopijama tekstova pokazali, dakle da su to Mrkocijevi citati, ali je dodao kako je to vjerojatno Mrkoci vidio od mene jer sam ja to tvrdio ranije. S obzirom da su o ljubavi prema istini prof. Ive Drobilice garantirali i prof. Brandt i mnogi drugi, a to je bio čvrst dokaz, zar ne?

Svjedoci za to su mu bile supruga i kćerka,

Evo iz prvostupanjske presude o tim patnjama (napominjem podnaslov govori da je knjiga o Puhovskom):

26. Iz iskaza te svjedokinja Sanje Petrušić-Goldstein i Terese Goldstein, a koje iskaze sud prihvaća jer su međusobno suglasni te ih ocjenjuje uvjerljivima i istinitima, proizlazi da je ovakva objava o tužitelju izazvala niz negativnih i mrzilačkih komentara.

27. Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

28. Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to

dogaća, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

29. Iz iskaza svjedokinja i tužitelja proizlazi da je tužitelj vrlo emotivno doživio tuženikove tvrdnje, da ga je to uzrujalo i da mu je pozlilo. Tužitelj je javna osoba i time mora imati viši stupanj tolerancije na javnu kritiku nego prosječni građanin, ali u ovom slučaju se nije radilo o kritici u odnosu na njegovo djelovanje, već su se iznijele neistinite činjenične tvrdnje, a to prelazi stupanj tolerancije koju bi inače tužitelj trebao pretrpjeti. Nije sporno da je tužitelj i ranije doživljavao neugodnosti i negativne komentare, ali to ne umanjuje štetnu radnju tuženika niti posljedice te radnje.

Da, knjiga o Puhovskom, a ovolike patnje. Ili je li to njemu trebalo da svoju ženu i kćerku uvjeri da trebaju biti njegovi svjedoci. Teško je povjerovati da su čitale knjigu o Puhovskom, a njegovu tužbu gdje su Mrkocijevi citati predstavljeni kao moji vjerojatno i jesu. Tko to može znati. Bilo kako bilo meni ih je žao.

A doista vjerujem da mu nije bilo lako kada nije izabran u HAZU i još je dobio najmanje glasova na izornoj skupštini u povijesti Akademije. Ali to nije bio predmet tužbe nego knjiga *Druker / Predsjednik o Puhovskom*.

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-pov-u-drobljici-2/>

SANJA I TESA IVA DROBILICE 3.

U Razgovoru Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem spomenuo sam i smiješnu optužbu – doista dostojnu nekoga koga danas zovu Ivo Drobilica – o meni kao antisemitu:

Svojevremeno je (Ivo Goldstein, JP) u intervjuu u Slobodnoj Dalmaciji od 13. srpnja 2002. predlagao i kazneno gonjenje:

"Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti".

Danas su mu svjedokinje supruga i kćerka:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijete, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijete traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991. Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Od specijalne vrste antisemitizma, do padanja u nesvijest. A znate li za koju me je knjigu tužio?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Ovih dana sam pronašao na Internetu i tekst hrvatskog književnika Siniše Posarića koji spominje da sam radio na knjizi IVO DROBILICA I ANTISEMITIZAM i da sam je planirao objaviti.

(Za one koji ne znaju tko je Siniša Posarić o njemu mogu naći na Wikipediji:

https://hr.wikipedia.org/wiki/Sini%C5%A1a_Posari%C4%87)

Dakle, književnik Posarić je na originalan način prokomentirao našu prepisku, pa vam taj tekst u nastavku dajem bez komentara:

SINIŠA POSARIĆ**JE LI DR. IVO GOLDSTEIN NAJVEĆI NEPRIJATELJ ŽIDOVA?**

22 KOL. 2023

POSTED BY SINIŠA POSARIĆ IN POLITIKA, UNCATEGORIZED

Nakon silne i prilično zanimljive prepiske s akademikom Josipom Pečarićem, eto, štijem u nastavcima njegovu knjigu u nastajanju pod radnim naslovom IVO DROBILICA I ANTISEMITIZAM. Podsjećam da je taj Ivo Drob... Goldstein svojedobno bio odbijen za prijam u HAZU s obrazloženjem da mu znanstveni radovi nisu dovoljno kvalitetni i da je tijekom studija bio prilično površan, lijenčina. No, koju godinu nakon te HAZU-odbijenice – dakle, postao je neakademik – odlazi u Pariz kao veleposlanik iz Hrvatske na prijedlog Steve Mesića, Iva Pudlice (Josipovića, op.), tadašnjega premijera Klauna Zoke i „slučajne vlade“, paradajzerske, naravno. Imao sam tada prigodu štiti jedan francuski portal u kojemu su ga nakon njegova razgovora s novinarom francuski studenti ismijavali i proglasili budalom bez presedana.

Goldstein o napadu u Jerusalem Postu: Autor tog teksta je 99.9% izmišljen
Vedran Salić
Prigovori

Ovako je plagirao dr. Ivo Goldstein, ali o njegovim prevarama nitko ne govori
Ivana - Premium sadržaj - Ovako je plagirao dr. Ivo Goldstein, ali o njegovim prevarama nitko ne govori

"Pokazalo se da (I. Goldstein) temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako je sam govorio) 'što više publiciranih naslova'. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koja nije pročitao, nego i pisce koji uopće ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!' To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega 'znanstvenog' razvitka." (Brandt 1996:190-191)

Naravno, taj Ivo Drobilica držao je u svome pariškom uredu sliku razbojnika Tita; valjda nije znao ili prešutio da je taj njegov idol zapravo bio najveći antisemitist,

a najuvjerljiviji dokaz je njegova arapsko-muslimanska i teroristička družba „Pokret nesvrstanih“ u koju je ugurao SFRJ, a istom pokazao neprijateljstvo spram države Izrael. Uostalom, koliko znademo, razbojnik nikada za života nije posjetio Jasenovac(?), a koliko vidimo, suvremeni razbojnikovi idolopoklonici, među kojima je i Ivo Drobilica, najradije bi svaki dan dolazili pod Bogdanovićev “betonski cvijet” pored Jasenovca koji više nalikuje ispaljenoj atomskoj bombi bačenoj na Hirošimu ili Nagasaki!



PEČARIĆ: Koliko god se slažem sa sjajnim hrvatskim znanstvenikom prof. dr. sc. Josipom Jurčevićem čiji tekst sam dao kao prilog u prvom nastavku koji je kazao kako prof. dr. sc. Iva Goldsteina NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM. ipak me Ivo Drobilica uspije iznenaditi pa i u ovoj novoj knjizi. Naime na str. 241. on piše: „Pečarić je, usput, veličao Milu Budaka (to mu postaje omiljena tema) otvoreno promovirao ustaštvo, pisao antisemitske tekstove (“Cionisti četnikuju po

Jasenovcu”) i recenzirao jedan kvazihistoriografsko-revizionistički pokušaj (Mrkoci – Horvat, *Ogoljena laž logora Jasenovac*). “

Ovdje svakako treba naglasiti koga je sve Ivo Drobilica, neakademik, proglasio antisemitistom, npr. mostarski učitelj i književnik s početka 20. st. **Ivan Zovko** i trgovac i veleposjednik **Marko Perić** iz Dervente, nadbiskup i blaženik **Alojzije Stepinac**, zatim spominje **Stjepana Radića**, **Ante Starčevića**, **Josipa Jurja Strossmayera**, **Frana Supila**, **Augusta Šenou**, **Ante Kovačića**, **Antuna Gustava Matoša**, **Ksavera Šandora Gjalskoga**, **Milana Marjanovića** i drugih istaknutih figura hrvatske političke i kulturne povijesti. Nije ostao pošteđen ni **Miroslav Krleža**. Još su tu znamenite osobe od **sv. Augustina** do **Luthera**, od **Kanta** do **Voltairea**, od **Balzaca** do **T. S. Eliota**. Ali to nije sve, jer Ivo Drobilica ističe imena nekih naših suvremenika koji su doslovno rođeni „antisemiti“: **Petra Vučića**, **Hloverku Novak Srzić**, **Antu Kostelića**, **Antu Bakovića**, **Vicu Vukojevića**, **Šemsu Tankovića**, **Milana Ivkošića**, **Branku Šeparović**, zamislite, čak i **Vedranu Rudan**(?)! Ima toga još, npr. ugarsko-hrvatski kralj **Andrija II** (13. st.)...

Ponukan porukom akademika Pečarića posredstvom elektroničke pošte, napisao sam svoje viđenje te velerasprave o Ivi Drobilici koji vjerojatno u svima nama vidi „antisemite“ pod onim geslom „od viška glava ne boli“, možda i one koje se nisu još rodili!

PEČARIĆ: Pitanje je: Koja je najgluplja optužba za antisemitizam? Možda je općenito to ona o kojoj mi piše hrvatski književnik Siniša Posarić.

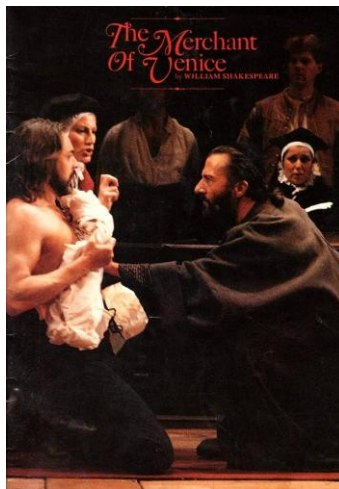


William Shakespeare
SHAKESPEARE

POSARIĆ: Zanimljivo koliko ima „antisemita“ među hrvatskim i svjetskim književnicima i znanstvenicima, ha? No, zaboravljen je i William Shakespeare s obzirom na njegovu komediju „Mletački trgovac“ (1596); Židov Shylock posuđuje novac Antoniju, ukoliko mu ovaj ne vrati dug u roku od tri mjeseca, **odrezat će mu**

funtu mesa sa tijela(?)! Zanimljivo zvuči Shylockova rečenica (parafriziram stihove, op.): "Ljudsko meso nije na cijeni kao u drugih životinja pa i nije neka šteta izgubiti funtu mesa"!!! Slučajno sam saznao da je Siniša Smiljanić, student Filozofskog fakulteta u Rijeci, 2012. pripremio seminarski rad pod nazivom ŽIDOVSKO PITANJE U "MLETAČKOM TRGOVCU". Zanimljiv tekst iz kojega saznajem da su se mnogi znanstvenici širom svijeta bavili upravo tim Shakespeareovim djelom te iščitavali piščev navodni antisemitizam i rasizam što smatram običnom bedastoćom. Ne znam je li se Ivo Drobilica pozabavio i Shakespeareovim tzv. "antisemitizmom"?

PEČARIĆ: Valjda je dokaz da Shakespeare nije dolazio u Hrvatsku to što i ovo nije uvršteno u knjigu Iva Drobilice "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas"



Zaboravih pripomenuti da je američki glumac židovskog podrijetla **Dustin Hoffman**, nakon što je dobio dva stvarno zaslužena Oscara za uloge u igranim slikopisima „Kramer protiv Kramera“ (1979) i „Kišni čovjek“ (1988), odmah nakon potonjeg slikopisa prihvatio ulogu Shylocka u predstavi „Mletački trgovac“ W. Shakespearea u Londonu za milijunsku plaću (u funtama!), no loše je prošao kod kritičara s obzirom da je zloga i pokvarenog Shylocka prikazao kao dobričinu okruženu opakim katolicima(?)! No, to nikad nije promijenilo moj odnos prema D. Hofmanu kao velikom umjetniku.

Na posljertku objasnidba pitanja iz naslova. Naime, kad netko proziva za „antisemitizam“ tako mnogo imenovanih osoba, onda se s pravom trebamo upitati krije li nešto taj neakademik i piskaralo Ivo Drobilica, odnosno, nije li on najveći neprijatelj Židova i štetočina koji više štete nanosi Židovima nego nama Hrvatima? Koliko znademo Hrvatska ima dobre odnose s Izraelom, a to nije pomutio niti onaj budalaš Ivo Pudlica koji je u svojstvu predsjednika iz Hrvatske nešto lupetao u Knessetu za posjeta Izraelu o „buđenju ustaške zmiје“(?) i tako pljunuo na svoj narod i državu koja mu je dala predsjedničku plaću! Da se

razumijemo, nitko ne smije uzkratiti pravo bilo kome da se bavi hrvatskom poviješću, pače i poviješću Židova u Hrvatskoj, sve je to dio naše kulturne, društvene i političke povijesti, no, kada se u ta povijesna promišljanja “ubacuju” gadosti i prozivanja bez ikakva pokrića kao što to radi Ivo Drobilica uza podršku njegovih darovatelja novčanih sredstava, onda je to i naša sramota.



Pa kad sam u ovome tekstu posvećenom Ivi Drobilici, spomenuo Iva Pudlicu, Stevu Mesića i Klauna Zoku, a nije bilo mjesta za onoga Krausa Ognjena (na ovoj fotografiji u svom elementu poput jelena lopatara!) pače i etnobiznismena Pupovca, onda s pravom smijem ustanoviti da mi Hrvati nemamo više neprijatelja izvan Hrvatske, nego ih imamo baš u Hrvatskoj!

<https://posaricsinisa.wordpress.com/2023/08/22/je-li-dr-ivo-goldstein-najveci-neprijatelj-zidova/>

Drugim riječima Ivo danas poznat kao DROBILICA se može promatrati na razne načine, a spominje ga se i kad on nije izravna teme tekstova pojedinih autora, Tako ga spominju i u najnovijem „Hrvatskom tjedniku“ spominju u *Fusnotama za fah idiote*, gdje je često bio spominjan kao *fah idiot*:

Božo SKOKO i Zvonimir Frka PETEŠIĆ u knjizi „Hrvatska u 30 priča“:

„Tijekom Drugoga svjetskog rata na tlu Hrvatske je, pod patronatom nacističke Njemačke i fašističke Italije, stvorena kvislinška Nezavisna Država Hrvatska.“

HT: *Dok imamo ovakve „hrvatske povjesničare“ kao što su Skoko i Petešić, ne trebaju nam Goldstein, Klasić i Jakovina! (Zvonimir DOŠEN, Kanada)*

Zapravo Došen je kolumnist portala dragovoljac.com gdje je on objavio tekst u kome se Goldsten i bratija spominju u naslovu:

https://www.dragovoljac.com/index.php/zvonimir-r-dosen/38052-zvonimir-r-dosen-dok-imamo-ovakvih-hrvatskih-povjesnicara-ne-trebaju-nam-goldstein-klasic-i-jakovina#disqus_thread

Pa čak i ako se Ivu Drobilicu ne spominje, mnogi ga i tada znaju prepoznati. Na primjer, završetak današnje kolumne Zvonimira Hodaka je o Stepincu:

*Da bi kardinal **Alojzije Stepinac** bio proglašen svecem mora mu se dokazati da je napravio barem neka čuda. Jedno bi sigurno bilo da mu se, recimo, Srbi i Židovi, kojima je pomagao za vrijeme Drugog svjetskog rata, zahvale... No, takva čuda se rijetko događaju...*

Ako niste primijetili, pogledajte tekst Siniše Posarića uz pitanje:

Je li i Stepinac po Drobilici antisemit?

Možda se neke neće dopasti činjenica što koristim za Goldsteina ime Drobilica, kada je on osim po tom svom 'pronasku', poznat i po pronasku novog zakona u biologiji. Tekst o tom velikom otkriću Iva Drobilice pisao je prof. dr. sc. Andrija Hebrang pa ga dajem u prilogu u kome i Hebrang konstatira:

"Jedina drobilica je sam Goldstein jer drobi takve gluposti da je to više neprobavljivo"

ISTINA O JASENOVCU HEBRANG O GOLDSTEINOVIM IZJAVAMA:
DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A OČITO I NA
PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

Međutim, meni nije poznato da da mu je po tom 'pronasku' promijenjeno ime Drobilica, a bio sam nazočan kada se prepuna dvorana na predstavljanju knjige dvojice doktora znanosti Banića i Koića (Jasenovački popis – Lažne žrtve) doslovno valjala od smijeha na spomen Goldsteina i Drobilice.

S druge strane Činjenica da je Goldstein postao Drobilica nije najpovoljnija ni za mene.

Kako to?

Pa dok je bio samo Ivo Goldstein nije nikome palo na pamet da za njega poput našeg poznatog povjesničara prof. dr. sc. Josipa Jurčevića tvrdi da Goldstein nije znanstvenik, pa je meni išlo u prilog kada me je on uspoređivao s akademikom Franjom Tuđmanom kao u Globusu, 20. rujna 2002..:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Ili što bi danas značilo zaustaviti nekoga koga zovu Ivo Drobilica u izboru za redovitog člana HAZU pa bio mu tata posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH. Tko bi uopće i predlagao takvoga za akademika. Toga je vjerojatno svjesna i njegova Tesa kada tvrdi da je Drobilica padao u nesvijest zbog moje knjige o Puhovskom, a nije kada sam Iva Goldsteina zaustavljanju na putu za redovitog člana HAZU.

Ipak iz poštovanja prema novom jasenovačkom 'otkriću' Iva Drobilice, koji je nadmašio i otkriće drobilice, dajem u Prilogu tekst prof. Hebranga.

Josip Pečarić

ČESTITKA I KNJIGA NA DAR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Poštovani,

Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2024. godinu uz knjigu na dar želi vam Josip Pečarić.

Knjiga ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? je dana na portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

Zapravo ovaj dar je pomalo neobičan jer je dar i nastavnicima sa FER-a. Naime, do mene je došla priča kako su se neki bivši studenti FER-a iznenadili kada su na pogrebu moje supruge vidjeli puno svojih profesora.

Vjerojatno ne znaju na primjer da su tri moja doktoranda svojevremeno istog dana izabrana na FER-u za redovite profesore matematike, a na ovim slikama su i njihovi profesori koji nisu matematičari. Jedan je bivši rektor Zagrebačkog sveučilišta, a drugi bivši dekan FER-a.





Zato mi se čini da je i ovaj knjiga zgodan i prigodan dar jer je i ona napisana kao odgovor na napad na njihove kolege s Fakulteta.

Tako u Uvodu knjige mogu pročitati:

Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića 'Jasenovački popis, lažne žrtve'. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladi i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20. 11. 2013. veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Lejsek. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/kolumne/tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-vukovarug-oni-koji-su-s-razaraca-split-gadali-splitg-331659/>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više od drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr: <https://bezcenzure.hr/vlad/veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu/>

I moj tekst i niz priloga o sličnim bedastoćama Anta Tomića. Sam moj tekst je objavio portal dragovoljac.com uz sliku:



Slika je zapravo prigodna komentaru:

Marcus8 hours ago

Ha ha!

Ali, ako je Ante grof od Kante još i antifašist, a jest, onda je on zapravo "neprikosnoven", neprobojan i nedodirljiv?!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

Naime, u tom prvom dijelu nije bilo uopće govora o događaju u Splitu po kojemu je Ante Tomić poznat i kao 'grog od Kante'.

Zapravo ta slika bi više odgovara nekom od tekstova u drugom dijelu knjige u kojima su dani članci iz mojih knjiga u kojima se spominje Ante Tomić.

Zanimljivo je da je autor velikog broja tih tekstova Zvonimir Hodak.

Zapravo i nije neko iznenađenje jer su Hodakovi tekstovi takvi. Sjajno se ruga autorima koji pišu bedastoće pa mu Ante valjda dođe kao stalni 'gost' njegovih kolumni. Uostalom slični su i moji tekstovi kada komentiram tekstove Anta Tomića.

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37823-cestitka-i-knjiga-na-dar-akademika-josipa-pecarica>

<https://bezcenzure.hr/toptema/cestitka-i-knjiga-na-dar-akademika-josipa-pecarica/>

JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.

ČINI SE DA SE DUBOKA DRŽAVA ODLUČILA ZA ZOKIJEV NOVI MANDAT: DRAGAN ĆE DOBITI DRUGU NAGRADU

ZVONIMIR HODAK

Opet upozoravam da je armagedon pred vratima. Što to znači shvaćaju i oni koji ne znaju značenje armagedona u popularnom smislu.

14.10.2024.

To je mistično mjesto gdje se skupljaju snage zla za borbu protiv onih dobrih, itd. A danas svaka čak i apolitična domaćica zna da je armagedon na Bliskom istoku odnosno tu negdje u blizini. Naši rigidno ljevičarski mediji opredijelili su se u roku odmah. U početku nisu mogli baš javno odmah osuditi Izrael pa su samo zdušno prenosili vijesti iz Gaze o stradalima kako bi izazvali empatiju među ljudima, a sad već sve otvorenije (uz podršku ljevičarskog predsjednika UN-a) stvaraju sliku kako da nema Izraela na Bliskom bi istoku sve bilo med i mlijeko. Tri godine je premijer Izraela **Benjamin Netanyahu**, desničar. Da je neki ljevičar na čelu izraelske vlade sve bi već bilo riješeno. Hamas i Hezbollah bi se ljubili s Izraelcima jer bi im Izrael dao bar pola svog teško dobivenog i obranjenog teritorija za njihovu državu. Tako bi oni i dio međunarodne zajednice riješili "kvadratura kruga". Međutim, to je čista iluzija. Hajmo malo o činjenicama kad su nam već pred nosom. Izrael je voljom "velikih sila" nastao 1948.g. nakon nemilosrdnog holokausta u Drugom svjetskom ratu. Mandat za sastav prve izraelske vlade je od strane Amera, Rusa, Engleza i Francuza dat u ruke **Davidu Ben-Guriona**. Opisivati sve ratove između 400 milijuna Arapa i 10 milijuna Židova je nepotrebno i bila bi utopija. Arapska taktika je kroz cijelo to razdoblje postajala sve rafiniranija i oblikovana sve većom mržnjom prema Izraelcima tako da je moto ovih terorističkih organizacija postao "baciti Židove u more". More rješava sve, a to se vidjelo i kod slučaja **Bude Lončara** koji je tako volio more... Naime, Izrael graniči sa oko 400 milijuna rezolutnih Arapa, a kako Arapi smatraju da Izrael tamo uopće ne bi smio imati svoju državu, more im ostaje kao jedino "kompromisno" rješenje. Ovako "miroljubivi" Arapi bi već odavno "lijepo" okupali one "ekstremne" Izraelce da nema SAD-a i njihovog nuklearnog oružja

koje Izrael ni ne taji. Nedavno su ovi "miroljubivi" Hamasovci upali u Izrael i iz čistog mira na ulici ubili 1200 Izraelaca, a oko dvije stotine odveli kao taoce... Kako je ta tragedija tekla svi znamo, ali ju danas mediji i političari vrlo rijetko spominju. Priča se na sva usta samo o arapskim žrtvama.



Blagdanska čarolija uz 3D umjetne borove vrhunske kvalitete sa Žutog klika. Spremi darove, čarolija stiže!

Stariji se sjećaju što je Tito napravio

Izraelci su žestoko odgovorili napavši Gazu kako bi eliminirali teroriste koji su se skrivali pod zemljom, uglavnom ispod civilnih objekata i bolnica, gdje su držali i naoružanje, i tako od vlastitih građana radili živi štit. Potom se javio Hezbolah i počeo napadati i bombardirati sjever Izraela. Sad se sprema uključiti i sam Iran koji je do sada samo bio baza i logistička podrška ovim terorističkim skupinama. Sve ovo je itekako poznato većini pa će se netko upitati zašto to ponavljam. Zato što hrvatski ljevičarski mediji znaju sve te činjenice, znaju da se Izrael brani i bori za opstanak, ali falsificiraju događaje kako ih je "nesvrstano" podučavao njihova neprežaljena "Ljubičica bijela".

Stariji se sjećaju kako je **Tito** bio u jednom trenutku čak i prekinuo diplomatske odnose sa Zapadnom Njemačkom jer je priznala Izrael. Tako je nesvrstana politika "dejsstvovala" tada, a ljevičari se ni do danas nisu bitnije promijenili. Hrvatska medijska falanga kontaminirana je još uvijek "nesvrstanim" izmišljotinama pa nema ni hrabrosti, a ni snage objaviti golu istinu. Njihova "istina" je da imamo pozitivne i napaćene Arape i izraelske ekstremiste. Kad jednom uđeš u spiralu laži onda ti mogu pomoći samo pametniji lašci, a takvih je u našim medijima jako malo ili ih u opće nema...

Urednici u našim medijima su rado viđeni u odlasku...

Uхватili su druga s drugom...



FOTO: EPA/Atef Safadi

Malić zna posao

Počela koje još jedna povijesna serija, zanimljivog naziva "Partija". Autor serije je itekako kompetentan. Zajednički nazivnik se ponavlja, a glasi: "Partizani su bili najveći zločinci u Europi, pobili su najviše ljudi nakon rata, između ostalih i šest tisuća djece!". **Gordan Malić** zna posao. Ni rafinirani humor mu nije stran. Recimo, iznosi i zlu sudbinu koja je stigla 1945.g. neke Židove u Zagrebu jer su ih "oslobodioci" osumnjičili da su engleski agenti s obzirom na to da su odlično govorili engleski jezik. Na žalost, to je tada bilo dovoljno za strijeljanje. Sve pod parolom: "Amerika i Engleska bit će zemlja proleTERSka!" A proleTERSki jezik je tada bio samo ruski. Bojim se hoće li biti ponovno i u budućnosti. Pobjeda Titovih partizana nije bila oslobodilačka nego revolucionarna i komunistička. "Oslobođenje" je bilo uglavnom za mnoge od života i imovine. Uz "istoričare" tipa **Klasića, Jakovine, Markovine**, ova serija je itekako potrebna.

Još je važniji zaključak da zločini nisu bili eksces ili osveta nego brižno razrađen plan da se Hrvati i razni drugi "državni neprijatelji" drastično kazne zbog stvaranja vlastite države. Hrvatska je tu tužni rekorder. Povjesničar **Zdenko Radetić** tvrdi da je nakon 1945.g. u Hrvatskoj ubijeno najviše ljudi u Europi. I nigdje nisam pročitao da su Radetića demantirali **Franjo Habulin, Klasić, Ivo Josipović** i ostalo društvo. Uglavnom, to je još jedan dokaz kako se želi da Hrvati život provedu u povijesnim lažima. Dvije atomske bombe u Hirošimi i Nagasakiju ubile su oko 130.000 ljudi, a u @oslobođenoj@ Hrvatskoj nakon 8. svibnja 1945.g. bilo je ubijeno oko 180.000 ljudi. Mnogi bi i danas željeli reprizu, ali će, nadam se, u toj želji i krepiti...

Mnogima šumi u glavi, a nisu bili u partizanima!

Javio mi se preko fejsa ljuti **Domagoj Knez** pa kaže: "Tko god piše protiv dr. Franje Tuđmana, hrvatskog velikana i genijalca koji je nakon XI stoljeća obnovio san svih hrvatskih generacija uspostavom hrvatske države (iako nažalost krnje), taj ili je neprijatelj hrvatske države ili naivac, ali budala kojem su ti neprijatelji oprali mozak..." Potpisujem!



FOTO: screenshot/HRT

Na rubu pameti

Čekajući na tekmu naše nogometne repke protiv Škotske "naletjeh" na fejsu na intervju "slavnog režisera". Kažu u Telegramu da se zove **Branko Brezovec**. Taj "slavni režiser" je k'o i svi Telegramovi odabiri - "totalno otvoren" iliti rigidni ljevičar. Pazite koja je to parada kiča i umišljenosti. Kaže "slavni režiser": "U HNK bi radio samo za nerazumne pare, navijam protiv nogometne reprezentacije, sram me kako nam izgleda teatar". Potom Branko važno priopćava svekolikoj Telegramovoj javnosti: "Nisam euro skeptik. Ja sam slabašni Hrvat i slabašni Europejac. Optiram za Hute, protiv sam papinstva i Amerike. Ne mogu smisliti hrvatsku nogometnu reprezentaciju, navijam protiv nje svaki put. Dopuštam si sportove srednje razine malverzacija i ustaštva. Granica su vaterpolisti...".

E, tu smo, druškane! To je stara priča. Izvrsno građeni vaterpolisti u uskim gaćicama i borac protiv ustaštva mora da je cvilio k'o pregažena kokoš kad je pola milijuna "ustaša" s oduševljenjem dočekalo hrvatsku nogometnu repku u Zagrebu i diljem Hrvatske. Koja li je to muka bila za "slavnog" Branka! Ustaštvu je odzvonilo, ali je odzvonilo i Telegramu, **Davoru Butkoviću** i ekipi koji su spali na takve "slavne" borce protiv hrvatske nogometne repke. **Krleža** je davne, ali meni izuzetno važne, 1938. g. napisao svoj jedini roman u prvom licu jednine "Na

rubu pameti". Ovo je doista na rubu pameti. Srećom je naš "slavni režiser" rođen dosta kasnije.

Pare lako opare, zato bi Branko u HNK radio samo za nerazumne pare.

Kažu da je lako je imati karakter kad nemaš love. Da su našem Branku u HNK ponudili nerazumne pare što bi onda bilo s njegovim karakterom?

Hrvate u BiH je zadesila sudbina Židova u nacističkoj Njemačkoj. Toliko ih pljačkaju i obespravljaju da im je jedini spas prikačiti Davidovu zvijezdu koja se danas, za razliku od nekada, jako respektira.

Što je to knock out ? Puna šaka brade...

Netko mi je na fejs poslao zgodnu pošalicu: Bez srca postaješ bijel; bez zraka postaneš plav; bez mozga postaneš crven... Djeluje mi kao lička narodna.

Izdaju se knjige, ali i prijatelji. Puno više prijatelji nego knjige.

Hrvati trebaju biti ponosni jer prvi imamo "hibridne plaće". To su one kad pola ode na benzin, a druga polovica na struju.

*Surfam po Facebooku. Svidjela mi se parola iz **Beroševog** ministarstva: "Za momka čvrsta nema problema zbog prsta". Misli se na onkološki pregled... To valjda u prijevodu znači da neodlučni građani moraju odlučno izabrati doktorov prst.*



FOTO: Marko Todorov / CROPIX

Dragan će dobiti drugu nagradu

Gledam HDZ-ovog predsjedničkog kandidata **Dragana Primorca** u srdačnoj pozi s Ivom Josipovićem, **Stipom Mesićem**, **Radom Šerbedžijom**. Čekam kad će izaći u javnost takva slika i sa **Zoranom Milanovićem**. Nekako mi se sve više čini da se "duboka država" već odlučila za Zokijev drugi mandat. Dragan će dobiti drugu nagradu. Možda neku novčanu. Svi ostali kandidati, osim Milanovića,

kojima naši mediji posvećuju veću ili manju pažnju samo su "duda varalica". Pri tome i dalje osobito paze da nigdje u javnosti ne spomenu **Tomislava Jonjica**. Naime, Jonjić je kandidat naivnog dijela Lijepe Naše, onog dijela koji još uvijek vjeruje da u politici trebaju doći na istaknute pozicije poštenu intelektualci kojima je u srcu hrvatski boljitak. Supruga i ja ga javno podržavamo. E, sad je pitanje je li to dobro ili loše za njega? Uglavnom, samo oni najhrabriji objave ponešto o Jonjiću, ali sramežljivo i šturo. To se zove jednaki uvjeti u demokratskim izborima na hrvatski način!

Davor Ivanković je zabrinut jer je sanjao loš san. Hrvatskoj prijeti rat, a Milanović je vrhovni zapovjednik HV-a. Kao, Primorac ili **Kekinica** bi bili sigurno bolji...

Odavno se zna kako se u državnim udarima najprije zauzimaju mediji (radio i televizija) pa tek onda kasarne. U današnje moderno vrijeme mediji nažalost formiraju javno mišljenje. To vladajuće elite dobro znaju, a znaju i naši lijevičari. Onako otvoreno govoreći, lijevi mediji u Hrvatskoj već su poprilično odlučili o izboru predsjednika države. Sjetite se predsjedničkih kandidata 2000. g. **Dražena Budiše** i Stipe Mesića. Od sigurnog pobjednika Budiša je, zahvaljujući lijevoj medijskoj falangi (i određenim međunarodnim silama) postao siguran gubitnik, a Mesić pobjednik iako je jedva ušao u drugi krug izbora. Mesiću ne da nije naškodilo nego je sigurno kod određenih međunarodnih krugova pomoglo baš to što je prije izbora tiho na prstima otišao u Haag i tajno svjedočio protiv svoje države i njenog Predsjednika. Usudio bih se reći da je to bio jedinstven slučaj u političkoj povijesti. Tu vrijedi ona klasična Zagorska: "Ak' je do svjedoka, krava bu naša!". Lijeva naša! Sad bi mi naivci htjeli da ako ne ide drugačije, onda neka bude pošteno...

Mesiću je navodno pozlilo zbog nevere, a meni zbog njegove nevjere.

I ako je bio kratke pameti produžili su mu mandat.

Thomas Moreus je svetac, zaštitnik političara. Zaštitnik puka od političara još se nije rodio.

Jadikuju zabrinuti Hrvati u BiH da se u cijelu Republiku Srpsku vratilo taman toliko Hrvata koliko se Srba vratilo u jedan Drvar. Zato predlažem da kad je već bio "desant na Drvar" neka se sada poduzme i "desant na Banja Luku".

Moram se vratiti na onu sućut...

Čitam kako imamo sve manje djece, a sve više školskih programa. Moderni čovjek nema više ni volje ni želje rađati i odgajati djecu. Uostalom, uskoro će umjetna inteligencija stvarati male robote koji će naslijediti sadašnju mladu generaciju kad jednom ostare. Danas je komotnije imati kućnog ljubimca – psa ili mačku. Neki vole ptice, neki glodavce, a neki i zmije. Najviše kužim one koji si kupe psa. Tako im se bar netko uvijek veseli kad dođu kući. Svako toliko citiram staru englesku poslovicu koja glasi: "Lord, help me be the Person my Dog thinks I am" ili "Bože, pomози mi da budem takav čovjek kao što moj pas misli da jesam".

Politička tragedija upravo se odvija pred našim očima, a medijske histerije nigdje



FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

Biciklisti i romobilisti se po Zagrebu voze kao da su pješaci samoubojice kojima treba samo njihova pomoć.

Moram se vratiti po tko zna koji put na sućut koju je **Andrej Plenković** uputio u ime Vlade obitelji Budimira Lončara, nazivajući ga "velikim patriotom". **Karolina Vidović Krišto** daje pravu simetriju: "Zamislite da **Volodimir Zelenskij** uputi sućut zbog smrti nekog Ukrajinca koji je predložio da im se uvede embargo na kupovinu oružja u trenutku kada je Rusija napala Ukrajinu. U čitavom svijetu je to nezamislivo, osim jedino u državi Hrvatskoj...".

Uz svo siromaštvo Hrvati iz godine u godinu troše silne milijune na SMS poruke. Jedna poruka se sve češće ponavlja: "Stari, imaš kaj love za posudit'?".

Samoglasnik u našim medijima je onaj koji vijest donese sam sebi...

U turističkom mravinjaku ovog ljeta veliki je postotak neprijavljenih i neregistriranih mrava.

Znalci tvrde kako konac u mahunama najavljuje kraj sezone mahunarki...

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

PISMO AKADEMKINJAMA I AKADEMICIMA 2.

Poštovane kolegice akademkinje i poštovane kolege akademici,

Nadam se da vas je zabavilo moje prvo pismo koje zapravo pokazuje kako među povjesničarima koji imaju znanstvena zvanja postoje i 'znanstvenici' u povijesti koji ne znaju što je logika, Mene je doista bilo zabavno kako je moj pok. kolega akademik Stanko Popović ismijao 'logiku' tadašnjeg ravnatelja HIP-a u Zagrebu dr. sc. Gordana Ravančića, za kojega ne mislim da pripada grupi ostalih 'istoričara' koje spominjem i koji sigurno nije zlonamjerno komentirao na taj način prijedlog o imenu Instituta kojemu je bio na čelu. Istina kolega Popović je godinama na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu, a ostali povjesničari koje sam ja spominjao u svom pismu obično izazivaju smijeh kod onih koji znaju logično razmišljati. A u HAZU i nije baš previše inteligentno birati ljude zbog kojih će nam se rugati. Meni i danas podrugljivo govore: Kakva je to Akademija znanosti kada je jedan Drobilica dobio skoro trećinu glasova na Izornoj skupštini!

Mogli ste vidjeti i tekst prof. Hebranga o biološkim zakonima koje je izmislio nesuđeni akademik Drobilica.

Međutim, znate li da nije on jedini povjesničar koji je sudjelovao u tom 'pronalasku'?

Drugi je Hrvoje Klasić. On je u „Hrvatskom tjedniku“ od 29. travnja 2021. bio:

FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

'Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu.'

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu

izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Proslavio se i dr. sc. Goran Hutinec koji je sjenu oblaka proglasio grobištem u Jasenovcu:

<http://www.sinovioluje.com/igor-vukic-sjenu-od-oblaka-proglasili-masovnom-grobnicom/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/36758-jasenovac-sjenu-od-oblaka-proglasili-masovnom-grobnicom>

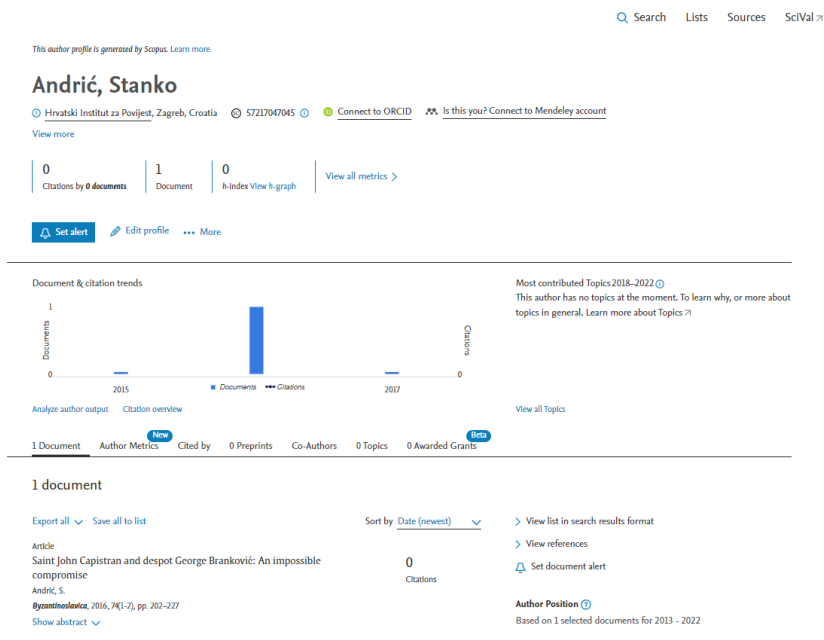
Ovakvi 'istoričari' smatraju da ljudi kakav je Hebrang, Popović ili Vukić ne smiju pisati o povjesti jer je valjda u njihovim 'povjestima' zabranjen ulaz logici. A pismo o kojemu sam pisao potpisao je ravnatelj HIP-a u Tuđmanovo vrijeme prof. em. dr. sc. Mirko Valentić koji je bio inicijator da baš ja napišem odgovor na knjigu dr. Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“.

A kad logici nema mjesta u povijesti pa se mogu izmišljati i drobilice, i zakoni u drugim znanostima, i sjene oblaka proglašavati grobištima takvi moraju biti uvjereni da su pametniji od svojih prethodnika.

Zapravo uvijek je moguće da samo znaju da podilaženje željama političara mogu bolje profitirati, pa čak i postajati akademici.

Meni je zato bio zanimljiv sadašnji kandidat koji doista treba postati akademik. Po onome što sam vam citirao u prošlom pismu bilo je logično pretpostaviti da je i on 'istoričar' istog tipa.

Zato me je zainteresiralo što o njemu kaže Scopusova baza:



Očito imat ćemo akademika s h-indeksom 0 (NULA). Istina ima na Scopusu jedan rad, ali mu ga nitko nije citirao!

Čak je i veliki 'istoričar' neškolovali (veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak mu se 04. 08. 2014. narugao tvrdeći kako je *poznati povjesničar Slavko Goldstein koji je studij povijesti završio kao ja otprilike studij atomske fizike*) AMATER Slavko Goldstein bolji od budućeg akademika:

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=39961556200>

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57208998764>

Vjerojatno bi tata Slavko bio još i bolji kada bi u Scopusu spojili ono što pokazuju ova dva linka. Ali za našeg budućeg akademika ovako je bolje iako je na svakom od ovih linkova tata Slavko bolji. Očito našem budućem akademiku Stanku, u znanstvenom radu nije pomoglo ni to što pripada 'Soroševoj bojni', tj. doktorsku disertaciju pod naslovom The miracles of St. John Capistran – historical and textual analysis (mentor prof. Gábor Klaniczay) obranio je 1998. na Odsjeku za srednjovjekovne studije Srednjoeuropskog sveučilišta (Central European University) u Budimpešti. U međuvremenu se to sveučilište koje je osnovao Soroš preselilo u Beč:

<https://www.dw.com/hr/soro%C5%A1levo-sveu%C4%8Dili%C5%A1te-seli-iz-budimpe%C5%A1te-u-be%C4%8D/a-46593052>

Ali ima nešto važnije za 'istoričare': Napadati Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana.

A naš budući akademik nije o HRVATSKOM predsjedniku samo napisao ono što sam naveo u prošlom pismu.

O čemu se radi?

Sjetio sam se da sam sudjelovao na postavljanju biste Predsjedniku Tuđmanu u HIP-u u Slavonskom Brodu:



Kada je dr. sc. Mato Artuković prestao biti ravnatelj HIP-a Slavonski Brod u jednom svom tekstu kolumnist „Hrvatskog tjednika“ Marko Curać je spomenuo da je bista Predsjednika Tuđmana uklonjena iz Instituta. Jasan pokazatelj da je postavljen novi ravnatelj tipa Goldsteina, Klasića, Markovine i sličnih.

Zato sam u četvrtak 1. veljače 2024. pitao kolegu Artukovića:

Je li Stanko Andrić uklonio Tuđmanovu bistu iz Instituta, kako je spomenuo svojevremeno Marko Curać u jednom svom tekstu u „Hrvatskom tjedniku“?

Odgovor je bio:

Šalje: *artukovic mato*

Prima: *josip pecaric*

čet, 1. velj u 13:27

on je uklonio bistu iz Podružnice u Brodu. I Ti si bio na otkrivanju.

Mato

Brod. na sv. Brigitu 24.

Da, sada je jasno da imamo nasljednika Iva Drobilice u HAZU. Iva se sjetio Zvonimir Hodak i u današnjoj kolumni uz napomenu da je Tuđmanov 'problem' negiranje Jasenovačkih laži:

*Naime, nikako da se pronađu sve te kosti. Forenzičkih dokaza nema, ali ima "živih svjedoka" kao što su **Goldstein, Kraus, Pupovac, Klasić** i ostali koji se uporno drže te laži o broju jasenovačkih žrtava. Lijepo se kaže u Zagorju: "Ak' je do svedoka, krava je naša". Narod koji ne cijeni svoju povijest i svoje žrtve osuđen je na ponavljanje povijesti...*

<https://direktno.hr/kolumne/zbog-turudica-sam-dobio-poziv-dorh-a-smetallo-im-je-ono-sto-pricam-po-gradu-337602/>

Nekako me sve to podsjeća na najnoviji srpsku priču kako je John Lennon, jedan od najvažnijih glazbenika ikad u povijesti, sin četničkog vojvode Draže Mihailovića. To, naime, misle Srbi, započela je **Mojmira Pastorčić** u RTL Direktnu. Pastročić je predložila da skandalozni muzej Mihailoviću doda jedan kat posvećen njegovom nezakonitom sinu, Johnu Lennonu.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/mojmira-nikad-zesce-prozvala-srbe-zbog-cetnickog-vojvode-draze-mihailovica-predlozila-im-ideju-337335/>

Hoće li se poslije izbora u HAZU naći netko na nekoj televiziji u RH tko će se na sličan način narugati Akademiji kojoj je glavni uvjet za izbor povjesničara bio da glupavo napada Utemeljitelja RH i skida mu bistu u instituciji kojoj je na čelu?

Akademik Josip Pečarić

*LIJEVOM NAŠOM***JOŠ NISAM ČUO DA NETKO NAGOVARA LUKU MIŠETIĆA DA SVE OTKRIJE: DA ON TADA NIJE USPIO...****ZVONIMIR HODAK**

Evo, Plenki je odlučio raspustiti Sabor. Znači, izbori samo što nisu. Sve što je progresivno, perspektivno, napredno, lijevo, sve što podsjeća na "bratstvo i jedinstvo", na "šume i gore" skupilo se pod jedan kišobran - Grbinov kišobran, pun rupa kroz koje curi.

11.03.2024.

Naime, od 10 stranaka pod kišobranom čak devet same na izborima ne prolaze izborni prag. Ali, zato će **Peđa Grbin** njihovim tzv. "čelnicima" osigurati visoka mjesta na izbornim listama, na štetu svojih SDP-ovaca, kako bi likovima, koji su već dosadili svima svojim ispraznim politikantskim blebetanjem i nadalje osigurao saborsku pozornicu i odličnu mjesečnu lovu kroz naredne četiri godine. Kruh bez motike.

Neke zapadne demokracije ne poznaju tzv. predizborne koalicije. Stvar je jasna. Hajmo na izbore pa kad vidimo koliko tko vrijedi u narodu onda idemo u koaliciju. Kod nas je to način kako održavati na političkom respiratoru već odavno pročitane političke mrtvace. U Srbiji se igra kolo dok Rada stoji sa strane i gleda. Netko vikne: "Ajđ' u kolo, Rado". Kasnije treba puno truda i uvjeravanja da to nije bio poziv drugarici Radi na put u Colorado! Tako će i Peđa tek vidjeti koga je sve pozvao u kolo!

I tako sada hrvatska lijeva intelektualna elita, podržana ljevičarskim medijima, čeka pucanj startnog pištolja. Navodno se startnim pištoljem ne može nikoga upucati ni ozlijediti. Kad birači uvide tko sve želi voditi ovu državu, onda će, kad se prebroje rezultati glasovanja i kad se vratimo u realnost, biti pucnjave tj. pucanja "od bijesa". Možemo! je krenuo i prije pucnja startnog pištolja pa je kao Zagrepčanku godine odmah proglasio svoju "tetu" **Sanju Sarnavku** "aktivisticu za ljudska prava". Ne zna se samo je'l će to ona biti ove ili iduće godine i ne zna se zašto to priznanje baš pred izbore. U svakom slučaju "srećan 8. mart" drugarici Sarnavki.



FOTO: HINA/Mario Strmotić

Dražen Travaš na fejsu bira svoju osobu godine - **Maju Sever**. On Maji čestita "srećan 8 mart" uz komentar jednog blogovca: "A sve što majka rodi i ferata vozi, je*ente živote prevrnuta kornjačo". To je Draženu diglo tlak na nekih tristo i više. Naša Maja je poslala "nesvrstanu" poruku za Dan žena: "Neću ružu, hoću revoluciju!"

Čitam komentar **Ivana Kuntića**: "A da ide u Ukrajinu dizati revoluciju ili u Izrael?"

Peđa Grbin je u zadnji čas prešao na vjerničku stranu poručuje: "Molim gospu da se dogovore". Nakon što je Peđa onako sjajno otpjevao "Čavoglave" sad se počeo pozivati na svoje poznanstvo s Gospom. Prema "Telegramu" IDS mu je okrenuo leđa, a šef splitskog SDP-a ga izdao.

Kad smo već kod "Telegrama", on nam javlja: "Povjerenstvo za sukob interesa potvrdilo Telegramovo otkriće da si je skandalozni šef HRT-a isplaćivao naknade koje mu ne pripadaju".

Pitat ćete u čemu je kvaka? Pa u tome što ljevičarski Telegram denuncira još ljeviji HRT. To je samo dokaz da su skinute rukavice i da više nema tepanja i glađenja. Sad u igru ulaze "pravi igrači na pravim mjestima". Sobe za plakanje se farbaju. Opet se očekuju izljevi radosti i ljevičarske iskrenosti pod parolom "đabe si farbao..." Ljevica je podigla Peđu iz mrtvih pa sad izlaze na izbore sa živim mrtvacem!



FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

Orjuna je pobijedena, ali još nije izumrla

Približava se 1. travnja. Pitanje je kako se piše prvi dan travnja? U Jugi se pisalo "Prvi april" dok su nas tada varali komunisti, a danas se piše "Prvi travanj" dok nas varaju naši.... Iz Beograda se ne javlja samo **Vedrana Rudan** i orjuna već i redatelj **Lordan Zafranović**. Režiser poznat po filmovima "Okupacija u 26 slika", "Pad Italije", "Večernja zvona", "Krv i pepeo Jasenovca"...

Naš Lordan u Beogradu montira svoj novi film "Djeca Kozare" koji se bavi logorom Jasenovac. Ništa novo! Stara špranca naših orjunaša. U Beogradu uvijek ima love do krova za Lordana i slične likove koji falsificiraju hrvatsku povijest. Stari orjunaš kao da je pao s "kruške" pa izjavljuje: "Mi o Jasenovcu nismo imali pojma. Komunistička vlast je zbog bratstva i jedinstva to skrivala i ja sam slučajno došao do tog područja..." Pa gdje je taj lik živio? Komunisti i Tito su valjda zbog "bratstva i jedinstva" sakrivali žrtve Jasenovca.

I to tako što su odmah nakon 1945. godine počeli tvrditi da je u tom logoru ubijeno oko 700.000 tisuća Srba, Židova i hrvatskih komunista. Za tih "700.000 ubijenih" primili su do 1952. godine milijune maraka i dolara sa zapada. Malo ih je njupalo što se "Stari" nikada u svojim četrdeset i pet godina vladavine nije pojavio ni jednu sekundu u Jasenovcu da oda počast tim silnim žrtvama. Izmisлити 700.000 tisuća žrtava, primiti za tu laž tešku lovu i onda se šepuriti na mjestu prijevare, bilo je previše i za Broza. I kao i u Jugi, i danas je nekim ljevičarima i komšijama Jasenovac vječni izvor prihoda.

Kaže drug Lordan: "Snimali smo dokumentarac i ušao sam u taj logor. Sedam, osam dana smo bili bolesni od svega toga što je čovjek tamo napravio..." Zamislite, 700.000 ubijenih, a nigdje toliko kostiju. Po drugu Goldsteinu su ih navodno Hitlerovi fašisti "drobilicama usitnjavali" pa ih zato nema. I tako dok se studenti Pravnog faksa iz Zagreba "k'o guske u magli" gegaju prema Beogradu

dotle orjuna radi pravi biznis snimajući filmove. Pula već čeka Lordana kao pobjednika... Jadni Lordan jadikuje: kako je "morao je promeniti državu i dan danas nemam svoju zemlju", "smatram da se ništa nije promenilo od 1941. i 1942. godine..." Ipak jest, Lordane! Mi smo ovdje, za razliku od četrdesetih, stvorili vlastitu državu i dobili rat našim brigadama i našim oružjem. Orjuna je pobjeđena, ali još nije izumrla. Ona se još i danas trza, doduše na respiratoru, ali se grčevito drži medija i portala kao npr.: "Dnevno.hr" koji, nakon promjene vlasničke strukture, stoji na dispoziciji likovima kao što su Lordan Zafranović, Vedrana Rudan....



FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

'Uzalud vam trud svirači'

Ima jedna pjesma koja njima najbolje pristaje: "Uzalud vam trud svirači, za druge su dunje žute". Najprije je **Diogen Leartije** tražio vatru, a onda su njega tražili vatrogasci.... Antički filozofi bavili su se vatrom, vodom, zemljom i zrakom. A naši još nisu spoznali da nema većeg grijeha od gluposti. Možda se pojavi i nova predizborna parola Nožemo iliti Možemo! "Ne ostavljaj za sutra ono što možeš učiniti prekosutra!"

Valentin Ćorić se vratio iz Haaga nakon 16 godina robije. Upravo mu je izašla knjiga u kojoj, između ostalog piše: "Protiv mene nije bilo svjedoka i dokumenata, samo nekoliko krivotvorenih papira koje su napravili bijedni Hrvati. To je cirkus, a ne pravda. Sudac Agius nije me pustio na slobodu nakon dvije trećine izdržane kazne iako su svi suci u Haagu bili za to nego je otišao u Mostar gdje je primio zahvalnicu bošnjačke strane za presudu protiv nas šestorice".

Fascinantno! Bio sam prvi Hrvat koji je branio Blaškića u Haagu i još onda sam napisao: "Nizozemska je specifična po tome da je tamo kopno na nižoj razini od mora, a sud u Haagu je ispod bilo koje razine". Sudija Agius dolazi u BiH primiti

priznanje za presude protiv Hrvata!? Taj ne bi mogao suditi ni našu HNL ligu. Ili možda ipak bi...?



FOTO: HINA/Lana Slivar Dominić

'Pišem ovu kolumnu već 15 godina'

Mogao bi računati na pozitivnu recenziju od recimo **Sneške Pavić**, novinarkе Jutarnjeg, koja je ušla u povijest jugo-novinarstva. Da vas podsjetim. Dan prije izricanja drugostupanjske odluke Haškog suda naša proročica Sneška napisala je da će ta odluka biti zadnji čavao u lijes Tuđmanove države. I "pogodila" k'o prstom u pekmez! Radilo se o žalbi Gotovine i Markača protiv rigidne prvostupanjske presude. Dan kad su jugofili vjerovali da će Haški sud zakucati zadnji čavao u "lijes" Tuđmanove i naše Lijepe naše, pretvorio se u trijumfalni dan i kasnije nezapamćeni doček Gotovine i Markača na Trgu Bana Jelačića.

Bilo je to slavlje slično onom kad se nogometna repka vratila sa Svjetskog prvenstva u Moskvi. A Sneška je ušla novinarsku povijest jer je definitivno potvrdila da je ljevica u Lijepoj našoj antihrvatska, projugoslavenska i prosrpska. Sneški sve to može potvrditi i **Dragan Markovina** svojim prvim romanom s temom "Februar 1945". Uz novinare "intelektualne proletere" tu možemo odmah i bez dileme pridodati i naše dične i omiljene povjesničare kao što su Jakovina, Markovina, Klasić...

Već je dosadno nabrajati ih. Zajednička im je crta uvijek ista. Laž i falsifikat nije problem. Sljedbenika tih lijevih karijerista ima kod nas na bacanje. Tako npr.: i fra **Drago Bojić**, bosanski franjevac, traži svoje mjesto u gomili intelektualnih proletera. Sonornim glasom, iskren k'o Krešo Beljak, naš Drago otvara svoje srce pa kaže: "Smeta mi što Katolička crkva laže o Stepincu, što neće da kaže sve o tom čovjeku. Ne želim mu biti sudac niti smatram da bi itko od nas... Ali, kad se govori o njemu treba reći sve. Podržao je NDH".

Znači, za fra Dragu je Stepinčev glavni krimen i ujedno kardinalna greška što već 10. travnja nije otišao u partizane i čekao u miru svoj metak 11. travnja. Danas bi bio "heroj" u "Februarki" **Dragana Markovine**. Ono što mene iskreno fascinira je činjenica da su svim pljuvačima na ovu državu Hrvatsku otvoreni svi legalni kanali za hračkanje. Pišem ovu kolumnu već 15 godina. Po zadnjem elektronskom testu tjedno je pročitao oko 250 tisuća ljudi. Izdao sam dvije knjige i dobro znam što sam sve prošao da bi u tome uspio... Da sam izdao domovinu bila bi za mnom jagma od Ljevaka do lijevih izdavača. Trka kao za velikim "književnim" i "publicističkim" djelima Markovine, Bojića, Dežulovića, Tomića, Zafranovića, Dalibora Milasa, Sanje Sarnasvrake... Još nisam čuo da je netko pokušao nagovoriti, recimo, **Luku Mišetića**, briljantnog branitelja **Ante Gotovine**, da napiše knjigu o tome što je sve morao poduzimati kako ne bi bio zabijen "zadnji čavao" u Domovinski rat, njegove heroje i u noviju povijest Lijepe naše. Da Mišetić nije uspio danas bi i u Hrvatskoj partijska likvidacija bila "prirodna smrt".

Ima li smisla graditi most nekome tko ne želi prijeći na drugu stranu?

Naime, čitam zanimljiv članak **Davora Velnića**. Autor tvrdi da je likvidacija Navaljnog u sovjetskoj Rusiji ustvari bila "prirodna smrt". Zanimljivo. Znači da je smrt šest stotina svećenika ubijenih u par dana od "oslobođenja" 1945. godine zapravo umrlo "prirodnom smrću". "Mrtvozorniku" Draganu Markovini to je promaklo pa da i to uvrsti u svoju "povijest". Tako će dramska nota njegove "Februarke" ostati neokrznuta. Do zuba naoružani svećenici i goloruki partizanski osloboditelji. Pitanje koje se neprekidno pojavljuje: Ima li smisla graditi most nekome tko ne želi prijeći na drugu stranu?



FOTO: HINA/Admir Buljubašić

U ova nesigurna vremena kad sve pametne države jačaju svoju obrambenu moć i moderniziraju vojsku, samo u Hrvatskoj naša lijevo-liberalna elita ismijava

ponovno uvođenje obvezatnog vojnog roka. Krasan predizborni stav i program! Misle li doista ti pametnjakovići da snažna vojska ne služi tomu da se građani osjećaju sigurnima? Stoga Davor Ivanković u nedjeljnom Večernjem s pravom konstatira: "Igrati se zbog izbora sa statusom zemlje koja je sada među najsigurnijima na svijetu je zabrinjavajuće. Posebno kada i lider SDP-a Peđa Grbin bagatelizira HV i vojni rok poput uzora s Pantovčaka. Odnos **Sandre Benčić** prema HV-u zastrašuje, jer ona ozbiljno brka pojmove kad kaže da bi mlade trebalo tesati ne kroz vojni rok, već kroz civilnu zaštitu. Pa, Sandra, potresi i poplave nisu ono zbog čega vojska postoji!"

"Šefe, do kada ćemo osvajati Europu?". "Do Čavoglava!". "Zašto ne i dalje!?" "Nismo ni prije". Nisam dugo spominjao nogomet. **Damir Pešorda** u Hrvatskom tjedniku pogađa u "sridu" kad kaže: "Cilj promjena u Dinamu i afera VAR slamanje je hrvatskog nogometa". U predstojećim vremenima tih pikanterija bit će sve više i više. Damir smatra da je vrhunac tempiran pred Europsko nogometno prvenstvo u Njemačkoj u lipnju ove godine. Dobra je to i točna procjena. Kako kažu Zagorci "Bumo videli". No, da su **Zlatko Dalić**, **Luka Modrić** i ekipa već dugo na nišanu jugo-nostalgicara, e to vide čak i hrvatski politički slijepci. Srebro i pola milijuna razdraganih građana na zagrebačkom Trgu previše je bolna slika za jugofile. Dalić je tema i meta sve dok je uspješan. Sudac **Bruno Marić** je ostao bez "glave". Tko je sljedeći?

Zna se tko širi najviše mržnje u Hrvatskoj: Pate za Beogradom i cinkaju nas gdje god stignu

Navodno je u trenutku inspiracije jednom **Ivan Zvonimir Čičak** izjavio kako treba osnovati i udrugu za zaštitu ateista. Moj dodatak glasi – i jugofila. I za kraj vrhunski cinik **Marcel Holjevac** koji kaže da se "u Austriji ne radi nedjeljom jer tamo nema molitelja na trgovima". Uz tekst ide i slika iz Graza. Trg ispunjen ljudima koji kleče i mole se. Doduše, nisu "katolibani", ali su "talibani". Njima nitko ne "bubnja" i ne protestira kao u Hrvatskoj. Čudno kako se to tamo nitko ne usudi. Da su ovu budućnost mogli vidjeti Austrijanci u vrijeme opsade Beča u XVII. stoljeću vjerojatno bi odbacili oružje i rekli "nema smisla". A kako bi reagirali "naši" "Antemurale Christianitatis"? Hvala Marcelu što me je podsjetio. U prvom homoseksualnom braku vjenčala se dva Mladena. Prisutni su im oduševljeno klicali: "Bravo Mladen(c)i".

<https://direktno.hr/kolumne/jos-nisam-cuo-da-netko-nagovara-luku-misetica-da-sve-otkrije-da-on-tada-nije-uspio-340364/>

**JURČEVIĆ ZA SABORSKOG ZASTUPNIKA KADA
NIJE PODOBAN ZA AKADEMIKA
(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 7.)**



Veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u naslovu svoje najnovije kolumnne govori o jednom povjesničaru:

Bez da ikome išta sugeriram, ovo je moj izbor na izborima: Takvih ljudi je izuzetno malo.

Naravno o dr. sc. Josipu Jurčeviću:

Njega se ne smiju odreći

*One koji čitaju moju kolumnu, a tih je iznenađujuće puno, zanima za koju opciju sam se opredijelio. Bez sugeriranja bilo kome, to je za mene Domovinski pokret, ali uz jedan važan uvjet: ako se pri vrhu jedne od njihovih lista nađe ime dr. prof. **Josipa Jurčevića**. Jura je ne samo moj dobar dugogodišnji prijatelj, nego i vrstan povjesničar i publicist. Napisao je desetke relevantnih knjiga o zločinima od 1945. do danas kao i o mnogim povijesnim događajima i razdobljima najnovije hrvatske povijesti. Čovjek je čista suprotnost našim istoričarima tipa Markovine, Jakovine itd. Na žalost, takvih povjesničara kao što je Jura kod nas je izuzetno malo. Vrhunski je intelektualac, skroman, pošten, otac sedmero djece i svjestan domoljub, istaknuti član Domovinskog pokreta.*

Ako takvu osobu Domovinski pokret ne stavi negdje u vrh neke od svojih lista, onda ne zna prepoznati prave ljude za politiku koju propagira pa se za njega onda

ni ne isplati glasovati jer je fake. Ovo je minimum što mogu učiniti za mog Juru jer zaslužuje puno više priznanja negoli ga je do sada dobio u politici...

Za razliku od Hodaka, ja ću moći i izravno glasovati za svog imenjaka prof. Jurčavića jer je gornji tekst u "Bujici" pročitao veliki hrvatski glumac i veliki domoljub također moj imenjak Joško Ševo, a profesor Jurčević potvrdio: - Bit ću kandidat Domovinskog pokreta na izborima za Hrvatski državni sabor, zahvaljujem svom prijatelju Zvonimiru Hodaku na potpori!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38824-dr-josip-jurcevic-u-bujici-nema-razlike-između-milanovica-porfirija-i-dodika-s-jedne-strane-i-plenkovica-pupovca-i-vucica-s-druge-isti-je-to-svet>

Naravno, ipak je Hodak u boljoj poziciji od mene iako je Jurčević u mojoj izbornoj jedinici.

Kako to?

Vrlo jednostavno. Meni bi bilo draže da sam bio i prilici glasovati za prof. Jurčevića da je bio kandidat za izbor u redovitog člana HAZU.

Ali nisam mogao glasovati za jer je prije 12 godina kandidat bio prof. dr. sc. Ivo Goldstein danas poznat kao dr. sc. Ivo DRobilica kako ga danas nazivaju zbog njegovog nadaleko čuvenog 'otkrića' drobilice u Jasenovcu. A dr. Jurčević je magistrirao na temi Jasenovca i objavio knjigu:

Josip Jurčević, *Nastanak Jasenovačkog mita*, Zagreb 1998.

Vjerojatno je poznato da dr. sc. Ivo DRobilica voli govoriti o amaterima u povijesti iako mu je najvažniji suradnik bio otac neškoloVAN AMATER povjesničar.

A i dana je kandidat za redovitog člana akademiji dr. sc. Stanko Andrić koji o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu govori slično prethodnom kandidatu za akademika dr. sc. Ivu DRobilici. Ipak današnji kandidat je po tom pitanju postigao mnogo više jer je – kada je postao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu koji je osnovan zahvaljujući akademikima Tuđmanu i Kostoviću, tadašnjem ravnatelju Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu dr. sc. Mirku Valentiću i dr. sc. Matu Artukoviću mogao preći s riječi u djelo.

Kako to?

Pa prethodni ravnatelj i osnivač Instituta dr. sc. Mato Artuković je u Institutu postavio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana, a njegov nasljednik dr. sc. Stanko Andrić (inače njegov H-indeks je – vjerovali ili ne NULA) je tu bistu uklonio:

<https://bezccenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

U prošlom tekstu sam pokazao da nisu svi koji pripadaju tom krugu u koju je i Goldstein, pardon DRobilica, Jakovina, Markovina ili Klasić koji isto misle i kao Andrić (istina priglupo):

<https://bezccenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Jurčević je konkurirao i za ravnatelja JUSP Jasenovca ali naravno nije izabran. Ipak je on napisao i knjigu o istini o Jasenovcu, kasnije i doktorirao na pitanjima

žrtava, pa to političarima u RH nije po volji jer znaju da u Srbiji ne bi bili zadovoljni da oni podržavaju takvu politiku koja ne odgovara ni njima u Srbiji, a očito i mnogima u RH. U Prilogu dajem najnoviji tekst – Andrić, DRobilica i slični rekli bi amatera, ali zapravo istinskih stručnjak doktora računarstva Mladena Koića i Nikole Banića koji svoju struku koriste i pokazuju koliko su smiješni takvi 'istoričari' kojima Tuđman ponajviše smeta što je upravo kao povjesničar pokrenuo pitanje Jasenovca i robijao zbog toga.

Ali nije samo to razlog zašto je Andrić, a ne Jurčević kandidat za akademika.

Vidje li ste što o Tuđmanu i govori Andrić, a i pokazuje činom uklanjanja biste Utemeljitelj RH. A Jurčević je bio jedan od četvorice govornika na obilježavanju stote obljetnice rođenja akademika Franje Tuđmana.



ŽPa ne možete hvaliti nekoga koji je kao povjesničar znao kako stvoriti državu i kao vojnik je obraniti i biti izabran u Akademiju, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38845-jurcevic-za-saborskog-zastupnika-kada-nije-pogodan-za-akademika>

HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.

KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?'

Mislim da je don Anđelko Kačunko doista sjajno definirao mnoge u i oko povjesničar umjetnosti koji je HAZU rekao zbogom: imati 'mozak veličine maković zrna'.

Odgovarao sam na neke od takvih tekstova, ali očito je da se radi o hajci kojoj je cilj zamagliti ili učiniti nevažnom činjenicu da je njihov sjajni kandidat za akademika to jedino zato što je uklonio bistu Utemeljitelja RH pa ga je veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao 'povjesničar – Uklanjatelj'. To će on ostati zauvijek, Zaludu se trudi povjesničar umjetnosti koji je HAZU rekao zbogom, a po kome se i nazivaju takvi mozgovi, ali je vjerojatno pravi razlog dan na kraju ovog citata:

Inače, još jedna stvar koja je poprilično prošla ispod radara: Zvonko Maković tražio je da ga se izbriše iz popisa članova suradnika HAZU. On je već odavno trebao biti među redovitim članovima Akademije.

<https://www.jutarnji.hr/kultura/art/jeftinom-manipulacijom-su-u-hazu-izazvali-pomutnju-ne-zvonko-makovic-nije-primio-vasu-nagradu-15500498>

Tekstovi u kojima uporno pokušavaju uvjeriti javnost da 'povjesničar – Uklanjatelj' nije uklonio bistu Utemeljitelja RH pišu autori koji same sebe svrstavaju u one s 'mozgom veličine maković zrna'. Takvih tekstova ima puno pa ih je bedasto komentirati već je dovoljno dati naslove i/ili linkove takvih tekstova. Evo nekih od njih:

INTERVJU: ZVONKO MAKOVIĆ

'HAZU DOPUŠTA DA POVJESNIČARE DISKREDITIRA JEDAN HOBIST, REHABILITATOR USTAŠTVA, PO STRUCI MATEMATIČAR'

Branimir Pofuk

POVJESNIČAR UMJETNOSTI KOJI JE HRVATSKOJ AKADEMIJI ZNANOSTI I UMJETNOSTI REKAO ZBOGOM

<https://www.vecernji.hr/vijesti/hazu-dopusta-da-povjesnicare-diskreditira-jedan-hobist-rehabilitator-ustastva-po-struci-matematicar-1800057>

https://www.nacional.hr/makovic-o-hazu-sveli-su-jednog-od-najvecih-hrvatskih-umjetnika-na-razinu-kuglice-za-bor/#google_vignette

<https://n1info.hr/magazin/kultura/sto-smrdi-u-hazu-u-akademik-koji-ju-je-napustio-nabrojao-svoje-razloge/>

<https://www.telegram.hr/kultura/cuveni-zvonko-makovic-zbog-skandala-trazio-da-ga-se-izbrise-iz-hazu-nece-moje-ime-stajati-kraj-njihovih/>

Toliko zabave za mene i onu moju priču kako je Bog stvorio budale da im se pametni rugaju, a oni sretni jer su u centru pažnje.

NJEGOVO IME STOJI KRAJ MOGA. Da mreš od smijeha. Član suradnik uz akademika.

Sjećam se kad sam dobio državnu nagradu za znanost (dvije godine pošto je stariji od mene Maković uspio doktorirati). Tajnik mog razreda u kome sam bio već 6 godina mi je prišao i rekao:

Sad ja vidim da ste Vi i Pečarić jedna te ista osoba.

Po Makoviću sam valjda već 6 godina stajao uz njega, a on nije imao dobar vid pa me nije vidio.

Istina, možda su novinari odavno zaboravili bilo što s brojevima (jednog novinara iz Slobodne Dalmacije sam još 2015. nazvao 'gospodin 2+2') pa misle da je godina 2019, kada je 'povjesničar uklanjatelj' pisao svoj priglupi tekst o Utemeljitelju RH prije 2011. kada je njegovu bistu uklonio

Dakle, u budućim tekstovima ću komentirati samo tekstove autora koji spomenu i uklanjanje biste, a ovdje ću samo komentirati ono što jedino i govori povjesničar umjetnosti a njima je jako važno i pametno, tj. zašto je za takve don Kaćunko smislio sjajan naziv:

1) MAKOVIĆ JE POVJESNIČAR UMJETNOSTI A JA JEDAN HOBIST!

Da on je u bio u Razredu za likovne umjetnosti.

Oni koji pišu o znanosti trebali bi znati da povijesna znanost ne pripada tom razredu. Da se narugam: Kad Maković o Jasenovcu govori kao stručnjak oni valjda misle (ili on) da je u Jasenovcu bila LIKOVNA KOLONIJA pa je on doista stručnjak za to

Moram ipak napisati i nešto lijepo o ovima s takvim mozgom. Podsjetili su me na priču iz vremena kada Maković još nije imao 49 godina kada je uspio doktorirati:

Tako je moja supruga razgovarala s povjesničarom prof. dr. sc. Stijepom Obadom. Kada mu je rekla da sam matematičar, on joj je odgovorio:

– Ne, to nije istina!

– Profesore, pa valjda znam što mi je muž!

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>

.S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, Zagreb, 2023., str.144.

Dragi prijatelj profesor Obad je bio uvjeren da sam ja povjesničar. Naravno, on je to zaključio jer je pravi povjesničar i čitao moje tekstove, a ne povjesničar umjetnosti koji bi gledao slike u njima, a njih uglavnom nema.

Što se tiče ravnatelja tadašnjeg HIP-a dr. sc. Mirka Valentića on je znao da nisam po struci povjesničar pa je ipak meni dao da odgovorim na knjigu ravnatelja Muzeja Genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Radi se o knjizi:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Mnogi s 'mozgom veličine maković zrna' nisu bili sretni s tom mojom knjigom pa su organizirali dvoboj Bulajića i mene na radiju 'Slobodna Europa' iz Praga. Jadni Bulajić jako loše se proveo pa je napisao novu knjigu gdje je odao veliko priznanje mojoj knjizi rekavši da je ona uz Cohenovu najantisrpskija knjiga u povijesti i uveo pojam 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić'.

Slijedio je moj odgovor novim knjigama, pa i o tom dvoboju, ali i o istinskim hrvatskim povjesničarima (one o mojoj Boki neću ni spomenuti):

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II / O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224.

O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.

J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>

J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

21. A. Kačunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.

22. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023: <https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

23. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

Na stranicama HAZU vidio sam da MAKOVIĆ 'ima čak 30 knjiga, ali niti jednu o povijesnoj znanosti. Molim da mi neki čitatelj ukaže koja je od njegovih knjiga u vezi s povijesnom znanošću jer ga ovi s 'mozgom veličine maković zrna' predstavljaju kao vrhunskog autoriteta.

Za njih i samog Makovića on je veći autoritet u povijesti od na primjer bivšeg ravnatelja HIP-a dr. sc. Mirka Valentića zahvaljujući kome je osnovana podružnica HIP-a u Slavonskom Brodu iz koje je – čim je postao ravnatelj Ivo Andrić uklonio Tuđmanovu bistu.

A Mirko Valentić koji je inicirao i kao izdanje HIP-a Zagreb je tiskana moja knjiga o Jasenovcu je i potpisnik Pisma kojim se tražilo da se HIP Zagreb nazove po svom bivšem ravnatelju Utemeljitelju RH povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu.

Naravno 'povjesničaru – Uklanjatelju' to nije važna činjenica, pa samo spominje da su potpisnici i neki umirovljeni povjesničari.

Gadljivo za ne. To što su s 'mozgom veličine maković zrna' ne može ih opravdati.

Jesu li s ovi s takvim mozgom nasjeli na neobičnu riječ koju im je on ponudio

MAKOVIĆ: Pogotovo ga je, kaže, na to naveo slučaj povjesničara Stanka Andrića koga je kao relevantna povjesničara u članstvo predložio razred društvenih znanosti, a većina u Akademiji ga nije izabrala jer se priklonila napadu na Andrića „matematičara i autodidakta Josipa Pečarića koji relativizira najmračnije segmente hrvatske povijesti“.

Pogledajmo što Internet kaže za tu riječ:

Autodidakt: samouk; poznavalac neke znanosti, umjetničke djelatnosti ili zanatskog zanimanja, koji je do tog stupnja izobrazbe došao sâm, bez tuđeg poučavanja ili upućivanja.

Valjda je Makoviću objasnio da je u znanosti bitno što si uradio a ne koju si školu završio. Na primjer ni Utemeljitelj RH, ni 'povjesničaru – Uklanjatelju' nisu završili fakultet iz povijest pa su doktorirali iz te znanosti, a takav sam i ja u matematici i nas ima poprilično. A on je valjda završio 'pravi' fakultet pa je uspio doktorirati tek s 49 godina i sad ga ovi s 'mozgom veličine maković zrna' napraviše velikim znanstvenikom i akademikom.

A ja sam mu u zadnjim tekstovima HOBIST.
Don Kaćunko, doista si smislio dobar naziv za ovakve.

2) REVIZIONIZAM ILI MAKOVIĆ KAO IVO DROBILICA

Maković stalno tvrdi za mene kako relativiziram najmračnije segmente hrvatske povijesti.

Što su najmračniji segmenti hrvatske povijesti?

Valjda čovjek misli na razdoblje kada je ubijeno najviše ljudi.

Ali ja se rugam kada kažem da smo JB Tito i ja slični jer smo među desetoricom u svijetu: On među deset najvećih ubojica, a ja među deset s najviše objavljenih radova u znanstvenim časopisima.

Međutim znamo da on ne misli tako. Vjerojatnije mu je draža ona tvrdnja da nisu dovoljno pobili Hrvata.

Dakle, očito sam mu ja REVIZIONIST.

Pogledajmo što je to po Internetu: revizionizam' označava nastojanja ponovne procijene ili reinterpretacije do tada od većine kao valjanim priznatih spoznaja, doktrina ili stavova na području, povijesti, politike ili znanosti, ponovnim razmatranjem ili postavljanjem novih pitanja.

Doista to sam i prebacio kolegama iz Prvog razreda jer nisu objasnili nekim povjesničarima da nema znanosti bez revizije i da s takvim stavom da kad Partija kaže da se nešto u povijesti ne može revidirati smo tvrde da povijest nije znanost. Pa Ivo Goldstein je na tome gradio svoju kandidaturu za akademika, pa sam ga zaustavio prije 12 godina.

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Naravno najveći revizionist mu je Tuđman. A doista mi je drago da i mene svrstavaju uz njega;

J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

Svi znamo da se danas mnogi rugaju tom bivšem kandidatu za akademika, u svom govoru na Izornoj skupštini sam i spomenuo da ga danas zbog njegovog velikog pronalaska o Jasenovcu i zovu IVO DROBILICA.

Zato ne treba duljiti i puno komentirati ovu želju Makovića da ga se svrsta uz Iva Drobilicu.

Don Kaćunko, doista si smislio dobar naziv za ovakve.

3) JEDINO JE VAŽAN SJAAN TEKST 'POVJESNIČARA - UKLANJATELJA

Kako ovi s 'mozgom veličine maković zrna' po pravilu trude uvjeriti svoje čitatelje da je tekst 'povjesničara uklanjatelja' nešto izuzetno dajem ga prema knjizi koju sam objavio prije Izborne supštine:

JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI?

(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 10.)

Pita me prijatelj jesam li uočio u članku Stanka Andrića o imenovanju HIP po Tuđmanu. kako on na jednom mjestu kaže da Tuđman nije pobjednik u ratu. Evo

citata: "U Hrvatskoj, osim najvećeg aerodroma i mnogih trgova, ulica, mostova itd., Tuđmanovo ime nosi i središnje Hrvatsko vojno učilište u Zagrebu, što zacijelo ima nekakva smisla, premda bi se u hrvatskoj vojnoj povijesti, na koju smo obično nemalo ponosni (usp. „antemurale Christianitatis“), trebao moći naći i kakav izravni dokazani ratni junak ili u vojne operacije neposrednije uključeni vojskovođa i po mogućnosti pobjednik."

Poslao mi je i link;

<https://historiografija.hr/?p=17933>

Sam tekst dajem u Prilogu.

Meni je bio posebno zanimljiv sam kraj teksta u kojem on govori o zaljubljenim i nezaljubljenim čitateljima i očito sebe stavlja u grupu Markovine i dr. – dakle nezaljubljenih čitatelja i povjesničara koji o akademiku Tuđmanu ne misle baš dobro.

I u cijelom tekstu dr. Andrić pokazuje nedostatak inteligencije ili samo zna što dobro može 'prodati'.

Zapravo u cijelom tom tekstu pokazuje kako smatra da 'istoričari' tj. grupa kojoj pripada nisu znanstvenici.

Pri tome on sam ima h-indeks NULA, pa je već sam početak zanimljiv:

„Skupina od devet hrvatskih akademika raznorodnih struka (među kojima nije i povijest) i troje umirovljenih povjesničara izrazila je nedavno, otvorenim pismima i putem javnih medija, želju da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu prozove imenom Franje Tuđmana, i to u prigodi dvadesete obljetnice njegove smrti koja pada 10. prosinca 2019.“

Dakle, devet akademika koji nisu povjesničari neko izuzetni znanstvenici u svojim oblastima od kojih su trojica po istraživanjima na Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu i tri umirovljena izuzetna povjesničara spadaju u one zaljubljene i u rad povjesničara akademika Tuđmana, kao i mnogi u HAZU koji su ga i izabrali za redovitog člana. Akademici znaju što je znanost, a kako iz teksta i sam Andrić objašnjava trojica povjesničara su umirovljeni pa nisu podložni pritiscima koji od mnogih nezaljubljenih prave ne-znanstvenike. Da, a jedan od te trojice 'najutjecajnijih' je kao ministar znanosti (vjerojatno Andrić zna da nije samo povijest znanost pa ministar zna nešto više od znanosti u RH od njega) i zaslužan je za osnivanje instituta kome je on bio na čelu, a i jedan od povjesničara potpisnika je u Tuđmanovo vrijeme bio ravnatelj instituta za koji se predlagalo da dobije ime akademika Franja Tuđmana.

Ako je iole inteligentan, Andrić zapravo piše opravdanje za onoga tko je kada je postao **ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, Podružnica Slavonski Brod uklonio Tuđmanovu bistu.**

Dakle, na smiješan način pokušava OPRAVDATI SAMOGA SEBE.

Naravno takvima kao što je Andrić s h-indeksom NULA teško je razumjeti da je sve ono što jest Tuđman, a posebno i Utemeljitelj RH mnogo važnije od činjenice da je netko u institutu kojima ravnatelji mogu biti i 'znanstvenici' s h-indeksom NULA, pa će netko sumnjati u njegovu objektivnost kao povjesničara jer institut

nosi ime Utemeljitelja države, a ne zbog činjenice da on jest Utemeljitelj države u kojoj je taj institut. I još je kao znanstvenik i postao akademik, a bio je i ravnatelj tog instituta.

„A kako se može u nekoj ustanovi objektivno, dakle kritički (u izvornom smislu riječi), istraživati lik i djelo osobe čije ime stoji u nazivu ustanove? Ne sugerira li već i samo ime ustanove duh u kojem valja raditi, ne zadaje li ono smjerove, ne postavlja li kalupe budućim tezama i zaključcima o svemu što je s tim imenom povezano? Hoće li povjesničari s instituta koji bi nosio ime Franje Tuđmana moći ikoga uvjeriti da su kadri nepristrano i objektivno suditi i pisati o Tuđmanu, o njegovom životu, njegovoj vlasti i njegovom dobu? Ako to i uzmognu, svatko će unaprijed očekivati suprotno – da pišu pristrano, apologetski, propagandno, upravo doslovce pro domo sua. I to će s pravom očekivati, jer im to jasno sugerira ime instituta. Takvo bi ime jasno i glasno obznanjivalo da na toj ustanovi glavnu riječ ima politikantstvo, a ne znanost, da su tu politički zadaci i „agende“ po važnosti iznad nepristranog istraživanja prošlosti u skladu s načelima istinoljubive znanosti. Ima, poznato je, takvih koji misle da na Hrvatskom institutu za povijest tako nekako i stoje stvari, pa da bi imenovanje po Franji Tuđmanu baš prikladno okrunilo takvu situaciju. No, činiti ono što bi zjuradi promatrači voljeli da učinimo u pravilu znači postupati sebi na štetu.“

Vjerujem Andriću da su njemu važni *zjuradi promatrači*. Takva reakcija tih samo te mora uvjeriti da dobro radiš.

Istina je da 'istoričari' nisu na dobrom glasu u RH. Pa tko izmišlja drobilice? Dr. sc. Ivo DRobilica ili netko drugi? Je li dr. Andrić pročitao što o izmišljanju novih zakona u prirodnim znanostima (DRobilica, Klasić) misli npr- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, A takvih bedastoća 'istoričara' ima još. Pa veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak skoro u svakoj svojoj kolumni se izruguje njegovim kolegama, a Andrić se poziva na takve 'istoričare' kad piše o Tuđmanu.

Doista smiješno.

Inteligentniji analitičar zna da je najveća pohvala kada Te napadaju oni koji te ne vole, jer kada Te hvale oni koji Te vole to može biti objektivno, ali i ne mora biti. Možda doista Andrić nije dovoljno inteligentan pa to ne razumije, ili se samo pravi da ne razumije jer će u RH zauvijek biti obilježen kao onaj koji je prvo što je uradio kad je postao ravnatelj HIP-a uklonio Tuđmanovu bistu!

Što se tiče pitanja mog prijatelja oko toga misli li Andrić da je Tuđman pobjednik u ratu: Naravno on ipak nije toliko neinteligentan da bi to izravno rekao, ali znate li onu 'ne će jezik nego pravo'.

Naime, to je dio iz dijela njegove samoobrane zbog uklanjanja biste Utemeljitelja RH akademika povjesničara i ravnatelja povijesnog instituta o kome je riječ jer je vjerojatno i sam svjestan da su Tuđman kao povjesničar i Tuđman general (bavio sa Opće-narodnom obranom) bili presudni u stvaranju hrvatske države. (Pričao mi je akademik Dubravko Jelčić kako su mu neki poznati Hrvati znali reći kako je svatko mogao kao Tuđman stvoriti državu. Nikada mu nisu odgovorili na njegovo pitanje: Pa zašto to nisi uradio Ti? Ali Jelčić je bio književnik koji je mnogo bolje znao hrvatsku povijest od 'istoričara' koji na hrvatsku povijest – kako bi rekao

arhiepiskop HPC Aleksandar –gledaju srpskim očima. Zato mene nije iznenadila ni spoznaja da je zapravo prije mene do toga da je velikosrpski broj žrtava Jasenovca, dakle do broja Goldsteinovih i Draže Mihajlovića, prije došao Krleža nego ja:

<https://bezccenzure.hr/vlad/krleza-vs-hazu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-9/>

Jedan drugi povjesničar, koji sigurno ne bi mogao pisati gluposti poput DRobilice, Andrića, Markovine, Jakovine, Klasića i sl. znanstveni savjetnik u HIP-u Zagreb dr. sc. Zlatko Matijević je na jednoj promociji zapravo dao odgovor na pitanje što ja radim u povijesnoj znanosti: Duhovito je konstatirao:

„Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti.“

Zato i mene veseli da je Andrić shvatio da sam zaljubljen u Tuđmanovo djelo i kao povjesničara. Razumijem zašto on nije sposoban to razumjeti pa piše ovako kako piše. Ipak on ima h-indeks NULA, a ja od stotinjak hrvatskih znanstvenika na listama Sveučilišta u Stanfordu imam uvjerljivo najviše znanstvenih radova (koji su na Scopusovim listama). Razumijem da je to tako i da netko takav može i misliti da je biti ravnatelj povijesnog instituta značajnije od stvaranja države pa će ta činjenica biti presudna da se optuži povjesničare za pristranost kada pišu o nekome tko je utemeljio RH, od same činjenice da je taj netko utemeljio RH.

Da, nije problem u tome.

Meni je veći problem što ima i u HAZU onih koji jednako misle kao kandidat i što ću se morati stidjeti što je on uopće bio kandidat za akademika ili postao akademik.

Josip Pečarić

Zapravo cijela ova priča stane u poruci koju sam dobio od Branka:

KOSTOVIĆEV NASTUP BIO JE ODLIČAN. SVE POHVALE.

O čemu je Branko govorio?

Niste pogledali moju treću knjigu koja je povezana s neizbrom 'povjesničara – Uklanjalja'

U HAZU:

J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'', Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

I u njoj možete naći njegove riječi sa predstavljanja moje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4

čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi. Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.

I tako je bivši ministar znanosti sve napravio na pitanju ovog (ne)izbora podjelu na one koji vole i one koji ne vole Hrvatsku.

Pametnome dosta!

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

I. BEKAVAC: TRGANJE KORIJENA VELIKE LAŽI (JASENOVAC)

07. lipnja 2024.

RASPLITANJE JASENOVAČKOG KONOPA



Odjek jednoga znanstvenog odgovora na segment 'misterija' Jasenovca, razumijemo znakom rasplitanja konopa koji su osamdesetak godina omotavani oko hrvatskoga vrata. U drugoj polovini svibnja 2024. objavljena je vijest o povlačenju dosadašnjega ravnatelja Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac s te dužnosti, zbog objave rezultata istraživanja o sadržaju mrežnih stranica JUSP-a, na koje je upozorio dr. V. Geiger. Znanstveni uvidi u razmatranju nekih važnih dijelova povijesne građe u našoj zemlji, koji idu do samih korijena Velike laži, pokazuju i njezinu strukturu i njezine nakane. Ta laž je iznjedrila govor o milijunima, stotinama tisuća ili desetina tisuća umorenih u logoru Jasenovac tijekom Drugoga svjetskog rata. Sva ta građa na poseban način osvjetljuje i srpsko protivljenje usvajanju rezolucije o genocidu na jednom drugom mjestu i u 'drukcijem' vremenu, u Srebrenici (BiH) 1995.

Pod konac svibnja 2024. usvojena je Rezolucija Opće skupštine UN-a kojom se traži proglašenje 11. srpnja Međunarodnim danom sjećanja na genocid u Srebrenici. U javnost su tako, skoro istodobno dolazile važne vijesti o Srebrenici i o logoru u Jasenovcu. Naoko, to su nepovezane vijesti, ali jedan njihov dio dodiruje isto pitanje - broj žrtava. U vezi s Jasenovcem, nakon mnogih pitanja bez odgovora, otvoreno je i ono fundamentalno: zašto se na mrežnim stranicama JUSP-a objavljuju krivotvorene informacije o razlozima osnutka tamošnjega logora u Drugom svjetskom ratu? Informacije o zlodjelima u Srebrenici temelje se i na sudski utvrđenim činjenicama. Još uvijek ne znamo na čemu se temelje 'informacije' o umorenim zatočenicima u Jasenovcu. Dakle, za srpsku stranu, sporna je i neprihvatljiva Deklaracija o dokazanim zlodjelima, a prihvatljive su im optužbe i 'nesporna zlodjela' za koja nema relevantnih dokaza u logoru Jasenovac.

Hrvati i genocidnost

Dok dio hrvatske javnosti s odobravanjem gleda na znanstvena istraživanja logora u Jasenovcu i važne spoznaje do kojih se došlo, što je uvjetovalo nemir među ljudima na čelu ustanove koja skrbi o Spomen-području Jasenovac, dotle projugoslavenska i prokomunistička struja među povjesničarima u Hrvatskoj, sve to pokušava minorizirati i prikazati u drugom svjetlu, kako bi se zadržao četničko-komunistički prikaz logora u Jasenovcu. Čak odbacuju i razloge koje je naveo dosadašnji prvi čovjek te ustanove u svojoj ostavci. Kažu da nije stvar u lažima na mrežnim stranicama JUSP-a, nego je ostavka posljedicom 'općega stanja u društvu'.



Doista, moglo bi i biti tako: pozitivno je 'opće stanje' i opće raspoloženje u Hrvatskoj, usmjereno prema znanstvenim uvidima, istraživanjima i dokazima o stvarnim prilikama u logoru Jasenovac za vrijeme Drugoga svjetskog rata, umjesto nametnutih, dokazano iskrivljenih i neistinitih prikaza velikosrpske i komunističke propagande. O otporu takvu pristupu i uporabi logora Jasenovac u protuhrvatske svrhe, proglašavanje Hrvata genocidnim narodom i mnogim drugim neistinama, godinama oblikovanim u laboratorijima osvajačke velikosrpske

politike, dade se više saznati iz odnosa srpske državne politike prema najnovijim odlukama Opće skupštine UN-a.

Tek kad se vidi kako se Srbija odnosila prema Rezoluciji o Srebrenici postaje razumljivije zašto se i kako slagao mit o izmišljenih milijun, ili nekoliko stotina tisuća žrtava u Jasenovcu. Kad Hrvate proglase 'genocidnim' narodom, onda postaje 'razgovjetnije' zašto je Vukovar izgledao onako kako je izgledao 1991. Samo što ni Vukovar, ni Škabrnja, ni Dubrovnik, ni Zagreb, nisu bili dovoljni za ono što su osvajači htjeli.

Znanstvena istraživanja i dokazi

Srbija se žestoko protivila usvajanju rezolucije o Srebrenici, vodila veliku diplomatsku ofenzivu i - nije uspjela. 'Ofenziva' za proglašenje Jasenovca mjestom 'genocida' bila je dugotrajna i u 'onom vremenu' - uspješna. Ona je bila i osveta, kazna za 'djelo' odbacivanja Jugoslavije. Htjeli su pokazati da onaj tko ubije 'milijon i više od milijuna' ljudi u jednom logoru, taj zaslužuje, ono što su Hrvati doživjeli od 1945. do 1995.

Vraćamo se prinosima povjesničara dr. Vladimira Geigera razobličavanju laži o logoru Jasenovac. Najprije naglašavamo kako pitanje znanstvenoga provjeravanja svih dokaza, i tužitelja i obrane, uzimamo ključnim u potrazi za istinom. S jedne je strane optuživanje Hrvatske za Jasenovac na temelju nepouzdanog građa, a s druge protivljenje te iste politike usvajanju deklaracije o dokumentiranom ratnom zločinu velikih razmjera, u kojoj se Srbija niti ne spominje, iako su njezini ljudi u Srebrenici 1995. bili izravni akteri u počinjenju zločina. U vrijeme rasprava o spomenutoj rezoluciji o Srebrenici, u javnosti su se, dakle, pojavile i dvije važne, međusobno povezane vijesti o Jasenovcu. Jedna govori o istraživanjima i zaključcima povjesničara dr. Vladimira Geigera, a druga o ostavci čelnoga čovjeka Spomen- područja Jasenovac, koja je posljedicom spomenutoga znanstvenog istraživanja.

Otkud sintagma 'konačno rješenje'?

Dr. V. Geiger dokazuje da su neutemeljene tvrdnje objavljene na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac o sadržaju sastanka predstavnika Njemačkoga Reicha i Nezavisne Države Hrvatske (NDH) koji se održao u Poslanstvu Njemačkoga Reicha u Zagrebu 4. lipnja 1941. Na mrežnim stranicama JUSP-a Jasenovac objavljeno je kako je na tom sastanku zaključeno "da se srpsko pitanje riješi masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore". Izneseno je i to da su nacisti "vlastima NDH odobrili već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskog pitanja u NDH, na način prisilnog preseljenja Srba u Srbiju, masovnog ubijanja na terenu i deportiranja u koncentracijske logore". Tvrdi da su se vlasti NDH "na vlastiti zahtjev" priključile planu preseljavanja, "obvezavši se deportirati u Srbiju 30.000 više Srba nego što će prihvatiti Slovenaca iz Trećeg Reicha".

Dr. V. Geiger iznosi da su o spomenutom sastanku, pisali hrvatski, slovenski, bosanskohercegovački i srpski povjesničari, ali ni jedan od njih u svojim historiografskim radovima ne spominje da je na njemu zaključeno ili pak

razmatrano "da se srpsko pitanje riješi masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore". U tim se radovima uopće ne spominje da su nacisti vlastima NDH odobrili "već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskoga pitanja u NDH." Zaključuje da historiografski radovi i izvorno arhivsko gradivo pokazuju da su tvrdnje iznesene na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac potpuno neutemeljene.

Što hoće CroFacta?

Sve navedeno, piše dr. V. Geiger, potvrđuju i izvorni zapisnik sa sastanka i njegovi ovjereni prijevodi koji se čuvaju u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu. Također, poslanik Kasche istu je večer o sastanku opširno brzojavom izvijestio Ministarstvo vanjskih poslova Njemačkoga Reicha u Berlinu, navodeći tko je bio nazočan, o čemu se razgovaralo i što je zaključeno o preseljavanju Slovenaca u NDH i Srba iz NDH u Srbiju. Spornih tvrdnji, objavljenih na mrežnim stranicama JUSP-a Jasenovac, nema ni u tomu brzojavu. Konačno, ne spominje ih ni presuda Vrhovnoga suda Narodne Republike Hrvatske u Zagrebu od 7. lipnja 1947. ("u krivičnom predmetu protiv opt. Kvaternik Slavka i družine").

Uza sve spomenute netočnosti o odnosu prema Srbima u NDH, uporaba pojma 'konačno rješenje' posebno je uznemirujuća jer takav pojam na sastanku nije niti spomenut, a kamoli da su nacisti vlastima NDH odobrili već prije poduzete mjere (masovno ubijanje, deportiranje u koncentracijske logore) "za konačno rješenje srpskog pitanja u NDH", odnosno da je "dogovoreno konačno rješenje srpskog pitanja u NDH", čime se upućuje na nacističko "konačno rješenje židovskog pitanja". (Dr. V. Geiger, CroFacta, 19. 5. 2024.).

(Na Geigerovo se istraživanje kritički osvrnuo jedan Mesićev savjetnik, ali on ne spominje 'konačno rješenje', niti išta ispravlja, nego samo izražava užasnutost što konačno postoji i CroFacta. "CroFacta se, naime, nije mogla (znala, htjela?) zaustaviti na 'prodavanju roga pod svijeću' navođenjem formulacija kojih u povijesnim dokumentima doista nema (jer riječ je o interpretaciji, možda ne najspretnijom, podataka), ali ih na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac ima. /.../ priča s CroFacta i Jasenovcem nije usamljeni incident, nije uopće incident, nego je početak ostvarivanja razrađenog plana 'gospodarenja prošlošću, kako bi se moglo gospodariti budućnošću' ...", T. Jakić, Autograf.hr, 31. 5. 2024.).

Falsificirane informacije

Pred nama su, dakle, danas i znanstveni uvidi koji pokazuju da aktualna uprava Spomen-područja Jasenovac na svojim mrežnim stranicama drži falsificirane informacije o ključnim elementima onodobnih zbivanja u vezi s Logorom. Prije toga, godinama se osporavalo navode o stotinama tisuća žrtava u logoru Jasenovac. I aktualni 'popis žrtava' koji objavljuje sadašnja uprava prolazi znanstvene provjere i osporavanja točnosti upisanih podataka. U srbijanskom javnom prostoru iznose se brojke o žrtvama koje su deset puta veće

od onih koje objavljuje JUSP. Ima znakova da je velika uzrujanost u srpskim vodećim političkim strukturama povezana upravo s pokušajima da i ubuduće 'jedino' mjesto 'dokazanoga' genocida ostane Jasenovac, a ne Srebrenica u kojoj 'genocida nije bilo'. A 'dokaz' je to što su četnici, preobučeni u partizane, rekli da je tako, a ne drukčije. Mit o Jasenovcu kao mjestu 'milijunskih' srpskih žrtava gradio se svrhovito, dugo i uporno.

Sve je očitiije da je i taj velikosrpski projekt pred rasulom. Srebrenica dolazi na naslovnice medija po cijelom svijetu, iako Rezolucija usvojena u svibnju 2024. ne spominje ni Srbiju ni Srbe. Nije ih ni trebala spominjati, jer svu pozornost treba usmjeriti prema žrtvama. Jedan sveučilišni nastavnik (dr. T. Jakovina) u Zagrebu, na portalu Telegram iznosi ovu tvrdnju: "Pejaković je na kraju odstupio zbog opće atmosfere u društvu". Nije, kako mu se čini, ostavka prvoga čovjeka JUSP-a povezana s prigovorima o netočnim važnim podacima na mrežnim stranicama te ustanove. Ta prosudba nije baš razumljiva, ali u nekoj bi se interpretaciji mogla prikazati vrijednim znakom. Priželjkujemo veći upliv znanosti u istraživanju ostavštine komunističkoga totalitarizma. Tu prvenstveno mislimo na odnos prema povijesnoj istini i dokazima kojima se potkrjepljuju određene postavke. Čini nam se da je i najnoviji prinos dr. V. Geigera primjer pristupa kakav priželjkujemo: dokazi, činjenice, istraživanja i prosuđivanja neovisna o ideološkim usmjerenjima.

Kolektivna odgovornost Hrvata

U debati o broju srpskih žrtava u Jasenovcu već je trebalo odgovoriti na pitanje o popisima stanovništva u Hrvatskoj prije i poslije Drugoga svjetskoga rata, koji pokazuju da je Srba bilo više poslije rata nego prije rata, a da je Hrvata u Hrvatskoj poslije rata bilo manje nego što ih je u Hrvatskoj živjelo prije rata. "Objavljen je niz knjiga u čije sadržaje i stavove autora ne treba ulaziti, nego u njima pregledati stotine preslika originalnih dokumenata koji se odnose na logor u Jasenovcu. Bilo bi lako dokazati da su te preslike krivotvorene - ako jesu, no do sad se nitko nije javio da bi i jedna jedina bila lažna. A o zbivanjima u jasenovačkom logoru u vrijeme II. svjetskoga rata ti dokumenti jasno govore da se tamo nisu događala sustavna masovna ubojstva". (dr. M. Marušić).

Srbi najavljuju i novu rezoluciju, ali o ustaškom logoru. "'Srpski svijet' mora biti naš odgovor, mora biti cjelina. Poštujem to što je Dodik rekao za mirno razdruživanje", kazao je krajem svibnja 2024. srbijanski političar, A. Vulin, koji je iskoristio priliku kako bi ponovio ranije Dodikove optužbe o kolektivnoj krivnji svih Hrvata za ustaške zločine. Sve je to povezao s rezolucijom UN-a o Srebrenici, uz tvrdnju kako tamo nije bio genocida, a u Jasenovcu jest. Kaže kako je tragedija što nitko od hrvatskih dužnosnika nije od Srba tražio ispriku za to. Ne dopada mu se ni prijedlog rezolucije o Jasenovcu, o kojoj se raspravlja u Crnoj Gori, na poticaj prosrpskih stranaka. Problem je također što se i u toj rezoluciji o Jasenovcu kaže da ne može biti kolektivne odgovornosti. To je prihvaćanje one Krležine rečenice da su 'dva kamiona ustaša preuzela vlast'. Nije točno. Čitav hrvatski

narod nedvosmisleno je podržao Antu Pavelića i ustaše i da su izbori bili 8. svibnja 1945. Pavelić bi pobijedio", zaključio je Vučićev ministar (A. Vulin) (Hina, 31. 5. 2024.).

Četnici na području NDH

Povjesničar H. Klasić, ekspert za revolucionarno djelo i političku filozofiju Mike Špiljka, autor neke nove partizanske serije koju HRT ne želi prikazivati, u razgovoru za dnevni list u Zagrebu iznosi i ove tvrdnje: "Četnici su čak na području NDH bili pod zaštitom ustaša, liječili se u ustaškim bolnicama, obitelji su primale naknadu za poginule u borbama s partizanima, mogli su vojno djelovati i, na kraju balade, izaslanstva četnika Draže Mihailovića dolazila su kod Ante Pavelića u Zagreb na dogovor o zajedničkoj borbi, tražili su i dobili lijekove, ili o sigurnom prolasku kroz Zagreb u bijegu prema Austriji. Već od 1942. godine postoje mnogobrojni dokumenti koje predstavljamo, o otvorenoj suradnji ustaša i četničkih zapovjednika na području NDH." (Jutarnji list, 1. 6. 2024.) Povjesničar H. Klasić u istom razgovoru iznosi i informaciju o suradnji četnika s Nijemcima: "Ima jedna zanimljivost koju spominjemo jer je povijesna činjenica. Winston Churchill je poslao britansku misiju kod Tita jer je već ranije imao podatke da četnici surađuju s Nijemcima."

H. Klasić izgleda nije čuo za neke važne objave Srpske pravoslavne Crkve u Drugom svjetskom ratu. Početkom srpnja 1941. episkop Valerijan predaje njemačkomu vojnom zapovjedniku Srbije, da je od, uspostave NDH u travnju, već ubijeno 100.000 Srba. U kolovozu 1941. ta je informacija nadopunjena, brojka je narasla na 180.000 ubijenih Srba, a u rujnu 1941. javljaju o 300.000 pobijenih Srba u NDH. To iznosi SPC. Četnici za to, izgleda, nisu znali, jer u suprotnom ne bi, citirajmo Klasića, "izaslanstva četnika Draže Mihailovića dolazila (su) kod Ante Pavelića u Zagreb na dogovor o zajedničkoj borbi". SPC iznosi tvrdnje o pobijenim svim Srbima u pojedinim kotarevima. Međutim, popis stanovništva iz 1948. pokazuje da u tim kotarevima živi veliki broj Srba. SPC iznosi da su Hrvati u kotaru Lapac istrijebili Srbe, a istina je da su Srbi gotovo istrijebili Hrvate i, primjerice, uništili veliku župu Boričevac. Ipak, Klasić tvrdi da su četnici "na području NDH bili pod zaštitom ustaša", a ustaše su već, kako SPC tvrdi, pobili stotine tisuća Srba.

Srbijanska zastava u vijećnici UN-a

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je, poslije sjednice Opće skupštine UN, da je dvije trećine stanovnika zemaljske kugle bilo na strani Srbije i zahvalio svim zemljama koje su glasovale protiv, ili bile uzdržane na glasovanju o rezoluciji o Srebrenici. Tako je, naime, on razumio odluku Opće skupštine UN-a o obilježavanju genocida u Srebrenici. Vučić je govorio i o 'konfliktu' zbog toga što se, za vrijeme zasjedanja Skupštine, ogrnuo srpskom zastavom. Mjerodavne službe Ujedinjenih naroda navode kako nije bilo nikakva konflikta zbog Vučićevog ogrtanja zastavom. "Ničega od toga nije bilo. Nije bilo problema

tijekom sjednice", potvrdio je Stéphane Dujarric, glasnogovornik generalnog tajnika Ujedinjenih naroda. (Jutarnji, 27. 5. 2024.)

Srbijanski je predsjednik pred predstavnicima medija govorio kako mu je službena osoba u dvorani rekla da se ne omotava zastavom, jer da je to protivno pravilima ponašanja na tom mjestu, a da je on izgovorio neku hrabru, patriotski rečenicu protivljenja.



("OSIGURANJE TRAZILO DA VUČIĆ SKINE ZASTAVU! Predsjednik uputio moćne riječi: Nitko na svijetu mi neće uzeti moju zastavu!", naslov je portala 'Srbija danas'.) Službe UN-a su ga, kako vidimo, nakon nekoliko dana demantirale. Nitko od službenih osoba u dvorani nije spominjao omotavanje čovjeka sa srbijanskom zastavom, pa nije bilo ni uzvratnoga verbalnoga protivljenja. Sve se to događalo zbog Srebrenice?

Srpska vojska pod vodstvom ('jugoslavenskoga') generala Ratka Mladića (koji je i za vrijeme ratovanja u Hrvatskoj i BiH bio zaposlenikom Vojske Jugoslavije) 11. 7. 1995. ušla je u Srebrenicu, koja je trebala biti zona pod zaštitom UN-a. U idućih nekoliko dana ubili su najmanje 8 372 ljudi. Kroz više presuda Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ), koji je osnovao upravo UN, utvrđeno je da je u Srebrenici počinjen genocid. Kao dokazni materijal u Haagu poslužio je i ratni dnevnik R. Mladića, koji je skrivala njegova supruga. Istražitelji su dnevnik pronašli 2010.

Čelnik bosanskih Srba M. Dodik rekao je da rezolucija o Srebrenici nije dobila većinu u Općoj skupštini "nego je propala" jer 84 glasa za "nisu natpolovična većina". Dodik je ocijenio kako je propala namjera "da se Srbima zalijepi da su genocidan narod". Njegov suborac A. Vučić u UN-u je to dodatno objašnjavao: "... Jedni smo od rijetkih u jugoistočnoj Europi koji smo bili na pravoj strani u Drugom svjetskom ratu", dodao je i istaknuo da će usvajanjem rezolucije podjele u BiH biti sve dublje i dublje." 'Prava strana'? Srbija je u II. svjetskom ratu imala rasne zakone, progonila Židove i Rome, te vjerno surađivala s nacistima bez ikakva ozbiljnijega otpora nacizmu.

Protektorat nacističke Njemačke

Srbija je od 1941. do 1944. bila protektorat pod okupacijom vojske nacističke Njemačke (Vojna uprava Srbije), a na čelu kvislinške vlasti bili su M. Aćimović

(1941.) i M. Nedić (1941.- 1944). Nakon sloma ustanka u Srbiji 1941., Srbija je uglavnom bila pacificirana. Tako je bilo sve do kraja rata kad im je u pomoć došla Crvena armija. Četnici su ostali bez savezničke podrške, pa su ušli 'u potpunu kolaboraciju s Nijemcima na svim razinama u pokušaju da vlast u Srbiji sačuvaju za sebe i spriječe pobjedu komunističkih konkurenata'. Philip J. Cohen tvrdi da je glavnina srpskoga političkog, intelektualnog i vjerskog vodstva kolaborirala sa silama Osovine. U logor na Banjici, koji je otvoren 5. 7. 1941., dio zatočenika doveo je SS, a dio Srpska državna straža i Specijalna policija. Tako je funkcionirala - 'prava strana'.

Jedan novinar u Zagrebu (J. Pavičić, Jutarnji list, 25. 5. 2024.) ovako piše: "No, za razliku od Srebrenice gdje se žrtve znaju gotovo poimenice, a brojevi ubijenih variraju neznatno, kod Jasenovca brojevi služe kao faktor etno-ideološke demarkacije..." Tomu dodaje da bi, ako se 'pokrene Rezolucija o Jasenovcu' Hrvatska trebala "jednostavno glasovati za tu rezoluciju". "Trebali bi mirno reći. Da, to se dogodilo. /.../ Jer ta rezolucija - bude li ikad sročena - možda će imati u svom tekstu i nekakve brojeve."



Neki će s tim brojevima biti zadovoljni, a drugi nezadovoljni. Autoru se čini dovoljnim reći 'da to se dogodilo'. Ne čini mu se važnim hoće li se, bez provjerljivih dokaza, tvrditi da je u Jasenovcu bilo, recimo, 1.000 ili 700.000. žrtava. Dovoljno je 'tvrditi', dakle, ponavljati 'utvrđeno' i ostati na putu ...'revolucionarne istine'. Ovdšnjem je novinaru dovoljno reći: "Da, to se dogodilo." U njegovu svijetu se zna tko je bio mjerodavan odgovoriti na pitanje 'što se dogodilo' i koji su 'dokazi' bili dovoljni. Jedni će biti 'zadovoljni, a drugi nezadovoljni'. I - točka. Partija zna, to 'znanje' je 'istina'.

Često je postavljano pitanje o tomu zašto se prikriva ili onemogućuje revizija povijesti o Jasenovcu? "Vjerojatno zato što bi to za sobom povuklo reviziju i svega ostaloga o NDH, što bi dovelo do drukčijeg definiranja njezina mjesta u povijesti. Ali to treba napraviti. Priča o 'strašnom logoru' pomaže i onima koji svoj svjetonazor naslanjaju na one koji su se borili protiv 'zločinačke države' i njezina režima /.../ Čim bi se pojavila želja za samostalnosti hrvatskog naroda odmah bi

se pustila priča o Jasenovcu i klanju, što je značilo: mi moramo vladati." (I. Vukić).

Tko 'upravlja' prošlošću u Hrvatskoj?

I. Vukić tvrdi da osim "Židova i male skupine Roma koja se spominje u ljeto 1942., u logoru je među protivnicima države u početku", bilo "200 Srba, nešto Hrvata i muslimana. Ni kasnije, sudeći po prezimenima na autentičnim popisima, nije u logoru bilo više od nekoliko stotina Srba. /.../

Međusobno ratovanje Srba i NDH uglavnom je završilo 1941. Nakon toga status Srba i pravoslavnih se popravlja; osniva se Hrvatska pravoslavna Crkva, u Vladu se imenuje predstavnik pravoslavnih, Savo Besarović iz Sarajeva, s četničkim skupinama po Bosni potpisuje se sporazum o nenapadanju i pokreće zajednička borba protiv partizana." (Igor Vukić, Vijenac, br. 566, 12. 11. 2015.)

Srpski odnos i prema Jasenovcu i prema Srebrenici i prema rezoluciji UN-a o događajima iz srpnja 1995. bit će lakše razumjeti uz riječi 'oca moderne srpske nacije', kako zovu književnika i političara Dobricu Ćosića. "Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno (...) Laž je srpski državni interes (...) Laž je u samom biću Srbina (...) U ovoj zemlji svaka laž na kraju postaje istina (...) Srbe je toliko puta u istoriji spašavala laž." (D. Ćosić, 'Deobe').

Srpsko razumijevanje 'istine' bilo je utkano u službeni prikaz komunističke Jugoslavije. I u mnogim segmentima života, zadržalo se do dana današnjega. Prema tom 'svjetonazoru' u Srebrenici nema genocida, ali je genocid bio u Jasenovcu. Hrvatska je skupo platila i plaća te 'istine'. Ipak, javna ustanova Spomen-područje Jasenovac nije u Srbiji. O sadržaju tekstova na njezinim mrežnim stranicama, ne bi trebalo odlučivati u Srbiji, nego među istraživačima, znanstvenicima, upućenim ljudima kojima je najviše stalo do - istine, u slobodnoj Hrvatskoj.

Ivan Bekavac

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/a-b/bekavac-ivan/43790-i-bekavac-trganje-korijena-velike-lazi-jasenovac.html>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39764-rasplitanje-jasenovackog-konopa>

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE

20. lipnja u 08:22

Pozivnica na predstavljanje moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. dana je na portalima dragovoljac.com i hrvatskonebo.org:

<https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/39881-poziv-89>

<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>

Na poleđini korica dan je slijedeći dio mog govora na Izornoj skupštini HAZU: „I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH. „

Možda sam trebao staviti Krležine riječi dane na kraju tog govora:

„Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mogega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!“

Ali što je tu je. Uostalom radim na novoj knjizi.

Na portalu dragovoljac.com možete naći i tekst doktora računarskih znanosti Nikole Banića i Mladena Koića koji je bio jedan od priloga četvrtog nastavka teksta o znanstvenim revizionistima i političkim aktivistima koji će biti dan u novoj knjizi:

<https://dragovoljac.com/.../39879-nakon-ostavke...>

Ako mislite da o Baniću i Koiću nisam napisao neku knjigu možda ste u pravu, a možda i niste. Pogledajte moju knjigu

ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR?

koja je dana na portalu dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

Uvodu knjige možete pročitati:

„Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića ‘Jasenovački popis, lažne žrtve’. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladi i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20. 11. 2013. veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Lejsek. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/.../tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-.../>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više od drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/.../veliki-hrvatski-povjesnicar.../>“

DIREKTNO.HR

Tko bi trebao donijeti odluku o Vukovaru? Oni koji su s razarača Split gađali Split?

Kolovoz je mjesec Hrvata. Studeni nije. Mislim da nije potrebno objašnjavati zašto. Da lagano dignem tlak Jugoslavenima i orjuni spomenut ću samo 5. kolovoza, ljeta Gospodnjeg 1995. A studeni?

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE, 2.

20. lipnja u 08:34

Isprika dragom prijatelju Zvonimiru Hodaku – ja i nisam stavio njegovu sliku i ne znam kako se ona pojavila u tekstu.

Valjda je to poruka čitateljima da moj tekst ipak pročitaju jer je Hodak najčitaniji hrvatski kolumnist, a mogu se pohvaliti: i suradnici smo.

Pogledajte knjige:

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>

Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>

DRAGOVOLJAC.COM

www.dragovoljac.com

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

PISMO MLADENU PAVKOVIĆU

Dragi Mladene,

Vidim da si reagirao na izjavu bivšeg predsjednika RH koji se s pravom suprotstavio tvrdnjama kako je da je razlog sramotnih grafita o Srbima djelovanje Milorada Pupovca.

<https://www.braniteljski-portal.com/legendarni-koprivnicki-branitelj-zvonko-panduric-strict-dobio-svoj-spomenik>

Zašto kažem s pravom?

Točno je sve što navodiš, ali činjenica je da su Josipovići omogućili takvo djelovanje Milorada Pupovca. Svojevremeno smo u HNES-u etički osudili za veleizdaju i Josipovića i Milanovića i Pupovca. Naravno i JB Tita po stranim izvorima jednog od deset najvećih zločinaca u povijesti. Kao što znaš na tim listama se može naći i Milošević ali ne i Pavelić. Svakim danom se sve više i više doznaje koliko su laži ugradili u povijest kojom su nas trovali u školama. Sada pokušavaju i zakonski osigurati da se ne smiju nastaviti takva istraživanja koja razobličuje njihove laži. Pogledaj npr.:

<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-jakovina-klasic-sa-srpskim-povjesnicarima-u-projektu-povjesnicari-protiv-revizionizma-potpisali-deklaraciju-obranimo-povijest>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/34434-n-nekic-paunovac-i-skorini-ustase.html>

Zapravo etički je Pupovac bolji od ostalih etički osuđenih veleizdajnika jer je on pripadnik naroda koji je izvršio fašističku agresiju na našu domovinu, za razliku od drugih koji su pripadnici naroda na koje je izvršena fašistička agresija.

Dakle, Josipović ne brani Pupovca nego sebe i njemu slične. Brani Josipoviće!

Posebno je zanimljiv dio:

„To je rezultat potpunog prihvatanja usklika „Za dom spremni“ i ustašofilske kulture u našoj zemlji, koja ozbiljno ugrožava hrvatsku demokraciju i manjine“ – rekao je Josipović.

(Također se ovih dana „proslavio“ i Boris Milošević, predsjednik stranke koju je utemeljio krvnik i ratni zločinac Goran Hadžić, koji je na tom mjestu naslijedio samog Pupovca. Na njegove tvrdnje reagirao je Thompsonov menadžment:

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-odgovorio-borismilosevicu-predsjedniku-snv-a-pitajte-prezivjele-stradalnike-iz-domovinskog-rata-je-li-za-njih-bojna-cavoglave-budnica>)

Iako Josipović tako brani Milanovića poslije njegovih izjava o tome da PRIZNAJE SAMO SUD SVOJE PARTIJE, zapravo izjava o uklanjanju i bacanju ploča s oznakama koje su odobrile hrvatske vlasti. Nama je jasno da je to zato što se radi o spomen-pločama hrvatskim braniteljima. Sjetimo se da je Josipović kao predsjednik pokušao da se povuče tužba za genocid protiv Srbije, dakle protiv fašističkog agresora. Znamo da je i pored takvog pritiska Sud u Haagu u presudi naveo da se radi o agresiji Srbije pri čemu je naveo i niz genocidnih radnji agresora. Kada znamo da je Josipović i sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu, jasno Ti je koliko je nisko pao kao stručnjak i koliko je HNES bio u pravu kada su ga etički osudili. Isto je svojim izjavama potvrdio i Milanović. I jedan i drugi su se pokazali dostojnim nasljednicima jednog od deset najvećih zločinaca u povijesti.

Međutim, ne treba nikada zaobilaziti činjenicu da se u to kolo uključila i stranka koju je osnovao HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman.

Njihov današnji predsjednik i Predsjednik Vlade RH je na zahtjev da se ukloni ploča s znakom koji je odobrila država čiji je predsjednik vlade – to i učinio.

To je učinio pošto je Pupovac na upit o četničkom znakovlju izjavio da oni zakonom nisu zabranjeni. Plenković je shvatio poruku da se ne smiju dirati četnički znakovi jer nisu zakonom zabranjeni, ali mogu se uklanjati znakovi koje je odobrila država koju nisu željeli, pozvao je neke naše HOS-ovce i uklonio spomen-ploču!

Pupovac je javno pokazao kako su Srbi u RH narod višeg reda u odnosu na Hrvate, a HDZ-ova vlada je to prihvatila. Rasizam protiv vlastita naroda. Strašno!

HNES, koliko mi je poznato, nije Plenkovića etički osudio za veleizdaju.

Meni je postupak Plenkovića najgori.

On je na čelu Tuđmanove stranke koja bi trebala biti hrvatska stranka. Istina, poslije PET godina velike borbe da se zabrani ZDS i „Bojni Čavoglave, oni priznaju poraz u odnosu na samog Thompsona:

<http://hr.n1info.com/Vijesti/a517988/Bozinovic-ZDS-na-koncertu-u-pjesmi-Cavoglave-nije-remecenje-javnog-reda-i-mira.html>

Ali mu je i dalje od hrvatske države odobren amblem HOS-a provokacija, kao što je bivšoj predsjednici koja je došla iz radova HDZ-a provokacija bila i tadašnja Peticija ZDS kojom se branio sam Thompson i „Bojna Čavoglave“.

Milanović i Josipović su iz Titove stranke koja se uvijek borila za Jugoslaviju, tj. Srboslaviju. Pupovac je etički Srbin. Oni rade ono što se od nekih koji vole Srboslaviju i očekuje.

Ali HDZ-ovci!

Iznova nas podsjećaju na akademika Šegedina i ono kako je bio iznenađen kada je spoznao da u našem narodu ima puno onih koj STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Da, dragi Mladene. Mi jesmo protiv mržnje. Ali, ponavljam: Jesmo li etički osudili ove „naše“?

Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/razno/21947-pismo-mladenu-pavkovicu#disqus_thread

<http://www.hazud.hr/akademik-josip-pecaric-pupovac-na-upit-o-cetnickom-znakovlju-izjavio-je-da-oni-zakonom-nisu-zabranjeni-plenkovic-je-shvatio-da-se-ne-smiju-dirati-cetnicki-znakovi-jer-nisu-zakonom-zabranjeni-ali/>

**DR. SC. VLADIMIR GEIGER, DRAGOVOLJAC.COM,
2024.**

BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.

U prethodnom tekstu meni je – zapravo – najvažnijw bilo to što je sjajna Hrvatska knjizževnica Nevenka Nekić nazvala Juricu Pavičića budaletinom (*Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kretenom.*)

Naime često spomenem kako Bog nije bez razloga stvorio i budale:

Oni pametnima služe za zabavu, a njima je lijepo jer su u centru pažnje.

Zato iako sam komentirao tzv. nacistički poklič ZDS mislim da to nije bilo dovoljno.

Radi se o dijelu njegovog teksta:

„Među povjesničarima uključenima u projekt jedan je faktični historiografski apologet Hereeg-Bosne. drugi je specijalist za poratne partizanske zločine, treći je potpisao peticiju da se nacistički poklič ZDS službeno uvede u Hrvatsku vojsku Jedan dio uključenih povjesničara izrazito je vezan za Crkvu, a dio ih pripada eto, barem - civiliziranoj konzervativnoj desnici. Tako otprilike izgleda hrvatska historiografija kad je se liši 'binarnog sagledavanja' Nalikuje više jednošinskom monorailu.“

Naime u svezi tog pokliča doista je bilo i nečeg što bi mogli opisati kao nešto nacističko.

O čemu se radi?

O Peticiji ZDS tada je navodno cijela Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu je pisala doista takvu izjavu o čemu je tada pisao veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: “U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara“. Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi “prevaspitati“. Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama “hrvatskih povjesničara.“ Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem.

Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni, pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta«.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta iz izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Ističe se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavređuje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIĆ

Podsjeća li vas ovo na nacistička paljenja knjiga i na ono što je išlo uz to. A napomenom da su nacisti članovi Nacional SOCIJALISTIČKE stranke.

Kao što vidimo skoro deset godina kasnije priključio im se i Budaletina. Naravno, to nije isto jer znamo zašto je Bog stvorio i budale, zar ne.

Ne moramo prof. Nekić i ja biti u pravu. Možda Pavičić i nije budaletina.

U tom slučaju mogli bi se zapitati radi li se samo od klasično primjeru srpskog sluga.

Znamo da je Srbima u povijesti najviše pomogla laž. A srpske sluga moraju lagati i više od svojih gazda. Možda se

Zato bi bilo zgodno otkriti tko je taj povjesničar koji je potpisnik Peticije ZDS, a član je član Projekta SNOVI.

Poslije dva biskupa i dva akademika prvi potpisnik je bio bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest- Evo nekoliko podataka o njemu:

DR. SC. MIRKO VALENTIĆ, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

(Ivanjska, kraj Banje Luke, 19. rujna 1932.), hrvatski povjesničar.)

Životopis

Godine 1961. diplomirao je povijesnu grupu na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu a od iste godine pa do 1964. godine bio je profesor povijesti u Školi za odgajateljice u Zagrebu. Od 1964. do 1971. godine kustos je u Povijesnom muzeju Hrvatske a 1971. godine zaposlio se je u Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu (nekadašnji Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske). 1978. godine doktorirao je povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu s temom *Vojna krajina i pitanje njenog sjedinjenja s Hrvatskom 1861. – 1881.* Bio je ravnatelj u Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu od 1991. do 2002. godine., predavač na Odsjeku za povijest pri Hrvatskim studijima. U znanstvenom radu proučava povijest Vojne krajine, vlaškog etnika na hrvatskim prostorima te povijest gradišćanskih Hrvata.

U mirovinu je otišao 30. prosinca 2002. godine.

Predsjednikom je Hrvatskoga kulturnog društva "Banja Luka" u Zagrebu od 2002. godine.

Nagrade i odličja

- 2013.: Časni znak zemlje Gradišće.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mirko_Valenti%C4%87

Hrvatski institut za povijest ima i svoju podružnicu u Slavonskom Brodu, čiji je prvi ravnatelj također potpisao Peticiju ZDS. Evo ponešto i o njemu:

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, znanstveni savjetnik

Glavno područje istraživanja: nacionalna povijest, povijest Srba u Hrvatskoj, hrvatsko-srpski odnosi u 19. i početkom 20. stoljeća

Rođen je 24. prosinca 1954. u Kuljenovcima kraj Dervente (Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu završio je u Slavonskom Brodu, klasičnu gimnaziju kod otaca isusovaca u Zagrebu, a studij povijesti na Filozofskom fakultetu u Beogradu (1980), gdje je i magistrirao s temom "Srbobran 1884-1902" (1987). Doktorirao je u Zagrebu na Filozofskom fakultetu s temom "Položaj Srba u Banskoj Hrvatskoj 1883-1903. – Analiza srpske izdavačke djelatnosti" (1999). Poslije završenog fakulteta radio je u Historijskom institutu Slavonije i Baranje (kasnije Centar za društvena istraživanja i Centar za povijest Slavonije i Baranje) do 1990. Nakon prvih demokratskih izbora i sloma komunističke diktature u Hrvatskoj, ušao je u prvu Općinsku upravu Slavonskog Broda, gdje je radio do početaka 1992. Potom se zaposlio u Državnom arhivu, a od 1994. radio je u Odsjeku za povijest pri Muzeju Brodskog Posavlja. Kada je 1996. Hrvatski institut za povijest iz Zagreba osnovao svoju Podružnicu u Slavonskom Brodu, prešao je raditi u tu ustanovu, čiji je voditelj bio u razdoblju 1996.-2011. Danas u zvanju znanstvenog savjetnika (2011) vodi redoviti znanstveno-istraživački projekt "Slavonija, Srijem i Baranja 1860.-1945.: politika, društvo, kultura". Pretežno se bavi poviješću Srba u Hrvatskoj. Od 2021. nalazi se u mirovini.

<https://hips.b.hr/istrazivaci/znanstvenici/dr-sc-mato-artukovic/>

Dajem samo neke najosnovnije najosnovnije podatke o drugim povjesničarima, ali i linkove o njima:

PROF. DR. FRA ANDRIJA NIKIĆ,

Predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru
Povijesne znanosti doktorirao u Rimu 1971.

Počasni doktorat (honoris causa) filozofije i knjižarstva dodijeljen mu je 1989. na Sveučilištu u Missouriju (SAD).

https://hr.wikipedia.org/wiki/Andrija_Niki%C4%87

DR. SC. STJEPAN RAZUM

Prvi predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Stjepan_Razum

PROF. DR. SC. IVO RENDIĆ – MIOČEVIĆ

(Korčula, 13. svibnja 1935. – Rijeka, 13. prosinca 2020.)

.Od 1986. godine docent je na Odsjeku povijesti pri Filozofskom fakultetu u Zadru, gdje se i umirovio kao profesor emeritus.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivo_Rendi%C4%87-Mio%C4%87Dev%C4%87

DR. SC. MILKO BRKOVIĆ, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima:

Brković, Milko

Struka LIČNOSTI, POVIJEST I POVIJESNE ZNANOSTI

Brković, Milko, hrvatski povjesničar (Putkovići, kraj Viteza, 15. X. 1949). Studij teologije završio u Zagrebu; doktorirao na Filozofskom fakultetu u Zadru (1989). Od 1988. upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru te urednik *Radova Zavoda HAZU* (od 1990). Proučava srednjovjekovnu povijest Hrvatske i Bosne. Glavna djela: *Isprave hrvatskih narodnih vladara i latinske isprave bosansko-humskih vladara i velmoža*, 1998, *Srednjovjekovna Bosna i Hum: identitet i kontinuitet*, 2002.

Ažurirano: 23. svibnja 2014.

<https://proleksis.lzmk.hr/57723/>

PROF. DR. SC. SERĐO DOKOZA

Godine 2006. biran je u naslovno zvanje docenta, 2010. u zvanje izvanrednog profesora, a 2018. u zvanje redovitog profesora.

<https://povijest.unizd.hr/nastavnici/prof-dr-sc-serdo-dokoza>

DOC. DR. SC. IVAN POLJAKOVIĆ

(Subotica, 9. siječnja 1956.) je hrvatski filolog, apologeta, političar i povjesničar književnosti iz Vojvodine,

Od 2006. djeluje na Sveučilištu u Zadru.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivan_Poljakovi%C4%87

Njih se kao potpisnike može naći u mojoj knjizi: DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni! Zagreb, 2015.

Peticiju je na portalu kamenjar.com potpisalo još njih preko 4,000, ali malo je vjerojatno da je Pavičić mislio na nekog od njih, a ni sam nemam ni te podatke niti imena svih članova Projekta SNOVI.

Mislio sam završiti ovaj tekst kako bi mi bilo drago doznati da nisam u pravu i da Pavičić nije lagao pa i nije srpski sluga. Ali ne mogu jer bi ostalo samo ono budaletina, a ne znam što je njemu draže.

Josip Pečarić

DR. SC. ANTE NAZOR, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.



NAROD.HR

Inicijativa mladih napala dr. Nazora i iznijela niz lažnih narativa o RH u ratu u BiH – narod.hr

Inicijativa mladih za ljudska prava iznijela je niz neistina i ideoloških narativa o ulozi Republike Hrvatske u ratu u BiH

INICIJATIVA MLADIH NAPALA DR. NAZORA I IZNIJELA NIZ LAŽNIH NARATIVA O RH U RATU U BIH

LUKA ŠARIĆ

-

23. studenoga 2024.

Parapolitička udruga lijeve političke orijentacije „**Inicijativa mladih za ljudska prava – Hrvatska**“ (dalje: Inicijativa) povodom gostovanja dr. sc. **Ante Nazora** u Dnevniku RTV-a Herceg-Bosne izdala je svoje **nestručno i ideološki obojeno priopćenje** koje se temelji isključivo na presudi suda koji je odluku donio **na temelju lažnih narativa neutemeljenih na činjenicama**. Ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata u Hrvatskoj govorio je o **Hrvatskoj zajednici Herceg-Bosni osnovanoj 18. studenog 1991.**,

odnosno Hrvatskoj Republici Herceg-Bosni (od 28. kolovoza 1993.) te **Hrvatskom vijeću obrane (HVO).**

> Inicijativa mladih za ljudska prava opet relativizira VRO Oluja: Tko stoji iza njih i kako se financiraju?

Podsjećamo, **29. studenog 2017. Žalbeno vijeće Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju** (dalje: Sud) izreklo je pravomoćnu presudu kojom su Jadranko Prlić, Slobodan Praljak, Milivoj Petković, Valentin Ćorić, Bruno Stojić i Berislav Pušić osuđeni za zločine protiv čovječnosti, kršenja zakona i običaja ratovanja te teške povrede Ženevskih konvencija – za ubojstva, progone na političkoj, ras

Inicijativa jednu presudu Suda prihvaća, drugu ne

Osim toga, sud je donio i **povijesno netočnu, nedokazanu i neutemeljenu presudu** kako je navedena šestorka zajedno s **Franjom Tuđmanom, Gojkom Šuškom, Jankom Bobetkom i Matom Bobanom** sudjelovala u „**udruženom zločinačkom pothvatu**“ koji je za cilj imao „ostvaranje hrvatskog entiteta u Bosni i Hercegovini koji bi omogućio ponovno ujedinjenje hrvatskog naroda, putem etničkog čišćenja muslimanskog stanovništva”.

> Šoljić: Šuška sam upoznao s Bobanom, Mesić laže, a Herceg-Bosna je bila povezana sa Z4

Također i podsjećamo, te posebno naglašavamo, **presuda Suda historiografiji ne predstavlja dogmu ili polazišnu točku, odnosno okvir za prosuđivanje povijesti rata u Bosni i Hercegovini i ulozi Hrvata, Republike Hrvatske i HVO-a u njemu.** Hrvatski generali Ante Gotovina i Mladen Markač oslobođeni su glasom jednog suca. Znači li to da je jedan čovjek, u ovom slučaju Theodor Meron, Hrvatskoj dopustio i dao za pravo da „Oluju“ smije obilježavati kao državni praznik i **najveću ratnu pobjedu u hrvatskoj povijesti?**

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Nadalje, Inicijativa se **licemjerno ne pridržava te odluke Suda te svake godine o obljetnici „Oluje“** tu akciju karakterizira kao **etničko čišćenje i protjerivanje Srba od strane hrvatskog državnog vodstva i Hrvatske vojske (HV).** Štoviše, od hrvatskih vlasti traži **ispriku** za zločine u vrijeme i nakon „Oluje“, te redovito na praznik „Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja“ 5. kolovoza podsjeća hrvatsku javnost kako „slavi zločin“.

Inicijativa je regionalna politička organizacija

Inicijativa je, očekivano, i regionalna organizacija, te radi na „suočavanju s prošlošću“ i „pomirenju“ kojem, dakako, **temelji nisu pravo i pravda, odnosno povijesne činjenice.** Pritom, ono što je najžalosnije, i sama Republika Hrvatska, **čije temelje i vrijednosti Domovinskog rata ova organizacija ne priznaje, financira Inicijativu.** Stoga, u najmanju ruku, kada bi Inicijativa doista vjerovala u svoju misiju, od Republike Hrvatske (RH) koja je navodno nastala na etničkom čišćenju, te je i provodila agresiju na BiH, ne bi trebala uzimati novac.

> Povučeni udžbenik: Inicijativa mladih za ljudska prava želi 'hrabro suočavanje s tamnim stranama naše prošlosti'

Bez Republike Hrvatske nema Bosne i Hercegovine

U svojem priopćenju koje obiluje **ideologijom i temelji se isključivo na presudi stranog (političkog) suda koja je donesena usprkos činjenicama**, Inicijativa u naslovnoj slici kaže: „**Prestanite relativizirati ulogu Republike Hrvatske u ratu u Bosni i Hercegovini**“. Ovdje se možemo složiti s Inicijativom. Međutim, ta je rečenica tek polazišna točka od koje krećemo u dijametralno suprotnim smjerovima.

Inicijativa mladih za ljudska prava protiv dr. sc. Ante Nazora



Foto: Inicijativa mladih za ljudska prava - Hrvatska

Republika Hrvatska bila je ključan faktor u obrani i opstojnosti Bosne i Hercegovine! RH je Bosnu i Hercegovinu priznala, branila, naoružavala, primala izbjeglice i u konačnici vojnim pobjedama i operacijama, od akcije „Cincar“ i oslobođenja Kupresa 1994. do „Južnog poteza“ u listopadu 1995., tu državu dijelom oslobodila i stvorila uvjete za mir.

> Predstavljanje knjige ‘Domovinski rat i zločini nad Hrvatima u Bosni i Hercegovini 1991.-1995.’ dr. sc. Nazora i dr. sc. Marijana u parlamentu EU

JNA napada RH s prostora BiH

Nazor je u Dnevniku RTV Herceg-Bosne gostovao povodom obljetnice osnutka **Hrvatske zajednice Herceg-Bosne**. U kojim se ona uvjetima osnivala? Naime, **agresija na Republiku Hrvatsku bila je u punom jeku**, a Alija Izetbegović i Muslimani tada su govorili kako taj rat „nije njihov rat“, štoviše Jugoslavenska narodna armija (JNA) tada je bila i “naša armija”, čak i kada je u **listopadu 1991. spaljeno selo Ravno** u trebinjskoj općini u zaleđu Dubrovnika. Najvažnija je pak činjenica da **snage JNA napadaju Hrvatsku najvećim dijelom s prostora Bosne i Hercegovine! Čak 80% snaga JNA na Hrvatsku kreće upravo iz te republike**, što Hrvatskoj po međunarodnom ratnom pravu daje dopuštenje i da vojnim snagama bude prisutna u toj zemlji.

Također, **Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina jedinstveno su ratište u Domovinskom ratu**. Dubrovnik i jug Hrvatske spašavaju se i oslobađaju i s prostora Bosne i Hercegovine. U konačnici, **Knin je oslobođen nakon što snage HV-a i HVO-a taj grad dovele u poluokruženje upravo operacijama oslobađanja Grahova i Glamoča u BiH**.

> 16. studenoga 2012. oslobađajuća presuda Gotovini i Markaču – pobijedila istina i karakter Domovinskog rata

Inicijativa na temelju presude Suda odbacuje čitavu historiografiju

Koliko je priopćenje Inicijative protiv Nazora promašeno, ideološki obojeno i u potpunosti neutemeljeno na činjenicama svjedoči **pozivanje na presudu Suda**. Ova udruga bez ikakvog znanstvenog kredibiliteta *a priori* odbacuje čitavu historiografiju Domovinskog rata i rata u Bosni i Hercegovini samo i **isključivo temeljem presude Suda koja ne odgovara povijesnim činjenicama!** Slijedeći tu logiku Inicijative, Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata djeluje u svojevrsnoj ilegali, mogli bismo reći, jer se ne vodi zadanim uputama kako proučavati hrvatsku modernu povijest – **polazeći od pretpostavke da je Hrvatska bila agresor u BiH**.

Posebno je Inicijativa istaknula sljedeći tekst: „Ovom je presudom *de facto* i *de iure*, na fizičkim dokazima, svjedočanstvima, dokumentima i drugim izvorima utemeljeno postojanje udruženog zločinačkog pothvata na čelu s hrvatskim političkim i vojnim vodstvom, kao i postojanje međunarodnog sukoba između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine“.

Prvo, Inicijativa, ili autor ovog priopćenja koji se nije potpisao, ne razumije kako se termini *de facto* i *de iure* međusobno mogu isključivati. *De iure*, šestorka Bosne i Hercegovine je proglašena krivima, a RH optužena za „udruženi zločinački poduhvat“, no *de facto* ta je presuda temeljena na lažnim narativima i konstrukcijama koje nemaju uporišta u povijesnoj istini.

> **29. studenog 2017. Haag osudio hrvatsku šestorku; pročitajte završni govor generala Praljka**

RH je poprilično šlampav i priglup agresor na BiH

Spominjući „međunarodni sukob“ RH i BiH, Incijativa, sasvim očekivano i s obzirom na njezinu političku pozadinu, rat svodi na **vrlo plitak pogled temeljen jedino i isključivo na presudi Suda**. Krenimo redom. Već smo ustanovili da sa **80% snaga JNA napada Republiku Hrvatsku 1991.** godine upravo s područja BiH. Je li tom logikom **Bosna i Hercegovina agresor na Republiku Hrvatsku?**

Tekst se nastavlja ispod oglas

Uopće, kakav je agresor Republika Hrvatska? **Poprilično šlampav i priglup**. Naime, Hrvatska je **naoružavala Bosnu i Hercegovinu kako bi ju potom napala?** Kakav to agresor naoružava svog protivnika? Zatim, **1992. HVO i Republika Hrvatska ratuju sa stvarnim (srpskim) agresorom i spašavaju BiH od potpunog kolapsa**. Pritom, u Republiku Hrvatsku, državu „agresora“, odlazi **najveći broj bosansko-hercegovačkih izbjeglica**, što je također povijesni fenomen u odnosu **žrtva-agresor**.

Hrvatsko-muslimanski sukob

Čak i nakon izbijanja hrvatsko-muslimanskog sukoba **1993. Hrvati nastavljaju naoružavati Muslimane** koji se nalaze u okruženju u **bihačkoj enklavi!** I to je još jedan nevjerojatan fenomen i dokaz kako je **Hrvatska traljav i nesposoban agresor**.

Tijekom hrvatsko-muslimanskog rata, „agresor“ RH „napada“ BiH sa **dotad neviđenom vojnom silom!** Štoviše, vršeći agresiju na BiH, **Hrvati su najvećim dijelom u defanzivi!** Još jedan nevjerojatan fenomen. Posebno se Hrvatska „agresija“ očitovala u **opkoljenoj Lašvanskoj dolini**. S kojim je to snagama RH izvršila agresiju na BiH? U prvom redu s **bosansko-hercegovačkim Hrvatima koji su autohtono stanovništvo te zemlje!**

Zatim, dijelovi HV-a i njezini pripadnici koji su se nalazili u BiH tijekom sukoba s Muslimanima nikako nisu odgovarali **ni približno broju koji bi mogao sugerirati da je RH krenula u osvajanje teritorija Bosne i Hercegovine**.

Pripadnici HV-a u BiH odlazili su u tu zemlju uglavnom **dragovoljno** i iz razloga što su se tamo rodili i vukli **podrijetlo**. Povjesničar dr. sc. **Davor Marijan** navodi kako snage HV-a nisu prelazile razinu brigade, odnosno ukupan broj pripadnika HV-a otprilike bi odgovarao jednoj **lakoj brigadi koja broji par tisuća ljudi**. Dakle, na čitavoj bojišnici **svega tri do pet tisuća pripadnika HV-a vrši agresiju na BiH, a to čini krpajući čitavu bojišnicu uglavnom u defanzivnim operacijama!** Nadalje, a kako gledati na **mudžahedine i razne bliskoistočne terorističke skupine** koje su stizale u BiH ratovati za svoju muslimansku braću? Incijativa o tome ništa ne govori.

> **Dr. sc. Davor Marijan: 'Ako je Tuđman „izdao“ Bosansku Posavinu, zašto je dopustio slanje HV-a u nju? Na to pitanje nema suvislog odgovora'**

Što je uzrok rata Hrvata i Muslimana u BiH?

Što je uopće uzrok hrvatskog-muslimanskog sukoba? Marijan navodi kako su **za rat odgovorni Alija Izetbegović i muslimansko (bošnjačko) vodstvo**. Naime, i danas, **Bošnjaci BiH vide kao unitarnu državu bošnjačkog naroda**, negirajući činjenicu da su Hrvati i Srbi također narodi koji obitavaju na prostoru države koju nazivamo Bosna i Hercegovina.

Gubeći teritorij od Srba tijekom 1992. Muslimani su to pokušali nadomjestiti zauzimanje teritorija pod kontrolom Hrvata, autohtonog naroda u BiH, što treba stalno isticati jer mnogi to ne uzimaju kao faktor, kao što to ne čini ni ova **parapolitička Inicijativa**. **BiH nije zemlja samo bošnjačkog naroda**, odnosno Muslimana.

> **Dr. sc. Marijan za Narod.hr: 'BiH je opstala zahvaljujući HVO-u i pomoći iz Hrvatske'**

Štoviše, ta zemlja tijekom ranih devedesetih *de facto* **ne postoji i ne funkcionira**. To je ujedno i glavni razlog zašto dolazi do osnivanja **HZ Herceg-Bosne**. **Sarajevo Hrvate ne štiti niti ima snage to učiniti, da ne kažemo i volje**. Srbi su na vrhuncu svoje vojne moći u BiH kontrolirali **više od dvije trećine teritorija**. Naravno, kao što je gore u tekstu navedeno, **tu je državu 1995. (Bošnjacima) u konačnici oslobodila „agresorska“ vojska – HV**.

Izetbegović s 'agresorom' sklapa vojni sporazum?!

Vrhunac šlampavosti i nesposobnosti za biti agresorom Hrvatska je demonstrirala **22. srpnja 1995.** kada je s Alijom Izetbegovićem potpisala **Splitski sporazum!** Možemo li od Inicijative dobiti priopćenje ili objašnjenje **zašto žrtva s brutalnim agresorom potpisuje vojni sporazum?**

> **31. listopada 1993. Alija Izetbegović – zašto je njegov politički islamizam opasan za opstanak BiH kao države tri naroda?**

Nezaobilazna sintagma – povijesni revizionizam

Nadalje, u svom priopćenju Inicijativa navodi svima dobro poznatu sintagmu – **povijesni revizionizam**. Kako čitateljima koji ne prate historiografsko-političke prijeopore u Hrvatskoj približiti što je to revizionizam? Pojednostavljeno, koristeći se metaforom igre “kamen-škare-papir”, **povijesni revizionizam je konstrukcija od dvije riječi koja pobjeđuje sve!**

Opet, polazeći od presude Suda, koja za Inicijativu poprima **obilježja dogme**, ona ruši svu historiografiju! Ovdje to čini iskorištavajući **zločin u Ahmićima** koji poput Suda dobiva dogmatsku težinu i dokazuje tezu da je RH bila agresor u BiH. U nastavku, doktori znanosti i vrsni eruditi iz Inicijative mladih, **odbacuju i rad povjesničara Marijana** koji napisao knjigu i znanstveni rad: „**Rat Hrvata i Muslimana u Bosni i Hercegovini od 1992. do 1994.**“. Tako dolazimo i do kraja priopćenja u kojem saznajemo ono što je svima nama jasno od samog početka. Inicijativa mladih je parapolitička udruga. „**Rat devedesetih**“ za njih je izbio zbog „**nacionalizma**“, a upravo takvu poziciju, prema njima, zauzimaju Nazor i Marijan.

Također, Inicijativa nam na kraju i jasno poručuje kako smo svi u zabludi: **osloboditeljska i oslobodilačka uloga RH u „ratovima devedesetih“ je tek narativ**. Što drugo zaključiti iz ove konstrukcije, odnosno da se 1990-ih „desio rat“, svi su činili zločine i bili agresori, osim, naravno, Armije BiH i Bošnjaci kojima pripada čitava BiH? Sve više se stječe dojam kako je BiH mnogima na ideološkom spektru na kojem se nalazi Inicijativa “mala Jugoslavija” koju (opet) pokušavaju razbiti nacionalisti? Hrvatski i srpski, naravno, ne muslimanski, odnosno bošnjački.

> **Bakir Izetbegović kaže da je njegov otac Alija ostavio BiH Erdoganu u amanet**

Tu je i Hajdarović, autor povučenog udžbenika ‘Zašto je povijest važna?’

Uz ovo priopćenje stao je i historiografskoj zajednici naveliko poznat **autor daleko najlošijeg udžbenika povijesti u povijesti – Miljenko Hajdarović**. Na Facebooku je ispod objave ovog ideološkog pamfleta napisao: „Hvala YIHR“. Naime, i Hajdarović je u svom udžbeniku „Zašto je povijest važna?“ zastupnik teze o **agresiji RH na BiH**. Nadalje, potencira i teme koje u javni prostor gura **Inicijativa**, a to su relativizacija srpske agresije na Hrvatsku te odgovornost i Hrvatske za rat!

2 h Sviđa mi se Odgovori



Miljenko Hajdarovic · Prati
Hvala YIHR

4 min Sviđa mi se Odgovori

Foto: Snimka zaslona

> **Tko je autor povučenog udžbenika povijesti Miljenko Hajdarović?**

Ništa drugo nije bilo ni za očekivati od ovog profesora povijesti osim „hvala“ jer svoj **nestručan udžbenik nikada nije javno branio argumentima i sučeljavanjima**, već su to za njega činili drugi, **od povjesničara do medija i političara**. Podsjećamo, struka je ovaj udžbenik do u detalja secirala i ne preostaje ništa drugo nego ga **u potpunosti odbaciti**. Obiluje faktografskim pogreškama i ideološkim konstrukcijama o čemu je govorio i dr. Nazor. Najveću pak recenziju, u više dijelova, napisao je dr. sc. **Filip Hameršak**. Ukoliko imate sate na raspolaganju koje ne znate kako utrošiti, ovdje možete pročitati što je sve u Hajdarovićem udžbeniku pronašao Hameršak.

Uz Hajdarovića, udžbenik su pisali i **Vedran Ristić** i **Nikica Torbica**, također ni glasom ni stasom **nigdje se nisu pojavili u javnom i medijskom prostoru i stali u obranu „najboljeg“ i ni po čemu spornog udžbenika povijesti**. K tome, Torbica je također i lijevi aktivist, uključen u organizacije slične Inicijativi, a

u svom profesionalnom životu više se bavio „ljudskopravaškim“ temama nego poviješću. Jedan od njihovih „odvjetnika“ je bio i prof. Tvrtko Jakovina koji je njihov udžbenik također branio svim raspoloživim političkim i ideološkim „argumentima“.



Foto: Nikica Torbica, X

> **Hajdarović, Ristić i Torbica pisali Fuchsu: Povlačenje lošeg udžbenika nazvali ‘zabranom’, a ovako se pravdaju’**

Hajdarovićeva tribina o ‘zabrani’ udžbenika

Hajdarović ne odustaje od djela kojim je “*de facto*” počinio profesionalno samoubojstvo. Uskoro će i održati tribinu na kojoj će obilježiti godišnjicu „zabrane“ svog udžbenika. Predavanje je naslovio: „**Udžbenik povijesti u Hrvatskoj – od kreacije do zabrane**“. Cijena ulaznice je 10 eura, a broj je **ograničen**. Narod.hr će svakako popratiti ovu tribinu na kojoj, barem mi tako mislimo, Hajdarović **neće opovrgnuti stotine kritika svog djela**. Kao i dosad, vjerojatno će potencirati priču kako mu je udžbenik zabranjen, **u širokom luku**

zaobilazeći faktografske pogreške i ideološke narative koje je podmetnuo djeci, potpuno ignorirajući meritum stvari.

Inicijativa mladih za ljudska prava Hrvatske i Miljenko Hajdarović tek su djelić priče koja za cilj ima **relativizirati srpsku agresiju na Hrvatsku, “suočiti” nas s prošlošću i pomiriti s “regionom”**. Štoviše, nitko im to ne može niti bi trebao zabraniti. Međutim, **na povijesne neistine i negiranje historiografije i samih temelja Republike Hrvatske treba reagirati**. Najveći je pak problem kada njihova ideologija uđe u školske učionice. Pritom se i žale i nariču medijima kada ne uspiju u tom naumu.

**'DOBAR ČOVEK SLOBA, ' DRAGOVOLJAC.COM.,
2025.**

**UKRAJINI 600 MILIJARDI POMOĆI OD MEĐUNARODNE
ZAJEDNICE, A HRVATSKOJ 1991.EMBARGO I TO OD EU
I UN**

6 ožujka, 2025 by [hrvatskepraviceblog](#)



T o nitko ne spominje! To se „zaboravlja“ da međunarodna zajednica opere svoju savjest!

Hrvatskoj je oduzeto pravo na samoobranu!

To je licemjerna međunarodna zajednica!

**I to na inicijativu i traženje Engleske i uz pomoć ministra vanjskih poslova
Jugoslavije Budimira Lončara!**

Ukrajina je dobila 600 milijardi dolara pomoći od SAD i NATO, i međunarodne zajednice, a Hrvatska je 1991. dobila od međunarodne zajednice EMBARGO na uvoz naoružanja.

Hrvatskoj su zabranili da se brani.

To nitko ne spominje i to je razlika između Hrvatske i Ukrajine.

I još pišu da nije istina da nitko Hrvatskoj nije pomogao!

Vijeće sigurnosti UN-a 25. rujna 1991. jednoglasno je prihvatilo rezoluciju pod brojem 713 kojom se uvodi „potpuni embargo na sve isporuke oružja i vojne opreme Jugoslaviji.“

Embargo na uvoz oružja imao je dalekosežne posljedice jer je, s obzirom na goleme zalihe streljiva i nemjerljivu nadmoć JNA u naoružanju, UN praktično olakšao srpskom agresoru osvajanje novih teritorija. Napadnuta Hrvatska, a uskoro i Bosna i Hercegovina, platile su ovu nepravednu odluku tisućama izgubljenih života.

I ne samo UN, EMBARGO je uvela i EU.

Uz snažnu potporu Velike Britanije i brojnih drugih europskih zemalja, taj je embargo onemogućio svaki značajniji pokušaj Hrvatske (a poslije i Bosne i Hercegovine) da iskoristi svoje pravo na samoobranu!

Dana 5. srpnja 1991. Europska Unija (tada EEZ) uvela je vrlo nepravedan embargo na uvoz oružja u SFRJ gdje počela brutalna agresija na Hrvatsku. Omjer naoružanja bio je u tom trenutku 98% oružja u rukama Srbije i samo 2% na strani Hrvatske.

Hrvatski narod se našao goloruk, razoružan od te iste JNA, koja je naoružanje Teritorijalne obrane oduzeto od Hrvatske prosljedila pobunjenim Srbima u Knin.

Hrvatski narod suočen sa strašnom vojnom silom JNA, ostao je osamljen i ostavljen od međunarodne zajednice!

Hrvatska je dovedena pred gotov čin i presudu da bude uništena: na jednoj strani oružana pobuna Srba u Hrvatskoj i očekivani napad do zuba naoružane JNA, a sa druge strane međunarodna zajednica koja želi očuvati Jugoslaviju i to na najbesramniji način: dozvolom EU da Srbija na čelu s JNA napadne gotovo potpuno goloruku Hrvatsku.

EU je znala što se događa u Jugoslaviji i ova odluka je bila, promišljen i namjeran čin, u korist Srbije i uništenja Hrvatske. Pokazao je to i tijek događaja kasnije kada EU nije prstom mrdnula tijekom genocida u Vukovaru, kao i cijelog rata u Hrvatskoj i BiH, sa strašnim epilogom i genocidom u Srebrenici ubijanjem preko 8000 ljudi, kojeg su nizozemski vojnici u sastavu UN-a šutke promatrali.

Po podacima jednog uglednoga britanskog časopisa (The Military Balance, The International Institute for Strategic Studies) JNA je 1991. imala okvirno:

1850 srednjih tenkova,

13 lakih tenkova,

240 izvidničkih oklopnih vozila,

490 bojnih vozila pješništva,

500 oklopnih transportera,

1934 artiljerijska oruđa većeg kalibra (od 105 mm naviše),

oko 3000 minobacača 120 mm i 3400 minobacača 82 mm,

1799 protuoklopnih topova,

449 zrakoplova i 190 helikoptera,

11 podmornica, 15 raketnih čamaca i topovnjača, 14 torpednih čamaca i 79 ostalih brodova.

Svo to naoružanje usmjerilo se prema Hrvatskoj koja nije imala tenkova, aviona, teških topova, topovnjača, brodova, uglavnom lako naoružanje sa ponekim policijskim transporterom, bestrzajnim topom i minobacačem.

Snagu JNA znali su i EU i UN i cijela međunarodna zajednica!

Ta silno nepravedna i nehumana odluka dogodila se u jeku najžešće agresije na Hrvatsku.

Britanska znanstvenica Carole Hodge u knjizi "Britanija i Balkan" opisuje odnos Engleske diplomacije prema Hrvatskoj. Takvu je odluku u Vijeću sigurnosti gurala upravo Britanija. Problem je nastupio kad je postalo jasno da će Kina uložiti veto. UN-ovi diplomate su se zabrinuli, jer se uz veto ne može uvesti embargo i onda su Englezi sjetili lukavo riješiti problem.

Obraćaju se Budimiru Lončaru, ministru vanjskih poslova Jugoslavije i, prema britanskim izvorima, "čovjeku Zapada u SFRJ". Pored Ante Markovića, tadašnjeg premijera, Lončar je bio političar na kojega je Zapad računao u očuvanju kakve-takve Jugoslavije. Godinu dana prije ova dvojica Hrvata u Beogradu pokrenuli su plan – pristupanje Jugoslavije u EU. Lončar tada nalaže Vladislavu Jovanoviću, Miloševiću čovjeku u UN, da pošalje pismo Vijeću sigurnosti, a potom i sam daje izjavu pred VS, tražeći uvođenje embarga.

James Gow, najcjenjeniji britanski stručnjak za pitanja Balkana, napisao je da je Lončar "molio da Vijeće sigurnosti uvede Hrvatskoj embargo".

Bio je to uvod u Domovinski rat nepravedan, težak, prljav, praćen masovnim ubijanjima i etničkim čišćenjem Hrvata, medijskom agresijom, sveopćom hajkom, diplomatskom izolacijom i prljavim igrama, ali na kraju je pobijedila hrabrost i požrtvovnost hrvatskih branitelja i zapečatila – Oluja!

I tu veličanstvenu i pobjedonosnu Oluju, vrlo su „domoljubi“ nastojali omalovažiti i obeščastiti. Dobroslav Paraga je za Oluju izjavio;

„Oluja nije bila oslobodilačka akcija. To je bio dogovor Miloševića i Tuđmana o preseljenju stanovništva. Trebamo prestati pogrešno predstavljati događaje i zapitati se je li Oluja bila akcija zaposjedanja okupiranih teritorija RH ili je to plaćanje goleme cijene za politiku u BiH.“ – rekao je za „Jutarnji list“ 2001. godine.

Naravno da jugo Hrvati veličaju Budimira Lončara. Isti taj Budimir Lončar postaje vanjskopolitički savjetnik predsjednika Mesića, a poslije predsjednika Ive Josipovića. Tvrtko Jakovina, povjesničar zaljubljen u Jugoslaviju napisao je biografiju Budimira Lončara "Od Preka do vrha svijeta", ali kada je Lončar 1. rujna 2024. umro u Preku na otoku Ugljanu, njegov ispraćaj novinar Ivica Marijačić ovako je opisao na svom FB profilu;

"Lončar ispraćen kako i zaslužuje, kao pas i uz bojkot žitelja Preka! Jugoslavenski diplomat i jedan od najvećih hrvatskih izdajnika, Budimir Lončar, danas je iz rodnoga Preka na Ugljanu ispraćen na posljednji počinak u Zagreb.

Osim članova obitelji, posljednjem ispraćaju bilo je nazočno dvadesetak mještana, prijatelja i obožavatelja koji su slični Lončaru po mržnji prema Hrvatskoj, među njima Ivica Maštruko kodnoga imena Katolik.

Hrvatski narod Preka i Zadra, kao i svi predstavnici lokalne vlasti, bojkotirali su ovaj događaj. Uz lijes nije bilo križa, nije bilo fotografije umrloga krvnika, nije bilo zastave i nije bilo svećenika.

Ispraćen je kao pas, valjda takav ispraćaj i dolikuje osobama kao što je bio Bude Lončar, čovjek zaslužan za embargo UN-a na uvoz oružja protiv napadnute Hrvatske, jugoslavenski ministar koji je na toj dužnosti u Beogradu proslavljao srpsku okupaciju Vukovara i pokolje na Ovčari i u Škabrnji. Neka mu je hrvatska zemlja oganj vječni.” Budimir Lončar nikada nije optužen, nikada nije odgovarao nadležnim tijelima u Hrvatsko za ovaj čin koji je Hrvatsku koštao velikih uništenja i dovođenja hrvatskog naroda na sam rub opstanka. Dapače, u hrvatskoj apsurdnosti koja traje do danas se čak među povjesničarima i političarima javljaju mišljenja da je ovim činom Lončar odmogao JNA u agresiji na Hrvatsku!

Još nepriznata, naoružana tek s nekoliko desetaka tisuća kalašnjikova, RH je bila pred slomom. Embargo je za Hrvatsku značio početak kraja,

Spretnim i uspješnim vođenjem obrane i države predsjednik Tuđman, prisiljavajući blokadama kasarni JNA da napusti Hrvatsku, hrabrošću i požrtvovnošću branitelja i junaka iz MUP-a, ZNG-a, HOS-a, dragovoljačkih postrojbi, obranjena je domovina i sačuvana opstojnost hrvatskog naroda.

Budimir Lončar uživao je mirovinu države koju je osudio na smrt, dok ti ostaci jugo komunističkog sustava, koji su na vlasti skidaju spomen ploče, braniteljima, zahvaljujući kojima uživaju sadašnje blagodati, poništavaju Domovinski rat i tvrde da nije bilo NOB-a, da ne bi bilo Hrvatske.

I još tvrde da je notorna laž da Hrvatsku nitko nije pomagao tijekom Domovinskog rata. Kao što je dokazano nije nitko pomagao i što je još apsurdnije, po vijesti HINE, <https://www.hina.hr/vijest/7087712>

EU je tek 21.studenog 2000. pristala na ukidanje embarga na oružje Hrvatskoj, priznajući joj pritom napredak koji je Hrvatska učinila prema primjeni Daytonskih mirovnih sporazuma. E pa...

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/2025/03/06/ukrajini-600-milijardi-pomoci-od-medunarodne-zajednice-a-hrvatskoj-1991-embargo-i-to-od-eu-i-un/>

BOKA KOTORSKA I BOKELJI, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

ZAVRŠNI TEKST: HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI

U Uvodu knjige Borba za Boku kotorsku / U Boki kotorskoj svaki kamen govori – Hrvatski, Zagreb, 1999. kažem kako se u njoj opisuje borba Hrvata - Bokelja nastanjenih u Hrvatskoj za povratak Boke kotorske, njenih hrvatskih pučana i njihove velike baštine u svijest i savjest hrvatskog naroda u cijelini i hrvatske države.

I na kraju tog Uvoda govorim o tome:

Međutim izgubljena ognjišta ne podrazumijevaju njihov zaborav, kako su svi osvajači to pokušavali nametnuti Hrvatima. Jer kada naučiš zaboraviti jednu izgubljenu hrvatsku zemlju, naučit ćeš gubiti i druge. Zato je povratak Hrvata Boke kotorske u svijest hrvatskih ljudi i hrvatske države itekako važan i za sve hrvatske ljude i za samu hrvatsku državu i njenu opstojnost.

Da su Bokeljski Hrvati iz RH u tome uspjeli svjedoči i to da su ove godine **„Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj”** novo je hrvatsko kulturno dobro upisano na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine.

S druge strane ove godine je i Nagradu “Bogdan Radica” dobio Radio Duxu iz Boke kotorske.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, 2022. Knjigu citiram u svom životopisu zato što u tekstu o hrvatskoj znanosti dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Dikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Međutim za nas Bokeljske Hrvate itekako je važno da postoji poglavlje HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI koje je napisala redovita profesorica Filozofskog fakulteta u Zagrebu dr. sc. Tihana Petrović Leš. Ona spominje i moj znanstveni rad:

Hrvatskim kulturnim postignućima treba pribrojiti i ono što su iseljeni Bokelji i njihovi potomci stvarali u Hrvatskoj ili drugdje. Spomenimo pjesnike Viktora Vidu i Frana Alfirevića, književnika i filozofa Vjenceslava Čížeka, književnika i novinara Luku Brajnovića (jedna od najznačajnijih novinarskih nagrada u Španjolskoj nosi njegovo ime), pjesnikinju Ružicu Orešković. Cata Dujšin-Ribar objedinila je pjesništvo i slikarstvo: u likovnim umjetnostima nezaobilazan je doprinos Antuna Šojata i njegove kćeri Vesne, Vaska Lipovca i Vjekoslava Radoičića, a svakako treba spomenuti i oca hrvatskoga stripa Andriju Maurovića. Skladatelj Ivo Brkanović nalazio je nadahnuće u tradicionalnoj glazbi rodne Boke i južne Dalmacije. U hrvatskoj i svjetskoj znanosti istakli su se matematičar akademik Josip Pečarić, povjesničar prava Antun Dabinović i dr. Medijsku popularnost stekao je prognostičar Milan Sijerković, autor niza knjiga i stotinjak radova s područja meteorologije. Slaven Zambata, Sinjanin rođenjem, a Bokelj podrijetlom, jedna je od legendi hrvatskog nogometa. Politički život Hrvatske obilježila je Savka Dabčević- Kučar, a suvremenoj hrvatskoj politici značajno doprinosi Davor Božinović.

Međutim ne spominje e samo zbog znanstvenog rada u matematici jer u tekstu citira i jedan moj zajednički rad sa suprugom Ankicom:

A. Pečarić - J. Pečarić, Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji, Hrvati Boke kotorske /Zbornik Pomorskog muzeja Orebić: Posebno izdanje/, Orebić 2003.

Ono što je zanimljivo da taj rad nisam ni spomenuo kada sam nedavno dao popis Ankićinih radova u tekstu:

JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“

6. 4. 2022.

Kolumnist portala dragovoljac.com Zvonimir R. Došen komentirao je moj tekst PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID

(<https://bezccenzure.hr/vlad/putin-milosevic-i-genocid/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30188-putin-milosevic-i-genocid/>):

Naravno da ste svojim neumornim radom na promociji istine postali dosadni i opasni za mnoge "hrvatske" povjesničare i političke lidere poput raznih Goldsteina, Jakovina, Klasića, Plenkovića, Pupovaca i niza drugih "antifašista", kojima tim Vašim "dosadnim pisanjem" neprestano stojete na žulj. Posebno iritirate "hrvatske" diplomate jer bez njihove dozvole radite posao koji bi oni trebali raditi. Što je još gore Vi, njima za dešpet, taj posao radite pro bono. Ali ono što ih najviše uznemirava je što Vi "herojski narod, koji je srušio tri carstva" nazivate zečevima. Vi ste zapravo plagijator, jer bez dozvole kopirate ono što je rekao (od 1987. do 1995.) "veliki vožd", a poslije 1995., "najveći izdajnik srpskog naroda posle Vuka Brankovića". ☹

P.S. Nedavno sam preko Amazona kupio knjigu JASENOVAC A LIE UNCOVERED, pa se ovim putem želim zahvaliti Vama i dru. Razumu. Ovakve knjige su od neizmjerne koristi za borbu protiv velikosrbske i jugokomunističke promičbe. Kad završim s čitanjem poslati ću je jednome od kanadskih sveučilišta, a Vi nastavite idalje biti "dosadni"

Pozdrav Vama i dru. Razumu

Za Dom Spremni!

Hvala Zvonimiru na lijepom komentaru. Moram priznati da mi je posebno drago spominjanje rada pro bono.

Zašto?

Pa kada sam ja u pitanju kod mene to nije dano u klasičnom značenju tog rada. Naime moja supruga je kao profesorica povijesti radila u HIC-u Ante Belje na pitanjima Hrvata Boke kotorske.

1. *A. Pečarić and J. Pečarić, Biskup Strossmayer i knjaz Nikola, "Zadarska smotra", Časopis za književnost, znanost i umjetnost, 1-2, 1995, 151-166.*
2. *J. Pečarić, Smrt Jugoslavije, Mostariensija, Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru, 5 (1996), 161-169.*
3. *A. Pečarić i J. Pečarić, Hrvati u Crnoj Gori, Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.*
4. *A. Pečarić i J. Pečarić, Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake, Časopis za suvremenu povijest, 30, 2(1998) 377-385.*

5. A. Pečarić i J. Pečarić, *Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća*, Glas Ravnice, glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, br. 87-89., veljača-travanj 1998.
6. J. Pečarić, *Konc-logori u Beogradu i Jasenovcu*, Zadarska Smotra 1-3, 1998. A. Pečarić i J. Pečarić, *O borbi za Boku kotorsku*, Hrvatica, br. 2, 2001.
7. A. Pečarić and J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od svetojeronimske afere do danas*, Simpozij "Jugoistočna Europa u XX stoljeću, Dubrovnik, 23-25, svibnja, 1996. Takodjer: *Hrvatski iseljenički zbornik*, 1997. 251-262, 471-472, 495-497. (Referat je bio osnova za tekst: Željko Krušelj, *Zaljev hrvatskih svetaca bez Hrvata*, Hrvatski Obzor, 17.06.1996.)
8. A. Pečarić, J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i Srbi*, Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, HAZU, Zagreb, 1997., str. 81-96.
9. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata u Boki kotorskoj za vrijeme talijanske uprave 1941.-1943.* Zbornik radova s Međunarodnog znanstvenog skupa "Talijanska uprava na hrvatskom prostoru i egzodus Hrvata (1918.-1943.)", Zagreb, 2001. str. 373-396.
10. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas: Hrvatsko ime sačuvano u Vatikanu*, Hrvatski obzor, 24. siječnja 1998.; *Papa vraća ilirsko ime*, Hrvatski obzor, 31. siječnja 1998.; *Egzodus iz Boke*, Hrvatski obzor, 7. veljače 1998.; *Bokelji bježe od Miloševića*, Hrvatski obzor, 14 veljače 1998.
11. A. Pečarić i J. Pečarić, *Stradanja Hrvata Boke kotorske u Jugoslavijama*, U knjizi: *Da se ne zaboravi*, Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, Zagreb, 2002., str. 254-265.
12. (A. Pečarić - J. Pečarić, *Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji*, Hrvati Boke kotorske /Zbornik Pomorskog muzeja Orebić: Posebno izdanje/, Orebić 2003.)

U HAZU-u su nam objavili i monografiju:

A. Pečarić and J. Pečarić, *Strossmayerova oporuka*, HAZU, Zagreb, 2002.

Od promjene vlasti i napada na Belju koji je tada bio i ravnatelj Matice hrvatskih iseljenika i moja supruga je ostala bez posla. Iz samog popisa očito je da je radila nešto što vlastima od te 2000-e godine nije bilo po volji pa je od tada pro bono radila pomažući meni i bez plaće i danas bez mirovine. Kćerka (doktor znanosti) zahvaljujući i rektoru Sveučilišta u Zagrebu Damiru Borasu ostala bez posla, a njen mentor prof. dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus. Kolega Tuđman nije radio pro bono jer je bio saborski zastupnik, ali kćerka jest jer smo našli mogućnost zajedničkog rada pa ona ima dvostruko veći h-indeks od Borasa.

Njen h-indeks je 12 a njegov 6, a čovjek je vjerovao da treba biti akademik, vjerovali ili ne.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/jedan-komentar-teksta-putin-milosevic-i-genocid/>

Zato u Prilogu dajem tekst prof. Petrović Leš iz tog izuzetno vrijednog izdanja Matice Hrvatske.

Josip Pečarić

TIHOMIR DUJMOVIĆ I THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

TIHOMIR DUJMOVIĆ

27. travnja ·

ZASTO SVI ŠUTE NA PORFIRIJEVU NAJAVU RATA?

Jutarnji list je prije par dana objavio transkript nedavnog susreta Putina, srpskog patrijarha Porfirija i celnika Ruske Pravoslavne crkve Kirila, prenoseći zapravo tekst sa jednog srbijanskog portala. Premda ono što je tamo izrečeno, a i objavljeno, normalan svijet tjera da iskopaju oružje iz zadnjeg rata, da ne budu prvi poklani u još jednoj srpskoj agresiji, ovaj put sa službenim vanjskopolitičkim sponzorom novog pokolja, nitko, ali baš nitko se nije prihvatio analize tog extra skandaloznog transkripta. Ovo je tim groznije jer autentičnost transkripta danima nakon objave nigdje nije dovedena u pitanje.

Porfirije će na početku reći da je bio u posjetu patrijarhu jeruzalemskom i da je razgovor ovako išao: "Mi pravoslavni imamo jedan adut." Pitao sam: "Koji?" "Vladimir Putin", rekao mi je. Te riječi govore sve".

Lukavo, mudro, naizgled dovoljno po narativu Milorada Pupovca, Porfirije neće apodikrički ustvrditi da se slaze, već će dometnuti "te riječi govore sve". Obzirom da doista ove riječi govore sve, trebalo bi za uho dovući na trg Bana Jelačića i javno na glas čitati hvalospjeve koje su izgovorili Porfiriju, vebni hrvatski intelektualci, ocito bez mozga, likovi koji su u Zagrebu godinama tvorili Porfirijev kružok i koji su srušili svjetski rekord u lakovjernosti, osim ako netko od njih nije upogonjen na - rublje. Evo tog sastava: akademik Silobrčić, bivši predsjednik države Josipović, vatrena feministica Rada Borić koja se ponosno deklarirala kao "porfirijevka", notorni Tvrtko Jakovina kojeg Ladišić koji ga je nedavno ugostio ni pod spravama za mučenje ne bi pitao je li ga sada sram! Dakako tu je i antifašist Klasik kojeg isto tako o ovoj xxl sramoti nitko nista ne pita u dirigiranim medijima. U tom društvu bili su Branimir Pofuk, Dejan Jović, Drago Pilsel, Vili Matula, Milorad Pupovac, čak i teolog don Antun Šuljić. Svi su o Porfiriju govorili sa neviđenim odusevljenjem!

Neshvatljivo ignoriran, ali ne i demantiran dio transkripta koji je Jutarnji objavio savršeno potvrđuje da su i buduću ratovi na ovim područjima, opet zbog srpskog ludila, kao toliko puta do sad zapravo neizbježni. Porfirije naime kaže Putinu i Kirilu:

‘Zahvalni smo vam za podršku i stav vezan za Kosovo i Republiku Srpsku, i naravno, Crnu Goru – tamo je naš narod, naša crkva’pa malo kasnije dodaje:

‘Naš stav, što se tiče Kosova, Republike Srpske i Crne Gore, mislim i osjećam da ovisi i od stava Ruske Federacije na globalnom nivou. Moja želja i želja većine u našoj crkvi je da u perspektivi, ako bude novog geopolitičkog razgraničenja, budemo blizu u tom ruskom okruženju.’

Da njegov dvolični diskurs ne ostane nejasan, jer razgovara se pred Putinom, pobrinuo se nazočni patrijarh Kiril. Naime, da ne bi bilo nismo znali, pobrinuo se bas Irinej koji je dodatnim pitanjem rasvijetlio Porfirijevu nejasnu opasku kako bi volio da velika Srbija treba biti “u tom ruskom okruženju”. Zato ide dodatak.

Mitropolit Irinej: ‘U ruskom svijetu.’

Patrijarh Porfirije: ‘Da, u ruskom svijetu...’...

Dakle, dođe li “do razgraničenja”, a tema je na stolu, kad sve skupa prevedemo, Porfirije najavljuje nekoliko ratova: u BIH, na Kosovu i u Crnoj Gori! Jer, mirnim putem nije moguće disolucija zločinačke republike srpske, jos manje odvajanje Crne Gore koja je nota bene u NATO paktu, a najmanje prisvajanje Kosova! I nitko od porfirijevaca sa onog sramnog popisa nema sto za reci o ovoj najavi rata njihovog ljubimca, hrvatski mediji šute, baš kao i oba brda hrvatske vlasti! Ima li pilota u ovom našem zrakoplovu? Nema! Naime, Porfirije nije mogao biti jasniji: novi ratovi za veliku Srbiju počinju!

GOLDSTEINI I HAJKA NA FILIPA LUKASA, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

PISMO KREŠIMIRU ROTIMU

Poštovani kolega Rotim,

Sjajno ste samo na jednoj budalaštini Iva Drobilice shvatili o kakvom se 'znanstveniku' radi:

„Ne znam nije li ovo dovoljno ostarilo ili onaj dio Goldsteinove akademske karijere kada je u svojoj knjizi o Jasenovcu citirao domobranski izvor (jedan od zaista rijetkih trenutaka kada u kontekstu Jasenovca citira arhivsku građu NDH, a ne poslijeratnu komunističku) koji govori o leševima u Savi, kao dokaz masovnog ustaškog ubijanja u Jasenovcu. Naravno u nedostatku fizičkih dokaza za isto.

Čitajući domobranski izvor čovjek prosječnih kognitivnih sposobnosti uviđa da se radi o leševima među kojima ima domobrana i da su za leševe u Savi najzaslužniji "neprijatelji države" odnosno partizani.

I sad ti budi doktor povijesnih znanosti kad jedan doktor na takav način namješta izvore, kad ta ista knjiga prolazi recenzije, a taj isti profesor i dalje uživa sve akademske privilegije koji uključuju državni novac.

Nevjerojatno je koliko su Goldstein i Co. svojim radom u posljednjih 20-tak godina obezvrijedili povijesnu struku.“

Očito je kako znate da kod Iva Drobilice znate puno takvih gluparija.

Vjerojatno je teško znati za sve, pa se pitam znate li za jednu doista besramnu o kojoj sam pisao u članku:

MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE

Hrvatsko slovo, 14. veljače 2003.

Evo najbitnije o tome iz tog članka

„Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein još prije pojave knjige "Holokaust u Zagrebu", nastavljena je u samoj knjizi i tako - sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u "Nacionalu" 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: "Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH"), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: "Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi

Ive Goldsteina 'Holokaust u Zagrebu', kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da 'sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj', a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga', pa iako 'ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske' potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da 'izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske'."

(...)

"Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa 'Židovom Sternbergom' i njegovom obitelji čija bi imovina 'savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama' i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu 'u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće'."

(...)

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima "Nacionala" sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. "Holokausta u Zagrebu" piše: "Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljedni čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD." Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, mnogo je."

Činjenica da je ovo objavljeno i poznato od 2003. doista je besramno vidjeti ime Iva Drobilice u inicijativi u kojoj se spominje Filip Lukas

(J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>):

„Na nagovor trojice ortodoksnih sljedbenika jugoslavenske historiografije (Ivo Goldstein, Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina) te političke stranke Možemo, u Zagrebu je pokrenuta inicijativa za mijenjanje naziva ulica po imenima Filipa Lukasa, Antona Bonifačića i Ivan Šarića.“

FAH IDIOT TJEDNA

IVO GOLDSTEIN, jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj i razotkriveni krivotvoritelj:

„Kao predsjednik Matice hrvatske Filip Lukas je izravno pridonio stvaranju atmosfere progona u kojoj će genocid nad Srbima, Židovima i Romima u NDH

uopće biti moguće, a za vrijeme rata otvoreno je podržavao ustašvo i nacizam i njihove genocidne politike.“

HZ: Kada bi netko danas osudio Ivu Goldsteina na smrt vješanjem zato što je podržavao jugoslavenski režim i zločinca Tita (što je, hvala Bogu, nezamislivo), u moralnom smislu bila bi to ispravna i prihvatljivija presuda od one na koju su njegovi osudili Lukasa jer se Lukas borio za Hrvatsku, a Goldstein za okupacijsku Jugoslaviju.

Hrvatski tjednik, 9. 3. 2023.

Podsjetit ću i na očito nepoštivanje RH (također dano u knjizi):

PONIŠTENA SMRTNA PRESUDA KOMUNISTIČKIH VLASTI – FILIP LUKAS JE NEVIN ČOVJEK!

-

20. srpnja 2017.

Foto: Fah

Županijski sud u Zagrebu danas je objavio potpunu reviziju presude kojom je na smrt bio osuđen Filip Lukas, intelektualac i dugogodišnji predsjednik Matice Hrvatske. Taj Zahtjev za rehabilitacijom Lukasa i poništenjem presude podnijela je ove godine Udruga U ime obitelji.

Na dan predaje zahtjeva, Krešimir Planinić, član Upravnog odbora udruge U ime obitelji, rekao je kako “smo danas ovdje kako bismo pokušali vratiti ugled i na hrvatskoj sceni osvježili lik i djelo profesora Filipa Lukasa”. “Želimo ispraviti nepravdu i pomoći prisjetiti se naših, hrvatskih velikana u povijesti od kojih možemo podosta naučiti za sadašnje i buduće hrvatske prilike”, istaknuo je tada Planinić.

> Odvjetnik Planinić o prof. Lukasu: “Želimo prokazati način funkcioniranja komunističkog totalitarnog sustava u kojem su stradali mnogobrojni Hrvati”

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Lukas je na smrtnu kaznu osuđen u studenom 1945. To je izbjegao emigriravši iz Hrvatske u Austriju pred masovnim zločinima partizana. Umro je u Rimu 1958. godine. Od 1928. do 1945. bio je na čelu Matice Hrvatske i to je bila njegova jedina krivica.

Sud na Zrinjercu je lani u srpnju poništio presudu kardinalu Alojziju Stepincu kojom su komunističke vlasti 1946. osudile hrvatskog kardinala na 16 godina zatvora.

<https://narod.hr/.../ponistena-smrtna-presuda...>

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

PONIŠTENA SMRTNA PRESUDA KOMUNISTIČKIH VLASTI – FILIP LUKAS JE NEVIN ČOVJEK!

https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/ponistena-smrt-na-presuda-komunistickih-vlasti-filip-lukas-nevin-covjek?fbclid=IwY2xjawNS6I9leHRuA2FlbQIxMQBicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR6Rx2sTiMErT-OLCDeLStP48Fr2_oDfwbXxxnQYjkgc_oGDcMTztuHpi_xAvg_aem_xM4vvlfjpW_E2LLHRptwtw

**J. PEČARIĆ I Z. HODAK, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I
JASENOVAC / PROF. DR. SC. HRVOJE KLASIĆ, 2.
DIO“ DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**HRVATI NUDE SVOJ NOVAC DA SE ISTRAŽI
JASENOIVAC JER LAŽI HRVATSKIH ?ISTORIČARA?
POTVRĐUJU DA SE RADI O IZMIŠLJOTINAMA**

**BRANKO ROGLIĆ: RAČUNJTE I NA MOJIH MILIJUN
DOLARA ZA ISTRAGU JASENOVCA!**



MARKO FRANOVIĆ: NUDIM MILIJUN DOLARA ZA FINANCIRANJE NEOVISNOGA, MEĐUNARODBNOG ISTRAŽIVANJA O JASENOVCU



GLAVNE TEME NAJAVA

DVA MILIJUNA DOLARA ZA PRAVU ISTINU O JASENOVCU

19. rujna, 2025.

Sada imamo „na stolu“ dva konkretna prijedloga, koja ne vrijedaju nikoga, već žele pomoću u rasvjetljavanju istine. Tko će i kada odgovoriti Franoviću i Rogliću? Odgovor se prije svih očekuje od Vlade RH, koja bi u tom slučaju i sama trebala s financijskim sredstvima poduprijeti ove plemenite ideje. Hoće li, pa da napokon slučaj Jasenovac skinemo s dnevnog reda

Napisao: **MLADEN PAVKOVIĆ**

A što ćemo sad? Hrvatski iseljenik Marko Franović objavio je otvoreno pismo u kojem ističe da je spreman za istraživanje logora Jasenovac uložiti milijun dolara! Nakon toga, javio se i poznati hrvatski biznismen, a nadasve humanist i veliki borac za istinu Branko Roglić koji je izjavio da se u ovu svrhu može računati i na njegovih milijun dolara!

Da se napokon počne nešto raditi o istini o ovom logoru, vjerojatno bi se pridružili i drugi, kojima je već dosta da se o Jasenovcu i njegovim žrtvama sve više, poglavito među ekstremnim lijevima, razgovara kao na tržnici – svi sve znaju, a pravovaljanih dokaza nigdje.

Srbi su o ovom logoru već objavili pregršt laži i kleveta, pa tako ispada da umjesto da mi razgovaramo o njihovim (četničkim) zločinima, od Bleiburga do hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata, mi trošimo snagu i vrijeme na njihove dobro smišljene provokacije.

Skidanje s dnevnog reda

Dakle, sada imamo „na stolu“ dva konkretna prijedloga, koja ne vrijedaju nikoga, već žele pomoću u rasvjetljavanju istine. Tko će i kada odgovoriti Franoviću i Rogliću?

Odgovor se prije svih očekuje od Vlade RH, koja bi u tom slučaju i sama trebala s financijskim sredstvima poduprijeti ove plemenite ideje. Hoće li, pa da napokon slučaj Jasenovac skinemo s dnevnog reda te da se „prebacimo“ na hrvatske žrtve u Maceljskoj šumi, na Križnim putovima, u Tezno kraj Maribora, pa sve do Bleiburga.

Inače, sada se ponovno digla bura: treba li ili ne zabraniti pozdrav – Za dom spremni, kao da je to najvažnije pitanje političkog, gospodarskog i inog života? Naime, oni koji neprestano govore i pišu da taj pozdrav treba zabraniti, uglavnom dolaze iz redova koji nisu sudjelovali u hrvatskom obrambenom Domovinskome ratu, pa čak ni u stvaranju slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države.

Ne smeta njih taj pozdrav, već što su ga u vrijeme Domovinskoga rata upotrebljavali pripadnici HOS-a i što su s njim ginuli.

Te i takve, a poglavito neke od notornih hrvatskih „istoričara“ poput Klasića, Dežulovića, Goldsteina, Jakovine, Tomića i sličnih, potpomognute političarima i politikantima ala Kraus ili Pupovac, (koji je na prošlim izborima u Gradu Zagrebu „pobijedio“ sa svega dvjesto glasova !) ne smetaju zločini partizana i komunista u Drugom svjetskom ratu i nakon njega.

A sve više ljudi sve više pita: koja je razlika između Jasenovca i Maceljske šume? Pa, pretežno u tome što su u Jasenovcu najviše stradali Srbi, Romi i Židovi, a u Maceljskoj šumi manje – više jedino Hrvati.

Prvo su razni hrvatski „istoričari“, koji se ne mogu pomiriti sa stvaranjem hrvatske države, stavljali „ruku u vatru“ da je u Jasenovcu ubijeno „najmanje“ 800 tisuća ljudi, a malo pomalo taj su broj sada sveli na deset puta manju brojku.

Jadno je i žalosno što baš takvi s brojem stradalih ljudi neprestano „licitiraju“ kao „babe na placu“. Sada kažu da ih je u Jasenovcu pobijeno između 80 i 100 tisuća, što drugim riječima znači da broje ljudi poput „krumpira“, odnosno da može ovako i onako.

Borci za bratstvo i jedinstvo

Slično su brojali nesretne ljude i u koprivničkom prvom ustaškom logoru Danica. U vrijeme komunizma „istoričari“ su pisali da je tamo pobijeno 30 tisuća ljudi, a onda su tu brojku neprestano umanjivali da bi na kraju ispalo da ih je u godinu dana tamo pobijeno svega tri, ali ni za to nemaju pravovaljane ili bolje rečeno nikakve dokaze. Nu, to nije razlog da razni političari, uz lokalne politikante, ne dolaze na ovo mjesto i polažu vijence i pale svijeće za „sve ubijene“!

Što bi se dogodilo da se i zabrani pozdrav „Za dom spremni“? Ništa! HOS-ovci bi ga i dalje nosili na svojim ratnim odorama, a mi bi pitali: što je s ostalim pozdravima poput „Smrt fašizmu-sloboda narodu“? Također nas zanima, gdje su svi ti današnji zakašnjeli borci za slobodnu i samostalnu Hrvatsku bili 1991., odnosno što su radili u vrijeme komunizma?

Većina od njih i tada su bili na istaknutim (komunističkim) položajima, što znači da nam je prije svega, kao žednome voda, potrebna lustracija.

Domovinski rat i borba za Hrvatsku već je duže vrijeme (od smrti prvog hrvatskog Predsjednika) u „drugom planu“, pa ako se tako nastavi ostat će samo „borci za bratstvo i jedinstvo“, a njih je puno više i bolje raspoređenih od onih koji su dali krv za hrvatsku Domovinu!

<https://www.tjedno.hr/dva-milijuna-dolara-za-pravu-istinu-o-jasenovcu/>
https://bezccenzure.hr/vlad/roglic-i-franovic-nude-milijune-za-istinu-o-jasenovcu/?fbclid=IwY2xjawNHCTxleHRuA2FlbQlXMAbicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR4m21jzk0_VVQZ7wSkIrUYyLv3chpxErNzGrWQD95YICn3m310iirCEc_SkQ_aem_6NuChnjsfWsAapSy4Ht6Rg

**RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA.
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**



**RUDI TOMIĆ: JUGOSLAVIJE VEĆ DUGO NEMA, ALI
JOŠ ZAPRAVO NIJE UMRLA U – HRVATSKOJ!**

6. ožujka 2021.

*Hrvatska već vidje dosta raznih čuda,
ali ne nađe štrika za toliko Juda –
A.G. Matoš*

U naslovu parafrazirao sam frazu zagrebačkog jugoslavenskog "Jutarnjeg lista", osvrćući se na masovno hodočašće od Đorđa Balaševića po hrvatskim gradovima pokazuje izgubljenost jednog djela Hrvata. "Takve scene nemoguće je vidjeti kada umre zaslužni Hrvat, kada umre hrvatski branitelj, kad si mnogi hrvatski branitelji upravo zbog ovakvih manifestacija nepoštivanja svojega, a veličanje tuđeg, oduzima život, jer se zapitaju: "Za koju sam se ja državu borio i doista u kakvoj mi to državi živimo"?

Lili Benčik: Što se to dogodilo sa sustavom vrijednosti u Hrvatskoj?

Zašto građani Hrvatske ne rone suze za hrvatskim herojima i umjetnicima kao za Balaševićem? Hrvatskom se raširio zadah jugoslavenstva...

Posted on 21 veljače, 2021 by [hrvatskepraviceblog](#)

★★★★★ 73 Votes

Što se to dogodilo sa sustavom vrijednosti u Hrvatskoj?

Nevjerojatne scene opraštanja od srpskog kantautora Đorđa Balaševića po Hrvatskoj! Tako nešto nije bilo viđeno ni kada je umro hrvatski skladatelj i pjevač Arsen Dedić, legenda hrvatske estrade koji je nastupio čak i u pariškoj Olympiji Oliver Dragojević, ni nedavno kada je umro hrvatski pjevač, domoljub koji je po svijetu promicao Slavoniju i Hrvatsku, Krunoslav Kićo Slabinac!

Takve scene nemoguće je vidjeti kada umre zaslužan Hrvat, kada umre hrvatski branitelj, kada si mnogi hrvatski branitelji upravo zbog ovakvih manifestacija nepoštivanja svojeg, a veličanja tuđeg, oduzmu život, jer se zapitaju "Za koju sam se ja državu borio" i doista u kakvoj mi to državi živimo?

Stvarno mnogi od nas pitamo se u kojoj mi to državi živimo, kakve to vrijednosti vrednujemo, kada smrt jednog srpskog pjesnika i pjevača skromnih glasovnih

"Tuguje za njim (Balaševićem) danas Hrvatska i cijela regija"(?!), piše Aleksandar Dragaš (19.02.2021. jutarnji.hr). Od velike "tuge" mnogi su dobili mučninu u želudcu, čak se i Bog zgrozio na Đoletinu pjesmu "O, j..o ga Bog", čime je povrijedio svakog vjernika i kulturnog čovjeka. Što reći o ožalošćenim lunaticima koji su sa suzama donijeli cvijeće i upalili svijeće te ispunili njegovu zadnju želju i postavili plakat na ćirilici (...) u centru Zagreba? Našli smo odgovarajući tekst latinskoj poslanici: *Asini est clitellam ferre libenter*. Svojstvo je magarca da rado nosi samar.

Doista, kakava je to država RH?

Najprije bismo trebali ustanoviti razliku između gluposti i genijalnosti. Naime, Einstein je rekao, da "genijalnost ima svoje granice", a Krleža tvrdi da je "ljudska glupost neizmjerana." Iako su im definicije različite, jer jedan govori o granicama genijalnosti, a drugi o neizmjeranoj gluposti, mi ćemo se zadržati na Krležinoj definiciji, jer njegova je spoznaja o hrvatskoj gluposti iz prve ruke.

Objasnit ćemo Krležinu rečenicu: "Snaga ljudske gluposti je ogromna, složena, umrežena." Na toj snazi i besmislu mnogi temelje svoj osobni rast i razvoj, naročito u politici gdje je sve dozvoljeno.

– Puno gluposti, jednostavnih, složenih, umreženih utilitarnih, licemjernih, ulizivačkih, pojedinačnih, stranačkih, profesionalnih, laičkih, civilnih,

građanskih, crkvenih, političkih, nacionalnih, vjerskih, duhovnih, zdravstvenih, endemskih, pandemijskih, filozofskih, povijesnih, feminističkih, ortodoksnih, moderni, domaćih i uvoznih, imamo priliku svaki dan slušati i vidjeti u medijima. Malo tko reagira na te gluposti, koje su često planirane laži.

– Dakle, glupost je manjak inteligencije, razumijevanja, razuma, humora ili zdravog razuma. Glupost može biti urođena, stečena ili reaktivirana, tj. djelovati kao obrambeni mehanizam, od mnogo toga ili čega, unutarnjeg i vanjskog. Nije rijedak slučaj da se glupost pojavljuje u sva tri oblika djelovanja ili u pojedinim kombinacijama.

– Zaključno, glupost nema veze s obrazovanjem, formalnim ili neformalnim, kao ni sa društvenim statusom, funkcijama, nacijom vjerom, spolom i rodom.”

Ankica Benček: Glupost naša svakidašnja

Glupost naša svakidašnja

Objavljeno: Srijeda, 24. Veljača 2021. 09:57

[Share](#) [Tweetaj](#) [Share](#) [Save](#)



“Samo pametan čovjek može shvatiti da je napravio glupost.” (JFK)

Glupost je manjak inteligencije, razumijevanja, razuma, humora ili zdravog razuma.

Glupost može biti urođena, stečena ili reaktivna, tj. djelovati kao odbrambeni mehanizam, od mnogo toga i čega, unutarnjeg i vanjskog.

Nije rijedak slučaj da se glupost pojavljuje u sva tri oblika odjednom ili u pojedinim kombinacijama.

Glupost nema veze s obrazovanjem, formalnim i neformalnim, kao ni sa društvenim statusom, funkcijama, nacijom, vjerom, spolom i rodom.

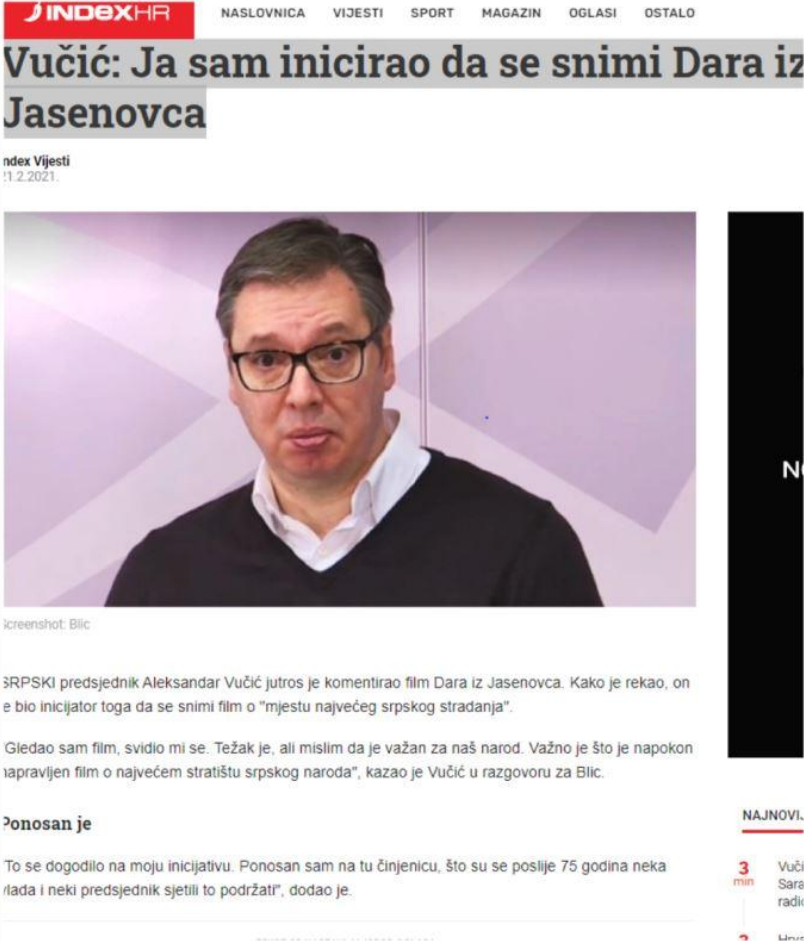
Trebalo mi je dugo vremena u razredu, da shvatim da neki moji učenici jednostavno ne razumiju matematiku i ne mogu je naučiti s razumijevanjem. Nabubetaju formule, algoritme, čak i rješavanje nekih zadataka uče napamet, što je užasna muka, potpuni apsurd, zatupljivanje, mučenje i uzaludno gubljenje vremena. Nisu oni bilo lijepi, niti glupi. Dapače, neki od njih su vrlo uspješni poduzetnici, majstori, glave obitelji, uzorni muževi, očevi i sinovi. Sigurna sam da nitko od njih ne bi na TV-u izjavljivao ni o čemu gluposti, kakve slušamo od pojedinih političara, naročito u izbornim kampanjama. Štjetli bi o onome što ne znaju uli bi hrabro priznali da ne znaju, bez ikakve primisli da ih to njihovo neznanje umanjuje ili pak uveličava, kako nam je to ovih dana pokušao prezentirati, jedan kandidat, po premijeru Plenkoviću bolji od onoga, koji nije prihvatio kandidaturu HDZ-a za gradonačelnika Zagreba. O tom će se čovjeku još čuti. Malo je takvih, koji imaju svoje mišljenje, svoj stav i svoj ja, koji nisu na prodaju. S tima i takvima bi bilo dobro računati u budućnosti, koju neće krojiti ovi koji danas vladaju. Ima još takvih, ali nisu vidljivi. Ne žele se u ništa, s nikim, tko je danas u vlasti i pri vlasti upuštati, kako se ne bi uprljali.

Duga je više onih koji su sada u punom pogonu, tražeći i traže, najbolje uvjete, političke varijable

Politička panorama RH

Srce me boli kad vidim i čujem da je Lijepa naša rasadnik europske gluposti. Nema dana koji nije ispunjen glupostima u sredstvima priopćavanje u Hrvatskoj, samo je pitanje, tko stoji iza tih gluposti, koje su ujedno *fake news* i laži s kojima se želi naškoditi hrvatskom narodu, ili u krajnjem slučaju nanijeti sramotu.

Ako uzmemo u obzir s kolikim se problemima suočava Plenkovićeva hrvatsko-srpska vlada u RH: coronavirus, cjepivo, gospodarska kriza, posljedice potresa na Banovini, uskraćeno školstvo, nesigurnost nacionalne sigurnosti, masovna migracija i ponovna emigracija, pravosuđe koje osuđuje hrvatske branitelje i ne osuđuje ratne zločince, u Saboru se "hrvatski zastupnici" sprdaju s hrvatskim svecima i svetinjama, braniteljima Hrvatskog obrambenog rata; RH je država u kojoj se veliča krvnika Tita, jugoslavenstvo, četništvo, fašističko srboslavlje – SPC.



INDEX HR NASLOVNICA VIJESTI SPORT MAGAZIN OGLASI OSTALO

Vučić: Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca

Index Vijesti
11.2.2021.



Screenshot: Blic

SRPSKI predsjednik Aleksandar Vučić jutros je komentirao film Dara iz Jasenovca. Kako je rekao, on je bio inicijator toga da se snimi film o "mjestu najvećeg srpskog stradanja".

Gledao sam film, svidio mi se. Težak je, ali mislim da je važan za naš narod. Važno je što je napokon napravljen film o najvećem stratištu srpskog naroda", kazao je Vučić u razgovoru za Blic.

Ponosan je

To se dogodilo na moju inicijativu. Ponosan sam na tu činjenicu, što su se poslije 75 godina neka vlada i neki predsjednik sjetili to podržati", dodao je.

NAJNOVIJE

3 min Vučić Sara radić

Live

Prikazuje se antihrvatske filmove: "Dnevnik Diane Budisavljević" i "Dara iz Jasenovca", koji će također biti prikazani u hrvatskim školama, gdje će hrvatsku djecu u obrazovnom "vaspitanju" odgojiti u janjičare, kao što su to činili Turci s hrvatskom otetom djecom, koji su kasnije, ne znajući, bili najveće ubojice svojih roditelja.

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je izjavio: "Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca. Gledao sam film, svidio mi se. Težak je, ali mislim da je važan za naš narod. Važno je što je napokon napravljen film o najvećem stratištu srpskog naroda."

Vučić: Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca

Ne samo što je Vučić pohvalio film "Daru iz Jasenovca" već je nagradio odlikovanjem ravnatelja i scenaristicu tog filma Predraga Gagu Antonijevića i Natašu Drakulić. Dočim u Hrvatskoj najpohvalnije ocjene o filmu dao je "istoričar" Hrvoje Klasić i portal index.hr.

Što reći o hrvatskim ubojicama za pisačim strojem: "povjesničarima" (istoričarima): I. Goldsteinu, T. Jakovini, Hrvoju Klasiću, D. Markovini; novinarima: B. Pofuku, G. Gerovcu, A. Tomiću, M. Jergoviću, D. Pilselu; tiskanim medijima: srpskom "Večernjem listu", jugoslavenskom "Jutarnjem listu", "Slobodnoj Dalmaciji", "Novom listu", četničkom tjedniku "Novosti", te mnoštvo antihrvatskih portala među kojima se ističe index.hr.

Što se tiče malih ekrana, nažalost, izuzev nekoliko lokalnih hrvatskih kanala, nema niti jedan nacionalni hrvatski TV kanal, ali ima izobilje srpskih programa, čak i srpskih TV kanala u RH! U ovakvoj hrvatskoj državi živi hrvatski narod nakon 26 godina od obnove samostalne, slobodne i demokratske Republike Hrvatske!? Parafrizirat ću izraelsku poslovicu: *Perditio tua ex te (Israel) Croatia* – Propast tvoja od tebe je, (Izrael) Hrvatska.

Uzrok i povod nastanka ratnog radnog logora Jasenovac

Dr. Dragan Hazler, utemeljitelj i prvi predsjednik HAZUD-a, jedan je među najpoznatijim i najaktivnijim hrvatskim i svjetskim znanstvenicima i političkim djelatnicima na hrvatskim portalima i društvenim mrežama, oglasio se poduljim osvrtom o ratnom radnom logoru Jasenovac, gdje među ostalim kaže: "Poglavnik dr. Ante Pavelić nije trebao mrtve Srbe, nego žive zarobljene hrvatske neprijatelje, koji će radom 'plaćati' svoje grijehe protiv Hrvatske. Ako je neki zarobljeni Srbin bio tako veliki zločinac bio je ubijen. U logoru Jasenovcu je streljano 14 ustaša, jer su svojim negativnim djelovanjem zaslužili smrtnu kaznu. U Jasenovcu nije strijeljan nijedan Židov, nego ih je oko 100 Poglavnik smjestio u Jasenovac, da ih Hitlerovi nacisti ne odvedu u Auschwitz. U jedinicama ustaške i domobranske vojske bilo je što vojnika, što časnika oko 1500 Židova. Sinagogu u Zagrebu, u Praškoj ulici, nije srušio dr. Ante Pavelić, nego Tito. (Dakle, činjenica je da u Jasenovcu nitko nije ubijen zato što je bio Srbin, Židov, Cigan ili Hrvat, već ako je bio neprijatelj NDH, RT).

– Ako pišemo o Jasenovcu onda bi trebalo početi barem s "ujedinjenjem" 1. prosinca 1918. kad je Kostajnički Srbin ili vlaho-Srbin Svetozar Pribičević odveo 'guske u maglu' kako je taj odlazak u Beograd na poklon Srbima zaslijepljenih hrvatskih političara nazvao dr. Stjepan Radić. Već 5. prosinca Beogradska trojka: Svetozar Pribičević zajedno s princom Aleksandrom Karađorđevićem i ministrom "spoljnih dela" Nikolom Pašićem šalju nalog Grgi Anđelinoviću zapovjedniku zagrebačke policije, koja se već zove zagrebačka žandarmerija, da ubija razvojačene hrvatske domobrane na Trgu Bana Jelačića. To je bio uvod u suvremena srbijanska i hrvatska ubijanja Hrvata."

USTAŠE SU NAJSTARIJA HRVATSKA VIJSKA SVIH VREMENA DO 1945., piše velikim slovima Ustaša Dragan Hazler

Nakon objave ovog osvrta razvila se živa diskusija o Jasenovcu, kao u Slobodnoj tribini, gdje su mnogi iznijeli svoja mišljenja, među kojima su bili: Josip Pečarić, Boris Barać, Mladen Panjak, Ivan Valek, Boris Vidović, Zdravko Gavran i drugi.

Panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog Jasenovca

Akademik Josip Pečarić, za koga možemo reći, da je živa enciklopedija u Hrvatskoj, ne samo po broju objavljenih knjiga, napisanih znanstvenih osvrta i članaka, nego je i čovjek s izuzetnim ljudskim vrlinama u iznošenju istine o tragediji hrvatskog naroda od Bleiburga (1945.) do Petrinje (2021.). Upravo je (01.03.2021.) objavio osvrt : "Panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog znanstvenog dokaza o Jasenovačkoj laži.", gdje među ostalim piše:

"Koliku je paniku kod vlasti u Hrvatskoj i Srbiji izazvao znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u kojem je matematički dokazano da su popisi žrtava u Jasenovcu lažirani pokazuje šutnja kojoj je taj rad, objavljen u Q1 časopisu, dakle jednom od najpoznatijih časopisa, dočekan u Hrvatskoj. U glavnim medijima ni riječi, a ni po portalima nije objavljeno ni riječi o tome. Nisu objavili da je srušen glavni 'dokaz' o genocidnosti hrvatskog naroda. Doista je strašno taj dokaz pogodio sve one kojima je to bila garancija da će i dalje držati hrvatski narod u pokornosti. Da, u Hrvatskoj je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti.

– S druge strane dolazi im pomoć iz Srbije pa novi patrijarh srpski Porfirije dolazi u Jasenovac. Kao ni on ne zna za znanstveni dokaz o lažiranom popisu koji daje mnogo manji broj od onog koji spominju u Srbiji, ali koji i dalje osigurava navodnu genocidnost hrvatskog naroda, pa Patrijarh u Jasenovcu ponavlja već poznatu priču. Tako je Patrijarh naglasio da su se oni koji su u Jasenovcu učinili 'najmonstruoznija zla ispisali iz svakog naroda' i 'upisali u neljude'..."

PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI....

Dakle, "u Hrvatskoj im je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti", piše akademik Pečarić. Ali, nije istaknuo, da je pojačana hajka na hrvatski pozdrav ZDS, od manjinaca: srpskih četnika, posrbljenih Židova,

posrbljenih Cigana i talijanskih fašista u "Hrvatskom" Saboru i u medijima, jer to je "ventil", kad ih se uhvati u laži, onda krive ZDS zbog "ugroženosti Srba, Židova, Cigana i Talijana" u RH!

PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI....

Wikipedia - Wikidiz



Podijeli



Koliko je paniku kod vlasti u Hrvatskoj i Srbiji izazvao znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nivena Elezovića u kome je matematički dokazano da su popisi žrtava u Jasenovcu lažirani pokazuje šutnja kojom je taj rad, objavljen u Q1 časopisu, daleko jednom od najprestižnijih časopisa, dočekan u Hrvatskoj. U glavnim medijima ni riječi, a ni puno portala nije objavilo ni riječi o tome. Nisu objavili da je srpski glavni "dokaz" o genocidnosti hrvatskog naroda. Doista je strašno taj dokaz pogodio sve one kojima je to bila garancija da će i dalje držati hrvatski narod u pokornosti. Da, u Hrvatskoj im je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti.

S druge strane dolazi i pomoć iz Srbije pa novi patrijarh srpski Porfirije dolazi u Jasenovac. Kao ni oni ne znaju za znanstveni dokaz o lažiranom popisu koji daje mnogo manji broj od onog koji spominju u Srbiji ali koji i dalje osigurava navodnu genocidnost hrvatskog naroda pa Patrijarh u Jasenovcu ponavlja već poznatu priču. Tuko je Patrijarh naglasio da su se oni koji su u Jasenovcu učinili "najmonstruoznija zla ispisali iz svakog naroda" i "upisali u neljude".

Zahtjev za prekid diplomatskih odnosa Hrvatske sa Srbijom

Institut hrvatskog državnog prava u Zagrebu poslao predsjedniku RH Zoranu Milanoviću i predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću zahtjev za prekidom diplomatskih odnosa Republike Hrvatske s Republikom Srbijom. Među ostalim u Optužnici stoji: "Današnji srpski kripto-vođa Aleksandar Vučić iskoristio je položaj Predsjednika Republike Srbije da bi snimio imperijalistički antihrvatski film 'Dara iz Jasenovca'. Čuju se glasine, međutim, da ste ga Vi – zbog poznate mržnje prema pripadnicima HOS-a – u tome, zajedno sa zagrebačkom bankom, servirali. Zato ću podnijeti odgovarajuću tužbu za utvrđenje na Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu:

Tužitelj: dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb Pete Poljanice 7

Tuženici: (1) Gordan Jandroković, Zagreb Trg sv. Marka 2 (za Republiku Hrvatsku), (2) Mile Boban, Texas USA (za Ustaški pokret), (3) Robert Richard Klinke, veleposlanik, Zagreb, Ulica grada Vukovara 64 (za SR Njemačku)

Dokazi: (1) Forenzičko izvješće Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, (2) Arhiv Spomen područja Jasenovac, (3) Arhiv Lordana Zafranovića, (4) Arhiv Dane Budisavljević, (5) Arhiv Pretraga Gage Antonijevića, (6) Hrvatski državni arhiv, (7) Arhiv Ustaškog pokreta

Svjedoci tužbe: (1) Aleksandar Vučić, (2) Zoran Milanović, (3) Ivo Goldstein, (4) Franjo Habulin, (5) Veljko Kajtazi, (6) Josip Jurčević, (7) Slavenka Drakulić

Svjedoci obrane: (1) Mladen Ivezić, (2) Igor Vukić, (3) Nikica Barić, (4) Rudi Tomić, (5) Martin Planinić, (6) Josip Pečarić, (7) Hamza Mujagić."

Zaključna misao

Sažetak: Turga za Đoletom u Hrvatskoj i cijeloj regiji; doista, kakva je to država RH?; filmovi – "Dnevnik Dijane Budisavljević" i Vučićeva "Dara iz Jasenovca"; panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog Jasenovca; prekid diplomatskih odnosa sa Srbijom; podnijeta tužba protiv Republike Hrvatske.

Sve gore navedeno je potresno i uznemirujuće, što ne može normalnog čovjeka ostaviti ravnodušnim. Još kada bismo, uz ovaj osvrt, dodali razgovor Mladena Pavkovića s Ivanom Krmpotićem, koji je osnovao prve hrvatske redarstvene snage 1990., te bio svjedokom Tužiteljstva na suđenju za ubojstvo Stjepana Đurekovića u Njemačkoj, autor je knjige: "Kako je UDBA stvorila Hrvatsku". Evo samo jedno pitanje i jedan odgovor:

Pavković: Smatrate li da se još nismo oslobodili UDBE, da ona i dalje prikriveno radi?

Krmpotić: Ne da se nismo oslobodili tog sustava i ljudi, nego oni i dalje vladaju i nalaze se u svim porama društva. Oni drže ključne resore, jer je njihov ego nastao u sustavu u kojem su rođeni i stvarali i oni smatraju kako im to sve pripada. Recite mi, koliko je djece tih državnih funkcionara iz bivšeg sustav danas otišlo u Irsku ili pere guzice u Austriju starijima i nemoćnima? Dalje Vas pitam, tko je rukovodeći sastav hrvatskih branitelja? Tko vlada javnim tvrtkama,? Pa to su sve više-manje ljudi bez dana radnog staža. No, svaka čast iznimkama. Oдите samo pogledajte u financijski sektor, industrijski, gospodarski, diplomatski, školstvo, sudstvo, državne tvrtke. Sve su uzeli oni ili njihova djeca.

Hrvatska | Nedjelja, 12. ožujka 2021. | Večernji

Pavkovićev razgovor s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju: „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“?

02.02.2021. 17:03:00

Izbačen sam iz policije jer sam bio aktivni sudionik pokreta Hrvatsko proljeće. Sudjelovao sam u razgovorima tadašnjih čelnika toga pokreta i smatrao sam kako je bilo ispravno progovarati o temama koje su bila aktualne u tadašnjoj državi...

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju

Ivan Krmpotić je autor iznimno zanimljive knjige – „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“, koja se čita u jednom dahu. Predgovor su napisali Nada Landeka i prof. dr. sc. Josip Jurčević. Uz ostalo su istaknuli da svatko tko pročitao knjigu s pravom će se upitati: Za koja i za što su se branitelji borili i izborili, kome su stvorili slobodu i samostalnu Hrvatsku i je li Hrvatska uopće slobodna zemlja? Na ta i druga pitanja autor daje odgovore. Također donosi i popis prvih hrvatskih redarstvenika, i još niz zanimljivih tema vezanih uz hrvatski obrambeni Domovinski rat, odnosno stvaranje slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države. Rodio se 1940. u Veljunu Primorskom. Kao diplomirani kriminalist godinama je u bivšoj državi radio i na predmetima gospodarskog kriminala Ante Dodića, šverca nafte na deviznim računima u INI te otuđivanja novca namijenjenih Izgradnji Obrazovnog centra RSJ-u-a. Zbog toga je proganjan i zatvaran od strane komunističkih vlasti. Godinama je bio i profesor na Policijskoj školi u Zagrebu. Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, već u travnju 1990., postavio ga je za čelnog čovjeka Službe državne sigurnosti. Osnovao je prve hrvatske redarstvene snage te bio svjedokom Tužiteljstva na suđenju u Münchenu u slučaju ubojstva Stjepana Đurekovića.

Danas je u mirovini.

Krmpotić je knjigu objavio još 2018. godine. Međutim, stječe se dojam da je marginaliziran i prešućen. Stoga ga na početku pitamo: ima li i on takav ili sličan dojam? Odgovorio je:

– Promocija knjige „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“ održana je odmah nakon izlaska u Velikoj dvorani Matice Hrvatske u Zagrebu, koja je tom prigodom bila popunjena do zadnjeg mjesta, te smo bili prinuđeni ljudima postavljeni stolice izvan dvorane i po stepenicama. Niti jedno sredstvo priopćavanja nije prenijelo informaciju kako će se održati promocija knjige, osim nekoliko malih portala u Hrvatskoj te ljudi na društvenim mrežama. I to je bilo dovoljno da se veliki broj ljudi odzove i da svi s oduševljenjem dočekaju izlazak informacija iz knjige u javnost. Promotor akademik Zvonko Kusić, s obzirom na političku situaciju, otkazao je svoj dolazak na sam dan promocije. Bojim se kako se ne mogu složiti s Vama da je knjiga marginalizirana jer se, usprkos medijskoj šutnji, i danas čita i prodaje, i svakodnevno dobivam upite od knjižara za daljnju prodaju i distribuciju knjige. Mislim da se Vi referirate na činjenicu kako sam ja, a onda i moja knjiga, zatvoreni za mainstream medije i visoku politiku, što ni meni osobno nije jasno, budući da sam sve što sam napisao u knjizi potkrijepio opsežnom dokumentacijom. Bojim da kako knjiga ne odgovara upravo onima koji vode MUP svih ovih godina, kako u neovisnoj Hrvatskoj tako i u Jugoslaviji, budući da je riječ o istom kadru, te se ne usude ista reći o njoj, jer na njezinim stranicama nema neistina. Sve što sam napisao, sve dokumente koje sam objavio, sve je vjerodostojno i istinito. Problem je što su dokumenti koje sam objavio danas skriveni u institucijama ili uništeni, pa ljudima nije jasno kako je moguće to o čemu pišem, ako je „istina“ koju nam plasiraju sasvim drugačija. Moram istaknuti kako nisam imao nikakvu podršku od MUP-a, posebice ne od nekadašnjeg pomoćnika ministra Tomislava Đurđića, budući da je on izjavio kako sam lažno svjedočio protiv Josipa Perkovića i Zdravka Mustača, koji su, predmetno, zahvaljujući i mom svjedočenju, osuđeni na doživotne kazne zatvora zbog ubojstva Stjepana Đurekovića.

A, kome još, gospodine Krmpotiću, ne odgovara ono što ste objavili?

– Sadržaj zasigurno ne odgovara ni SDP-u, posebno aktualnom predsjedniku Zoranu Milanoviću, tvorcu LEX Perkovića, a osim toga, njihova sestrinska stranka HDZ, također nema interesa govoriti o knjizi, budući da popis objavljenih prvih redarstvenih snaga ne odgovara MUP-u Republike Hrvatske, jer s usporedom službenog registra, za 90. godinu samo, je riječ o ogromnoj razlici u broju tih istih ljudi.

Pa, je li stvarno UDBA stvorila Hrvatsku, a ne hrvatski branitelji na čelu s prvim hrvatskim predsjednikom...?

– Bojim se da je riječ o jednoj velikoj floskuli današnje moderne hrvatske države, jer smo, ako ne primjećujemo, sjeli u osedlane konja. Nalazilo, život je izgubila mladost, ubijali su ih isto kao i u Jugoslaviji, kako ne bi radili probleme tim istima koji su osmislili sustav pljačke hrvatske države i njezinih resursa te njezin narod da čine za namijenjen Hrvatske. Volio bih da je ta točna činjenica kako su branitelji stvorili

PODJELI ČLANAK

Kvalitetni i dugotrajni regali

Jednolatan montaz. Pogodan za muševan i prilagođen svim prostornim namjerama.

VEZANI ČLANCI

VJESTI

Glavni rabin vjerske zajednice Beču upozorava na opasnost od antisemitizma

05.02.2021. 2

VJESTI

MEDVED: "U slučaju bombe u Beču, policija će biti spremna na sve"

05.02.2021. 2

VJESTI

Pripadnici A' spasilici nezakonito migrante iz Italije

05.02.2021. 1

VJESTI

Nijemci proglašavaju četiri hrvatska županijska sigurnosna područja

05.02.2021. 1

VJESTI

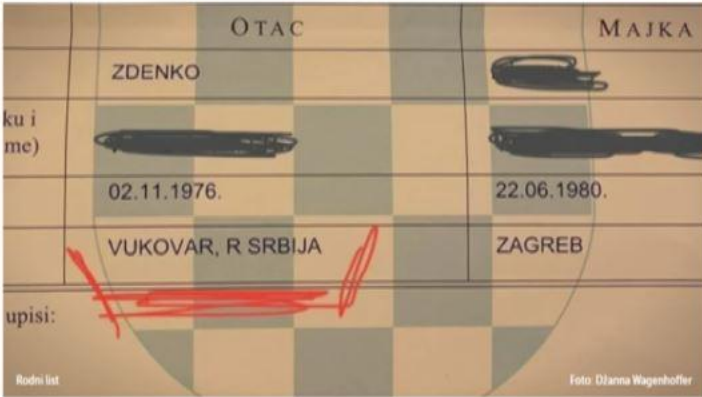
Podrhtava P. zahvaćena

Džanna Wegenhoffer: "Bizarnost u Zagrebu"

DNEVNIK.hr VIJESTI SPORT SHOWBIZZ LIFESTYLE PUTOVANJA TECH KORONAVIRUS

Muškarcu na rodnom listu upisali da je Vukovar - u Srbiji, oglasili se iz Grada: "Protiv službenika je pokrenut disciplinski postupak"

Pile S. Ke. 20. veljače 2021. @ 18:20 KOMENTARI 1min



OTAC MAJKA
ZDENKO
02.11.1976. 22.06.1980.
VUKOVAR, R SRBIJA ZAGREB
upisi:
Rodni list Foto: Džanna Wagenhofer

Iz općine Trešnjevka su muškarcu, rođenom u Vukovaru, u rodnom listu napisali kako taj grad pripada Republici Srbiji. Da rodni list nije trebao predati gradskom uredu, ne bi tu grešku

Znao sam, da je dug put do slobode i pravde. Vjerovao sam također da je hrvatski narod pobožan, radišan i domoljuban. Međutim, kada sam pisao samo ovaj minimum u osvrtu, dolazim do zaključka da nismo iskreni vjernici, jer tko vjeruje u Isusa Krista ne podržava sotone na vlasti i u Crkvi; tko je radišan, taj ne ostavlja neobrađenu svoju zemlju i ide obrađivati tuđu, ili kako Krmpotić reče "prati guzice u Austriji starijima i nemoćnima"; nismo ni domoljublivi narod, jer smo dozvolili onim koje smo pobijedili da vladaju s nama u oslobođenoj Hrvatskoj kako su vladali i u Jugoslaviji!? Nitko tko je ikad sudjelovao u pobuni protiv države ne može sudjelovati u vladi. (Amandman 14 Ustava SAD-a)

Bivši čelnik HDZ-a Tomislav Karamarko potvrdio je u srijedu da je Upravni sud ukinuo odluku Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa nakon koje je on prije pet godina otišao iz politike, a otklonio je i nagađanja da će se kandidirati na predstojećim lokalnim izborima.

Karamarko je za RTL Direkt rekao kako je stranka kojoj je bio na čelu u cijeloj se priči ponijela kukavički, da ga nitko iz aktualnog vrha nije ni nazvao te da nakon pet godina u samoizolaciji više na namjerava šutiti.

"Mislim da je čitava jedna mašinerija bila pokrenuta u smjeru mog uništenja, dakle rušenja izvjesnog broja politika koje sam ja provodio kroz stranku s kojom

sam pobjeđivao četiri godine. Prema tome, trebalo je to očito zaustaviti, trebalo je zaustaviti politiku, ne znam, smanjivanja uvoza, a povećavanje proizvodnje, dakle udar na uvoznički lobi. Imali smo čitav niz problema, i ideoloških u konačnici. Rekao bih da je Hrvatska danas produžena Jugoslavija, u manjem obliku.”

Karamarko: Hrvatska je danas Jugoslavija u malom, više neću šutjeti

Što nam je činiti, kako bismo se oslobodili jugosrpskog virusa, koji je opasniji od corona virusa? Latinska poslovice kaže: *Neglecta solent incendia sumere vires* – zanemareni se požar obično ojača. Ili, svako zlo treba zarana spriječiti.

Što radi narod kada se nađe u bezizlaznoj situaciji? Stvara pobunu i ide u borbu za opstanak i ostvarenje osnovnih ljudskih prava u svojoj domovini. **”Dok budemo imali domaćih izdajica... dotle ćemo imati tuđih gospodara.. tuđinca ćemo imati dok se narod ne osvijesti.”** Dr. Ante Starčević

Dakle, bilo bi sudbonosno osnovati Hrvatski pokret solidarnosti (HPS), u kojem bi trebale biti zastupljene sve hrvatske domoljubne i državotvorne stranke, organizacije, društva i Crkva u Hrvata. Predstavnici postojeći hrvatskih nacionalnih stranaka, udruga i zajednica trebali bi, zbog potrebe opstanka hrvatskog naroda, ući u koaliciju (savez) i međusobno izabrati vodstvo, koje će imati legitimitet, sposobnost i osobnu spremnost za osvještjenje hrvatskog naroda i konačno pobijediti domaće izdajnike, odnosno petu kolonu, i učvrstiti granice sa susjedima na kopnu, moru i nebu. U nevolji ne treba plakati, nego tražiti lijek, a lijek je u hrvatskom zajedništvu za sveopće dobro hrvatskog naroda. Samo složni su jaki – samo jaki su slobodni!



Nalazimo se u Korizmi, u doba u kojem se zahtijeva od nas da učinimo nešto značajno za one kojima je najpotrebnije, a danas je najpotrebnije osloboditi se ropstva i poslušnosti sotonama koji vode hrvatski narod u bezbožnost, beznade i izumiranje. Neka nam Uskrs, uz uskrsnuće Isusa Krista, donese i uskrsnuće slobodne i demokratske države hrvatskog naroda. Aleluja!

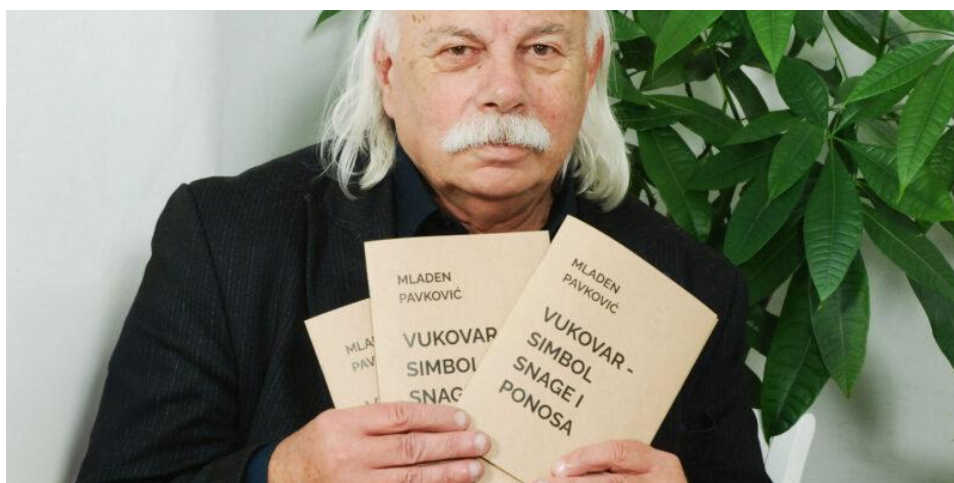
Rudi Tomić/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/06/rudi-tomic-jugoslavije-vec-dugo-nema-ali-jos-zapravo-nije-umrla-u-hrvatskoj/>

NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA / U PANICI ZBOG THOMPSONA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.

UHBDR91.: NAJNEGATIVNIJE OSOBE U 2025. GODINI PO ODABIRU BRANITELJA...

4 siječnja, 2026



By [Mladen Pavković](#)

Na kraju i početkom godine mnogi objavljuju ankete, prije svega onih najuspješnijih. U tim anketama, poglavito u gotovo svim ekstremno lijevim medijima, „drug do druga“ proglašava se „najuspješnijim“.

Nu, s obzirom da u zadnje vrijeme ne prestaju napadi na istaknute hrvatske branitelje, domoljube, na vrijednosti hrvatskog obrambenog Domovinskog rata, predstavnike Udruga proizašle iz Domovinskog rata, pa i na samog prvog hrvatskog predsjednika i utemeljitelja hrvatske države dr. Franju Tuđmana, Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.) sprovedla je anketu među ljudima koji su bili prvi kad je trebalo (uzorak od 218 ljudi) – tko su najveći protivnici gore navedenih, odnosno hrvatske države?

Odmah treba reći da nije bilo iznenađenja, da su rezultati očekivani.

Prvo mjesto je pripalo notornoj političarki Daliji Orešković, a odmah iza nje plasirali su se : Milorad Pupovac, Hrvoje Klasić, Ivo Goldstein, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Miljenko Jergović, („skriboman“, kako ga je većina nazvala),

Žarko Puhovski, Tomislav Tomašević, Rada Borić, Franjo Habulin, Dejan Jović, Pusić (brat i sestra), Uršula Raukar, Dražen Lalić, Sandra Benčić, Ivana Kekin, Katarina Peović, Rade Šerbedžija, Mate Kapović, Jelena Lovrić, Rajko Grlić, Ante Tomić, Tvrtko Jakovina, Radimir Čačić, Drago Pils, Hrvoje Zovko, Igor Mirković, Ante Nobilo, Eugen Jakovčić, Dragan Markovina, Stipe Mesić, Vesna Teršelić, Kristina Ikić Baniček...

Sva su ta i slična imena danas „zvijezde“ u hrvatskim i srpskim medijima, odnosno umišljene „ugledne i cijenjene“ ličnosti, od kojih manje-više je tek poneki sudjelovao u hrvatskom obrambenom Domovinskom ratu. Nema ih puno, ali su odlično raspoređeni, od medija, gospodarstva, kulture, pravosuđa do visoke politike.

Sve u svemu – jad i žalost.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.)

https://bezczure.hr/toptema/uhbdr91-najnegativnije-osobe-u-2025-godini-podabiru-branitelja/?fbclid=IwY2xjawPIZHZleHRuA2FlbQlXMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEekczwSgojMDYdy9RC_f7fDbf36wtsniENrOCJFyRWWnqMMqudmQCcza4Uayg_aem_JIQdNdJ8y3iPyYg_Z6hd4A

**BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI
MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIC,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

**"JEDAN OD NAJUGLEDNIJIH HRVATSKIH
INTELEKTUALACA" A LAŽNO SE PREDSTAVLJA
KAO AKADEMIK 😊 ZNATE LI DA MU JE I TATA
SLAVKO BIO DOKTOR ZNANOSTI? 2. DIO**

(1. DIO)

Rugao sam se i tati Slavku s napomenom da o njegovoj prvoj laži tj. o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999. mnogo više možete naći u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>

ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU

Poštovani g. Goldstein,

Moram Vam se ispričati jer sam u tekstu BIVŠI POSEBNI SAVJETNIK PREDSEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE

(<http://kamenjar.com/bivsi-posebni-savjetnik-predsjednika.../>)

napisao:

Pa što je onda klasična Goldsteinova laž u ovom tekstu. To je brojka od 2000 žrtava koje je kako on kaže ustanovila Komisija za istraživanje rata i poraća, tzv. 'Vukojevićeva' komisija.

Naime radi se o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999.

Vjerojatno će netko pomisliti da Slavko Goldstein s (ne)svršenom srednjom školom ne razumije značenje naslova Izvješća, ali on itekako dobro razumije i uporno ponavlja. S tom laži je, uz veliku medijsku potporu, uspio zaustaviti u Saboru da se Izvješće prihvati i evo do današnjeg dana „uporno laže“ (to je on sa sinom koristio za mene u tekstu s sličnim svojim lažima o kojima sam pisao u

spomenutom tekstu). O toj laži ja doista uporno pišem više od 15 godina (vidjeti npr. i moju knjigu: „Brani li Goldstein NDH?“ iz 2002.).

Naime, očito je neistinita moja tvrdnja o Vama kao (ne)svršenom srednjoškolcu.

Jedan kolega iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac upozorio me da ste – doktor:

„I to ne bilo kakav, doktor Jojboli ili štajaznam doktor za rokenrol. Ne, nego pravi pravcati doktor znanosti (dr. sc.)

Pogledajte prilog iz današnjeg Jutarnjeg lista. Nije kompjutorska igra ili fotomontaža. Svatko tko kupi JL na kiosku može se uvjeriti na str. 38., da su ga (hi, hi, hi...), blesani proglasili doktorom znanosti!

E pa sad mu stvarno nitko ne može ništa, i može lijepo u ponedjeljak biti proglašen i akademikom.

Posebice nakon što je u petak opovrgnuo podvalu da se u Jasenovcu igrala Mala Floramye i autoritativno ustvrdio da je riječ bila o - Grofici Marici!“

I doista na str. 38. doista piše dr. sc. Slavko Goldstein, povjesničar i publicist.

Kako je Jutarnji list ozbiljna novina nemam razloga sumnjati u taj podatak. Ranije se on već pojavljivao

<http://arhiva.dalje.com/.../puhovski--bozani-u.../266085>

ali nisam povjerovao pa sam uporno ponavljao ovu strašnu neistinu.

Kako ne volim koristiti neistine (laži su po bivšem Predsjedniku Srbije najviše pomogle njegovom narodu u povijesti) na internetu sam uspio pronaći što je istina. Ustanovio sam da Vas je rektor Zagrebačkog sveučilišta također proglasio doktorom znanosti (vidjeti prilog):

<http://arhiva.dalje.com/.../puhovski--bozani-u.../266085>

ali i Ustavni sud RH što je objavljeno u Narodnim novinama još 2007. godine(vidjeti prilog):

http://narodne-novine.nn.hr/.../slu.../2007_11_113_3341.html

Jasno mi je da možete s pravom biti ljuti na mene jer ja jesam doktor znanosti, ali usuđujem se osvrtni se na Vaše tekstove koje pišete kao doktor povijesnih znanosti.

Istina, malo mi je čudno kada Vas kao doktora znanosti Jutarnji list proglašava samo publicistom, ali oni ipak nisu znanstvenici kao Vi i ja, zar ne?

Nadam se da će te razumjeti moje ne znanje, ali doista do danas nisam vidio da o vašoj doktorskoj tituli pišu čak i Narodne novine.

Zbog toga primite moju ispriku i obećanje da ću ubuduće uz Vaše ime obavezno pisati i Vašu titulu. Moramo vjerovati rektoru Zagrebačkog sveučilišta, Ustavnom sudu (u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević), i Narodnim novinama, zar ne)

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

10.04.2016.

113_5_11_2007 Odluka o imenovanju članova Etičkog povjerenstva.htm

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

3341

Na temelju članka 104. stavka 2. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor (»Narodne novine«, br. 116/99, 109/00 – vjerodostojno tumačenje, 53/03, 69/03 – pročišćeni tekst, 44/06 i 19/07.) Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević, na sjednici održanoj 2. studenoga 2007., donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA

I.

Na temelju odredbe članka 105. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor predsjednik Etičkog povjerenstva po položaju je predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik MILAN MOGUŠ.

II.

Imenuju se članovi Etičkog povjerenstva:

Na prijedlog većinske koalicije političkih stranaka, Hrvatske demokratske zajednice, Hrvatske socijalno-liberalne stranke, Hrvatske stranke umirovljenika, Samostalne demokratske srpske stranke i Stranke demokratske akcije Hrvatske:

1. TOMISLAV PAŠKVALIN iz Zagreba

2. BERNARDICA JURETIĆ iz Splita

3. prof. dr. sc. HELENA JASNA MENCER iz Zagreba.

Na prijedlog oporbenih političkih stranaka, Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje:

4. dr. sc. SLAVKO GOLDSTEIN iz Zagreba

5. ZORISLAV ANTUN PETROVIĆ iz Zagreba

6. akademik VLATKO SILOBRČIĆ.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuE-DSjA-1/2007

Zagreb, 2. studenoga 2007.

Predsjednik

prof. dr. sc. Petar Klarić, v. r.

U povodu dodjele počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu,

rektor prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš poziva Vas na tribinu

JEDNO POSLIJEPODNE S BRANKOM LUSTIGOM

utorak, 16. lipnja 2009. u 17 sati

dvorana akademije dramske umjetnosti

trg maršala tita 5

Gosti:

dr. sc. Slavko Goldstein,

prof. dr. sc. Ivo Goldstein,

prof. Branko Ivanda,

književnik Miljenko Jergović

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/mini/fp/MilanoRadman.pdf>

<https://www.dragovoljac.com/.../36789-goldsteini-i...>

Isprika je dana i u knjizi

J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.

(2.DIO)

U prvom dijelu sam dao dokumente kako su Slavka Goldsteina proglasili doktorom znanosti.

To je učinio USTAVNI SUD RH 2. studenoga 2007. i to vjerovali ili ne u ODLUCI O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA.

Kao doktora znanosti su ga predložile tada oporbene političke stranke: Socijaldemokratska partija Hrvatske, Hrvatska narodna stranka – liberalnih demokrata, Hrvatska seljačka stranka, Hrvatska stranka prava, Istarski demokratski sabor, Demokratski centar, Primorsko-goranski savez, Međimurski demokratski savez, Slavonsko-baranjska hrvatska stranka i Hrvatski demokratski savez Slavonije i Baranje.

http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2007_11_113_3341.html

To je valjda bio vrhunac ETIKE u RH.

Dvije godine kasnije je dr. sc. Slavka Goldsteina pozvao kao počasnog gosta zajedno sa njegovim sinom prof. dr. sc. Ivom Goldsteinom kao goste na dodjeli POČASNOG DOKTORATA pozvao i Rektor Zagrebačkog sveučilišta.

Zašto je ovo zanimljivo pored tog etičkog pitanja: LAŽ I ETIKA?

Očito radi se o odluci Ustavnog suda koji u njoj mimo svih ovlasti proglašava Slavka Goldsteinom DOKTOROM ZNANOSTI.

Podsjetit ću:

Na Wikipediji za Slavka Goldsteina piše:

Slavko Goldstein (Sarajevo, 22. kolovoza 1928. – Zagreb, 13. rujna 2017.), bio je hrvatski političar, scenarist, knjižar, leksikograf i povjesničar amater židovske nacionalnosti.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Slavko_Goldstein

Povjesničari:

Izv. prof. Dr. sc. Vlatka Vukelić:

“Goldstein je objavio dvije monografije o NOB-u, međutim, one su publicističkog karaktera... Nisu sve knjige koje povjesničari objave ujedno i znanstvene, pogotovo, ukoliko su u neakvom suautorstvu, gdje se profesor naročito istaknuo suradnjom s pokojnim ocem, koji čak nije ni imao diplomu iz povijesti,” nadovezala se i na drugog predavača s antifa-tribine mlada povjesničarka.“

<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenoj-uz-petokraku-bencic-otisla-goldstein-psovalo>

Znanstveni savjetnik dr. sc. Davor Marjan (HIP):

'Otac' prozivanja za povijesni revizionizam bio je Tuđmanov politički protivnik Slavko Goldstein, osoba bez formalnog povijesnog obrazovanja, i njegov slučaj pokazuje kako dobro umreženi medijski interesi mogu od besmislice napraviti pitanje 'životne važnosti', da ne kažemo nacionalnog interesa. Međutim, njegove su teze neprihvatljive u znanosti.

Mladi hrvatski povjesničar Krešimir Rotim. Spominje je Luka Šarić

Što je to revizionizam?

Kada bi revizija u bilo kojoj znanosti bila nepoželjna, još uvijek bismo prakticirali egipatsku i grčku medicinu, a Sunce bi se vrtjelo oko Zemlje. Otkud uopće taj pojam, odnosno etiketa “revizionizam”?

„Popularizirao“ ga je Slavko Goldstein, povjesničar amater, otac Ive Goldsteina, vlasnika tvrtke Ivo Drobilica d.o.o., kako se našalio Rotim u svom videu. Slavko je bio publicist, ostrašćeni čuvar jasenovačkog mita, do smrti uplašen da će se 1941. godina vratiti. Povjesničar Davor Marijan u preglednom radu „Suvremena hrvatska povijest i nevolje s revizionizmom“ objasnio je kako je revizionizam tata Slavko preuzeo iz marksizma

i uveo ga u historiografiju 21. stoljeća, ne bi li tako „mlatio“ sve one koji se usude dirnuti u jugokomunističke dogme.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-da-ustase-nisu-prodali-dalmaciju-nisu-bili-fasisti-a-jasenovac-kao-logor-smrti-je-mit?fbclid=IwY2xjawLpoMJleHRuA2FlbQIxMQABHukBVBAX5TNctZR_x_P_T0yGG_clu9dAWp2TnAWkui4Kjt-dn4sxz74ffzf6A_aem_m_EtXfjy-wk2n54iF8aU4w

Vjerojatno najčitaniji hrvatski kolumnist i sjajan odvjetnik Zvonimir Hodak svoju kolumnu (Dnevno.hr, 04. 08. 2014.) posvećuje Slavku Goldsteinu:

U Hrvatskoj ima više kolumnista nego stanovnika. Od priučenih amatera u koje spadam i ja do snažnih logičara koji nas željeznom logikom vode do kraja. A to je istina i samo istina. Njihova i neporeciva. Njima želudac, za razliku od glave, uvijek javlja kad je prazan. Jedan od najistaknutijih je Branimir Pofuk. Navodno

mu se ne sviđa ona latinska "nomen est omen". Nisam dokučio zašto. U Obzoru od 2. kolovoza o. g., naš Brane je najblaže rečeno zablistao. Kao recimo Igor Tudor koji u Večernjaku, u trenutku intelektualnog nadahnuća, kaže: "Laicima je poraz Hajduka 2 : 4 loš rezultat". Naravno, stručnjaci dobro znaju da je dobiti četiri komada od suparnika u Europskoj ligi pravi trijumf!

No, vratimo se Pofuku koji u Obzoru nama laicima servira juhu koja se davno ukiselila. Što više već pomalo zaudara. Pofuk I PAR STRUČNJAKA, TOČNIJE MILORAD PUPOVAC, STIPE MESIĆ I SLAVEK GOLDSTIEN, OTVARAJU NAMA LAICIMA PANDORINU KUTIJU. KAD SU DUHOVI U KUTIJI VIDJELI FACE POFUKA, SLAVEKA, MESIĆA I PUPOVCA, OD STRAHA NIJEDAN NIJE HTIO IZAĆI VAN. A duhovi su trebali posvjedočiti i ovjeriti najnovije Pofukovo otkriće: "Zašto nitko ne govori o sličnosti između Oluje i antifašističkih ustanaka?" Neka ognjištarska bukva bi, kao na primjer ja, na to mudro, suptilno i rafinirano pitanje, odgovorio onako kako dijalektički neobrazovani ognjištari jedino i znaju: odj.... Pofuk! Oluja je bila završni udarac srpskom agresoru i točka na "i" u stvaranju hrvatske države, vjekovne težnje hrvatskog naroda. Naravno, od ognjištara i ne možeš očekivati da shvate svu ideološku, ma rekao bih, marksističku dubinu i progresivnost Pofukova otkrića. Brane kao Ray Charles vidi dalje, dublje i što je najvažnije objektivnije pa kaže: "Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava pobjedničke Oluje u Kninu. Između ta dva događaja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti". Ali se Brane usudi! Bravo Brane za hrabrost! Ustaška zmija i dalje sikće po Hrvatskoj. Brane, kako bi stavio znak jednakosti između četničkog ustanka u Srbu i srpskog bježanja iz Knina, poziva svjedoke. To je zagorska dijalektička mudrost koja glasi: "Ako je do svjedoka, krava je naša!" Prvi svjedok JE POZNATI POVJESNIČAR SLAVKO GOLDSTEIN KOJI JE STUDIJ POVIJESTI ZAVRŠIO KAO JA OTPRILIKE STUDIJ ATOMSKE FIZIKE. TRAGEDIJA NJEGOVE OBITELJI, MISLI BRANE, DOVOLJNA JE DA SLAVEKU IZ USTA IZLAZE TVRDE I NEUMOLJIVE POVIJESNE ISTINE. Po toj logici majka Kata Šoljić, koja je u domovinskom ratu izgubila četiri sina, trebala je odmah dobiti katedru na zagrebačkom Filozofskom faksu. Dobro! Od Tvrtka Jakovine i ostalih mladih titoista bila bi sigurno objektivnija. Kaže tako mudri Slavek: "Ustanak u Srbu nisu organizirali ni vodili četnici iako su neki njihovi pristaše u njemu marginalno sudjelovali". Točno veli naš Slavek! Oni su, onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen. Nastavak te pastoralne ličke priče vidjeli smo kod pada Vukovara i pjevanja lirske pjesme "Oj Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate...". SAMOZVANI POVJESNIČAR NAS PODUČAVA: "U (nezgodno slovo, ali ne možeš bez njega) suštini on (ustanak) je bio uspješna simbioza životne ugroženosti srpskog stanovništva od ustaškog genocida i energične revolucionarnosti organiziranih komunista i njihovih sljedbenika". I ovdje se plastično vidi sličnost ugroženog srpskog stanovništva iz 1941. g., i 1990. g., kad se počelo s "balvan revolucijom". Samo su devedesetih godina komunisti bili malo bolje organizirani pa su nesebično pomagali ugroženim Srbima. Naročito u

Vukovaru, na Ovčari, u Škabrnji, Saborskom, Sertić Poljani, Kijevu, Petrinji i da ne nabrajam previše. Naročito me se dojmio Slavek s tvrdnjom o energičnosti i revolucionarnoj organiziranosti komunista. I to sve u roku od nekoliko mjeseci. Naime, sve do Hitlerova napada na SSSR, naši komunisti na čelu s devetkom Titom, bili su temeljem sporazuma Molotov – Ribbentrop od 24. kolovoza 1939. g., lojalni partneri drugu Hitleru s kojim je drug Staljin podijelio Poljsku, Finsku, Estoniju, Latviju i Rumunjsku. A drug Tito je devetku na dresu zadržao do danas kao 9. zločinac u 20. stoljeću.

I na kraju, čitajući argumente Slavka Goldseina moram biti iskren i priznati da me je uvjerio. Ali mu ja ipak ništa ne vjerujem. MOŽDA JE VEČERNJAK UZ POFUKA I GOLDSTEINA MOGAO ANGAŽIRAT I DRUGE EMINENTNE POVJESNIČARE KAO ŠTO SU DEŽULović, TOMić, STAZIć I STIPE ALFIER KAKO BI ŠTO BRŽE DOŠLO DO POVIJESNE SIMBIOZE DVA TAKO BLISKA DOGAĐAJA KAO ŠTO SU ČETNIČKI BAL VAMPIRA U SRBU 1941.G., I AKCIJA OLUJA 1995.G. A TU SU NAM MEMOARI SLAVEKA GOLDSTEINA NEPRESUŠIVO VRELO PLITKE POVIJESNE DEMAGOGIJE.

Oscar Wilde je napisao: "Memoare najčešće pišu ljudi koje je pamćenje davno izdalo ili u životu nisu učinili ništa vrijedno pamćenja".

Zašto sve ovo spominjem?

Nadam se da je poznato da su me već sudovi u Zagrebu i Slavonskom Brodu osudili kada me Ivo Drobilica tužio tvrdeći da su moje tvrdnje one prof. Mrkocija iz njegovog Feljtona napisanog 2002.-2003. godine o knjizi Iva Drobilica iz 1999. Županijski sud je zato Iva Drobilicu proglasio AKADEMIKOM.

Sada me Ivo Drobilica tuži ponovno. I uz niz sličnih optužbi navodi i ovo u svezi s njegovim tatom koga je DOKTOROM ZNANOSTI proglasio USTAVNI SUD.

Citiram ono što sam već dao u tekstu: IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK:

-na mnogo mjesta tuženik, na osobito omalovažavajući način, vrijeda tužiteljevu uspomenu na pokojnog oca tužitelja Slavka Goldsteina („neškolovani amater tata Slavko" str. 103 i drugdje)

To o neškolovanom amateru daje i u točki 4.:

Tuženik vrijeda tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdno ga naziva Ivom Drobilicom, tužiteljeva pok. oca neškolovanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademska karijera tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika, tuženikov pok. otac nije bio neškolovana osoba nego je autor više knjiga povijesne tematike. a tužitelj ne održava niti je ikada održavao mit o velikoj Srbiji niti je išta lagao a kamoli da bi zastupao tezu o genocidnosti hrvatskog naroda

Ovdje ću dodati samo kolika je važnost toga da u RH sudovi odlučuju o znanosti, a ne tamo neka Akademija, i koliko je važno da sudovi mogu proglašavati doktorima znanosti koga god hoće, a tamo neki akademik ne smije ni riječ reći protiv odluke najviših znanstvenih tijela kao što su sudovi.

Naime ako je USTAVNI SUD proglasio Slavka Goldsteina DOKTOROM ZNANOSTI, što mogu ja očekivati kada sam ISTINOM dakle OMALOVAŽAJUĆIM NAČINOM uvrijedio uspomenu Ive Drobilice na njegovog oca. Pa time sam uvrijedio i znanstvenu izvrsnost Ustavnog suda koji eto ima pravo proglašavati, pardon zaslužio je proglašavati i ovakve kao što je tata Slavko doktorima znanosti.

Zato je jedino pitanje za koje moramo čekati presudu, s obzirom da je rezultat prve tužbe bilo potvrda da je Ivo Drobilica AKADEMIK, što će sada biti rezultat ovog novog suda:

Hoće li Iva Drobilicu proglasiti PREDSJEDNIKOM AKADEMIJE, ili će njegov tata poslije DOKTORATA ZNANOSTI dobiti posmrtno neku novu titulu.

Morate računati da ovakvi procesi dugo traju. Prvi nije završio iako je donesena pravomoćna drugostupanjska presuda. U tijeku je postupak revizije, a ostaju Ustavni i Vrhovni sud u RH – dakle tu gdje su sudovi u znanosti mnogo bolji od HAZU. Ostat će za vidjeti na Europskom sudu. Meni ostaje za nadati se da oni nisu tako znanstveno potkovani kao sudovi u RH, i da oni odlučuju o ljudskim pravima, a ne se nadsmeću s Akademijom u znanosti.

Akademik Josip Pečarić

**J. PEČARIĆ I ZVONIMIR HODAK, JOŠ JEDAN
SMIJEŠNI 'ISTORIČAR'/ DR. SC. DRAGAN
MARKOVINA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

Josip Pečarić

26. svibnja 2025.

**HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U
MIRU**

To je moja stara tvrdnja. Pisao sam pa čak objašnjavao na televiziji. Pogledajte na primjer dio razgovora o Thompsonu s prof. dr. sc. Zdravkom Tomcem. Cijeli razgovor je dan u knjizi

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?,
ZAGREB, 2009.

Dio o Thompsonu je dan u knjizi:

J, Pečarić, HAJKA NA THOMPSONA, Zagreb, 2012.

**O THOMPSONU U EMISIJI
„OČI U OČI SA ZDRAVKOM TOMCEM“**

Tomac: Sad ćemo na jednu drugu temu, ustvari, razgovarat ćemo o Vašoj knjizi koju ste napisali zajedno s Matom Kovačevićem, a u kojoj ste sabrali sve tekstove intelektualaca, biskupa i akademika, napisane o Thompsonu. Vi ste smatrali kako je potrebno da intelektualci ustanu u obranu prava na slobodu govora i slobodu pjevanja... u Hrvatskoj...A onda ste sve to i pokrenuli. Pisali ste pisma, a stotine nas, i još mnoštvo uglednih ljudi, stavilo je svoje potpise. I borili smo se.

Istina je, i imate pravo, sva su ta pisma ostala daleko od očiju javnosti, a onda, nakon Thomsonovog koncerta, prije godinu- dvije dana, u Zagrebu je grupa lijevih, nazoviintelektualaca (jer među njima ima onih koji nisu ni fakultet završili, a zovu se intelektualci), pokrenula lavinu svojim pismom i potpisima ...

Pečarić: Da, da...oni se vole tako potpisivati.

Tomac: Oni su potpisivali jedno pismo u kojem su tražili Bandićevu ostavku i smjenu. Mislim da je i Kregar bio potpisnik tog pisma.

Pečarić: Možda je on bio i jedini sveučilišni profesor među njima. Vi to znate bolje.

Tomac: Da, već je tada počeo kampanju za Bandićevu smjenu, s namjerom da on postane gradonačelnik. Onda se o tome pisalo mjesec dana.

Pečarić: Mjesec dana?

Tomac: Mjesec dana! To je bila glavna tema. Koje god si novine otvorio, i koju god emisiju gledao, to je bila tema o kojoj se žestoko pisalo. Ali, kad sam već spomenuo Thompsona, jedna od velikih akcija koju ste Vi pokrenuli – Vi ste i konkretan čovjek – jest Vaš angažman u obrani prava Marka Perkovića Thompsona, hrvatskog branitelja, da slobodno pjeva u Hrvatskoj. Nakon toga ste skupili tekstove (ima tu i tri biskupa, ima nekoliko akademika, sveučilišnih profesora, istaknutih novinara) u knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj“, gdje ste branili pravo na slobodu svakoga u Hrvatskoj.

Pečarić: Mislim, prirodno je. Pa što je posao intelektualaca, nego da to rade Ali, kod Thompsona je još nešto posebno što moramo imati na umu, i o čemu uvijek trebamo voditi računa – koji je to pravi razlog zbog kojega ga oni napadaju, a što nema nikakve veze s pjevanjem? Tu se, naravno, radi o nečemu mnogo dubljem, i za njih, mnogo opasnijem.

Jer Thomson kroz svoje pjesme utječe na hrvatsku mladost. I to je ono što njima smeta! Nedavno sam o tome napisao na Internetu da se zapravo oni boje činjenice da tijekom školovanja (što se tiče domoljublja, hrvatskog ponosa, časti i poštenja), na mlade ljude u Hrvatskoj, više utjecaja na njih, sa svojim pjesmama, ima Thompson, nego cijelo hrvatsko školstvo.

Tomac: Pa i ja se slažem s Vama.

Pečarić: I zato ga oni hoće zabraniti.

Tomac: I ja sam nešto slično rekao Thompsonu. On je došao na promociju moje knjige, kao građanin, a ljudi su ga primijetili, pa je na kraju morao zapjevati „Lijepa li si“. I onda sam vidio nešto što dotad nisam nikada doživio. Jedno veliko oduševljenje i domoljubni zanos kod ljudi, i starih i mladih, a to sam isto vidio kasnije i na njegovim koncertima. Bio sam na oba koncerta. Tada sam mu rekao: „Marko, sada mi je jasno zašto su protiv Vas“.

[...]

Akademik Pečarić i ja, napisali smo 40 knjiga skupa ...

Pečarić: Skupa.

[...]

Tomac: ...pa, o tome. Borimo se za ono o čemu Vi pjevate, ali Vaša pjesma više utječe na ljude nego sve naše knjige, rekao sam i...

...Sad mi je jasno zašto Vas se boje, zašto ne vole da Vi širite ljubav, patriotizam, domoljublje, vjeru i zašto ste toliko na udaru.

[...]

Evo, ispričajte nam! Nakon što je ta knjiga izašla iz tiska, išli smo zajedno u Pulu promovirati knjigu, i to je bio jedan veliki događaj, jer je na kraju Marko tamo i govorio, pred prepunom dvoranom, velikom dvoranom branitelja.

Pečarić: 700 ljudi je bilo, i više...

Tomac: I na kraju je zapjevao „Lijepa li si“... i svi su pjevali.

I unatoč zabranama, ipak je zapjevao i u Puli. A onda nas je sve zajedno, poslije izvrijeđao Kajin. I Vi ste ušli u polemiku s njim.

Dajte malo, pričajte, jer ljudi nisu imali prilike pratiti u medijima što se događalo u Puli i zašto je bilo važno da Thomson dođe u Pulu.

I da dođemo svi mi i kažemo... da ćemo ljubavlju, pobijediti mržnju.

Pečarić: Ali interesantno je kako je Kajin napao, više vas ...promotore naše knjige, nego nas. Mene kao autora nisu baš nešto posebno prozivali. A kako je napao Vas, a ne mene, ja sam onda odgovorio. Nisam se mogao suzdržati. On je pripisao Vama nešto što nema blage veze s Vama. Po njemu su nekada neki, na nekim koncertima, pjevali „ubij Srbina“ (ili što ja znam što nisu sve pjevali), i to je pripisao Vama. I onda sam ja to u polemici, koja je na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća izašla nedavno, napisao da je, zapravo to, njegovo priznanje da je on iza onih bombaša. koji su u Pazinu postavili bombe...

Tomac: Nisu ga ni pokušali spriječiti!

Pečarić: ... stoji on. Jer ako Vi stojite iza ovih koji viču na Thompsonovim koncertima, ako to Vama pripisuje, znači da on sam pripisuje sebi ovo...

Tomac: Na koncertima koje će zabraniti!

Pečarić: Tako je. Dobro, on ima samo srednju školu, pa nije ni čudo da može pisati takve gluposti.

Tomac: Ali kandidirao se za Predsjednika!

Pečarić: Pa čujte, i ovaj je postao... Predsjednik. Zašto ne bi i Kajin?

Tomac: (hahahaha) Nadam se da Kajin to zasigurno ne će biti.

Ali, ta atmosfera u Puli!? To me je i fasciniralo i oduševilo. To je bila... pokazalo se da je ta Istra hrvatska, jer nigdje nisam vidio toliko i takvo oduševljenje, kao sada u Puli.

Pečarić: Ja mislim i da je najviše ljudi bilo upravo na toj promociji. Pa čujte, prirodno je, ako se ljudima brani slušati onoga koga vole, a znaju da su apsolutno u pravu, onda je i za očekivati ovakve reakcije.

Zapravo, to je zločin. I to možemo staviti u ovaj „Zločinački sud u Haagu“, jer samo u zemlji, koja može prihvatiti to što joj se diktira kroz optužbe u Haagu, moguće su takve stvari. Meni je možda zanimljivije reći da sam ja poslije toga išao u Beč.

Tomac: Da?

Pečarić: I jako mi je drago zbog toga. Na Thompsonovim koncertima, i u Beču, ali i u cijeloj Njemačkoj, više nema protesta židovskih organizacija.

Tomac: To je, zaista, zanimljivo.

Pečarić: Sad protestiraju samo Srbi, što je meni sasvim razumljivo. Rekao sam tamo našim ljudima:

„Nemojte se ljutiti na Srbe. Morate im iskazati svoju sućut... Pa ipak su oni izgubili rat, a to što se oni boje i danas...“.

Tomac: Jesu li izgubili rat ili nisu?

Pečarić: Rat jesu, ali ovo poslije... to je druga stvar. Oni su uvijek dobitnici u miru, a gubitnici u ratu. I obrnuto.

Tomac: Obrnuto od onog što je Milošević govorio.

Pečarić: Pa, Srbin je. Uvijek obrnete što Srbin kaže i doći ćete do istine.

Tomac: On je govorio da su oni pobjednici u ratu, a gubitnici u miru.

Pečarić: Pobjednici su samo onda, kada netko drugi ratuje za njih. Zato sam i rekao našima:

„Iskažete Srbima sućut i kažete da Vi u potpunosti razumijete njihov strah. Jer doista, to je Bojna Čavoglave!“

Dok su je slušali, sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se i dan- danas boje kada čuju tu pjesmu, pa je normalno i da pišu proteste. Ali nije normalno, kada to rade ovi iz Hrvatske. Novinari?!

Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, i tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da danas vani, protiv Thompsona protestiraju samo Srbi i Jugoslaveni iz Hrvatske.

Ma ovi Jugoslaveni...?! Jesam li Vam ikad ispričao jednu moju pitalicu o njima?

Tomac: Ne, recite!

Pečarić: Znate li koja je razlika između Jugoslavena i četnika? Pa četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Tomac: Aha, dobra je ta... (Ha, ha, ha!)

Pečarić: Prema tomu, mene ne čudi...

Tomac: Nisam znao za to! Duhovito je... Duhovito!

Pečarić: Vama jest duhovito, jer mislite isto što i ja, ali njima nije! Feral Tribune je to svojevremeno, tri-četiri puta, kada bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubriku „Greatest Shits“.

Tomac: A znam ja to, jer sam i ja poslije Tuđmana, bio u uvjerljivom vodstvu pod tim „Greatest Shits“. Sve dok sam bio u politici.

Pečarić: Pazite, svima je to bila čast. Ja sam napisao da je to najbolja stranica, jer ono što Jugoslavenima smeta, to je onda sigurno ono najbolje, što je u Hrvatskoj – hrvatsko.

Meni je stvarno žao što ta rubrika i danas ne postoji. Jer, kad bi ti oni nešto izvukli, točno si znao, što si dobro uradio. Znači, da si pogodio u bit problema.

Tomac: Vi ste nekoliko knjiga napisali i sa svojim prijateljem, akademikom Dubravkom Jelčićem? Evo dva izdanja knjige, vrlo lijepe knjige, Tuđmanove tri sekunde, Povijesni prijepori, i još jedna, Za hrvatsku Hrvatsku... ne, ne... to nije.

Pečarić: Ta je posvećena Tuđmanu.

Tomac: Ima još jedna, Trijumf tuđmanizma

Pečarić: Da.

Tomac: Evo, i oko toga se slažemo! Ja mislim da je povijesno, već danas jasno, da na dugi rok, povijesno

Pečarić: Da.

Tomac: ... je Franjo Tuđman – hrvatski velikan.

Pečarić: I pobjednik!

Tomac: I pobjednik. I da je on povijesni pobjednik i ostat će kao takav, zlatnim slovima upisan u hrvatskoj povijesti. Možda kao najveći velikan u aleji hrvatskih velikana. Iako je, trenutno, proces radikalne detuđmanizacije i blaćenja Franje Tuđmana i njegove uloge, još uvijek, u punom zamahu.

Pečarić: Ja mislim da je i Aralica nešto slično već pisao, baš u ovoj knjizi o Thompsonu. Toliko su glupi, ti bivši komunisti i sadašnji komunisti, da ne shvaćaju da što više napadaju Tuđmana, da je on sve veći i veći. Tu postoji i inat kod hrvatskog naroda.

Što ga više napadaju, prirodno se onda svima nameće pitanje: Zašto ga oni toliko mrže?

A ljudi nisu glupi.

*

Zapravo to je sadržano u završetku mog razgovora iz 1996.:

L. CRNČEVIĆ,

Susret: Prof. dr. Josip Pečarić

DUBROVNIK SE BRANI BOKOM...

Dubrovački vjesnik, 17. veljače 1996.

„Prevlaka je zemljopisno dio Boke Kotorske i jedini dio koji je ostao u Hrvatskoj. Dubrovnik je mogao biti Dubrovnik, jer je, ne zaboravimo, Kotor ostao nepokoren grad. Nikad nije pao u turske ruke. Da jest, Dubrovnik bi ratovao a neki drugi grad bio Dubrovnik. Kotor nije pao u ratu. Uvijek kažem da je Bog nama Hrvatima dao mogućnosti izgraditi ljepotu kao što je Dubrovnik, te mogućnost da ratujemo, ali nam nije pokazao kako ćemo nešto sačuvati u miru.“

Zato me je obradovalo vidjeti na portalu direkto.hr dvije kolumne na temu Hrvatske kao pobjednice u ratu i gubitnice u miru-

Tako je jučer Davor Dijanović objavio kolumnu:

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

STARE JUGOSLAVENSKE ELITE UZ PODRŠKU IZVANA UNIŠTAVAJU
HRVATSKU BUDUĆNOST: POBJEDA U RATU MOGLA BI POSTATI
PORAZ U MIRU

Autor

Davor Dijanović

Kad sam krajem prošle, odnosno početkom ove godine objavio knjigu pod naslovom "Hrvatska – država koja se samoukida", mnogi nisu razumjeli o kakvom se samoukidanju radi. Neki su smatrali da pretjerujem jer situacija nije tako loša.

<https://direktno.hr/.../stare-jugoslavenske-elite-uz-.../>

A danas Zvonimir Hodak kolumnu:

LIJEVOM NAŠOM

SCENARIJ JE DAVNO NAPISAN, TRAJAO JE DO BLJESKA I OLUJE:
PUPI IMA SVOJU POVIJEST ZA RAZLIKU OD JURE

<https://direktno.hr/.../scenarij-je-davno-napisan-trajao-.../>

Hodak u svom tekstu spominje Thompsona koji je doista simbol za to hrvatsko sluganstvo koje već 25 godina doista sve rade kako bi dokazali to što sam tvrdio mnogo prije mog razgovora s profesorom Tomcem.

LIJEVOM NAŠOM

SCENARIJ JE DAVNO NAPISAN, TRAJAO JE DO BLJESKA I OLUJE: PUPI IMA SVOJU POVIJEST ZA RAZLIKU OD JURE

Autor

Zvonimir Hodak

Znalac latinskog jezika pohvalio bi se svojim latinskim i napisao "status quo". Ja sam to pretvorio u "status quo vadis" spajajući sa **Sienkijevičevim** romanom "Quo vadis?". Pri tome mislim na zadnji duel između dvojice saborskih zastupnika **Jurčevića** i **Pupovca**.

26.05.2025

Jedan, **Josip Jurčević** je dragovoljac Domovinskog rata i doktor povijesnih znanosti. Drugi, **Milorad Pupovac** je uvjeren da su u Domovinskom ratu njegovi pobijedili i na tom uvjerenju je skoro pa doktorirao. Ali u "čudnoj" državi Hrvatskoj sve je pa i to moguće. Pupi je od rata profitirao, što uvijek pripada pobjednicima. Profa Jurčević pak misli kako su on i njegovi dragovoljci dobili Domovinski rat. Milorad se tome blago čudi. Mi izgubili rat? Pa vaši ratni pobjednici masno financiraju naše novine iz proračuna. Ako ste dobili rat, zašto smo mi zadovoljni, a vaši branitelji se ubijaju?

Njih blizu četiri tisuće dragovoljaca diglo je ruku na sebe, a tobože su pobijedili. Nemojte se čuditi ili smješcati. Zahvaljujući braniteljima i **Tuđmanu** Hrvateki su, nakon sedam stotina godina napokon dočekali državu. Kad je nacionalna euforija malo splasnula, pobuniše se hrvatski Srbi i osnovaše svoju SAO Krajinu. Država u državi. I tako četiri godine. Scenarij je davno napisan, trajao je do Bljeska, Oluje i traktorijade. Jura misli da je to prava povijest, ali Pupi ima svoju "istoriju". Njega podržavaju "naši" **Klasić, Jakovina, Markovina**... Juru podržavam ja i još neki. I to je neka podrška.

Sjetih se oca domovine **Ante Starčevića**: "Prestanite ginuti za domovinu i počnite živjeti za nju". Čitam kako je danas objavljen non-paper Francuske i Njemačke o situaciji u BiH. Dokument je datiran na 12. svibnja 2025. i nosi naziv "Odgovori na napade Republike Srpske na ustavni poredak BiH". Srbija i Republika srpska su na nogama. Spominju se i sankcije. **Dodik** i **Vučić** su se "jako" zabrinuli. I zadnjoj apolitičnoj domaćici je jasno kako još od 1914. sve započinje u Bosni. Tradicija se mora poštivati. Kao što znate, onima koji iz povijesti ništa ne nauče,

povijest se uporno i žilavo ponavlja. Kratki "prijevod": možete kako hoćete, ali nećete dokle hoćete. Uglavnom opet su se nad nas nadvili neki tamni oblaci...

Od tragične 1945. godine do danas pobijene su kolone svećenika

Genijalni **Tomo Mihanović** poslao mi je iz Splita svoju novu knjigu "Krova i brojeta". Unutra ima sjajnih stvari. Što mogu kad sam lijen sam nešto duhovito smisliti pa ga volim prepisivati. Veliko hvala Tomi!!! Oboružan njegovom duhovitošću, evo nekih njegovih misli: *Ni ora ni kopa, isto sam propa...*

Najopasniji su mršavi s velikim apetitom.

Duboka država na plitko me obrijala.

Dok je legalist još u prizemlju, pragmatik je već na trećem katu.

Kad je dobro omastio brkove, na brzinu ih je obrijao.



Foto: Nikša Stipanicev / CROPIX

Lav XIV je izabran većinom crkvenih progresivista, ali ga polako prihvaćaju i tradicionalisti. Crkva vjekovima opstaje jer se zna polako prilagođavati novim okolnostima. Razne lijeve ideologije prilagode se puno brže. Neke puškom i nožem. Na kraju ipak moraju probati s demokracijom. Međutim, ovaj drugi način dugo traje, često i predugo. Od tragične 1945. godine do danas pobijene su kolone svećenika. O tome se ovih dana sve otvorenije piše.

Stepinac je bio osuđen, zatvaran, proganjan, ali Katolička crkva je opstala i dalje. Stoga je logično da je u odnosu na Crkvu vladajući HDZ oprezan, a ljevičari još oprezniji. Katolička crkva uvijek je čvrsto stajala uz vjeru i svoj narod. Sve što se moglo upotrijebiti za kompromitaciju Crkve izvučeno je iz komunističkih arhiva, ali bez uspjeha. Problem je u tome što su svi oni, koji svake nedjelje odlaze u crkvu na misu, ujedno i birači koji predobro poznaju mentalitet i zločine komunizma.

I danas slave komunizam

Izgleda da to jedino ne znaju u Zagrebu u kojem će po svoj prilici opet biti izabran **Tomašević** iz Možemo, krajnje lijeve stranke koja još i danas slavi komunizam mada se malo tko od njih uopće rodio u to vrijeme. Valjda je to razlog što ne vjeruju onima koji su taj totalitarni sustav desecima godina osjećali u svojim životima.

Na zadnjim izborima upitali Zagorca koja mu je boja u političkom smislu milija: crvena ili plava? Zagorac se malo zamislio i odgovorio: "Ja najviše volim karirano!"



FOTO: Vanesa Pandzic / CROPIX

Otto von Bismarck jednom je prognozirao: "Ako se ikada dogodi još jedan rat u Europi, on će sigurno nastati zbog neke glupe stvari na Balkanu!"

Polako se približava dan **D. Marko P. Thompson** otvara gala izložbu na Hipodromu. "Slike Bleiburga". Kad prolaziš pored biste maršala krvnika, vidiš li njegov zločin na polju krikova. Zato treba čitati sjećanja **Rajka Ećimovića**, starog 95. godina. Možda i zadnjeg živog svjedoka pokolja na Bleiburgu. Nakon "mirne reintegracije" vratili su se u "ustašiju" mnogi koji su tvrdili da su u vojsci RSK služili civilni vojni rok. Mnogi su sumnjičavo kimali glavama pitajući se ima li takvih? Ima, ima! Oni su rokali po civilima!

Stare jugoslavenske elite ponovno jačaju u Hrvatskoj

Na drugoj strani, u komšiluku akademkinja **Smilja Avramov** uhvatila se "nemoguće misije" pa napisala: "Urota ustaše **Pavelića**, **Tita** i **Churchilla** protiv srpskog naroda". Klasika! Već smo umorni od stalnih upada ustaša i domobrana na srpske gradove i sela. Istaknuta srpska "istoričarka" drži se one "Laži, laži,

uporno i bez srama, jednog dana možda ta laž postane istina". Svi "ratovi" između Srba i Hrvata vodili su se na hrvatskim teritorijima. Možda to drugarica Smilja još uvijek nije proključila. Svoje imamo, a njihovo jednostavno ne trebamo. Možda da im poklonimo "Goli otok"? **Anatole Francois** je kazao: "Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. No to je ujedno tema o kojoj znaju najviše".

*

A zapravo u obrani drugarice Smilje mogu podsjetiti na riječi Slobodan Miloševića s velikog mitinga na Savi kada je poručio da se Slovenci mogu slobodno iseliti iz Slovenije. Tako i drugarica Smilja misli da je i Hrvatska dio najveće moguće Velike Srbije koju su iz milja zvali Jugoslavija, pa se i Hrvati mogu iseliti iz dijela te države koji su zove Hrvatska. I nije problem ni drugarica Smilja, ni Srbi. Problem su oni u Hrvatskoj koji se svim silama trude da se dokaže kako je istinita tvrdnja iz naslova:

HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU

Josip Pečarić



DIREKTNO.HR

Scenarij je davno napisan, trajao je do Bljeska i Oluje: Pupi ima svoju povijest za razliku od Jure

Josip Pečarić

30. listopada 2025. ·



Liljana Lili Benčik je sa **Lili Benčik** i 4 drugih

30. listopada 2025. ·

HRVOJE KLASIĆU NEMA USTAŠA ! NISU PREŽIVJELI TITOVE KLAONICE!

Ali ima velikih " partizana" koji nisu bili ni rođeni 1945.

Franjo Habulin rođen 1957.

Ivo Goldstein rođen 1958.

Milorad Pupovac rođen 1955.

Hrvoje Klasić rođen 1972.

Tvrtko Jakovina rođen 1972.

Dragan Markovina rođen 1981.

Viktor Ivančić rođen 1960.

Zoran Milanović rođen 1966.

Andrej Plenković rođen 1970.

Boris Dežulović , rođen 1964

...Sve "zaslužni" partizanski borci 😊

**PROF. DR. SC. MIRJANA KASAPOVIĆ PROTIV
GOLDSTEINA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

**UVOD: MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR.
SC. MIRJANA KASAPOVIĆ**

Igor Vukić je u Hrvatskom tjedniku od 25. 6. 2026. objavio tekst *'Vodič za nastavnike' sramotni je i opasni ideološki pamflet Fuchsova Ministarstva.*

U njemu spominje i prof. dr. sc. Mirjanu Kasapović:

Na kritike čiji su dijelovi navedeni u „vodiču“ (npr. one politologinje Mirjane Kasapović ili povjesničara Gorana Hutinca), davno smo odgovorili jasnim argumentima, ali to se ne spominje. I te i druge kritičke objeckije koje su spomenute, a popabirčene su iz raznih uglavnom internetskih izvora, u principu mogu biti dio povjesničarske ili čak političke rasprave, ali navođenjem u ovakvom „vodiču“ predstavljaju neprimjerene i duboko uvredljive aluzije i optužbe.

„Vodič“ (ili bolje reći pamflet ili čak tjeralicu) uredile su dvije pripadnice skupine aparatačika i savjetnika u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih te Agencije za odgoj i obrazovanje. Znanje o ovoj osjetljivoj temi nabadale su na simpozijima po parizima i bruxellesima te na temelju gotovog paketa materijala koje im je dostavio UNESCO ili neke takve srodne agencije. Vjerojatno nisu bile ni svjesne posljedica koje mogu izazvati onime što su napisale. Već sama činjenica da izrada tako važnog i osjetljivog priručnika nije povjerena ozbiljnijim stručnjacima dovoljna je za negativnu ocjenu i priziva odgovornost ministra koji ga je odobrio. Čim se vidi da su urednice dio svojih argumenata temeljile i na radovima Ive Goldsteina, koji je godinama javno prodavao laž o „drobilici“ u Jasenovcu, sve je jasno. Samo zbog takve jedne izmišljotine on bi morao biti zaobiđen kad je riječ o službenim publikacijama ministarstva hrvatske države. Niz je i drugih razloga zbog kojeg ga se ne bi smjelo smatrati „pouzdanim izvorom“.

U mojem reagiranju to ministarstvo sam upravo po Ivi Goldsteinu i njegovoj drobilici nazvao MINISTARSTVO DROBILIČARA:

Akademik Josip Pečarić reagirao je na neprimjereni sadržaj Vodiča o Holokaustu Ministarstva znanosti

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/>

Naime, Ivi Goldstein je danas poznat po podrugljivom imenu IVO DROBILICA. Prof. dr. sc. Mirjana Kasapović je podržavala Goldsteinove i službenu 'istinu' o Jasenovcu iako je bilo jako mnogo dokaza da se radi o politici korištenja laži o logoru u Jasenovcu kako bi se Hrvate stalno moglo optuživati za nekakvu genocidnost. Čak je objavila i znanstveni rad u kojem je napala one koji su

zastupali istinu o Jasenovcu. Tako je 2018. godine objavila i znanstveni rad o tome:

Politička misao, god. 55, br. 1, 2018, str. 7-33

Izvorni znanstveni rad

Primljeno: 10. rujna 2017.

DOI: 10.20901/pm.55.1.01

**GENOCID U NDH:
UMANJIVANJE, BANALIZIRANJE I PORICANJE ZLOČINA**

MIRJANA KASAPOVIĆ

Fakultet političkih znanosti,
Sveučilište u Zagrebu

Sažetak

U tekstu se razmatra revizionistička struja u suvremenoj hrvatskoj historiografiji, a posredno i u politici, koja se bavi Nezavisnom Državom Hrvatskom (1941-1945). Revizionistički narativ čine tri glavne postavke: (a) NDH je bila normalna onodobna protupobunjenička država koja nije koristila državni teror kako bi uništila vjerske i etničke zajednice koje su u ustaškoj ideologiji i politici bile određene kao prirodni ili organski neprijatelji te tvorevine, nego je primjenjivala ograničena legitimna sredstva borbe da bi se zaštitila od političkih pobunjenika; (b) u NDH nisu izvršeni masovni zločini, a kamoli genocid, ni nad Srbima, ni nad Židovima, ni nad Romima; štoviše, glavne žrtve bili su Hrvati te zločine NDH treba desrbizirati i dejudeizirati; (c) logor Jasenovac bio je samo radni i sabirni logor, a ne koncentracijski logor smrti, u koji je NDH privodila političke protivnike kako bi se zaštitila od njihova razornog djelovanja, a ne kako bi ih ubijala; pravi smrtonosni logor u Jasenovcu osnovala je tek jugoslavenska komunistička vlast poslije svršetka Drugoga svjetskog rata. Pokušavajući dekonstruirati "jasenovački mit", revizionisti zapravo nastoje dekonstruirati "mit o genocidu" u NDH, a time potpuno ili djelomice rehabilitirati NDH.

Ključne riječi: NDH, Jasenovac, ustaštvo, genocid, historijski revizionizam

U Literaturi navodi i moju knjigu:

Pečarić, Josip. 1998. Srpski mit o Jasenovcu. Zagreb: Dom i svijet.

Međutim o njoj ne piše već o novijim tzv. revizionistima,

Ispravno je zaključila da je najveća opasnost za rušenje laži o Jasenovcu Igor Vukić pa je on i odgovorio tekstom koji je dan u Prilogu.

Međutim 2019. hrvatski povjesničar dr. sc. Davor Marijan je napisao rad o revizionizmu:

ČSP, br. 2, 385-421

Zagreb, 2019.

UDK: 930.1(497.5)''19''

32(497.5)

Pregledni članak

Primljeno: 15. 6. 2019.

Prihvaćeno: 29. 6. 2019.

DOI: <https://doi.org/10.22586/csp.v5i12.9120>

SUVREMENA HRVATSKA POVIJEST I NEVOLJE S REVIZIONIZMOM

DAVOR MARIJAN

Hrvatski institut za povijest

Zagreb, Hrvatska

dmarijan66@gmail.com

U Hrvatskoj se pojam povijesni revizionizam javio početkom XXI. stoljeća. Pojam revizionizam do tada je bio isključivo u sferi marksizma, što je u slučaju Hrvatske (i Jugoslavije) bila stvarnost od 1945. do 1990. godine. Pojam povijesni revizionizam uveo je Slavko Goldstein, osoba koja nije bila po vokaciji povjesničar, no taj je pojam od tada prisutan na lijevom krilu historiografije i hrvatskoga društva. U radu se objašnjavaju okolnosti kako je pojam ušao u uporabu i dovodi u pitanje smislenost njegova korištenja.

Ključne riječi: historiografija; revizionizam; Slavko Goldstein; Franjo Tuđman; Nezavisna Država Hrvatska; Socijalistička Republika Hrvatska; Republika Hrvatska

Izdvajam:

U novije vrijeme najkonkretnija u prozivanju za povijesni revizionizam bila je politologinja Mirjana Kasapović, koja je 2018. u sklopu članka o genocidu u NDH izdvojila stariju revizionističku struju, u koju je uvrstila Josipa Jurčevića, Juru Krištu, Josipa Pečarića, Ljubicu Štefan i Petra Vučića iz 2001. godine. U novije revizioniste uvrstila je Blanku Matković, Vladimira Horvata, Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Stipu Pilića i Igora Vukića.

Na tekst Mirjane Kasapović "Povijest, povijesni revizionizam i politike povijesti" (ČSP, br. 3, 2019) reagirao je Davor Marijan tekstom "O znanosti, ideologiji i totalitarnoj svijesti u nedovršenoj hrvatskoj tranziciji – odgovor Mirjani

Kasapović” (ČSP, br. 1, 2020) nastavljajući tako polemiku o povijesnom revizionizmu.

Da je ipak drugačija od Drobilice i njegovih istomišljenika dalo se naslutiti i iz teksta Gojka Borića o generalu Praljku:

KAD O „NAŠIM“ RATOVIKA DIVANI INOZEMSTVO JAO SI GA ISTINI.
Hrvatski tjednik, 04.01. 2018.

Tekst sam uvrstio u knjigu:

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI
HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.

Drobiličari u Ministarstvu ne znaju da je prof. Kasapović od istomišljenice s Ivom Drobilicom postala veliki osporavatelj onoga što radi on i njegovi istomišljenici.

KASAPOVIĆ OŠTRO RECENZIRALA NOVU GOLDSTEINOVU KNJIGU:
'DOISTA SAM U POJEDINIM TRENUCIMA OSJETILA NELAGODU
ČITAJUĆI OVU KNJIGU'

<https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagod-277126/>

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM POSTJUGOSLAVENSTVU
MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

IVICA GRANIC, MIRJANA KASAPOVIĆ O JERGOVIĆU

https://web.facebook.com/photo.php?fbid=24399268286404977&set=a.859665667458570&id=100002454344195&rdc=1&_rdr#

DR. KASAPOVIĆ: KNJIGA IVE GOLDSTEINA O ANTISEMITIZMU O
HRVATSKOJ JE LOŠA, PROMAŠENA I VRLO PROBLEMATIČNA

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/dr-kasapovic-knjiga-ive-goldsteina-o-antisemitizmu-o-hrvatskoj-je-losa-promasena-i-vrlo-problematicna>

DR. MIRJANA KASAPOVIĆ MOŽDA ĆE IZAZVATI VELIKI RAT

‘DESNICE’ I ‘LJEVICE’: ‘TAJ SPOMENIK TREBA SRUŠITI’

https://www.dnevno.hr/vijesti/dr-mirjana-kasapovic-mozda-ce-izazvati-veliki-rat-desnice-i-ljevice-taj-spomenik-treba-srusiti-3270965/?fbclid=IwY2xjawRVblVleHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQOMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHksSM3gExgJdKfzxmYXgoLqf9Xtqx2afSSdmwGYuxFRYVQCUL-f_68IukbVA_aem_K2g9HhI50ijkCJkp-BiWsg

UBOJITA KRITIKA PROFESORICE KASAPOVIĆ: MINISTRICA NINA
OBULJEN KORŽINEK IZDAŠNO PODUPIRE “JUGOSLAVENSKU
KNJIŽEVNOST”

<https://teleskop.hr/hrvatska/ubojita-kritika-profesorice-kasapovic-ministrice-nina-obuljen-korzinek-izdasno-podupire-jugoslavensku->

[knjizevnost/?fbclid=IwY2xjawRVcP1leHRuA2FlbQlXMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeek1OSs9zU1bxxhVMD7c7mCXTjtM2UfFWov4l_0wIRu4obZByu5lWZm49Lko_aem_ytEt1Dzn5aNNvNfnHBzQSg](https://narod.hr/hrvatska/mirjana-kasapovic-praksa-etnickoga-ciscenja-u-srbiji-i-jugoslaviji?fbclid=IwY2xjawRVcP1leHRuA2FlbQlXMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeek1OSs9zU1bxxhVMD7c7mCXTjtM2UfFWov4l_0wIRu4obZByu5lWZm49Lko_aem_ytEt1Dzn5aNNvNfnHBzQSg)
MIRJANA KASAPOVIĆ: PRAKSA ETNIČKOGA ČIŠĆENJA U SRBIJI I JUGOSLAVIJI

https://narod.hr/hrvatska/mirjana-kasapovic-praksa-etnickoga-ciscenja-u-srbiji-i-jugoslaviji?fbclid=IwY2xjawRVcVNleHRuA2FlbQlXMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeMEN1NZ-3mC4WS18KrKAGCiybMIPfDoMz2ywADp7arlaAeAs7158V2_fXe6o_aem_DmizNUlAh60VwEvPx223jw

MIRJANA KASAPOVIĆ: ZAŠTO SRBI NAPUŠTAJU VIKTORA I VIKTORIJANCE? RASKOL U POSTJUGOSLAVENSKOM TABORU

<https://narod.hr/hrvatska/mirjana-kasapovic-zasto-srbi-napustaju-viktora-i-viktorijance-raskol-u-postjugoslavenskom-taboru>

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ UZRUJALA 'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

<https://narod.hr/hrvatska/zasto-je-knjiga-mirjane-kasapovic-toliko-uzrujala-postjugoslavena-markovinu>

PROF. KASAPOVIĆ: PUPOVČEVA STRATEGIJA ZA POVEĆANJE UCJENJIVAČKOG POTENCIJALA

<https://narod.hr/hrvatska/prof-kasapovic-pupovceva-strategija-za-povecanje-ucjenjivackog-potencijala>

PROF. MIRJANA KASAPOVIĆ: OVO JE PAKT PUČISTIČKE HUNTE KASAPOVIĆ OŠTRO KRITIZIRALA JAKOVININU KNJIGU O BUDIMIRU LONČARU: IDEOLOŠKI, POLITIČKI I ZNANSTVENO NEUVJERLJIVO

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/kasapovic-ostro-kritizirala-jakovininu-knjigu-o-budimiru-loncaru-ideoloski-politicki-i-znanstveno-neuvjerljivo>

DR. SC. DAVORKA BUDIMIR NAKON TEKSTA PROF. KASAPOVIĆ ZA NAROD.HR POJAŠNJAVA POVEZANOST GONG-A I FAKULTETA POLITIČKIH ZNANOSTI

<https://narod.hr/hrvatska/dr-davorka-budimir-nakon-teksta-prof-kasapovic-za-narod-hr-pojasnjava>

EVO ŠTO JE PISALA PROF. KASAPOVIĆ O PITANJU OPĆEG IZBORNOG LEGITIMITETA ZASTUPNIKA NACIONALNIH MANJINA (1. DIO)

<https://narod.hr/hrvatska/evo-sto-pisala-prof-kasapovic-pitanju-opceg-izbornog-legitimiteta-zastupnika-nacionalnih-manjina>

PROF. KASAPOVIĆ O REZERVIRANIM MJESTIMA U SABORU I IZMIŠLJENOJ FIGURI 'POVIJESNOG VOĐE SRBA U HRVATSKOJ' (2. DIO)

<https://narod.hr/hrvatska/prof-kasapovic-rezerviranim-mjestima-saboru-izmisljenoj-figuri-povijesnog-vode-srba-hrvatskoj-2-dio>

POVLAŠTENI ČUVAR VLADE NE MOŽE IZGUBITI IZBORE

<https://www.vecernji.hr/vijesti/povlasteni-cuvar-vlade-ne-moze-izgubiti-izbore-238347>

MIRJANA KASAPOVIĆ: MISTERIJ MATVEJEVIĆEVA PISMA TITU 1974

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/mirjana-kasapovic-misterij-matvejeviceva-pisma-titu-1974/>

Akademik Josip Pečarić



Foto: Tvrtko Jakovina, X, iStock by Getty Images, Montaža: Narod.hr

ŠARIĆ: BUDIMIR LONČAR SVOJIM JE (NE)DJELIMA ZASLUŽIO TITULU DOMAĆEG IZDAJICE I SURADNIKA OKUPATORA

5. rujna 2024.

LUKA ŠARIĆ

U 101. godini preminuo je **jugoslavenski diplomat Budimir Lončar**. Mediji pišu hrvatski, no radi povijesne istine trebalo bi pisati jugoslavenski. On je bio etnički Hrvat, ali **politički Jugoslaven**. Njegovim životom i (ne)djelima oduševljen je **predstavnik jugoslavenske istoriografije u Hrvatskoj – Tvrtko Jakovina**. O Lončaru je napisao hagiografiju pod naslovom „**Budimir Lončar. Od Preka do vrha svijeta**“. U procesu stvaranja neovisne Republike Hrvatske, Lončar je odigrao **jednu sramotnu i više nikakvu značajnu ulogu**. Modernoj hrvatskoj državi **Lončar ništa ne predstavlja**, ali za Eugena Jakovčića, Vesnu Pusić, Dejana Jovića i Tvrtka Jakovinu on je „naš“ Henry Kissinger. Možemo samo pretpostaviti što to znači „naš“, ali sigurno ne znači „hrvatski“.

> Premинуo Budimir Lončar, šef jugoslavenske diplomacije koji je sprječavao naoružavanje Hrvatske

Nešto o Jakovini, 'posvojenom Budinom unučetu'

Biograf partizana, komunista i zločinca Budimira Lončara Tvrtko Jakovina ljubljani je gost medija i televizija, poput svojih **kolega Hrvoja Klasića i Ive „Drobnice“ Goldsteina**. Zaposlen je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu gdje, sudeći po

bibliografiji, poučava generacije budućih povjesničara o uspješnoj jugoslavenskoj vanjskoj politici i projektu kojem se Tvrtko naročito divi – Pokretu nesvrstanih. Nema sumnje, za Tvrtka, Tito je ponos čitavog Balkana, od Vardara do Triglava, od slovenskih do makedonskih jama punih narodnih izdajica. O Titu Jakovina redovito piše i za lijevi „Telegram“, s jednom iznimkom, umro je Lončar pa je komunistički diktator i najveći krvnik hrvatskog naroda nakratko izašao iz prvog plana.

tvrtko.jakovina

@TvrtkoJakovina

+

Follow

Budimir Loncar, diplomat, partizan, svjetski drzavnik, moj prijatelj, preminuo je danas u Preku, mjestu u kojem je rođen 1. travnja 1924.





> **Vrkljan pisao Senatu: Goldstein, Klasić i Jakovina su se kao profesori i povjesničari u potpunosti diskreditirali**

Mirjana Kasapović o Jakovinoj knjizi: Ima tri temeljne slabosti

Kapitalno djelo Budinog posvojenog unučeta „Budimir Lončar. Od Preka do vrha svijeta“ sjajno je secirala **politologinja Mirjana Kasapović**. Njezino djelo „**Zbogom postjugoslavenstvu**“ uznemirilo je mnoge Lončarove poklonike, od Markovine do Jakovine. U recenziji Jakovinine knjige ustanovila je kako **52-godišnji redoviti profesor još nije savladao pisanje političke biografije**.

Piše Kasapović: „Prvo, Jakovina **ne definira svoj teorijski i metodološki pristup** pisanju Lončarove političke biografije“. Ima **nepotpun popis arhivskih izvora**. Drugo, „kolaborira“ s osobom o kojoj piše, **izostavlja sporne i**

difamirajuće podatke, a zapisuje samo ono što Lončar želi. I treće, „knjiga je primjer prevelikoga **brisanja granice između autora i predmeta njegova istraživanja** koje proizlazi iz osobnoga prijateljstva Jakovine i Lončara, koje je autor uredno deklarirao, te njihove **ideološke i političke bliskosti**“. Kasapović uočava kako se Jakovina uopće ne trudi kao povjesničar dokazati Lončarove teze kako su Pokret nesvrstanih i Jugoslavija bili „uspješni projekti“. Kasapović zaključuje: „**Knjiga je znanstveno neuvjerljiva**“.

> **Mirjana Kasapović: Zašto Srbi napuštaju Viktora i viktorijske? Raskol u postjugoslavenskom taboru**

Kasapović: ‘Lončar je fanatični pripadnik posljednje generacije jugoslavenske političke klase’

Nastavlja Kasapović: „To vjerojatno nije bila intencija autora, ali biografija prikazuje Budimira Lončara kao dogmatična, a povremeno i fanatična pripadnika posljednje generacije jugoslavenske političke klase. Bio je vjernik Jugoslavije kao ‘trajne i nezamjenjive vrijednosti’“. Na 534. stranici Kasapović pronalazi Jakovinin zapis o Lončarovom pogledu na hrvatsku nezavisnost: „Proglašenje neovisnosti Hrvatske i Slovenije smatrao je ‘posve neprihvatljivima’, zato što ‘treba očuvati cjelovitost zemlje, jer je to preduslov demokratskog razvoja, u istoj mjeri u kojoj je demokracija imperativ cjelovitosti...’“.

To je taj „naš“ Lončar – protivnik hrvatske samostalnosti! Jakovina i Lončar zajedno su u knjizi naricali za propašću Pokreta nesvrstanih, piše Kasapović, a sam Jakovina žaluje za nestankom „jugoslavenskog globalizma“.

> **Ivica Granić: Zašto je knjiga prof. Kasapović uzrujala postjugoslavenu Markovinu?**

Lončar i embargo na oružje Hrvatskoj

Nastojeći sačuvati Jugoslaviju, Lončar se kao ministar vanjskih poslova Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije osobno zauzeo za donošenje rezolucije UN-a br. 713 od 25. rujna 1991. godine, kojom je zabranjen uvoz oružja u Jugoslaviju. Kasnije će govoriti kako je to standardna procedura kada na nekom području izbije rat. Slučaj Ukrajine će tridesetak godina kasnije pokazati da nije uvijek baš tako.

U tom periodu razoružana Hrvatska krvarila je duž čitave bojišnice, a Tvrtkov najstariji prijatelj je „spašavao“ Jugoslaviju. Ovaj jugoslavenski Kissinger morao je znati da je ta rezolucija izrazito štetna za Hrvatsku. Znala je to i međunarodna zajednica. Ako pitate Jakovinu, to je bio dobar potez, a ako pitate njegove vršnjake branitelje s Trpinjske ceste, reći će vam da Jakovina, najpristojnijim mogućim izrazom, govori nebuloze.

> **25. rujna 1991. Sramotni embargo Hrvatskoj u režiji Engleza i Budimira Lončara**

Veliki diplomatski um ujedno je bio i vojno-strategijski maloumnik

Sam Lončar kasnije je pronašao izgovor kako je embargo bio „dobar za Hrvatsku jer je spriječio da JNA kupi rusko oružje“. To je taj Kissinger, veliki diplomatski um, ali očito **vojno-strategijski maloumnik!** U istom intervjuu koji je dao povodom izdavanja knjige svog „posvojenog unučeta“, Lončar kaže i kako **nije prekasno odstupio s mje sta jugoslavenskog ministra vanjskih poslova.** To je učinio tek na dan okupacije Vukovara **18. studenog.**

Hrvatska je samostalnost proglasila **25. lipnja 1991. godine.** Nakon isteka Brijunskog moratorija **8. listopada je proglasila prekid svih državnopravnih veza sa SFRJ,** no niti to nije uvjerilo **starog partizana i krvnika iz zadarskog kraja da odstupi** i pomiri se s činjenicom da studentu Tvrtku neće ostaviti **demokratsku i nesvrstanu Jugoslaviju.** Možda ne nesvrstanu jer je partizan Buda 1989./1990. „progledao“ i u demokratskoj Europi vidio nešto ljepši svijet od **Indije i Egipta.**

> **Identificirane dvije žrtve Domovinskog rata u Vukovaru: Ekshumirani su još 1999.**

Kada su komunisti otkrili ljubav prema demokraciji?

Zanimljivo je kako su stari komunisti, u ovom slučaju Lončar, koji je već i tada bio u umirovljeničkoj dobi, tek nakon pada Berlinskog zida i nakon što je na ulici 1989. strijeljan Ceaușescu, otkrili ljubav prema demokraciji i vladavini prava. S metkom su došli na vlast, metka su se i uplašili kada su silazili s vlasti. Međutim, neopravdano su se bojali. HDZ ne samo što ih nije strijeljao, već ih je primio u svoje članstvo i dao im da odgoje nove generacije jugoslavenskih ideologa poput Tvrtka i svih ovih što sada dijele svoje fotografije s Budom na društvenim mrežama.



Tvrtko Jakovina

14m • 🌐



Budimir Loncar, diplomat, partizan, svjetski drzavnik, moj prijatelj, preminuo je danas u Preku, mjestu u kojem je rođen 1. travnja 1924.



Lončar je bio načelnik OZN-e u Zadru

Vratimo se i na Budine revolucionarne dane. Znamo da je bio partizan, no kakav partizan? Onaj koji se spletom okolnosti našao na prostoru Dalmacije i pred nosom imao Talijane za pucati na njih ili onaj partizan koji je duboko vjerovao u komunističku ideologiju i imao želudac za ratne zločine i osvetu nakon rata?

Povjesničar Zlatko Begonja, zadarski sveučilišni profesor, rasvijetlio je Budinu mračnu, a za Tvrtka „slavnu“ prošlost. U knjizi „Okupacija duha – Ideološka indoktrinacija u Zadru 1945.-1955.“ otkrio je tko je i što je bio Budimir Lončar. Kada su naši Jugoslaveni 1. travnja 2024. čestitali Lončaru 100. rođendan, „Večernji list“ je kao „čestitku“ objavio članak pod naslovom „Što o Budimiru Lončaru prešućuju lijevi intelektualci“. Novinar prenosi otkrića profesora Begonje.

> Dr. sc. Begonja za Narod.hr: Jesu li branitelji branili Hrvatsku pod zvijezdom petokrakom?

U razoreni i napušteni Zadar 31. listopada 1944. ulaze partizani. Naime, ovdje ću i ja reagirati: partizani ne oslobađaju Dalmaciju, oni preuzimaju vlast i uvode komunistički teror i strahovladu. Hrvati su oslobođeni tek 1991., odnosno 1995. godine. Vratimo se na temu.

Prilikom zauzimanja grada ili nekog područja komunistička vlast prvo se obračunavala s fizičkim postojanjem onih koji komunističku ideologiju nisu prihvaćali ili su propustili priliku boriti se pod zvijezdom petokrakom. Organ komunističke vlasti koji je provodio teror i likvidacije na „oslobođenim prostorima“ bilo je „Odjeljenje za zaštitu naroda“ (OZN). To je bila komunistička tajna policija, nešto poput crvenog Gestapa. Na zadarskom području je na čelu OZN-e bio Budimir Lončar.

Lopov Lončar tražio je ‘najstrože kazne’

Povjesničar Begonja pronašao je dokumente iz kojih saznajemo kako je mladi Budimir bio u revolucionarnom zanosu, spreman ubijati „narodne neprijatelje“. U arhivima je pronašao dokaze kako je Lončar od Narodnog suda zahtijevao da se osumnjičene osudi na „najstrože kazne“ – smrt.

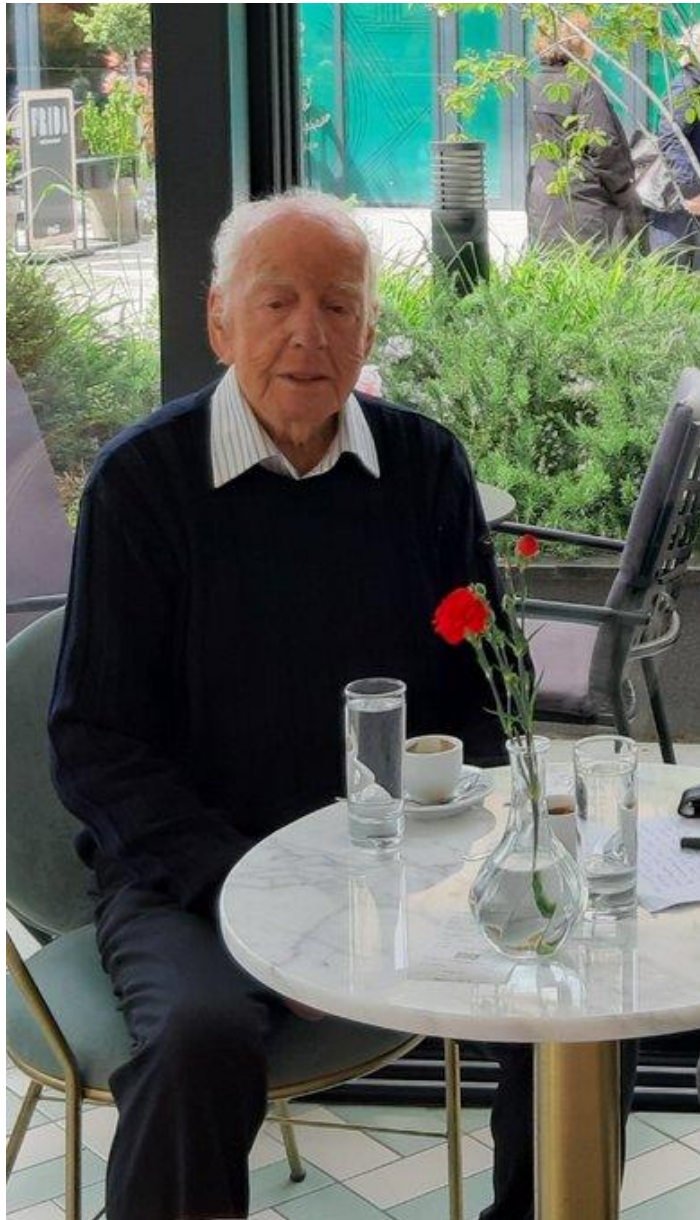
Dakle, Lončar je bio zadarski krvnik za vrijeme i nakon Drugog svjetskog rata. Postoje i memoarski zapisi o Lončarevoj partizanstvini. Nakon pada Italije, svjedoči pokojni svećenik Miroslav Badurina, Lončar je upao sa svojim razbojnicima u franjevački samostan na Školjiću. Tamo su bili smješteni ranjenici, mnogi od njih Talijani koji su se već bili predali. Što je prvo što su Lončar i drugovi napravili po ulasku u samostan? Skidali su satove ranjenicima s ruku! E, to su bili pravi komunisti! Naravno, ranjenicima nisu oduzeli samo satove, već i živote. Mnogi su plutali morem u to vrijeme, ali ne na luftiću, već s licem okrenutim prema dnu. Navodno je tako pronađen i Lončar osamdeset godina kasnije.

Dejan Jovic

@DejanFpzg

Follow

Budimir Lončar preminuo je danas u Preko, mjestu gdje je i rođen prije 100 godina. Bio je britkih misli i blagog ophođenja, odličan prijatelj i suradnik, zainteresiran da čuje i voljan da kaže. U dvije riječi, svoj je život opisao kao: antifašizam i diplomacija. Velika mu hvala.



> Budimir Lončar postao stogodišnjak: Koje su njegove 'zasluge' u hrvatskoj povijesti?

Zaključak: Lončar je bio domaći izdajica i suradnik okupatora

Što bismo na kraju mogli reći o Lončaru? Bio je krvnik Hrvata 1944./1945. i 1991. godine. Bio je sljedbenik komunističke ideologije i politički Jugoslaven. Protivio se postojanju hrvatske države i 1941. i 1991., u bilo kojem obliku i pod bilo kojim nazivom. Nakon što je izgubio domovinu, kao savjetnika su ga uzeli novopečeni partizan Stipe Mesić i kompozitor Ivo Josipović kojem se priviđaju ustaške zmije. Jakovina će to uzeti kao referencu i dokaz da je Lončar bio veliki diplomat. Za "Telegram" je već dan nakon krvnikove smrti napisao nekrolog: „Kako su izgledali posljednji dani genijalnog Bude Lončara, čije znanje, kontakte i prijateljstva Hrvatska nije htjela iskoristiti“. Ja ću svoj članak nasloviti u skladu s povijesnom istinom: „Budimir Lončar svojim je (ne)djelima zaslužio titulu domaćeg izdajice i suradnika okupatora“.

** Mišljenja iznesena u komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stajališta uredništva portala Narod.hr.*

> Šarić: Klasić, simpatizer totalitarnog režima, dijeli lekcije simpatizerima totalitarnog režima

<https://narod.hr/hrvatska/saric-budimir-loncar-svojim-je-nedjelima-zasluzio-titulu-domaceg-izdajice-i-suradnika-okupatora>



Na fotografiji: Viktor Ivančić; Foto: Marko Lukunic/PIXSELL

MIRJANA KASAPOVIĆ: ZAŠTO SRBI NAPUŠTAJU VIKTORA I VIKTORIJANCE? RASKOL U POSTJUGOSLAVENSKOM TABORU

14. kolovoza 2024. u 10:15

Mirjana Kasapović, vpp

”U knjizi **Zbogom postjugoslavenstvu!** (Školska knjiga, Zagreb, 2024.) ustvrdila sam da su zbog povijesnih i suvremenih – kako strukturnih tako i procesnih – političkih, kulturnih i socijalnih razloga ideologija postjugoslavenstva i postjugoslavenske studije kao njezin izraz suočeni s neminovnim zalaskom, „unatoč ‘objiesnom parničenju’ njihovih autora s neistomišljenicima i protivnicima u znanosti, politici, medijima i društvu“ (202). „Objiesno parničenje“ buknuo je poslije publiciranja moga istoimenoga članka u Analima Hrvatskog politološkog društva (2023.), a nastavilo se nakon što se pojavila knjiga koja je nastala na njegovoj podlozi. Koliko znam, a nemam potpun uvid u medijske odjeke, najviše su me politički napadali **viktorijanci** – **bivši feralovci** te sadašnji urednici, novinari i suradnici **Novosti**, formalno političkoga tjednika srpske manjine u Hrvatskoj, a stvarno **utvrde zagovornika postjugoslavenstva u Hrvatskoj**”, piše **prof. dr. Mirjana Kasapović** u tekstu objavljenom na portalu [Heretica.com](https://heretica.com). Njezin tekst prenosimo u cijelosti.

Napadima se pridružio i **poglavica viktorijanaca, Viktor Ivančić**, vlastitim medijskim prilogom koji intelektualno nije vrijedan spomena. Viktoru i viktorijancima korisnije bi bilo da se više usredotoče na novije napade sa srpske

strane koji podrivaju financijske, političke i ideološke temelje njihova kolektivnoga i pojedinačnoga opstanka.

Tri kategorije Srba

Instruktivan tekst za razumijevanje raskola u postjugoslavenskom taboru u Hrvatskoj na Srbe i postjugoslavene napisala je **Vesna Knežević**, srpska novinarka, publicistkinja i spisateljica, koja je neko vrijeme bila dopisnica beogradskih medija iz Zagreba i suradnica Ferala.[1]

Od dolaska u Zagreb 1985. „mučila“ se, kako piše, s razumijevanjem srpsko-hrvatskih odnosa, pri čemu su joj Hrvati vrlo brzo postali jasnima, ali su joj Srbi zadugo bili „rebus“.

Riješila ga je spoznavši da postoje tri kategorije Srba: „vječni Srbi“, nepromjenjiv tip još od doba Nemanjića, čuvari mita o nebeskoj Srbiji, koji opstoje u nesporazumu s vremenom i svijetom u kojima žive, te „suvremeni Srbi“ i „Srbi s viškom identiteta“ koji su sposobni, svaki na svoj način, objektivizirati srpstvo u danome povijesno-političkom kontekstu.

Vječni Srbi

„Vječni Srbi“ govore i djeluju sukladno „načelu naroda“ i imaju problema s državom pa je zbog njih srpski narod često radio protiv srpske države. Ostali govore i djeluju sukladno smislenu i korisnu „načelu države“. Dok je Slobodan Milošević djelovao prema načelu naroda, Aleksandar Vučić, nakon poduljega naukovanja, djeluje sukladno načelu države pa će to srpska povijest znati vrednovati pravednije no što to čine njegovi suvremenici.[2]

Možda će vas zanimati



Prof. Kasapović: Pupovčeva strategija za povećanje ucjenjivačkog potencijala

23. travnja 2024. u 17:15

Nijedna država, osim Hrvatske, ne ozakonjuje i ne institucionalizira posebno predstavljanje manjina u svojem najvišem zakonodavnom tijelu

Po dolasku u Zagreb Knežević je spoznala da su Hrvati „objavili rat“ Srbima, ali to Srbi nisu shvatili ni pravodobno ni ozbiljno: „Na primer, šta znači to kad neki

hrvatski političar 1989/90/91, svejedno da li je iz HDZ-a ili hrvatske komunističke partije kaže, a masovno su govorili: 'Borit ćemo se do posljednjeg daha prije no dopustimo promjenu Ustava iz 1974'. Ili: 'Prije ćemo umrijeti nego prihvatiti zahtjev jedan čovjek jedan glas'.

Večni Srbi su takve izjave, kad bi ih čuli, shvatali kao blef – a to je bila objava rata!“

Iz perspektive „vječnih Srba“ srpsko-hrvatski rat počeo je s „Olujom“

Kritičarka „vječnih Srba“ i sama nastupa kao „vječna Srkinja“ pišući izvan povijesno-političkoga konteksta ili, točnije, iz iskrivljene i skraćene perspektive u kojoj povijest počinje na kraju ili makar na sredini političkoga procesa.

Kao što je iz perspektive „vječnih Srba“ srpsko-hrvatski rat počeo s „Olujom“ 1995., a ne s oružanom pobunom srpske manjine protiv legitimne hrvatske vlasti uspostavljene slobodnim izborima 1990., koju je Beograd planirao, poticao, organizirao i financirao, tako se reaktivna tumači kao ishodišna „objava rata“.

Možda će vas zanimati



Kasapović oštro kritizirala Jakovininu knjigu o Budimiru Lončaru: Ideološki, politički i znanstveno neuvjerljivo

20. rujna 2023. u 21:15

Ugledna sveučilišna profesorica Mirjana Kasapović oštro o knjizi Tvrtna Jakovine „Budimir Lončar – Od Preka do vrha svijeta“

Izraženo diskursom Kneževićeve, hrvatska „objava rata“ bila je odgovor na prethodnu srpsku „objavu rata“ riječima i djelima kojima je srpska vlast, „institucionalno i vaninstitucionalno“, suspendirala Ustav iz 1974. i na njemu zasnovan državno-politički poredak.

Jedan čovjek, jedan glas

To se, među ostalim, zbivalo pod krilaticom borbe za načelo „jedan čovjek, jedan glas“ koje bi osiguralo političku dominaciju relativne demografske većine Srba u jugoslavenskim državnim institucijama.

Danas su Srbi nepomirljivi protivnici toga načela u Bosni i Hercegovini zato što bi ih njegova primjena dovela u status stalne strukturne političke manjine te

omogućila apsolutnoj demografskoj većini Bošnjaka da postane i politička većina koja bi nastojala ukloniti ono što joj najviše smeta – Republiku Srpsku.

Svaki pokušaj ukidanja ili podriivanja **dejtonskoga statusa Republike Srpske** Banja Luka i Beograd doživljavaju kao „objavu rata“ iz Sarajeva.

Razbijanje postjugoslavenskog političkog tabora

A novinari, publicisti i intelektualci iz Republike Srpske i Srbije sve su prisutniji u institucijama i organizacijama srpske manjine u Hrvatskoj te sudjeluju u oblikovanju nove, jedinstvene srpske političke perspektive koja se može snažnije afirmirati ako se, među ostalim, razbije konkurentski postjugoslavenski politički tabor i Srbi iz njega prijeđu na drugu stranu.

Srđan Radanović, novinar Radio-televizije Republike Srpske, u članku „Srpski establišment u Hrvatskoj: Novosti i samostalci“, objavljenju 3. kolovoza 2023., piše:

„Jasno je da je neophodno da postoji jedna zajednička, jedna srpska perspektiva i ideja budućnosti koja je izostajala sve ovo vrijeme bogatog roler-kostera, ali je neophodno da se prevashodno vrednuje istorijski kontekst tog ostanka, a samim tim i uslovi opstanka“.[3]

Dvije strane srpskog establishmenta u Hrvatskoj

Srpski *establishment* u Hrvatskoj sastoji se od dviju strana. Jednu čine **Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS)** i njezin „doživotni predsjednik“ **Milorad Pupovac** koji koriste svoju nacionalnost „u svrhe pukog profitiranja“.

Druga strana samo je naizgled srpska, mnogo je skrivenija i smještena je u „državnom ideološkom aparatu“, a čine je **Novosti**. Te novine, piše Radanović, koje „finansira Zagreb“, „pišaju“ po srpskim obilježjima, zastavi, himni, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, tradiciji, pa i žrtvama“.

„Srpski establišment“ u Hrvatskoj očito je nužno preustrojiti i **reorganizirati sukladno Vučićevu i Porfirijevu** – prvi je svjetovni, a drugi vjerski vođa Srba – konceptu jedne perspektive „srpskog sveta“ koji duhovno, kulturno, a i politički nadilazi državne granice. Usput, zabavna je teza o Novostima kao dijelu ideološkoga aparata hrvatske države.

Manje je zabavno to što Radanović tom sintagmom podsjeća na Louisa Althussera (Ideologija & ideološki aparati države, Arkzin, Zagreb, 2018.), francuskoga marksista koji je golim rukama zadavio vlastitu ženu i to proglasio „činom ljubavi“.

Nije kažnjen za umorstvo jer ga je navodno počinio u stanju psihičke neubrojivosti i potpunoga rastrojstva.

Nije mi se činio osobito pribranim ni kada je pisao Elemente samokritike (BIGZ, Beograd, 1975.) koja je među pripadnicima moje studentske generacije izazivala mučninu dok smo taj primjerak intelektualnoga mazohizma čitali kao studijsku literaturu.

Porfirijanci u Hrvata

Nema razloga za brigu ideologa „srpskoga sveta“ jer porfirijance već imamo, kako je to u intervjuu Novostima pokazala Rada Borić, zastupnica ljevičarske platforme Možemo! u Hrvatskom saboru i Gradskoj skupštini Zagreba iz koje, među ostalim, arbitrira u postupcima imenovanja i preimenovanja ulica i trgova u Zagrebu.

Možda će vas zanimati



Hrvatska

Radi Borić srce je kucalo za Porfirijeve kružoke: Zašto je SPC po mjeri ljevice i ateista?

17. srpnja 2024. u 22:35

Rada Borić sudjelovala je na kružocima patrijarha Porfirija za kojeg ima samo lijepe riječi, a srce ju boli kada mladi idu u katoličku crkvu; nazivala se „porfirijankom”

”Magnet Porfirijeve osobnosti”

Borić je bila jedna od polaznica dvogodišnjih „redovitih sastanaka intelektualaca različita profila“ u prostorijama Pravoslavne gimnazije u Zagrebu s tadašnjim „mitropolitom zagrebačko-ljubljanskim i cijele Italije“ i sadašnjim patrijarhom Srpske pravoslavne crkve Porfirijem, gdje se raspravljalo o „društvenim, etičkim i političkim temama“, uključujući „probleme suvremene Hrvatske“.[4]

U intervjuu Nenadu Jovanoviću – predratnom inženjeru iz Končareva instituta u Zagrebu koji se, kako je „duhovito“ objasnio, u tome tjedniku skrasio nakon „višegodišnjega odmora“ u Nišu od 1991. do 1998.[5] – u Novostima 26. veljače 2021. Borić je kazala: „’Porfirijanci’, kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih razumijevanja o tome kako bi naša zajednica trebala izgledati: tolerantnija, uključivija, empatičnija, solidarnija.

>Eugen Jakovčić bi desnicu isključio iz javnosti i strpao u mračne podrum

Jesu li zagrebački porfirijanci bili samo politički naivni i neuki?

Odlaskom mitropolita Porfirija... Hrvatska je na gubitku. Iskreno vjerujem da će patrijarh biti dobitak ne samo za Srbiju nego i za prostore kontaminirane posljedicama ratova i sukoba, u zagovoru i stvaranju okruženja za istinski dijalog“.

U kontaminiranju „ovih prostora“ devedesetih godina vrlo je aktivno sudjelovala upravo Srpska pravoslavna crkva, član koje je bio i jeromonah Prvoslav Perić (Porfirije). K tome, Porfirije se i prije dolaska u Zagreb i nakon odlaska iz njega istaknuo kao protivnik pobačaja, homoseksualnosti, istospolnih zajednica, parada ponosa te kao promicatelj mizoginosti, zaštitnik seksualnih zlostavljača u Crkvi itd. – svega onoga zbog čega se Borić i većina porfirijanaca žustre bitke bježe s „katoličkim talibanima“.

>Šarić: Tko će čuvati Srbe od molitve i ‘antirodnih pokreta’ ako nećemo financirati ‘Novosti’?

Poslije odlaska iz Zagreba, patrijarh Porfirije doista se potvrdio kao „dobitak“ za mnoge, osobito za Crnogorce i Bošnjake, svojom aktivnom potporom srpskome vjerskom i političkom prevratu u Crnoj Gori i protivljenju usvajanja deklaracije UN-a o „izmišljenom“ genocidu u Srebrenici. Kao jedan od stupova Svesrpskoga sabora, mogao bi nastaviti „dekontaminirati“ i Hrvatsku. Jesu li zagrebački porfirijanci bili samo politički naivni i neuki, je li ih privukao neobjašnjiv Porfirijev „magnet osobnosti“ ili je posrijedi nešto drugo?[6]

Što srpskim kritičarima smeta u Novostima i Feralu

Što srpskim kritičarima smeta u Novostima i Feralu, sadašnjoj i nekadašnjoj utvrdi agresivnoga postjugoslavenstva u Hrvatskoj? U bespoštednoj ideološkoj dekonstrukciji oba tjednika i napose profila njihova stupa, novinara i publicista **Viktora Ivančića**, Knežević nije ostavila mnogo nedoumica:

„Feral Tribune“ je bio list za političku satiru koji je izlazio 1984-2008, redakcijski vezan za Split i Zagreb, temama i invektivama za čitav prostor bivše Jugoslavije. U zlatno ‘Feralovo’ doba, koje završava deceniju pre službenog kraja, za njega su pisali mnogi, ali kreirao ga je i oblikovao jedan čovek, Viktor Ivančić, zajedno sa najbližim, konstantno fluktuirajućim krugom prijatelja, novinara i istomišljenika, što je u datom slučaju jedno te isto.

Možda će vas zanimati



Izdvojen članak

Promocija 'otvorenih' brakova za dobrostojeće Srbe? Evo o čemu pišu Novosti
8. lipnja 2024. u 19:30

Promocija ‘otvorenih’ veza i brakova jedna je od tema koje donose Novosti, glasilo srpske nacionalne manjine

Uz 'Feral' je Viktor stvorio formulu nabildovane medijske isključivosti, a za njenu primenu Viktorijance kao sledbenike, vernike ili stilske klonove. Viktorijanci različitih generacija danas cirkulišu medijskim prostorima bivše Jugoslavije uz tobogan Zagreb-Sarajevo-Podgorica-Beograd, i ogrezli u fekalni rečnik, gonjeni jakobinskim duhom, paze da niko ne napusti borbene koordinate iz devedesetih.

Fenomen permanentne revolucije nije naravno ni nov, niti tipično viktorijanski, samo su mu reakcije na predsedničke izbore u Crnoj Gori podarili (!) notu urgentnosti!“

Nakon propasti Ferala, viktorijanci su se preselili u Novosti

Nakon propasti Ferala, viktorijanci su se preselili u Novosti koje se deklariraju kao samostalan srpski list, premda se financiraju iz proračuna Republike Hrvatske, što Knežević označuje kao *contradictio in adjecto*.

No hrvatska država, pretpostavlja Knežević, nikad neće „krenuti na Novosti“ zbog dvaju razloga: prvo, „stvarno bi to bilo degutantno“; drugo, „Viktor i nekoliko redakcijskih Viktorijanaca tako lepo podižu netrpeljivost Hrvata prema srpskim sunarodnicima, a to treba prihvatiti kao poklon“.

Novosti svojim tekstovima proizvode nove i reproduciraju stare oblike netrpeljivosti Hrvata prema Srbima

Razlozi nisu uvjerljivi. Ponajprije, što znači degutantno u interpretacijskom obrascu Novosti koji nudi Knežević? Zašto bi bilo degutantno da hrvatska država prestane financirati novine srpske manjine koje zapravo nisu novine srpske manjine i koje ne rade u njezinu korist nego na štetu, kako tvrdi Knežević? Drugo, točno je da Novosti svojim tekstovima proizvode nove i reproduciraju stare oblike netrpeljivosti Hrvata prema Srbima, ali je upitno u korist koga to rade.

Premda sebe doživljavaju kao nesmiljene borce protiv hrvatskoga nacionalizma, Novosti su de facto njegov medijski proizvođač zbog sustavnoga izrugivanja i ismijavanja hrvatske države, nacije, povijesti, Domovinskog rata, himne, zastave, grba, tradicije, Katoličke crkve, obitelji... – vrijednosti i institucija do kojih je velikoj većini Hrvata stalo.

Izrugivanje i ismijavanje koje je daleko od dobre političke satire

To izrugivanje i ismijavanje, koje je daleko od dobre političke satire, Hrvati pripisuju Srbima jer su Novosti formalno srpski list u kojemu kolaboriraju „orjunaši“ hrvatskoga podrijetla.

No nikakva politička radikalizacija ne može biti cilj demokratske hrvatske države i društva. Poklon o kojemu piše Knežević toksičan je zato što ni hrvatskoj državi ni hrvatskom društvu ne treba održavanje, a kamoli produbljivanje netrpeljivosti Hrvata prema Srbima, kao ni Srba prema Hrvatima.

Nihilistička ideologija koju su feralovci donijeli u Novosti

Knežević konstatira da su viktorijanci, kao „organizaciono labava, ali ideološki homogena grupa“, sa sobom iz Ferala donijeli u Novosti radikalnu nihilističku ideologiju koja se bori protiv nacionalnih država, nacionalnih identiteta, nacionalnih simbola, nacionalnih tradicija.

Nemaju alternativu državi i naciji, crkvi i religiji, nego su „vesnici bure i jakobinci, oni ruše i razvaljuju, prozivaju i demontiraju“, njihovi su standardi skovani prema mentalnim sklopovima Robespierrea, Savonarole i Bakunjina.

Pomalo su trockisti, pristaše „permanentne revolucije“ – koja je zapravo bila permanentni građanski rat u kojemu je komunistička država koristila masovni teror protiv zbiljskih i izmišljenih političkih neprijatelja (Lav Trocki, Permanentna revolucija, Otokar Keršovani, Rijeka, 1972.) – te nekakvi mješanci anarhista i jakobinaca.

Viktorijanci su “politički aktivisti kamufilirani kao novinari“

Što god bili, bivši Feralovi revolucionari postali su „reakcionarni i kontraproduktivni za bilo kakav vid tolerancije i minimalnog konsenzusa kako unutar post-jugoslovenskih društava tako i između njih“.

Destruktivno djeluju na hrvatsko-srpske odnose jer stalno potkopavaju održivost konsenzusa o mirnom suživotu Hrvata i Srba, Hrvatske i Srbije, budući da on esencijalno ugrožava perspektive potencijalne četvrte Jugoslavije koju oni žele.

Viktorijanci su “politički aktivisti kamufilirani kao novinari“, piše Knežević, koji „protrčavajući Četvrtom Jugoslavijom... trube i otvaraju pečate kao anđeli u Otkrivenju Jovanovu: Sve je loše, sve je otpad, sve je kloaka“.

Kako se list srpske manjine pretvorio u „duhovni centar četvrte Jugoslavije za proizvodnju stalne polarizacije i netrpeljivosti“?

Kako se list srpske manjine pretvorio u „duhovni centar četvrte Jugoslavije za proizvodnju stalne polarizacije i netrpeljivosti“?

Pa posve je sigurno da legitimnost za to viktorijanci nisu dobili na izborima i da nikad neće pokušati steći političku potporu za svoje ideje i djelovanje na izborima. Oni sebe ne smatraju ni političkim aktivistima, a kamoli političarima koji bi se natjecali na nečemu prijezira dostojnu kao što su izbori – izbore preziru i mrze gotovo kao tržište. Razumljivo, ni jedno ni drugo ne omogućuje im preživljavanje. Knežević se posebno okomila na političkoga oca i vođu viktorijanaca Viktora Ivančića koji „sedi na jednom dalmatinskom otoku, a Novosti koristi samo kao formalnu bazu, nadstrešnicu, utočište, sklonište, što mu formacijski daje izvrstan položaj da nadgleda kontinuitet društvenih podela devedesetih na području čitave bivše Jugoslavije, uz to prati rad novih ljutih, besnih, verbalno neobuzdanih Viktorijanaca, izraslih u medijima kao pečurke na fekalnom humusu“.

Kako su Novosti postale „mala sekularna kapelica Viktora i Viktorijanaca da iz nje sistematski ruše politički ugovor Srpskog narodnog vijeća, koji leži u pomirenju Srba sa sobom, sa Hrvatima i sa Maticom?“

„Samozvani tumač nacionalnih osjećaja i skrbnik partizanskih brigada, divizija i korpusa“

Ili, pita se iz malo druklije srpske perspektive Srđan Radanović, kako su Novosti pale u „ideološke ralje Viktora Ivančića, novinara spasenog sa prve linije stvaranja hrvatske države“, i viktorijanaca, „poprilične većine“ autora toga tjednika koji se nalaze u „raljama Viktora Ivančića“?

Novosti, piše Olivera Radonić, Ivančić koristi za „štetno pisanje za srpsku zajednicu u Hrvatskoj“ od kojega samo on ima koristi, jer je taj „samozvani tumač nacionalnih osjećaja i skrbnik partizanskih brigada, divizija i korpusa“ cijelo vrijeme živio na „lažnim pobjedama i iskopanim rovovima“.

Istodobno, „sramotno nasrće“ na srpsko društvo „Privrednik“, koje radi korisne stvari za srpsku zajednicu u Hrvatskoj, i njegove medije spočitavajući im „samo njemu znani nacionalizam“. [7]

Slično je intoniran tekst Žarka Markovića, banjalučkoga suradnika portala „Privrednika“, koji u jednome konkretnom sporu prigovara Ivančiću da mu je tekst nalik na „verbalni performans banjalučkih priučenih skribomana“, da nema sućuti za srpske žrtve rata i da vidi srpski nacionalizam ondje gdje ga nema. [8]

Nova je samo (srpska) strana s koje pljušte optužbe na račun Viktora i viktorijanaca

U opisu Kneževićeve, koliko god slikovit bio, nema zapravo ništa bitno nova – nova je samo (srpska) strana s koje pljušte optužbe na račun Viktora i viktorijanaca. Nije dugo trebalo da se shvati kako je Feral glasilo jedne ideološke sekte, a sektaški duh feralovci su prenijeli u Novosti. Prvoga apostola sekte Viktora Ivančića njegovi su vjernici i epigoni proglasili najboljim novinarom u povijesti „ovih prostora“.

No Ivančić se odavno prometnuo u vodećega ideološkog davitelja, pravoga medijskog udara, koji tridesetak godina piše jedan te isti tekst.

Mijenjaju se datumi u zaglavlju novina, mijenjaju se povodi njegovih tekstova, mijenjaju se likovi i njihove radnje, ali su Ivančićev ideološki interpretacijski okvir, njegova ideološka naracija, diskurs i stil ostali isti – on je nekovrsna inkarnacija neodrasloga Robija K.

Oblici političke patologije

Viktorijanska ideološka sekta djeluje kao svojevrsna „družba kobaca“ koji neprestance motre i knjiže svaki incident svojih ideoloških i političkih neprijatelja u vlasti i izvan nje ne bi li potvrdili svoje teze o ovdašnjoj „ustašiji“.

Jednom je dokaz za to pozdrav „Za dom spremni“, drugi puta ušasto U naškrabano na vratima garaže u splitskom Spinutu, treći puta protusrpski grafit na trafo-stanici u zagrebačkim Srednjacima, četvrti puta išaran izborni plakat SDSS-a na autobusnoj postaji kod Prgometa, peti puta prvo bijelo polje na hrvatskom grbu dresova nogometnih navijača, šesti puta nečiji javni žal za kUnom, sedmi puta zazivanje Jure i Bobana, osmi puta...

Da, to su oblici političke patologije, ali nema suvremenoga europskog društva bez nekih oblika političke patologije koja nikad neće biti potpuno iskorijenjena.

Jesu li i ovo fašističke države?

Mjesecima su amsterdamske ulice, trgovine, kafići, košer-restorani, sveučilište, stadioni puni protusemitskih natpisa i incidenata, više je puta oskrnavljen spomenik Anni Frank i pišu se protužidovske parole na njezinoj rodnoj kući, pa nitko ne naziva nizozemsku državu fašističkom.

Zidovi trgovina, stambenih zgrada, muzeja, galerija, stadiona, spomenika i ostalih javnih objekata kozmopolitskoga Berlina puni su uvreda na račun Židova. Sinagoge čuva policija. U valu onoga što se naziva „post-Schoa-Antisemitismus“ omiljena je „zabava“ uličnih nasilnika skidanje kipa s glava prolaznika pa se jarmulka pretvara u Davidovu zvijezdu – poziv u lov na ljude.

Ipak, nitko ozbiljan ne naziva SR Njemačku Četvrtim Reichom. Francuski Židovi razmišljaju čak o kolektivnom iseljavanju zbog nepodnošljive protusemitske retorike i akcija muslimanskih useljenika, koji godinama ne preplavljaju samo gradske ulice nego i francuske škole – muslimanski učenici i njihovi roditelji ne dopuštaju predavanja o Holokaustu nazivajući ga lažima izraelske propagande – a tome valu protusemitizma pridružila se sada parlamentarna krajnja ljevica, pa ipak se Macronova era Pete Republike ne opisuje kao doba „neovišjevske Francuske“.

Britanijom tutnji nasilni rasistički pokret, koji ima i svoje protusemitske ogranke. O Italiji ne treba ni govoriti. I ne, nije suvremeni protusemitizam u zapadnoeuropskim zemljama samo posljedica najnovijega izraelskoga rata u Gazi, kao što ni postimperijalni rasizam i poslijeratni fašizam nisu samo posljedice masovnih migracijskih valova koji su zapljusnuli zapadnoeuropske zemlje poslije 2011.

Ostalo im je samo da negativnu ideološku recenziju Hrvatske beskonačno ponavljaju

Te su pojave, struje, pokreti mnogo stariji (v., primjerice, Klandermans, Bert, Mayer, Nonna, ur., *Extreme Right Activists in Europe*, London, Routledge, 2005.).[9] A viktorejanci su dnevnu političku patologiju u Hrvatskoj izveli iz same prirode države, „neoustaške“ i „neofašističke“ Republike Hrvatske, i proglasili je njezinim konstitutivnim svojstvom.

Promicanje te ideološke poruke bila je i ostala njihova glavna misija. Kako su odavno napisali negativnu ideološku recenziju Hrvatske, ostalo im je samo da je beskonačno ponavljaju kako ne bi promaknula nikome u zemlji i susjedstvu.

Sâm je Ivančić dokaz kako nema ništa predvidivije, zamornije i dosadnije od ideoloških sektaša i političkih radikala

Sâm je Ivančić dokaz kako nema ništa predvidivije, zamornije i dosadnije od ideoloških sektaša i političkih radikala. Skromna formalnoga obrazovanja, završio

je srednju strukovnu školu, pokazivao je silnu intelektualnu pretencioznost pa je na osnovi netemeljito i nesustavno stečena, usput pobirčena znanja dijelio lekcije sveučilišnim profesorima društvenih i humanističkih znanosti.

Predaje na Yaleu? Pih! Knjige što ih je nasumce birao, čitao i pisao o njima odbijale su se od njega kao ping-pong loptice od teniskoga stola omogućujući mu da ostane isti, nepromjenjiv, „svoj“.

>Ivica Granić: Zašto je knjiga prof. Kasapović uzrujala 'postjugoslavena' Markovinu?

Dramatični politički potresi i nove intelektualne spoznaje nisu ga ozbiljno okrnule „kano da je klisurina“.

No razvio je snažan osjećaj za ideološke i osobne ugroze, šizme u vlastitoj sekti i otpadnike koje kažnjava svojim „britkim perom“ po medijima diljem „postjugoslavenskoga prostora“.

„Naš Čvorović“

Olivera Radović proglasila ga je na „Privrednikovu“ portalu „našim Čvorovićem“, paranoikom koji proganja i isljeđuje stanare vlastite sekte ako mu se učine ideološki sumnjivima, usput dodavši da živi od „pabirčenja nekadašnje slave pomoću do krajnjeg apsurdna utegnutih i usiljenih teorija i asocijacija“, da „neosnovano etiketira i svesno i čak zlonamerno širi netrpeljivosti“ te „neodgovorno koristi javni prostor“.[10]

A taj su mu javni prostor dale srpske Novosti. Stara priča: princ ujedinitelj postao je samoživi raskolnik, prorok je prometnut u smutljivca, svetac je pretvoren u političku hulju.

Pupovac i SDSS stvarali su privid nekakve sukonstitutivnosti Srba u hrvatskoj državi

No sudbina Viktora i viktorijanaca drugorazredan je problem koji je zapravo već riješen.

Otkako je Pupovčev SDSS ispao iz Vlade nakon što zastupnici manjina nisu bili dostatni HDZ-u da formira parlamentarnu većinu, nestao je glavni razlog da ta stranka i njezin „doživotni predsjednik“ nastave „konstruktivnu“ politiku.

Sudjelujući dvadesetak godina u izvršnoj vlasti i tendencijski pretvarajući taj status u pseudonormu hrvatske politike, Pupovac i SDSS stvarali su privid nekakve sukonstitutivnosti Srba u hrvatskoj državi prema uzoru na izgubljenju i neprežaljenu „konstitutivnost“ u Ustavu SR Hrvatske.

Kada se taj privid rasplinuo, veću političku važnost od one koju objektivno u svakoj državi na svijetu ima manjina što čini oko tri posto stanovništva potražiti će vjerojatno negdje drugdje – u velikom taboru „srpskoga sveta“ koji nudi „jedinstvenu srpsku perspektivu“ koja ne isključuje ni, kako je to javno kazao Porfirije, mijenjanje državnih granica u budućnosti, niti, kako je to kazao Pupovac na obilježavanju srpskih žrtava „Oluje“ 3. kolovoza 2024., buduće ratove koji će biti gori od onih iz devedesetih godina prošloga stoljeća.

Dobro je to znati.

.....

[1] Zagreb u političkom ofsajdu, Viktorijanci zabili gol: Ožalošćena medijska porodica Mila Đukanovića, objavljeno 2. svibnja 2023. (pristupljeno 20. srpnja 2024.). Povod tekstu Kneževićeve bila je reakcija Novosti, ali i hrvatskih medija općenito na srpski „prevrat“ u Crnoj Gori. No nije cijeli postjugoslavenski i srpski tabor u Hrvatskoj reagirao na njega negativno: v. tekst Dejana Jovića (Crna Gora od raspada Jugoslavije do pada Mila Đukanovića: Da li je nešto moglo drugačije) i odgovor Olivere Komar, sveučilišne profesorice iz Podgorice (Crna Gora građana ili „konstitutivnih“ naroda, pristupljeno 28. srpnja 2024.).

[2] Tri kategorije Srba i fantomska bol istorije (objavljeno 17. srpnja 2021.); Ovaj tekst morate pročitati: Vučić NAUČIO DRŽAVU, istorija će biti milostivija prema njemu od savremenika

(objavljeno 16. veljače 2023., pristupljeno 19. srpnja 2024.).

[3] Srpski establišment u Hrvatskoj: Novosti i samostalci (pristupljeno 24. srpnja 2024.).

[4] Porfirijevi kružoci: Malo tko zna da je novi patrijarh SPC-a u Zagrebu redovito okupljao birano društvo (objavljeno 21. veljače 2021., pristupljeno 30. srpnja 2024.).

[5] Neumorni hroničar Srba u Hrvatskoj (objavljeno 25. siječnja 2024., pristupljeno 31. srpnja 2024.).

[6] Među „porfirijancima“, osobama „različitih, a opet dubinskih sličnih razumijevanja... naše zajednice“, bili su bivši predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović, član HAZU Vlatko Silobrčić, sveučilišni profesori povijesti i politologije Tvrtko Jakovina, Dejan Jović, Hrvoje Klasić i Dražen Lalić, rabin Moše Prelević, protestantski teolog Petar Kuzmič, katolička teologinja Anna Maria Gruennfelder, isusovac Tvrtko Barun, glumac Vili Matula, novinari Drago Pilsel i Branimir Pofuk, predsjednik SDSS-a Milorad Pupovac i drugi.

[7] Laži i besmislice Viktora Ivančića, objavljeno 15. svibnja 2023. (pristupljeno 22. srpnja 2024.).

[8] Ivančićeve fatamorgane, objavljeno 20. srpnja 2024. (pristupljeno 26. srpnja 2024.).

[9] Svaki izraz ili pojavu filoustaštva u Hrvatskoj prati medijska moralna panika. Tipičan je noviji primjer kolumna Ivanke Tome koja je nakon pjevanja „ustaške himne“ o Juri i Bobanu na jednom koncertu u Imotskome konstatala da smo „odgojili generacije mladih ljudi koji slave koljače“ te patetično upitala premijera je li mu „neugodno kada gleda snimku mladih ljudi koji u sav glas pjevaju i veličaju zločince, koljače, najgori šljam koji se izrodio na ovim prostorima“, budući da je režiju cijeloga događaja, bez dokaza, pripisala HDZ-ovu gradonačelniku (Jutarnji list, 7. kolovoza 2024.).

U jednoj rečenici izražena su glavna obilježja krajnje ideološki i politički motivirana paničarenja: poopćavanje („generacije mladih ljudi“), patologizacija diskursa usmjerena šokiranju ljudi („koljači“, „zločinci“, „najgori šljam“) i patetično moralno prenemaganje („je li mu neugodno kada gleda...“). Takvi

pristupi zatvaraju prostor za racionalnu sociološku, politološku i kulturološku raspravu o bilo čemu.

[10] Naš Čvorović, objavljeno 17. srpnja 2024. (pristupljeno 25. srpnja 2024.).

<https://narod.hr/hrvatska/mirjana-kasapovic-zasto-srbi-napustaju-viktora-i-viktorijance-raskol-u-postjugoslavenskom-taboru>



Foto: snimka zaslona

KASAPOVIĆ OŠTRO KRITIZIRALA JAKOVININU KNJIGU O BUDIMIRU LONČARU: IDEOLOŠKI, POLITIČKI I ZNANSTVENO NEUVJERLJIVO

20. rujna 2023. u 21:15

Ugledna sveučilišna profesorica Mirjana Kasapović objavila je osvrt u kojem secira i kritizira knjigu Tvrtka Jakovine „Budimir Lončar – Od Preka do vrha svijeta“. Knjiga sveučilišnog profesora povijesti Jakovine predstavljena je prije tri godine kao „visokoprofesionalno napisana biografija jednog diplomate i historije jugoslavenske diplomacije“, kao „primjer kako se pišu biografije“, a Budimir Lončar, posljednji ministar vanjskih poslova Jugoslavije, nazvan je „bardom jugoslavenske diplomacije koji je imao velike zasluge i za Hrvatsku“. S tim ocjenama Kasapović se ne slaže, a svoje argumente objasnila je u znanstvenom časopisu „Polemos“. Jakovininu knjigu nazvala je glomaznom studijom napisanom ideološki i politički obojenim diskursom, u kojoj Jakovina nerijetko progovara jezikom „mentalnoga pionira“.

Najvećom slabošću te knjige profesorica smatra autorovu pristranost, piše Večernji list. Jakovina, naime, nije definirao svoj teorijski i metodološki pristup pisanju Lončarove političke biografije te se pojavljuje kao pripovjedač koji „kolaborira“ s osobom o kojoj piše, odnosno piše samo o onome o čemu Lončar želi da se piše, a izostavlja brojne sporne i difamirajuće dijelove njegova životopisa. Knjiga je primjer prevelikoga brisanja granice između autora i predmeta njegova istraživanja koje proizlazi iz osobnoga prijateljstva Jakovine i Lončara te iz njihove ideološke i političke bliskosti.

>Dr. Kasapović: Knjiga Ive Goldsteina o antisemitizmu o Hrvatskoj je loša, promašena i vrlo problematična

Primjerice, njihova interpretacija pokreta nesvrstanih i uloge Jugoslavije u njemu gotovo se ne razlikuje. Lončar može biti pristran, kaže profesorica, ali Jakovina nema pravo na takav pristup. On mora analitički dokazati da su Jugoslavija i pokret nesvrstanih bili onakvi kakvima ih Lončar opisuje – uspješni „projekti“. Kako to ne može učiniti iz historiografske perspektive, jer prvi se projekt raspao, a drugi je posve marginaliziran, Jakovina prihvaća ideološku samointerpretaciju aktera, što njegovu knjigu čini znanstveno neuvjerljivom.

Polemos 25 (2022.) 2: ONLINE FIRST, ISSN 1331-5595

BUDIMIR LONČAR. OD PREKA DO VRHA SVIJETA

Tvrtko Jakovina, Zaprešić: Fraktura, 2020. (1. izd.) i 2023. (3. izd.).

Mirjana Kasapović

UVOD: BIOGRAFIJSKI ŽANR

Pišući o razlozima postojanja malobrojnih biografija važnih arapskih političkih ličnosti na Zapadu, kanadska povjesničarka Laila Parsons (2010: 5) ustvrdila je da to nije bila samo posljedica nepoznavanja arapskoga svijeta i predrasuda o njemu, nego i nesklonosti znanstvenika da pišu biografije koje su smatrane „nižim oblikom“ i „lakšim žanrom“ historiografije koji nije bio posebno cijenjen u akademskim krugovima. Premda je star (Rendes i Haan, 2014: 11-60), taj je žanr političkoga pisanja ostao „suspektan“ (Bolton, 2006: 1), „podcijenjen i prijeporan, izazivajući katkad opipljivo neprijateljstvo među intelektualcima koji tvrde da taj oblik može biti literatura, ali ne i povijest“ (Arklay, 2006: 13). Zbog nedostatka analitičke strogosti, zasnivanja na idiografskoj metodi te nemogućnosti poopćavanja, političke biografije u najboljem se slučaju smatraju nekom vrstom „mekane znanosti“ (*soft science*) (Rhodes, 2006: 43; Erdmans, 2007).

Unatoč prijeporima što ih prate, biografije su popularne među čitateljima znanstvene i, osobito, publicističke literature. To potvrđuje i biografija Budimira Lončara iz pera sveučilišnog profesora povijesti Tvrtka Jakovine koja je doživjela treće izdanje. Biografije privlače publiku nudeći joj slike stvarnoga ili izmišljenoga javnog i privatnog života likova, uvide u visoke političke i društvene krugove u kojima su se kretali, u odnose s drugima utjecajnim, moćnim i slavnim osobama, u grotlo međusobnih osjećaja i ponašanja – ljubavi, mržnje, odbojnosti, sklonosti, spletke, urota, zavisti, zlobe, jala, nevjera, izdaja. S vremenom je taj žanr prodro na sva područja znanosti

Page 1 / 18

(Dan je cijeli tekst)

Zašto Jakovina ne traži povijesne činjenice?

Profesorica Kasapović nije nimalo nježna ni prema Budimiru Lončaru, rođenom 1924. u Preku na otoku Ugljanu. On je bio, kaže, pripadnik jugoslavenske komunističke nomenklature drugoga razreda, nije pripadao uskom krugu suradnika Josipa Broza Tita, nije se ubrajao ni u najvažnije i najutjecajnije diplomate, a nije poznato ni je li završio neki studij i stekao akademsku diplomu, jer te biografske činjenice u Jakovinoj knjizi – nema. Autor prikazuje Lončara kao intelektualnu, obrazovanu, profinjenu, uglađenu, otmjenu, smirenu, gospodsku osobu koja se družila i prijateljjevala s moćnima, bogatima i slavnima, a iz biografije, kaže profesorica, izviruje dogmatični, a povremeno i fanatični

pripadnik posljednje generacije jugoslavenske političke klase i politički karijerist koji je žrtvovao vlastita uvjerenja i osjećaje kako ne bi bio zaustavljen u napredovanju.

Možda će vas zanimati



Zbogom post-jugoslavenstvu: Jugoslavija je bila najneuspješnija europska država u 20. stoljeću

13. svibnja 2023. u 10:30

Nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992, dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih građana

Kad je riječ o Jakovininu pristranom i selekcijskom pristupu pisanju Lončarove biografije, Kasapović navodi nekoliko primjera, među kojima je i „zadarski slučaj“. Lončar je, naime, sumnjičen da je kao član, a od 1945. i načelnik zadarskog Odjeljenja za zaštitu naroda (OZNA) sudjelovao u poslijeratnim zločinima u Zadru i okolici. Sveučilišni profesor Zlatko Begonja javno ga je optužio tvrdeći da u zadarskom arhivu postoje dokumenti koji ga inkriminiraju. Lončar je sve optužbe nazvao lažima. Profesorici Kasapović shvatljivo je ako je Jakovina prihvatio Lončarevo odbijanje da govori o tome razdoblju svog života, no ne shvaća zašto Jakovina nije u arhivu sam potražio dokaze za istinitost tvrdnji jedne ili druge strane. „Povjesničar Jakovina“, kaže ona, „odustao je od arhivskoga traganja za povijesnim činjenicama i olako prešao preko cijeloga slučaja kao da je riječ o potpuno nevažnoj epizodi Lončareva života.“

Lončarev embargo

Ipak, iz perspektive suvremene hrvatske povijesti, profesorici Kasapović najspornija epizoda Lončareve karijere tiče se njegove uloge u uvođenju embarga na uvoz oružja u Jugoslaviju, što je u Hrvatskoj, Sloveniji i BiH doživljeno kao najnemoralniji i najciničniji postupak međunarodne zajednice koji je smrtno ugrožavao napadnute republike. Vijeće sigurnosti UN-a nametnulo je zabranu 25. rujna 1991. „imajući u vidu i stav ministra vanjskih poslova Jugoslavije“, čime se Lončaru pripisuje važna uloga u nametanju embarga.

>Budimir Lončar tvrdi da je desetljećima prijatelj sa Sorošem, a pisac njegove biografije – Tvrtko Jakovina – Sorošev je stipendist

Definiravši stanje u Jugoslaviji kao neku vrstu građanskoga rata, obrazlaže profesorica, Lončar je mislio da treba kazniti sve strane koje su krive za nastalo

stanje. Uvoditi embargo u uvjetima kad je Srbija već bila srbizirala JNA i prisvojila gotovo sav njezin vojni arsenal, kad je napala dvije i pripremala se napasti treću republiku, značilo je osuditi ugrožene i napadnute republike na poraz. Za Hrvatsku, smatra prof. Kasapović, to vjerojatno ne bi bio gubitak jedne političke bitke, nego poraz u „totalnom ratu“ za političku egzistenciju naroda. No Jakovina, braneći Lončarevu poziciju, piše da „rasprava nije osudila Hrvatsku i Sloveniju, već Miloševića i JNA, točno u skladu s onim što je Lončar uvijek i govorio. Svoj nastup u Vijeću sigurnosti smatrao je jednim od svojih postignuća, nipošto kao podmuklu borbu protiv Hrvatske, kako se kasnije tvrdilo“. Kasapović na to odgovara: „No ovdje nije riječ o raspravi o tome što je Lončar rekao ili nije rekao u njoj, nego o odluci koju je podupirao, a to je zabrana uvoza oružja i vojne opreme u Hrvatsku u jesen 1991., nepuna dva mjeseca prije traumatičnoga pada Vukovara. Nimalo stoga nije čudno što je doživljena kao ‘podmukla borba protiv Hrvatske’.

Jakovina opravdava Lončarov postupak time što je još uvijek bio jugoslavenski ministar, ‘morao je nastaviti raditi u Beogradu’ i ‘nije mogao zastupati interese pojedine strane’. Ne, nije morao, nego je htio i želio ‘nastaviti raditi u Beogradu’, ostati ministar vanjskih poslova Jugoslavije i zastupati interese ‘svih strana’. Uostalom, imao je uvjete za mirovinu, mogao je dati ostavku i vratiti se u Preko.“

Lončar 1992.

Stanje je, kaže profesorica, bilo nadrealno: jedan visoki jugoslavenski dužnosnik, koji nikad nije bio izabran na bilo koju funkciju demokratskim izborima i koji je predstavljao vlast koja nije imala izbornu demokratsku legitimnost, prelazi preko slobodno i demokratski izražene volje građana Hrvatske i Slovenije na parlamentarnim izborima i na referendumu kao preko nevažne činjenice. I pritom govori o demokratizaciji i demokraciji! Lončar se pretvarao da ne vidi rat koji je već mjesecima trajao, u studenome 1991. najprije daje pa povlači ostavku, sjedi u opustjeloj „Kući“ i tek 14. siječnja 1992. održava posljednji kolegij – samo dan prije nego što je Europska unija objavila da priznaje Hrvatsku i Sloveniju kao neovisne države. Tada je napokon i Lončar morao prihvatiti činjenicu da od njegovih napora da očuva Jugoslaviju neće biti ništa.

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/kasapovic-ostro-kritizirala-jakovininu-knjigu-o-budimiru-loncaru-ideoloski-politicki-i-znanstveno-neuvjerljivo>

**PISMO DVA AKADEMIKA, BISKUPA I GENERALA /
NAPAD NA DR. SC. MARIJA JAREBA,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

DR. SC. MARIO JAREB,

**IVO GOLDSTEIN OŽIVLJAVA KOMUNISTIČKE
MITOVE KOJI RASPIRUJU MRŽNJU I PODJELE**

U temeljima je demokracije da se o svemu može raspravljati, da nema tabu tema, i da se ne sotoniziraju oni koji drugačije misle. To posebice vrijedi za znanost i znanstvene rasprave u kojima se sučeljavaju argumenti. Kad argumenata ponestane, onda neki posegnu za rječnikom koji nije primjeren akademskoj raspravi. Zapravo, počinju se koristiti omalovažavanjem, vrijeđanjem, pa čak i prijetnjama. Jer ne mogu podnijeti da netko drugi misli drugačije, i još da su mu argumenti jači.

To se upravo dogodilo u raspravama o karakteru tzv. ustanka u Srbu 27. srpnja 1941. godine, o čemu nisam mislio ovdje više ništa pisati. No, dr. Ivo Goldstein zaslužio je i te kakav odgovor, nakon što su mu u Jutarnjem listu 31. srpnja objavili najobičniji pamflet koji je sve samo ne na akademskoj razini. Naslov njegovog teksta jest „Tko kaže da je 27. srpnja datum četničke pobune, taj ustašoidno bulazni“. Naslov i tekst možda je neke zgrozio, ali ne i one koji dobro poznaju Goldsteina. On se u tekstu na vrlo prizeman način pokušao obračunati sa svima koji drugačije misle o ustanku u Srbu, od mene do niza svojih kolega povjesničara. No to i ne čudi kad on očito svojim tumačenjima prošlosti opslužuje sadašnjeg šefa države Ivu Josipovića, kao i SDSS, čiji je član i potpredsjednik Vlade Slobodan Uzelac čak i čitao njegov uradak pred kamerama HTV-a. A opsluživao je i Stipu Mesića. Josipović očito čita knjige samo jednog autora, Goldsteina, iako bi trebao posegnuti i za drugim autorima, kako bi dobio toliko potrebnu širinu. Jer drugačije se ne mogu protumačiti povijesne eskapade koje svakodnevno izvodi Josipović. Također su i zabrinjavajuće poruke koje Josipović šalje, da udžbenici povijesti ništa ne valjaju, kao što je to grmio stalno i Mesić. Možda je u pozadini toga također Goldstein, koji bi rado svoje udžbenike pokazao kao podobnima? Šteta je samo što je njegove udžbenike struka puno puta odbacila, a da su kod odabira nastavnika i profesora u školama neslavno završili. Zato mu valjda treba politička potpora.

Odgovor Goldsteinu prepustio sam kolegi dr. Mariju Jarebu s Hrvatskog instituta za povijest, koji je također napadnut u Goldsteinovu pamfletu. Stoga

čitateljima bloga prepuštam da pročitaju Jarebov tekst i da sami donesu zaključke o Ivi Goldsteinu.

Dr. sc. Mario Jareb:

Pripadnici srpske nacionalne manjine svake godine u Srbu 27. srpnja organiziraju svečanosti kojima obilježavaju nekadašnji praznik u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj koji se nazivao „Dan ustanka naroda Hrvatske“, pa je takva bizarna proslava održana i ove 2010. godine. Može se reći da je ovogodišnja proslava toga više negoli kontroverznog nadnevka dosegla svoj vrhunac zbog činjenice da je u njoj sudjelovala i osoba koja obnaša dužnost predsjednika Republike Hrvatske, a svečano je otkriven i obnovljeni socrealistički spomenik čiju su obnovu hrvatski porezni obveznici usred krize i recesije financirali s čak tri milijuna kuna.

Na prvi bi pogled to slavlje, popraćeno divljenjem partizanskim trorogim kapama i kapama Titovih pionira na sijedim glavama sljedbenika neumrloga vođe i učitelja druga Tita, trebalo priskrbiti tek zanimanje novinara koji prate zanimljive i bizarne događaje na estradi i među poznatim osobama, no tome ipak nije tako. Činjenica da su na njemu sudjelovali predsjednik Republike i niz osoba iz političkog i javnog života pokazuje da 27. srpnja 1941. neki smatraju važnim nadnevkom iz novije hrvatske povijesti koji treba dostojno obilježiti, a tadašnje događaje istaknuti kao uzor hrvatskim građanima. Dapače, osoba koja obnaša dužnost predsjednika Republike istaknula je i da se udžbenici „moraju promijeniti, moraju odražavati istinu“. S obzirom na govor koji je održao u Srbu izvjesno je kako bi ta njegova „istina“ trebala izgledati, a nema ni dvojbe da se je po tko zna koji put politika grubo umiješala u struku zanemarivši sve spoznaje do kojih je hrvatska historiografija došla u posljednja dva desetljeća.

Nije neobično da su događaji u Srbu izazvali reakcije u hrvatskoj javnosti, pa i među povjesničarima. U tome sam sklopu i osobno u izjavi za Hrvatsku televiziju iznio što mislim o karakteru ustanka iz srpnja 1941., čiji su dijelovi preneseni u nekoliko emisija HTV-a tijekom 27. srpnja 2010. godine.

Među onima koji su se javili bio je i dr. Ivo Goldstein s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Njegov je dopis o značenju ustanka od 27. srpnja 1941. prigodom svojega nastupa u trećem dnevniku HTV-a 27. srpnja 2010. koristio istaknuti dužnosnik Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) dr. Slobodan Uzelac. S obzirom da je SDSS putem Srpskoga nacionalnog vijeća zapravo i organizirao proslavu u Srbu, razložno je pretpostaviti da su organizatori koristili i razmišljanja dr. Goldsteina o karakteru toga ustanka. A on u njemu ne vidi ništa sporno i očito je da smatra da bi ga trebalo obilježavati kao osobitu vrijednost koja bi trebala biti uzor hrvatskoj javnosti. Nije zbog toga neobično što su ga mnogi istupi u javnosti koji na taj događaj gledaju drugačije naljutili, ili, da parafraziram naslov jednog njegovog rada, izazvali u njemu osvetnički gnjev prema svima koji su se drznuli dirnuti u nešto što on drži

neupitnim i potpuno ispravnim. Riječ je o njegovu prilogu u „Magazinu“ Jutarnjeg lista od 31. srpnja 2010., str. 28., koji u skladu s visokim ljetnim temperaturama koje dovode do usijanja nosi bombastični naslov „Tko kaže da je 27. srpnja datum četničke pobune, ustašoidno bulazni“.

Iako bi čitatelj toga duljeg priloga zbog njegova nadnaslova „Što se zapravo dogodilo '41 u Srbu“ očekivao da će dr. Goldstein opširno progovoriti o tome što se je uistinu događalo u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni potkraj srpnja i početkom kolovoza 1941., on je tome posvetio neznatan prostor i tek nekoliko rečenica. Ostatak teksta posvetio je nekim drugim temama, ali i etiketiranju svih onih koji su kritički govorili o tome ustanku. Pritom nije prezao ni od agitpropovskih konstrukcija o tome da tvrdnje „o 27. 7. kao datumu četničke pobune od sada valja nazivati pravim imenom – ustašoidnim bulažnjenjem te direktnim negiranjem antifašističkog karaktera ove države.“ Vrhunac je svakako optužba da količina „neznanja, laži, gluposti i mržnje u tim istupima je nevjerovatna, usporediva s tvrdnjom otprije 15-ak godina da su sarajevski branitelji sami granatirali tržnicu Markale kako bi ubili vlastite civile i izazvali inozemnu intervenciju.“ Na kraju je sve začinio i svojevrsnom prijetnjom da „htjeli-ne htjeli, negatori 27. srpnja uhvatili su se za ustaški mit i morat će podnijeti svu odgovornost za takvu rabotu.“ Takav rječnik dostojan fanatiziranoga člana Partije i AGITPROP-a iz godine 1945. zasigurno ne pripada u krug akademskih i ponajprije argumentiranih rasprava o nekom povijesnom događaju. On također upućuje na nedostatak argumenata, pa je razložno pretpostaviti da je pisac teksta dr. Goldstein to pokušao prikriti bombastičnim izjavama kojima je etiketirao sve one koje drugačije misle.

U najvećem dijelu priloga pisac nam je ponovno iznio dobro poznate podatke o ponašanju (odnosno teror) ustaša i vlasti NDH prema Srbima u Lici u razdoblju od travnja do kolovoza 1941. godine. Taj svoj postupak najavio je tvrdnjom da će u „ovom (...) tekstu na osnovi dokumenata pokušati prezentirati slijed događaja u Lici koji je doveo do 27. 7. Svi citirani dokumenti nalaze se u arhivima ili su već objavljeni.“ S obzirom na područje koji je ustanak obuhvatio nema odgovora na pitanje zbog čega nije obuhvatio i područja sjeverne Dalmacije (ponajprije Kninsku krajinu) i jugozapadne Bosne. Čak da je to i učinio, i dalje nema odgovora na pitanje zbog čega je izbjegao javnost detaljnije upoznati s onim o čemu govori spomenuti nadnaslov, a to je upravo ustanak pokrenut 27. srpnja 1941. godine. Pritom i sam priznaje da su dio „ustanika u Lici organizirali (...) i pročetnički elementi koji su nakon 27. srpnja počinili osvetničke zločine u bosanskohercegovačkim selima Krnjeuša i Vrtoča te u ličkom Brotnju, ali to se ni u brojkama, ni u razmjerima ne može usporediti s ustaškim zločinima.“ Uistinu je teško vagati razmjere zločina, a uz to se jedan zločin ne može opravdavati drugim zločinom, no činjenica je da su ustanici na cijelom području na kojem su djelovali u tek nekoliko dana „očistili“ Hrvate i bosanskohercegovačke muslimane. Pritom treba podsjetiti ne samo na mjesta koja spominje dr. Goldstein: ličko selo Brotnjo u kojem su ustanici 28. srpnja ubili 37 članova hrvatske obitelji Ivezić, bosansko mjesto Vrtoče u kojem su ustanici (gerilci) 2. kolovoza i kasnije ubili više

mještana na osobito okrutan način te susjedna Krnjeuša u kojoj je 9. kolovoza prema nekim procjenama ubijeno najmanje oko 240 Hrvata (među njima i župnik Krešimir Barišić kojega su prije toga gerilci okrutno mučili). Dr. Goldstein je u svojemu prilogu zaboravio spomenuti da je dana 2. kolovoza ubijeno 55 Hrvata (11 staraca i 44 žena i djece) sela Boričevca koji nisu željeli napustiti svoje selo te su u njemu dočekali gerilce. Zaboravio je spomenuti i stradanje hodočasnika iz Drvara, njih oko 200 koji su se 27. srpnja predvođeni župnikom Waldemarom Maximillianom Nestorom vlakom vraćali u to mjesto s hodočašća sv. Ani u Kosovu kod Knina. Istoga dana ustanici (gerilci) zauzeli i samo mjesto Drvar, gdje je ubijeno još oko 300 Hrvata i oko 200 muslimana koji su radili u tamošnjoj tvornici celuloze. Također istoga dana ubijeni su i brojni hodočasnici u mjestu Oštrej. Ustanici su 27. srpnja zauzeli i Bosansko Grahovo. U njemu je tijekom toga i sljedećih dana ubijeno najmanje 62 Hrvata, među njima i župnik Juraj Gospodnetić kojega su prije toga ustanici također zvjerski mučili. Ubojstva Hrvata i muslimana na području zahvaćenom ustankom bilo je i u drugim mjestima, pri čemu se posebice izdvajaju masovna ubojstva muslimana u podgrmečkim selima u jugozapadnoj Bosni. Spomenute činjenice ciničnom čine izjavu osobe koja obnaša dužnost predsjednika Republike o tome da su „Hrvati i Srbi (...) ovdje znali tko je za slobodu i izabrali su partizane“, s obzirom da Hrvata (i muslimana) na području kojim su zavladali ustanici nakon nekoliko dana njihova djelovanja jednostavno nije više ni bilo zbog spomenutih zločina.

Te su zločine nakon 1945. promidžba i publicistika uglavnom prešućivali, ili se je o događajima u nekima od tih mjesta govorilo tek kao o kažnjavanju pojedinih ustaša za prije počinjene zločine. Kasnije su o nekima od njih progovorili neki od istaknutih sudionika ustanka, pri čemu su isticali svoje zalaganje da do njih ne dođe. Činjenica je ipak da su u svim mjestima gdje su zatečene veće skupine hrvatskoga i muslimanskoga stanovništva počinjeni masovni zločini. Pritom Goldsteinovu tvrdnju da su četnički elementi bili ti koji su počinili „osvetničke zločine“ nakon 27. srpnja 1941. opovrgava jedan od organizatora toga ustanka u istočnoj Lici i istaknuti komunist Gojko Polovina u knjizi Svedočenje. Sećanje na događaje iz prve godine ustanka u Lici, Beograd 1988., koji je na stranicama 339. – 342. opširno progovorio o uništenju Boričevca. On nije doduše spomenuo ubojstvo preostalih mještana nego je detaljno opisao pljačku i palež sela, a na stranici 342. naveo je da „ostaje činjenica da je u masi neboraca toga momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego i politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti.“ Polovina na stranici 338. izričito tvrdi da je „grupa naših boraca, čija imena nikad nisam uspio saznati, i pored naše naredbe izvršila napad na Iveziće.“ Slično je o uništenju Boričevca progovorio i drugi istaknuti organizator ustanka u istočnoj Lici i član Komunističke partije Đoko Jovanić u svojoj knjizi Ratna sjećanja, Beograd 1988., str. 79. On također ne spominje četnike i ubojstva preostalih stanovnika sela kao one koji su uništili Boričevac, te ističe da „tek 2. augusta oko 11 sati naše jedinice ulaze u Boričevac. Sa ustanicima se izmiješalo i mnoštvo golorukog naroda. U tom metežu

opljačkani su dućani i napušteni domovi, krcati robom, uglavnom opljačkanom u Donjem Lapcu i drugim mjestima.“ Polovina i Jovanić uz to u svojim knjigama na više mjesta ističu kao svojevrsno pravilo da su gerilci i dobar dio srpskog stanovništva na područjima zahvaćenim ustankom sve Hrvate i muslimane izjednačavali s ustašama te su mislili da ih treba kazniti. O tome kakvi su bili razmjeri takvog razmišljanja svjedoči i činjenica da se je istaknuti lički komunist hrvatskoga podrijetla Jakov Blažević po svojem dolasku na ustaničko područje javno iskazivao kao Srbin i koristio je pseudonim koji je to trebao dokazati kako bi izbjegao opasnost da ne bude uhićen ili ubijen.

Spomenuta sjećanja Gojka Polovine i Đoke Jovanića su i inače bogat i zanimljiv izvor podataka o ustanku od 27. srpnja na području istočne Like, pa i o četničkoj komponenti toga ustanka. Uz to nema dvojbe da je ustanak koji je izbio bio isključivo srpski ustanak, u koji se je kasnije uključilo nekoliko komunista Hrvata. Njihova uloga nije bila važna samo u tim prvim ratnim danima, nego su tijekom cijeloga ratnog razdoblja imali zapaženu ulogu u događajima u Lici kao istaknuti komunisti i partizanski rukovodioci. Jovanić je još tijekom rata promaknut u čin generala NOVJ, a nakon rata je zauzimao visoke položaje u Jugoslavenskoj armiji (kasnije JNA).

Kao i svim ostalim radovima memoarske naravi, i njihovim knjigama treba prići s nužnim oprezom. Nema dvojbe da su obojica nastojala istaknuti svoju ulogu u događajima o kojima pišu, a kao tadašnji članovi Partije veličali su i njezinu ulogu. Pritom dakako ima i prešućivanja činjenica, kao što to pokazuju njihovi opisi događaja u Boričevcu. Obojica naime pišu o pljački i paljenju kuća, no prešućuju spomenuta ubojstva više desetaka preostalih mještana.

Opisujući izbijanje ustanka i događaje iz prvih tjedana njegova trajanja obojica ističu svoju ulogu i ulogu Partije, pa površan čitalac uistinu može steći dojam da je bila riječ o događajima koje je isključivo ona i pokrenula i organizirala. Ipak pozornije čitanje teksta i njegova raščlamba otkrivaju da su od samog početka monarhistički i velikosrpski elementi bili u ustaničkom vodstvu i da su obnašali odgovorne dužnosti. Tako obojica spominju kasnijeg četničkog vođu Paicu Omčikusa, o kojemu govore podcjenjivački i s prezirom. Činjenica je ipak da je on od početka bio član ustaničkog vodstva, a tek posredno se može vidjeti da je unatoč takvom prikazu u spomenutim memoarskim radovima ipak igrao značajnu ulogu u događajima nakon 27. srpnja 1941. godine. Monarhističkih elemenata koji su kasnije postali četničkim vođama na području Like bilo je i među zapovjednicima gerilskih postrojbi, o čemu govori i primjer časnika Jugoslavenske kraljevske vojske Miloša Torbice. Činjenica je također da su monarhisti u prvoj polovici kolovoza bili dovoljno jaki da organiziraju razgovore s Talijanima u mjestu Otriću, gdje je 9. kolovoza 1941. potpisan i poznati Otrički sporazum između talijanske strane i gerilaca. U delegaciji srpskih gerilaca nalazio se je i spomenuti Đoko Jovanić, koji je također potpisao taj sporazum. On je događaje u Otriću i potpisivanje sporazuma opširno opisao u spomenutoj knjizi na stranicama 95. – 102. Temelj toga sporazuma bilo je nenapadanje između

Talijana i gerilaca. Jovanić je, pišući svoja sjećanja osamdesetih godina prošlog stoljeća, taj događaj i sporazum pokušao prikazati kao nevažnu epizodu kojom su gerilci nastojali dobiti na vremenu. Činjenica je ipak da i prije nije bilo sukoba gerilaca s Talijanima, iako su navodno komunistički elementi među gerilcima pokušali svoje suborce potaknuti i na borbu protiv njih. Uz to i Polovina i Jovanić na brojnim mjestima spominju da je raspoloženje velikoga broja gerilaca bilo usmjereno protiv borbe protiv Talijana. Zbog toga na Otrički sporazum treba gledati kao na logičnu posljedicu dotadašnjeg razvoja događaja, a sukobi nekih gerilaca s Talijanima zabilježeni su tek kasnije, kada je već diferencijacija među njima jasno naznačila obrise budućih partizanskih i budućih četničkih postrojbi.

Zajedničko je i Polovini i Jovaniću što u svojim opisima ustanike-gerilce na području istočne Like na kojem su djelovali drže zajedničkom vojnom snagom, a takvo je stanje potrajalo nekoliko mjeseci. Pojam gerilac koji je uveden već potkraj srpnja 1941. ostao je u uporabi još mjesecima, na što nije utjecalo ni raslojavanje među njima. Đoko Jovanić na str. 84. opisuje raspoloženje među ustanicima na području Srbskog klanca početkom kolovoza 1941. te ističe da se „nešto promijenilo u njihovom raspoloženju. Nije bilo početnog oduševljenja. Nastupilo je raslojavanje na prave gerilce, koji su za oslobodilačku borbu protiv svih okupatora i ustaša, za novu Jugoslaviju, i na one koji su za borbu samo protiv ustaša i za staru monarhističku Jugoslaviju. Ta podjela nije bila potpuno jasna i određena za veliku većinu boraca. Isticali su se pojedinci na i na jednoj i na drugoj strani, koji su branili i propagirali jednu ili drugu liniju.“ Spomenuto raslojavanje došlo je do izražaja tek od jeseni 1941., kada je proces diferencijacije među gerilcima udaljio one pročetnički orijentirane od onih prokomunistički orijentiranih u tolikoj mjeri da je došlo i do podjele dotad jedinstvenih gerilskih postrojbi na četničke i na partizanske postrojbe. Taj proces u Lici nije bio ni jednosmjernan, niti kratak, pa je proces diferencijacije na nekim područjima dovršen tek u proljeće 1942. godine. Činjenica je tek da su i partizanske i četničke postrojbe u istočnoj Lici imale svoje ishodište u gerilskim odredima koji su nastali nakon 27. srpnja 1941., pa nema dvojbe da se zbog toga taj ustanak i može označiti i četničkim ustankom. Uvid u postojeću literaturu pokazuje da problematika toga ustanka još uvijek čeka znanstvenu obradu, pa bi bilo dobro kada bi oni koji s puno strasti posljednjih dana obnavljaju komunističke mitove o „Ustanku naroda Hrvatske“ umjesto toga potaknuli upravo takva istraživanja koja bi dokraja rasvijetlila događaje pokrenute potkraj srpnja 1941. godine.

Nadu da bi se u budućnosti takvo što moglo dogoditi bude javni istupi i drugih povjesničara, pa i kolega dr. Goldsteina s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Tako je u nekoliko emisija HTV-a 27. srpnja 2010. prenesena izjava dr. Ive Banca, u kojoj su događaji od 27. srpnja 1941. ocijenjeni u najmanju ruku kontroverznima zbog toga što su među ustanicima bili i budući četnici i budući partizani.

I dr. Neven Budak s istog Odsjeka je u izjavi za tportal iznio da je „u Srbu (...) došlo do spontane pobune protiv ustaškog terora, a ono što je nažalost uslijedilo

bio je isti takav teror protiv hrvatskog naroda u tom kraju. Nisam siguran da je 27. srpnja najsretniji datum za obilježavanje antifašističke borbe.“ Iznio je i da je povezanost partizanskog pokreta s događajem u Srbu upitna, odnosno uvijek je nezgodno birati određeni datum za proslavu borbe protiv fašizma: „Ustanak je složena pojava do koje je došlo na razne načine u različitim dijelovima i u BiH. Osobno, ja bih odabrao neki drugi datum za obilježavanje antifašizma.“ To je obrazložio riječima da „treba imati razumijevanja za one koji su se oružjem suprotstavili strahovitom teroru, ali to ne opravdava zločine koji su nakon toga počinjeni nad isto tako nevinim ljudima.“ Naglasio je i da prema antifašističkom pokretu treba imati pozitivan stav, no stvari se ne smiju previše uljepšavati i ne treba zanemariti sve što je pratilo taj pokret. Budak je doduše istaknuo da je stručnjak za srednjovjekovnu povijest, no držim da to ne umanjuje doseg njegovih izjava. Uostalom, ta činjenica nije priječila dr. Goldsteina, koji je u Beogradu doktorirao na temi iz bizantske povijesti (kasnije je godinama predavao opću povijest srednjeg vijeka), da se posljednjih godina pokušava baviti suvremenom hrvatskom poviješću.

Naposlijetku navodim da je o događajima u Srbu u Jutarnjem listu od 27. srpnja 2010. („Ustanak u Srbu: što se dogodilo 27. srpnja 2010.?”) više nego li oprezno pisao dr. Tvrtko Jakovina s istog Odsjeka, koji je inače u javnosti višekratno istupio kao branitelj lika i djela Josipa Broza Tita te antifašizma kako ga shvaća i dr. Goldstein. Iako je u članku preuzeo mitomanske i nedokazane brojeve žrtava Jadovnog koje je u svojim kontroverznim radovima objavljenim u Beogradu iznio dr. Đuro Zatezalo, problematici samog ustanka je ipak pristupio opreznije. Nije se doduše izričito izjasnio što misli o karakteru ustanka, no na kraju svojega članka istaknuo je da baš „kao što je narodna pjesma nastojala stvari uljepšati, tako je i proslava 27. srpnja 1941. bila nešto drugo od onoga što se stvarno dogodilo.“

Nadam se da zbog prethodno spomenutih navoda dr. Goldstein neće i svoje kolege s Odsjeka za povijest optužiti za „ustašoidno bulažnjenje“. U ovom tekstu spomenuti javni istupi i mnoge druge argumentirane reakcije u javnosti pokazuju da je dr. Goldstein usamljen u svojem tumačenju događaja od 27. srpnja 1941. i da ponovno oživljavanje starih komunističkih mitova ne počiva na činjenicama. Burne reakcije uz to pokazuju da takvi mitovi samo raspiruju mržnju i podjele, pa tako hrvatskom društvu ne donose ništa dobrog.

Objavljeno na blogu Zvonimira Despota, <http://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/2010/08/page/5/>, 3. kolovoza 2010.

MINISTARSTVO DROBILIČARA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.

ZAŠTO JE RIJEČ 'DROBILIČARI' U NAZIVU MINISTARSTVA KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO ZNANOSTI?

Riječ 'Drobiličari' nisam ja smislio. Istina je da sam nazvao Iva Goldsteina IVO DROBILICA po njegovom čuvenom 'otkriću' drobilice u Jasenovcu, ali 'drobiličari' su od don Anđelka Kačunka,

Zato sam i stavio navodnike u tekstu koji sam objavio i više mojih knjiga:

1. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

2. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>

3. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>

4. J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

5. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>

6. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

7. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf>

8. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/dujella.pdf>

9. J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio " dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

10. J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.:

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

11. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/brkovic.pdf>

Evo tog teksta – toliko dragog Ministarstvu drobičara:

‘DROBILIČARI’
(DRobilica o Thompsonu)

Dragi don Anđelko,

Zahvaljujem Ti i na novom komentaru iz koga sam uzeo i naslov ovog teksta:

Subject:Re: MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.” (Odgovor don Anđelku Kaćunku)

Date:Wed, 14 Feb 2024 14:50:35 +0100

From:Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To:Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Opet si sjajan, frateljo - premda tvoji opisi djeluju preobširni, oni se s lakoćom čitaju pa čak ni ponavljanja u njima nisu suvišna, nego u funkciji "mater studiorum"!

Svaki medij koji objavljuje ono što je nama i svakom domoljubu na srcu pokazuje svoju opredijeljenost i svrstanost (jer, po Stepinčevoj "formuli" života, u bogoljublju, čovjekoljublju i domoljublju ne može biti "nesvrstanih!")...

Budući da još uvijek ni jedan tiskani medij nije objavio vijest o "MG-osobi godine" - premda im se nikada ne žuri kad je riječ o nezaobilaznom događaju koji ih "ždere" - do konca tjedna im dajem vremena da me razuvjere kako nisu "drobiličari"...

Živ mi bio!

Pretpostavljam da nisi mislio kako su drobiličari samo ovi iz tiskanih medija. Meni je to sjajan naziv za sve koji podržavaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti jer je doista dr. sc. Ivo DRobilica sjajan primjer koji sa svojim pronalaskom koji je doveo do toga da mu je nekadašnje prezime postao nadimak zapravo obilježio sve njih!

Zar nisu drobiličari i sudci kojima kada za takve pronalazače drobilica u Jasenovcu netko kaže da zapravo time žele dokazati navodnu genocidnost hrvatskog naroda osude kao da je tvrdio da je drobiličar izrekom to i rekao, pa da to nije nikakav zaključak tj. vrijednosni sud.

A da i ne spomenemo političare-drobiličare.

Ali ipak se trebam više osvrnuti na osobu po kojoj je uveden pojam „drobiličari“ dakle na dr. sc. DRobilicu s nadimkom Goldstein.

Na nedavnom predstavljanju zbornika radova u povodu obljetnica biskupa Košić u razgovoru se HRVATSKI biskup sjetio kako sam se uplašio da me dr. sc. Ivo DRobilica nije spomenuo u njegovoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“. Srećom jeste. Kad te takvi napadaju to su doista najveće pohvale jer radiš tako dobru stvar da takvi reagiraju. A kad te hvale prijatelji nikad ne znaš je li to samo zato što ste prijatelji, zar ne.

Još mi je draže kada me spominje zajedno s biskupom Košićem.

Tako na str. 375.-376. DRobilica piše:

Biskup Košić je proteklih godina u brojnim javnim istupim promovirao neoustaštvo. Na primjer, tvrdio je da su akademik Pečarić i pjevač Marko Perković "hrabri ljudi" te da se uz njih dvojicu "vezuje i domoljubni pozdrav 'Za dom spremni!'. A onda je krenuo objašnjavati da "ustaštvo nije bilo fašizam nego organizirano vojno djelovanje u obrani Hrvatske kao države". Optužio je "hrvatske političare (posebice predsjednika Mesića) koji su u židovskom Knesetu, pa potom pri formiranju vlade s Karamarkom na čelu – optuživali Hrvate zbog 'ustaške guje' i 'skretanja u ustaštvo'". Službena "interpretacija Jasenovca temelji se na mitovima i lažima", tvrdio je, pa se zapitao "zašto naša država već jednom ne naloži istragu – ali ne političku nego znanstvenu, pa ako je potrebno i međunarodnu - da znamo što se to stvarno dogodilo npr. u Jasenovcu? A onda je pokazao da o Jasenovcu već sve zna: "u pola stoljeća, naime, svjedočili smo terororu gdje su slobodomisleći i hrabri, najbolji ljudi koji su mislili drugačije od vladajućih, bili u Jasenovcu, Staroj Gradiški ili inozemstvu likvidirani. Danas se otkriva i taj Jasenovac, i kao komunistički logor" Umjesto da bude degradiran, Košić je baš tih tjedana 2015. zamijenio poziciju predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog (što je pozicija primjerena nekome tko promovira neoustaštvo!?) još prestižnijom – postavljen je za predsjednika Vijeća HBK za nauk vjere. Splitsko -makarski nadbiskup Marin Barišić je u propovijedi slavio Filipa Lukasa (v. str. 554-555), naglašavajući kako je bio "etičan, duhovan, pravedan, solidaran i osjetljiv na potrebe drugih". Istakao je i njegovo tobožnje "čovjekoljublje" i "demokratičnost".

Kao što vidiš tu me je povezao s velikim hrvatskim biskupom zbog Thompsona i ZDS. Kako si Ti još 2002. napisao članak **KORIJENI THOMPSONOFBIJE – KAKO SAM RASKRINKAO THOMPSONOVO "USTAŠTVO"** u kome si zbog napada na Thompsona i ZDS polemizirao s Ivanom Zvonimirom Čičkom čini mi se da sam ipak ja malo poslije Tebe to isto radio ali s Goldsteinom u članku objavljenom malo kasnije u *Hrvatsko slovo*, 28. veljače 2003. u članku koji dajem u Prilozima: **Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!**

Kako li je smiješno kad biskupove tvrdnje o ustaštvu komentira ljubitelj jednog od masovnih ubojica u prošlom stoljeću JB Tita koji na takvom popisu zauzima visoko 10. mjesto. Mnogo je bolje plasiran od Miloševića koji je na 30. mjestu ili od Nedića koji je na 40- mjestu

Kako je povod ovih mojih komentara bio moj govor na dodjeli priznanja „Osoba godine 2023.“ predsjedniku Matice hrvatske pa sam pisao i o Filipu Lukasu (dao sam i link za moju knjigu o njemu) i priglutim napadima na Lukasa i DRobilice i njegovog tate. Ipak lijepo je od DRobilice da je spomenuo kako je *nadbiskup Marin Barišić u propovijedi slavio Filipa Lukasa.*

Na str 424. Drobilica će, kao veliki ljubitelj vele-zločinca JB Tita, o fašističkim sklonostima branitelja pa i o ZDS:

Stav hrvatskih branitelja o ratu u kojem su su djelovali usporediv je s arditima u fašističkoj Italiji. Arditi su smatrali da Italija, iako pobjednica, nakon Prvog

svjetskog rata nije dobila ono što je zaslužila. Govorili su o "osakaćenju" pobjedi. Slično misli i značajan broj radikaliziranih-hrvatskih branitelja koji tvrde da su donijeli svojoj domovini oslobođenje tako da na njezinu teritoriju nema više strane vojne sile, ali da ona nije oslobođena od Srba, "Jugoslavena", "udbaša", "komunista" i sličnih. Naravno, uz to ide i sva bagaža fašistoidnih elemenata, poput mržnje prema "drugom" i "drugačijem". I logično se, naposljetku narativ prelijeva u povijesni revizionizam i neoustaštvo.

Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019. pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", na što je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".

Ta mržnja branitelja koja se može nazvati eshatološkom ne proizvodi samo političke, društvene i psihološke posljedice, ona rezultira dubokim kulturnim lomovima. Tako da današnja Hrvatska nije sposobna, djelomično zahvaljujući i tim navodnim predstavnicima branitelja, da zajednički komemorira žrtve ratova koje su je zadesile. Tuga, koja bi trebala biti zajednička, utopljena je u mržnju. Neki su branitelji 2013. blokirali vukovarsku kolonu sjećanja, neki, pak, inzistiraju na lažima o povijesti Jasenovca. I opet se nameće usporedba s jednim europskim primjerom, ovaj put s Weimarskom Njemačkom: dvadesetih godina je socijaldemokratska pruska vlada (kao vlada jedne od njemačkih zemalja) planirala podizanje spomenika bici kod Tannenberg iz 1914. Radikalna je desnica sve učinila da pruska vlada 1929. ne sudjeluje na otvorenju spomenika. A meni je drago da me takvi spominju kada napadaju branitelje. Krivi su im što im nema Juge.

Na str. 453. spominje opet Biskupa, ali npr. Borovčaka, Tomislava Vukovića, Thompsona, mene... Lijepo društvo, zar ne? A naslov još ljepši. DRobilica opet o Jasenovcu:

Sramotna debata o Jasenovcu

Nakon što je Franjo Tuđman u Bespućima 1989. otvorio debatu o karakteru ustaškog logora Jasenovac, u narednim su godinama taj posao nastavili drugi, revizionisti i neoustaše. Oni su u proteklih 30 i više godina opsesivno nastojali ponovno napisati povijest tog najstrašnijeg ustaškog logora. Pristupi su im bili ponešto različiti, baš kao i činjenice i argumenti koje su koristili. Međutim, zaključak im je uvijek bio manje-više isti: trebalo je minimizirati ili posve negirati zločin koji se u logoru dogodio. Količina tih napisa, koji su često bili s one strane dobrog ukusa, stvarala je tijekom godina u hrvatskoj javnosti dojam da se u Jasenovcu uistinu zbivalo nešto što nije sukladno službenim tumačenju, kakvo prezentira JUSP Jasenovac.

Tvrdnje o takozvanom "jasenovačkom mitu", kao što smo pokazali, promovirane su još u dijaspori, i prije 1990. U Hrvatskoj je diskusija pokrenuta 1989., većim dijelom pod pritiskom srpskog nacionalističko-revizionističkog narativa

utemeljenog na mitu o 700.000 jasenovačkih žrtava. u Hrvatskoj ga je prvi otvorio Ljubo Boban, potom i neki drugi, a onda na specifičan način preuzeo Franjo Tuđman, potom pravaši i drugi ekstremni desničari, pa i istaknuti HDZ-ovci, poput Andrije Hebranga (Hebrang mu se izrugao zbog 'pronaska' novog biološkog zakona da bi objasnio nedostatak forenzičkih dokaza za navodno stradale u Jasenovcu, JP), ali i historiografski amateri (uvijek me obraduje kada vidim da DRobilica spominje amatere, a zapravo mu je pravi mentor bio neškolorani AMATER povjesničar tata Slavko što mu se zna npr. narugati i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger; JP) poput Marijane Cote, Josipa Pečarića, Vlade Vladića, Tomislava Vukovića, Damira Borovčaka, biskupa Vlade Košića Ivana Zvonimira Čička, pjevača Marka Perkovića...

Nije sramota kada 'istoričari' tako lažu da po takvoj laži dobiju i ime, a vidimo da ono sadrži i novi doktorat; dr. sc. Ivo DRobilica.

Sramotna je debata o lažima. Jer sigurno je istina kad DRobilica i njegov tata AMATER nešto tvrde, zar ne?

O Jasenovcu će DRobilica i na str. 455., a spominje i prof. Mrkocija o kome sam napisao knjigu (J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.):

Na početku novog vala promocije revizionističko-neoustaške "istine" o Jasenovcu-nakon 2000. stoji knjižica (128 str. malog formata) Vladimira Mrkocija i Vladimira Horvata Ogojela laž logora Jasenovac. Josip Pečarić je u predgovoru s negodovanjem konstatirao kako je "danas u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća". Ključna teza glavnog autora Vladimira Mrkocija jest da valja dovesti u pitanje broj jasenovačkih žrtava koje predlažu Goldsteinovi, jer, tobože, "za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza", a "u Jasenovcu, osim Židova i Cigana, nije bilo nevinih zatočenika. Svi ostali, osim možebitnih iznimaka bili su zatvoreni zbog antidržavne terorističke djelatnosti, i bili bi u svakoj državi u sličnim okolnostima za ista djela osuđeni i zatočeni". Pored te apsurdne i duboko nemoralne tvrdnje, Mrkoci se najviše bavi uljepšanim prikazom svakodnevnog logoraškog života, dokazujući to istrnutim primjerima iz memoara Milka Rifferra i trotomne knjige Antuna Miletića, a prešućujući neusporedivo brojnije podatke iz istih knjiga koji daju pravu sliku Jasenovca kao brutalnog logora smrti.

Prpf. Mrkoci je želio da zajedno napišemo zajedno jednu knjigu, ali tada to nisam mogao. On je objavio knjigu:

VLADIMIR MRKOCI KRATKA POVIJEST KOMUNIZMA (ZA NEKOMUNISTE), Naklada Pavičić, Biblioteka XX. stoljeće, 2017. str. 240.

Knjigu su predstavili: prof. dr. sc. IVO BANAC, povjesničar; IVAN ZVONIMIR ČIČAK, gimnazijski učenik prof. Mrkocija, predsjednik Hrvatskog helsinškog odbora; dr. sc. ZLATKO HASANBEGOVIĆ, povjesničar, saborski zastupnik; JOSIP PAVIČIĆ, pisac i nakladnik, urednik knjige.

Vjerovali ili ne na str. 469. on spominje i Pravednicu među narodima o kojoj sam također napisao knjigu (J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>):

Prva osoba koja je iskoristila svjedočenja objavljena u Vjesniku bila je Ljubica Štefan, devedesetih godina bliska vlastima. Citirala je Ercegovića i druge navodne svjedoke, pa onda i jednog svjedoka koji je (navodno?!) nazočio egzekucijama, ali je ostao, "zasada, sam o NN, jer se boji za svoju obitelj". Opaskom o poslijeratnom Jasenovcu tom se poslu priključio i Josip Pečarić te praktički istovremeno i Josip Jurčević: "... jasenovački je logor bio upotrebljavao kao logor i nekoliko godina nakon rata - poslužio je za logor novim vlastima, najprije jedinica JA, a zatim i civilnim vlastima NR Hrvatske". Jurčević smjerno citirao Tuđmanova Bespuća. Potom će 2005. u knjizi Bleiburg tu tvrdnju otprilike ponoviti ("Jasenovac, najveći logor u NDH, nakon rata bio je logor koji je koristila jugoslavenska država"), ali ovaj put ne spominje Tuđmana jer podrazumijeva da su njegove tvrdnje postale općeprihvaćena činjenica.

Je li puka slučajnost da je taj porast inTesa za poslijeratni Jasenovac koincidirao s pripremama za suđenje Dinku Šakiću? Potom je nastupilo svojevrсно zatišje; poslijeratni Jasenovac je potisnu u drugi plan.

Stipo Pilić i Blanka Matković su 2012. u Radovima Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru objavili tekst Poslijeratni zarobljenički logor Jasenovac prema svjedočanstvima i novim arhivskim izvorima u kojem su nastojali iznijeti dokaze o postojanju tog logora – unatoč golemom...

Posebno mi je drago što spominje autore Pilića i Matkoviću i knjigu tiskanu od stane HAZU jer je njegov tata neškoloovani AMATER napao 2015. godine i knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Naime „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama.

Posebno treba izdvojiti prijetnju tate Slavka zato što je on bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za takve stvari više nema tolerancije.

Da to treba ozbiljno shvatiti vidi se i iz pisma g Đura Vidmarovića, predsjednika Hrvatskog kulturnog vijeća:

Nisam znao da je gospodin Goldstein savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu! Nikoga ne vrijeđam, ali, mit respect, nonsens je pored tolikog broja eminentnih hrvatskih kulturnjaka na tako prestižno mjesto postaviti čovjeka koji nema visokoškolsku naobrazbu, a nije slikar-naivac ili pučki pjesnik, već izdavač, trgovac, čovjek iz poslovnih krugova. Njegov pokojni otac je imao umjetničkog dara i bio nadareni spisatelj i cionistički promičbenik, ali sin nije napisao niti jednog jedinog stiha. Gos'n Slavko je sa svojim sinom napisao nekoliko zanimljivih priloga iz povijesti Židova u Hrvatskoj, ali kada se uhvatio s problemom židovskih žrtava tada se pokazalo kako je političar koji ne zna struku, ali znade zaključivati od oka. To što je Židov svaka čast, ali to ga ne uzdiže automatski iznad ranga sveučilišnih profesora, akademika i istaknutih ljudi u kulturi. Sada mi je jasnije zbog čega se kod nas odvijaju procesi koje možemo nazvati kulturocidom.

Ti napadi su doveli do Pisma HAZU u kome se traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija. Potpisali su je:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

prof. dr. sc. Ivan Malčić

doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan

prof. dr. sc. Srećko Kovač

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

dr. sc. Hrvoje Kalinić

izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević

prof. dr. sc. Boris Širola

dr. sc. Stjepan Kožul

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš

mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za
istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof.dr.sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar

prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potpisnicima su se pridružili i mnogi drugi. O tome vidjeti knjigu:

J. Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Drugo pismo koje se spominje u naslovu te knjige je PETICIJA ZDS iz te godine s kojom se branio Thompson i njegova BOJNA ČAVOGLAVE koju su sudski pokušali zabraniti ali nisu uspjeli. Pri tome treba iznova podsjetiti na fašistoidno pismo koje je tada potpisalo više od 50% članova Odjela za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu i s njima dr. sc. Ivo DRobilica. Tražili su da se iz strukovnih udruga izbace povjesničari koji nisu DROBILIČARI, pardon koji su potpisali to pismo, a vidimo da je peti potpisnik suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj HIP-a iz tog vremena:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

Potpisnika je preko 4000 i naravno i Ti si među njima.

U prilogima pored spomenutog teksta u kome povezujem tatu Slavka s napadom na Thompsona i ZDS iz 2003. dajem još neke tekstove u kojima se spominje dr. sc. Ivo DRobilica i tata neškolovana AMATER do godine 2012. kada je trebao dr. sc. Ivo DRobilica postati redoviti član HAZU i neslavno prošao i on jer je dobio najmanje glasova na izbornoj skupštini, ali i HAZU jer je bilo skoro jedna trećina akademika koji si bili da onaj po kome su drobiličari dobili svoje ime postane akademik i tako od HAZU naprave AKADEMIJU REDIKULA.

Ne zaboravimo ni to da je Predsjednik Vlade RH imenovao dr. sc. Iva DRoblicu u onu čuvenu Komisiju za rehabilitaciju zvijezde petokrake i osudu ZDS u kojoj je osigurao prevagu drobiličara!

Josip Pečarić

DROBILIČARI ILI ANTICROBILIČARI? (ODGOVOR DON ANĐELKU KAĆUNKU)

Dragi don Anđelko,
Zahvaljujem Ti se na Tvom e-mailu:

Subject:Re: ZAŠTO JE RIJEČ 'DROBILIČARI' U NAZIVU MINISTARSTVA
KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO ZNANOSTI?

Date:Sat, 4 Jul 2026 14:52:36 +0200

From:Anđelko Kaćunko

To:Josip Pečarić

Fratelo, maestro publicističke historiografije, akademski neponovljivi prijatelju, hvala ti za taj briljantan polemičko-(pr)osvjet(l)iteljski prilog! Živimo, nažalost, u takvom javnom okruženju da često ili stalno moramo ponavljati ono što smo već "tisuću puta" rekli ili napisali. A ti si u tome "repetitio-procesu" jedinstveni maher.

Hvala Bogu koji nam te je darovao i blago narodu koji te ima takvoga kakav jesi.

Zato budi ustrajan do posljednjeg atoma snage te ponavljaj i piši, iz barem 2 razloga:

1) jer tzv. naši domoljubi, koji najčešće misle da sve znaju, olako najvažnije brzo zaboravljaju;

2) jer će antihrvatskim 'drobiličarima' (možda bi im pasala novokovanica ANTICROBILIČARI!),

od stalnog prežvakavanja i drobljenja mrskog im "hrvatskog kamenja", mentalne zube brže zahvaćati progresivna trulež neizlječive ljevičarske karijesi pa nas njihova umna krezubost više neće gristi niti će inficirati (medijsku, kulturnu i političku) javnost.

Veliki ti pozdrav i blagoslov iz sunČAne Gacke! :)

*

Doista je dobra Tvoja novokovanica *ANTICROBILIČARI!*

Zapravo i sam sam dvojio oko imena MINISTARSTVO DROBILIČARA. Valjda bi nekom ministarstvu prikladniji bio naziv MINISTARSTVO DROBILIČARSTVA kada se time bave a ne znanošću.

Ali s obzirom da sam toliko puta pisao o drobilicarima mislim da ne treba mijenjati ono što je puno puta korišteno.

Ime Ivo Drobilica će zauvijek ostati simbol izmišljanja i laži kojima se nekažnjeno radi protiv RH.

Sada je došlo i do toga da se ne samo ne kažnjavaju takve prljave rabote već jedno ministarstvo proziva za antisemitizam one koji se rugaju takvim lažovima.

Ako na Internetu upišete Ivo Drobilica možete naći tko ga je tako nazvao:

<https://www.youtube.com/watch?v=iGzsP9mqZSk>

Ali malo tko zna da sam to bio ja. Puno puta sam sreo ljude koji to ne znaju, ali znaju da je Ivo Drobilica zapravo Ivo Goldstein.

Nedavno je Igor Vukić kojega je valjda i zato Ministarstvo Drobiličara optužilo za antisemitizam natjerao Drobilicu da prizna da su mu žrtve Jasenovca i oni koji nisu stradali u Jasenovcu. Koliko su glupi ljudi u Ministarstvu Drobiličara kada im to nije nešto najgluplje što se može čuti. Zar može biti to ministarstvo za znanost kada im to nije GLUPO!

Zato sam reagirao kada su Ivo Drobilicu prozvali i Ivo Valjak tekstom, mada je bilo autora koji su smatrali da ga treba nazivati tako da uz IVO budu i DROBILICA i VALJAK (U zagradama ću dodati izmjene ili dopune):

IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK

U sučeljavanju Vukića i Goldsteina doznali smo da sam ja autor široko prihvaćenog imena IVO DROBILICA za Goldsteina.

https://www.youtube.com/watch?v=BxFLHAN_gOo

Tada je Goldstein rekavši da sam mu ja dao to ime spomenuo prvi sudski postupak koji se odnosio na knjigu:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Lako se može provjeriti jer je knjiga dana na Internetu da se ime Ivo Drobilica u njoj ne spominje.

Istina je da me Ivo Drobilica tuži zbog tog imena u novoj tužbi:

U točki 2.:

-na više desetaka mjesta nadijeva tužitelju posprdno ime , Ivo Drobilica".

U točki 4.:

Tuženik vrijeđa tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdno ga naziva Ivom Drobilicom, tužiteljeva pok. oca neškolovanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademsku karijeru tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika.

Mene tuži sada i zbog drobilice, jer država njega nije kazneno gonila jer je očito zlonamjerno izmislio drobilicu. I sada mu je trebalo 7 godina da nađe opravdanje:

ŽUSTRASPRAVA VUKIĆA I GOLDSTEINA O JASENOVCU: 'BIVŠI PROFESOR'
DROBILICU PREIMENOVAO U VALJAK

https://narod.hr/vjera-i-kultura/zustra-rasprava-vukica-i-goldsteina-o-jasenovcu-bivsi-profesor-drobilicu-preimenovao-u-valjak#goog_rewarded

A za tih sedam godina ja sam objavio 101 knjigu u kojima se spominje Ivo Drobilica i/ili njegovo veličanstveno 'znanstveno otkriće':

KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA U KOJIMA SE SPOMINJE IVO DROBILICA
I/ILI NJEGOVA DROBILICA

1. J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347. 1 PUT
2. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018. 6 PUTA o njegovoj drobilici, 5 puta u tekstu:
IGOR VUKIĆ, NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN
POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE

U knjizi ni slova o drobilicama ili strojevima za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša, o čemu je pisao i javno govorio posljednjih mjeseci Na čak 950 stranica knjige nema ništa novo. To su pretežno biografije oko 1500 zatočenika i nekoliko desetaka jasenovačkih ustaša. Pri tome najveći dio zapisa otpada na zatočenikov život prije dolaska u logor. Zatim, selektivno i nekritički odabrane izjave

Nova knjiga „Jasenovac“ Ive Goldsteina još je jedna potvrda njegove sklonosti da izmišlja povijesne činjenice, što bi ga napokon trebalo isključiti iz javne rasprave o jasenovačkom logoru.

Knjiga je najzanimljivija po onome čega u njoj – nema. Nema opisa drobilica ili strojeva za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša u travnju 1945., o čemu je Goldstein pisao i javno govorio u prvom dijelu ove godine.

U autorskom tekstu u tjedniku Globus, 4. svibnja, napisao je da su u Jasenovac pred kraj rata, radi navodnog zatiranja tragova zločina, „iz Reicha dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa“.

Potom je u lipnju na HRT-u u Nedjeljom u 2 pustio još malo mašti na volju. Rekao je da je početkom travnja 1945. „Miroslav Majstorović-Filipović išao u logor Chelmno kod nacista instruirati se kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti“. „Jednim dijelom su leševi bili spaljivani na rešetkama, a drugim dijelom su kosti koje su našli i iskopali uništavali u tim strojevima“, rekao je Ivo Goldstein.

No u knjizi koja je izašla u studenom, prije nekoliko tjedana, nema ni slova o drobilicama, odnosno „strojevima za lomljenje i uništavanje kostiju“. Bilo je

sasvim dovoljno vremena da se tako bitna stvar naširoko opiše na uočljivom mjestu u knjizi i da se navedu izvori za taj podatak.

3. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362. 1 PUT
4. J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317. 1 PUT
5. J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2020. 3 PUTA
6. J. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal dragovoljac.com, 2020. 1 PUT
7. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348. 9 PUTA
8. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211. 1 PUT
9. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020., str. 321. 3 PUTA
10. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224. 1 PUT
11. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021. 2 PUTA
12. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
13. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
14. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
15. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461. 1 PUT
16. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404. 7 PUTA
17. J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
18. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404. 1 PUT
19. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444. 1 PUT
20. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285. 2 PUTA
21. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328. 1 PUT
22. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252. 2 PUTA
23. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506. 6 PUTA
24. J. Pečarić, Don Anđelko Kaćunko, Zagreb, 2021. str. 339. 1 PUT
25. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348. 1 PUT
26. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
27. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021. 4 PUTA
28. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
29. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA

30. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021. 1 PUT
31. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
32. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022. 3 PUTA
33. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022. 4 PUTA
34. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
35. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
36. J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
37. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342. 3 PUTA
38. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456. 9 PUTA
39. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346. 2 PUTA
40. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392. 2 PUTA
41. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT
42. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023. 4 PUTA
43. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT – ruganje zbog drobilice
44. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472. 3 PUTA
45. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267. 3 PUTA
46. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023: 5 PUTA
47. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023. 70 PUTA
Znate li zašto me Ivo Drobilica nije tužio zbog ove knjige u kojoj je cijelo poglavlje o njegovoj drobilici:

GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSEDNICIMA) ... 168

PISMO PREDSEDNICIMA 1. 168

PISMO PREDSEDNICIMA 2. 174

PISMO PREDSEDNICIMA 3. 179

PRILOG: IVICA GRANIĆ: JASENOVAC VIŠE

NIKADA NEĆE BITI ONAKAV KAKVIM SU GA ZAMIŠLJALI

GOLDSTEIN I KRAUS, PAD LAŽNOG MITA STVARANOG PEDESETAK
GODINA 182

PISMO PREDSEDNICIMA 4. 191

PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE ŠTO JE GOLDMAN REKAO 198 PISMO PREDSEDNICIMA 5.207 PRILOG: DEJAN RISTIĆ, VODITELJ 'MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA' U BEOGRADU NEGIRA GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU 210 PISMO PREDSEDNICIMA 6. 214 PISMO PREDSEDNICIMA 7. 221 PRILOG: HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI. 229 PISMO PREDSEDNICIMA 8. 235 PRILOG: OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU USTAVNOG SUDA RH 240 PISMO PREDSEDNICIMA 9.245 KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“ 248 PISMO PREDSEDNICIMA 11. 251 PISMO PREDSEDNICIMA 12. 254 PISMO PREDSEDNICIMA 13. 260 PRILOG: PISMO HAZU 268 PISMO PREDSEDNICIMA 14. 272 PRILOG: IGOR VUKIĆ, ŠTO TO <i>DROBI</i> IVO GOLDSTEIN 275 PISMO PREDSEDNICIMA 15. 289 PRILOG: HAZUD UREDNIŠTVU JERUSALEM POSTA! 291 PRILOG IGORA VUKIĆA UZ POSLJEDNJE PISMO PREDSEDNICIMA 302 DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI 314 MOGU LI NAM BL. ALOJZIJE STEPINAC I DR. FRANJO TUĐMAN BITI IDEJNI VOĐE? 319 48. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT 49. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023. 56 PUTA Pogledajte npr. POGLAVLJE: LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 2. (Droblilica i predstavljanje knjige o Šimuniću)38
--

(FOTO) PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA “JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI”: “POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN”	40
PROMOCIJA KNJIGE JOE ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI	47
DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ: POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN	52
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI'“	57
DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN O KNJIZI ‘JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI’: ‘NITKO NAS NE MOŽE POBIJEDITI DOK SMO SLOŽNI I SVOJI NA SVOJEMU’	64
ČESTITKA JOSIPU ŠIMUNIĆU	65
OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU	67
KNJIGA: VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020. / PREDGOVOR	71
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?	72
JEDINO ŠKORO GOVORI O FAŠISTIČKOJ SRPSKOJ AGRESIJI!	76
POGOVOR: ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM	78
KNJIGA: REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. / MIRA VRBANOVIĆ: PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	83
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA	90
50. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023. 22 PUTA	
51. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023. 5 PUTA	
52. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024. 2 PUTA	
53. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.m 8 PUTA	
54. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024. 125 PUTA NOVO IME IVO DROBILICA MU JE U NASLOVU, A TUŽI ME ZA KNJIGU KOJA NIJE O NJEMU: ZATO I ŽELI DA GA SADA ZOVU IVO VALJAK. POGLAVLJA S NJEGOVIM NOVIM IMENOM U NASLOVU:	
SANJA I TERESA IVA DROBILICE	14
ODGOVOR DAMIRU BOROVČAKU	14
PRILOZI: GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI	19
ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU	22

IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	27
---	----

NOVA KNJIGA IVA DROBILICE63

PRILOZI: IGOR VUKIĆ, SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS	66
--	----

JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI ZNAJSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA	69
DARAN BAŠIĆ, GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI	71

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2.78

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA MATEMATIČAR)182

PRILOZI: BOLJŠEVIČKO-FAŠISTOIDNI PAMFLETIĆ IVE GOLDSTEINA	188
--	-----

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA	191
MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE	196
ZVONIMIR HODAK, POVIJEST HRVATSKE LJEVICE JE POVIJEST PROMAŠAJA: TE GODINE UHIĆENA JE I MOJA SUPRUGA	199

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 3.204

PRILOG: ISTINA O JASENOVCU HEBRANG O GOLDSTEINOVIM IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA	211
--	-----

55. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2.,
Zagreb, 2024., str. 710. 8 PUTA
56. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024. 19 PUTA
57. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i
Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024. 65 PUTA
58. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com,
2024. 11 PUTA
59. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od
smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389. 39 PUTA (Za ovu knjigu me sada
tužio, a nije za onu pod. Br. 57 koja je na internetu a u kojoj se spominje
novo ime 65. puta)
60. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024. 2 PUTA
61. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024. 10 PUTA

62. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024. 23 PUTA
63. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024. 24 PUTA
64. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024. 2 PUTA
65. J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024. 5 PUTA
66. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303. 14 PUTA
67. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448. 11 PUTA
68. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljax.com, 2024. 1 PUT
69. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024. 93 PUTA
Dr. sc. Vladimir Geiger je voditelj državnog projekta o žrtvama rata pa treba posebno obratiti pažnju na tekstove u kojima on spominje Goldsteinovu drobilicu:
JERUSALEM POST DOTAKNUO SE GOLDSTEINOVE 'DROBILICE KOSTIJU': EVO ŠTO JE DR. SC. GEIGER PISAO O TOME
OSVRTI I PRIKAZI: IVO GOLDSTEIN, JASENOVAC, FRAKTURA I JAVNA USTANOVA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC, ZAPREŠIĆ - JASENOVAC, 2018.
GOLDSTEIN – 'DROBILICA' O POVIJESTI
70. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024. 2 PUTA
71. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjalatelj', dragovoljac.com., 2024. 44 PUTA
72. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025. 6 PUTA
73. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025. 16 PUTA
74. J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025. 15 PUTA
75. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359. 4 PUTA
76. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025. 21 PUT
77. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 2025., str. 549. 52 PUTA
78. J. Pečarić, Boka kotorska i Bokelji, dragovoljac.com., 2025. 31 PUT
79. J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025. 11 PUTA
80. J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA

81. J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 5 PUTA
82. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 16 PUTA
83. J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
84. J. Pečarić, Marko Ljubić, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
85. J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 14 PUTA
86. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025. 17 PUTA
87. J. Pečarić, Mladen Pavković & Thompson, Zagreb, 2025., str. 466. 8 PUTA
88. J. Pečarić, Lita u Tisnom i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
89. J. Pečarić, Joško Čelan i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 8 PUTA
90. J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 2 PUTA
91. J. Pečarić, 'Meni vam je Hrvatska kao zrak.' / Milan Ivkošić, Jasenovac i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 21 PUT
92. J. Pečarić, „Marcel Holjevac, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
93. J. Pečarić, Zorica Gregurić, dragovoljac.com., 2025. 7 PUTA
94. J. Pečarić, Don Kačunko i Thompson – u borbi Za Domoljubnu Slobodu, Zagreb, 2025. str. 384. 18 puta
95. J. Pečarić, Tihomir Dujmović i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
96. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.: dragovoljac.com., 2025. 47 PUTA
97. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
98. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025. 61 PUT
99. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 36 PUTA
100. J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, dragovoljac.com., 2025. 24 PUTA
101. J. Pečarić, Nadbiskup Ivan Šarić, dragovoljac.com., 2025.: 8 PUTA
- (102. J. Pečarić, Nevenka Nekić o Jean-Michelu Nicolieru, dragovoljac.com., 2025.: 1 PUT
103. J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:... 255 PUTA

IZDVAJAM:

UVOD

Nevjerojatno je, ali u RH katedre za povijest hrvatskih sveučilišta drže zagovarateljki jugo-komunističke paradigme u povijesnim znanostima. Često ih se naziva 'istoričarima'.

Njihova znanstvena otkrića znaju biti doista smiješna i prave ruglo i od sveučilišta na kojima rade. Najsmješnija su njihova 'znanstvena otkrića' vezana za Radni logor Jasenovac.

Najčuvenije je takovo otkriće prof. dr. sc. Iva Goldsteina po kojem je dobio ime IVO DROBILICA.

Evo kako mu se rugaju i u Hrvatskom tjedniku:



Na Facebooku prvog autora jako je popularan najnoviji FAH IDIOT TJEDNA:

SEDAM GODINA JE UŽIVAO U IMENU DR. SC. IVO DROBILICA I SADA
GA LAŽNI AKADEMIK ŽELI MIJENJATI



MENI JE IPAK BOLJE SAMO DODATI NOVU TITULU: 'AKADEMIK' IVO DROBILICA

Don Anđelko Kaćunko:

Najprecizniji naziv za propale, tj. neuspjele akademike dao je pjesnik Joja Ricov: JADKADEMIK...

A nije loša ni ova: KAKADEMIK 😊

Dodao bih: Doista i akademici mogu biti i propali i neuspješni. Ali Ivo Drobilica je 'AKADEMIK'.

Možda bi ga trebali i izabrati u HAZU, kad mu je trebalo samo 7 (SEDAM) godina da se sjeti da nije bila drobilica nego valjak 😊

Ne zaostaje ni prof. dr. sc. Hrvoje Klasić

Tako u Hrvatskom tjedniku još 29. travnja 2021. možete naći kako se rugaju jednom takvom Klasićevom smiješnom otkriću:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: *Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'*

Tada je prvi autor ove knjige to komentirao tekstem: PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

Ovu glupariju je nastavio Ivo Drobilica, pa je to izmišljanje novih zakona u biologiji dvojice poznatih 'istoričara' komentirao prof. dr. sc. Andtija Hebrang:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

Oba teksta kao sastavni dio ovog Uvoda dajemo kao priloge.

Što hrvatski povjesničari misle o ovakvim 'istoričarima' najbolje je još davne 2012., napisao prvom autoru hrvatski povjesničar i ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić prvom autoru knjige kada je te godine zaustavio izbor Ive Goldsteina u Akademiju:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već dani tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je „znanstveni“ opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim „istraživanjima“

napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula“

U knjizi su tekstovi iz knjiga prvog autora u kojima se spominje Klasić i Radni logor u Jasenovcu. U nizu tih tekstova spominju se ili daju cijeli tekstovi Zvonimira Hodaka pa je on autor knjige kao i u slučaju knjige:

Josip Pečarić, Zvonimir Hodak, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I THOMPSON / PROF: DR: SC: HRVOJE KLASIĆ

*

104. J. Pečarić, Kuzma Kovačić i Thompson. dragovoljac.com., 2025.: ...32

PUTA

105. J. Pečarić, Mario Filipi, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.: ...5

PUTA

106. J. Pečarić i J. Jakšetić, Prof. dr. Shoshana Abramovich, dragovoljac.com.,

2026.:...31 PUT

107. J. Pečarić, Hodak i Slobini zečevi, dragovoljac.com., 2026.:... 23 PUTA

108. J. Pečarić, Ante Beljo, dragovoljac.com., 2026.:... 4 PUTA

109. J. Pečarić, Lili Benčik, Thompson i ZDS, hrvatske pravice, 2026.:... 6

PUTA

110. J. Pečarić, Najogavniji među najogavnijima / U panici zbog Thompsona, dragovoljac.com., 2026.:... 24 PUTA

111. J. Pečarić, Tomislav Tomašević / Najogavniji među najogavnijima 2., dragovoljac.com., 2026.: ... 26 PUTA

112. J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.: ... 382 PUTA

113. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.: ... 36

PUTA

114. J. Pečarić, Pavković i Slobini zečevi, UHBDR91, Zagreb, 2026. str. 280. ...

15 PUTA

115. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Andrija Hebrang u mojim knjigama,

dragovoljac.com., 2026.: ... 146 PUTA

IZDVAJAM O DROBILICI I BIOLOŠKIM MANIPULACIJAMA:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

Ivo Goldstein je protiv ekshumacija u Jasenovcu. “Iskopavanjem leševa se ništa neće postići, jer su istraživači već 1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već ‘istrulili i raspali se’, ili kako se ‘ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje’. Rezultat je to i uzastopnih poplava nedalekih Save i Une svih ovih godina. Danas, gotovo 80 godina nakon tih ubojstava, našlo bi se još bitno manje”, tvrdio je Goldstein u nedavnom intervjuu.

Komentirajući tu Goldsteinovu izjavu, Andrija Hebrang, ratni ministar zdravstva, načelnik Ratnoga saniteta, kasnije i ministar obrane Hrvatske te nekadašnji potpredsjednik HDZ-a je rekao: “Kao što je Goldstein diletant u području povijesnih znanosti, tako je očito i diletant na području bioloških znanosti”.

Organska materija, pojašnjava, ostaje dokaziva bez obzira na to kakve prirodne okolnosti bile. “Dakle, činjenica je da je brže raspadanje u vlažnom terenu nego li na suhome terenu, ali mi smo imali forenzička istraživanja posmrtnih ostataka u puno vlažnijim terenima od onoga oko Jasenovca”, kazao je Hebrang za portal Direktno.hr, dodajući kako se porijeklo ljudskih stanica uvijek može dokazati.

“Danas imamo čitav niz znanstvenih metoda koje to dokazuju – samo da podsjetim na DNK analizu po kojoj možete točno doznati kome pripada molekula koja je pronađena – tako da apsolutno ne stoji ono što je Goldstein rekao i on s time samo zavarava javnost”, kaže.

Nastavlja da ostaje samo drugo pitanje – govori li on to iz čistog neznanja, što je manje vjerojatno jer postoje podaci o svemu, ili to radi zato da politički manipulira Hrvatima i hrvatskom državom što je njegov “osnovni životni cilj”.

Iskopavanja bi mogla pokazati dvije bitne stvari, ističe. “Jedna je – otprilike procjena koliko je ukupno žrtava. Tu želim napomenuti da je ubojstvo i jednog čovjeka, koji je nevin, nije suđen, najveći zločin koji čovjek može počiniti. Još veći zločin je manipulirati tim jednim posmrtnim ostacima, a to čini ‘drug Goldstein’ i njegovi istomišljenici. Drugo, moglo bi se otkriti koliko je tamo pokopanih i ubijenih nakon 1945. godine, odnosno nakon završetka Drugog svjetskog rata”, kaže hebrang.

Potom je pojasnio zašto su ti podaci važni. “Podatak približnog broja ubijenih konačno bi stavio točku na višedesetljetne laži koje šire Goldstein i njihovi istomišljenici, a u službi velikosrpske politike. Oni desetljećima uvećavajući žrtve Jasenovca, drže Hrvate pod pritiskom, nameću im osjećaj krivnje, unose u njih – ne samo nemir – nego bih rekao i jednu veliku dozu pesimizma što ukupno utječe na razvoj društva. Objektivno utvrđivanje brojki, koje su – kao što se zna – išle od 700 tisuća u početku jugokomunističke zavjere pa sve do sada nekakvih 80 tisuća, dakle deset puta manje, bi se objektivizirale”, kaže pa nastavlja: “Zato Goldstein, kao glasnogovornik velikosrpske politike, ne želi iskopavanja jer ne želi istinu”.

Hebrang je podsjetio kako je bivša predsjednica Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović samo jednom spomenula da bi trebala, radi utvrđivanja objektivne istine, organizirati iskopavanja pod međunarodnim nadzorom u Jasenovcu. Kaže da je nakon toga “počela njezina politička nizbrdica”.

Oni se, nastavlja, toliko boje te istine jer istina potpuno uklanja njihov glavni argument pritiska na Hrvatsku da sada idu s takvim lažima da se s iskopavanjima ništa ne bi postiglo. “Čemu onda arheolozi iskopavaju različita nalazišta stara više stotina i tisuća godina”, rekao je.

Drugi razlog, da se dokaže da su posmrtni ostaci i nakon '45-te pokazao bi, smatra, da je komunistički zločin jednak, ako ne i veći od nacističkog. Taj bi dokaz za njih definitivno bio pokapanje njihovog mehanizma držanja Hrvata i Hrvatske pod pritiskom, dakle kontrolom, tvrdi Hebrang.

Zato to Goldstein ne da. “Samo još da dodam – 1964. godine provedena su iskopavanja, a vodila su ih tri stručne osobe (Vida Brodar, Anton Pogačnik i dr. Srboľjub Živanović, op.a) i tada su pronašli posmrtnu ostatku i apsolutno su približno utvrdili koliko ih ima na tome lokalitetu. Oni su rekli da postoje neka mjesta gdje se teže utvrđuju, ali su i tu utvrdili da su posmrtni ostaci. Dakle, može se nešto teže utvrđivati, ali može se utvrditi. Njihov zaključak je kasnije desetljećima čuvan u tajnosti jer su ta iskopavanja naglo prekinuta kada su vidjeli da su brojke daleko ispod onih za koje optužuju Hrvate. Oni su otkopali sedam masovnih grobnica i u njima pronašli 280 posmrtnih ostataka. U procjeni su rekli da ima još oko 200 takvih masovnih grobnica što znači da bi ukupan broj pobijenih bio negdje oko 7000. Naravno, to ne opravdava ubojice, ali ni ne opravdava niti one koji manipuliraju s tim podacima”, pojašnjava.

Famozna drobilica

“Ivo Goldstein tvrdi da je Adolf Hitler – dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama – stigao razmišljati kako na nekakav Balkan poslati spravu za mljevenje kostiju!? Za koju inače nitko nikada ondje nije čuo”, komentirao je David Goldman, australski pisac, nezavisni novinar te voditelj stranice specijalizirane za istraživanje nacističkih zločinaca i njihovih podupiratelja u Australiji i cijelom svijetu koji je svome sunarodnjaku i hrvatskom Židovu Goldsteinu javno poručio neka odmah prestane sramotno ismijavati holokaust u Hrvatskoj.

Komentirajući tu izjavu Hebrang je rekao: “Jedina drobilica je sam Goldstein jer drobi takve gluposti da je to više neprobavljivo”.

Da ja netko išao, nastavlja, u trenutku poraza nacizma naručivati drobilicu kostiju – dok se bombardira Berlin, dok Hitlerove trupe bježe glavom bez obzira – sada bi netko išao prevoziti drobilicu kostiju. “To je toliko stupidno da zapravo niti ne treba obrazloženje”, naglašava.

No da su i u ne znam kakvoj drobilici kosti zdrobljene, njihovo porijeklo, navodi, uvijek se može dokazati i uvijek se može približno procijeniti koliki je volumen tih kostiju. “Ne mislim da bi ta istraživanja trebale tražiti uske političke interesne grupacije. Ta iskopavanja morala bi biti pod međunarodnom kontrolom, tu bi

morali biti uključeni doista vrhunski stručnjaci – ne samo arheolozi – nego i povjesničari pa i biolozi i kemičari i svi oni koji bi mogli pridonijeti otkapanju istine”, pojašnjava.

Nije tragično, kaže, što Goldstein ne da da se otkopava jer on time štiti interese svojih predaka, ali je tragično da u 30 godina hrvatske države nitko nije donio odluku da se konačno otkopa istina Jasenovca.

Hebranga smo potom upitali tko bi trebao povući pitanje iskopavanja. Kaže da je to zapravo vrlo jasno, da to može Vlada Republike Hrvatske dodajući kako je i sam više puta pokretao to pitanje kada je bio član Vlade, međutim “nikada, ali nikada nije uspio pridobiti onu glavnu političku većinu koja odlučuje”.

“Današnja Hrvatska koja taji takve podatke, koja ne želi otkopati kosti Jasenovca, koja ne želi otkopati Macelj i ostala komunistička stratišta – namjerno nas drži u magli i namjerno ne dozvoljava Hrvatskoj da ide naprijed. Naime, to izaziva tako duboku podjelu u narodu da mi danas 90 posto energije trošimo na međusobna razračunavanja, optuživanja ili obrane, umjesto da se brinemo s glavnim problemom hrvatske države, a to je da smo posljednji na ljestvici Europske unije po kupovnoj moći, a prvi po iseljavanju”, kaže pa dodatno pojašnjava:

“Oni koji namjerno dijele hrvatski narod i hrvatskom društvu nameću prioritete povijesne teme, to su oni koji rade da Hrvatska ne bi išla naprijed. A kako to da oni danas vladaju Hrvatskom? Pa vladaju oni Hrvatskom već 30 godina jer Hrvatska je jedina zemlja, postkomunistička, koja nije doživjela prve prave demokratske izbore. Naime, u svibnju 1990. godine, kada smo pobijedili, trebala je biti okrenuta nova stranica hrvatske povijesti. Međutim, poraženi – koji su jučer glasali za SKH/SDP – drugo jutro prešli su među pobjednike u HDZ. Tako da – ta lijeva polovica hrvatske UDBA-e, ponovno je došla na položaje. Naravno, iskusnija, povezanija od onih koji su tek startali u politici i premrežila je sve društvene razine”.

Tako, kaže, imamo to i sada. “Kada gledate hrvatski birači, ali i hrvatski ‘spavači’, koji ne izlaze na izbore, su sada na vodeće funkcije birali samo bivše komuniste i njihove potomke, a nikada branitelje”, kaže.

‘U Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati’

Smatra da je to ta razdjelnica koja se može održavati jedino s takvim krupnim lažima protiv Hrvata i svega što je Hrvatska učinila. Oni su, tvrdi, nakon hrvatske pobjede u Domovinskom ratu produžili svoju ruku i na Domovinski rat tako da onu podjelu koju imamo do stvaranja hrvatske države, sada imamo i u odnosu na sam Domovinski rat i zbog toga, kao posljedicu, imamo veliki broj samoubojstava branitelja.

“Za posljedicu toga imate da 13 branitelja dnevno umre. Posljedica je i da gotovo nikada niti jedan branitelj nije izabran na neku odgovornu državnu dužnost... Goldsteinu i istomišljenicima je silno stalo da se istina o Jasenovcu nikada ne otkrije jer to je temelj na kojemu oni počivaju sa svojim vladanjem nad hrvatskim narodom”.

Iskapanja u Njemačkoj i Sloveniji

U Njemačkoj i dalje ima neotkrivenih grobnica iz Drugog svjetskog rata, no dobrovoljci rade na njihovom pronalaženju i iskopavanju posmrtnih ostataka kako bi im, ako ništa drugo, barem omogućili dostojanstven pogreb.

Hebrang kaže da je to u Hrvatskoj glavni politički cilj dosadašnjih vladajućih struktura. “Bio sam član Udruge Macelj '45. i drugih koje su inzistirale na otkopavanju svih komunističkih žrtava, nikada nismo uspjeli. Niti danas se u tome ne uspijeva. U Sloveniji postoji državna komisija koja sustavno otkopava”, kaže Hebrang za Direktno.hr.

Slovinci su, dodaje, otkopali više hrvatskih žrtava komunističkog zločina nego sami Hrvati. “I danas su zaustavljena otkopavanja, na gori Macelj gdje ima 15 tisuća posmrtnih ostataka, a da ne govorim o ostalih 900 masovnih grobnica koje postoje u Hrvatskoj. Do dana današnjeg nije otkopan niti jedan posto. Ne otkopava se, već se samo fiktivno – da se zamagli slika – tu i tamo otkopa neka manja grobnica”, rekao je.

Hebrang smatra da takva Hrvatska ne može ići naprijed. “Ne znam niti jedno društvo koje je išlo naprijed ako nije temeljilo svoj razvoj na istini, a u Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati”, zaključio je Andrija Hebrang u razgovoru za portal Direktno.

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<https://radioljubuski.ba/index.php/2021/08/22/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

<https://kamenjar.com/hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-jedina-drobnica-je-on-er-drobi-takve-gluposti-da-je-to-neprobavljivo/>

116. J. Pečarić, Prof. emerit. dr. sc. Željko Horvatić, dragovoljac.com., 2026.: ... 6 PUTA

117. J. Pečarić i Lili Benčik, Prof. dr. sc. Ivo Josipović / Pravnik klepetalo, hrvatske pravice, 2026. ... 3 PUTA

118. J. Pečarić, Bezočna laž Ive Drobilice / Profesori Mitrinović, Tošić i akademik Milovanović, dragovoljac.com., 2026.: 141 PUT

IZDVAJAM:



ZAUSTAVIO IZBOR POVJESNIČARA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU

IVO GOLDSTEIN DANAS JE POZNAT KAO IVO DROBILICA

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom ‘znanstvenom’ otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio “kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”. Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu “Tuđmanov jasenovački mit” ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, “O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić”, 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju “Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu”. Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

Nakon što Drobilica nije izabran, bio sam nekakva crna ovca u Akademiji

7Dnevno, Zagreb, 26. rujna 2025., Broj 617, godina XII.

119. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU, dragovoljac.com., 2026.: ... 3 PUTA

120. J. Pečarić, Mihael Mišo Montiljo, dragovoljac.com., 2026.: ... 111 PUTA

121. J. Pečarić, Dr. Željka Markić, dragovoljac.com., 2026.: ... 24 PUTA

122. J. Pečarić, Luka Mišetić u mojim zapisima, dragovoljac.com., 2026.: 1 PUT

123. J. Pečarić, Braniteljsko priznanje biskupu Košiću / Pavković i Hrvatski biskup, Zagreb, 2026. str. 470. ... 82 PUTA

124. J. Pečarić, General Ivica Primorac“, dragovoljac.com., 2026.: ... 9 PUTA

125. J. Pečarić i Zvonimir Hodak, Još jedan smiješni ‘istoričar’/ Dr. sc. Dragan Markovina, dragovoljac.com., 2026.: ... 24 PUTA

126. J. Pečarić, „Don Miljenko Babaić, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2026.: ... 18 PUTA

127. J. Pečarić, Izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com., 2026.: ... 251 PUT)

U presudi po prvoj tužbi po sudovima kada Ivo Drobilica napiše knjigu, a neki drugi povjesničar kritički feljton o njoj netko treći ne smije prihvatiti tvrdnje iz Feljtona, jer je ono što kaže Drobilica činjenična tvrdnja. To je toliko jasno tim sutkinjama da im nije važno i ako Drobilica tvrdnje iz Feljton pripiše tom trećemu. Nebitno je i kada se Drobilica lažno predstavlja kao akademik, kao u toj emisiji:

DOKAZ DA SE IVO GOLDSTEIN LAŽNO PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK



<https://www.facebook.com/61560776141733/posts/pfbid0NS3AW94w37Nzd1LqgCeVQ1TBgRihTRNiXgtdtRVvWrihKnJxH7MFSpsfYz3DuzfHl/>

Danas kada samo ja imam više od 100 knjiga sa spominjanjem Iva Drobilice, kada je to njegovo ime široko rasprostranjeno, uzalud se on trudi i nastupima poslije sučeljavanja da mu se promjeni ime u Ivo Valjak

Svi koji se nadaju da će se zaboraviti to da je Ivo Goldstein izmisli DROBILICU KOSTIJU i da je široko prihvaćeno njegovo novo ime IVO DROBILICI, varaju se ako se nadaju da će to izbrisati ime IVO VALJAK, jer se Ivo Drobilica SEDAM godina s novim imenom sjetio kako s Ivo Valjak može postići da ljudi zaborave da je on samo Ivo Drobilica. Pa svjedoci smo ovih dana da mu članica obitelji dobila također ime DROBILICA:

(Vidjeti:

PARTIJSKA OMLADINA

ŠARIĆ: ANTIFAŠISTIČKA PRINCEZA TESA DROBILICA GOLDSTEIN



<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-antifasisticka-princeza-tesa-drobilica-goldstein>)

Josip Pečarić

Dragi don Anđelko,

U 127 mojih knjiga se spominje Ivo Drobilica ili njegov najveći 'znanstveni' pronalazak DROBILICA.

A dvije od tih knjiga su o sjajnoj mladoj povjesničarki izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić koju su zaustavili po zahtjevu partijske organizacije grada Zagreba tj. zaustavi su njen izbor za dekanicu fakulteta što je ogromna sramota Zagrebačkog sveučilišta.

Ali mladih povjesničara koji se ne boje istraživati i pisati istinitu povijest je sve više.

Evo jednog primjera:

INTERVJU ZA HRVATSKI TJEDNIK VEZANO ZA NAJNOVIJE
DOGAĐAJE OKO RASPRAVE O LOGORU JASENOVAC I OPĆENITOJ
POTREBI REVIDIRANJA KOMUNISTIČKE HISTORIOGRAFIJE.

KREŠIMIR ROTIM, Povjesničar

GOLDSTEIN JE PREPISIVAČ KOMUNISTIČKE MITOMANIJE O JASENOVCU

Što je sad nakon Goldsteinovih istupa ostalo od uvjerljivosti službenoga Jasenovca kao koncentracijskoga logora i treba li se oglasiti politika, odnosno institucije?

+stein je javno priznao ono što se dade iščitati da je o njemu svojedobno napisao njegov mentor Miroslav Brandt. Hiperprodukciju znanstveno beznačajnih radova sa duboko moralno kompromitirajućom metodologijom (prevedeno gdje pisani dokazi ne postoje izmišlja) objašnjava riječima: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!'.

Goldstein je uz ponekog od SNV-a financiranog povjesničara glavni prepisivač komunističke mitomanije o logoru Jasenovac. Debata s Vukićem pokazala je da se snažne optužbe o genocidnom i istrebljivačkom karakteru jasenovačkog logora temelje na elaboratu Zemaljska komisija Hrvatske: Zločini u logoru Jasenovac (1946), svjedočanstvima i memoarima napisanima u režimu koji je imao jasnu partijsku viziju povijesne istine, a jamac da će istu svi poštivati osigurala je provedba obračuna sa "narodnim neprijateljima" od kojih je najmanje 200 tisuća ubijeno u poslijeratnim mjesecima. Naravno nedostaje mjesta da bi se ovdje spomenuli svi zločini komunističkog režima nakon 1945. godine. Osobe

normalnih znanstvenih i moralnih kriterija dokaze stvorene u takvom vremenu ne uzimaju za ozbiljno.

+Gdje su posmrtni ostatci jasenovačkih žrtava (više od 83 tisuće navodnih žrtava), kako su i jesu li uništavani drobilicom ili valjkom ili možda nekim trećim načinom, može li se bez odgovora na to pitanje službeni popis i slika Jasenovca smatrati vjerodostojnom?

Forenzička istraživanja i terenske ekshumacije dio su raspetljavanja jasenovačkog mita. Potrebno je uz to uložiti daljnje napore kako bi se sakupila sva relevantna arhivska građa sa nekadašnjeg prostora NDH kao i diplomatskim sredstvima ona u beogradskom vojnom arhivu. Dio ponovnog pregleda komunističke povijesti sastoji se također u kritičkom pregledu pisane i sudske ostavštine Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora koja je odvela na tisuće lažno optuženih i osuđenih ljudi u smrt, kao i napisanih memoara i svjedočanstva jasenovačkih zatvorenika koja su dosada brižno prepisivana. O lažima koje se nalaze unutar njih mogla bi se napisati višetomna knjiga.

Stvar bi iz perspektive prepisivača komunističke historiografije zapravo trebala biti jednostavna.

Nama su svjedoci koje Goldstein, Klasić, Radanović i ostali proglašavaju neizostavnim narativnim vrelima za "jasenovački logor smrt" u dokumentima Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora otkrili doslovno sve. Broj masovnih stratišta, njihove točne lokacije, veličinu, čak i razmak između njih, načine na koji su usmrćivane žrtve itd. Nažalost dok je ministrica Obuljen nećemo moći pokrenuti terenska istraživanja, no nastavlja se daljnji rad brojnih istraživača, a zainteresiranost javnosti moramo kapitalizirati na idućim izborima kako bi smo riješili sve što se još ima za riješiti iz razdoblja Drugoga svjetskoga rata i poraća.

Kako komentirate činjenicu da dr. Ivo Goldstein i djecu liječenu u zagrebačkim bolnicama, a na jasenovačkom su popisu navedena kao žrtve logore, koja su preminula tamo smatra jasenovačkim žrtvama. Smije li se to raditi? Kako onda djecu koja su izliječena i preživjela tretirati, jesu li oni žrtve?

Iako me malo što u akademskoj karijeri Ive Goldsteina više može iznenaditi, dapače rastužuje čovjeka ta razina moralnoga pada zbog koje je u stanju samog sebe uvjeriti (javnost više dakako ne) da "Pa kad već nije drobilica, mora da je valjak", ipak je posebno besramno laganje o djeci.

Dokumenti ministarstava NDH i sakupljena poslijeratna svjedočanstva (pogotovo u slobodnoj Hrvatskoj) svjedoče o naporima vlasti (crkvene i državne) o tome da

se izgladnjela, zapuštena i u partizanske propagandne svrhe iskorištena djeca spase i zbrinu.

Povijesna priča o humanosti hrvatskog naroda dok je trajala borba za njegovu opstojnost mora biti dio obrazovnog kurikula, a ljude poput Goldsteina potrebno je zbog mentalne higijene držati dalje od javnih institucija i medija, a njegovom omiljenom izdavaču FRAKTURI sada već ne samo zbog protu-hrvatske već protu-općeljudske djelatnosti potrebno je spriječiti dotok javnog novca. No, ministrica Obuljen i njezina odlazak. Zatim financijska revizija i nastavak istrage o potencijalnoj korupciji u Ministarstvu kulture, pa sve drugo.

Ima li Hrvatska vlastitu povijest Drugog sv. rata, povijest NDH i ustaškoga pokreta, ili je još zarobljenama u mitovima jugosrpske historiografije? Je li sve što koristi politika o NDH i ustaškome pokretu (lijeva i većina desne) samo ono što spomenuta historiografija kaže o tomu?

Djelom ima, no zbog općepoznatog komunističkog nasrtaja na dokumente NDH nakon preuzimanja vlasti, nedostupnosti arhivske građe (beogradske i vojno-obavještajne iz komunizma) potrebno je uložiti daljnje napore da se uvjerljivo sruše laži zapisane u komunizmu i prepisivane u slobodnoj Hrvatskoj.

Lijeva politika se u dokazivanju "zločinačke i genocidne" naravi NDH temelji, živi i napaja na elaboratima OZNA-e o nekim vojnim i političkim dužnosnicima NDH, dok su im sudske presude Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora festival pravde.

Primjer jedan: Nedavno je Pupovac pustio audio izjavu Ljube Miloša (jednog od dužnosnika u jasneovačkom logoru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojima je priznao različite zločine. Ono što nije pustio jest dio u kojem Miloš priznaje da su u Jasenovcu ubijene stotine i stotine hiljada ljudi.

Kome sada vjerovati? Ljubi Milošu, pravosudnoj "istini" Zemaljske komisije ili Vladimiru Žerjaviću najvećem revizionistu ovih prostora? On je podsjećam koristeći u kontekstu Jasenovca pomoćnu disciplinu demografije spustio brojku za deset puta nadajući se kako će se tom njegovom znanošću "cijepiti" velikosrpski ideolozi i četnički dobrovoljci i tako spasiti jedinstvo naroda u Jugoslaviji. Moramo se što prije maknuti od ovih bizantinskih laži.

Desna politika zbog neznanja, nekritičkog oslanjanja na populizam i loše ljudske selekcije uglavnom svoj pogled na razdoblje Drugoga svjetskoga rata svodi na uvezenu hladnoratovsku sintagmu o "osudi svih totalitarizama".

Puna su im usta domovine, istine i hrvatske povijesti, ali kada treba sagledati istu u okolnostima hrvatske države stvorene nakon osam stoljeća borbe, dvaju pobunjeničkih vojski i dva saveznika koja ti obavještajno, vojno (suradnja sa

četnicima) i na svaki drugi način radi o opstanku onda hrabrost izostaje. Hrvatska povijest uči nas da naponi i žrtve pojedinaca usprkos šutnji većine dovode do određenih pomaka u našem narodnom životu i ne sumnjam da će tako biti i oko ove teme.

Vojnicima i civilima čije kosti još uvijek leže po hrvatskim i slovenskim jamama dugujemo što vjerodostojniji, znanstveniji i istinitiji prikaz četverogodišnjeg razdoblja Nezavisne Države Hrvatske.

Smatrate li ozbiljnom raspravu o tome koja je održana na HDZ-ovoj tribini na kojoj su nastupili povjesničari dr. Miroslav Akmadža i dr. Ivo Lučić?

Dr. Miroslava Akmadžu i dr. Ivu Lučića cijenim zbog njihovog doprinosa svaki na svojem polju rada. Zaista nema potrebe da ukoliko već ne žele ponovno pregledati komunističku historiografiju o Jasenovcu da koriste svoje institucionalne privilegije (koju mi ostali zbog od medija proglašenih "kontroverznih" nemamo) kako bi pokušali obeshrabrili i uniziti one koji svoje slobodno vrijeme koriste za istraživanja od narodnog i nacionalnog interesa. Trebali bi se zapitati zašto njihove institucije unutar kojih su zaposleni nemaju dovoljno hrabrosti i mudrosti da to naprave.

AKTUALNO



ŠTO istraživati osim Jasenovca?

NDH je bila svijetla pojava u povijesti hrvatskoga naroda, napisao je jedan od najboljih hrvatskih povjesničara Jere Jareb, a danas predsjednik Ustavnog suda Frane Staničić groz u neznanju kad kaže da je izv. NOB do 1945. bila pozitivna pojava, *zaboravljajući* da su partizani ubijali stotine Hrvata već od 1941. po cijeloj Hrvatskoj, a 1945. na red za ubijanje došli su i Zagrepčani

Piše: IGOR VUKČIĆ

Uprkos zakladama, pogreškama i nepouzdanim izvorima, četverogodišnje postojanje Nezavisne Države Hrvatske svijetla je pojava u hrvatskoj povijesti. Hrvatski narod bio je nepobjeđiv. Suprotno i nedjelovanjem većine hrvatskog naroda država je bila suverena 16. travnja 1941. Hrvatski se narod mučio, borio i žrtvovao kroz sve četiri ratne godine da bi država očuvala. Nezavisna Država Hrvatska se neće biti postojanica samo u Parčetu i susjednim mjestima, nego je se trbala u prvom redu postojati i golemim brojem pripadnika hrvatskoga naroda: seljaka, rudnika, gradana, činovnika, profesora, književnika i naučnika, koji su pošteno preživjeli, stvarali, trpjeli i borili se za njeno očuvanje.

Osimak, je to iz knjige *Pola stoljeća hrvatske politike, 1935. – 1945.* hrvatsko-američkoga povjesničara Jere Jareba. Knjiga je prvi put objavljena 1961. u Bostonu, a u slobodnoj je Hrvatskoj objavljen njegov prijevod 1993. u izdanju Hrvatskoga instituta za povijest. Jere Jareb mlađi je 1972. godine na je mogao u prve ruke vidjeti što se oko njega događalo u Hrvatskoj. Bati je proveo u Zagrebu, sudjelujući pravo, u 1945. uopis je službeni komunistički otkriven te je studirao i doktorirao povijest na američkom sveučilištu Columbia.

Imao je tako najbolje od dvaju rješenja: osobni uvid u događaje koji su se odvijali pred njegovim očima, i slobodu da to opiše i stavi u odgovarajući povijesni kontekst. Od američkih i općenito inozemnih povjesničara koji su pisali o bivšoj Jugoslaviji pisao je znatno uvjerljivije jer je upoznao sve držitelje ljudje i imanje u njihovim odnosima. Od domaćih povjesničara, sve dionedavno, bio je bolji jer je o događajima pisao u slobodnom svijetu pa je mogao pisati realno, bez straha od političkih svjetlova progona i autocenzure. Na taj je način pisao o hrvatskoj politici u prvoj polovici 20. stoljeća pa onda i o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, bez uljepšavanja, ali i bez besomučnoga porajavanja.

Prema Jere Jareb kaže da će Hrvatska iz tog vremena ostati zapamćena kao "svijetla pojava, po pregaranju i idealizmu gotovo većine jednoga maloga naroda koji se bori za svoju slobodu", on ne bježi ni od negativnih ocjena. Primjerice, prije da je hrvatska politika, posebice ustajni pokret, potpuno zakazala u vođenju državnih poslova i očuvanju hrvatske države u postlijetarnoj Europi. HSS, dodao je, nije bio spreman za slučaj rata i također je potpuno zakazao u ratnom vrtulu kada su njegovi odgovorni političari morali stvarati odluke. Nadamo se da će suvremeni hrvatski povjesničari nastaviti ovim putem i svojim argumentima iz povijesnih vrtloha pomoći u analizi postojaka pojedinih aktera povijesti iz 40-ih, koliko su dopunili ploid njihova djelovanja, slabosti, krivih procjena

di korupcije, a koliko rezultat kretanja na koje nisu ni mogli imati previše utjecaja.

U Hrvatskoj već postoji mir radova o Druge svjetskom ratu koji to vrijeme pokazuje u realnome svjetlu. Nije ih teklo promati i čitati. Ostalo je još nekoliko slabije istraženih područja, poput koncentracijskih (taburnih) logora u Jasenovcu, Lepoglavi, Starom Gradisku ili Gospiću koje su držali ustaše, ali gotovo ništa ne znamo o koncentracijskim (taburnim) logorima koji su već u vrijeme rata držali partizane – primjerice u Lici kod Obrova ili u Slavonskom Densvcu.

Reče ovih dana (i ostale živ) predsjednik Ustavnog suda Republike Hrvatske Frane Staničić kako je narodnoslobođilačka borba bila iznervna i pravilna, a drugo je ono što se dogodilo nakon 1945. godine. Zauzet skupljanjem oružja, zaboravio je na sudbe kako su partizani nemilosrdno ubijali stotine i stotine svojih žetava već u prvom danima pobune u ljeto 1941. godine. Događalo se to u istočnoj Hercegovini po ratu u Lici, oko Bosanskoga Gradova, u Drvaru i Kaluđiću. Slijedio je Prijedor, Vrgorac, Bihać. U listopadu 1942. partizani su upali u Licku Rahov, i uništili 22 mještana. Izvjestan je bio taj antifašizam, uslikanost se poneko u Ustavnome sudu. Hrvatska je na njemu, zna se, članjelat.

Dugo bi trajalo rubanje slučajeva iz toga doba koji nita partizani država bio se pročlede do Dubae, ali ubijem napredak iz franječke bolnice, la valovani čista i zabludjela u Valuvano, Osijeku, Dubrovnu. I sve to prije srednja 1945. kada su red dolaze i Zagrepčani. Pogledajte porat komunističke ni net li prelistajte dokumente iz žbuka Partizanskog i komunističke repertoja i slučajev u Hrvatskoj i ne budite kao Frane. O stvarnim događajima u radnim usjetima u Druge svjetskom

ratu, zorno govore i brojni žrtvovali i sredne, više ili manje profesionalno napravljene publikacije povećane razum i potran dopadajama u pojedinim mjestima.

Ne bi bilo loše napraviti sintezu načina na koji su komunisti preuzeli vlast u Hrvatskoj. U taj tem već ima vrijednih radova, primjerice Zdenka Radkica o komunističkom postavljanju i stvaranju Hrvatske ustajne stranke. Objavljeno je i više zbirki dokumenta o protokomunističkom gerilskom uporu (oklajzama). Valjalo bi se više povesti pisanja biografski poznatih osoba iz tog vremena. Nemaemo ni jednu ozbiljnu biografiju, primjerice, Ante Pavelića, Slavka i Eugena Kvaternika ili Mladena Lorkovica i Ante Vekića i njihova pokušaja izvlačenja Hrvatske iz njemackoga ratišnog zarobljstva. Iznova bi trebalo pregledati podatke o onih nekoliko većih vojnih okršaja (Petrova gora, Kozara, operacije Bišjele (Neretva) i Crno (Sapkešje)). Analizirati uporabu postroja u protugerilskom ratovanju, jer, što zna, ti podatci mogu biti korisni u nekim budućim situacijama. Legendarna je priča o savjetu generala Janka Hebećka upućenom Antu Gotovinu reka proći partizanski opor napada na Knin. I naka napori sve drakcije nego što su u knjazi i ne ponovi njihove pogreške kad su, napadajući Knin, izgubili stotine velik broj vojnika.

Rezultati istraživanja potom bi se trebali pretakati u povijesne udžbenike i javnu sferu. I iz svojega međunarodnog skautstva Jere Jareb naglašava da je za sve potrebno vrijeme se i pravom zaključuje da na budućim nastajama laži velik odgovornost jer trebaju upozoriti sva povjeshke i nesreće hrvatske politike i iz njih izvaci pouku za budućnost. No prvo treba utvrditi bne povijesne činjenice, dodati bne, jer ni taj posao još nije dovršen.



Krešimir ROTIM, povjesničar

Goldstein je prepisivač komunističke mitomanije o Jasenovcu, ali posebno su besramne njegove laži o djeci

• Šta je nakon istupa Ive Goldsteina ostalo od svjedočanstva Jasenovca kao koncentracijskoga logora i treba li se oglašiti politička, odgojna institucija?

Goldstein je javno priznao ono što se dade očekivati da je o njemu svojedobno napisao njegov mentor Miroslav Brandt:

AKTUALNO

Hiperprodukcija znanstveno beznačajnih radova s duboko moralno kompromitirajućim metodologijom (prevrtljivosti, gdje znanstveni dokazi ne postoje izvanjeli objektivna činjenica. 'Tako to radi svi, pa zašto ne bih i ja?' Goldstein je iz pokušaja od SNN-a financiranog povjerenjaka glavni propisivatelj komunističke mitologije o logoru Jasenovac. Debita s Vukom pokazala je da se znače otkriveni i intervjui koji karikaturiraju jasenovačku logoru temelje na elaboratu Zemaljska komisija Hrvatske *Zločin u logoru Jasenovac (1946)*, izvješćima i memoarima nepismenima u režimu koji je imao jasnu partijsku viziju povijesti i time, a jama da se tito svi potvrditi organizirane je povratka obračuna s 'narodnim neprijateljima' od kojih je najmanje 200 tisuća ubijeno u posljednjim mjesecima. Naravno, ne-

rano kapitalizirao na sućim izborima kako bi smo riješi sve što se još valja riješiti iz razdoblja Drugoga svjetskog rata i poslije.

■ **Kako komentirate činjenicu da dr. Ivo Goldstein i drugi liječnici u zagrebačkim bolnicama, a ne jasenovačima su popisali navedena kao žrtve logora, i koja su onda preuzela, smatra jasenovačkim žrtvama. Što je to radi? Kako onda djeca koja su otkrivena i preživjela tretirati, jesu li oni žrtve?**

Lado me malo šis u akademski karjieri Ivo Goldstein više može izmamiti, dopušta rasuđuje čovjeka ta razina moralnoga pada zbog koje je u stajao samoga sebe uspriti (javnost vide, dakako, ne) da 'pa kad već nije drobilica, mora da je vidiš', ipak je posebno bezumno laganje o dje-

nedavno je Pupovac pustio audio izjavu Ljube Milošić (jednoga od dužnosnika u jasenovačkom logoru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojoj je priznao različite zločine. Ono što nije pustio, jest dio u kojemu Miloš prizna- je da su u Jasenovcu ubijene 'stotine i stotine hiljada ljudi'

dostaje mjestu da bi se svjedoče spomenuti svi zločini komunističke režima nakon 1945. godine. Otkrivena normalna znanstvenih i moralnih kriterija dokazi stvarne u takvom vremenu ne usmaju za odbijanje.

■ **Čije su spomenuti otkriveni jasenovačkih žrtava (više od 83 tisuće navedenih žrtava), kako su i jesu li našta- vani drobilice ili valjalo ih mođe kojim trećim na- činom, može li se bez odgovora na to pitanje službeni popis i lista Jasenovca smatrati vjerodostojnim?**

Fornička istraga i tvrdnje ekshumacije do su ras- prejavljivanja jasenovačkog mita. Potrebno je uz to uložiti daljnje napore kako bi se skupila sva relevantna arhivska gradiva i nekadašnja prošora NDH kao i diplomatskim medijima ona u beogradske vojne arhive. Ovo po- novnoga pregleda komunističke povijesti satoji se također u kritičkom pregledu pisane i usmene otkrivenja Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora koja je otkrila na tisuće lažnih optužbi i osuđenih ljudi u smrt, kao i na- pisanih memoara i izvješćima jasenovačkih zarobljenika koja su dosada brzo prepisana. O lažima koje se nalaze unutar njih moglo bi se napisati vještina knjiga.

Stvar bi se u perspektivi prepisivanja komunističke historio- grafije zapravo trebala biti jednostavna.

Naravno su svjedoci koje Goldstein, Kisić, Radonović i ostali proglašavaju nezgodnim narativom vremena za 'jasenovački logor smrt' u dokumentima Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora otkrili jednako sve. Bilo je masovnih stratišta, njihove točke lakacije, veličina, čak i razmak između njih, načina na koji su namješćeni žrtve itd. Na žalost, dok je ministar Obuljen, ne čemo moći pokrenuti temeljnu istragu, no nastavlja se daljnji rad brojnih istraživača, a zainteresiranost javnosti mo- že biti velika.

ci. Dokumenti ministarstva NDH i skupljena poslijerata izvješćivanja (pogotovo u slobodnoj Hrvatskoj) svjedoče o naporima vlasti (crkvene i državne) o tome da se izgra- dija, zapuštena i u partizanske propagandne svrhe iskori- štava dječja opća i etna.

Povijesna priča o humanosti hrvatskoga naroda kod je izvala borba za njegova opstojnost mora biti dio obrazov- nog kurikula, a ljudi poput Goldsteina potrebno je zbog moralne legijone držati dalje od javnih institucija i me- dija, a njegova omiljenom izdavaču. Prošlosti sada već ne samo zbog protuhrvatske već protopovijesne djelatnosti potrebno je oprezniji dočak javnoga novca. No ministar Obuljen i njegov odličnik, zatim finansijska revizija i nastav- lik stitaju se potencijalno konceptu u Ministarstvu kulture, pri su koraci pa i ve drugi.

■ **Isa li Hrvatska vlastita povijest Drugoga svjet- skog rata, povijest NDH i ustaškoga pokreta, li je još zaboravljena u mitovima jugoslavne historiografije? Je li sve čine se koristiti politika u NDH i ustaške pokrete (pobje i velika deza) samo ono što spomenuta historio- grafija kaže o tome?**

Djelom ima, no zbog općepoznatoga komunističkog narativa na dokumente NDH nakon preuzimanja vlasti, nedostupnosti arhivske gradnje (beogradske i vojnoob- vještajne u komunistima) potrebno je uložiti daljnje na- pore da se uspravo stvori laži zapadne i komunističke i prepisane u slobodnoj Hrvatskoj. Ljubi politika se u dokazivanju 'zločina i genocidne' naravi NDH temelji, živi i napaja na elaboratima Ožne o nekim vojnim i političkim dužnosnicima NDH, kod su im suške preu- de Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora festival pravde.

Primjer prvi. Nedavno je Pupovac pustio audio izjavu Ljube Milošić (jednoga od dužnosnika u jasenovačkom lo- ru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojemu je priznao različite zločine. Ono što nije pustio, jest dio u kojemu Miloš prizna da su u Jasenovcu ubijene 'stotine i stotine hiljada ljudi'.

Kome sada vjerovati? Ljubi Milošić, poznatiji 'stini' Zemaljske komisije iz Vladimira Žegavica napučen re- vizionisti ovih prostora? On je, podigam, ribicu u kon- kistiti Jasenovca pomoću disciplinirane demografije uplate brojku za deset puta nadajuci se kako će se im njegovom znanolcu 'cijepiti' velikonjki zločin i četnički dobro- voljci i tako opuniti jedinstvo naroda u Jugoslaviji. Moramo se ba prge odmaknuti od ovih bizantijskih laži. Dena po- litika zbog neznanja, nedržičkoga odnosa na populizam i loše ljudske selekcije uglavnom sivi pogled na razdoblje Drugoga svjetskog rata svodi na izvremena hladnoratovska sinagmu o 'osudi svih totalitarizama'.

Puna su im ustaševine, istine i hrvatske povijesti, ali kada su treba sagledati u okolnostima hrvatske države stvarne nakon osnaka stoga borbe, dvoje pobunjeničke vojske i dvoje

savemika koja ti objasnjavaju, vojno (surađija s četnicima) i na svaki drugi način radi o optanku, onda hrabrost izostaje. Hrvatska povijest uči na da napori i žrtve posljedica nepofat- ljanu većine dovode do obojedenih poruka u našem narodnom životu ne usmaju da će tako biti i ako sve teme. Najpucima i civilizira čje kosti još uvijek leže po hrvatskim i slovenskim ja- mima dogledno bio vjerodostojni, znanstveni i istiniti pri- kaz četvrtogodišnjega razdoblja Nezavisne Države Hrvatske.

■ **Smatrate li otkrivenje raspisa u tome koja je odr- žana na HDZ-ovoj tribini na kojoj su nastupili povjesni- čari dr. Miroslav Akmanđić i dr. Ivo Lučić?**

Dr. Miroslava Akmanđić i dr. Ivo Lučića cijem zlog zlog- boga prisnu, svakoga na svojem polju rada. Zanta nema potrebe da se, ako već ne žele ponovo pregledati komu- nistička historiografija u Jasenovcu koriste svojim instituci- onalnim privilegijama (koji mi ostali, od medija proglašeni 'kontroverzima', nemamo) kako bi pokušali obelodaniti i unižiti one koji se svojim slobodnim vremenom koriste za istraživanja od naroda i nacionalnoga interesa. Trebali bi se zapitati zašto njihove institucije unutar kojih su zapos- leli nemaju dovoljno hrabrosti i mladosti da to naprave.

Dr. Stjepan RAZUM, povjesničar: Rad dr. Goldsteina bezvrijedna je "znanstvena" pljava



Izpravna kronologija osnovni je preduvjet pouzdanja naše prošlosti. Ako se liš dogleda u svibnja 1945. taj se događaj ne može pripisati godini prije toga. Dr. Ivo Goldstein po zvanju je sveučilišni profesor povijesti. Bio- vie se hvatkom srednjovjekovnog povijesla, a onda se prebacio na povijest XX. stoljeća. I u srednjovjekovnom razdoblju vremenske su odobnice bitne za razumijevanje događaja, premda nam je očuvani mali broj ih odobica. Ali kad je riječ o XX. stoljeću, na temelju svakočehvalnih novina i pogovora na temelju mnoštva pisanih izvora u različitim arhivama, možemo predložiti život ljudi iz dana u dan. To je moguće učiniti za mimodopliku razdoblje, kao i za ratno razdoblje. Stovše, to je moguće učiniti i za ograni- čene prostore. Tako je Igor Vukac napisao knjigu Jasenovac: iz dana u dan (2019.)

Ljudski život na ovoj zemlji završava redovitim, pri- rodnom smrću, ili neredovitim, nasilnom smrću. Kod svih nasilnih smrti okolnosti mogu biti poznate ili nepoznate. U slučaju smrti, tijelo ubijeno ili su pokopane, te im je grob poznat, ili su namjerno skriveni (možda na neki način uniženi), pa im je grob nepoznat. S obzirom na narodna mudrosti i treću stinu "zaklela se zemlja raj, da se sve taje sazna", skriveni grobovi i stratišta naknadno se otkrivaju. Od preko 83 tisuće strvatih li narodnih žrtava i poznatoga popisa žrtve ustanove Spomen-područja Jasenovac, do danas nam je poznato 725 zemnih ostataka

Teško je vjerovati da bilo što drugo može zamjeniti simbol DROBILICE za one koji ne žele dobro ovom narodu i njihovoj državi.

Očito je puno drobilčara u Ministarstvu drobilčara kada vjeruju da će time što nas proglašavaju antisemitima zaustavi hrabre povjesničare i ISTINU o kojoj oni pišu.

Pitanje koje im postavljaju ljudi iz naroda:



Akademik Josip Pečarić

PISMO ROMANU LELJAKU

Poštovani g. Leljak,

Zahvaljujem Vam se što ste i meni poslali Vaše pismo Ministru znanosti RH u kome konstatirate: 'ovim putem želim jasno i nedvosmisleno istaknuti da ja, Roman Leljak, ni u jednoj od svojih šezdeset objavljenih knjiga nikada nisam poricao, osporavao niti umanjivao Holokaust'.

Činjenica je da se ovih dana masovno iskapaju masovne grobnice koje su nam partizani svojim egzekucijama ostavili s kraja 2. Svjetskog rata i poslije njega. Kako sve vlasti u RH ne žele ili ne smiju zastupati hrvatski nacionalni interes samo nastavljaju politiku da se lažima o hrvatskim zločinima prikriju partizanski i komunistički zločini kako se to radilo u prethodnoj državi.

A Vaš rad na partizanskim zločinima je izuzetan pa ste i vi sa nama uvršteni u navodnom 'poricanju, osporavanju i umanjivanju Holokausta.' Zapravo bi bilo neobično da nisu zapazili Vaših šezdeset objavljenih knjiga o tome jer za to su im dovoljne one o Hudoj jami ili moga samo ona fotografiju djevojačkih pletenica.

Zapravo nisam bez razloga nazvao to ministarstvo Ministarstvom drobiličara.

Svojevremeno je dr. sc. Ivo Goldstein izmislio drobilicu u Jasenovcu pa sam ga nazva IVO DROBILICA. To ime mu je široko prihvaćeno u RH i van nje.

A Ivo Goldstein je (s tatom amaterom povjesničarem) napisao knjigu:

Ivo GOLDSTEIN, Holokaust u Zagrebu, Novi Liber, Židovska općina Zagreb, Zagreb 2001. 725 str.

Drugo izdanje je iz 2024.

Novo izdanje Ive Drobilice o holokaustu u Zagrebu s toliko grobišta partizanskih zločina samo u i oko Zagreba.

Zar onda Ministarstvo ne zaslužuje naziv MINISTARSTVO DROBILIČARA?

(Možda je ispravnije Ministarstvo Drobiličarstva.)

Podsjetit ću Te da sam objavio i knjigu povodom te knjige Ive Drobilice:

J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

A u toj knjizi ima poglavlje o revizionizmu i poslije akademika Franje Tuđmana najviše prostora su u njem posvetili meni i mojoj knjizi polemičkom odgovoru na knjige „Tuđmanov jasenovački mit“ ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu „Srpski mit o Jasenovcu“ iz 1998. i 2000.

Jadno je da ne može jasnije biti kad stranka na vlasti tako posredno preko mene proziva Utemeljitelja RH.

Ministarstvo drobiličara proziva i dr. sc. Vladimira Horvata, Igora Vukića, mr. sc. Stipu Pilića i dvostruku doktoricu znanosti Blanku Matković.

Oni su aurori knjige „Jasenovački logori – istraživanja“. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, a tiskana je u Zagrebu 2015.

Knjiga je napadnuta odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu. Naime „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela reagiranja Slavka Goldsteina, dr. sc. Hrvoja Klasića i dr. sc. Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, tadašnje ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

U njihovu obranu su Pismom HAZU stali:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ilica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

prof. dr. sc. Ivan Malčić

doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan

prof. dr. sc. Srećko Kovač

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

dr. sc. Hrvoje Kalinić

izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević

prof. dr. sc. Boris Širola

dr. sc. Stjepan Kožul

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić

mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik

dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za
istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München

doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)

prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr.sc.Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof.dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporna Pismu HAZU:

Đivo Bašić, prof; Dubrovnik
Velimir Čerkez

Ivan Vukić,
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stanko Šarić, dipl. Ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Janko Bučar, dipl. Pravnik, karikaturist
Branko Haubrich iur.
Dijana Bigunac, Vodeći stručnjak za geologiju, INA d.d.
Stipo Pilić, prof.
Dijana Bigunac, MBA, doktorandica na RGNF
Ivo markulin,kap.d.pl.
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
Marija Markic, CTC. Toronto
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Juraj Cigler, dipl. inž. Građ., Čakovec
Jasenska Polić Biliško
Branko Prpić, prof. Sociologije
Marija Kramer
Dr. med. Aleksander Kršnjavi, Švicarska
Josip Malović
Pejo Čičak
Mislav Benčević
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Mate Sušac
Vide Blažević
Krunoslav Gliha
Marijan Petek mr. sci.
Domagoj Musa
Milat Gojmir dragovoljac svetog Domovinskog rata
mr. zn. Marica Đureković
Josip Kokić
Ante Kukavica
Krešimir Kraljević, Kamenjar.com
Renato Šelj, umirovljeni bojnik HV
mr. sig. Ivan Lulic
Miljenko Plisic
Viktor Dukić
Vera Primorac, književnica
Ivan Vrdoljak – svećenik
prof. u mirovini Ante Čizmić
Miroslav Papić
Vladimir Mrkoci,prof.povijesti
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik
Stjepan Tokić dočasnik HV i Google moderator
Oskar Šarunić
Ivanka Čuljak, prof.

Vlatko Bilić, dipl.ing., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Smiljana Šunde, novinarka u publicistkinja
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Ana Barišić
Marko Žarko
Marija Senjić
Niko Senjić
Vicko Goluža
Đurđica Bastjančić, prof. ;
Ivan Bastjančić, dipl.ing stroj. ;
Iva Bastjančić, nastavnica.
mr.sc. Jelenka Vučkov
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Josip Maršić
Danijela Šakota, novinarka
Božidar Ručević, dipl. inž.
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Franislav Stanić, osnivač portala kamenjar
Nikola Mulanović
Ante Stipic ing brodogradnje
Antun Raguž, prof, Švedska
Marija Bakovic, Stockholm
Robert Majerić dipl.ing.el.
Josip Grilec, mr. sci.
josip vučetić, glavni urednik portala www.dragovoljac.com
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ljilja Zovko
Don Vjenceslav Kujundžić Split
Miljenko Mustac, Privlaka/Salzburg
Franjo Žgela dipl.ing.arh.
Ankica Markulin, prof.
Prim.mr.sc.Miljenko Raos dr.med.
Ivana Babic, prof. hrvatskoga jezika i knjizevnosti
Tonći Zokić, Orebić
Dusko Abramovic, Toronto - Canada
Nevena Abramovic, Toronto - Canada
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Vanda Boras Podravac Senj-Canberra (Australija)
Petar Gelo, Melbourne
Don Lazar Čibarić
Dr Josip Divic, SAD
Antun Drndelić, novinar

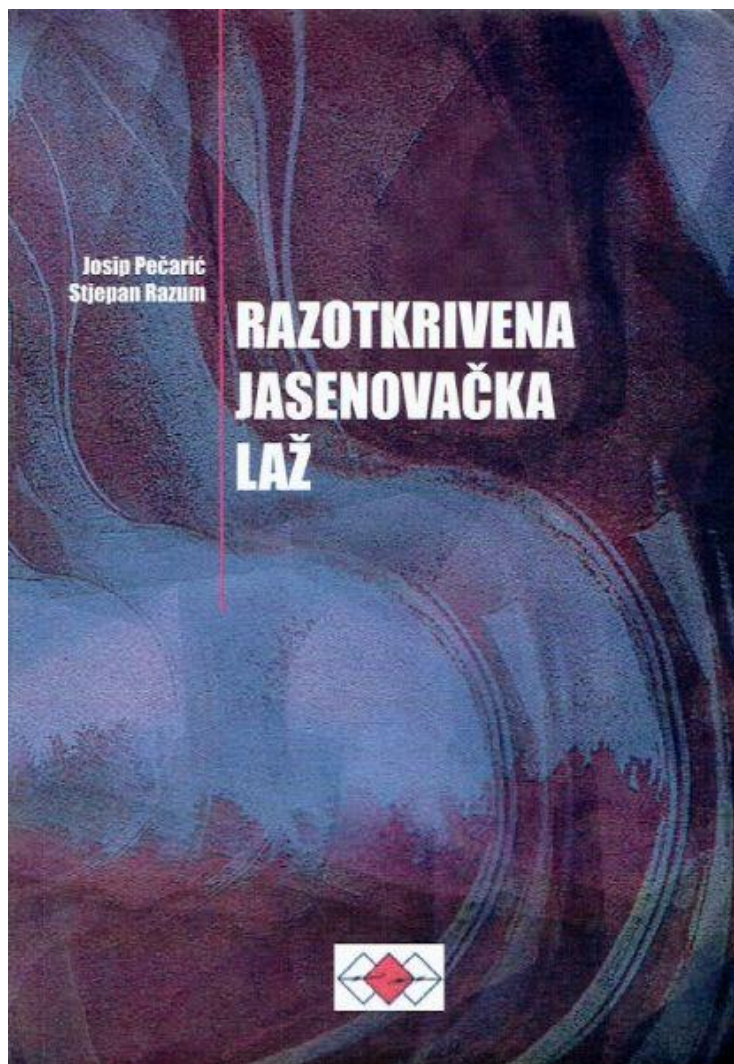
mr. sc. Đuro Škvorc, Križevci
Željko Antun Milina, Nova Gradiška
Marija Milina, Nova Gradiška
Ivan Budimir
Hrvoje Budimir
Mirjana Budimir
Tomislav Budimir
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Mario Filipi
Rudi Tomic, Hrv. Akad. hazud/d, Kanada
Tomislav S. Krčmar
Radoslav Maric, M. D., New York
Miroslav Papic, dipl. Ing. Stroj.,
prof. Ikica Čuvalo
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Zlatko Uvanovic
Zlatko Klarin, ing.
Andro Klarin, ing.
Zrinka Klarin
Dr. Anto Križić, Berlin
Marijan Križić, Zagreb
ing. Stipo Barać
Nikola Bašić, pisac, Vis
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dipl.-ing. Stjepan Poropatić, Štuttgart
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Daran Bašić, branitelj, Mostar
Zdravko Lozar, slobodni umjetnik .Berlin
Jakov Lozar,ekonomist.Berlin
Ante Tokic, HFDV,Berlin-Livno
Slobodan Vlašić, dipl. oec.
Vesna Plazibat, Split
Edo Pivcevic
Katica Žmire
Ivo Poljak
Jakov Vranjkovic
Marta Čerina, Zagreb
mr. sc. Ivan Mance
Lovro Čindori, kanonik, Zagreb
Matija Grgat

Pismo je dano i u knjizi:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

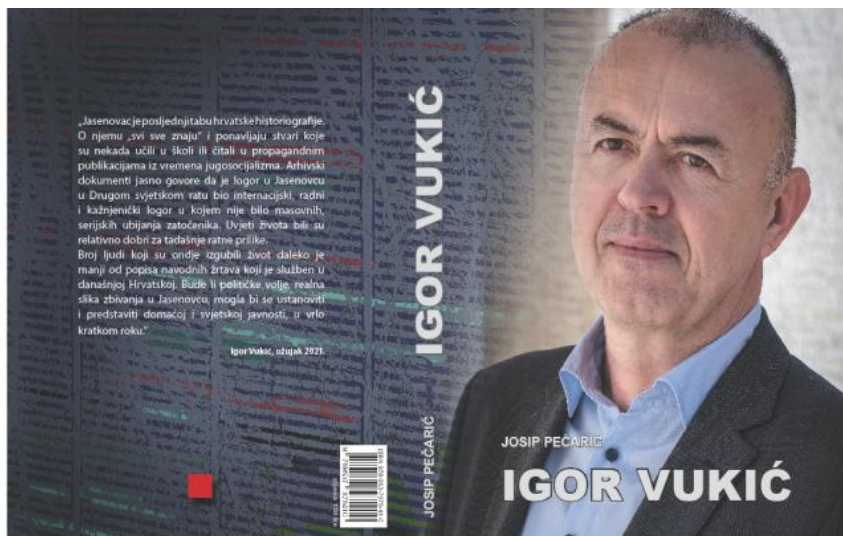
Treba li spomenuti da su prozvani oba predsjednika Društva koje je tiskalo spomenutu knjigu?

O društvu i o njima pogledajte moje knjige:

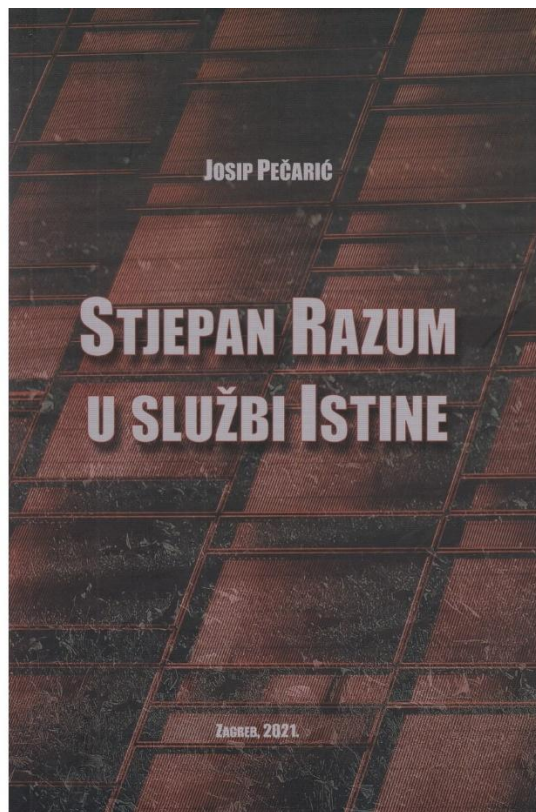


J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

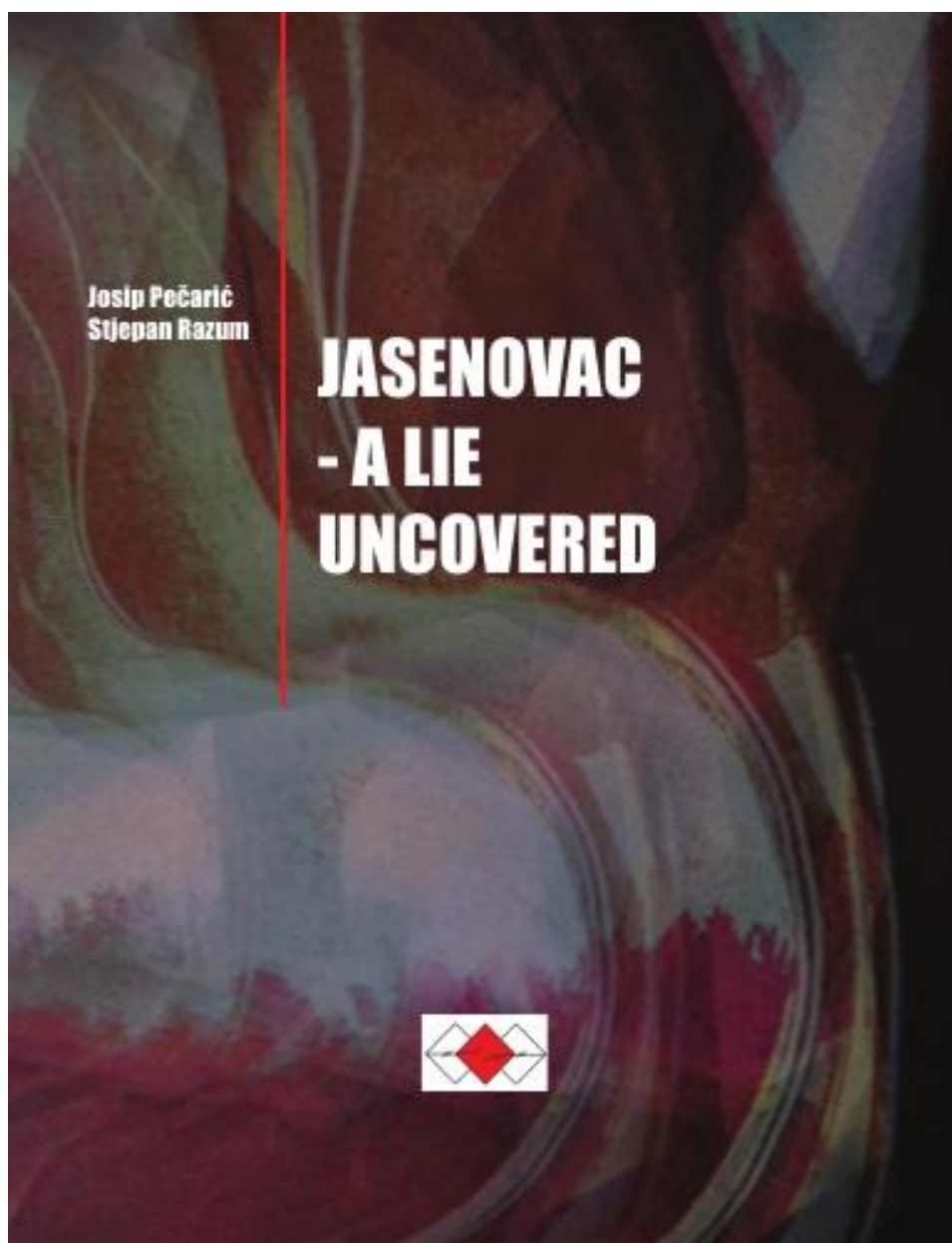
J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.



J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.



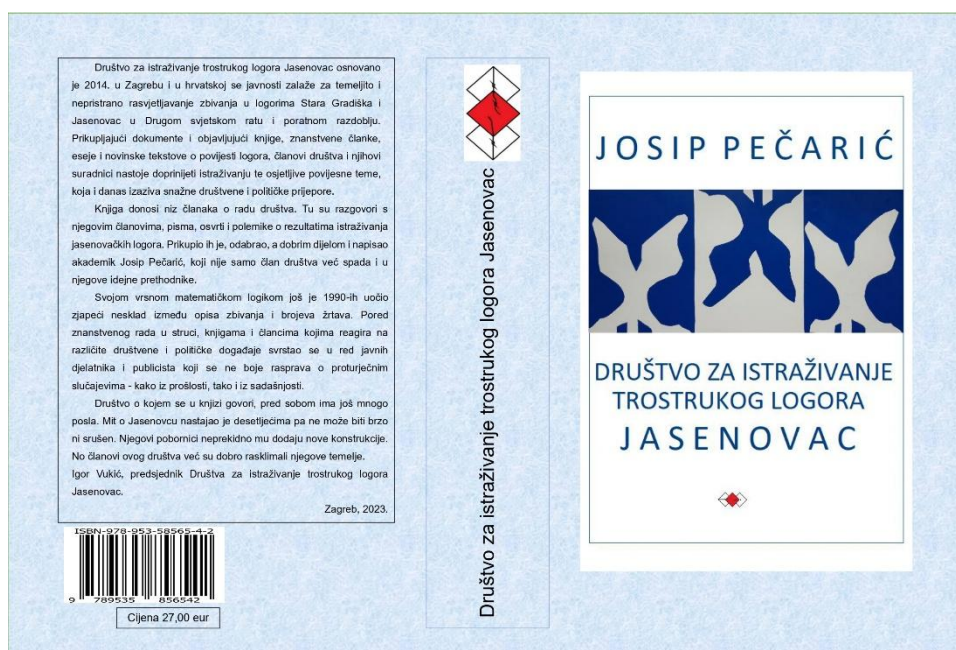
J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.



Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.



J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.:

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

Važno je spomenuti da su Blanka Matković i Stipo Pilić, koji su objavili niz knjiga o poslijeratnim zločinima, osnovali su udrugu **Hrvatska družba povjesničara Dr. Rudolf Horvat (statut)**, nazvanu po znamenitom hrvatskom povjesničaru i autoru knjige “Hrvatska na mučilištu” Rudolfu Horvatu.

<https://croatiarediviva.com/>

Posebno je važan opus i knjige mr. sc. Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, o kojima sam napisao knjige:

J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

Nisu spomenuta dva doktora računarskih znanosti Nikola Banić i Mladen Koić koji su napisali niz članaka i knjigu o lažnom popisu u Jasenovcu, ali ni dr. sc. Josipa Jurčevića. Valjda zato što je Jurčević u Saboru.

Mislim da bi Ministarstvo drobiličara trebalo zahtijevati da se u školama u RH uči i srpska pjesma o zločinima u logoru Jasenovac tijekom Domovinskog rata:

JASENOVAC

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbin kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
"Srbosek" im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Dr. Milan Bulajić, "Jasenovac - Ustaški logori smrti ● Srpski mit? ● - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima", Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

Valjda su zato u Ministarstvu drobiličara odlučili da preko napada na mene napadnu Utemeljitelja RH, jer je ovu knjigu dr. Bulajić napisao poslije neslavnog sučeljavanja sa mnom na radiju Slobodna Europa (Prag):

<https://youtu.be/HwRioz8ohnM> - 1 dio

https://youtu.be/gkEL6G_NhIo - 2 dio

<https://youtu.be/f-IVXDTr4FY> - 3 dio

<https://youtu.be/jfWf86CygBU> - 4 dio

Da, branio sam Tuđmana pa priznajem:

KRIV SAM!

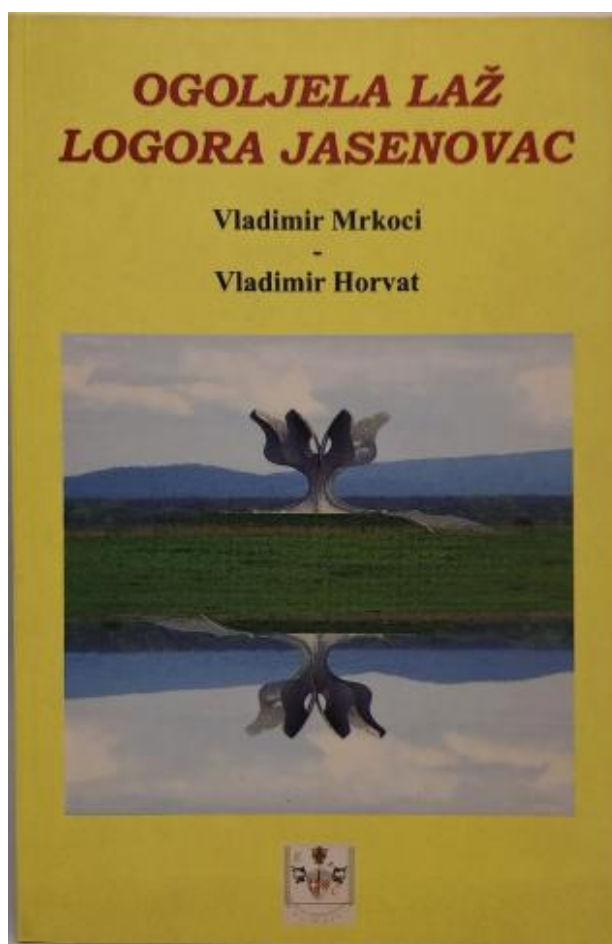
Dr. sc, Josip Pečarić,
redoviti član HAZU,
izvanjski član DANU,
redoviti član HAZU sa sjedištem u Mostaru

**JE LI PATER DR. SC. VLADIMIR HORVAT
ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA
ZBOG DVIJE KNJIGE O JASENOVCU ILI ZATO ŠTO
JE PRVI RAZOBLIČIO VELIKOSRPSKE LAŽI NA
JEZIČNOME PLANU I NEPOSTOJEĆA »DVA VEKA
VUKA« II.**

S obzirom da Ministarstvo drobiličara provodi politiku SRPSKOG SVETA meni je doista teško odlučiti što im je veći problem tj. teško mi je odgovoriti na pitanje iz naslova.

Ostaje mi da u ovom tekstu ukažem na dvije knjige u kojima je koautor dr. sc. Vladimir Horvat:

1. • *Ogoljela laž logora Jasenovac*, Zagreb (2008.; suator Vladimir Mrkoci)



**PREDSTAVLJENA KNJIGA "OGOLJELA LAŽ LOGORA
JASENOVAC"
ZAGREB (IKA)**

16.05.2008.



Zagreb, (IKA) – Knjiga Vladimira Mrkocija i o. Vladimira Horvata “Ogoljela laž logora Jasenovac” predstavljena je u četvrtak 15. svibnja u velikoj dvorani Rezidencije Družbe Isusove u Zagrebu. Pozdravnu riječ okupljenima je uputio o. Marijan Steiner. O knjizi je govorio recenzent akademik Josip Pečarić, koji je istaknuo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s “glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu” to jest s Izvještajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača: Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izvještaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevu knjigu Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tiskanu 1985. Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente – da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu poslužili i navodi iz knjige Milka Riffera Grad mrtvih napisane 1945., a tiskane 1946. Pečarić je istaknuo kako Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava kolik je iskopano žrtava “Križnog puta” slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava. Recenzent je podsjetio da kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su, vjeruje, danas u Washingtonu. Naravno, nitko evidencijske knjige i ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više “političko oružje par

excellence” kako reče Mrkoci, rekao je Pečarić te zaključio kako je i dr. Vuković u svome tekstu ukazao i na svjedočenje Dragana Ercegovića iz Krila kod Splita koje je dano u razgovoru s Markom Barišićem 1996. koje potvrđuje partizanske poslijeratne zločine u Jasenovcu. Upravo o tome u ovoj knjizi piše dr. Vladimir Horvat u tekstovima Ustaški radni logor, partizanski logor smrti! Partizani su poslije rata nastavili s likvidacijama, a logor Jasenovac funkcionirao je do 1951. godine. Osvrte na pojedine dijelove knjige, te njihova pojašnjenja dali su i sami autori. Knjigu “Ogoljela laž logora Jasenovac” u biblioteci “Otkrivena istina” objavila je Naklada E. Čić iz Zagreba. U prvom dijelu knjige Vladimir Mrkoci uspoređuje podatke, posebice one brojčane koji se o broju stradalih u Jasenovcu predočuju javnosti. U drugom dijelu knjige predstavljena su istraživanja o. Vladimira Horvata u kojima on pojašnjava i približava činjenice o dva logora u Jasenovcu, te funkcioniranju logora do 1951. godine. U posljednjem dijelu knjige objavljeni su izabrani dokumenti i to odlomak iz Rifferove knjige “Grad mrtvih” i dokument švicarskog Crvenog križa.

<https://ika.hkm.hr/novosti/predstavljena-knjiga-ogoljela-laz-logora-jasenovac/>

Ne samo ovo izvješće već i tekst o toj knjizi koju je napisao prvi predsjednik našeg društva dr. sc. Stjepan razum govori u mojoj umješanosti i u ovajm 'zločinački pothvat' usmjeren protiv svih DROBILIČARA u RH:

Stjepan RAZUM, zc

OGOLJELA LAŽ LOGORA JASENOVAC

Prikaz knjige: Vladimir MRKOCI i Vladimir HORVAT. Ogoljela laž logora Jasenovac.

Niz: Biblioteka “Otkrivena istina”.

Naklada E. Čić. Zagreb, 2008., 127 stranica.

Za vrijeme II. svjetskog rata otvorena su sabirna polja za vojnike u gotovo svim zemljama koje su bile uključene u rat. No, osim vojnika, u ta su polja vlasti zatvarale i vlastite građane, ukoliko su procijenili da bi mogli ugrožavati državni poredak i samu državnu vlast. Na području Hrvatske, pod vlašću fašističke Italije, takva su sabirna polja osnovana na otoku Rabu, u kojemu je zbog najgorih zdravstvenih uvjeta, zbog nedostatka hrane i međunarodne skrbi, izgubilo živote oko 1.500 prognanika, osobito Slovenaca. Između 20. svibnja i 10. srpnja 1943. u jednom dijelu toga prisilnoga polja Talijani su zatvorili 2700 jugoslavenskih Židova, koji su bili već zatvarani na drugim mjestima po Dalmaciji i u polju u

Kraljevici. Na riječkom području, talijanska su sabirna polja bila ustanovljena u Bakru, Kraljevici i u samoj Rijeci. U lipnju 1942. na otoku Molatu upravitelj Dalmacije opremio je polje u kojem je držao 3.500 osoba. U tom je polju u roku od godine dana izgubilo živote više stotina zatočenika. Manja su polja bila ustanovljena u Vodicama, Osljaku, Zlarinu, Divuljama i Ugljanu. O svim tim poljima nalazimo osnovne podatke u knjizi *Inter arma caritas*.⁶⁰

Državne vlasti Nezavisne Države Hrvatske osnovale su, poput drugih zaraćenih strana, kao što su Njemačka, Italija, Velika Britanija i Sjedinjene Američke Države, sabirna polja (logore) na području kojim su one upravljale. Jedan od poznatijih logora je i onaj u Jasenovcu. To je bio logor koji se sastojao zapravo od četiri jedinice: I. Krapje, II. Bročice, III. Ciglana i IV. Kožara, te se rasprostirao na 200 četvornih kilometara. Prema svjedočanstvu samih zatvorenika – logoraša, radilo se o radnom logoru. Logoraši su radili u poljoprivredi i u raznim pogonima za potrebe same države. Logor je od trenutka osnivanja postajao malo-pomalo industrijski temelj države. O nutarnjem životu u logoru vjerodostojno svjedoči Milko Riffer u svojoj knjizi “Grad mrtvih”, objavljenoj 1946. godine, ali ubrzo i zabranjenoj, jer to Rifferovo svjedočanstvo nije podupiralo napuhanu laž o samom logoru Jasenovac, od kojega je tadašnja komunistička i velikosrpska promidžba napravila jedan od najstrašnijih logora II. svjetskog rata.

Tijekom četiri ratne godine u logoru Jasenovac stradalo je više stotina ljudi od raznih epidemija, ali i kao posljedica pojedinačnih pogubljenja. Mnogi su u logor došli, ali su se u njemu kratko zadržavali, jer su većinom bili odvođeni u Njemačku, za radnu snagu i tamo su, nažalost, skončali svoj život. No, sve što se u logoru događalo, posebno je zapisivano i čuvano u logorskoj pismohrani. Kada je 1945. partizanska vojska osvojila logor, pomno je čuvala sve pisano gradivo, kako bi se buduća vlast njime okoristila u optuživanju hrvatskoga naroda. Većina pisanog gradiva nastalog u logoru danas se ne čuva ni u Jasenovcu, ni u Zagrebu, nego najvjerojatnije u Beogradu. Radi pokoravanja hrvatskoga naroda, srpska je promidžba, a s njom i hrvatski sluganski komunisti, u cijelom poslijeratnom

⁶⁰ *Inter arma caritas*. L'Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947). U dva sveska: I. Inventario (Popis gradiva). II. Documenti (Isprave). Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: *Collectanea Archivi Vaticani*, 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 stranica. — Usp. Stjepan RAZUM. *Inter arma caritas*. L'Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947). ‘Djelotvorna ljubav između oružja. Vatikanski obavijesni ured za ratne zarobljenike koji je osnovao Pio XII. (1939.-1947.)’. U dva sveska: I. ‘Inventario’ (Popis gradiva). II. ‘Documenti’ (Isprave). Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: ‘*Collectanea Archivi Vaticani*’, 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 str. Odj.: Ocjene i prikazi. U: *Fontes. Izvori za hrvatsku povijest*, 11. Izd. Hrvatski državni arhiv. Zagreb, 11./2005., (tiskano 2006.), str. 315-321.

razdoblju natovarivala Hrvatima izmišljenu krivnju zbog logora Jasenovac. Svi oni koji su stradali kojekuda po Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Srbiji, pa i u Njemačkoj, postali su žrtve logora Jasenovac, tj. žrtve koje su, prema njima, prouzročili Hrvati. Štoviše, svi oni koje je pogubila komunistička vlast u mirnodopskom razdoblju nakon 1945. godine, također su ubrajani među žrtve logora Jasenovac, naravno do 1945. godine. Radi očuvanja vlasti i držanja u podređenom položaju hrvatskoga naroda, od logora Jasenovac učinjen je mit o mjestu strašnoga zločina za koji su odgovorni Hrvati. U tom mitu stvoren je nevjerovatan broj ljudskih žrtava, do 1.700.000 ljudi. Jugoslavenska vlast i tzv. SUBNOR u tri su navrata (1961., 1964. i 1984.) pokušali iskapanjima žrtava podkrijepiti tu megalomansku brojku, ali nikada to nisu uspjeli, pa su uvijek zataškavali rezultate svojih iskapanja. Uvijek su nailazili na kosti žrtava, koje su oni pogubili nakon 1945. godine. Oni koji su stvorili mit o logoru Jasenovac, posjeduju pisano gradivo samoga logora i ne dopuštaju da se njime danas itko koristi. Ta činjenica dovoljno govori da im ne treba vjerovati ni jednu tvrdnju koju iznose o logoru Jasenovac.

Za vrijeme komunističke vlasti mnogi su pisali o logoru Jasenovac, želeći poduprijeti stvoreni mit o njemu. Konačno, godine 2008. Vladimir Mrkoci i Vladimir Horvat objavljuju knjigu "Ogoljela laž logora Jasenovac" u kojoj, među prvim, jasno i bjelodano ruše polustoljetni mit o logoru Jasenovac. Znajući da je današnjem čovjeku "percepcija" nekoga događaja važnija od samoga događaja, pisci su zakoračili u područje koje predstavlja gotovo neosvojivu utvrdu, jer "percepcija" o logoru Jasenovac kao zločinačkom mjestu tako je jaka i kod Hrvata i kod neprijatelja Hrvata, da je gotovo svejedno što je sam logor bio. No, treba učiniti taj prvi korak, pa će se i "percepcija" s vremenom mijenjati.

Sve dosadašnje iznesene brojke žrtava logora Jasenovac samo su procjene, a ne i pojedinačni popis tih žrtava (popis koji se spominje u javnim glasilima tijekom 2009. godine, netočan je i neznanstveni). Taj će popis biti moguće napraviti tek kad bude dopušteno korištenje pisanoga gradiva, nastalog u samom logoru Jasenovac. Dok god netko krije to gradivo, taj je odgovoran za sve laži i pomutnje glede logora Jasenovac. Sasvim je razumljivo da je najodgovorniji za stvaranje mita i nametanje krivnje hrvatskom narodu partizanski i komunistički vođa, komunistički samodržac i masovni ubojica, Josip Broz, zvani Tito.

Zbog nepristupačnosti izvornom arhivskom gradivu, pisci Vladimir Mrkoci i Vladimir Horvat nisu si dali za cilj dati konačnu ocjenu logora Jasenovac i točan broj žrtava u njemu, nego su si postavili za cilj ukazati na sve moguće proturječnosti, besmislenosti i netočnosti koje proizlaze iz komunističke povjesnice kada je riječ o logoru Jasenovac. Vladimir Mrkoci u svom se pisanju nadovezuje osobito na tri knjige Antuna Miletića, "Koncentracioni logor Jasenovac", objavljene 1985. godine. Koliko su Miletićeve knjige debele i

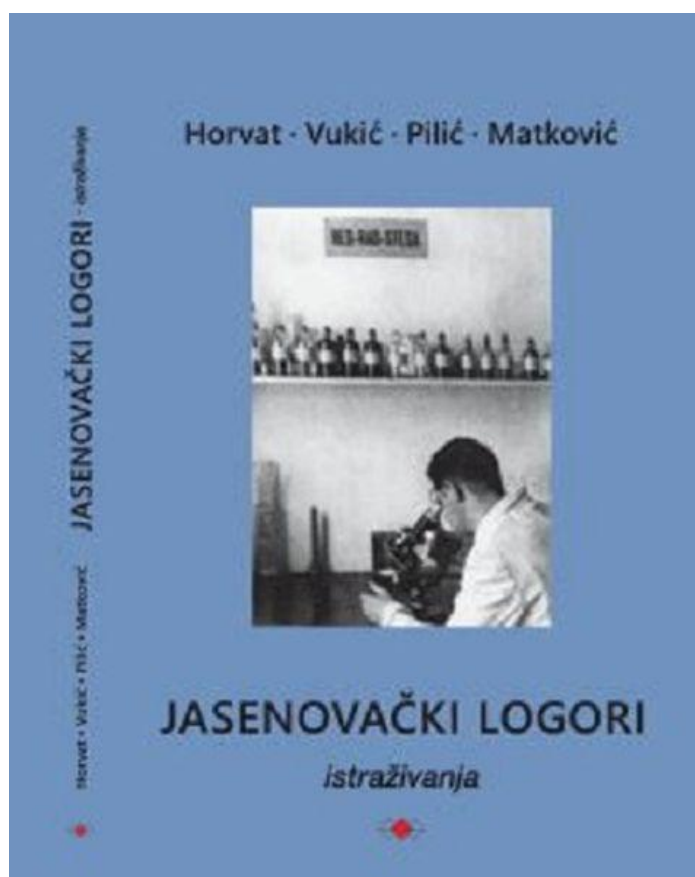
opsežne, toliko su netočne i neznanstvene. Glavni zaključci Mrkocijeve i Horvatove knjige mogu se svesti na sljedeće: za masovna ubijanja u logoru Jasenovac nema nikakvih dokaza; komunistička vlast pokušala je dokazati svoje teorije i svoj napuhani mit iskapanjima u tri navrata, ali to nije uspjela, jer je trajno nailazila na žrtve vlastitoga zločina; od svih nacionalnosti najbrojniji su logoraši bili sami Hrvati, protivnici ustaškoga režima; točan broj žrtava logora Jasenovac niži je od najniže službene komunističke procjene; logor Jasenovac bio je radni logor, a ne logor uništenja; konačno, logor Jasenovac postojao je i nakon 1945. godine pod upravom komunističkih vlastodržaca i u to je vrijeme nastao najveći broj jasenovačkih žrtava.

Sama knjiga satkana je od članaka koje su pisci objavili u časopisu "Fokus" tijekom 2006. godine. Nakon pregleda sadržaja (str. 5-6), na početku je otisnuta izvrsna ocjena akademika Josipa Pečarića, pod naslovom "Srpske laži i laži hrvatskih komunista o logoru Jasenovac" (str. 7-12). Mrkocijev dio knjige predstavljaju sljedeća poglavlja: "Genocid Hrvata nad Srbima – više pogodio Hrvate!" (str. 15-18); "Političko oružje 'par excellence'" (str. 19-25); "Tri kineska majmuna" (str. 25- 27); "Dokazujući istinu, Miletić potvrdio laž" (str. 28-33); "Picilijeva peć – 10 do 40 tisuća spaljenih!" (str. 34-37), s podnaslovom: "Ciglan-Gradina" (str. 37-38); "Pouzdanost istine nepouzdanosti svjedoka!" (str. 39), s podnaslovima: "Židovi" (str. 40-42) i "Djeca" (str. 42-44); "Drugarice na svim vodećim mjestima radnih skupina" (str. 45), s podnaslovima: "Komunisti" (str. 45-47) i "Dokumenti" (str. 47- 50); "Izjave svjedoka za udžbenike psihopatologije" (str. 50-54); "Ni Pol Potovi 'naučnici' nisu im dorasli!" (str. 55-60); "Milko Riffer: 'Grad mrtvih'" (str. 60-66), s podnaslovom: "Upravna pisarna – kavana na Zrinjercu!" (str. 66); "Kulturni i športski život logoraša" (str. 67-71), te "Bijeda hrvatske komunističke 'elite'", s podnaslovom "Zaključak: istina o laži Jasenovca" (str. 72-76).

"Prilog na kraju knjige", kako je navedeno uz Horvatovo ime na naslovnici (str. 3), odnosno "Dodatak: Istraživanja prof. dr. sc. Vladimira Horvata" (str. 77), napisao je isusovac, dr. Vladimir Horvat. Njegov se dodatak sastoji od dvaju tekstova. Prvi je zapravo novinarski razgovor s njim: "Istina o dva logora u Jasenovcu. Ustaški radni logor, partizanski logor smrti!" (str. 79-87), a drugi je odgovor Ivanu Fumiću, koji je bio prigovorio navedenom razgovoru: "Komunistički zločini. Partizani su poslije rata nastavili s likvidacijama, a logor Jasenovac funkcionirao je do 1951. godine" (str. 89- 98). Oba su teksta predhodno objavljena također u časopisu "Fokus".

Knjiga je opremljena s nekoliko crteža hrvatskih pušaka (str. 88 i 99), koje su se proizvodile u logoru Jasenovac, podkrijepljena je sa 171 bilješkom (str. 100-101)

i opremljena “Kazalom imena” (str. 103-104). Knjizi su na kraju dodani “Izabrani dokumenti”, tj. “1. Odlomak iz Rifferove knjige 'Grad mrtvih'” (str. 107-114) i “⁶¹.



⁶¹ Stručni članak o ovom izvješću Crvenoga križa napisao je Mario KEVO. Posjet poslanika Međunarodnog odbora Crvenog križa logorima Jasenovac i Stara Gradiška u ljeto 1944. U: Časopis za suvremenu povijest. Izd. Hrvatski institut za povijest. Zagreb, 40./2008., br. 2, str. 547-585. — O sadržaju ovog izvješća vidi i nizanku od pet dijelova: Tomislav VUKOVIĆ. Demistifikacija crno-bijele historiografije?! Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (1). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 41 (1790), od 12.X.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Ljekarna za zatočenike Jasenovca i Stare Gradiške. Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (2). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 42 (1791), od 19.X.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. “Izgledaju dobro, ali odjeća je oskudna”. Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (3). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 43 (1792), od 26.X.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. “Trude se koliko je moguće poboljšati situaciju”! Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (4). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 44 (1793), od 2.XI.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Nadbiskup Stepinac u Schmidlinovim izvješćima. Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (5). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 45 (1794), od 9.XI.2008., str. 25.

Dokument švicarskog Crvenog križa” (str. 115-126).² O sadržaju knjige opširno je izvijestio hrvatsku javnost Tomislav Vuković u dva napisa u “Glasu Koncila”.⁶²

Ova knjiga predstavlja Davidov pokušaj borbe s golijatski napuhanim mitom laži i krivotvorina. Znamo kako je završio Davidov pokušaj, pobjedom, a nema sumnje da će na kraju istina pobijediti laž.

Objavljeno u: Tkalcčić. Zagreb, 13./2009., br. 13, str. 698-702.

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2015/02/stjepan-razum-o-knjizi-ogoljela-lac5be-logora-jasenovac-vladimira-horvata-i-vladimira-mrkocija.pdf>

2. *Jasenovački logori – istraživanja*, Zagreb (2015.; suatori: Blanka Matković, Stipo Pilić i Igor Vukić.

O ovoj knjizi sam već pisao u PISMU ROMANU LELJAKU.

⁶² Tomislav VUKOVIĆ. Žrtve u neinteligentnoj političkoj promidžbi. Nn: Jasenovački logor između manipulacija i krivotvorina (1). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 48 (1797), od 30.XI.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. “U logoru je bilo 2.500-3.000 zatvorenika”. Nn: Jasenovački logor između manipulacija i krivotvorina (2). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 49 (1798), od 7.XII.2008., str. 25. — Vuković je nastavio razobličavati laž o logoru Jasenovac u nizanki “Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru”. Tomislav VUKOVIĆ. Manipuliranje fotografijama u formiranju javnoga mnijenja. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (1). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 6 (1807), od 8.II.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Kako je Slovensko primorje dospjelo u Jasenovac? Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (2). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 7 (1808), od 15.II.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Od nepoznatoga mjesta preko Like i Hercegovine do Jasenovca. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (3). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 8 (1809), od 22.II.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Kako je partizanski masakr pripisan ustašama. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (4). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 9 (1810), od 1.III.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Kako je “titovka” zamijenjena ustaškom kapom. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (5). U: GK, 48./2009., br. 10 (1811), od 8.III.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Opisi fotografija s unaprijed zadanim ciljem. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (6). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 11 (1812), od 15.III.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Besramno manipuliranje dječjim stradanjima. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (7). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 12 (1813), od 22.III.2009., str. 25.

Naime vrhunskli drobiličari - 'istoričari' u RH su tu knjigu napali autore te knjige Slavko Goldstein, dr. sc. Hrvoje Klasić i dr. sc. Tvrtko Jakovina, te stidljivo i Nataša Jovičić, tadašnja ravnateljica Spomen-područja Jasenovac.

A u njihovu obranu su Pismom HAZU stali su slijedeći antesemiti poi Ministarstvu drobiličara (popisu ću dopuniti i knjigama o nekima od njih da bi se vidjela sva veličina njihovog zločina i koliko je u pravu naše Ministarstvo u obranu svih drobiličara u RH, Srbiji itd.):

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.

akademik Andrej Dujella

J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.

J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/dujella.pdf>

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

J. Pečarić, Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić, Zagreb, 2019. str. 398.

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.

J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 2024.

J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/kosicthompson.pdf>

J. Pečarić, Braniteljsko priznanje biskupu Košiću / Pavković i Hrvatski biskup, Zagreb, 2026. str. 470.

akademik Dubravko Jelčić

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>

(strašno iz naslova se vidio da je akademik Jelčić imao i knjige sa mnom.)

akademik Marin Hraste

J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36152-marin-hraste>

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

A. Kaćunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>
J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
Ante Ivas, biskup šibenski
J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivasthompson.pdf>
akademik Stanko Popović
J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>
J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/stjepandicithompson.pdf>
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224.
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić / Branio je i Thompsona,
dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/soljacic.pdf>
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/brkovic.pdf>
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman

prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461.
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/zvonimirjanovic.pdf>
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
J. Pečarić, „Ja sam pobjednik“ / Nikola Štedul, Zagreb, 2022. str. 315.
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar

Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
J. Pečarić, Prof. Tomac i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/tomacthompson.pdf>
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
J. Pečarić, Vjekoslav Krsnik, Zagreb, 2021. str. 315.
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković

prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
 prof. dr. sc. Mladen Petravic
 prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
 prof. dr. sc. Luka Tomašević
 prof. dr. Ante Čuvalo
 dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
 dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
 izv. prof. dr. Ante Pavlović
 prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
 doc. dr. sc. Ante Periša
 Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
 J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
 J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/VidmarovicThompson.pdf>
 Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
 dr.sc.Ante Matana, dr. med
 prof. dr. sc. Milan Nosić
 don Anđelko Kačunko
 dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
 prof.dr. sc. Mile Dželalija
 dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
 J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.
 prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
 prof.dr.sc. Vlado Dadić
 prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
 J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>
 prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
 prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpura Pismu HAZU:

(...)

Nadam se poštovana gospodo iz Veleposlanstva drobiličara da sam vam pomogao u vašem pravljenju popisa antisemita u RH. Vjerojatno antisemita ima i među ovima koji su potpora ovom pismu koje je – zahvaljujući prozivanju 'istoričara' amatera Slavka Goldsteina i drugova pokazalo mnoge antisemite u RH.

Također neki od njih su pisali i knjige sa mnom pa vam i te knjige mogu pomoći u ovom izuzetno korisnom radu Ministarstva drobiličara.

Naravno moj doprinos ovom vašem veličanstvenom radu ne smanjuje rad onog po kome se vaše ministarstvo i zove, najpoznatijeg među 'istoričarima' u RH dr. sc.

Ive

DROBILICE.

Podsjetit ću Vas na njegovu knjigu o tome koja vam mora biti najvažnija u tom vašem veličanstvenom radu:

"Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas"

Tu knjigu je silno 'nahvalila' prof. Dr. sc. Mirjasna Kasapović na koju se i Ministarstvo poziva u svom popisu antisemita u RH, pa bi s pravom trebali uvrstiti u vaš popis antisemite barem one koje ona navodi u toj knjizi Ive Drobilica:

"U odjeljku o protusemitizmu poslije 2000. godine Goldstein spominje kojekakve incidente i njihove počinitelje: **Petra Vučića, Hloverku Novak Srzić, Antu Kostelića, Antu Bakovića, Vicu Vukojevića, Šemsu Tankovića, Milana Ivkošića, Branku Šeparović** (ovdje sam ja zakinut jer u originalnom Drobili tekstu se uz Petra Vučića i Branku Šeparović se spominjem i ja, JP)

(...)

Analiza protusemitizma u pravaštvu, katoličkom socijalizmu, agrarnom nacionalizmu, liberalizmu, socijaldemokraciji i drugima političkim ideologijama nadomještена je crtanjem 'protusemitskih profila' **Stjepana Radića, Ante Starčevića, Josipa Jurja Strossmayera, Frana Supila, Augusta Šenoa, Ante Kovačića, Antuna Gustava Matoša, Ksavera Šandora Gjalskoga, Milana Marjanovića** i drugih istaknutih figura hrvatske političke i kulturne povijesti. Nije ostao pošteđen ni **Miroslav Krleža**".

(...)

<https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagod-277126/>

Akademik Josip Pečarić

NAPAD HDZ-OVOG MINISTARSTVA NA OSNIVAČA HDZ-A I UTEMELJITELJA RH AKADEMIKA FRANJU TUĐMANA

29. lipnja ·

Igor Vukić je u razgovoru u emisiji Pleter 26. 6. 2026. u povodu Vodiča za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ konstatirao da sam ja prvi u RH pokrenuo pitanje srpskog preuveličavanja broja žrtava Jasenovca:

<https://www.youtube.com/watch?v=zrOIy2o8aMU>

Naime moja knjiga koju je tiskao Hrvatski institut za povijest to sadrži već u naslovu:

1. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Međutim, ono što je važno i što čini ovo Ministarstvo doista sramotno da sramotnije ne može biti jeste činjenica da je ta knjiga bila obrana akademika Franje Tuđmana Utemeljitelja RH od napada iz Beograda dr. Milana Bulajića utemeljitelja i ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu koji je napisao knjigu TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT.

Valjda u HDZ-u nisu imali niti jednog povjesničara koji bi branio predsjednika države koji je i robijao zbog pobijanja laži o Jasenovcu- Ili su samo kalkulirali jer je tada Tuđman bio bolestan? Bilo kako bilo nisu mi se trebali zahvaliti, ali napasti me da sam antisemit je dno dna!

Već sam konstatirao da su se time svrstali uz Bulajića i druga dva ravnatelja iz Srbije koji su me napadali ne tako davno:

1. MINISTARSTVO DROBILIČARA UZ TRI SRPSKA RAVNATELJA

2. SUKOB ZNANSTVENE ISTINE I IDEOLOŠKOG MITA:

SUČELJAVANJE PEČARIĆ-BULAJIĆ KAO SLOM VELIKOSRPSKE

PSEUDOHISTORIJOGRAFIJE (SUČELJAVANJE S PRVIM

RAVNATELJEM IZ SRBIJE KOJEGA PODRŽAVA 'MINISTARSTVO DROBILIČARA')

Zapravo najdraži mi je komentar koji je svojevremeno došao sa srpskog portala u Crnoj Gori. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“. U RH prvi koji su nastavili napade na Tuđmana i mene su bili otac i sin Goldstein. U knjizi HOLOKAUST U ZAGREBU postoji poglavlje o revizionistima. Najviše prostora im je dobio Tuđman, kao najveći revizionist, a posije njega ja. Ivo, danas poznat kao IVO DROBILICA, je u Globusu, 20. rujna 2002.tvrdio:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Takvog Goldsteina su predlagali za akademika. Nije ga zaustavio nitko iz HDZ-a nego ja.

Moja knjiga o tome je „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!“, Zagreb, 2012.

Prvi dio u naslovu se odnosi na mene, a drugi na Iva Goldsteina.

Smatrao sam sramotnim uopće što je Goldstein dogurao do Izborne skupštine.

HAZU opravdava što je na toj skupštini dobi manje od 1/3 glasova.

Ipak sam o tome govorio u Vukovara povodom obilježavanja Stote obljetnice rođenja Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana:

TUĐMAN I HAZU

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno. Cijeli život HRVATSKOG PREDSJEDNIKA (neki vole reći prvog hrvatskog predsjednika što meni nije jasno jer se odmah zapitam: A tko je bio drugi?) je bio takav da je to omogućio. Borba na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, najmlađi general u JNA koji se isticao proučavanjem općenarodne obrane, izuzetan znanstveni rad u povijesti, direktorovanje u povijesnom institutu, zatvor, povezivanje s tzv. hrvatskom neprijateljskom emigracijom, stvaranje HDZ-a, stvaranje države, pobjeda u Domovinskom ratu to je jedno jedinstveno djelo u kome je svaka karika bila nužna u ostvarenju cilja: neovisne države hrvatskog naroda!

Zato ne iznenađuje što se napada i dr. Tuđman kao povjesničar. Napada se sve što Tuđman jest. Ali napad na njega kao znanstvenika je i zato što on i predvodi hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti.

Tuđmanovo ime povezano je s Akademijom od 1965. godine. Tada su Miroslav Krleža i Vaso Bogdanov kandidirali Tuđmana za člana na Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti (JAZU). Glasovanjem je odobrena kandidatura, međutim naknadno je odluka poništena od strane Grge Novaka, koji je bio predsjednik JAZU-a. U pozadini odbijenice stoje Vladimir Bakarić ili Aleksandar Ranković. Tuđman je tada izgubio podršku lokalnih partijskih vođa. Unatoč tome ostaje ustrajno negirati tumačenja povijesti koja je smatrao štetnima za Hrvatsku i sve Hrvate, posebice se dotakao pitanja iz Drugog svjetskog rata i pitanje umrlih u logoru Jasenovac.

Danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću, u prijedlogu za Tuđmanov izbor u HAZU, svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretkom i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira: "U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."!

Dr. sc. Franjo Tuđman i ja postali smo članovi HAZU iste 1992. godine. On redoviti član, a ja član suradnik.

Znali su mi neke kolege sa Sveučilišta kojima nije bio drag Predsjednik komentirati njegov izbor u HAZU govoreći o njegovom školovanju, napadajući sam njegov doktorat i sl. spominjući veliki broj mojih radova i sl. Prvo je bilo smiješno jer ni ja nisam diplomirao matematiku, pa su i mene proglašavali amaterom, a u svezi s njegovim znanstvenim radom znao sam ih šokirati tvrdnjom da smatram Tuđmana najvećim hrvatskim znanstvenikom jer je on svoja znanstvena istraživanja ostvario sam i u praksi stvarajući hrvatsku državu. Pothvat za koji se vjerovalo da je nemoguć, pa je J.B. Tito tvrdio kako će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati svoju državu. a Franjo Tuđman je svojim znanstvenim radom osporavao tu tvrdnju da bi na kraju i politički i u ratu to i dokazao. Danas imamo Hrvatsku koja je posljedica i Tuđmanovog znanstvenog rada.

Pri kraju Tuđmanovog života povećao se utjecaj nositelja jugokomunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Tako u državnom saboru nije prošlo ni izvješće Komisije za žrtve rata i poraća za razdoblje od osnivanja do te 1999. godine pod lažnom tvrdnjom da se radi o konačnom izvješću. Godinu dana ranije ja sam – iako nisam povjesničar – odgovorio knjigom Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o Beogradskim konc-logorima na knjigu dr. Milana Bulajića Tuđmanov Jasenovački mit. Knjigu sam napisao na poticaj dr. sc. Mirka Valentića tadašnjeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest koji se o tome konzultirao s Predsjednikom. Ta knjiga je dovela do mog sučeljavanja na raduju Slobodna Europa s dr. Bulajićem koji je završio katastrofalno po njega. On se branio novom knjigom tvrdeći da je moja knjiga uz Cohenovu Srpski tajni rat najantisrpskija knjiga u povijesti i pisao je u njoj o nekakvoj ideologiji genocida Chohen-Pečarić Krajem 1999. napušta nas jedini hrvatski predsjednik i na pogrebu svjetski moćnici iskazuju svoj bijes prema njemu zato što je postigao ono što oni nisu željeli – stvorio je Hrvatsku. Nisu mu došli na sprovod, a sjetimo se kako su masovno hodočastili kada je umro jedan od 10 najvećih masovnih svjetskih ubojica JB Tito.

Moja nova knjiga o Jasenovcu, odgovor dr. Bulajiću, tiskana je 2000. godine i na predstavljanju sam najavio da će Bulajićevu ulogu preuzeti njegovi hrvatski učenici.

Zahvaljujući australskim Hrvatima tiskana je engleska verzija obje moje knjige. Tom prigodom pozvao me je stručnjak za pitanja genocida iz Veleposlanstva SAD-a. I on je znao za Srpska pretjerivanja s brojkama žrtava Jasenovca i pitao zašto ne prihvatimo deset puta manje brojke koje zastupaju Goldsteini. Rekao sam mu da mi nikada nećemo prihvatiti neistinite brojke. I u HAZU je organiziran sastanak Žerjavića, Bilandžića i mene. Na moje inzistiranje dogovorili smo rad u širem sastavu u kome će biti predstavnici svih strana. Do toga nikada nije došlo jer je Žerjavića samo zanimalo da se njegove tvrdnje potvrde u HAZU.

Smrt HRVATSKOG predsjednika donijela nam je detuđmanizaciju u RH, pa i u HAZU. Jednog od glavnih detuđmanizatora novog Predsjednika RH Mesića HAZU poziva na inicijativu Prvog Razreda, dakle razreda u kome su povjesničari, da cijeloj Akademiji održi predavanje – vjerovali ili ne – iz povijesti. Jedan od tih

povjesničara mi je poslije sa zgražanjem rekao kako je Mesić u predavanju imao 17 faktografskih pogriješaka. Vjerovali ili ne u pozivanju Mesića je glavni bio akademik Bilandžić koji je kao pseudoznanstvene radova, koji su postali pravo smeće, označio ono što se radilo prije Tuđmanovih radova.

Otac i sin Goldstein su u knjizi „Holokaust u Zagrebu“ iz 2001. jedno poglavlje posvetili revizionistima u Hrvatskoj povijesti. Naravno glavni revizionist bio im je dr. Franjo Tuđman. Poslije HRVATSKOG predsjednika najviše prostora posvetili su meni zbog mojih knjiga o Jasenovcu. Odgovorio sam knjigom „Brani li Goldstein NDH?“. Mladi Goldstein je dok je moja knjiga bila u tisku u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji pozvao na moje krivično gonjenje zbog specijalnog antisemitizma, a to vam je bilo to da njega - „gadim“.

Da, antisemitizam je ako napadate Iva Goldsteina.

Nisu tiskali moj odgovor, ali su napravili intervju sa mnom kada je moja knjiga tiskana. Odgovorili su Goldsteinovi tekstem „Akademik Pečarić uporno laže“. Pokazao sam da je veći dio njihova odgovora osnovana na njihovoj laži. Slažu da sam ja nešto napisao, pa tu „moju“ laž komentiraju. Uz prijetnju da će me onemogućiti u daljnjem laganju. Vjerovali ili ne? U Slobodnoj Dalmaciji – nisu htjeli (ili smjeli) tiskati moj odgovor. Prijetnja o mom „laganju“ odmah se počela ostvarivati!

I dok sve vlasti poslije prevrata 2000. godine sprovode detuđmanizaciju, državotvorni Hrvati pa i mi u HAZU se okrećemo glavnom udaru - kojim se svjetski moćnici svete HRVATSKOM predsjedniku – Sramotnom sudu u Haagu (kako je i naslovljena moja knjiga iz 2001.). Taj sud obavlja prljave poslove svjetskih moćnika pa je njemački parlamentarac Klaus-Peter Willsch u tekstu Mrtvačka sinoda u Haagu napisao da je suđenje hrvatskim generalima u Haagu zapravo suđenje mrtvom Tuđmanu. Naše Pismo VS UN-a potpisalo je skoro tridesetak akademika i biskupa, a supotpisalo još 2000 Hrvata, spomenut ću samo nekoliko stotina sveučilišnih nastavnika. Oспорavanje prava Hrvatima na samoobranu konstanta je u djelovanju tog suda i završila je ispijanjem otrova hrvatskog velikana generala Slobodana Praljka uz njegove riječi: „Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu“

Što se tiče detuđmanizacije kroz osiguranje jugo-komunističke paradigme u povijesti to je rađeno na sve moguće načine. Tako su u HAZU htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne! A zapravo je svim vlastima poslije 2000. itekako važno imati u HAZU 'istoričara' koji bi glasno zastupao jugo-komunističku paradigmu u povijesti. Ali koju korist imaju akademici koji su Tuđmana izabrali za akademika? S obzirom da je i Tuđman bio akademik, kao što sam i ja, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002...:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Goldsteina i predlaže, a zapravo vlast, smo zaustavili u tome. Ali kao rezultat detuđmanizacije imamo katedre za povijest na sveučilištima u RH na kojima dominiraju 'istoričari'. Tako i ovog tjedna u svojoj kolumni veliki hrvatski

kolumnist Zvonimir Hodak podrugljivo spominje 'čuveni povijesni trio Klasić, Jakovina i Markovina', a drugi su dobili nova imena kao npr. zbog glupave laži o logoru u Jasenovcu Ivo Drobilica. Naravno sve to zahvaljujući mnogim državotvornim Hrvatima školovanim i neškolovanim povjesničarima koji su objavili toliko radova o hrvatskoj povijesti tako da se 'istoričarima' danas mnogi rugaju iako ih vlast bezrezervno podržava. Spomenut ću npr. prijedlog akademika i povjesničara HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA, koji nije urodio plodom. Na vlasti je stranka koju je osnovao Tuđman, a podržava 'istoričare' kojima je i danas Tuđman RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA. A vlast i danas želi revizioniste i kazneno proganjati. Žele proganjati ISTINU.

Kao član inicijalnog odbora 'Tuđman 100' želio sam prijateljima darivati jednu knjigu objavljujući je na portalu dragovoljac.com. Moja prva knjiga iz 1998. je bila odgovor na napad na PREDSJEDNIKA. Imam i 5 knjiga koje u naslovu, podnaslovu imaju predsjednikovo ime ili su mu posvećene. Kako sam već objavio niz knjiga i o drugim izuzetnim hrvatskim domoljubima bilo mi je logično da sada to bude knjiga o nekom akademiku.

Imao sam sreću da sam bio prijatelj hrvatskom znanstveniku i hrvatskom domoljubi čiji su znanstveni pronalazak uspoređivali s jednim isto tako velikim povijesnim događajem u povijesti kao što je Tuđmanovo ostvarenje kojim je 'Sava potekla uzvodno'. Radi se o prof. dr. sc. Zvonimiru Janku, profesoru na čuvenom sveučilištu u Heidelbergu koji je nedavno preminuo u 90. godini života. Naime i Nijemci su vjerovali da neće nikada doći do spajanja dvije Njemačke. Ali Berlinski zid je pao, a poznati njemački matematičar Betram Huppert je u prigodi proslave 65. obljetnice života prof. Janka rekao kako ga je malo toga iznenadilo u životu, ali su ga doista iznenadila dva događaja – otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskog zida. A prof. Janko je malo poznat u Hrvatskoj jer je mnogima u Hrvatskoj kao veliki domoljub odmah hrvatski nacionalist. A voljeti Hrvatsku i hrvatski narod u RH nije dobrodošlo.

Zato sam bio uvjeren da je za taj dar najpogodnija knjiga o prof. Janku.

Knjiga PROF. DR. SC. ZVONIMIR JANKO, DOPISNI ČLAN HAZU dana je na portalu dragovoljac.com. A zapravo i ja poput njemačkog parlamentarca mogu reći da o UTEMELJITELJU REPUBLIKE HRVATSKE govore sve moje publicističke knjige, a ima ih 135. Iz jednostavnog razloga – NE BI IH BILO DA ON NIJE NAPRAVIO ČUDO DA SAVA POTEKNE UZVODNO!

HVALA

<https://www.dragovoljac.com/.../30711-akademik-pecaric...>

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

<https://www.dragovoljac.com/.../30711-akademik-pecaric...>

I prije dvije godine je predložen za akademika kandidat koji je čim je postao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Slavonskom Brodu uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana.

Evo mog govora na Izornoj skupštini Akademije na kojoj on nije izabran:

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,

Poštovani članovi Predsjedništva,

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je:...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglašili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglašivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vodi hrvatskoga naroda.

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske akademik Kuzma Kovačić piše: Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom 'pronasku' i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić) predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA).

O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupе. Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjatelju već je to glasovanje o nama samima - o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mogega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

<https://bezcenzure.hr/.../moj-govor-na-izbornoj-skupstini/>

*

Valjda je i ovo zahvalnost od Ministarstva i za to. Misle li oni da je Tuđman antisemit pa sam onda i ja. Doista ja Tuđmana branim svo vrijeme, a neki HDZ-ovci rade sve ono što žele oni koji su protiv Tuđmana!

Akademik Josip Pečarić



BEZCENZURE.HR

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče, Poštovani članovi Predsjedništva, Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak.

PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ I POSLIJE 11 GODINA O SLOBODI ISTRAŽIVANJA (JASENOVCA)

Dao sam vam link na najnoviji tekst prof. dr. sc. Matka Marušića

[NAROD.HR](#)

Prof. Marušić: Sloboda istraživanja Jasenovca zajamčena je trima dokumentima – narod.hr

Na tom portalu to je danas najčitaniji tekst!

U više mojih komentara spominjao sam Pismo HAZU i dao potpisnike tog pisma. Ali znate li da je to pismo o onome što smo pisali u tom PISMU HAZU prije 11 godina?

Da, predmet tog pisma bila je peticija u kojoj se traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja.

Da, i danas poslije 11 godina prof. Marušić upozorava Ministarstvo drobilčara da je sloboda istraživanja Jasenovca zajamčena trima dokumentima. Vjerovali ili ne! Ministarstvo vjeruje onima koji izmišljaju drobilice, grobišta od sjena oblaka, koji izmišljaju nove zakone u prirodnim znanostima a 'istoričaru' su, ali ne znanstvenicima kao što je prof. Marušić koji je stalno na listama najutjecajnijih znanstvenika u svijetu Sveučilišta u Stanfordu, a mene koji sam također na tim listama proglašava antisemitom zbog toga, a na listama Sveučilišta iz Stanforda su i tri profesora koji su kod mene doktorirali, izdaje se u svijetu znanstveni časopis s mojim imenom u naslovu (*THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES*), a također isti institut *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* tj. njihov izdavač Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press) izdaje seriju monografija s naslovom u koje je moje prezime i njihova kratica (*PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES*).

Je li doista ludo da Ministarstvo koje treba biti za znanost ne zna što je znanost!? Zar poslije 11 godina oni smisle glupavu optužbu za antisemitizam?

Evo vam zato samog pisma koje je dano u nizu mojih knjiga a u prvoj je to pismo i u naslovu :

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Jesam li u naslovu govorio o današnjem Ministarstvu drobilčara?

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić

Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademike Kusiću,

dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatala: *S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.*

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljem

Vam u privitku.

S poštovanjem,

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću,

obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za

znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to* (ta knjiga) *pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadjljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju

konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislama.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislama svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu

želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

*

To je jedno od dva pisma dana u knjizi, a u tom pismu naći ćete slijedeće:

PISMO HAZU

PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, KNJIGA „JASENOVAČKI LOGORI – ISTRAŽIVANJA“ RUŠI LAŽNI MIT O JASENOVCU U PRAH I PEPEO!
PISMO HAZU

AKADEMICI I SVEUČILIŠNI PROFESORI TRAŽE DONOŠENJE
DEKLARACIJE O SLOBODI ZNANSTVENOGA ISTRAŽIVANJA
MARKO LJUBIĆ, JESU LI JOSIP PEČARIĆ I MATKO MARUŠIĆ
POKRENULI LUSTRACIJU U AKADEMSKOJ ZAJEDNICI?
DAMIR KRAMARIĆ, I JUGOSLAVENSKI POVJESNIČARI PROTIV LAŽI
O JASENOVCU, A HRVATSKA PRISTAJE DA JU TUKU JASENOVAČKIM
MITOM!

MARKO LJUBIĆ, DEKLARACIJA O SLOBODI: SJENA STRAHA NAD
HRVATSKOM

VALERIJE VRČEK, ZNANOŠĆU PROTIV POLITIKANTSTVA
MARKO LJUBIĆ, MORE I OBRAZ: DRŽ' SLOVENSKOGA LUPEŽA,
SRPSKOME POMOZI! GOLDSTEINI ŽIVE OD PROPAGANDE - ŠTO ĆE
IM AKADEMICI;, ZNANOST I ISTINA

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, NUŽNO JE ŠTO PRIJE UTVRDITI ISTINU I
SAMO ISTINU!

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: NAROD KOJI ZABORAVI SVOJU
POVIJEST NEMA BUDUĆNOSTI, A U HRVATSKOJ JE PUNO ONIH KOJI
ŽELE DA JE ZABORAVIMO

MESIĆ SEBE PROGLASIO GADOM

EVO ZAŠTO NE DAJU ISTRAŽITI JASENOVAC

ODGOVOR HRVATSKOM ARHIEPISKOPU ALEKSANDRU

PRILOG: VISOK STUPANJ TOLERANCIJE PATRIJARHA IRINEJA

D. BOROŠ, NEMA POTREBE DA AKADEMIJA DONOSI DEKLARACIJU
O ZAŠTITI SLOBODE ZNANSTVENIH ISTRAŽIVANJA!'

KOMENTARI

Poslije 11 godina, a kao da su ovi tekstovi pisana danas,

Meni je smiješno i kako Drobiličari iz Ministarstva biraju rečenice nekih povjesničara ili 'istoričara' da bi tvrdili za nekoga da je antisemitist.

Zašto im na primjer za mene nije važno da je bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest (HIP) mene pozvao da pišem knjigu odgovor na napad na predsjednika Tuđmana, ili pak tvrdnju znanstvenog savjetnika iz HIP-a dr. sc. Zlatka Matijevića koji će pitanje:

"Što Pečarić radi u povijesnoj znanosti?"

komentirati:

"Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti!"

Je li i on antisemit po Ministarstvu drobiličara?

Josip Pečarić

**DR. SC. DAVOR MARIJAN, DRAGOVOLJAC.COM.,
2026.**

**DAVOR MARIJAN: POJAM REVIZIONIZAM BIO JE U
SFERI MARKSIZMA, U HRVATSKU GA JE UVEO
SLAVKO GOLDSTEIN**

Koliko smo puta na malim ekranima ili na sučeljavanjima povjesničara, političara i javnih osoba čuli optužbe za „revizionizam“, kada se raspravljalo o temama iz nedavne hrvatske povijesti? Što je točno revizionizam? Nevezano za povijesnu znanost, nešto revidirati znači preispitati, ponovno staviti na test i dodatno provjeriti. U tom postupku moguće je i dobiti potpuno nova saznanja, suprotna od onih koja su prije toga bila smatrana istinom. U hrvatskoj historiografiji pojam revizionizam uglavnom sa sobom nosi negativne konotacije, odnosno riječ je o etiketi kojom se diskvalificiraju nečija nova otkrića, pa i sam povjesničar kao znanstvenik, ako se usudi dirnuti u zadane povijesne dogme, najčešće između 1941. i 1990. godine.

Povjesničar Davor Marijan s Hrvatskog instituta za povijest, najpoznatiji po svojim istraživanjima Domovinskog rata i bogatoj znanstvenoj bibliografiji, napisao je pregledan rad o revizionizmu u kojemu je odlučio revidirati pojam revizionizma kako ga tumače naši povjesničari omiljeni u televizijskim studijima i redcima najutjecajnijih dnevnih novina i portala, te otkriti njegove korijene i specifičnosti u hrvatskoj historiografiji i javnom prostoru. Na Portalu hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa Hrčak možete pronaći njegov cjeloviti članak pod naslovom: „Suvremena hrvatska povijest i nevolje s revizionizmom“. U uvodu Marijan piše kako se pojam „povijesni revizionizam“ u Hrvatskoj pojavio tek početkom 21. stoljeća. Do tada je bio „isključivo u sferi marksizma, što je u slučaju Hrvatske (i Jugoslavije) bila stvarnost od 1945. do 1990. godine“. Marijan odmah na početku identificira „zaslužnu“ osobu za uvođenje tog pojma u lijevo krilo hrvatske historiografije i hrvatskog društva. Riječ je o Slavku Goldsteinu, osobi koja nije niti bila povijesne struke, napominje Marijan.

O Slavku Goldsteinu i njegovom prozivanju dr. Franje Tuđmana za povijesni revizionizam nakon 2000. godine Marijan piše: „Devedesetih godina promijenila se vlast u Hrvatskoj, zbio se rat koji kao izvanredno stanje nije bio pogodan za normalni život, pa ni historiografska istraživanja. Historiografija nije zamrla, a nakon 2000. dio nje etiketiran je povijesnim revizionizmom, a prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman prozivan najodgovornijim za njega. 'Otac' prozivanja za povijesni revizionizam bio je Tuđmanov politički protivnik Slavko Goldstein,

osoba bez formalnog povijesnog obrazovanja, i njegov slučaj pokazuje kako dobro umreženi medijski interesi mogu od besmislice napraviti pitanje 'životne važnosti', da ne kažemo nacionalnog interesa. Međutim, njegove su teze neprihvatljive u znanosti. Prozivanja za revizionizam u znanosti, pa tako i u historiografiji, apsurdna su jer, kako primjećuje M. Gross, 'svaki iskaz zastaruje i zahtijeva reviziju'. Što je znanost bez revizije? Jesu li znanstvenici koji rade reviziju revizori ili revizionisti – pitanje je za uzaludno gubljenje vremena.“

Marijan zaključuje kako je pojam „povijesni revizionizam“ blizak samo onom krugu ljudi koji ne vide nikakvu potrebu niti smisao dovođenja u pitanje slike Drugog svjetskog rata. Iznimka je jedino, navodi Marijan, brojka stradalih u Jasenovcu koja je smanjena sa 700 000 na 83 do 100 000. Međutim, i ta je brojka neutemeljena i nije nastala na povijesnim i drugim znanstvenim istraživanjima. Upornim ponavljanjem, piše Marijan, nova brojka ubijenih u Jasenovcu postala je prihvaćenom u dijelu društva. Optužbama za povijesni revizionizam nastoji se obeshrabrili povjesničare u njihovim istraživanjima i propitivanjima povijesti. Stoga je revizionizam „sfera dnevne politike, ali ne i znanosti“, zaključuje Marijan. Na kraju dodaje i kako povjesničar koji nije revizionist nema što tražiti u znanosti. Najbolje bi mu bilo ući u politiku i novac poreznih obveznika koji se ulijeva u historiografiju prepustiti onima koji nisu lijeni „uroniti u arhive“.

Tko su danas „sinovi“ prozivanja za povijesni revizionizam u Hrvatskoj? Jedan od najvećih je i doslovni sin Slavka Goldsteina, profesor povijesti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Ivo Goldstein. Zabrinut za „agresivni“ povijesni revizionizam, Ivo se „prekvalificirao“ iz medijevista i bizantologa u povjesničara 20. stoljeća. Međutim, na tom polju pokazao se amaterom kao što je bio i njegov pokojni otac. Ivo je pisao o Titu, Bleiburgu, Jasenovcu, partizanima i Tuđmanu grubo kršeći pravila povijesne struke i pokazujući iznimnu intelektualnu i profesionalnu lijenost u svojim knjigama, čija je svrha u prvom redu ionako bila braniti „tekovine antifašizma“, partizanski pokret i „državnika“, ne diktatora, Tita.

Uz Goldsteina, doduše ne tako glasno, javljaju se i ostali povjesničari koji su ideološki vezani za komunističko razdoblje i partizansku prošlost svojih predaka. Riječ je o poznatim povjesničarima koje često susrećemo na televiziji – Tvrtku Jakovini i Hrvoju Klasiću. Više vremena provode komentirajući tuđa istraživanja, no što sami pišu radove i „uranjanju u arhive“. Tema koja se danas ne smije dirati je logor Jasenovac koji je i Marijan spominjao. Bilo kakva sumnja u službeni brojku ili karakter logora u lijevom krilu historiografije izaziva zgražanje i osude. S druge strane, kada se „lijevi“ povjesničari uhvate svojih tumačenja i interpretacija povijesti, recimo Domovinskog rata, tada se brane slobodom misli, povijesnim pluralizmom, autonomijom znanosti i sličnim površnim izgovorima. Ne možemo ne primijetiti da se njihov povijesni revizionizam temelji uglavnom na „interpretacijama“, a ne na izvorima i istraživanjima.

Aktualni slučaj povučenog udžbenika povijesti najbolje oslikava hrvatsku historiografsku scenu o čemu je i Marijan ponešto govorio u svom preglednom članku o revizionizmu u Hrvatskoj. Članak je nastao prije gotovo pet godina, no i danas je aktualan. Kritičari udžbenika nastupili su isključivo znanstveno i

argumentima su dokazali kako je udžbenik manipulativan, prožet faktografskim pogreškama i metodološki loš. Riječ je uglavnom o povjesničarima koji ne nalaze put do medija, nemaju emisije na Prisavlju niti javljanja uživo tijekom obljetnica iz nedavne hrvatske povijesti, između ostalog i zato što su u arhivima. Povjesničari koji su zauzeti imidžom u javnosti, nastupima u središnjim dnevnicima i aktivističkim angažmanima nemaju radove i ne mogu intelektualno konkurirati svojim kolegama koji propituju njihove narative. Jedino što imaju jest toljaga zvana povijesni revizionizam. Zato u ovom slučaju povučenog udžbenika imamo struku s jedne strane i aktiviste s druge strane koji se koriste lažnim narativima u medijima, te izbjegavaju protuargumentaciju iz ideoloških razloga. Vrijeme će pokazati hoće li ovaj slučaj povučenog udžbenika revidirati prozivače za povijesni revizionizam. Njihove slabe kompetencije, nepoznavanje elementarnih činjenica iz povijesti i izbjegavanje sučeljavanja sa strukom u opoziciji mogli bi javnosti otkriti kako neki „stručnjaci“ nisu toliko stručnjaci, koliko su ideolozi, aktivisti i neostvareni političari.

<https://www.popodnevnik.hr/blog/davor-marijan-pojam-revizionizam-bio-je-u-sferi-marksizma-u-hrvatsku-ga-je-uveo-slavko-goldstein/234>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39139-davor-marijan-pojam-revizionizam-bio-je-u-sferi-marksizma-u-hrvatsku-ga-je-uveo-slavko-goldstein>

ZAVRŠNI TEKSTOVI

PORFIRIJE JE ZAPOČEO KANONIZACIJU RATKA MLADIĆA?



JOSIP VRIČKO

10. rujna 2026.

Pravi Perić nije onaj koji je patetično, parafrazirajući Arsena, govorio: „Zagreb i ja volimo se javno!“. Pravi je Prvoslav, naime, onaj iz Chicaga koji je (javno) pjevao o kokardi popa Đujića i evo ovaj što (javno) oplakuje ratnog zločinca. Razumiju li to – konačno – zagrebački porfirijanci?!

U najmanju je ruku čudno to što su neki ostali iznenađeni ugledavši jučer točno u podne u crkvi Svetoga Luke na beogradskom Vidikovcu **poglavara Srpske**

Pravoslavne Crkve Porfirija, kako, uz susluženje vladika, služi opijelo ratnom zločincu. A, tko bi (to) drugi doli **Prvoslav Perić**, koji je, makar je to javna tajna, bio izraziti favorit **Aleksandra Vučića** u veljači 2021., kada su na Izbornom saboru SPC-a u uži, tzv. apostolski ždrijeb, uz tadašnjeg mitropolitu zagrebačko-ljubljanskog, ušli još i episkop bački **Irinej (Bulović)** i episkop banjolučki **Jefrem**?!

Šavkat u pravi čas

Sva su trojica, istina, važila kao „sveštena lica“ bliska vlasti, ali kada je **arhimandrit Matej** iz Evandjelja izvukao kuvertu s imenom Porfirija, to je, nema dvojbe nikakve, izmamilo (karakteristični) osmijeh na predsjednikovu licu. Iako, ovo posezanje za svetom knjigom sugerira kako je riječ o Božjoj, a ne političkoj volji. No Bog je ionako – Srbin... Gotovo bi se zapravo moglo kazati kako je patrijarh bio neformalni Vučićev izaslanik u crkvi svetog evandelistu budući da predsjednik, ipak, nije mogao osobno pokloniti se sjenama srpskoga junaka; U goste mu je, naime, došao prevažan gost, predsjednik Uzbekistana **Šavkat Mirzijojev**.

Pa, iako su se Srbi od đenerala im opraštali od 12 do negdje iza 15 sati, nije imao kad s njima pustiti suzu. Toga tužnog dana... No bilo je Vučića; Ne, doduše, na opijelu, ali je zato predsjednik na sprovod delegirao brata i sina! Dobro veli glasnogovornica Europske komisije **Paula Pinho** pokop nije bio uz državničke počasti. Više – onako! – obiteljski su se Srbi opraštali od „kalinovačkog napoleona“. Dobro, malo je vojska pripucala na kraju sprovoda na Topčiderskom groblju, kojem su nazočili srbijanski te i eresovski ministri... Ali bolje da propadne Srbija, nego običaj...

Juda u Moskvi

I, sad evo već petogodišnju „kohabitaciju“ ovoga dvojca bosanskih korijena – Vučić iz Čipuljića (Bugojno), a Perić iz Osinje (Derventa) – resi gotovo nesvakidašnje suglase u vrlo delikatnim – poglavito za predsjednika – okolnostima; Naime, žestoki je val prosvjeda u Srbiji, s epicentrom u glavnom gradu, započeo u studenom 2024. nakon tragedije na željezničkom kolodvoru u Novome Sadu gdje je poginulo 16 ljudi.

Nakon nekoliko demagoških izjava u svezi ove tragedije i za nju odgovornih, Porfirije je skinuo masku u Moskvi, kazavši u travnju prošle godine kako je u Srbiji spriječena obojena revolucija. Što u majčici Rusiji vole čuti – zbog, jasno, paralela s Ukrajinom.

I, lijepo je – svakom! – Srbinu s braćom Rusima, ali valja se i kući vratiti. „Kao što je **Juda** izdao **Isusa**, tako ste i Vi, patrijarše, izdali narod“, poručili su mu prosvjednici, ponajviše studenti, koji više nisu imali nikakve dvojbe s kim Prvoslav tikve sadi.

Lijevi kružok

Imao je – eh, tko bi to zaboravio?! – patrijarh srpski i svoju zagrebačku epizodu. Gotovo je sedam godina stolovao u Zagrebu; Od 2014. kada je ustoličen u pravoslavnoj crkvi Preobraženja Gospodnjeg, pa sve dok ga, vidjeli smo, nije **arhimandrit Matej** izvukao iz knjige Svetih evanđelja 2021. Nastupno je naglašavao pomirenje i odnose pravoslavaca s drugim vjerskim zajednicama, a na ustoličenju je kazao kako u Zagreb dolazi “bez predrasuda, otvorena srca prema svim građanima Hrvatske i Slovenije” te kako će biti spreman na dijalog.

I, mnogi su mu povjerovali; Ubrzo je podno Sljemena zaživio Porfirijev kružok, koji je okupljao povremeno i više od 100, ali oko 60-65 onih stalnih zagrebačkih intelektualaca, koji su rado s mitropolitom zagrebačko-ljubljanskim razmjenjivali misli o raznim temama. O hrvatskoj zbilja, dojam je, ponajviše. Znakovito – ti su porfirijanci dolazi uglavnom slijeva. Na čelu im je, uvjetno rečeno, bio predsjednik **Ivo Josipović**, a osim njega uz Perićeve zavodljive skute rado su pristajali i: katolička teologinja **Anna Gruenfelldr**, isusovac **Tvrtko Barun**, rabin **Moše Prelević**, glumac **Vili Matula**, povjesničari **Tvrtko Jakovina** i **Hrvoje Klasić**, politolog **Dejan Jović**... i, trebali uopće naglašavati, etnobiznismen, kako ga je (kasnije) krstio osobno Josipović, **Milorad Pupovac**.

Crvenkapica iz Chicaga

A te seanse pod viskom patrijarhovim pokroviteljstvom moderirao je **Drago Pilsel**, koji je hrvatsku ljevicu pojačao do (još...) nesagledivih posljedica nakon što je banuo u Zagreb 1989. iz Argentine. Veliki je to nadnevak, uči nas povijest, za jednu malu državu, kao što je Hrvatska. Baš kao što je i veliki udarac za Pilselovu rodnu grudu gdje su ga naročito, još kao mladoga dečka, upamtili tamošnji Židovi.

Znala je povremeno te skupove uveličati svojom nazočnošću i bivša šefica hrvatske diplomacije **Vesna Pusić**, koja je domaćina egzaltirano nazivala rock starom zagrebačke salonske kulture. Nije tim porfirijancima naročito smetalo – toliko su se vezali za mitropolita – čak ni kada je odnekud iskočio video uradak na kojem se vidi kako rock star, padnuvši u sevda u Chicagu 2011., pjeva: „Što to sija na Dinari?“ te žurno – i spremno! – odgovara: „Đujićeva kokarda na glavi?! Kasnije je taj slavuj iz Chicaga tvrdio kako je vjerovao da će njegov domaćin, pop **Vojo Bilbija**, kad je navijestio kako će pjevati „onu našu“ zapjevati *Tamo daleko*. Kad ono... Eh, to je isto kako kada bi **Severina**, također jedna od njegovih poklonica (naočito je Prvoslav!) kazala kako je, snimajući onaj njezin glasoviti filmić, mislila da glumi **Crvenkapicu**...

Kaju li se gujolovci?!

Dakle, nakon što je Porfirije oplakao balkanskog kasapina i tako se svrstao uz svoga predsjednika koji nikada nije i nikada neće priznati kako je velikosrpska politika krvi i tla – poražena, bilo bi nekako za očekivati da se makar poneki porfirijanac pospe pepelom. Jer, jasno je – valjda! – da pravi Perić nije onaj koji je patetično, parafrizirajući **Arsena**, govorio: „Zagreb i ja volimo se javno!“. Pravi je Prvoslav, naime, onaj iz Chicaga koji je javno pjevao o kokardi popa

(vojvode) **Đujića** i evo ovaj što javno oplakuje ratnog zločinca, masovnog ubojicu civila.

Nemojte misliti da **Nenad Čanak** pretjeruje kada na dan ukopa veli kako uopće nije nerealno da će SPC toga balkanskog krvnika proglasiti svetcem; Slične njemu već je – kanonizirala. I, samo gledajte kako će njegov grob postati hodočasničko mjesto. Uostalom, patrijarh je već svjedočio kako će Mladićevo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda.

Baštinici oca nacije

Tandem Vučić&Porfirije, u biti, baštinici su (i izvršitelji) predsmrtnih oporuka **Dobrice Ćosića**, koji je Republiku Srpsku nazvao, istina preskupom, ali i jedinom političkom i ratnom pobjedom srpskog naroda u drugoj polovici XX. stoljeća. A predšasnik Perićev, **patrijarh Irinej** kazat će, na fonu oca nacije, kako je RS dar Božji i tako zapravo označiti kako se SPC ima odnositi prema toj tvorevini i njezinim utemeljiteljima, pa makar oni, poput mrtvoga đenerala, bili i (malo...) – genocidni. Zato, dakle, danas patrijarh i predsjednik mu oplakuju, ali i slave Mladića.

Usprkos tome svemu, neće se ovih dana niti jedan zagrebački porfirijanac udariti u prsa (griješna). Umjesto toga, oni će i dalje, predvođeni glavnim gujolvcem Josipovićem, po Hrvatskoj loviti (fantomsku) ustašku guju. Lakše je to.

Politički korektnije, naime...

Piše: Josip Vričko, *Katolički tjednik*

Izvor: nedjelja.ba



Foto: Igor Vukić, Facebook, Snimka zaslona, Telegram.hr, Montaža: Narod.hr

OBJAVIO TELEGRAM

VUKIĆ ODRŽAO LEKCIJU JAKOVINI: STEPINAC SE NIJE BORIO U SOLUNU

16. rujna 2026.

Novinar, publicist i istraživač radnog logora Jasenovac, **Igor Vukić** na Facebooku je očitao lekciju **Tvrtku Jakovini**, profesoru povijesti s Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Naime, Jakovina je za Telegram napisao tekst koji nosi naslov „**Reportaža Tvrтка Jakovine: U ovom gradu borio se Stepinac, danas ga masovno posjećuju Hrvati, a krije jezivu tajnu**“.

> **Vukić o izboru ravnatelja JUSP Jasenovac: ‘Omalovažavanje instituta javnog natječaja’**

Vukić odgovara svojim tekstom na društvenoj mreži: „**Alojzije Stepinac NIJE se borio u Solunu ili na solunskoj fronti.**“

„Alojzije Stepinac, poslije nadbiskup i kardinal, kao austrougarski vojnik **zarobljen je u srpnju 1918. na talijanskoj bojišnici**. U Italiji je u zarobljeničkom logoru proveo gotovo pet mjeseci. Da bi se izvukao iz zarobljeništva prijavio se u neku postrojbu sastavljenu od zarobljenika iz južnoslavenskih zemalja, a koja je kao dio snaga Antante trebala ući u rat protiv Centralnih sila. Trebali su biti upućeni prema **Solunu**. Sporo je sve to išlo pa je Alojzije Stepinac **11. studenoga 1918.**, na dan kad je potpisano primirje i time završen Prvi svjetski rat, **još uvijek bio u Rimu!**“, piše Vukić.

Potom nastavlja: „Tek **6. prosinca 1918. Alojzije kreće prema Grčkoj**. Borbe oko Soluna završile su dobrim **dva mjeseca ranije**. Zatim kao vojnik netom stvorenog Kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca služi na **Kosovu**. Ondje kao dobar čovjek ubrzo prepoznaje patnje albanskog naroda. Unatoč tim relativno lako provjerljivim podacima, **historiografija i politika od Stepinca su stvorili lik nekakvog ‘solunskog dobrovoljca’**. Iako je taj naziv za njega potpuno neprimjeren, tako ga u internetskoj biografiji naziva čak i **Zagrebačka nadbiskupija** (stepinac.zg-nadbiskupija.hr)“, konstatira Vukić.

„Pa kako onda predbaciti profesoru suvremene povijesti s Filozofskog fakulteta u Zagrebu što **ne zna neke od bitnih podataka iz svoje struke**“, dodaje Vukić.

Piše i kako su Jakovinu možda urednici portala trebali upozoriti, „jer njih po svemu sudeći hrvatska povijest 20. stoljeća živo zanima: **kad je Stepinac stigao u Solun, rat je već odavno završio**“.

Završava sarkastično i s poukom, odnosno savjetom: „Dobro je barem da naš profesor iz Soluna danas podsjeća, makar i nakrivo, na biografiju Alojzija Stepinca. **O kardinalu treba učiti jer njegov život može biti primjer i onima koji vjeruju i onima koji ne vjeruju**“.

Komentari

T SAMO ZA PRETPLATNIKE

Reportaža Tvrtka Jakovine: U ovom gradu borio se Stepinac, danas ga masovno posjećuju Hrvati, a krije jezivu tajnu

Grad Židova, muslimana i kršćana u ratovima i etničkim čišćenjima postao je grčka metropola



PIŠE
TVRTKO JAKOVINA

Za još važnih vijesti, istraga i analiza pretplatite se na **Dnevni Telegram** newsletter.

13. 09. 2026. 143 PREPORUKA

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/vukic-odrzao-lekciju-jakovini-stepinac-se-nije-borio-u-solunu>

ŽIVOTOPISI AUTORA

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija: 1.742, citata: 27206, H-index: 59;

MathSciNet: publikacija: 1.415, citata: 7.770, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 874, citata: 9345, H-index: 43;

WoS: publikacija: 870, citata: 8203, H-index: 39.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja

ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

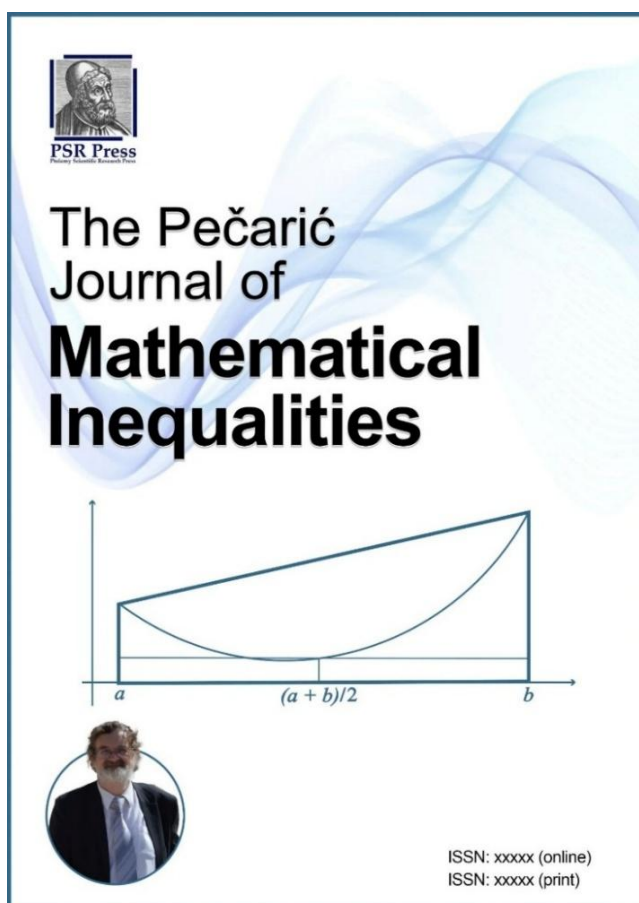
Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,



Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše:

Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 290 publicističkih knjiga.

4. 9. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject:Re: MathSciNet

Date: Tue, 17 Feb 2026

From: Andrej Dujella

To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta

listu matematičara s najviše radova,

pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija,

ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.

1646 O'Regan, Donal

1596 Srivastava, Hari Mohan

1574 Erdős, Pál

1471 Ballico, Edoardo

1392 Pečarić, Josip

1360 Dragomir, Sever Silvestru

1360 Shelah, Saharon

1278 Llibre, Jaume

1259 Argyros, Ioannis Konstantinos

1215 Godeaux, Lucien

1202 Cao, Jinde

1130 Papageorgiou, Nikolaos S.

1093 Băleanu, Dumitru I.

1060 Balakrishnan, Narayanaswamy

1007 Kim, Taekyun

1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "ručno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)

O'Regan, Donal (1660)

Srivastava, Hari Mohan (1509)

Erdős, Pál (1448)

Pečarić, Josip (1404)

Ballico, Edoardo (1399)

Dragomir, Sever Silvestru (1310)

Llibre, Jaume (1278)

Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)

Băleanu, Dumitru I. (1241)

Cao, Jinde (1214)

Shelah, Saharon (1208)

Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)

Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!
Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis

THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Profesor dr. sc. Ghulam Farid javlja da je krenula i serija monografija u izdanju istog instituta (PSR):

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Subject: Books are Published

Date: Tue, 16 Jun 2026 07:42:57 +0000

From: Ghulam Farid <faridphdsms@outlook.com>

To: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

Dear Sir,

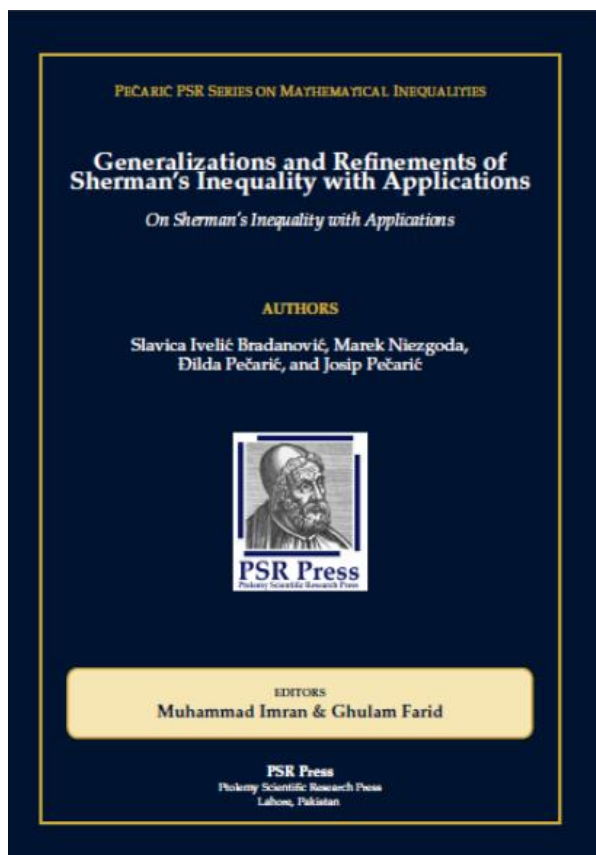
Please see links below <https://pisrt.org/books/generalizations-and-refinements-of-shermans-inequality-with-applications/>

<https://pisrt.org/books/the-jensen-mercer-inequality/>

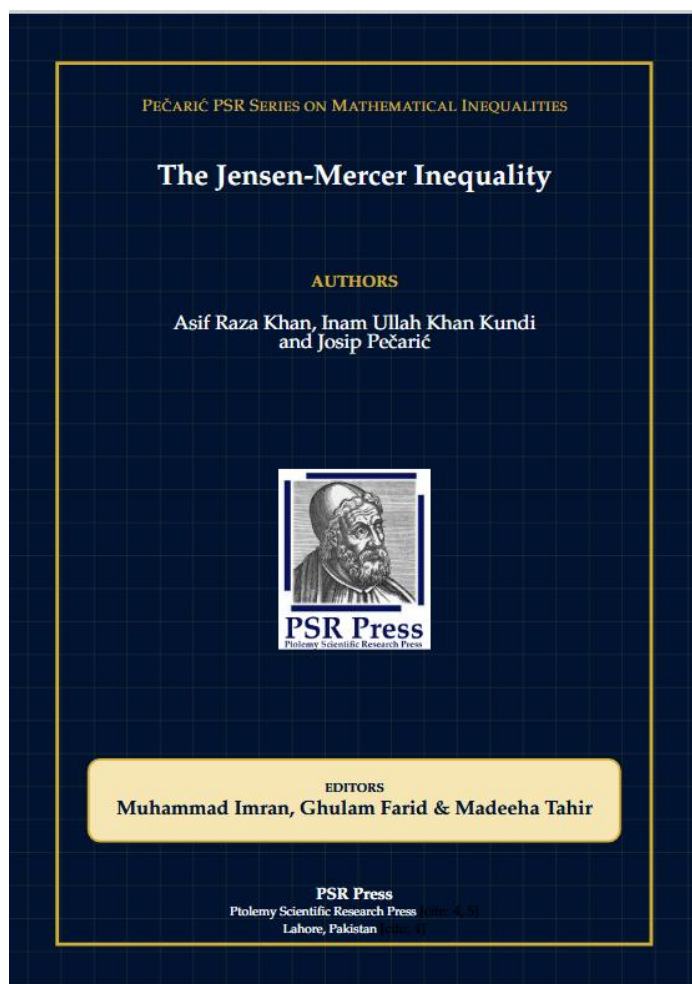
Best Regards,

G Farid

Knjige možete naći na linkovima:



Final Sherman-Book-by-Bradanovic-Niezgoda-Pečarić-and-Pečarić.pdf



[IFinal-Jensen-Mercer-Book-by-Khan-and-Josip-E-Pecaric.pdf](#)

ZVONIMIR HODAK

Zvonimir Hodak rođen je u Sertić Poljani 1938. godine. Bio je jedino dijete u obitelji Ruže i Ante Hodak. S majkom je 1945. godine doselio u Zagreb. Živio je na Trešnjevci, loše je učio, često se tukao te je u 13. godini života završio u Popravnom domu za maloljetnike u Ravnoj Gori pokraj Delnica gdje je ostao dvije godine. Nakon povratka iz Popravnog doma koji je na njega djelovao šokantno nastavio je sa školovanjem. Pravo je završio u Zagrebu. Specijalizirao se je za kazneno pravo i poznat je kao branitelj u nekim od najpoznatijih suđenja u posljednjih nekoliko desetljeća. Zastupao je stožernoga brigadira HV Milu Dedakovića Jastreba, zapovjednika obrane Vukovara, bio je prvi hrvatski odvjetnik u Hagu na Međunarodnome sudu za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije, zastupao je generala HVO Tihomira Blaškića, branio okrivljenike u financijskom inženjeringu te generala HV Vladimira Zagorca.

Kolumnist

Od 2011. godine piše kolumne Lijevom našom, objavljujivane na portalu Dnevno i u tjedniku 7Dnevno, te kasnije na portalima kao što su direktno.hr i projektvelebit.com. Humornu je monodramu Žikina dinastija u lijevoj našoj po tekstovima njegovih kolumni za kazališnu izvedbu prilagodio Dražen Stjepandić. Godine 2016. objavio je knjigu kolumni, Lijevom našom: kolumne (Alfa, Zagreb). U knjizi su obuhvaćene kolumne objavljene u razdoblju od 13. siječnja 2014. godine do 11. siječnja 2016. godine.

Osobni život

Godine 1977. upoznao se je s Ljerkom Mintas-Hodak, koja je bila ministrica u Vladi Republike Hrvatske za vrijeme 1990-ih, a vjenčali su se 1981. godine. Kćer Ivana im je rođena je 5. veljače 1982. godine. Bila je pravica po zanimanju a ubijena je 6. listopada 2008. godine na stubištu njezine zgrade u Ulici Pavla Hatza 2, u središtu grada Zagreba.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Zvonimir_Hodak